Aan de leden

Datum
4 november 2026
Ons kenmerk
U202600528
Lbr. 26/044
Telefoon
070-373 83 93
Bijlage(n)
5

Onderwerp
Model Algemene plaatselijke verordening (nieuw model, november 2026)

Geachte leden van college en gemeenteraad,

De afgelopen jaren heeft de VNG samen met een klankbordgroep van gemeentelijke experts, de Adviescommissie gemeenterecht en verschillende bestuurlijke commissies gewerkt aan een integraal herziene versie van de Model Algemene plaatselijke verordening (hierna: Model Apv). Deze Model Apv (nieuw model, november 2026) bieden wij u hierbij aan. We adviseren gemeenten om op basis van dit model in 2027 een nieuwe gemeentelijke Apv door de gemeenteraad te laten vaststellen.

We realiseren ons dat de implementatie veel van gemeenten vraagt. Daarom bieden we een modeltoelichting, nieuwe implementatiehandleiding, was-wordt-tabel en overzicht van de nieuwe, samengevoegde, gesplitste en vervallen bepalingen.

Aanleiding integrale herziening
Naar aanleiding van de inwerkingtreding van de Omgevingswet stelde de VNG al in 2021 een technisch aangepaste versie van de Model Apv beschikbaar. Daarnaast publiceerden we in 2023 de handreiking APV en omgevingsplan. Deze integrale herziening van de Model Apv geeft hieraan een vervolg.

In de eerste plaats is de nieuwe Model Apv beter afgebakend ten opzichte van de Omgevingswet en het omgevingsplan. Ook is expliciet gemaakt welke doelen de Model Apv dient en wanneer de regels die bij of krachtens de Omgevingswet zijn gesteld, waaronder ook het omgevingsplan, voorgaan op de bepalingen in de Model Apv. In de toelichting en implementatiehandleiding is de verhouding tussen de Model Apv en het omgevingsplan verder verduidelijkt.

Vereniging van Nederlandse Gemeenten
Nassaulaan 12 Den Haag | Postbus 30435 | 2500 GK Den Haag
070 - 373 83 93 | info@vng.nl

Bij de indeling van de nieuwe Model Apv is bovendien rekening gehouden met de keuzes die gemeenten kunnen maken. Gemeenten hebben nog tot 2032 de tijd om hun verordeningen aan te passen aan de Omgevingswet. Als gemeenten in verband hiermee de Apv aanpassen, is de indeling zo vormgegeven dat dit soepel kan verlopen.

Overige wijzigingen
De structuur van de Model Apv is integraal herzien. De vele wijzigingen en aanvullingen in de loop der jaren waren de structuur niet ten goede gekomen. Daarom is een nieuwe indeling gemaakt waarin alle bepalingen weer logisch zijn geordend. Deze indeling sluit aan bij wat de Model Apv regelt: gedragingen in de publieke ruimte en op andere plaatsen, gebruik van de publieke ruimte en andere plaatsen, economische bedrijvigheid en bijzondere burgemeestersbevoegdheden.

Daarnaast is bijzondere aandacht besteed aan het consequent duiden van locaties door bij gedragingen of gebruik steeds uit te gaan van openbare, publieke of niet voor publiek toegankelijke plaatsen. Ook is ervoor gezorgd dat de Model Apv zoveel mogelijk voldoet aan de geactualiseerde kwaliteitsstandaarden voor verordeningen.

Een aantal bepalingen is uit de Model Apv geschrapt, juist aan de Model Apv toegevoegd of inhoudelijk gewijzigd (voor een overzicht zie bijlage 5). Zo is onder meer het facultatieve buitenslaapverbod geschrapt vanwege ontwikkelingen in de Europese jurisprudentie, is een verbod op winkeldiefstaltassen ingevoegd, en is het ondermijningsartikel omgezet in een aparte afdeling.

Feitcodes
Strafrechtelijke handhaving van een aantal bepalingen uit de Model Apv vindt plaats door het gebruik van zogenaamde feitcodes. Die feitcodes zijn gekoppeld aan bepalingen uit de Model Apv. Om gemeenten de tijd te geven te voorzien in een goede en zorgvuldige implementatie van de nieuwe Model Apv, zet de VNG in gesprekken met de Commissie Feiten en Tarieven van het Openbaar Ministerie erop in dat de feitcodes pas op 1 januari 2028 worden omgezet naar de nieuwe Model Apv.

Europese notificatie
Aangezien de Apv bepalingen bevat die zich specifiek richten tot dienstverrichters, moeten gemeenten de betreffende bepalingen notificeren bij de Europese Commissie. De VNG overlegt met het ministerie van Economische Zaken en Klimaat over de mogelijkheid om deze notificatie in de toekomst gezamenlijk te laten plaatsvinden in plaats van per gemeente. Totdat hierover nadere afspraken zijn gemaakt, blijft iedere gemeente verplicht de betreffende bepalingen afzonderlijk te notificeren.[1] Mocht gezamenlijke notificatie in de toekomst mogelijk zijn dan informeren we u schriftelijk hierover.

[1] Zie hiertoe de Handleiding notificatie onder de Dienstenrichtlijn van het Kenniscentrum Europa Decentraal.

Bijlagen
Bijlage 1: Implementatiehandleiding Model Apv (nieuw model; november 2026)
Bijlage 2: Model Apv (nieuw model; november 2026)
Bijlage 3: Toelichting Model Apv (nieuw model; november 2026)
Bijlage 4: Was-wordt-tabel
Bijlage 5: Overzicht van nieuwe, samengevoegde, gesplitste en vervallen bepalingen

Informatie
De VNG-modelverordeningen met toelichting en andere relevante documenten staan in de Kennisbank Decentrale Regelgeving**.**

Heeft u vragen over de inhoud of over deze verordening? Neem dan contact op met het Klantcontactcentrum van de VNG via telefoon (070-373 8393) of e-mail (info@vng.nl).

Met vriendelijke groet,
Vereniging van Nederlandse Gemeenten

dr. P.W. Jeroense
Algemeen directeur

Bijlage 1: Implementatiehandleiding bij Model Algemene plaatselijke verordening (nieuw model, november 2026)

Leeswijzer

Deze implementatiehandleiding bevat uitleg en instructies bij de Model Algemene plaatselijke verordening (Apv) (nieuw model, november 2026). De implementatiehandleiding fungeert als gebruikershandleiding, geeft een toelichting op de totstandkoming van het model, de voor- en nadelen die zijn verbonden aan de keuze van in het model opgenomen varianten en wijst op acties die noodzakelijk zijn om de keuze voor een bepaalde variant consequent door te voeren in de lokale verordening. In het artikelgewijs deel van deze implementatiehandreiking is in het opschrift telkens het artikelnummer van de vorige Model Apv vermeld.

Inleiding

Voor u ligt de implementatiehandleiding die hoort bij de herziene versie van de Model Algemene plaatselijke verordening (Model Apv) van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG). Deze implementatiehandleiding bestaat uit twee delen: een algemeen deel en een artikelsgewijs deel.

In het algemeen deel komt achtereenvolgens de aanleiding voor de herziening aan de orde (paragraaf 1), de verhouding tussen de Model Apv en het omgevingsplan (paragraaf 2), de manier waarop in de Model Apv rekening is gehouden met vraagstukken rond schaarse vergunningen (paragraaf 3) en de Dienstenrichtlijn en Dienstenwet (paragraaf 4) en wat het evenredigheidsbeginsel bij de implementatie van gemeenten vraagt (paragraaf 5). Daarnaast wordt in paragraaf 6 van het algemeen deel van deze implementatiehandleiding aandacht besteedt aan de toedeling van de bevoegdheden aan het college of de burgemeester. In paragraaf 7 staan de weigeringsgronden slecht levensgedrag en slechte bedrijfsvoering centraal. Dit omdat de Dienstenrichtlijn volgens de rechtspraak vraagt dat de weigeringsgrond ‘slecht levensgedrag’ in beleidsregels wordt uitgewerkt en dit naar verwachting ook voor de weigeringsgrond ‘slechte bedrijfsvoering’ geldt. Tot slot staat paragraaf 8 stil bij het beschikbaar stellen van aanvraagformulieren en paragraaf 9 bij de wijzigingen die gemeenten in het model doorvoeren.

Het artikelsgewijs deel bevat – voor zover van toepassing - per bepaling een toelichting op de keuzes die gemeenten bij de implementatie van de Model Apv moeten maken en de overwegingen die daarbij een rol kunnen spelen.

Bestaande bepalingen zijn inhoudelijk zoveel mogelijk in stand gelaten ten opzichte van de vorige Model Apv. Omdat de structuur en indeling van de Model Apv ingrijpend gewijzigd zijn, is deze herziene versie van de Model Apv vormgegeven als een geheel nieuwe verordening. Dit betekent dat als gemeenten deze Model Apv implementeren, zij hun Algemene plaatselijke verordening (Apv) opnieuw moeten vaststellen. Ook de toelichting bij de Model Apv is integraal herschreven. Ook al maakt de toelichting geen deel uit van de door de gemeenteraad (raad) vastgestelde Apv, deze is wel bruikbaar voor de voordracht van het college van burgemeester en wethouders (college) aan de raad. In die raadsvoordracht kan het college ook ingaan op:

- de te verwachten effecten van de Apv, voor burgers, bedrijven, instellingen of andere betrokkenen; maar ook voor de gemeente (uitvoering en handhaving);

Vereniging van Nederlandse Gemeenten
Nassaulaan 12 Den Haag | Postbus 30435 | 2500 GK Den Haag
070 - 373 83 93 | info@vng.nl | vng.nl

- de eventueel doorlopen inspraakprocedure of een eventueel ingewonnen advies;
- of en zo ja in hoeverre afgeweken is van de Model Apv.

Voor veel gemeenten geldt dat niet alle bepalingen van de Model Apv passend zijn, bijvoorbeeld omdat in de gemeente bepaalde problematiek niet speelt of omdat beleidsmatig voor een andere invulling is gekozen. Hiermee moet bij de voorbereiding op de vaststelling per gemeente van een nieuwe Apv rekening worden gehouden. Bekijk dus bij de eigen herziening of de lokale Apv bijzondere bepalingen bevat en of het wenselijk is om die bepalingen te behouden.

De VNG vindt het belangrijk om al hier in dit voorwoord te benadrukken dat het gemeenten uiteraard vrij staat om andere keuzes te maken of om ervoor te kiezen bepaalde artikelen op een andere manier vorm te geven. Het is daarbij wel van belang om te realiseren dat feitcodes voor strafrechtelijke handhaving gekoppeld zijn aan de Model Apv. Afwijken van de Model Apv kan daarom tot gevolg hebben dat bepaalde feitcodes niet in een gemeente kunnen worden gebruikt. Om gebruik te kunnen maken van de feitcodes, is vereist dat de lokale bepaling voldoende overeenkomt (in haar bestanddelen) met de omschrijving van de feitcode.

Algemeen deel

1. Aanleiding herziening Model Apv
De directe aanleiding om eind 2023 te starten met een integrale herziening van de Model Apv was de inwerkingtreding van de Omgevingswet. Ook de vele tussentijdse wijzigingen in de loop der jaren vormden een aanleiding om de Model Apv te herzien. Die wijzigingen hebben de structuur van de Model Apv vertroebeld. De opschriften van de afdelingen in de bestaande Model Apv dekken niet langer volledig de lading van wat in de artikelen geregeld wordt. Nu uit de rechtspraak volgt dat het opschrift van een artikel en de rubrieksindeling mede de uitleg en toepassing van een artikel bepaalt, de zogenaamde ‘rubrica-est-lex’-rechtspraak, nam de noodzaak toe om zorg te dragen voor kloppende opschriften en een kloppende rubrieksindeling.

Wel beschouwd reguleert de (Model) Apv gedragingen in en gebruik van de publieke ruimte, economische bedrijvigheid en bijzondere burgemeestersbevoegdheden. Door de nieuwe indeling van de model Apv hierop te laten aansluiten, wordt de kans op een onbedoelde of ongewenste uitleg of toepassing van artikelen weggenomen.

Bijzondere aandacht is in de nieuwe model Apv besteed aan het consequent duiden van locaties door bij gedragingen of gebruik steeds uit te gaan van openbare, publieke of besloten plaatsen. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt de Model Apv beter te laten aansluiten op de 100 Ideeën voor de gemeentelijke regelgever. Ook is de toelichting integraal geactualiseerd en is deze implementatiehandleiding opgesteld om gemeenten behulpzaam te zijn bij het maken van de nodige keuzes om een nieuwe lokale Apv vast te stellen.

Overigens heeft de VNG in verband met de inwerkingtreding van de Omgevingswet in 2021 al een technisch aangepaste versie van de Model Apv (Lbr. 21/054) beschikbaar gesteld (nadien jaarlijks gewijzigd). Daarnaast is in februari 2023 de Handreiking APV en omgevingsplan verschenen. Die handreiking gaat inhoudelijk in op de bepalingen uit de Apv en geeft per bepaling aan of die een plaats moet krijgen in het omgevingsplan, of dat gemeenten een keuze kunnen maken tussen het omgevingsplan of de Apv.

Voor die bepalingen waar gemeenten een keuze kunnen maken is dit in deze implementatiehandleiding bij het betreffende artikel aangegeven onder verwijzing naar de handreiking. Verder is de verhouding tussen de Model Apv en het omgevingsplan in paragraaf 2 van dit algemeen deel nader toegelicht. In het verlengde daarvan is de Model Apv ook beter afgebakend ten opzichte van de Omgevingswet en het omgevingsplan. Zo is in de Model Apv tot uitdrukking gebracht welke doelen de verordening dient en is expliciet gemaakt wanneer de regels die bij of krachtens de Omgevingswet zijn gesteld, waaronder dus ook het omgevingsplan valt, voorgaan op de bepalingen in de Model Apv.

2. Verhouding Model Apv en omgevingsplan
Op grond van artikel 22.4 van de Invoeringswet Omgevingswet is het toegestaan om bepalingen die de fysieke leefomgeving wijzigen tot 1 januari 2032 in autonome gemeentelijke verordeningen te laten staan. In verband met deze overgangstermijn is er bij de herziening van de Model Apv toe besloten alle bepalingen over activiteiten die de fysieke leefomgeving wijzigen, en die dus uiterlijk in 2032 in het omgevingsplan moeten zijn opgenomen, in de Model Apv te behouden. Dit biedt gemeenten de ruimte om deze bepalingen tot 2032 in hun Apv te laten staan en dus zelf te bepalen wanneer zij deze bepalingen in het omgevingsplan opnemen.

Het gaat dan om de volgende bepalingen:

Nieuw artikelnummer	**Oud artikelnummer**	**Onderwerp**
Vervallen	Artikel 1:1, definitie van bevoegd gezag	Er is voor gekozen de definitie van ‘bevoegd gezag’ te laten vervallen. Per artikel is telkens geëxpliciteerd welk bestuursorgaan bevoegd is om te handelen of een besluit te nemen.
Artikelen 1:3, vijfde lid, 1:5, derde lid, 1:7, tweede lid, 1:8, derde lid	Artikelen 1:2, derde lid, 1:4, derde lid, 1:5, tweede lid, 1:6, tweede lid	Uitzondering voor omgevingsvergunningen
Artikel 2:14	Artikel 5:32 (deel)	Aanwijzen van crossterreinen
Artikel 2:11	Artikel 2:46	Rijden over bermen en taluds
Artikel 3:1	Artikel 2:11	Aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg
Artikel 3:2	Artikel 2:12	Maken of veranderen van een uitweg
Artikel 3:3	Artikelen 4:10 en 4:11	Houtopstanden
Artikel 3:4	Artikel 5:28	Beschadigen van waterstaatswerken
Artikel 3:28	Artikel 4:5b	Gedeelte over aanwijzen van terreinen of wateren voor geluid in de openlucht
Artikelen 3:33 en 3:34	Artikelen 4:2 en 4:3	Aanwijzing collectieve en melding incidentele festiviteiten (voor geluidsnormen)
Artikel 4:16	Artikel 3:4	Concentratie seksinrichtingen
Artikel 6:3	Artikel 6:1	Voor zover de sancties betrekking hebben op bovengenoemde

		bepalingen

NB: er zijn ook gemeenten die de ligplaatsvergunning en de standplaatsvergunning onder de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) als omgevingsvergunning hebben aangemerkt op grond van het toenmalige artikel 2.2, tweede lid, Wabo. Als dat zo is, dan ligt het voor de hand deze bepalingen ook over te hevelen naar het omgevingsplan. De ligplaatsvergunning staat in artikel 3:25 (oud artikel 5:25) en de standplaatsvergunning in artikel 4:47 (oud artikelen 5:18 en 5:20).

In de Model Apv zijn ook alle bepalingen gehandhaafd waarbij de gemeente een keuze heeft tussen het opnemen van de bepaling in het omgevingsplan en het behouden van de bepaling in de Apv. Ook als in de Handreiking APV en Omgevingsplan het advies is gegeven de bepaling naar het omgevingsplan over te brengen. De VNG faciliteert daarmee gemeenten die het advies in de handreiking niet opvolgen en een andere keuze maken.

De verhouding tot de handreiking is in deze implementatiehandleiding tot uitdrukking gebracht in de opschriften van de artikelen. Daarbij geldt dat als het opschrift bij een artikel:

- geen kleur heeft: het artikel in de Apv moet blijven;
- groen gearceerd is: gemeenten een keuze hebben en het advies is het artikel in de Apv te laten staan;
- blauw gearceerd is: gemeenten een keuze hebben en het advies is het artikel in het omgevingsplan op te nemen;
- geel gearceerd is: gemeenten een keuze hebben en het advies is deels te kiezen voor het omgevingsplan en deels voor de Apv;
- rood gearceerd is: het artikel uiteindelijk uit de Apv en naar het omgevingsplan moet.

In de bijlage bij deze implementatiehandleiding is ook een overzicht opgenomen waarin per artikel deze kleuren zijn aangegeven (zie bijlage 1). In het artikelgewijs deel van deze implementatiehandleiding staat telkens in het opschrift van het artikel tussen haakjes de nummering van de vorige model Apv aangegeven.

3. Vraagstukken rond schaarse vergunningen en ontheffingen
Wanneer het aantal beschikbare vergunningen binnen een gemeentelijk vergunningstelsel beperkt is, dan is er sprake van schaarste en gelden een aantal aanvullende regels. Zo is het voor schaarse vergunningen niet toegestaan om deze voor onbepaalde tijd te verlenen, omdat dit tot gevolg kan hebben dat de markt feitelijk ontoegankelijk wordt voor nieuwe aanbieders. Voor schaarse vergunningen gelden daarnaast ten minste de volgende vereisten:

- Zorg voor een passende mate van openbaarheid bij de verdeling van schaarse vergunningen;
- Informeer potentiële gegadigden tijdig over de beschikbaarheid van een vergunning, het aanvraagtijdvak, de verdeelregels en de toewijzingscriteria; en,
- Zorg dat de toewijzingscriteria objectief, duidelijk en niet discriminatoir zijn.

Het bovenstaande geldt ook voor ontheffingen, waarbij wordt aangetekend dat ontheffingen bij wijze van uitzondering op een algemene regel worden gegeven.
In de Model Apv is hier rekening mee gehouden in de artikelen 1:4, eerste lid, aanhef en onder c en d (weigeringsgronden), 1:6, tweede lid (geen verlening voor onbepaalde tijd), 1:8, eerste lid,

aanhef en onder e (intrekking door wezenlijke wijziging van omstandigheden) en 1:9, tweede lid (bevoegdheid vaststellen aanvraagtijdvak en verdeelregels).
Een gemeente kan ervoor kiezen de verdeelregels op te nemen in de Apv zelf (of in een andere verordening). Ook kunnen voor zover daar een grondslag voor bestaat deze regels worden opgenomen in nadere regels of in beleidsregels. In alle gevallen vraagt de uitwerking een goede motivering, bijvoorbeeld waarom voor deze looptijd en verdeelregels is gekozen. Ook is van belang dat de eventuele nadere regels of beleidsregels volgens de jurisprudentie geen nieuwe weigeringsgronden mogen bevatten (zie bijvoorbeeld ECLI:NL:RVS:2025:5876). Tot slot is vanzelfsprekend van belang dat ook de schaarste zelf wordt onderbouwd. Het verdient daarbij aanbeveling om niet alleen in te gaan op de natuurlijke of beleidsmatige schaarste, maar ook de feitelijke schaarste en dus de vraag naar vergunning of ontheffing in een concreet geval.

Meer informatie over schaarse vergunningen is te vinden in de Handreiking schaarse vergunningen van de VNG.

4. De Dienstenrichtlijn en Dienstenwet
Voor de Europese Dienstenrichtlijn en de Nederlandse Dienstenwet geldt dat deze onnodige drempels voor het vrije verkeer van diensten en de vrije vestiging van dienstverrichters beogen weg te nemen. Tegen die achtergrond is het uitgangspunt dat vergunningstelsels voor dienstverrichters niet zijn toegestaan, tenzij het vergunningstelsel:

- niet discriminerend is (non-discriminatoir);
- gerechtvaardigd is om dwingende redenen van algemeen belang (noodzakelijk); en
- een doel nastreeft dat niet door een minder beperkende maatregel kan worden bereikt (geschikt en evenredig).

Daarbij geldt dat dwingende redenen van algemeen belang redenen zijn die als zodanig zijn erkend in de rechtspraak van het Hof van Justitie. Dit betreft onder andere de volgende gronden: openbare orde, openbare veiligheid, staatsveiligheid, volksgezondheid, handhaving van het financiële evenwicht van het socialezekerheidsstelsel, bescherming van consumenten, afnemers van diensten en werknemers, eerlijkheid van handelstransacties, fraudebestrijding, bescherming van het milieu en het stedelijk milieu, diergezondheid, intellectuele eigendom, behoud van het nationaal historisch en artistiek erfgoed en doelstellingen van het sociaal beleid en het cultuurbeleid’ (artikel 4, onder 8, van de Dienstenrichtlijn).

Verder is vereist dat de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een vergunning ook non-discriminatoir, noodzakelijk en evenredig zijn en bovendien duidelijk, ondubbelzinnig, objectief, vooraf bekendgemaakt, transparant en toegankelijk. Doel daarvan is te voorkomen dat bestuursorganen hun bevoegdheden op willekeurige wijze uitoefenen.

Deze vereisten zijn steeds bij het opnemen van voorschriften in de Model Apv in acht genomen. Dit betekent dat de voorschriften voor of over dienstverrichters, waaronder vergunningstelsels, voor hen niet discriminerend zijn. Zij maken geen onderscheid naar nationaliteit of, voor rechtspersonen, naar de plaats van de statutaire zetel. Zij zijn gerechtvaardigd om dwingende redenen van algemeen belang, bestaande uit de bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of het leefmilieu. Dit overeenkomstig de doelen van de Model Apv en in lijn met artikel 16, derde lid, van de Dienstenrichtlijn. De reden voor opname van een bestuurlijke bevoegdheid, een melding-, vergunning- of ontheffingsstelsel of een ander voorschrift is ook in de artikelsgewijze toelichting onderbouwd.

Verder zijn de bepalingen in de Model Apv geschikt om het nagestreefde doel te bereiken; gaan zij daarbij niet verder dan nodig is en kan het doel niet door een minder beperkende maatregel worden bereikt. De voorwaarden om in aanmerking te komen voor een vergunning zijn door de opname in de betreffende bepalingen, of bij de verdeelregels in beleidsregels, en de opname van de weigeringsgronden in artikel 1:4 en in specifieke artikelen bovendien duidelijk, ondubbelzinnig, objectief, vooraf bekendgemaakt, transparant en toegankelijk.

Als een gemeente besluit om andere voorschriften te hanteren of voorwaarden toe te voegen of te schrappen, dan is naast de al voor dit Model gemaakte afwegingen telkens nog een aanvullende afweging nodig of het geheel aan voorschriften of voorwaarden voldoet aan de Dienstenrichtlijn en Dienstenwet. Bovendien moet de gemeente deze voorschriften en voorwaarden dan ook zodanig onderbouwen dat dit recht doet aan de eisen die daaraan worden gesteld.

De Dienstenrichtlijn en Dienstenwet geven ook regels over:

- de beslistermijn op aanvragen om een vergunning (zie de toelichting bij artikel 1:3);
- de looptijd van de vergunning (zie de toelichting bij artikel 1:6).

Beperkingen op het vrij verkeer van diensten die onder voorwaarden nog zijn toegestaan, moeten in een aantal gevallen worden genotificeerd bij de Europese Commissie. Die notificatie stelt de Europese Commissie en de andere lidstaten in staat om deze beperkingen op het vrij verkeer van diensten te bezien. Het gaat om “vestigingseisen” die zijn opgenomen in artikel 15, tweede lid, van de Dienstenrichtlijn en alle “verrichtingseisen” in de zin van artikel 16 van de Dienstenrichtlijn.

Ook als notificatie niet aan de orde is, moeten regels wel gemeld worden, zodat deze door het Ministerie van Economische Zaken opgenomen kunnen worden in de databank. Ook kunnen ze langs deze weg door andere lidstaten geraadpleegd worden via het Interne Markt Informatiesysteem (IMI).

Meer informatie over het melden en notificeren via het Meldings- en Notificatiesysteem op grond van de Dienstenwet is te vinden op: MND | Meldings- en Notificatiesysteem Dienstenwet | KOOP Kennis- en exploitatiecentrum officiële overheidspublicaties.

Meer informatie over de Dienstenrichtlijn en Dienstenwet in relatie tot vergunningstelsels en andere voorschriften is ook te vinden op de website van Europa Decentraal.

5. Evenredigheidsbeginsel
Artikel 3:4, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bevat het evenredigheidsbeginsel. Dit beginsel houdt in dat ‘de voor een of meer belanghebbenden nadelige gevolgen van een besluit niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen’. Onnodig nadelige gevolgen moeten dus kort gezegd worden voorkomen. De toepassing van het evenredigheidsbeginsel vraagt om een scherp inzicht van het bestuur bij de besluitvorming in alle relevante feiten en omstandigheden en een afgewogen en deugdelijk gemotiveerd oordeel over de vraag welke gevolgen voor welke belanghebbenden nog wel of juist niet meer evenredig zijn.

Naar aanleiding van conclusies van staatsraden advocaten-generaal bij de Afdeling (Conclusie A-G 07-07-2021, ECLI:NL:RVS:2021:1468 en Conclusie A-G 16-02-2022, ECLI:NL:RVS:2022:516)

heeft de Afdeling toetsingscriteria geformuleerd voor de toepassing van het evenredigheidsbeginsel. Voor de Apv en de toepassing van de Apv in het concrete geval (bijvoorbeeld bij het verlenen van een vergunning of ontheffing), is het van belang hoe de Afdeling besluiten toetst die:

- een grondslag hebben in een algemeen verbindend voorschrift, zoals de Apv; of
- berusten op een discretionaire bevoegdheid (het bestuursorgaan heeft in meer of mindere mate de vrijheid om in concrete gevallen naar eigen inzicht een bepaald besluit te nemen).

Daarbij is van belang dat een besluit tot het vaststellen van een algemeen verbindend voorschrift niet vatbaar is voor bezwaar of beroep. Dat geldt ook voor de Apv. De bestuursrechter kan de Apv in een concreet geval echter alsnog wel toetsen. Via een zogenaamde exceptieve toetsing toetst de bestuursrechter, bij een beroep tegen een besluit, de rechtmatigheid van een algemeen verbindend voorschrift en gaat na of deze voldoet aan hoger recht en algemene rechtsbeginselen. Bij deze exceptieve toetsing vormen de algemene beginselen, waaronder het evenredigheidsbeginsel, een belangrijk richtsnoer. Aan de inhoud of de wijze van totstandkoming van een algemeen verbindend voorschrift kunnen zodanig ernstige gebreken kleven, dat het algemeen verbindend voorschrift niet als grondslag kan dienen voor een te nemen besluit. Dit kan bijvoorbeeld tot gevolg hebben dat de bestuursrechter in een concreet geval een artikel of een artikellid buiten toepassing laat of in algemene zin onverbindend verklaart. Zie bijvoorbeeld ABRvS 12-02-2020, ECLI:NL:RVS:2020:452 en ABRvS 26-04-2022, ECLI:NL:RVS:2022:1225.

Bij de intensiteit van de toetsing aan het evenredigheidsbeginsel van besluiten die berusten op een discretionaire bevoegdheid speelt onder meer de aard en de mate van beleidsruimte van het bestuursorgaan, de aard en het gewicht van de met het besluit te dienen doelen en de aard van de betrokken belangen en de mate waarin deze door het besluit worden geraakt een rol. De toetsing is intensiever als de belangen zwaarder wegen, de nadelige gevolgen van het besluit ernstiger zijn of het besluit een grote inbreuk maakt op fundamentele rechten. Zie ABRvS 02-02-2022, ECLI:NL:RVS:2022:285.

Het voorgaande betekent dat zowel een algemeen verbindend voorschrift van de gemeente, waaronder de Apv, als een besluit moeten voldoen aan het evenredigheidsbeginsel. In de toelichting op de Model Apv is hier dan ook aandacht aan besteed. Toegelicht is waarom de Apv en specifieke bepalingen geschikt, noodzakelijk en evenredig zijn. Omdat de toets aan het evenredigheidsbeginsel afhankelijk is van een veelheid van factoren en dus van geval tot geval verschilt, is het echter wel van belang dat een gemeente zelf ook nagaat of de Apv en de daarop gebaseerde besluiten, aan het evenredigheidsbeginsel voldoen. Er kunnen immers omstandigheden zijn die per gemeente verschillen en die leiden tot een andere uitkomst van bovenstaande geschetste beoordeling.

6. Toedeling van bevoegdheden aan college en burgemeester
In de Model Apv is voor wat betreft de toedeling van bevoegdheden aan het college of de burgemeester zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de Gemeentewet. Dit betekent dat de burgemeester bevoegd is als het gaat om aangelegenheden die zien op de openbare orde, de openbare veiligheid en de onmiddellijke handhaving daarvan. Verder zijn in lijn met artikel 174 van de Gemeentewet de bevoegdheden inzake evenementen bij de burgemeester neergelegd.

In alle andere gevallen zijn de bevoegdheden in de Model Apv aan het college toebedeeld. Dit betekent dat het college onder andere bevoegd is als het aankomt op aangelegenheden die de

volksgezondheid betreffen, maar dat het college ook bevoegd is als het bijvoorbeeld gaat om het beheer, de uitvoering en de regulering van aangelegenheden die verband houden met de leefbaarheid en alle andere aangelegenheden die de huishouding van de gemeente betreffen.

Gemeenten kunnen ervoor kiezen om in hun eigen Apv andere keuzes te maken. Zo bestaat er ruimte om de bevoegdheid inzake de handhaving van de openbare orde of de openbare veiligheid, voor zover het niet om de onmiddellijke handhaving gaat, bij het college te beleggen. Als een gemeente daarvoor kiest, is het aan die gemeente om de keuze voor die bevoegdheidsverdeling in de eigen Apv toe te lichten.

7. Weigeringsgronden slecht levensgedrag en slechte bedrijfsvoering
In de Model Apv is een aantal vergunningen opgenomen waarbij het levensgedrag van de exploitant of beheerder een rol speelt. Het gaat dan om vergunningen die beogen de openbare orde, de openbare veiligheid of de leefbaarheid binnen de gemeente te beschermen, zoals de vergunning voor de exploitatie van een openbare inrichting, de vergunning voor een seksbedrijf, de vergunning voor een vechtsportevenement of de vergunning waarmee grip op ondermijning wordt beoogd. De vergunning kan dan worden geweigerd als de exploitant of de beheerder van ‘slecht levensgedrag’ is. Zie de artikelen 4:1, 4:19, 4:37 en 5:11.

Om discussie over strijd met artikel 10 van de Dienstenrichtlijn te voorkomen, is het noodzakelijk dat bij het toepassen van de weigeringsgrond ‘slecht levensgedrag’ wel vooraf duidelijk is wat hieronder wordt verstaan. Naar verwachting geldt dit ook voor de weigeringsgrond ‘slechte bedrijfsvoering’ die ook als weigeringsgrond is opgenomen bij de vergunning voor de exploitatie van een openbare inrichting, de vergunning voor een seksbedrijf, de vergunning voor een vechtsportevenement of de vergunning waarmee grip op ondermijning wordt beoogd. Zie de artikelen 4:1, 4:19, 4:37 en 5:11.

Om die reden is het advies voor beide weigeringsgronden beleidsregels vast te stellen. In die beleidsregels kan dan nader kenbaar worden gemaakt wat in de gemeente onder slecht levensgedrag en slechte bedrijfsvoering wordt verstaan en welke feiten en omstandigheden daarbij een rol spelen. De beleidsregels kunnen in algemene zin op de weigeringsgronden ‘slecht levensgedrag’ en ‘slechte bedrijfsvoering’ zien en van toepassing zijn op alle vergunningen waar dit weigeringsgronden zijn, maar ook een invulling per vergunning is mogelijk. Beslissend is welke afwegingen de gemeente wil maken en in hoeverre de beleidsregels noodzakelijk en evenredig zijn, gezien het doel dat wordt nagestreefd.

Verder is bijvoorbeeld denkbaar dat in de beleidsregels wordt vastgelegd dat slechts feiten die zich hebben voorgedaan in de periode van vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag bij de beoordeling van de aanvraag betrokken worden. Hebben zich in die periode geen feiten voorgedaan die te maken hebben met het levensgedrag van een exploitant of beheerder of de bedrijfsvoering, dan zal de vergunning om redenen ontleend aan het levensgedrag of de bedrijfsvoering niet worden geweigerd. Als zich in die periode wel voorvallen hebben voorgedaan, dan kijkt de burgemeester ook naar de voorvallen in het verdere verleden om te bezien of er een patroon van zodanig levensgedrag of zodanige bedrijfsvoering is dat de leefbaarheid, de openbare orde of de openbare veiligheid in de omgeving mogelijk negatief wordt beïnvloed.

8. Beschikbaar stellen van een aanvraagformulier
In de vorige Model Apv werd in een aantal bepalingen expliciet geregeld dat een aanvraag voor een vergunning of een melding kon worden gedaan via een daartoe vastgesteld formulier. Deze

expliciete regeling is in deze herziening van de Model Apv geschrapt. Voor alle vergunningen of ontheffingen geldt immers dat daarvoor door het bevoegde bestuursorgaan een formulier kan worden vastgesteld.

Het inrichten van de aanvraagprocedure en de communicatie over die procedure verdient ook meer in het algemeen aandacht. Zo zijn gemeenten op grond van de Wet modernisering elektronisch bestuurlijk verkeer gehouden om voor het aanvragen van een vergunning of ontheffing de elektronische weg open te stellen. Aanvragers moeten dus de mogelijkheid krijgen om ook digitaal een aanvraag te doen. Dit veronderstelt dat er ook een digitaal aanvraagformulier beschikbaar is. Verder ligt het voor de hand om uitleg over de aanvraag en de procedure te geven. Bijvoorbeeld over de aanvraagvereisten, de termijnen die gelden en de leges die verschuldigd zijn.

Daar staat tegenover dat zowel gemeenten als burgers en ondernemers er baat bij kunnen hebben als de regels over specifieke onderwerpen binnen Nederland zoveel mogelijk hetzelfde zijn. Voor burgers en ondernemers kan het administratieve lasten beperken als de aanvraagvereisten voor een vergunning in het hele land hetzelfde zijn. Een afwijking van de Model Apv vraagt evenwel een afweging aan de hand van de lokale situatie.

9. Afwijking model

Tot slot is voor de implementatie van belang dat in verschillende bepalingen de mogelijkheid wordt geboden om de Model Apv aan te vullen of ervoor te kiezen facultatieve artikelen, leden of onderdelen al dan niet op te nemen. Uiteindelijk geldt steeds dat het aan de gemeente is om aan de hand van de lokale situatie afwegingen te maken en te bepalen of het nodig en evenredig is om over een specifieke onderwerp regels te stellen. In die zin is elke bepaling in deze model Apv facultatief.

In het verlengde daarvan staat het gemeenten ook vrij om meer regels te stellen dan in deze model Apv opgenomen zijn. Zo heeft een aantal gemeenten bijvoorbeeld kenbaar gemaakt te willen experimenteren met een bepaling die het buitenslaapverbod handhaaft. Gezien de huidige stand van de jurisprudentie is het verbod als facultatieve bepaling uit de model Apv geschrapt, maar niet uitgesloten is dat een minder algemeen verbod dat goed geclausuleerd is wel de toets van een rechter kan doorstaan. Daarbij is van belang dat het verbod zich nadrukkelijk op de openbare orde en openbare veiligheid richt en voorkomen wordt dat toch al kwetsbare personen daar in het bijzonder door worden getroffen en mogelijk verder worden gemarginaliseerd. Te denken valt aan een pilot of experiment met een verbod dat alleen geldt als er sprake is van gevaarzettende of bedreigende situaties voor anderen.
Mocht een gemeente ertoe besluiten niet alle artikelen over te nemen of aanvullende artikelen op te nemen, dan is het van belang om de rechtmatigheid van deze wijziging in relatie tot hoger recht goed te controleren. Ook is het belangrijk de wijziging consequent door te voeren. Dit geldt zowel voor de bepaling zelf als voor de toelichting, waarbij zowel het algemeen deel van de toelichting als het artikelsgewijze deel aandacht verdient. Daarnaast is het van belang om alle verwijzingen in de lokale Apv goed te controleren.

Het al dan niet overnemen van facultatieve bepalingen uit het model heeft consequenties voor de nummering van artikelen, leden en (sub)onderdelen. In sommige gevallen moet ook de gebruikte Word-opmaakstijl worden aangepast om te kunnen uploaden in DROP. Als een artikel niet langer leden of onderdelen bevat moet de opmaakstijl "OP_Lid" wordt gewijzigd in "Standaard,Alinea".

Artikelsgewijs deel

Dit deel van de implementatiehandleiding besteedt in de eerste plaats aandacht aan de keuzes die de gemeente per artikel nog moet maken. Bij elke keuze wordt toegelicht welke opties er zijn en eventueel ook welke voor- en nadelen die hebben. Verder worden, waar nodig, bij bepalingen aandachtspunten meegegeven die van belang zijn voor de implementatie in de uitvoeringspraktijk.

Opschrift
In het opschrift van de Apv moet de naam van de gemeente telkens worden ingevuld. Dit is nodig om (na publicatie) de gemeentelijke Apv te kunnen onderscheiden van de plaatselijke verordeningen van andere gemeenten. Aan het slot moet tussen de ronde haakjes de citeertitel worden ingevoegd. De citeertitel moet overeenkomen met de citeertitel in artikel 7:9.

Desgewenst kan aan het opschrift ook het jaartal van vaststelling worden toegevoegd om deze Apv te onderscheiden van de voorgangster. Voor de overwegingen om wel of geen jaartal toe te voegen wordt hiervoor verwezen naar de instructie bij artikel 7:9.

Naast de naam van de gemeente moet de vindplaats van het voorstel van college van burgemeester en wethouders en de naam van de commissie die over het voorstel adviseert, in het opschrift worden ingevoegd.

In het opschrift is een opsomming van de delegatiegrondslagen opgenomen. Artikel 64, tweede lid, van de Wet op de veiligheidsregio's is in die opsomming facultatief. Deze bepaling moet aan de opsomming worden toegevoegd als een gemeente ervoor kiest om in artikel 6:3, de sanctiebepalingen, het vierde lid op te nemen. Er kan dan worden gekozen voor het opleggen van een bestuurlijke boete bij het overtreden van het landelijke Besluit brandveilig gebruik en basishulpverlening overige plaatsen. Indien artikel 6:3, vierde lid, niet wordt opgenomen, moet de verwijzing naar artikel 64, tweede lid, van de Wet op de veiligheidsregio's uit de opsomming worden geschrapt. Zie verder hierover de instructie bij artikel 6:3.

Verder is van belang dat de opsomming van delegatiegrondslagen in de aanhef correspondeert met de inhoud van de Model Apv. Als een gemeente besluit artikelen niet in de verordening op te nemen of juist artikelen aan de verordening toe te voegen, moet telkens worden nagegaan of de genoemde delegatiegrondslagen nog relevant en juist zijn of dat andere delegatiegrondslagen nog moeten worden toegevoegd.

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1:1 Definities (was artikel 1:1)
Ten opzichte van de bestaande model Model Apv zijn er definities geschrapt, verplaatst of toegevoegd.
Geschrapt is de definitie van 'bevoegd gezag', omdat deze overbodig is gebleken. Deze hield verband met omgevingsvergunningen, waarvoor een ander bestuursorgaan buiten de gemeente bevoegd kan zijn. Maar binnen de gemeente is dan altijd het college bevoegd gezag.
De definitie van bebouwde kom is verplaatst naar artikel 3:38, eerste lid, omdat dit de enige plaats is waar het begrip voorkomt. De definities van houtopstand, openbare inrichting en terras komen in meer artikelen voor en zijn daarom nu in artikel 1:1 opgenomen.
Toegevoegd zijn definities van 'openbaar groen', 'publieke plaats', 'publieke ruimte' en 'schaarse vergunning of ontheffing'.

Bij de definitie van het begrip ‘college’ moet de naam van de gemeente worden ingevuld.

Aan de definitie van ‘openbare inrichting’ kunnen desgewenst nog afhaal- en bezorgrestaurants worden toegevoegd. In de Model Apv is hier niet voor gekozen, omdat ervan uit is gegaan dat alleen de problematiek rond inrichtingen die voor het publiek toegankelijk zijn de invoering van een vergunningplicht rechtvaardigt. Afhaal- en bezorgrestaurants zijn in de regel niet of zeer beperkt voor publiek toegankelijk en verstrekken of bereiden geen drank-, rook- of etenswaren voor directe consumptie ter plaatse. Lokale omstandigheden en daarbij ervaren problemen kunnen evenwel aanleiding geven om deze restaurants alsnog onder de definitie te brengen en daarvoor dus ook een vergunningplicht te laten gelden. Hierbij is het van belang dat goed wordt onderbouwd waarom de gemeente deze restaurants onder een vergunningenregime wil brengen, onder meer rekening houdend met de Dienstenrichtlijn en Dienstenwet. Als ervoor wordt gekozen de definitie niet uit te breiden, vallen afhaal- en bezorgrestaurants onder de Winkeltijdenwet en het winkeltijdenregime.

De definitie van ‘schaarse vergunning of ontheffing’ is opgenomen omdat deze in een aantal artikelen van hoofdstuk 1 voorkomt. Eerder was in artikel 1:6, tweede lid, een omschrijving opgenomen.

In de definitie van ‘voertuig’ is de uitzondering voor rolstoelen geschrapt. Een rolstoel is een gehandicaptenvoertuig. De uitzondering voor rolstoelen is overbodig of ongewenst gelet op de Apv-bepalingen waarin ‘voertuig’ voorkomt. Waar het bijvoorbeeld de aanwezigheid in openbaar groen of het plaatsen op openbaar groen betreft (artikel 2:9), kan het college in nadere regels rekening houden met rolstoelen (artikel 2:10).

Artikel 1:2 Doel van de verordening (nieuw)
Als een gemeente, in aanvulling op de doelen die in deze bepaling zijn genoemd, andere dwingende redenen van algemeen belang gebruikt om de noodzaak voor een bestuurlijke bevoegdheid, een melding-, vergunning- of ontheffingsstelsel of een ander voorschrift te onderbouwen dan verdient het aanbeveling om die doelen aan deze bepaling toe te voegen. Dit maakt voor inwoners en ondernemers helder dat de Apv ook dat doel dient.

Artikel 1:3 Beslistermijn (was artikel 1:2)
Eerste lid
De Model Apv neemt een beslistermijn van acht weken als uitgangspunt (eerste lid). Deze beslistermijn is gelijk aan de maximale redelijke beslistermijn bij het ontbreken van een termijn in een wettelijk voorschrift (zie artikel 4:13, tweede lid, van de Awb en artikel 31, eerste lid, van de Dienstenwet). Een gemeente kan ook kiezen voor een kortere of langere beslistermijn of zelfs voor verschillende beslistermijnen per type besluit. Dit laatste voorbeeld doet in het bijzonder recht aan het algemene beginsel dat de termijn voor iedere afzonderlijke beslissing redelijk moet zijn. De gekozen systematiek in de Model Apv is dat de hoofdregel is opgenomen in hoofdstuk 1 en eventuele afwijkingen zijn opgenomen in specifieke artikelen. Zo bevat bijvoorbeeld artikel 4:15, tweede lid, een voorbeeld van een afwijking van de standaard beslistermijn en verlengingsmogelijkheid.

Speciale aandacht verdient de mogelijkheid tot coördinatie van samenhangende besluiten, geregeld in afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De gemeente kan deze coördinatieregeling bij algemeen verbindend voorschrift of in een afzonderlijk besluit van het bevoegde bestuursorgaan van toepassing verklaren bij samenloop van verschillende besluiten die

nodig zijn voor een activiteit. Als de gemeente de coördinatieregeling van toepassing heeft verklaard, dan gelden er bepaalde procedurevoorschriften, waaronder ook voor de beslistermijn. Zie verder afdeling 3.5 van de Awb.

Tweede lid
In het tweede lid staat de termijn waarmee de beslistermijn wordt verlengd. Als suggestie is een termijn van acht weken genoemd. Een gemeente kan ook voor een andere termijn kiezen, zolang de termijn maar redelijk is en kan worden onderbouwd. Daarbij wordt opgemerkt dat als er sprake is van een dienst, alleen de ingewikkeldheid van het onderwerp reden mag zijn voor een termijnverlenging. De verlenging kan dan bovendien maar eenmaal plaatsvinden (artikel 13, derde lid, van de Dienstenrichtlijn en artikel 31, tweede lid, van de Dienstenwet). Het gevolg hiervan is dat voor verlenging een stevige motivering nodig is. Verder moet de verlenging en de duur ervan bekend worden gemaakt en worden uitgelegd aan de aanvrager voor het verstrijken van de oorspronkelijke beslistermijn.

Derde en vierde lid
In het derde en vierde lid zijn keuzes gemaakt over het van toepassing zijn van de zogenaamde lex silencio positivo: de van rechtswege gegeven vergunning of ontheffing bij niet tijdig beslissen. De gemeente kan hierin andere keuzes maken, maar moet die keuzes wel onderbouwen. Daarbij is het van belang er rekening mee te houden dat de lex silencio positivo in ieder geval niet wenselijk is voor specifieke vergunningen vanwege dwingende redenen van algemeen belang, zoals bij drank- en horecavergunningen. Ook is deze figuur niet (meer) toegestaan bij de voorbereiding van de beslissing op de aanvraag om een omgevingsvergunning (artikel 16.64, vierde lid, van de Omgevingswet). Indien een gemeente ervoor kiest een bepaalde vergunning of ontheffing niet in de eigen Apv op te nemen, moet deze worden geschrapt uit de opsomming van het derde of vierde lid.

Vijfde lid
Het vijfde lid is van toepassing in die gevallen waarin een vergunning op grond van de Apv als een omgevingsvergunning wordt verleend. Dit is in elk geval aan de orde bij de artikelen die zien op het aanleggen, beschadigen of veranderen van een weg (artikel 3:1), het maken of veranderen van een uitweg (artikel 3:2) en het vellen van houtopstanden (artikel 3:3).

Verder kan dit ook gelden voor de ligplaatsvergunning of standplaatsvergunning als een gemeente die als Wabo-vergunning heeft aangemerkt. Voor deze vergunningen geldt dat het vergunningen zijn als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid van de Wabo. Daarvoor geldt het overgangsrecht uit artikel 22.8 van de Omgevingswet in samenhang met artikel 22.1a van het Omgevingsbesluit.

Het vijfde lid kan worden geschrapt als in de Apv geen vergunningen meer staan die als omgevingsvergunningen worden verleend en dus als alle bepalingen die naar het omgevingsplan moeten in het omgevingsplan opgenomen zijn. Zie de tabel in paragraaf 2 van het algemeen deel van deze implementatiehandleiding voor een overzicht van deze bepalingen.

Dit is alleen anders als deze gemeenten voorheen de ligplaatsvergunning of standplaatsvergunning als Wabo-vergunning hadden aangemerkt. Dan blijven die vergunningen omgevingsvergunningen en moet dit vijfde lid dus voor die vergunningen behouden blijven.

Artikel 1:4 Weigeringsgronden (was artikel 1:8)

Naast de algemene weigeringsgronden bij schaarse vergunningen of ontheffingen (eerste lid) bevat artikel 1:4 uitsluitend weigeringsgronden die in ieder geval kunnen worden toegepast (tweede lid). Daarnaast bevatten meerdere artikelen in de Model Apv aanvullende weigeringsgronden die uitsluitend toepasbaar zijn bij die specifieke vergunningen of ontheffingen. Deze aanvullingen staan bijvoorbeeld in de artikelen 3:2, tweede lid, 3:6, tweede lid (variant B), 3:20, vierde lid, 4:1, tweede lid, 4:19, eerste en vijfde lid, 4:37, derde lid, 4:47, tweede lid, 4:52, vierde lid, en 5:11. Een afwijking staat bijvoorbeeld in artikel 3;3, vierde lid. Deze zijn in de artikelsgewijze toelichting telkens nader onderbouwd.

De gemeente kan ervoor kiezen de algemene of specifieke weigeringsgronden in de Model Apv nader aan te vullen. Deze weigeringsgronden moet de gemeente dan wel onderbouwen.

Daarnaast geldt voor de toepassing van de weigeringsgronden dat het van belang is om rekening te houden met eventuele aanvullende weigeringsgronden die in bijzondere wetten staan.
Een voorbeeld hiervan is de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Volgens deze wet moet bij de aanvraag om een vergunning een verblijfsrechtelijke toets worden gedaan voordat een vergunning kan worden verleend. Artikel 9, tweede lid, van de Vw 2000 schept een verplichting om desgevraagd bij een aanvraag voor een beschikking anders dan op grond van de Vw 2000, een document te overleggen waaruit het rechtmatige verblijf blijkt. In aanvulling hierop staat in artikel 8.3, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 dat een vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8 van de Vw 2000 geen aanspraak kan maken op de toekenning van vergunningen en ontheffingen door bestuursorganen van onder meer gemeenten, als die betrekking hebben op standplaatsen, markten, venten, collecteren, evenementen of beroepsmatige dan wel bedrijfsmatige activiteiten.

Artikel 1:5 Voorschriften, beperkingen en verbod om af te wijken (was artikel 1:4)
In de Model Apv is gekozen voor een overkoepelende bepaling op grond waarvan het verboden is om af te wijken van een vergunning, ontheffing of vrijstelling en van de voorschriften of beperkingen die voor de vergunning, ontheffing of vrijstelling gelden. Dit is in het opschrift van het artikel ook tot uitdrukking gebracht. Aan het opschrift is ‘en verbod om af te wijken’ toegevoegd. In plaats van het overkoepelende artikel kan een gemeente er ook voor kiezen om steeds bij een specifieke vergunning- of ontheffingsplicht te bepalen: *‘het is verboden om (…) te doen zonder vergunning/ontheffing van (…) of in afwijking daarvan’.*

Derde lid
Het derde lid is facultatief en kan worden geschrapt als in de Algermene plaatselijke verordening geen omgevingsvergunningen meer staan omdat alle bepalingen die naar het omgevingsplan moeten in het omgevingsplan zijn opgenomen. Zie de tabel in paragraaf 2 van het algemeen deel van deze implementatiehandleiding voor een overzicht van deze bepalingen.

Vijfde lid
Het vijfde lid is van toepassing in die gevallen waarin een vergunning op grond van de Apv als een omgevingsvergunning wordt verleend. Dit is in elk geval aan de orde bij de artikelen die zien op het aanleggen, beschadigen of veranderen van een weg (artikel 3:1), het maken of veranderen van een uitweg (artikel 3:2) en het vellen van houtopstanden (artikel 3:3).

Verder kan dit ook gelden voor de ligplaatsvergunning of standplaatsvergunning als een gemeente die als Wabo-vergunning heeft aangemerkt. Voor deze vergunningen geldt dat het vergunningen zijn als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid van de Wabo. Daarvoor geldt het overgangsrecht uit artikel

22.8 van de Omgevingswet in samenhang met artikel 22.1a van het Omgevingsbesluit. Daardoor vallen die vergunningen onder de Omgevingswet en is de Apv niet van toepassing.

Het vijfde lid kan worden geschrapt als in de Apv geen vergunningen meer staan die als omgevingsvergunningen worden verleend en dus als alle bepalingen die naar het omgevingsplan moeten in het omgevingsplan opgenomen zijn. Zie de tabel in paragraaf 2 van het algemeen deel van deze implementatiehandleiding voor een overzicht van deze bepalingen.

Dit is alleen anders als deze gemeenten voorheen de ligplaatsvergunning of standplaatsvergunning als Wabo-vergunning hadden aangemerkt. Dan blijven die vergunningen omgevingsvergunningen en moet dit vijfde lid dus voor die vergunningen behouden blijven.

Artikel 1:6 Looptijd van vergunning of ontheffing (was artikel 1:7)
Het opschrift van dit artikel is gewijzigd. In de oude Model Algemene plaatselijke verordening luidde het opschrift ‘termijnen’. Looptijd dekt echter beter de lading nu het over de periode gaat dat de vergunning of ontheffing geldt.

Als de gemeente een vergunning die onder de Dienstenrichtlijn valt voor bepaalde tijd verleent, moet zij beargumenteren waarom deze beperking nodig is en de evenredigheidstoets kan doorstaan. Zie ook de paragrafen 4 en 5 van het algemeen deel van deze implementatiehandleiding.

Sommige vergunningen lenen zich naar hun aard alleen voor verlening voor bepaalde tijd. Dit is bijvoorbeeld het geval bij een evenementenvergunning, een standplaatsvergunning voor een oliebollenkraam rond de jaarwisseling of een vergunning voor een verkooppunt voor kerstbomen.

Artikel 1:7 Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing (was artikel 1:5)
Als een vergunning of ontheffing zowel voor de aanvrager als voor diens rechtsopvolger geldt, verdient het aanbeveling om bij de vergunning of ontheffing een voorschrift op te nemen dat de overdracht aan het bestuursorgaan moet worden gemeld en dat de gegevens van de nieuwe houder moeten worden doorgegeven. Bijvoorbeeld binnen een termijn van twee weken na de overdracht.

Tweede lid
Het tweede lid is van toepassing in die gevallen waarin een vergunning op grond van de Apv als een omgevingsvergunning wordt verleend. Dit is in elk geval aan de orde bij de artikelen die zien op het aanleggen, beschadigen of veranderen van een weg (artikel 3:1), het maken of veranderen van een uitweg (artikel 3:2) en het vellen van houtopstanden (artikel 3:3).

Verder kan dit ook gelden voor de ligplaatsvergunning of standplaatsvergunning als een gemeente die als Wabo-vergunning heeft aangemerkt. Voor deze vergunningen geldt dat het vergunningen zijn als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid van de Wabo. Daarvoor geldt het overgangsrecht uit artikel 22.8 van de Omgevingswet in samenhang met artikel 22.1a van het Omgevingsbesluit. Daardoor vallen die vergunningen onder de Omgevingswet en is de Apv niet van toepassing.

Het tweede lid kan worden geschrapt als in de Apv geen vergunningen meer staan die als omgevingsvergunningen worden verleend en dus als alle bepalingen die naar het omgevingsplan moeten in het omgevingsplan opgenomen zijn. Zie de tabel in paragraaf 2 van het algemeen deel van deze implementatiehandleiding voor een overzicht van deze bepalingen.

Dit is alleen anders als deze gemeenten voorheen de ligplaatsvergunning of standplaatsvergunning als Wabo-vergunning hadden aangemerkt. Dan blijven die vergunningen omgevingsvergunningen en moet dit vijfde lid dus voor die vergunningen behouden blijven.

Artikel 1:8 Intrekking of wijziging van vergunning, ontheffing of vrijstelling (was artikel 1:6)
Het opschrift van dit artikel is gewijzigd, de vrijstelling is toegevoegd. Daarvoor geldt het tweede lid.

In de bepaling dat een vergunning of ontheffing kan worden ingetrokken of gewijzigd als daar niet binnen een bepaalde termijn gebruik van is gemaakt, moet nog een termijn worden opgenomen (onder d). Als suggestie is een termijn van één jaar genoemd. Het is echter aan de gemeente om hierin een keuze te maken en te bepalen wat voor de houder een redelijke termijn is om van de vergunning of ontheffing gebruik te kunnen maken. Dit kan ook een kortere of langere termijn zijn. Of zelfs een verschillende termijn per type vergunning of ontheffing.

Als het bevoegde bestuursorgaan overweegt om de vergunning, ontheffing of vrijstelling in te trekken of te wijzigen, moet het bestuursorgaan belanghebbenden overigens wel in de gelegenheid stellen hun bedenkingen te uiten. Zie artikel 4:8 van de Algemene wet bestuursrecht.

Derde lid
Het tweede lid is van toepassing in die gevallen waarin een vergunning op grond van de Apv als een omgevingsvergunning wordt verleend. Dit is in elk geval aan de orde bij de artikelen die zien op het aanleggen, beschadigen of veranderen van een weg (artikel 3:1), het maken of veranderen van een uitweg (artikel 3:2) en het vellen van houtopstanden (artikel 3:3).

Verder kan dit ook gelden voor de ligplaatsvergunning of standplaatsvergunning als een gemeente die als Wabo-vergunning heeft aangemerkt. Voor deze vergunningen geldt dat het vergunningen zijn als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid van de Wabo. Daarvoor geldt het overgangsrecht uit artikel 22.8 van de Omgevingswet in samenhang met artikel 22.1a van het Omgevingsbesluit. Daardoor vallen die vergunningen onder de Omgevingswet en is de Apv niet van toepassing.

Het tweede lid kan worden geschrapt als in de Apv geen vergunningen meer staan die als omgevingsvergunningen worden verleend en dus als alle bepalingen die naar het omgevingsplan moeten in het omgevingsplan opgenomen zijn. Zie de tabel in paragraaf 2 van het algemeen deel van deze implementatiehandleiding voor een overzicht van deze bepalingen.

Dit is alleen anders als deze gemeenten voorheen de ligplaatsvergunning of standplaatsvergunning als Wabo-vergunning hadden aangemerkt. Dan blijven die vergunningen omgevingsvergunningen en moet dit vijfde lid dus voor die vergunningen behouden blijven.

Artikel 1:9 Bevoegdheid tot aanwijzing en vaststellen aanvraagtijdvak en verdeelregels (nieuw)
Tweede lid
Een gemeente kan er ook voor kiezen de verdeelregels in de Apv zelf op te nemen. De verdeelregels kunnen op grond van het tweede lid worden opgenomen in nadere regels of beleidsregels. In alle gevallen vraagt dit een goede motivering. Zie paragraaf 3 van het algemeen deel van deze implementatiehandleiding.

Hoofdstuk 2. Regulering gedragingen in de publieke ruimte en op andere plaatsen

Afdeling 2.1. Gedragingen in de publieke ruimte en op plaatsen in de openlucht

Paragraaf 2.1.1. Gedragingen met alcohol, drugs en steekwapens

Artikel 2:1 Drankgebruik op openbare plaatsen (was artikel 2:48)
Het opschrift van dit artikel is aangepast omdat het artikel is verbreed. Het artikel ziet in de nieuwe versie van de Model Apv ook op drankgebruik dat wel is toegestaan, maar leidt tot bepaald overlastgevend gedrag. Verder is het opschrift zo meer in lijn met het opschrift van andere artikelen in deze paragraaf.

Tweede lid
Er moet een concrete aanleiding zijn waarom een bepaald gebied aangewezen wordt. Die concrete aanleiding moet tot een gerechtvaardigde vrees leiden dat de openbare orde of openbare veiligheid wordt aangetast, of ertoe leiden dat de openbare orde of openbare veiligheid al is aangetast.

Dit betekent dat niet het hele grondgebied van de gemeente kan worden aangewezen. Als dat aan de orde is, is het stadium van hinderlijk drankgebruik allang gepasseerd en heeft de burgemeester zijn noodbevoegdheden uit de Gemeentewet nodig. Daar komt bij dat het college bij een algemeen verbod elk alcoholgebruik op de openbare weg, ook van goedwillende personen, zou verbieden. Daarmee zou er geen evenredigheid meer zijn tussen middel en doel, en dat is in strijd met het evenredigheidsbeginsel uit artikel 3:4, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht. Dit geldt ook voor een verbod om onaangebroken flesjes en blikjes bij zich te hebben. Het gaat de autonome verordenende bevoegdheid van de gemeente te boven om te bepalen dat het verboden is ongeopende flesjes alcoholhoudende drank bij zich te dragen.

Het is mogelijk dat een verschuiving in het gedrag van de personen in de richting van buiten het aangewezen gebied gelegen delen van de gemeente zal plaatsvinden. In de meeste gevallen zal dit echter niet erg waarschijnlijk zijn, omdat mag worden aangenomen dat de aangewezen gebieden door hun karakter onderdeel van de concrete aanleiding zijn. Als er toch verplaatsing optreedt, kan het college alsnog ook voor die nieuwe gebieden een aanwijzingsbesluit nemen.

In de vorige model Apv waren terrassen expliciet uitgezonderd van het in het tweede lid verwoorde verbod. Deze uitzondering is met de definitie van terras in artikel 1:1 niet langer nodig en daarom geschrapt.

Artikel 2:2 Drugshandel in de publieke ruimte (was art. 2:74)
Het artikel is in lijn gebracht met het artikel over drugsgebruik. Zowel de handel in drugs als het gebruik van drugs is daarmee in de publieke ruimte verboden en dus zowel op openbare als op publieke plaatsen. In verband met deze wijziging is ook het opschrift van dit artikel aangepast.

Artikel 2:3 Drugsgebruik in de publieke ruimte (was artikel 2:74a)
Het opschrift van dit artikel is aangepast zodat duidelijker is dat het artikel zowel op openbare als op publieke plaatsen ziet. Verder is het opschrift zo meer in lijn met het opschrift van andere artikelen in deze paragraaf.

Artikel 2:4 Bij zich hebben van messen of andere voorwerpen als steekwapen in de publieke ruimte (was artikel 2:50a)
Het opschrift van dit artikel is aangepast zodat duidelijker is op welke plaatsen het artikel ziet. Verder is het opschrift zo meer in lijn met het opschrift van andere artikelen in deze paragraaf.

Paragraaf 2.1.2. Gedragingen bij of op openbaar water

Artikel 2:5 Gedragingen op openbaar water (was artikel 5:30; keuze voor Apv)
Zie paragraaf 6.4.16 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies deze bepaling in de Apv te laten staan.

Het opschrift van dit artikel is aangepast omdat het artikel is verbreed. Het heeft niet meer alleen betrekking op het gedrag van baders of zwemmers, maar ook op het gedrag van anderen. Verder blijkt zo duidelijker dat het niet alleen gaat om gedrag dat tot gevaar kan leiden, maar ook tot hinder. Het opschrift is zo ook meer in lijn met het opschrift van andere artikelen in deze paragraaf.

Artikel 2:6 Gedragingen met vaartuigen (was artikel 5:31; keuze voor Apv)
Zie paragraaf 6.4.17 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies deze bepaling in de Apv te laten staan.

Het opschrift van dit artikel is aangepast omdat het artikel niet alleen op het veroorzaken van overlast ziet. Bovendien is het opschrift zo meer in lijn met het opschrift van andere artikelen in deze paragraaf.

Artikel 2:7 Gedragingen met reddingsmiddelen (was artikel 5:29; keuze voor Apv)
Zie paragraaf 6.4.15 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies deze bepaling in de Apv te laten staan.

Het opschrift van dit artikel is aangepast zodat het meer in lijn is met het opschrift van andere artikelen in deze paragraaf.

Artikel 2:8 Gedragingen op ijsoppervlak (was artikel 2:23; keuze voor APV)
Zie paragraaf 6.4.2 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies deze bepaling in de Apv te laten staan.

Het opschrift van dit artikel is aangepast zodat duidelijker blijkt dat het niet alleen om de veiligheid gaat. Het opschrift is zo ook meer in lijn met het opschrift van andere artikelen in deze paragraaf.

Paragraaf 2.1.3. Gedragingen in of op openbaar groen

Artikel 2:9 Gedragingen in of op openbaar groen (was artikel 2:45, 5:11 en deel artikel 5:33; deels keuze voor Apv en deels keuze voor OP)
Zie de paragrafen 6.4.4, 6.4.10 en 6.4.19 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de voorschriften uit de artikelen 2:45 en 5:33 in de Apv te laten staan. Het advies in de handreiking voor artikel 5:11, dat regelt dat het verboden is om met een voertuig door een park of plantsoen of een van gemeentewege aangelegde beplanting of groenstrook te rijden of het voertuig daarin te doen of te laten staan, is om dit verbod een plaats te geven in het omgevingsplan.

Als gemeenten het advies uit de handreiking opvolgen, zou het eerste lid zo moeten worden gewijzigd dat het verbod vervalt. De zinsnede ‘, daarop een voertuig te plaatsen’ zou dan moeten worden geschrapt en ook in de toelichting zou de verwijzing naar voertuigen moeten komen te vervallen. De uitzondering in het tweede lid, onder f, voor situaties waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien, regelt dan vervolgens de afbakening tussen de bepaling in de Apv en het omgevingsplan.

In de bepaling in het nieuwe model worden de artikelen 2:45, 5:11 en 5:33 echter gebundeld. Verder komt het onderscheid tussen openbaar groen dat bij de gemeente in onderhoud is en openbaar groen dat dit niet is in het nieuwe model te vervallen. Tegen die achtergrond is het advies op deze plaats om de gebundelde bepaling in de Apv te handhaven vanwege de onderlinge samenhang die er is ontstaan. Het oogmerk van de nieuwe bepaling is ook het voorkomen van overlast, gevaar of schade. Dat sluit aan bij de oogmerken in de Apv.

Het opschrift van dit artikel is aangepast zodat duidelijker is dat het artikel zich niet tot natuurgebieden beperkt. Verder is het opschrift zo ook meer in lijn met het opschrift van andere artikelen in deze paragraaf.

Daarnaast is het artikel zo aangepast dat het niet meer uitmaakt of het openbaar groen bij de gemeente in onderhoud is. In alle gevallen moet overlast en schade worden voorkomen.

Artikel 2:10 Aanwijzing en nadere regels voor gedragingen in of op openbaar groen (was deels artikel 5:33; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.4.19 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies het aanwijzen van terreinen op te nemen in het omgevingsplan.

Het opschrift van dit artikel is aangepast zodat duidelijker is waar het artikel precies op ziet. Verder is het opschrift zo ook meer in lijn met het opschrift van andere artikelen in deze paragraaf.

Op grond van dit artikel is het college bevoegd om gebieden aan te wijzen waar het verbod niet geldt. Verder heeft het college op grond van het artikel ook een bevoegdheid om hierover nadere regels vast te stellen. Die nadere regels moeten wel de doelen dienen die in het tweede lid zijn genoemd. In de toelichting is opgemerkt dat de bepaling niet op wegen ziet. Daarvoor geldt de Wegenverkeerswet 1994.

Artikel 2:11 Rijden over bermen en taluds (was artikel 2:46; moet naar OP)
Zie paragraaf 3.1.3 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Deze bepaling moet volgens de handreiking naar het omgevingsplan. Dit betekent dat als het artikel niet voor het einde van de overgangstermijn in 2032 in het omgevingsplan is opgenomen, de bestuursrechter het artikel nadien in voorkomend geval onverbindend kan verklaren of buiten toepassing kan laten.

Het opschrift van dit artikel is aangepast zodat duidelijker is waar het precies betrekking op heeft. Daarbij wordt opgemerkt dat de uitzondering voor voertuigen met rupsbanden is geschrapt. Deze uitzondering zou nodig zijn om strijd met artikel 10 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (te voorkomen, maar inmiddels blijkt uit de jurisprudentie dat dit niet het geval is (Gerechtshof Arnhem Leeuwarden van 8 juli 2024, ECLI:NL:GHARL:2024:4489 en 1 augustus 2024, ECLI:NL:GHARL:2024:4989).

Artikel 2:12 Rookverbod in bossen en andere natuurterreinen (was artikel 2:18; keuze voor Apv)
Zie paragraaf 6.1.1 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies deze bepaling in de Apv te laten staan.

Aan het opschrift van dit artikel is het woord ‘andere’ toegevoegd om duidelijk te maken dat bossen ook onder het begrip ‘natuurterreinen’ vallen.

Eerste lid, onder a en b
De door het college te bepalen periode waarin een rookverbod en een verbod op het voorhanden hebben van brandende of smeulende voorwerpen geldt, kan bijvoorbeeld van 1 maart tot 1 november zijn, omdat dit de droogste maanden van het jaar zijn en het risico op natuurbranden dan het grootst is.

Paragraaf 2.1.4. Overige gedragingen in de publieke ruimte en plaatsen in de openlucht

Artikel 2:13 Crossen (was artikel 5:32; deels in OP en Apv)
Zie paragraaf 6.4.18 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies deze bepaling, en dus het daarin opgenomen crossverbod, in de Apv te laten staan.

Het opschrift van het artikel is aangepast. Dit omdat de voorschriften over crossen en de voorschriften over het aanwijzen van crossterreinen nu in twee aparte artikelen zijn opgenomen

Artikel 2:14 Aanwijzen van crossterreinen (was artikel 5:32; moet naar OP)
Zie paragraaf 6.4.18 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Deze bepaling moet volgens de handreiking naar het omgevingsplan. Dit betekent dat als het artikel niet voor het einde van de overgangstermijn in 2032 in het omgevingsplan is opgenomen, de bestuursrechter het artikel nadien in voorkomend geval onverbindend kan verklaren of buiten toepassing kan laten.

Het opschrift van het artikel is aangepast. Dit omdat de voorschriften over crossen en de voorschriften over het aanwijzen van crossterreinen nu in twee aparte artikelen zijn opgenomen

Artikel 2:15 Verbranden afvalstoffen of anderszins vuur stoken (was artikel 5:34; deels in Apv, deels in OP)
Zie paragraaf 6.1.18 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin staat het advies de bepaling in het omgevingsplan op te nemen voor zover het gaat om het tegengaan van emissies, zoals geur en rook, en de bepaling in de Apv te laten staan voor zover het om het voorkomen van gevaar gaat.

Het verdient sterk aanbeveling om het ontheffingenbeleid op basis van de verschillende regelingen (Apv, omgevingsplan en Wet milieubeheer) schriftelijk vast te leggen in bijvoorbeeld beleidsregels. Op deze manier beschikt het college over een duidelijk afwegingskader, op grond waarvan de beslissing om een ontheffing te verlenen kan worden gebaseerd.

Het opschrift van dit artikel is aangepast omdat het begrip ‘inrichtingen’ uit de Model Apv is geschrapt. Verder is uit elk opschrift steeds zoveel mogelijk het woord ‘verbod’ of ‘vergunning’ geschrapt, omdat een artikel nagenoeg altijd meer omvat dan dat. Het opschrift is zo bovendien meer in lijn met de opschriften van de andere artikelen in deze paragraaf.

Afdeling 2.2. Gedragingen op openbare plaatsen of van daaruit zichtbaar

Paragraaf 2.2.1. Samenkomsten op openbare plaatsen

Artikel 2:16 Kennisgeving bijeenkomsten op openbare plaatsen (was artikel 2:3)
Het opschrift van dit artikel is gewijzigd zodat het beter aansluit op de begrippen in de Wet openbare manifestaties (Wom). In het eerste lid moet het aantal uren worden ingevuld (zie verder onder kennisgevingstermijn)

Eerste lid
De artikelen 3 en 4 van de Wom brengen tot uitdrukking dat de gemeenteraad (raad) moet afwegen of de aard van de bijeenkomst een kennisgeving vereist. Als dat zo is, moet de raad ook regels stellen over het tijdstip waarop de kennisgeving moet zijn gedaan, welke gegevens bij de kennisgeving moeten worden verstrekt en het verstrekken van een bewijs van ontvangst aan degene die de kennisgeving doet. In de Model Apv is tegen die achtergrond gekozen voor een kennisgevingsplicht voor alle in de Wom genoemde bijeenkomsten: samenkomsten van godsdienstige of levensbeschouwelijke aard, vergaderingen en betogingen.

De raad is uiteraard vrij om hierin een andere keuze te maken, bijvoorbeeld de kennisgeving niet te vereisen voor samenkomsten van godsdienstige of levensbeschouwelijke aard of niet voor vergaderingen op openbare plaatsen. Dit leidt dan tot aanpassingen in dit artikel en de onderbouwing in de toelichting daarvan.

Kennisgevingstermijn
De Wom laat de raad vrij in het stellen van regels over het tijdstip waarop de kennisgeving voor het houden van een bijeenkomst moet zijn gedaan. Het is dus aan de gemeente om in dit artikel een termijn op te nemen. De suggestie is gedaan om uit te gaan van een kennisgevingstermijn van 48 uur.

Uit de parlementaire geschiedenis van de Wom blijkt in elk geval dat de wetgever een zo kort mogelijke kennisgevingstermijn voor ogen had, bijvoorbeeld 24 of 48 uur. Ook internationaalrechtelijke organisaties bevelen aan een niet te lange kennisgevingstermijn te hanteren. Dit vanuit het perspectief van vrijheid van betoging.

Artikel 2:17 Samenscholing en ongeregeldheden (was artikel 2:1)
Aan het eerste lid is ‘vechten’ toegevoegd als verboden activiteit. Verder is een vierde lid ingevoegd dat het verbiedt aangebrachte afzettingen of afsluitingen omver te halen.
Het vechtverbod is niet in strijd met hogere regelgeving. De Apv (Apv)-bepaling heeft een ander doel dan de strafbepalingen over mishandeling in de artikelen 300 en volgende van het Wetboek van Strafrecht (WvSr). De Apv is primair gericht op de bescherming van de openbare orde, terwijl deze strafbepalingen in het WvSr vooral de lichamelijke integriteit van personen beschermen. Ook is geen sprake van een ongeoorloofde duplicatie van het misdrijf van openlijke geweldpleging (artikel 141 WvSr), omdat het daarbij gaat om ‘openlijk in vereniging’ gepleegd geweld, dat voor de Apv-bepaling geen vereiste is (Gerechtshof ’s-Hertogenbosch 15-07-2024, ECLI:NL:GHSHE:2024:2266).

Tweede lid

Hier is alleen de ambtenaar van politie genoemd die een bevel kan geven, omdat de burgemeester bij het handhaven van de openbare orde gebruikmaakt van de politie. Zie artikel 172, tweede lid, en 177, eerste lid, van de Gemeentewet.

De buitengewoon opsporingsambtenaar (boa) is op dit moment niet bevoegd om zo'n bevel te geven. De bevoegdheden van een boa verschillen per werkgebied. Voor de Apv is dat werkgebied met name de openbare ruimte en dus domein 1. De gemeenteraad kan aan zo'n boa geen verdergaande bevoegdheden toekennen als waar 142 Wetboek van Strafvordering in voorziet. Boa's openbare ruimte zijn alleen inzetbaar voor situaties waarbij de leefbaarheid van de gemeente in het geding is. Als het gaat om situaties waarbij de openbare orde in het geding is, dan is alleen de politie bevoegd gezag.

De minister van Justitie en Veiligheid heeft in oktober 2025 wel aangekondigd de taken en bevoegdheden van boa's te willen uitbreiden. Zij zouden dan ook directer kunnen ingrijpen om strafbare feiten te voorkomen of te beëindigen, zoals mensen uit elkaar halen of wegsturen. Op het moment dat die taken en bevoegdheden zijn uitgebreid, kan een gemeente overwegen de opsporingsambtenaar toe te voegen aan het tweede lid en op die manier ook boa's de bevoegdheid toe te kennen om een verwijderingsbevel te mogen geven.

Paragraaf 2.2.2. Overige gedragingen op openbare plaatsen of van daaruit zichtbaar

Artikel 2:18 Hinderlijke of overlastgevende gedragingen (was artikel 2:47, 2:65 en 4:8)
In de vorige Model Apv werden een aantal hinderlijke of overlastgevende gedragingen in verschillende artikelen verboden. Deze verboden gedragingen zijn nu samengenomen in dit artikel. Het opschrift van het artikel is in lijn hiermee aangepast.

Eerste lid, onder a (natuurlijke behoefte doen, was artikel 4:8; keuze voor Apv)
Zie paragraaf 6.1.16 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies het verbod om binnen de bebouwde kom buiten de daarvoor bestemde plaatsen de natuurlijke behoefte te doen ('wildplassen') in de Apv te laten staan.

Sommige gemeenten hebben in de Apv een mogelijkheid gecreëerd om ook buiten de bebouwde kom plaatsen aan te wijzen waar wildplassen is verboden. Bijvoorbeeld bij veel bezochte parkeerterreinen en picknickplaatsen, vanwege de daar ondervonden overlast. Desgewenst kan de gemeente dit aan het eerste lid toevoegen. Als de gemeente dit doet, moet de toelichting hier ook op worden aangepast.

Eerste lid, onder b (bedelarij, was artikel 2:65)
Dit verbod is in samenspraak met het College voor de Rechten van de Mens geherformuleerd in lijn met jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Deze inhoudelijke aanpassing is doorgevoerd tijdens de wijziging van de Model Apv van juni 2026 (zie Lbr. 26/027).

Artikel 2:19 Bespieden van personen (was artikel 2:53)
Deze bepaling is facultatief omdat deze zeer weinig wordt toegepast en ook is gericht op excessieve situaties. Dit brengt met zich mee dat een onderbouwing nodig is als het artikel wordt opgenomen. Waarom is het nodig om het Wetboek van Strafrecht nader aan te vullen? Overigens

is een bepaling over heimelijk afluisteren niet nodig. Dit is al strafbaar op grond van de artikelen 139a en verder, 374bis en 441a van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 2:20 Verspreiden geschreven of gedrukte stukken, productmonsters of afbeeldingen op aangewezen openbare plaatsen (was artikel 2:6)
Aan het artikel is de verspreiding, oftewel het uitdelen, van productmonsters toegevoegd. Het opschrift is in lijn hiermee aangepast en in het opschrift is ook duidelijk gemaakt op welke plaatsen het artikel precies betrekking heeft. In het vierde lid moet de citeertitel van de lokale afvalstoffenverordening worden toegevoegd.

In het derde lid is verduidelijkt dat de beperkingen geen betrekking mogen hebben op de inhoud, voor zover er geen sprake is van handelsreclame. Aan de uitzondering in het vierde lid is toegevoegd dat deze uitzondering de bepalingen uit de Afvalstoffenverordening onverlet laat.

Artikel 2:21 Plakken en kladden (was artikel 2:42)
Vanwege gevallen waarin teksten op onroerende zaken werden geprojecteerd, is expliciet gemaakt dat ook projecteren onder het verbod in dit artikel valt.

Artikel 2:22 Openen rioolputten en dergelijke (was artikel 2:16; keuze voor Apv)
Zie paragraaf 6.3.4 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin staat het advies deze bepaling in de Apv te laten staan.

Het opschrift van het artikel is aangepast omdat ‘rioolputten’ een bekender begrip is dan ‘straatkolken’.

Artikel 2:23 Gebruik van winkelwagens (was artikel 2:14; keuze voor Apv)
Zie paragraaf 6.3.2 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin staat het advies deze bepaling in de Apv te laten staan.

De bepaling dat de winkelier de winkelwagens moet voorzien van een herkenningsteken is uit dit artikel geschrapt uit oogpunt van vermindering van regeldruk. Winkeliers hebben ook een economisch belang bij de herkenbaarheid van de eigen winkelwagens, dus in praktijk komen vrijwel geen winkelwagens zonder aanduiding voor. Tot slot ziet het voorzien van winkelwagens van een herkenningsteken niet op het gebruik van de winkelwagen als zodanig (de gedraging).

Artikel 2:24 Vervoeren of bij zich hebben van inbrekerswerktuigen (was artikel 2:44)
Het artikel is iets aangepast zodat ook werktuigen voor bijvoorbeeld fietsendiefstal eronder vallen.

Artikel 2:25 Vervoeren of bij zich hebben van geprepareerde voorwerpen (nieuw)
Dit artikel is in de herziening van de Apv nieuw toegevoegd en kan als ondersteunend middel dienen tegen winkeldiefstal. Voor de implementatie worden geen bijzonderheden voorzien.

Afdeling 2.3. Gedragingen op publieke of niet voor het publiek toegankelijke plaatsen

Artikel 2:26 Onnodig aanwezig zijn of hinderlijke gedragingen op bepaalde publieke of niet voor het publiek toegankelijke plaatsen (was artikel 2:49 en 2:50)
Iin dit artikel zijn ten opzichte van de vorige Model Apv twee artikelen samengenomen. Het opschrift van het artikel is in lijn hiermee aangepast. Verder is zo duidelijker in het opschrift tot

uitdrukking gebracht voor welke plaatsen het artikel precies geldt. Tot slot is uit elk opschrift steeds zoveel mogelijk het woord ‘verbod’ of ‘vergunning’ geschrapt, omdat een artikel nagenoeg altijd meer omvat dan dat.

Eerste lid, onder a
Om een indicatie te geven bij het beantwoorden van de vraag op welke publieke plaatsen de bepaling ziet, is bij wijze van voorbeeld een aantal ruimten concreet in het artikellid genoemd. Een gemeente kan deze reeks van voorbeelden desgewenst met andere publieke plaatsen uitbreiden.

Artikel 2:27 Gedragingen bij evenementen (was artikel 2:26)
Het opschrift van dit artikel is aangepast om duidelijker te maken wat het onderwerp van het artikel is en het meer in lijn te brengen met de opschriften van andere artikelen in deze paragraaf.

Voorheen was dit artikel opgenomen bij de evenementenbepalingen. De ordeverstoring bij evenementen is een gedraging op een publieke plaats en is in de nieuwe systematiek van de Apv om die reden nu losgekoppeld van de regulering van evenementen als economische activiteit. De evenementenbepalingen staan verder in paragraaf 4.3.1.

Artikel 2:28 Gedragingen in openbare inrichtingen (was artikel 2:31)
Het opschrift van dit artikel is aangepast om duidelijker te maken wat het onderwerp van het artikel is en het meer in lijn te brengen met de opschriften van andere artikelen in deze paragraaf. Een gemeente kan desgewenst nog andere in een openbare inrichting verboden gedragingen toevoegen (zie onderdeel d).

Voorheen was dit artikel opgenomen bij de bepalingen over openbare inrichtingen. De ordeverstoring in openbare inrichtingen is een gedraging op een publieke plaats en is in de nieuwe systematiek van de Apv om die reden nu losgekoppeld van de regulering van openbare inrichtingen als economische activiteit. De regels voor openbare inrichtingen staan verder in paragraaf 4.1.1.

Onder b en c
Wat in dit artikel, onder b en c, staat vermeld, wordt meestal ook in vergunningsvoorschriften opgenomen. Hier zijn de verboden gedragingen als algemene regels geformuleerd.

Onder d
Naar wens kunnen door een gemeente andere algemene regels, en daarmee dus verboden gedragingen, worden toegevoegd.

Op het moment dat een gemeente ervoor kiest na onderdeel c geen aanvullende gedragingen op te nemen moet de “;” aan het slot van onderdeel c nog worden vervangen door een “.”.

Artikel 2:29 Betreden gesloten woning, lokaal, gebouw, erf, terrein of openbare inrichting (was artikel 2:41)
Het opschrift van dit artikel is aangepast omdat het artikel in de nieuwe formulering meer omvat dan alleen een verbod op het betreden van een woning of lokaal. Het nieuwe opschrift maakt duidelijker op welke plaatsen naar aanleiding van welke sluitingsbevoegdheden het artikel precies betrekking heeft.

Eerste lid, onder c

Aan deze bepaling is de sluiting op grond van artikel 17 van de Woningwet (Wonw) toegevoegd. Op grond van die bepaling van de Wonw kan het college een gebouw, open erf of terrein sluiten bij herhaalde overtreding van:
a. op grond van artikel 4.3 van de Omgevingswet gestelde voorschriften voor bouwactiviteiten, sloopactiviteiten en het gebruik en het in stand houden van bouwwerken of van voorschriften over het gebruik of de staat van open erven en terreinen gegeven in een omgevingsplan, die gevaar opleveren voor de gezondheid of de veiligheid;
b. voorschriften over het gebruik van gebouwen, open erven of terreinen of het tegengaan van hinder gegeven in een omgevingsplan, die een bedreiging vormen voor de leefbaarheid.

Overtreding verboden
De overtreding van voorschriften gesteld bij of krachtens de Omgevingswet is een economisch delict en is strafbaar op grond van de Wet op de economische delicten. Overtreding van het verbod om een gesloten gebouw, erf of terrein te betreden, is een overtreding van het Apv-artikel.

Artikel 2:30 Overlast van fiets of bromfiets op markt en kermisterrein en dergelijke (was artikel 2:52)
In dit artikel zijn alleen redactionele wijzigingen aangebracht.

Hoofdstuk 3. Regulering gebruik van de publieke ruimte en andere plaatsen

Afdeling 3.1. Gebruik met voorzieningen en voorwerpen

Paragraaf 3.1.1. Voorzieningen op openbare plaatsen of plaatsen in de openlucht

Artikel 3:1 Aanleggen, beschadigen of veranderen van een weg (was artikel 2:11; moet naar OP)
Zie paragraaf 3.1.1 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin staat dat deze bepaling naar het omgevingsplan moet. Dit betekent dat als het artikel niet voor het einde van de overgangstermijn in 2032 in het omgevingsplan is opgenomen, de bestuursrechter het artikel nadien, in voorkomend geval, onverbindend kan verklaren of buiten toepassing kan laten. Zolang (uiterlijk tot 2032) het artikel in de Apv blijft staan, wordt de vergunning wel verleend als omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit en geldt het toetsingskader van de Apv (zie de toelichting en Rechtbank Oost-Brabant 14-08-2025, ECLI:NL:RBOBR:2025:5126; Rechtbank Overijssel 18-11-2025, ECLI:NL:RBOVE:2025:6667).

In de toelichting staat dat er, naast een vergunning, ook privaatrechtelijke toestemming nodig is. Is er sprake van een andere rechthebbende dan de gemeente, dan is gebruikelijk dat de gemeente in de vergunning nog op die vereiste privaatrechtelijke toestemming wijst.

Het opschrift van dit artikel is aangepast. Uit elk opschrift is steeds zoveel mogelijk het woord ‘verbod’ of ‘vergunning’ geschrapt, omdat een artikel nagenoeg altijd meer omvat dan dat.

Artikel 3:2 Maken of veranderen van een uitweg (was artikel 2:12; moet naar OP)
Zie paragraaf 3.1.1 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin staat dat deze bepaling naar het omgevingsplan moet. Dit betekent dat als het artikel niet voor het einde van de

overgangstermijn in 2032 in het omgevingsplan is opgenomen, de bestuursrechter het artikel nadien, in voorkomend geval, onverbindend kan verklaren of buiten toepassing kan laten. Zolang (uiterlijk tot 2032) het artikel in de Apv blijft staan, wordt de vergunning wel verleend als omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit en geldt het toetsingskader van de Apv (zie de toelichting en Rechtbank Oost-Brabant 14-08-2025, ECLI:NL:RBOBR:2025:5126; Rechtbank Overijssel 18-11-2025, ECLI:NL:RBOVE:2025:6667).

In de toelichting staat dat er, naast een vergunning, ook privaatrechtelijke toestemming nodig is. Is er sprake van een andere rechthebbende dan de gemeente, dan is gebruikelijk dat de gemeente in de vergunning nog op die vereiste privaatrechtelijke toestemming wijst.

Ten opzichte van de oude model Apv is de voorbeeldbepaling voor een meldingsplicht uit de Model Apv geschrapt. Mocht de gemeente in het verleden de meldingsplicht hebben gebruikt en nu overstappen op de vergunningplicht, dan wordt hier nog gewezen op artikel 7:3 van de model Apv, waarin is voorzien in overgangsrecht rondom meldingen die zijn gedaan voor de inwerkingtreding van de nieuwe lokale Apv.

Artikel 3:3 Vellen van houtopstanden (was artikel 4:10 en artikel 4:11; moet naar OP)
Zie paragraaf 3.1.1 en hoofdstuk 7 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daaruit volgt dat deze bepaling naar het omgevingsplan moet. Dit betekent dat als het artikel niet voor het einde van de overgangstermijn in 2032 in het omgevingsplan is opgenomen, de bestuursrechter het artikel nadien, in voorkomend geval, onverbindend kan verklaren of buiten toepassing kan laten. Zolang (uiterlijk tot 2032) het artikel in de Apv blijft staan, wordt de vergunning wel verleend als omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit en geldt het toetsingskader van de Apv (zie de toelichting en Rechtbank Oost-Brabant 14-08-2025, ECLI:NL:RBOBR:2025:5126; Rechtbank Overijssel 18-11-2025, ECLI:NL:RBOVE:2025:6667).

Het opschrift van dit artikel is aangepast. Uit elk opschrift is steeds zoveel mogelijk het woord ‘verbod’ of ‘vergunning’ geschrapt, omdat een artikel nagenoeg altijd meer omvat dan dat. Dat geldt hier zeker nu in het artikel twee artikelen samen zijn genomen.

Tweede lid
Het college moet op grond van het tweede lid van dit artikel een lijst met monumentale en beschermenswaardige bomen opstellen (de zogenoemde Bomenlijst). Het college kan daarnaast in beleidsregels vastleggen wanneer van een monumentale of beschermenswaardige boom sprake is.

Vijfde lid
In het verlengde daarvan geldt ook voor de herplantplicht uit vijfde lid dat het college in beleidsregels kan vastleggen wanneer die plicht wordt opgelegd en wanneer het college meent dat aan die plicht is voldaan.

Artikel 3:4 Beschadigen van waterstaatswerken (was artikel 5:28; moet naar OP)
Zie paragraaf 3.1.1 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin staat dat deze bepaling naar het omgevingsplan moet. Dit betekent dat als het artikel niet voor het einde van de overgangstermijn in 2032 in het omgevingsplan is opgenomen, de bestuursrechter het artikel nadien, in voorkomend geval, onverbindend kan verklaren of buiten toepassing kan laten.

Artikel 3:5 Voorzieningen voor openbare verlichting (was deels artikel 2:21; keuze voor Apv)

Zie paragraaf 6.3.5 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies om de gedoogplicht voor openbare verlichting (voorlopig) in de Apv te laten staan. Op grond van artikel 10.2, eerste lid, aanhef en onder d, van de Omgevingswet geldt een gedoogplicht voor de elektrische geleidingen voor bijvoorbeeld openbare verlichting of trams, maar niet een gedoogplicht voor het aanbrengen van de verlichting zelf. De Apv voorziet daar met deze bepaling alsnog in.

Het opschrift van het artikel is aangepast omdat het artikel zich nu tot openbare verlichting beperkt. De andere gedoogplichten staan in de Omgevingswet.

Paragraaf 3.1.2. Voorwerpen op openbare plaatsen of plaatsen in de openlucht

Artikel 3:6 Voorwerpen op, aan of boven de weg (was artikel 2:10; deels OP en Apv)

Zie de paragrafen 3.1 (3.1.3) en 6.3.1 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies dit onderwerp zowel in het omgevingsplan als in de Apv te regelen. Omdat gemeenten tot eind 2032 de tijd hebben bepalingen over te hevelen naar het omgevingsplan zijn in dit artikel van de Model Apv de adviezen uit de handreiking (nog) niet verwerkt. Voor zover sprake is van het wijzigen van de fysieke leefomgeving, gaat een eventuele regeling in het omgevingsplan in een concreet geval voor. Gemeenten die al voorschriften over voorwerpen op, aan of boven de weg in het omgevingsplan hebben opgenomen, moeten daarbij zorgen voor afbakening met de Apv-bepaling. Zie daarvoor ook paragraaf 8.3 van de handreiking en het daarbij behorende ‘Voorbeeld van aanbevolen wijzigingen Apv’, artikel 2:10.

Het opschrift van het artikel is aangepast. De variant voor voorwerpen op of aan een openbare plaats is uit de Model Apv geschrapt.

De Model Apv voorziet bij deze bepaling in twee varianten. De gemeente kan uit deze varianten kiezen. Let daarbij op dat uitsluitend de gekozen variant behouden blijft in de verordening en in de toelichting.

Met de eerste variant kiest de gemeente om algemene regels te stellen. Als aan die algemene regels wordt voldaan, dan is het plaatsen van voorwerpen op, aan of boven de weg toegestaan. Als het niet mogelijk is om aan de algemene regels te voldoen, dan kan in concrete gevallen een ontheffing worden aangevraagd.

De tweede variant bevat een vergunningplicht . Het plaatsen van voorwerpen op, aan of boven de weg is dan alleen toegestaan als hiervoor een vergunning door het college is afgegeven.

Het voordeel van de eerste variant is dat het de regeldruk en de administratieve lasten beperkt en voor toezicht en handhaving in de meeste gevallen ook duidelijk is wat wel en niet is toegestaan. Het nadeel is dat de gemeente geen zicht heeft op de voorwerpen die op, aan of boven de weg zijn geplaatst. Dit kan bij het verlenen van andere vergunningen of het uitvoeren van werkzaamheden lastig zijn. Verder kan onduidelijk zijn wie op de naleving van de algemene regels kan worden aangesproken. Bij een vergunningplicht gelden deze voor- en nadelen juist precies andersom.

Variant A (Algemene regels met ontheffingsmogelijkheid)

Bij de eerste variant moet in het tweede lid worden ingevuld hoeveel strekkende meter er vrij moet worden gelaten voor de vrije doorgang van voetgangers en voor de vrije doorgang van fietsers en gemotoriseerd verkeer. Te denken valt aan 1,5 meter voor voetgangers en 3,5 meter voor fietsers en gemotoriseerd verkeer.

Bij de uitzondering van terrassen in het derde lid, onder b, gaat het om de buitenruimte bij een openbare inrichting (zie de definitie van terras in artikel 1:1), waarvoor een exploitatievergunning nodig is. Als de gemeente geen exploitatievergunningstelsel in de Apv opgenomen heeft, dan geldt het verbod van artikel 3:6, eerste lid, dus wel voor (het plaatsen van voorwerpen op) een terras en kan het college eventueel ontheffing van het verbod verlenen op grond van het vijfde lid. Het is belangrijk vast te leggen dat bij de ontheffingverlening op grond van dit artikel niet wordt getreden in de burgemeestersbevoegdheden op grond van artikel 174 Gemeentewet om toezicht te houden op openbare inrichtingen ter bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid of de gezondheid. Toetsing is dan alleen mogelijk aan hinder, gevaarzetting of ontsiering door voorwerpen op, aan of boven de weg. Voor het plaatsen van voorwerpen zonder relatie tot openbare inrichtingen is toetsing door het college aan de hiervoor genoemde gronden wel mogelijk.

Verder kan de opsomming in het derde lid desgewenst worden aangevuld. Ook denkbaar is dat de gemeente voor alle voorwerpen algemene regels stelt. Dan ontstaat in plaats van een vergunningstelsel een algemene regel die in detail voorschrijft wat er wel en niet is toegestaan. Een aantal gemeenten heeft daarvoor gekozen. Nadeel daarvan is dat zo'n regel onvermijdelijk een uitvoerig stuk wordt, omdat voor een heel scala aan voorwerpen, zoals bloembakken, uitstallingen, bouwsteigers en straatmeubilair, moet worden omschreven waar en hoe ze kunnen worden geplaatst, en wat de omvang mag zijn. Ook is het heel goed mogelijk dat de regel niet overal in de gemeente dezelfde zal zijn. Het zal duidelijk zijn dat zo'n regel zo afhankelijk is van de lokale situatie, dat de VNG die ook niet als model kan aanbieden.

Tot slot moet de gemeente in het derde lid, onder a en c, de juiste verwijzing opnemen. Voor het derde lid, onder c, geldt bovendien dat als standplaatsen op grond van de Apv worden aangewezen, de gemeente dan naar die bepaling in de Apv moet verwijzen. Als het omgevingsplan hierin voorziet, moet de gemeente in het derde lid, onder c, een verwijzing naar het omgevingsplan opnemen.

Variant B (Vergunningplicht)
Bij de variant waar er voor het plaatsen van voorwerpen op, aan of boven de weg een vergunningplicht is, vraagt in de eerste plaats het derde lid, onder b, aandacht.

Bij de uitzondering van terrassen in het derde lid, onder b, gaat het om de buitenruimte bij een openbare inrichting (zie de definitie van terras in artikel 1:1), waarvoor een exploitatievergunning nodig is. Als de gemeente geen exploitatievergunningstelsel in de Apv opgenomen heeft, dan is het belangrijk vast te leggen dat bij de vergunningverlening op grond van dit artikel niet wordt getreden in de burgemeestersbevoegdheden op grond van artikel 174 Gemeentewet om toezicht te houden op openbare inrichtingen ter bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid of de gezondheid. Toetsing is dan alleen mogelijk aan hinder, gevaarzetting of ontsiering door voorwerpen op, aan of boven de weg. Voor het plaatsen van voorwerpen zonder relatie tot openbare inrichtingen is toetsing door het college aan de hiervoor genoemde gronden wel mogelijk.

Verder is van belang dat de gemeente in het derde lid, onder a en c, de juiste verwijzing opneemt. Voor het derde lid, onder c, geldt bovendien dat als standplaatsen op grond van de Apv worden aangewezen, de gemeente dan naar die bepaling in de Apv moet verwijzen. Als het omgevingsplan hierin voorziet, moet de gemeente in het derde lid, onder c, een verwijzing naar het omgevingsplan opnemen.

Wij hebben niet meer opgenomen dat de vergunning van rechtswege gegeven wordt bij het niet tijdig beslissen op een aanvraag. Dit artikel is niet opgenomen in de opsomming van artikel 1:3, derde lid. Het is wenselijk dat de gemeente regie houdt op het plaatsen van voorwerpen op, aan of boven de weg. Daarmee is de situatie hetzelfde als in het geval de vergunning als omgevingsvergunning moet worden verleend (vergelijk artikel 22.8 van de Omgevingswet in samenhang met artikel 2.1a van het Omgevingsbesluit).

Artikel 3:7 Voorwerpen op, in of boven openbaar water (was artikel 5:24; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.3.9 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepaling op te nemen in het omgevingsplan. Het in het tweede lid (in beide varianten) genoemde plaatsen, aanbrengen of hebben van een steiger, meerpaal of ander voorwerp met een permanent karakter wijzigt de fysieke leefomgeving. Dit *moet* te zijner tijd een plaats krijgen in het omgevingsplan.

Het opschrift van het artikel is aangepast. Het opschrift is zo meer in lijn met de andere artikelen die in deze paragraaf opgenomen zijn en maakt duidelijk dat het artikel meer omvat dan alleen voorwerpen.

De Model Apv voorziet bij deze bepaling in twee varianten: een meldingsplicht of een vergunningplicht. Het voordeel van de meldingsplicht is dat het de regeldruk en administratieve lasten beperkt. Het nadeel is dat de gemeente geen zicht heeft op de voorwerpen die zijn geplaatst. Dit kan bij het verlenen van andere vergunningen of het uitvoeren van werkzaamheden lastig zijn. Bij een vergunningplicht gelden deze voor- en nadelen juist precies andersom. De gemeente kan uit deze varianten kiezen. Let daarbij op dat uitsluitend de gekozen variant behouden blijft in de verordening en in de toelichting.

Variant A (Meldingsplicht)
Bij de eerste variant moet in het vierde lid kenbaar worden gemaakt waar van de melding kennis wordt gegeven. Daarbij moet worden aangesloten bij de in de gemeente gebruikelijke wijze van kennisgeving. In de regel zal dit via de gemeentelijke website of het gemeenteblad zijn.

Variant B (Vergunningplicht)
Voor de vergunningplicht zijn er geen bijzonderheden.

Artikel 3:8 Opslag voertuigen, vaartuigen, mest, afvalstoffen en dergelijke (was artikel 4:13; keuze voor OP)
Zie de paragrafen 6.2.1 en 6.2.2 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepaling op te nemen in het omgevingsplan. Als gemeenten in het artikel een vergunningplicht of ontheffingsmogelijkheid hebben opgenomen en het roerende zaken betreft, geldt dit als verbod om deze roerende zaken zonder omgevingsvergunning op te slaan (vergelijk artikel 2.2, eerste lid, aanhef en onder j en k, van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht). Op grond van artikel 22.8 van de Omgevingswet in samenhang met artikel 2.1a van het Omgevingsbesluit geldt dit ook gedurende de overgangsfase tot 2032. Wel blijft zolang het toetsingskader uit de Apv daarvoor gelden.

Voor het eerste lid, onderdeel c, geldt dat de verwijzing naar kampeermiddelen in artikel 3:19 van de Model Apv moet worden gecontroleerd. In onderdeel d zijn ten opzichte van de oude Model Apv een aantal redactionele aanpassingen doorgevoerd.

Artikel 3:9 Voorwerpen onder hoogspanningslijn (was artikel 2:22; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.3.6 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepaling op te nemen in het omgevingsplan.

De bepaling is facultatief en alleen van belang voor gemeenten die beschikken over een hoogspanningslijn.

Artikel 3:10 Gevaar door houtopstand (was artikel 4:11, vierde lid)
Zie paragraaf 3.1.1 en hoofdstuk 7 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies deze bepaling in de Apv te laten staan. Het gaat daarbij specifiek om de noodkapbevoegdheid. Om die reden is dit verbod nu in een apart artikel opgenomen met een opschrift dat tot uitdrukking brengt dat het alleen nog om die noodkapbevoegdheid gaat.

Aandachtspunt voor omgevingsplan
In het omgevingsplan moet opgenomen worden dat geen omgevingsvergunning nodig is als bomen moeten worden gekapt vanwege een op grond van artikel 172, tweede lid, van de Gemeentewet genomen besluit. De lichte bevelsbevoegdheid van artikel 172, derde lid, is niet geschikt vanwege de onomkeerbare gevolgen van het kappen (zie hoofdstuk 7 van de genoemde handreiking).

Artikel 3:11 Gevaar of hinder door beplanting of voorwerp (was artikel 2:15; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.3.3 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepaling op te nemen in het omgevingsplan.

Het opschrift van het artikel is aangepast. Het nieuwe opschrift maakt duidelijk dat het artikel meer omvat dan alleen voorwerpen. Dit omdat er ook bij beplanting een gevaar kan ontstaan en het artikel ook beoogt dat te voorkomen.

Het tweede lid is toegevoegd omdat hogere regelgeving voorgaat op de regeling in de Apv. Permanente beplanting of voorwerpen beïnvloeden de fysieke leefomgeving waarover regels zijn gesteld bij of krachtens de Omgevingswet. Verkeersveiligheid wordt primair gereguleerd in wegenverkeerswetgeving.

Artikel 3:12 Toestand van sloten, andere wateren en niet openbare riolen en putten buiten gebouwen (was artikel 4:9; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.1.17 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepaling op te nemen in het omgevingsplan.

Artikel 3:13 Hinderlijke of gevaarlijke reclame (was artikel 4:15; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.4.8 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepaling op te nemen in het omgevingsplan.

Het opschrift van dit artikel is aangepast. Uit elk opschrift is steeds zoveel mogelijk het woord ‘verbod’ of ‘vergunning’ geschrapt, omdat een artikel nagenoeg altijd meer omvat dan dat.

Aandachtspunt voor omgevingsplan
Als gemeenten voor handelsreclame een vergunningstelsel in de Apv hebben staan, voorziet artikel 22.8 van de Omgevingswet, in samenhang met artikel 2.1a van het Omgevingsbesluit, in overgangsrecht. Gedurende de overgangsfase moet deze materie geregeld worden in het omgevingsplan. In de Apv is alleen plaats voor een verbod in verband met gevaar of hinder. Het verdient aanbeveling die aspecten in de afwegingen bij de regeling in het omgevingsplan een plaats te geven.

Afdeling 3.2. Gebruik met voer- en vaartuigen en kampeermiddelen

Paragraaf 3.2.1. Parkeerexcessen (keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.3.8 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepalingen over parkeerexcessen op te nemen in het omgevingsplan.

Defecte voertuigen
Het facultatieve artikel 5:4 van de oude Apv over defecte voertuigen is uit de Model Apv geschrapt. Dat artikel bevatte een verbod om een voertuig waarmee als gevolg van andere dan eenvoudig te verhelpen gebreken niet kan of mag worden gereden, langer dan drie achtereenvolgende dagen op de weg te parkeren. Een gebrek hoeft echter niet altijd waarneembaar te zijn. Dan is er uiterlijk geen verschil met wel functionerende voertuigen, die ook langer dan drie dagen ongebruikt geparkeerd kunnen staan. Dit is de reden waarom dit artikel uit de Model Apv is geschrapt.

Artikel 3:14 Beperken bedrijfsmatig parkeren; weg is geen werkplaats (was artikel 5:2 en 5:9; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.3.8 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepalingen over parkeerexcessen op te nemen in het omgevingsplan.

In het eerste lid moet de gemeente nog invullen binnen hoeveel strekkende meter het verbod geldt. Dus op welke afstand moeten voertuigen minimaal van elkaar worden geparkeerd om strafbaarheid te voorkomen.

In lijn met de redactionele wijzigingen is het opschrift van het artikel aangepast. Het opschrift maakt duidelijk dat het in het artikel om bedrijfsmatig parkeren in het algemeen gaat en dat het artikel ook op werkzaamheden aan voertuigen ziet.

Artikel 3:15 Te koop aanbieden van voertuigen (was artikel 5:3; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.3.8 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepalingen over parkeerexcessen op te nemen in het omgevingsplan.

Artikel 3:16 Reclamevoertuigen (was artikel 5:7; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.3.8 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepalingen over parkeerexcessen op te nemen in het omgevingsplan.

Artikel 3:17 Voertuigwrakken (was artikel 5:5; keuze voor OP)

Zie paragraaf 6.3.8 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepalingen over parkeerexcessen op te nemen in het omgevingsplan.

Artikel 3:18 Grote voertuigen, aanhangwagens en dergelijke (was artikel 5:6, 5:8 en 5:9; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.3.8 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepalingen over parkeerexcessen op te nemen in het omgevingsplan.

Het opschrift van dit artikel is aangepast. Dit in verband met het feit dat in dit artikel drie artikelen zijn samengevoegd. Het opschrift maakt zo duidelijk waar het nieuwe artikel op ziet.

Tweede lid
In het tweede lid moet de gemeente kiezen tussen ‘bij’ of ‘binnen een afstand van’. Wanneer gekozen wordt voor ‘binnen een afstand van’ vult de gemeente ook het aantal meters in. De geboden keuze biedt de gemeente de mogelijkheid om meer of minder ruimte te geven voor het parkeren van grote voertuigen, aanhangwagens en soortgelijke voertuigen. Als de gemeente bijvoorbeeld een afstand van 25 meter opneemt, is er minder ruimte deze voertuigen te parkeren dan als het verbod alleen binnen een afstand van tien meter of bij een gebouw geldt.

Paragraaf 3.2.2. Plaatsen van kampeermiddelen buiten kampeerterreinen (keuze voor OP)
Artikel 3:19 Definitie (was artikel 4:17; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.4.9 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepalingen over kamperen op te nemen in het omgevingsplan.

Artikel 3:20 Plaatsen van kampeermiddelen buiten kampeerterreinen (was artikel 4:18; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.4.9 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepalingen over kamperen op te nemen in het omgevingsplan.

Het opschrift van dit artikel is aangepast. Dit is in lijn met de redactionele wijzigingen die in het artikel zijn doorgevoerd.

Artikel 3:21 Aanwijzing kampeerplaatsen (was artikel 4:19; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.4.9 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepalingen over kamperen op te nemen in het omgevingsplan.

Als een gemeente niet de volledige Model Apv hanteert, moeten in dit artikel de verwijzingen naar artikel 3:20, eerste lid, in het eerste lid, en 3:20 vierde lid, in het tweede lid, nog worden gecontroleerd.

Paragraaf 3.2.3. Overig gebruik van openbare plaatsen met voer- en vaartuigen

Artikel 3:22 Plaatsen van fietsen, bromfietsen of vergelijkbare vervoermiddelen in het algemeen (was artikel 2:51)
Geen bijzonderheden.

Het opschrift van dit artikel is aangepast. Dit om duidelijker te maken dat het artikel op meer ziet dan alleen fietsen en bromfietsen en om duidelijk te maken wat de verhouding is met artikel 3:23.

Artikel 3:23 Plaatsen voor fietsen, bromfietsen of vergelijkbare vervoermiddelen (was artikel 5:12; keuze voor OP)

Zie paragraaf 6.4.11 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies deze bepaling op te nemen in het omgevingsplan.

Het opschrift van dit artikel is aangepast. Dit om duidelijker te maken dat het artikel op meer ziet dan alleen fietsen en bromfietsen en dat het oogmerk breder is dan alleen overlast.

Tweede en derde lid

Het facultatieve tweede lid en de facultatieve passage in het derde lid biedt de gemeente ruimte om handhavend op te treden tegen een fiets, bromfiets of vergelijkbaar vervoermiddel die op een door het college aangewezen plaats langer dan een door het college bepaalde periode is geplaatst. Dit in aanvulling op de mogelijkheid die het eerste lid biedt om handhavend op te treden tegen een foutief geplaatste fiets, bromfiets of vergelijkbaar vervoermiddel.

Als de gemeente ervoor kiest om gebruik te maken van het facultatieve tweede lid, dan is van belang dat ook voor deze bevoegdheid geldt dat het college alleen plaatsen kan aanwijzen als dat nodig is om de belangen uit het artikel te beschermen. Verder moet ook worden onderbouwd waarom voor een bepaalde periode is gekozen.

Op het moment dat de gemeente besluit het facultatieve tweede lid niet op te nemen, moet het derde lid nog worden vernummerd tot tweede lid.

Handhaving

Voor de handhaving op grond van zowel het eerste als eventueel het tweede lid geldt dat kenbaar moet zijn dat een foutief of te lang geplaatste fiets, bromfiets of vergelijkbaar vervoermiddel zal worden verwijderd. Het ligt voor de hand dit door middel van borden te doen. Het feitelijk verwijderen is dan de toepassing van bestuursdwang. Alvorens deze vorm van bestuursdwang te effectueren is het verstandig dit aan het publiek bekend te maken, bijvoorbeeld door mededeling in het gemeenteblad, de plaatselijke krant of een huis-aan-huisblad, of bijvoorbeeld met affiches en stickers en dergelijke. Ook is het raadzaam aan te geven waar de verwijderde vervoermiddelen weer kunnen worden opgehaald en hoe hoog de kosten zijn die vergoed moeten worden.

Er is overigens veel rechtspraak over het verwijderen van foutief geplaatste vervoermiddelen. Uit de rechtspraak kan de volgende lijn worden gehaald:

1. Er moet feitelijk sprake zijn van een gevaarlijke of hinderlijke situatie die het direct of na een beperkte tijd, de zogenaamde begunstigingstermijn, verwijderen van deze fietsen rechtvaardigt.
- ABRvS 06-02-2008, ECLI:NL:RVS:2008:BC3602 (overweging 2.5.1).
- Rb. Utrecht 15-07-2011, ECLI:NL:RBUTR:2011:BR3500 (overweging 8).
- ABRvS 19-10-2016, ECLI:NL:RVS:2016:2754 (overweging 4.2).

2. Per geval zal moeten worden bezien of een begunstigingstermijn wel of niet aan de orde is. Bij gevaarlijke situaties is dit bijvoorbeeld niet aan de orde, bij hinderlijke situaties wel.
- ABRvS 11-12-2013, ECLI:NL:RVS:2013:2382.
- Rb. Amsterdam, 28-02-2017, ECLI:NL:RBAMS:2017:1136 (overweging 6.8).
- ABRvS 21-06-2017, ECLI:NL:RVS:2017:1627 (overweging 6.2).

3. Er moeten in de buurt voldoende stallingsplaatsen voor de vervoermiddelen aanwezig zijn.

- ABRvS 24-10-2007, ECLI:NL:RVS:2007:BB6346 (overweging 2.4).

4. In verband met bewijsvoering is het verstandig om een of meerdere foto's te maken van het foutief geplaatste vervoermiddel voordat deze wordt verwijderd.

5. Het besluit tot toepassing van bestuursdwang moet direct bij het ophalen van het verwijderde en opgeslagen vervoermiddel of zo snel mogelijk daarna worden overhandigd c.q. worden toegestuurd aan de eigenaar van het vervoermiddel.
- ABRvS 05-02-2005, ECLI:NL:RVS:2005:AS5483 (overweging 2.5).
- ABRvS 24-10-2007, ECLI:NL:RVS:2007:BB6346 (overweging 2.4).
- Rb. Rotterdam 24-05-2017, ECLI:NL:RBROT:2017:3937 (overweging 3.3.).

6. Degene die het besluit tot toepassing van bestuursdwang neemt moet wel gemandateerd zijn door het college om dit besluit te nemen.
- ABRvS 05-02-2005, ECLI:NL:RVS:2005:AS5483 (overweging 2.4).
- Rb. Den Haag 10-10-2016, ECLI:NL:RBDHA:2016:12168 (overweging 4.2).

7. Als een vervoermiddel buiten de klemmen, maar binnen de omheining van een stalling wordt geplaatst zonder dat dit tot een gevaarlijke situatie aanleiding geeft, kan niet tot onmiddellijke verwijdering van dit vervoermiddel worden overgegaan. In zo'n geval zal eerst het besluit tot bestuursdwang op schrift moeten worden gesteld.
- ABRvS 12-05-2010, ECLI:NL:RVS:2010:BM4174 (overweging 2.2.2.).

Aangenomen kan worden dat de punten 4, 5 en 6 ook gelden voor vervoermiddelen die voor langer dan een door het college bepaalde periode zijn geplaatst.

Artikel 3:24 Straatvegen (was artikel 4:7; keuze voor Apv)
Zie paragraaf 6.3.7 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepaling over straatvegen in de Algremene plaatselijke verordening te laten staan.

Artikel 3:25 Ligplaats vaartuigen (was artikel 5:25; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.3.10 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepaling over de ligplaats van vaartuigen op te nemen in het omgevingsplan.

Verhouding tot het omgevingsplan
In de vorige Model Apv werd de optie geboden om, op grond van artikel 2.2, tweede lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingswet, een omgevingsvergunningplicht voor te schrijven voor het innemen van ligplaatsen door vaartuigen. Als een gemeente hiervoor gekozen heeft, kan zij dat ook nu bepalen. Op grond van artikel 22.8 van de Omgevingswet in samenhang met artikel 2.1a van het Omgevingsbesluit geldt dan dat de vergunningplicht na de overgangsfase in elk geval in het omgevingsplan moet worden opgenomen. Zolang (uiterlijk tot 2032) het artikel in de Apv blijft staan, kan dat nog steeds (artikel 2.8 van de Omgevingswet in samenhang met artikel 2.1a van het Omgevingsbesluit). Het toetsingskader van de Apv geldt (Rechtbank Oost-Brabant 14-08-2025, ECLI:NL:RBOBR:2025:5126; Rechtbank Overijssel 18-11-2025, ECLI:NL:RBOVE:2025:6667).
Zie hiertoe ook paragraaf 2 van het algemeen deel van deze implementatiehandleiding.

Afdeling 3.3. Overig gebruik

Paragraaf 3.3.1. Geluid en licht

Artikel 3:26 Definities en reikwijdte (was artikel 4:1; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.4.6 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies deze definities, voor zover nodig, op te nemen in het omgevingsplan. Dat wil zeggen dat als bepalingen in het omgevingsplan worden opgenomen, de daarmee verband houdende definities in de Apv kunnen vervallen.

Er zijn in dit artikel definities toegevoegd en geschrapt. Voor zolang de geluidsvoorschriften die naar het omgevingsplan moeten nog in de Apv staan, is een aantal definities aangepast.

Geschrapte en toegevoegde definities
Geschrapt zijn de definities van 'Activiteitenbesluit milieubeheer', 'houder van een inrichting' en 'inrichting'. Er zijn definities van bepaalde geluidsniveaus toegevoegd. De definities van collectieve festiviteit en incidentele festiviteit zijn aangepast aan het omgevingsplan.

Verhouding tot het omgevingsplan ('bruidsschat')
Tijdens de overgangsfase (tot 2032) gelden de regels van afdeling 7.1 van het Invoeringsbesluit Omgevingswet ('bruidsschat'), zolang de gemeente nog geen eigen regels heeft gesteld (tijdelijk deel van het omgevingsplan). Paragraaf 22.3.4.2 (de artikelen 22.62 tot en met 22.74) van het omgevingsplan bevat geluidsbepalingen. Paragraaf 22.3.22 (de artikelen 22.237 tot en met 22.239) geeft regels over het bieden van gelegenheid voor het beoefenen van sport in de buitenlucht waarbij terreinverlichting wordt toegepast. De regeling hierover in het tijdelijk deel van het omgevingsplan komt overeen met de regeling in het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. Dit betekent dat de gemeente bij gemeentelijke verordening, zoals in de Apv, regels kan blijven stellen voor traditioneel schieten, onversterkte muziek en collectieve en incidentele festiviteiten. Daarmee kunnen de geluid- en lichthinderbepalingen in de Apv vooralsnog gehandhaafd blijven.

Tweede lid en derde lid
Deze leden bepalen de reikwijdte van een aantal geluidsbepalingen. De strekking is zoveel mogelijk gelijk gehouden aan de regeling zoals die gold vóór inwerkingtreding van de Omgevingswet. Dat kon niet geheel, omdat het begrip 'inrichting' met de Omgevingswet is geschrapt en vervangen door milieubelastende activiteiten.
De artikelen 3:27 tot en met 3:30 gelden niet voor activiteiten waarvoor in de paragrafen 22.3.4.2, 22.3.4.3 en 22.3.4.4 van het omgevingsplan geluidregels zijn gesteld (tweede lid).
De geluidsbepalingen voor collectieve en incidentele festiviteiten en onversterkte muziek golden onder de wetgeving van vóór de Omgevingswet alleen voor type A- en B-inrichtingen
Type A- en B-inrichtingen betroffen circa 95% van de bedrijven (bron: IPLO). Doordat onder de Omgevingswet de inrichting niet meer voorkomt en is vervangen door milieubelastende activiteiten, zouden zonder aanpassing de geluidsbepalingen voor collectieve en incidentele festiviteiten, traditioneel schieten en onversterkte muziek gelden voor alle milieubelastende activiteiten. Daarom is in het derde lid de reikwijdte van de artikelen 3:31 tot en met 3:34 beperkt tot activiteiten als bedoeld in paragraaf 22.3.4.2 van het omgevingsplan. Dit betekent dat die geluidsbepalingen niet gelden voor bijvoorbeeld wonen, bepaalde evenementen of doorgaand verkeer, omdat die in artikel 22.41, tweede lid, van het omgevingsplan, zijn uitgezonderd. Hierdoor gelden ook de geluidsbepalingen niet voor die categorieën (derde lid).

In het verlengde van de uitzondering in het tweede en derde lid, is het opschrift van het artikel aangepast. Het artikel bepaalt nu immers ook de reikwijdte.

Artikel 3:27 Geluid door activiteiten met voorwerpen in de openlucht (was deels artikel 4:5b, 4:5d, 4:5e en 4:6; keuze voor Apv)
Zie de paragrafen 6.1.9, 6.1.11 en 6.1.12 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies deze bepaling in de Apvte laten staan.

In dit artikel zijn vier artikelen uit de huidige Model Apv samengevoegd tot één artikel. Het betreft de huidige artikelen 4:5b (deels), 4:5d, 4:5e en 4:6. In lijn hiermee is het opschrift van het artikel aangepast.

Artikel 3:28 Aanwijzen van locaties of wateren voor geluid door activiteiten in de openlucht (was deels artikel 4.5b, moet naar OP)
Zie paragraaf 3.1.2 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin staat dat deze bepaling naar het omgevingsplan moet. Dit betekent dat als het artikel niet voor het einde van de overgangstermijn in 2032 in het omgevingsplan is opgenomen, de bestuursrechter het artikel nadien, in voorkomend geval, onverbindend kan verklaren of buiten toepassing kan laten.

Op grond van dit artikel is het college bevoegd nadere regels te stellen ter voorkoming of beperking van geluidhinder. Die nadere regels gelden voor specifiek aangewezen locaties of wateren. Deze regels zijn, voor zover het niet het rechtstreeks toedelen van een functie aan een locatie betreft, daarmee nauw verwant. De gebiedsgerichte afwijking van generieke geluidsregels moet afgewogen worden tegen de andere functies in of nabij die gebieden. Deze artikelleden horen daarom thuis in het omgevingsplan.

Het opschrift van dit artikel is aangepast, zodat het opschrift recht doet aan wat er nu in het artikel geregeld is.

Artikel 3:29 Geluid door routering van vrachtauto’s in de nacht (was artikel 4:5f; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.1.13 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies deze bepaling op te nemen in het omgevingsplan.

Het opschrift van dit artikel is aangepast. Het opschrift is zo meer in lijn met de andere artikelen die in deze paragraaf opgenomen zijn.

Artikel 3:30 Geluid door dieren (was artikel 4:5c; keuze voor Apv)
Zie paragraaf 6.1.10 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies deze bepaling in de Apv te laten staan.

Het opschrift van dit artikel is aangepast. Het opschrift is zo meer in lijn met de andere artikelen die in deze paragraaf opgenomen zijn.

Artikel 3:31 Traditioneel schieten (was artikel 4:5a; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.1.8 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies deze bepaling op te nemen in het omgevingsplan.

Onder a, b en c

Zolang de bepaling nog geen plaats heeft gekregen in het omgevingsplan, moet de gemeente in deze bepaling invullen wanneer traditioneel schieten is toegestaan. Het gaat dan om het aantal dagen per week, het aantal uren per dag (onder a) en welke uren dit zijn (onder b). Tot slot gaat het om het maximale aantal schoten dat per uur mag worden gelost (onder c).

Artikel 3:32 Onversterkte muziek (was artikel 4:5; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.1.7 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies deze bepaling op te nemen in het omgevingsplan.

Derde en vierde lid
In deze leden moet de gemeente invullen gedurende hoeveel uur per week de onversterkte muziek is toegestaan. Het vierde lid is toegevoegd in verband met het vervallen van het begrip ‘inrichting’ waarvoor voorheen de geluidsvoorschriften golden. Carillonspel viel daar toen buiten.

Artikel 3:33 Geluid bij collectieve festiviteiten (was deels artikel 4: 2; moet naar OP)
Zie paragraaf 6.4.7 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin staat dat deze bepaling naar het omgevingsplan moet. Dit betekent dat als het artikel niet voor het einde van de overgangstermijn in 2032 in het omgevingsplan is opgenomen, de bestuursrechter het artikel nadien, in voorkomend geval, onverbindend kan verklaren of buiten toepassing kan laten.

Het opschrift van het artikel is aangepast. Dit zodat duidelijk is dat het artikel op meer ziet dan alleen het aanwijzen van collectieve festiviteiten en het opschrift meer in lijn is met de opschriften van de andere artikelen in deze paragraaf.

Eerste lid
In (het tijdelijk deel van) het omgevingsplan is dezelfde regeling opgenomen als in het Activiteitenbesluit milieubeheer stond.
De uitvoering is neergelegd bij het college. Er hoeft dus niet jaarlijks een raadsbesluit te worden genomen om te bepalen welke feesten als collectieve festiviteiten worden aangewezen. Het verdient aanbeveling dat het college jaarlijks – in samenspraak met het plaatselijke bedrijfsleven – vaststelt op welke data de betreffende voorschriften uit het omgevingsplan niet van toepassing zijn.

Voor de collectieve festiviteiten is geen begrenzing voor het aantal dagen opgenomen. Vaak zal er toch behoefte zijn om vooraf een bepaald maximum aantal festiviteiten vast te stellen.

Op grond van artikel 22.73, tweede lid, van het omgevingsplan geldt dat een festiviteit die ten hoogste een etmaal duurt, maar die zowel voor als na 00.00 uur plaatsvindt, beschouwd wordt als plaatshebbende op één dag.

Vijfde lid
In het vijfde lid moet de gemeente de meetduur (in aantal minuten) en het geluidsniveau invullen. Een meetduur van drie minuten is niet te kort en niet te lang; een gemiddeld muzieknummer duurt rond de drie minuten. Voor de hoogte van het geluidsniveau in het vijfde lid werd bij het Activiteitenbesluit milieubeheer een suggestie gedaan van 10 of 20 dB(A) hoger dan de reguliere norm. Bij enkele gemeenten wordt een aanvullende norm opgenomen voor lagere frequenties gesteld in dB(C). De reden voor een geluidsnorm met gebruik van een C-filter is het effect van lage bastonen bij hogere geluidsniveaus. Bij de C-filter worden deze lage frequenties sterker meegewogen dan bij een A-filter vanwege de problematiek met lage geluidsfrequenties.

Een andere mogelijkheid is, bijvoorbeeld als woningen op grotere afstand van de locatie(s) liggen, een geluidsnorm op een vaste, kortere afstand van de locatie(s) op te nemen. Ook kan de gemeente ervoor kiezen bij het vaststellen van maximum geluidwaarden voor festiviteiten onderscheid te maken tussen activiteiten die inpandig plaatsvinden en activiteiten die in de buitenruimte (daaronder valt ook een terras) plaatsvinden. Daarbij kan dan voor de inpandige activiteit een maximum geluidwaarde gelden gemeten op de gevel van geluidgevoelige gebouwen en voor de activiteit in de buitenruimte een maximum geluidwaarde gemeten op een korte afstand, bijvoorbeeld tien meter van de geluidsbron.
Een andere optie is dat de gemeente ervoor kiest ook geluidgrenswaarden binnen in- en aanpandige geluidgevoelige gebouwen te stellen, op eenzelfde wijze als voor onversterkte muziek is gebeurd (artikel 3:32, tweede lid), Woningen in- of aanpandig met bedrijven in oude gebouwen hebben vaak een slechtere geluidsisolatie ‘binnendoor’ (via woningscheidende wand, plafond of vloer) dan ‘buitenom’ (via uitstralende gevel van het bedrijf naar de buitengevel van de woning). Deze woningen zijn met alleen een ‘gevelnorm’ minder goed beschermd dan wanneer ook een ‘binnennorm’ wordt opgenomen.
Nog een andere optie is om bij de vrijstelling van de geluidgrenswaarden van het omgevingsplan in het kader van collectieve festiviteiten (eerste lid) geen vervangende geluidgrenswaarden op te nemen. Een gemeente zou hiervoor kunnen kiezen als bij collectieve festiviteiten nauwelijks geluidoverlastmeldingen gedaan worden. In dat geval vervallen het vijfde en zesde lid en wordt het zevende lid vernummerd tot vijfde lid. Het is namelijk wel van belang een (redelijke) eindtijd voor de muziek bij de festiviteiten te stellen.

Zevende lid
In het zevende lid moet de gemeente een eindtijdstip voor muziekgeluid invullen. Het is van belang een eindtijd te kiezen die past bij de festiviteiten. De ervaring leert dat bij collectieve festiviteiten nauwelijks meldingen van geluidsoverlast gedaan worden, mits de eindtijd van de muziek redelijk is.
Een gemeente kan er ook voor kiezen één eindtijdstip voor festiviteiten vast te stellen, ongeacht of deze inpandig of in de buitenruimte plaatsvinden.

Artikel 3:34 Geluid bij incidentele festiviteiten (was deels artikel 4:3; moet naar OP)
Zie paragraaf 6.4.7 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin staat dat deze bepaling naar het omgevingsplan moet. Dit betekent dat als het artikel niet voor het einde van de overgangstermijn in 2032 in het omgevingsplan is opgenomen, de bestuursrechter het artikel nadien, in voorkomend geval, onverbindend kan verklaren of buiten toepassing kan laten.

Het opschrift van het artikel is aangepast. Dit in de eerste plaats omdat de voorschriften voor geluid en de voorschriften voor licht nu in twee aparte artikelen zijn opgenomen, maar ook zodat duidelijk is dat het artikel op meer ziet dan alleen het melden van incidentele festiviteiten en het opschrift van dit artikel meer in lijn is met de opschriften van andere artikelen in deze paragraaf.

De leden die bepaalden dat de geluidwaarden golden voor geluid binnen de inrichting zijn geschrapt (artikel 4:3, vijfde en zesde lid, van de oude Model Apv). De geluidwaarde geldt namelijk op de gevel van een geluidgevoelig gebouw, bijvoorbeeld een woning, *buiten* de locatie van de activiteit of de festiviteit.

Eerste lid
In (het tijdelijk deel van) het omgevingsplan is dezelfde regeling opgenomen als in het Activiteitenbesluit milieubeheer stond.

Het maximum aantal dagen waarvoor de geluidnormen niet gelden is maximaal twaalf dagen of dagdelen per jaar. Zie artikel 22.239, tweede lid, aanhef en onder b, van het omgevingsplan. Het betreft een maximum: de gemeente kan, rekening houdend met de plaatselijke omstandigheden, in dit artikel het aantal lager vaststellen. De gemeente moet in de verordening invullen hoeveel dagen of dagdelen in verband met de viering van incidentele festiviteiten per locatie of categorie van bedrijfssector maximaal zijn toegestaan in de gemeente.

Op grond van artikel 22.73, tweede lid, van het omgevingsplan geldt dat een festiviteit die ten hoogste een etmaal duurt, maar die zowel voor als na 00.00 uur plaatsvindt, beschouwd wordt als plaatshebbende op één dag.

Ook de termijn voor het doen van de melding voor het houden van de festiviteit moet in het eerste lid nog worden ingevuld.

Derde lid
In het derde lid moet het maximumgeluidsniveau worden ingevuld. Daarbij kunnen dezelfde soort keuzes worden gemaakt als bij de collectieve festiviteiten. Doorgaans gelden voor incidentele festiviteiten iets lagere maximum geluidwaarden dan bij collectieve festiviteiten.

Vijfde lid
In het vijfde lid moet een eindtijdstip voor muziekgeluid worden ingevuld voor inpandige activiteiten (a) en activiteiten in de buitenruime (b). De ervaring leert dat bij incidentele festiviteiten eerder en meer meldingen van geluidoverlast worden gedaan dan bij collectieve festiviteiten. Daarmee kan de gemeente bij het vaststellen van de eindtijden rekening houden.

Artikel 3:35 Verlichting bij sportactiviteiten en festiviteiten (was deels artikel 4:2 en 4:3; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.4.7 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies deze bepaling op te nemen in het omgevingsplan.

Het opschrift van het artikel is aangepast. Dit in de eerste plaats omdat de voorschriften voor geluid en de voorschriften voor licht nu in twee aparte artikelen zijn opgenomen, maar ook zodat duidelijk is dat het artikel op meer ziet dan alleen het melden van incidentele festiviteiten en het opschrift van dit artikel meer in lijn is met de opschriften van andere artikelen in deze paragraaf.

Eerste lid
In (het tijdelijk deel van) het omgevingsplan is dezelfde regeling opgenomen als in het Activiteitenbesluit milieubeheer stond.
De uitvoering is neergelegd bij het college. Er hoeft dus niet jaarlijks een raadsbesluit te worden genomen om te bepalen welke feesten als collectieve festiviteiten worden aangewezen. Het verdient aanbeveling dat het college jaarlijks – in samenspraak met het plaatselijke bedrijfsleven en de plaatselijke sportverenigingen – vaststelt op welke data de betreffende beperkingen niet van toepassing zijn.

Voor de collectieve festiviteiten is geen begrenzing voor het aantal dagen opgenomen. Vaak zal er toch behoefte zijn om vooraf een bepaald maximum aantal festiviteiten vast te stellen.

Op grond van artikel 22.239, derde lid, van het omgevingsplan geldt dat een festiviteit die ten hoogste een etmaal duurt, maar die zowel voor als na 00.00 uur plaatsvindt, beschouwd wordt als plaatshebbende op één dag.

Vierde lid
De gemeente moet in het vierde lid invullen hoeveel dagen of dagdelen de verlichting in verband met incidentele festiviteiten ten behoeve van sportactiviteiten langer aan mag blijven. Verder moet ook de termijn voor het doen van de melding voor het langer aanhouden van de verlichting nog worden ingevuld.

Paragraaf 3.3.2 Dieren

Artikel 3:36 Aanlijn- en muilkorfgebod gevaarlijke of hinderlijke honden (was artikel 2:59)
Het opschrift van dit artikel is aangepast. Dit zodat duidelijker is dat het aanlijn- en muilkorfgebod in dit artikel centraal staat en het verschil met de andere artikelen over honden duidelijker is.

Het verdient aanbeveling dat de burgemeester beleidsregels vaststelt over de toepassing van dit artikel. Veel gemeenten hebben een Protocol bijtincidenten honden. In zo'n protocol staan meestal definities van bijtincident, ernstig bijtincident, gevaarlijke hond en hinderlijke hond. Bijvoorbeeld:

- Bijtincident: incident waarbij een hond een persoon, een hond of een ander dier bijt zonder dat daarbij sprake is van ernstig letsel of ernstige gevolgen;
- Ernstig bijtincident: incident waarbij een hond een persoon, een hond of een ander dier bijt waarbij sprake is van ernstig letsel of ernstige gevolgen of wanneer sprake is van meerdere bijtincidenten binnen een periode van twee jaar;
- Gevaarlijke hond: hond, die een ernstig bijtincident heeft veroorzaakt.
- Hinderlijke hond: hond, die een bijtincident heeft veroorzaakt.

Artikel 3:37 Gevaarlijke honden op eigen terrein (was artikel 2:59a)
Deze facultatieve bepaling biedt de gemeente de mogelijkheid om specifieke voorwaarden te verbinden aan het los laten lopen van honden met een aanlijn- of muilkorfgebod of honden die zijn opgeleid voor bewakings-, opsporings- of verdedigingswerk. De nadruk ligt er nu op dat de hond niet alsnog kan uitbreken naar een openbare plaats of het terrein van een ander en dat post- en pakketbezorgers veilig hun werk kunnen doen, maar andere voorwaarden zijn ook mogelijk.

Op het moment dat de gemeente besluit dit facultatieve artikel niet op te nemen, wordt geadviseerd dit artikelnummer te duiden als "vervallen" of "gereserveerd". Op deze wijze blijft de nummering van de andere artikelen in dit hoofdstuk gelijk aan de nummering van de model Apv.

Artikel 3:38 Loslopende honden (was artikel 2:57; keuze voor Apv)
Zie paragraaf 6.1.2 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepaling in de Apv te laten staan.
Voor wat betreft de definitie van 'bebouwde kom' kan een gemeente ook besluiten in plaats van de in dit artikel gehanteerde definitie bij de verordening een kaart vast te stellen waaruit volgt wat tot de bebouwde kom moet worden gerekend. Deze kaart maakt dan deel uit van de Apv en moet dus daarmee bekendgemaakt worden. Een andere optie is om aan te sluiten bij de aanwijzing van gedeputeerde staten op grond van artikel 27, tweede lid, van de Wegenwet. Nadeel is dat zo'n aanwijzing niet altijd actueel is. Voor beide alternatieven geldt dat deze niet als keuzeoptie in de

Model Apv zijn uitgewerkt. Als een gemeente de voorkeur geeft aan zo'n alternatief, dan moet de gemeente de definitie van 'bebouwde kom' naar eigen inzicht herformuleren.

Artikel 3:39 Verontreiniging door honden (was artikel 2:58; keuze voor Apv)
Zie paragraaf 6.1.3 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepaling in de Apv te laten staan.

Aan dit artikel is de verplichting toegevoegd voor degene die zich met een hond in de publieke ruimte begeeft om een hulpmiddel bij zich te hebben dat geschikt is voor het verwijderen van uitwerpselen van de hond.

Artikel 3:40 Voeren van dieren met overlast of schade tot gevolg (was artikel 2:60-1-d,-2; keuze voor Apv)
Zie paragraaf 6.1.4 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepaling in de Apv te laten staan.

Het opschrift van het artikel is aangepast. Dit omdat de voorschriften over het voeren en de voorschriften over het houden van hinderlijke of schadelijke dieren nu in twee aparte artikelen zijn opgenomen.

Artikel 3:41 Houden van hinderlijke of schadelijke dieren (was artikel 2:60-1-a,b,c,-2; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.1.4 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepaling in het omgevingsplan op te nemen.

Het opschrift van het artikel is aangepast. Dit omdat de voorschriften over het voeren en de voorschriften over het houden van hinderlijke of schadelijke dieren nu in twee aparte artikelen zijn opgenomen.

Artikel 3:42 Loslopend vee (was artikel 2:62; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.4.5 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepaling in het omgevingsplan op te nemen.

Artikel 3:43 Duiven (was artikel 2:63; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.1.5 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepaling in het omgevingsplan op te nemen.

Artikel 3:44 Bijen (was artikel 2:64; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.1.6 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepaling in het omgevingsplan op te nemen.

Eerste lid, onder a en b
Er is bewust voor gekozen om in het eerste lid de afstand van het aantal meters waarop het verbod op het houden van bijen van toepassing is open te laten. Tussen gemeenten kan namelijk een verschil van inzicht bestaan over de reikwijdte van het verbod op het houden van bijen. De gemeente moet het aantal strekkende meters om deze reden in deze artikelonderdelen invullen.

Paragraaf 3.3.3. Asverstrooiing

Artikel 3:45 Definitie (was artikel 5:35; keuze voor Apv)
Zie paragraaf 6.1.19 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepalingen over asverstrooiing in de Apv te laten staan.

Artikel 3:46 Plaatsen voor asverstrooiing (was artikel 5:36; keuze voor Apv)
Zie paragraaf 6.1.19 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepalingen over asverstrooiing in de Apv te laten staan.

Het opschrift van dit artikel is aangepast. Uit elk opschrift is steeds zoveel mogelijk het woord ‘verbod’ of ‘vergunning’ geschrapt, omdat een artikel nagenoeg altijd meer omvat dan dat. Dat is hier ook het geval. Het artikel richt zich met name op de plaatsen waar asverstrooiing al dan niet is toegestaan.

De Model Apv voorziet bij deze bepaling in twee varianten: bij de eerste variant worden de plaatsen opgesomd waar asverstrooiing verboden is en bij de tweede variant geldt een algemeen verbod, maar worden de plaatsen opgesomd waar asverstrooiing is toegestaan. In de regel biedt de eerste variant meer ruimte voor asverstrooiing omdat alleen die plaatsen zijn genoemd waar dit niet is toegestaan. De tweede variant beperkt de mogelijkheid van asverstrooiing juist tot de genoemde plaatsen. De gemeente kan uit deze varianten kiezen. Let daarbij op dat uitsluitend de gekozen variant behouden blijft in de verordening en in de toelichting en dat de andere variant moet worden geschrapt.

Variant A eerste lid
Mocht in het omgevingsplan bij begraafplaatsen en crematoriumterreinen over het beheer regels zijn gesteld, dan kan het wenselijk zijn die gebieden uit te sluiten als locaties waar incidentele asverstrooiing is toegestaan. Er kunnen meer locaties permanent aangewezen worden. Er kunnen ook locaties aangewezen worden waar het tijdelijk verboden is om as te verstrooien.

Variant B, eerste en tweede lid
In het eerste lid moet de gemeente de plaatsen invullen waar asverstrooiing toegestaan is. In de toelichting moet de gemeente de onderbouwing opnemen voor het toestaan van asverstrooiing op betreffende plaatsen. Op grond van het tweede lid kan het college de asverstrooiing voor een bepaalde periode alsnog verbieden.

Op het moment dat in het eerste lid slechts één plaats wordt ingevuld kan de lettering van onderdelen en de ‘:’ aan het slot van de aanhef vervallen, zodat er een lopend lid ontstaat waarin deze ene plaats is aangeduid. Het lid wordt afgesloten met een ‘.’.

Artikel 3:47 Hinder of overlast door asverstrooiing (was artikel 5:37; keuze voor Apv)
Zie paragraaf 6.1.19 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepalingen over asverstrooiing in de Apv te laten staan.

Het opschrift van dit artikel is aangepast. Dit zodat duidelijk is om welke overlast of hinder het gaat.

Hoofdstuk 4. Regulering economische bedrijvigheid

Afdeling 4.1. Openbare inrichtingen en aanvullende regels Alcoholwet

Paragraaf 4.1.1. Openbare inrichtingen

De definities van ‘openbare inrichting’ en ‘terras’ zijn toegevoegd aan artikel 1:1, omdat deze begrippen ook op andere plaatsen in de Apv staan.

Artikel 4:1 Exploitatie openbare inrichting (was artikel 2:28)

Algemeen

Gemeenten kunnen zelf bepalen of zij aanleiding zien een exploitatievergunningstelsel voor de horeca in te stellen.

Enerzijds zijn er gemeenten die geen behoefte hebben aan zo’n stelsel, bijvoorbeeld gemeenten met een overzichtelijk uitgaansgebied of beperkt aantal bekende horecaondernemingen. Deze gemeenten kunnen beslissen dit artikel niet in de Apv op te nemen. Anderzijds zijn er gemeenten die wel behoefte hebben aan de exploitatievergunning, omdat deze vergunning noodzakelijk is voor het handhaven van de openbare orde, de openbare veiligheid of het tegengaan van overlast. Deze gemeenten kunnen dit artikel dan wel in hun Apv laten staan.

Eerste en vijfde lid

In dit artikel is gekozen voor een ‘beperkt’ vergunningstelsel. Op basis van het eerste en vijfde lid is de horeca-exploitatievergunning verplicht voor inrichtingen die niet onder de Alcoholwet vallen, in verband met de Bibob-toets. Voor openbare inrichtingen die onder de Alchoholwet vallen, geldt een bijzondere regeling (zie het vijfde lid).

Derde lid

Slecht levensgedrag en slechte bedrijfsvoering

Om discussie over strijd met artikel 10 van de Dienstenrichtlijn te voorkomen, is het advies voor het toepassen van de weigeringsgronden ‘slecht levensgedrag’ en ‘slechte bedrijfsvoering’ beleidsregels vast te stellen. In paragraaf 6 van het algemeen deel van deze implementatiehandleiding is hier nader aandacht aan besteed.

Vierde lid

In het vierde lid is een aantal categorieën van kleinschalige openbare inrichtingen uitgezonderd van de vergunningplicht. Het gaat om openbare inrichtingen waar geen alcohol wordt geschonken en waar de openbare orde of openbare veiligheid evident niet in het geding is.

Uiteraard staat het gemeenten vrij een ander systeem te kiezen of het aantal vrijstellingen uit te breiden. De gemeente kan bijvoorbeeld van het vierde lid afwijken of het toepassingsgebied verder beperken door in het artikel eisen te stellen aan de afmetingen van de winkelruimte. Bijvoorbeeld deze mag maximaal 20 vierkante meter bedragen en niet meer dan 20% van het vloeroppervlak van de winkel beslaan. In het model is zo’n maatvoering niet opgenomen om de gemeente de gelegenheid te geven dit per inrichting te bepalen. Bij uitbreiding van de vrijstellingen valt te denken aan sportscholen, onderwijsinstellingen, benzinestations, tearooms, ijssalons of internetcafés die tegen betaling ook koffie verstrekken.

Dienstenrichtlijn

Op het vergunningstelstel voor openbare inrichtingen zijn de Dienstenrichtlijn en Dienstenwet van toepassing. Dit artikel voldoet aan deze regelgeving. Het vergunningstelsel is gerechtvaardigd

vanwege dwingende redenen van algemeen belang. Zie voor een nadere uitleg over de toepassing van de Dienstenrichtlijn en Dienstenwet paragraaf 4 van het algemeen deel van deze implementatiehandleiding.

Afhankelijk van de lokale situatie, kan sprake zijn van een schaarse vergunning.
Dit vraagt bijzondere aandacht van de gemeente bij de invoering en uitvoering van het vergunningstelsel. Zie voor een nadere uitleg over schaarse vergunningen paragraaf 3 van het algemeen deel van deze implementatiehandleiding. Overigens wordt in de toelichting op artikel 1:2 van de Model Apv eveneens ingegaan op schaarse vergunningen, de Dienstenrichtlijn en de Dienstenwet.

Artikel 4:2 Sluitingstijd (was artikel 2:29)
Eerste lid
Artikel 4:2 voorziet in een sluitingstijdenregeling. Daarin is onderscheid gemaakt tussen de sluitingstijden op werkdagen en de sluitingstijden op zaterdag of zondag. Uiteraard kan deze onderverdeling desgewenst anders worden opgezet. Een afwijkende sluitingsplicht voor de zondag is toegestaan, mits de grond voor de afwijking van de voor de andere dagen geldende regeling niet gelegen is in het bijzondere karakter van de zondag. Volgens de Hoge Raad beoogt de Zondagswet naar haar strekking niet de gemeentelijke wetgever te beperken in zijn bevoegdheid om ter afwering van verstoring van de openbare orde of de openbare veiligheid voorzieningen te treffen (HR 22-07-1960, ECLI:NL:HR:1960:AG2045).

Gemeenten kunnen er ook voor kiezen geen sluitingsuren in de Apv op te nemen. Argument daarvoor kan zijn dat daardoor onder meer de verstoring van de openbare orde, in het bijzonder de nachtrust, aanzienlijk kan worden beperkt: er is sprake van minder geluidsoverlast doordat cafébezoekers niet langer tegelijk maar geleidelijk aan huiswaarts keren en de politie is beter in staat voldoende toezicht uit te oefenen. Dit komt ook de openbare veiligheid ten goede. Zo'n maatregel werpt meer vruchten af als deze ook geldt in omliggende gemeenten. Anders bestaat het gevaar dat de liberalere openingstijden een aantrekkingskracht uitoefenen op horecabezoekers uit aangrenzende gemeenten, en dat de kans op verstoring van de openbare orde of de openbare veiligheid juist wordt vergroot.

Gemeenten moeten de tijden onder a, b en c toevoegen en motiveren waarom voor die specifieke sluitingstijden is gekozen aan de hand van de eisen die de Dienstenrichtlijn stelt: niet discriminerend, noodzakelijk (gerechtvaardigd op grond van een dwingende reden van algemeen belang) en evenredig (geschikt om doel te bereiken en gaat niet verder dan dat).

Derde lid
Het derde lid hanteert een open norm voor de bevoegdheid van de burgemeester om ontheffing van de sluitingstijd te kunnen verlenen. Gemeenten kunnen desgewenst deze norm verder inkleuren. Bijvoorbeeld door een maximum te stellen aan het aantal permanente ontheffingen dat de burgemeester mag verlenen of door ontheffing slechts in bijzondere omstandigheden of in incidentele gevallen door de burgemeester toe te staan. Een permanente ontheffing is dan niet mogelijk (ARRS 19-01-1984, ECLI:NL:RVS:1984:AM7699). Op de ontheffing is de Dienstenrichtlijn van toepassing.

Geen van rechtswege gegeven ontheffing bij niet tijdig beslissen
Enerzijds gaat het hier om een relatief overzichtelijk besluit dat op zich tijdig genomen kan worden. Anderzijds zou een stilzwijgend verleende ontheffing zeer onwenselijk zijn voor omwonenden en

andere ondernemers. In artikel 1:3, vierde lid, is daarom bij de voorbereiding van de beslissing op de aanvraag om een ontheffing paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing uitgezonderd. Bij niet tijdig beslissen op de aanvraag ontstaat dus geen van rechtswege gegeven ontheffing. Het staat de gemeente vrij om hier een andere keuze in te maken.

Artikel 4:3 Afwijking sluitingstijd; tijdelijke sluiting (was artikel 2:30)
Een afwijking van de sluitingstijden of een tijdelijke sluiting van de openbare inrichting is een ingrijpende maatregel die een goede motivering vereist. De vaststelling van de feiten moet op deugdelijke wijze plaatsvinden. In artikel 2:32 is geregeld dat het verboden is een tijdelijk gesloten openbare inrichting te betreden.

Ook artikel 13b van de Woningwet (Wet Victor) is van belang. Deze wet geeft het college de bevoegdheid om de eigenaar van een pand dat is gesloten op grond van de Apv, artikel 13b van de Opiumwet (Opw) of artikel 174a van de Gemeentewet (Germw) , te verplichten om het pand in gebruik te geven aan een andere persoon of instelling, of om verbeteringen aan te brengen. Als de verstoring van de openbare orde of de verkoop van drugs niet langdurig achterwege blijft, kan in het uiterste geval zelfs worden overgegaan tot onteigening.

In de bijlage behorende bij artikel 2, eerste lid, van het Aanwijzingsbesluit Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken (aangewezen categorieën van beperkingenbesluiten) is bepaald dat genoemde verplichting en de sluitingen op grond van artikel 13b van de Opw en artikel 174a van de Gemwmoeten worden ingeschreven in de openbare registers zoals bedoeld in artikel 3:16 van het Burgerlijk Wetboek. Deze inschrijvingsplicht geldt overigens niet voor de sluitingen op grond van de Apv.

Artikel 4:4 Geen verstrekking aan terraspassanten (was artikel 2:31-c)
Het opschrift van dit artikel is aangepast. In de eerste plaats omdat uit elk opschrift steeds zoveel mogelijk het woord ‘verbod’ of ‘vergunning’ is geschrapt, omdat een artikel nagenoeg altijd meer omvat dan dat. Verder beperkt dit artikel zich nu ook alleen tot terraspassanten. De andere verboden zijn in andere artikelen opgenomen.

Artikel 4:5 Handel door derden binnen openbare inrichtingen (was artikel 2:32)
Het opschrift van dit artikel is aangepast om duidelijker te maken dat het om derden gaat.

Artikel 4:6 Schakelbepaling, het college als bevoegde bestuursorgaan (was artikel 2:33)
Het opschrift van het artikel is aangepast om duidelijker te maken dat het een schakelbepaling betreft.

Paragraaf 4.1.2. Aanvullende regels voor alcoholverstrekking en detailhandel op grond van de Alcoholwet
Hoewel de Apv voor het overgrote deel uit autonome bepalingen bestaat, is ervoor gekozen om de uitwerking van de artikelen 4 en 25a tot en met 25e van de Alcoholwet ook in de Apv op te nemen. Zo ontstaat een samenhangende regeling over openbare inrichtingen. De Apv regelt immers al aanverwante zaken, zoals de horeca-exploitatievergunning, sluitingstijden en dergelijke.

In deze paragraaf zijn overigens een aantal opschriften van artikelen aangepast. Dit betreft echter uitsluitend redactionele wijzigingen.

Oneerlijke mededinging
De op basis van artikel 4 van de Alcoholwet door gemeenten te stellen regels met betrekking tot de paracommerciële rechtspersonen dienen ter voorkoming van oneerlijke mededinging. Uit de memorie van toelichting (Kamerstukken II 2008/09, 32 022, nr. 3, p. 10) blijkt dat de regering ervan uitgaat dat gemeenten de belangrijke maatschappelijke functie van de verschillende paracommerciële instellingen in acht zullen nemen en geen onnodige beperkingen zullen opleggen daar waar de mededinging niet in het geding is en er geen sprake is van onverantwoorde verstrekking van alcohol, met name aan jongeren.

Concreet komt het erop neer dat de gemeentelijke uitwerking moet leiden tot regels die op z'n minst in enige mate bijdragen aan het voorkomen van oneerlijke mededinging. Of in bepaalde gevallen sprake zal zijn van oneerlijke mededinging is sterk afhankelijk van de lokale situatie. Bij de aanzienlijke ruimte die dit uitgangspunt biedt, zal de gemeentelijke uitwerking verder overeenkomstig de algemene beginselen van behoorlijk bestuur plaats moeten vinden. Dit hoeft niet te leiden tot het volledig uitbannen van oneerlijke mededinging, maar mag ook niet leiden tot het volledig ongemoeid laten van oneerlijke mededinging.

Verplichte en niet verplichte bepalingen
Een regeling op grond van artikel 4 van de Alcoholwet, in de Model Model Apv uitgewerkt in artikel 4:8, is verplicht. Dat geldt niet voor de artikelen 4:9 tot en met 4:13, die gebaseerd zijn op de artikelen 25a tot en met 25e van de Alcoholwet. Daarnaast hebben deze bepalingen niet als doel het tegengaan van oneerlijke mededinging, maar het tegengaan van onverantwoorde verstrekking van alcohol, met name aan jongeren.

In de Model Apv is geen regeling getroffen als bedoeld in de artikelen 25f en 25g van de Alcoholwet. Artikel 25f maakt het mogelijk om bij verordening een alcoholoverlastgebied aan te wijzen en voor dat gebied regels te stellen, in geval van ernstige aantasting van de openbare orde, de leefomgeving of de volksgezondheid. Op grond van artikel 25g kan bij verordening worden bepaald dat op (al dan niet bepaalde) vervoermiddelen voor personenvervoer waar bedrijfsmatig of anders dan om niet alcoholhoudende drank wordt verstrekt een leidinggevende aanwezig is die beschikt over voldoende kennis en inzicht over sociale hygiëne. Niet gebleken is dat gemeenten behoefte hebben aan modelbepalingen hierover. Een individuele gemeente kan er natuurlijk wel voor kiezen.

Bestuurlijke boete, strafbaarstelling en bestuursdwang
Handhaving van de Alcoholwet vindt meestal plaats door het opleggen van bestuurlijke boetes. Alleen als de overtreding een direct gevaar voor de gezondheid of veiligheid van de mens tot gevolg heeft of het door de wetsovertreder genoten economisch voordeel groter is dan de bestuurlijke boetes, kan er behoefte zijn om de zaak voor te leggen aan het OM om via de Wet op de economische delicten (WED) af te doen. De WED voorziet namelijk in een breder arsenaal aan sancties, zoals hogere maxima voor boetes en de mogelijkheid tot ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel.

De burgemeester kan een bestuurlijke boete opleggen op grond van artikel 44a van de Alcoholwet bij overtreding van de artikelen 4:8 tot en met 4:11. Informatie over de toepassing van de bestuurlijke boete staat op de website van de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA). Overtredingen van aan de Apv toegevoegde bepalingen zijn strafbaar als overtredingen op grond van artikel 2, vierde lid, juncto 1, onder 4˚, van de WED. Deze artikelen moeten daarom niet in de opsomming van overtredingen in artikel 6:3 worden opgenomen.

Toezichthouders
De burgemeester benoemt toezichthouders. Zij kunnen worden vermeld in artikel 6:1. Op grond van artikel 42 van de Alcoholwet hebben zij de bevoegdheid om woningen binnen te treden zonder toestemming van de bewoners, als de toezichthouder vermoedt dat daar bedrijfsmatig of anders dan om niet alcoholhoudende drank aan particulieren wordt verstrekt of als dat daadwerkelijk gebeurt.

Artikel 4:7 Definities (was artikel 2:34a)
Geen bijzonderheden.

Artikel 4:8 Regulering paracommerciële rechtspersonen (was artikel 2:34b)
Dit artikel kent twee varianten. Meer varianten zijn opgenomen in bijlage 1 bij Lbr. 18/047 - Wijziging model-Algemene plaatselijke verordening zomer 2018 (7 augustus 2018), vanzelfsprekend nog met de oude artikelnummering. De varianten in dit artikel zijn de varianten 2 en 40 uit die bijlage. Gemeenten moeten zelf een keuze maken tussen de varianten en het aantal bijeenkomsten, tijdspanne en tijdstippen bepalen en motiveren.

Variant A
Variant A is voor alle paracommerciële rechtspersonen hetzelfde. Voor al die rechtspersonen gelden dezelfde tijden waarop zij alcohol kunnen schenken en al die rechtspersonen kunnen gedurende hetzelfde aantal bijeenkomsten aanvullend alcohol schenken. De gemeente vult daarbij zowel de tijden in waarop de paracommerciële rechtspersonen alcohol mogen schenken (eerste lid, onder a, b en c) als het aantal bijeenkomsten waarom het gaat (tweede lid, onder a en b). Het voordeel van deze variant is dat deze overzichtelijk is. Voor alle paracommerciële rechtspersonen gelden dezelfde regels. Het nadeel van deze variant is dat die minder rekening houdt met de aard en behoefte van de paracommerciële rechtspersonen.

Variant B
Variant B biedt ruimte om meer recht te doen aan de diversiteit die er aan paracommerciële rechtspersonen is. Het eerste lid bevat de schenktijden voor paracommerciële rechtspersonen die sociale interactie faciliteren. Facultatief worden daarbij sportverenigingen, studentenverenigingen en dorpshuizen als voorbeeld genoemd, maar de gemeente kan dit weglaten of meer of andere voorbeelden noemen. Het tweede lid bevat vervolgens het aantal uur dat andere paracommerciële rechtspersonen drank kunnen schenken. De gemeente vult daarbij zowel de schenktijden in voor paracommerciële rechtspersonen die sociale interactie faciliteren (eerste lid, onder a, b en c) als het aantal uren dat andere paracommerciële rechtspersonen alcohol mogen schenken (tweede lid). Het derde lid biedt tot slot ruimte om voor al die rechtspersonen te bepalen gedurende hoeveel bijeenkomsten zij aanvullend alcohol kunnen schenken (derde lid, onder a, b en c). Ook dit aantal moet door de gemeente worden ingevuld.

Artikel 4:9 Beperking voor horeca- en slijtersbedrijven (was artikel 2:34c)
Dit artikel bevat een uitwerking van artikel 25a van de Alcoholwet. De regeling is niet verplicht. Als gemeenten ervoor kiezen dit artikel op te nemen, moet nog een aantal variabelen worden ingevuld. In het eerste lid moet worden bepaald of het verbod zich richt op alle alcoholhoudende drank of zich beperkt tot sterke drank en voor welke inrichtingen (onder a), welke gebieden (onder b), of welke tijdsruimten (onder c) het verbod geldt. Deze invulling van het verbod moet in de verordening zelf gebeuren en kan niet aan de burgemeester worden gedelegeerd. Bij de aard van

de inrichting kan gedacht worden aan een inrichting waar onderwijs wordt gegeven of een inrichting die in hoofdzaak in gebruik is bij jeugdorganisaties of jeugdinstellingen.

Op het moment dat in de onderdelen a, b of c slechts één invulling van de respectievelijk aan te wijzen aard, gebieden, of tijden wordt gegeven, kan de nummering van de subonderdelen en de ‘:’ aan het eind van de aanhef per onderdeel vervallen, zodat er een lopend onderdeel ontstaat waarin deze ene invulling is opgenomen dat wordt afgesloten met een ‘.’.

Onderdeel a zou dan bijvoorbeeld kunnen luiden: ‘a. van educatieve aard.’

Artikel 4:10 Koppeling toegang aan leeftijden (was artikel 2:34d)
Dit artikel bevat een uitwerking van artikel 25b van de Alcoholwet. De regeling is niet verplicht. Als gemeenten ervoor kiezen dit artikel op te nemen, moet een keuze worden gemaakt uit de vier gegeven varianten. De gemeente moet in de gekozen variant in het eerste lid nog een leeftijdsgrens invullen en deze motiveren. De leeftijdsgrens mag op grond van de Alcoholwet in elk geval niet hoger zijn dan 21 jaar.

De gemeente kan kiezen voor het koppelen van de toegangsleeftijd aan het sluitingsuur van de horecalokaliteit, met verwijzing naar artikel 4:2, de mogelijkheid om sluitingstijden aan te passen. In de praktijk gaat het dan om nachtcafés. Artikel 4:2 gaat over openbare inrichtingen. Dat is een ruimere categorie dan de openbare inrichtingen uit de Alcoholwet, waarop artikel 4:10 betrekking heeft. Het toelatingsverbod van artikel 4:10 geldt dus alleen voor die openbare inrichtingen die tegelijk ook een horecabedrijf zijn. Een jongere in de hier opgenomen leeftijdscategorie mag dus geen nachtcafé in, maar wel een broodjeszaak die de hele nacht open is.

Op het moment dat bij de optie ‘gelegen in een van de volgende gebieden’ slechts één gebied wordt ingevuld, kunnen de onderdelen en de ‘:’ aan het eind van de aanhef van het onderdeel vervallen, waardoor een lopend lid ontstaat waarin dit gebied is opgenomen dat wordt afgesloten met een ‘.’.

Artikel 4:11 Beperking voor andere detailhandel dan slijtersbedrijven (was artikel 2:34e)
Dit artikel bevat een uitwerking van artikel 25c van de Alcoholwet. De regeling is niet verplicht. Als een gemeente ervoor kiest dit artikel op te nemen dan moeten nog een aantal variabelen worden ingevuld, zoals de keuze om een aantal eenheden zwak-alcoholhoudende drank voor te schrijven (eerste lid, aanhef) en de tijdsruimte (eerste lid, onder a) waarvoor het verbod geldt.

Artikel 25c van de Alcoholwet bepaalt uitdrukkelijk dat het verbod alleen betrekking kan hebben op een beperkte tijdsruimte. Een beperking van het verbod tot bepaalde delen van de gemeente maakt het artikel ook mogelijk (eerste lid, onder b).

In het artikel is ervoor gekozen om het verbod te laten gelden voor verkoop door bedrijven en winkels (artikel 18, tweede lid, van de Alcoholwet) en vanuit bestelruimten (artikel 19, tweede lid, onder a, van de Alcoholwet). Er kan ook voor één van de twee verwijzingen gekozen worden, wat het verbod beperkt.

Op het moment dat bij de opties ‘gedurende de volgende tijden’ of ‘in de volgende gebieden’ slechts één tijdsblok of gebied wordt ingevuld, vervallen de subonderdelen en de ‘:’ aan het eind van dat onderdeel, zodat er een lopend onderdeel ontstaat waarin het tijdsblok of gebied is opgenomen dat wordt afgesloten met een ‘.’.

Artikel 4:12 Verbod happy hours (was artikel 2:34f)
Op grond van artikel 25d, tweede lid, van de Alcoholwet is het mogelijk in een verordening te bepalen dat het verbod slechts geldt voor bepaalde aanbiedingen en verstrekkingen of in bepaalde delen van de gemeente.

Artikel 4:13 Proeverij in slijtlokaliteiten (was artikel 2:34g)
Om zicht te houden op wanneer en waar een proeverij wordt georganiseerd, kan de gemeente overwegen een meldingsplicht in te voeren. Vanwege de administratieve lasten die een meldingsplicht met zich meebrengt, is hiervoor geen bepaling in de Model Apv opgenomen.

Als de gemeente besluit wel een meldingsplicht op te nemen, is het zaak om alleen die gegevens uit te vragen die strikt noodzakelijk zijn om zicht te kunnen houden op de te organiseren proeverijen. Het ligt het meest voor de hand de melding bij de burgemeester te laten doen. De burgemeester kan het betreffende slijtersbedrijf eventueel wijzen op de voorwaarden die van toepassing zijn.

Afdeling 4.2. Seksbranche
In de oude Model Apv was het onderdeel ‘sekswerk’ opgenomen in een apart hoofdstuk 3. In de herziene Model Apv is dit onderdeel opgenomen als afdeling binnen het hoofdstuk ‘Regulering economische bedrijvigheid’. De bepalingen zijn niet fundamenteel gewijzigd. Dit houdt ook verband met de brief van de minister van Justitie en Veiligheid van 13 mei 2026 aan de Tweede Kamer, waarin de minister meedeelt dat het wetsvoorstel Wet regulering sekswerk niet wordt doorgezet. Het kabinet kiest ervoor zich te richten op maatregelen die gericht en effectief een verschil kunnen maken (Kamerstukken II 2025/26, 34193, nr. 21).

Het aparte artikel met de afbakening ten opzichte van de algemene bepalingen in hoofdstuk 1 is ook geschrapt (oud artikel 3:1). Deze afbakening wordt nu in de verschillende artikelen van deze afdeling geregeld, door aanvulling of afwijking.

Verhouding met het omgevingsplan
Artikel 2.1, tweede lid, aanhef en onder a, van het Omgevingsbesluit bepaalt dat regels als bedoeld in artikel 151a van de Gemeentewet (voorschriften met betrekking tot het bedrijfsmatig geven van gelegenheid tot het verrichten van seksuele handelingen met of voor een derde tegen betaling) niet in het omgevingsplan mogen worden opgenomen. Voor zover de Apv-voorschriften zijn gekoppeld aan de openbare orde is regeling in het omgevingsplan dus niet mogelijk.

De Handreiking Verordeningen en het omgevingsplan (VNG, december 2020) vermeldt op pagina 16: “*Als echter regels moeten worden gesteld over de toelaatbaarheid van prostitutie-activiteiten met het oog op de gevolgen daarvan voor de fysieke leefomgeving (bijvoorbeeld de bereikbaarheid, het parkeren, wegverkeerslawaai of geluidsoverlast van bezoekers) worden die regels wel opgenomen in het omgevingsplan (al dan niet gekoppeld aan een werkingsgebied dat aangeeft op welke locatie de activiteiten mogen plaatsvinden, bijvoorbeeld niet in de nabijheid van scholen). In dit geval is de grondslag voor opname van deze regels artikel 4.2, eerste lid, van de Omgevingswet.*” (evenwichtige toedeling van functies aan locaties).

In verband hiermee moet artikel 4:16 van de Model Apv over de aanwijzing van een concentratiegebied voor seksinrichtingen vóór het einde van de overgangstermijn, en dus vóór 2032, worden overgeheveld naar het omgevingsplan. Als dat niet is gebeurd, kan de

bestuursrechter het artikel nadien in voorkomend geval onverbindend verklaren of buiten toepassing laten.

Paragraaf 4.2.1. Algemene bepalingen

Artikel 4:14 Definities (was artikel 3:2)
In dit onderdeel worden veel voorkomende begrippen die specifiek op deze paragraaf slaan gedefinieerd, waarbij op onderdelen wordt aangesloten bij bestaande begrippen. De begrippen ‘prostituee’ en ‘prostitutie’ zijn vervangen door ‘sekswerker’ en ‘sekswerk’. In die definities gaat het om seksuele handelingen of diensten ‘met of voor een ander tegen betaling’. De woorden ‘of voor’ zijn toegevoegd. Dat maakte het mogelijk om ook de definitie van ‘seksbedrijf’ te vereenvoudigen. De definities van ‘escortbedrijf’, ‘raamprostitutiebedrijf en ‘seksbedrijf’ begonnen met de omschrijving van wat als prostitutiebedrijf was geformuleerd. Die omschrijving is in die definities vervangen door ‘prostitutiebedrijf’.

De definitie van ‘klant’ is in overeenstemming gebracht met de toelichting (degene die gebruikmaakt van de diensten van een sekswerker, dat is de afnemer van seksuele diensten). Het begrip ‘tippelen’ is toegevoegd aan de opsomming van definities. Die term vervangt de omschrijving van ‘straatprostitutie’ in het oude artikel 3:19.

Raamprostitutiebedrijf
De definitie van raamprostitutiebedrijf is facultatief. Gemeenten kunnen ervoor kiezen om raamprostitutie toe te staan. Als de gemeente raamprostitutie toestaat, dan moet deze definitie worden opgenomen en de keuze ook doorgevoerd worden in de artikelen 4:17 (Beperking aantal vergunningen); 4:24 (Sluitingstijden seksinrichtingen; aanwezigheid; toegang) en in Paragraaf 4.2.5 (Raamprostitutie en tippelen). Voor raamprostitutie zijn ook specifieke regels opgenomen in dit hoofdstuk van de Model Apv.

Paragraaf 4.2.2. Exploitatie seksbedrijf

Artikel 4:15 Vergunning seksbedrijf (was artikel 3:3)
Het woord ‘seksbedrijf’ is aan het opschrift toegevoegd, zodat het opschrift meer in lijn is met het opschrift van andere artikelen in de Model Apv die een soortgelijke vergunningplicht bevatten.

Eerste lid
Ook escortbedrijven die hun vestiging in de gemeente hebben zijn vergunningplichtig. Gelet op de aard van deze bedrijven hoeft het feitelijke sekswerk niet in de gemeente plaats te vinden.

Tweede lid
Als de gemeente wil dat een vergunning van rechtswege gegeven is bij overschrijding van de beslistermijn, moet zij in artikel 1:3, vierde lid, van de Model Apv de verwijzing naar artikel 4:15 schrappen.

Vijfde lid
Dit lid is facultatief, maar omdat dit tevens het laatste lid van de bepaling is, hoeft er niet vernummerd te worden als dit lid niet wordt opgenomen.
Als de gemeente besluit dit lid te handhaven, moet worden ingevuld hoe vaak een vergunning kan worden verlengd. Bij het bepalen van het aantal verlengingen moet de gemeente rekening houden met het feit dat er voldoende ruimte moet zijn voor mededinging.

Artikel 4:16 Concentratie seksinrichtingen (was artikel 3:4)
In dit facultatieve artikel kan de gemeente bepaalde gebieden aanwijzen waarbinnen of waarbuiten geen vergunning voor het vestigen van een seksbedrijf wordt verleend. Bij het aanwijzen van deze gebieden is de samenhang met het omgevingsplan van belang. Uit het omgevingsplan kan voortvloeien dat het uitoefenen van een (bepaald type) seksbedrijf op bepaalde locaties planologisch niet aanvaardbaar wordt gevonden. De aanwijzing moet gedaan worden in een concretiserend besluit van algemene strekking waartegen bezwaar en beroep openstaat.

Op het moment dat de gemeente besluit dit facultatieve artikel niet op te nemen, wordt geadviseerd dit artikelnummer te duiden als “vervallen” of “gereserveerd”. Op deze wijze blijft de nummering van de andere artikelen in dit hoofdstuk gelijk aan de nummering van de model Apv.

Artikel 4:17 Beperking aantal vergunningen (was artikel 3:5)
Gemeenten kunnen het aantal vergunningen voor de verschillende seksbedrijven beperken. Als zij dat willen dan kunnen zij met deze facultatieve bepaling een keuze maken tussen vier varianten.

Gelet op de Dienstenrichtlijn moet de gemeente bij de keuze voor een restrictief vergunningenbeleid onder meer aantonen waarom een dergelijke beperking is gerechtvaardigd vanwege één van de in de Dienstenrichtlijn genoemde dwingende redenen van algemeen belang, geschikt is dat doel te bereiken en aan dat doel evenredig is. Als een maximum wordt gesteld, dan wordt de vergunning schaars en moet de verdeling van die vergunningen plaatsvinden volgens de regels voor schaarse publieke rechten.

Bij het maken van een keuze uit de verschillende varianten is verder van belang dat sekswerk, na het opheffen van het bordeelverbod, een legaal beroep is geworden. Gemeenten is in artikel 151a van de Gemeentewet de mogelijkheid geboden om beleid te voeren op basis van een vergunningstelsel. De regering heeft nadien kenbaar gemaakt dat het daarom van oordeel is dat handhaving van een algeheel gemeentelijk verbod (nulbeleid) niet meer mogelijk is zonder wettelijke grondslag, maar sluit niet uit dat een onafhankelijke rechter in bijzondere gevallen over deze rechtsvraag anders zou oordelen (Kamerstukken I 1998/99, 25437, nr. 189a, pag. 2).
Het bij de Tweede Kamer aanhangige wetsvoorstel Wet regulering sekswerk voorziet wel in de mogelijkheid om voor prostitutiebedrijven een nulbeleid te voeren, maar alleen uit het oogpunt van bescherming van de openbare orde, de woon- en leefomgeving of de veiligheid en de gezondheid van sekswerkers of klanten (artikel 34). De memorie van toelichting vermeldt dat het niet afgeven van vergunningen door een gemeente uitsluitend op grond van lokale opvattingen, culturele of religieuze overwegingen of morele gronden niet is toegestaan (Kamerstukken II 2020/21, 35715, nr. 3, onder 4.4.2). Zoals in de inleiding tot deze afdeling is opgemerkt wordt dit wetsvoorstel niet doorgezet. Dat neemt niet weg dat de aanbeveling uit de memorie van toelichting is om een restrictief vergunningenbeleid regionaal af te stemmen, omdat de vraag naar sekswerk en het aanbod altijd zal blijven bestaan. Goed geregelde legale mogelijkheden zullen naar verwachting illegale prostitutie terugdringen.

De Model Apv bevat vier varianten voor het reguleren van vergunningen. Het gaat om varianten met:

A. een maximumaantal vergunningen voor seksinrichtingen;
B. een maximumaantal vergunningen voor seksbedrijven;

C. een maximumaantal vergunningen voor seksinrichtingen met facultatief ook een maximum voor het aantal werkruimtes of het aantal raamprostitutiebedrijven; of
D. een nuloptie voor raamprostitutiebedrijven met facultatief ook een maximum voor het aantal seksinrichtingen.

Daarbij bevat elke variant nog de keuze dat het maximale aantal vergunningen in de verordening wordt vastgesteld of dat dit aan de burgemeester wordt overgelaten. Als het maximale aantal vergunningen bij verordening wordt vastgesteld, dan moet de gemeente deze aantallen nog invullen in de gekozen variant.

Welke variant de gemeente kiest en wie daarbij het maximale aantal vergunningen vaststelt, is een beleidsmatige keuze. Wel is van belang dat de gemeente telkens de keuze om een bepaald maximum aan het aantal vergunningen te stellen onderbouwt en ook onderbouwt waarom voor een bepaald aantal is gekozen.

Op het moment dat de gemeente besluit dit facultatieve artikel niet op te nemen, wordt geadviseerd dit artikelnummer te duiden als “vervallen” of “gereserveerd”. Op deze wijze blijft de nummering van de andere artikelen in dit hoofdstuk gelijk aan de nummering van de model Apv.

Artikel 4:18 Aanvraag vergunning (was artikel 3:6)
In deze herziene versie van de Model Apv zijn de aanvraagvereisten voor een seksbedrijf en de aanvraagvereisten voor een vergunning in het kader van de bestuurlijke aanpak bestrijding ondermijning met elkaar in lijn gebracht. De aard van de belangen die de beide vergunningen beogen te beschermen zijn vergelijkbaar en rechtvaardigen dat aan de exploitanten en beheerders dezelfde eisen worden gesteld.
De bepaling dat de aanvraag met een vastgesteld formulier moet worden ingediend is vervallen. Van belang is vooral dat de gevraagde gegevens en bescheiden worden verstrekt. Het blijft voor een gemeente overigens vanzelfsprekend wel mogelijk een aanvraagformulier hiervoor vast te stellen. Zie paragraaf 7 van het algemeen deel van deze implementatiehandleiding

Artikel 4:19 Weigeringsgronden (was artikel 3:7)
In artikel 1:4 van de Apv zijn de algemene weigeringsgronden voor vergunningen opgenomen. Artikel 4:19 geeft hierop een aanvulling voor seksbedrijven.

Slecht levensgedrag en slechte bedrijfsvoering
Om discussie over strijd met artikel 10 van de Dienstenrichtlijn te voorkomen, is het advies voor het toepassen van de weigeringsgronden ‘slecht levensgedrag’ en ‘slechte bedrijfsvoering’ beleidsregels vast te stellen. In paragraaf 6 van het algemeen deel van deze implementatiehandleiding wordt hier nader aandacht aan besteed.

Eerste lid
Onderdeel i van het eerste lid is facultatief. Gemeenten gebruiken deze bepaling alleen als zij in artikel 4:16 bepaalde gebieden hebben aangewezen waarbinnen of waarbuiten geen seksbedrijven mogen worden gevestigd.

Op het moment dat de gemeente besluit facultatief onderdeel i niet op te nemen, moet onderdeel j nog verletterd worden tot onderdeel i.

Vijfde lid

Onderdeel g van het vijfde lid is facultatief. Gemeenten gebruiken deze bepaling alleen als een escortbedrijf zich wil vestigen in een woning waarvoor geen vergunning is verleend als bedoeld in artikel 21, aanhef en onder a, van de Huisvestingswet 2014. Op het moment dat een gemeente onderdeel g niet opneemt, volgt na ‘naleven’ in onderdeel f ‘.’ in plaats van ‘;’.

Artikel 4:20 Eisen aan de vergunning (was artikel 3:8 eerste lid)
Geen bijzonderheden.

Artikel 4:21 Verplichtingen vergunninghouder (was artikel 3:8 tweede lid en artikel 3:10)
Geen bijzonderheden.

Artikel 4:22 Wijzigings-, schorsings-, en intrekkingsgronden (was artikel 3:9)
In artikel 1:8 van de Apv zijn de algemene intrekkings- en wijzigingsgronden voor vergunningen opgenomen. Artikel 4:22 geeft hierop een aanvulling voor seksbedrijven.

Eerste lid
Afhankelijk van de variant waarvoor de gemeente in artikel 4:26 kiest, moet in het eerste lid, onder c, nog een verwijzing naar het eerste of het tweede lid van dat artikel worden opgenomen. Verder is onderdeel g facultatief. Gemeenten gebruiken deze bepaling alleen als zij in artikel 4:16 bepaalde gebieden hebben aangewezen waarbinnen of waarbuiten geen seksbedrijven mogen worden gevestigd.

Op het moment dat de gemeente besluit facultatief onderdeel g niet op te nemen, volgt na ‘verzoekt’ in onderdeel f ‘.’ in plaats van ‘;’.

Tweede lid
In de toelichting staat facultatief dat een geschorste vergunning blijft meetellen bij de beoordeling of het maximumaantal te verlenen vergunningen is bereikt. Die zin is alleen relevant als de gemeente in artikel 4:17 een maximumaantal te verlenen vergunningen instelt.

Artikel 4:23 Verlenging vergunning (was artikel 3:11)
Deze bepaling is facultatief. Als de gemeente ervoor kiest om aan seksbedrijven de mogelijkheid te bieden vergunningen te verlengen, dan kan deze bepaling worden gebruikt.

Op het moment dat de gemeente besluit dit facultatieve artikel niet op te nemen, wordt geadviseerd dit artikelnummer te duiden als “vervallen” of “gereserveerd”. Op deze wijze blijft de nummering van de andere artikelen in dit hoofdstuk gelijk aan de nummering van de model Apv.

Paragraaf 4.2.3. Regels voor alle seksbedrijven

Artikel 4:24 Sluitingstijden seksinrichtingen; aanwezigheid; toegang (was artikel 3:12)
Eerste en derde lid
In het eerste lid en derde lid van dit artikel kan de gemeente zelf aangeven welke keuzes zij wil maken voor openings- en sluitingstijden van seksinrichtingen (eerste lid) en – facultatief – ook de tijden waarop een sekswerker in de seksinrichting aanwezig mag zijn (derde lid), tenzij in de vergunning al andere keuzes zijn gemaakt. Gemeenten moeten rekening houden met keuzes die eerder zijn gemaakt voor bijvoorbeeld raamprostitutiebedrijven.

Derde lid

Het derde lid is facultatief. Deze bepaling kan worden gebruikt om te voorkomen dat sekswerkers in een seksinrichting overnachten. Op het moment dat de gemeente besluit het facultatieve derde lid niet op te nemen, moet het vierde lid nog vernummerd worden tot derde lid.

Artikel 4:25 Adverteren (was artikel 3:13)
Geen bijzonderheden.

Paragraaf 4.2.4. Regels voor alle prostitutiebedrijven en sekswerkers

Artikel 4:26 Leeftijd en verblijfstitel sekswerkers [; verbod werken voor onvergund prostitutiebedrijf] (was artikel 3:14)
Bij dit artikel kan de gemeente zelf een keuze maken uit twee varianten:

Variant A
De eerste variant richt zich tot de exploitant. Als gemeenten deze variant opnemen, dan wordt alleen de exploitant aansprakelijk gehouden voor de leeftijd en verblijfstitel van sekswerkers die voor de exploitant werken.

Daarbij hebben gemeenten de keuze om het tweede lid op te nemen. Dit lid richt zich wel tot de sekswerker, maar beperkt zich tot het werken voor een exploitant waaraan geen vergunning is verleend. De sekswerker draagt geen verantwoordelijkheid voor zover het op de leeftijd of de verblijfstitel van de sekswerker aankomt.

Bij deze variant is wel van belang dat het tweede lid facultatief is. Als gemeenten geen aanleiding zien om het tweede lid op te nemen, dan moet de aanduiding ‘1.’ voor het eerste lid komen te vervallen. In verband hiermee zal de stijl “OP_Lid” van de tekst na het opsommingsnummer moeten worden vervangen door de stijl “Standaard,Alinea”. Dit voorkomt dat er problemen ontstaan bij het uploaden van de verordening in DROP.

Als de gemeente er daarenboven voor kiest om het verbod op werken voor een onvergund prostitutiebedrijf niet op te nemen, dan moet de passage tussen vierkante haken in het opschrift worden geschrapt.

Variant B
De tweede variant richt zich voor alle verplichtingen uit dit artikel tot zowel de exploitant als de sekswerker. Als gemeenten deze variant opnemen, dan worden zowel de exploitant als de sekswerker verantwoordelijk gehouden voor het respecteren van de leeftijdsgrens van 21 jaar en de verblijfstitel van de sekswerker.

De keuze voor de eerste of tweede variant en het tweede lid bij de eerste variant is afhankelijk van de vraag of de gemeente meent dat van sekswerkers verwacht mag worden dat zij ook een bijdrage leveren aan sanering van de seksbranche, en zo ja, hoe ver die bijdrage moet gaan.

Artikel 4:27 Bedrijfsplan (was artikel 3:15)
In dit artikel is uitgewerkt wat een exploitant in het bedrijfsplan moet opnemen. In het eerste lid zijn in het algemeen de onderwerpen opgesomd waarop de maatregelen in het bedrijfsplan betrekking moeten hebben en het tweede lid bevat een meer gedetailleerde uitwerking van een deel van die onderwerpen. Het staat gemeenten vrij daarin andere keuzes te maken, maar van belang is wel dat de opsomming in het eerste lid aansluit op de uitwerking in het tweede lid. Verder moeten de

maatregelen geschikt, noodzakelijk en evenredig zijn om de doelen te bereiken die met vergunningplicht en het bedrijfsplan worden beoogd. Het gaat dan met name om de gezondheid en veiligheid van de sekswerkers en hun klanten, maar ook het voorkomen van strafbare feiten.

Artikel 4:28 Minimale verhuurperiode werkruimte (was artikel 3:16)
Deze bepaling is facultatief. Gemeenten kunnen desgewenst een minimale verhuurperiode voor een werkruimte invullen. Als voorbeeld is een periode van vier weken genoemd.

Op het moment dat de gemeente besluit dit facultatieve artikel niet op te nemen, wordt geadviseerd dit artikelnummer te duiden als “vervallen” of “gereserveerd”. Op deze wijze blijft de nummering van de andere artikelen in dit hoofdstuk gelijk aan de nummering van de model Apv.

Artikel 4:29 Verdere verplichtingen van de exploitant en beheerder prostitutiebedrijf (was artikel 3:17)
Tweede lid
In dit artikel worden in het tweede lid, onder b, eisen gesteld waar een deugdelijke bedrijfsadministratie van een prostitutiebedrijf in ieder geval aan moet voldoen. Gemeenten kunnen dit desgewenst verder aanvullen onder 5°. Als hier geen gebruik van wordt gemaakt, moet onder vervanging van de puntkomma aan het slot van onderdeel 4° door een punt, dit onderdeel 5° verwijderd worden.

Op het moment dat de gemeente besluit in het tweede lid, onder b, onderdeel 5 niet in te vullen, moet onderdeel 4 nog worden afgesloten met ‘.’ in plaats van ‘;’.

Paragraaf 4.2.5. Raamprostitutie en tippelen

Artikel 4:30 Raamprostitutie (was artikel 3:18)
Dit artikel verbiedt raamprostitutie met als doel overlast tegen te gaan. Als de gemeente voor de raamprostitutie vergunning heeft verleend, moet zij het tweede lid opnemen. Verder kan dan eventueel ook het derde lid worden toegevoegd dat overlast door passanten moet tegengaan.

Aangezien zowel het tweede lid als het derde lid facultatief zijn, moet de gemeente de nummering controleren op het moment dat gekozen wordt slechts een van beide leden op te nemen. Op het moment dat de gemeente geen van beide facultatieve leden opneemt, moet de aanduiding ‘1.’ voor het eerste lid worden geschrapt. In verband hiermee zal ook de stijl “OP_Lid” van de tekst na het opsommingsnummer moeten worden vervangen door de stijl “Standaard,Alinea”. Dit voorkomt dat er problemen ontstaan bij het uploaden van de verordening in DROP.

Artikel 4:31 Tippelen (was artikel 3:19)
In dit artikel wordt tippelen verboden. Het college kan er op grond van de Apv voor kiezen tijden en plaatsen vast te stellen waar het tippelverbod niet geldt (‘tippelzone’). Bij het aanwijzen van deze gebieden is de samenhang met het omgevingsplan van belang. Uit het omgevingsplan kan voortvloeien dat tippelen op bepaalde locaties planologisch niet aanvaardbaar wordt gevonden. De aanwijzing van het college is een concretiserend besluit van algemene strekking waartegen bezwaar en beroep openstaat.

Als het college een tippelzone aanwijst, kan eventueel ook het derde lid worden toegevoegd. Dat lid beoogt overlast door passanten tegen te gaan.

Het opschrift van het artikel is overigens aangepast, het sluit nu beter aan op het taalgebruik.

Aangezien zowel het tweede lid als het derde lid facultatief zijn, moet de gemeente de nummering controleren op het moment dat gekozen wordt slechts een van beide leden op te nemen. Op het moment dat de gemeente geen van beide facultatieve leden opneemt, moet de aanduiding ‘1.’ voor het eerste lid worden geschrapt. In verband hiermee zal ook de stijl “OP_Lid” van de tekst na het opsommingsnummer moeten worden vervangen door de stijl “Standaard,Alinea”. Dit voorkomt dat er problemen ontstaan bij het uploaden van de verordening in DROP.

Artikel 4:32 Handhaving tippelen (was artikel 3:20)
Dit is een facultatief artikel dat is bedoeld voor gemeenten die in artikel 4:31, tweede lid, een tippelzone hebben toegestaan. Als artikel 4:32 opgenomen wordt, dan kan de burgemeester aan bezoekers die overlast geven op grond van het derde lid een gebiedsverbod opleggen. Daarbij moet de gemeenteraad bepalen hoe lang deze maximaal kan duren.

Een looptijd van maximaal twaalf weken is in de rechtspraak aanvaardbaar geacht, daarom is als voorbeeld drie maanden genoemd. Desondanks hanteren de meeste verordeningen een maximum van acht weken. Verder is vier weken ook een veelvoorkomend maximum. Desgewenst kan de termijn – zeker bij een langere periode – ook nader worden getrapt in een beleidsregel, wat de flexibiliteit ten goede komt.

Als de gemeente geen tippelzone heeft, dan hoeft dit artikel niet opgenomen te worden in de Apv.

Op het moment dat de gemeente besluit dit facultatieve artikel niet op te nemen, wordt geadviseerd dit artikelnummer te duiden als “vervallen” of “gereserveerd”. Op deze wijze blijft de nummering van de andere artikelen in dit hoofdstuk gelijk aan de nummering van de model Apv.

Paragraaf 4.2.6 Overige bepalingen

Artikel 4:33 Verbodsbepalingen klanten (was artikel 3:21)
Derde lid
Het derde lid van dit artikel bevat een facultatieve zinsnede. Deze zinsnede is bedoeld voor gemeenten die op grond van artikel 4:31, tweede lid, plaatsen en tijden hebben vastgesteld waar het tippelverbod niet geldt. Als de gemeente geen tippelzone heeft, dan hoeft deze zinsnede in het derde lid niet opgenomen te worden in de Apv.

Artikel 4:34 Tentoonstellen, aanbieden en aanbrengen van erotisch-pornografische goederen, afbeeldingen en dergelijke (was artikel 3:22)
Dit is een facultatief artikel dat een verbod bevat dat zich alleen richt op nader door de burgemeester te bepalen rechthebbenden. De burgemeester moet het verbod bovendien aan die rechthebbenden bekendmaken. Als de gemeente dit artikel opneemt, dan moet die besluitvorming door de burgemeester dus wel plaatsvinden. Die besluitvorming betreft dan een concretiserend besluit van algemene strekking waartegen bezwaar en beroep openstaat.

Op het moment dat de gemeente besluit dit facultatieve artikel niet op te nemen, wordt geadviseerd dit artikelnummer te duiden als “vervallen” of “gereserveerd”. Op deze wijze blijft de nummering van de andere artikelen in dit hoofdstuk gelijk aan de nummering van de model Apv.

Artikel 4:35 Schakelbepaling, het college als bevoegde bestuursorgaan

Geen bijzonderheden.

Afdeling 4.3. Overige economische bedrijvigheid

Paragraaf 4.3.1 Evenementen en optredens

Artikel 4:36 Definities en afbakening evenementen (was artikel 2:24; deels OP, deels Apv)
De redactie van deze bepaling is veranderd. Eerst is geregeld wat de Apv onder een evenement verstaat en is een aantal voorbeelden van evenementen benoemd. Aan die opsomming is de snuffelmarkt toegevoegd. De aparte artikelen over snuffelmarkten (de oude artikelen 5:22 en 5:23) zijn daarmee komen te vervallen. Een wedstrijd op of aan de weg is ook een evenement. De uitzondering voor situaties waarin is voorzien door de Wegenverkeerswet 1994 (WVW 1994) is geschrapt omdat aan de regeling in de Apv en de WVW 1994 verschillende motieven ten grondslag liggen.
De uitzonderingen op het evenementenbegrip zijn in het vierde lid opgenomen. De gemeente kan deze uitzonderingen desgewenst nog aanvullen.

In het verlengde van die uitzonderingen, is het opschrift van het artikel aangepast. Het artikel bevat immers niet alleen definities, maar bakent de evenementen ook af en bepaalt wat er niet onder wordt verstaan.

Er is een aparte bepaling over kleine evenementen opgenomen. De voorschriften voor die evenementen staan in artikel 4:38. Voor kleine evenementen geldt geen vergunningsplicht, maar een meldingsplicht.

Verhouding tot het omgevingsplan
Evenementen zijn openbare samenkomsten en vermakelijkheden. De burgemeester is op grond van artikel 174 van de Gemeentewet belast met het toezicht daarop en met de uitvoering van de verordeningen daarover. De bepalingen daarover moeten dus in de Apv blijven staan en mogen niet in het omgevingsplan worden opgenomen (artikel 2.1, tweede lid, aanhef en onder c, van het Omgevingsbesluit). Er is echter wel sprake van samenhang met het omgevingsplan. Een omgevingsplan bevat regels over locaties waar evenementen mogen plaatsvinden of over het beschermen van het milieu die (ook) van toepassing zijn op evenementen.

Daarom is het advies in de paragrafen 6.4.3 en 6.14.4 van de Handreiking APV en omgevingsplan om ook in het omgevingsplan voorschriften voor evenementen op te nemen, zoals de aanwijzing van evenemententerreinen, waar planologisch relevante evenementen verder mogen plaatsvinden en onder welke voorwaarden en eventueel geluidsvoorschriften.
Meer informatie staat in paragraaf 6.4.3 van de *Handreiking APV en omgevingsplan*.

Artikel 4:37 Evenementenvergunning (was artikel 2:25, 5:22/5:23; keuze Apv)
Eerste lid
Dit artikel bevat de vergunningplicht voor evenementen. Bij een aanvraag toetst de burgemeester aan de weigeringsgronden in artikel 1:4 en de aanvullende weigeringsgrond die ziet op het omgevingsplan. Omdat de weigeringsgronden de belangen moeten dienen die met de vergunningplicht worden beoogd en omdat op een evenementenvergunning ook de Dienstenrichtlijn en Dienstenwet van toepassing zijn, verdient het aanbeveling dat de burgemeester op grond van artikel 4:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) beleidsregels

voor evenementenvergunningen vaststelt. Deze beleidsregels geven inzicht in de manier waarop de burgemeester zijn bevoegdheden gebruikt. Daarin kan de burgemeester dus bijvoorbeeld opnemen onder welke voorwaarden een evenement is toegestaan en welke specifieke voorwaarden aan evenementen worden gesteld.

Een andere mogelijkheid om het proces van het afgeven van evenementenvergunningen te stroomlijnen, is het opstellen van een evenementendraaiboek. Het doel van een draaiboek is om niet alleen duidelijkheid te bieden aan gemeentelijke diensten, bewoners, publiek en externe partijen over de voorwaarden waaronder een evenement kan plaatsvinden, maar ook om inzicht te bieden in wie welke rol speelt bij het verlenen van een evenementenvergunning.

Tweede lid
Het facultatieve tweede lid biedt de mogelijkheid om de evenementenvergunning met de gebruiksmelding op grond van het Besluit brandveilig gebruik en basishulpverlening overige plaatsen te combineren en dus de administratieve lasten voor organisatoren te beperken.
Op het moment dat de gemeente besluit het tweede lid niet op te nemen, moet het derde lid nog worden vernummerd tot tweede lid.

Derde lid
Dit lid biedt een aanvullende weigeringsgrond voor evenementen als het gaat om het karakter of de bestemming van de gevraagde locatie. Daarbij wordt overigens opgemerkt dat als voor het houden van het evenement ook een omgevingsvergunning nodig is, de gemeente ervoor kan kiezen de coördinatieregeling voor samenhangende besluiten toe te passen. Dat kan in de Apv, maar ook in een afzonderlijk besluit van het bevoegde bestuursorgaan. Als de gemeente de coördinatieregeling van toepassing verklaart, dan gelden er bepaalde procedurevoorschriften. Zie hierover afdeling 3.5 van de Awb.

Vierde lid
Om de kwaliteit van vechtsportwedstrijden en -gala's te vergroten en te waarborgen heeft de Nederlandse Vechtsportautoriteit in overleg met NOC*NSF, vechtsportbonden, VNG, VSG, promotors en gemeenten in het najaar van 2017 een richtlijn voor vechtsportevenementen gepubliceerd met de titel: ‘Regulering vechtsportgala's: handreiking voor gemeentelijk beleid’. Deze handreiking wordt periodiek geactualiseerd en kan worden geraadpleegd via de website van de Vechtsportautoriteit.

De handreiking bevat duidelijke afspraken tussen gemeenten en de vechtsportsector, met veiligheid, gezondheid, goed pedagogisch klimaat en kwaliteit als kernbegrippen. De Vechtsportautoriteit is een toezichthoudend orgaan dat door middel van regelmatige controles de evenementen toetst aan de criteria die in de richtlijn staan. Gemeenten wordt aangeraden de richtlijn met bijbehorende informatie op te nemen in het lokale beleid en een regeling in de Apv op te nemen op grond waarvan voor deze evenementen een vergunning- of meldingsplicht geldt.

Een vergunning voor een vechtsportwedstrijd of -gala kan op grond van het facultatieve derde lid ook worden geweigerd als de organisator van slecht levensgedrag is of er sprake is van slechte bedrijfsvoering. Daarbij is het advies om de burgemeester voor het toepassen van deze weigeringsgronden beleidsregels te laten vaststellen. In paragraaf 6 van het algemeen deel van deze implementatiehandleiding wordt hier nader aandacht aan besteed.

Artikel 4:38 Melding klein evenement [*of snuffelmarkt*] (was artikel 2:25, 5:22/5:23; keuze Apv)

Zie paragraaf 6.4.3 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Gelet op het feit dat de burgemeester op grond van artikel 174 van de Gemeentewet belast is met het toezicht op de openbare samenkomsten en vermakelijkheden, is opname van deze bepaling in de Apv verplicht. Kleine, eendaagse evenementen zijn planologisch bovendien niet relevant. Een regeling in het omgevingsplan is daarom ook om die reden niet aan de orde.

Eerste en tweede lid

Voor kleine evenementen is geen vergunning nodig. Er kan met een melding worden volstaan. Van belang is echter wel dat de gemeente in het eerste lid invult wat de termijn van de melding is.

Verder gelden voor kleine evenementen een aantal andere specifieke voorwaarden. Deze staan in het tweede lid en moeten ook nog worden aangevuld. Het gaat dan bijvoorbeeld om het maximum aantal aanwezigen, de tijdsspanne en het maximum toelaatbare geluidsniveau.

Tweede lid, onder a en b

Het aantal personen dat aanwezig is, moet door de gemeente worden vastgesteld. Dit kan gebeuren in samenspraak met de politie of hulpdiensten zoals de brandweer en de ambulancedienst. Eveneens wordt de tijd gedurende welke het evenement plaats vindt door de gemeente vastgesteld.

Tweede lid, onder c

Bij het toegestane geluidsniveau moet de gemeente de afweging maken tussen het belang dat het kleine evenement voor de buurt dient en de overlast die het geluid van het kleine evenement voor de buurt kan geven. Er is voor gekozen dat het tussen 23.00 uur en 07.00 uur (zondags 13.00 uur) stil moet zijn, en in de tussenliggende periode niet meer dan een in te vullen aantal dB(A) geluid wordt geproduceerd. Uiteraard kan de gemeente andere tijdstippen kiezen. Voor de zondag geldt echter op grond van de Zondagswet genoemde 13.00 uur. Zie ook paragraaf 3.3.1 over geluidhinder.

Tweede lid, onder e

Gemeenten kunnen zelf invullen welke oppervlakte ze voor deze kleine voorwerpen willen hanteren en wat ze in het kader van een klein evenement dus willen toestaan. Te denken valt aan tafels en barbecues, maar ook een podium of partytent is mogelijk. Het kan zijn dat naast de melding klein evenement ook een gebruiksmelding cf. het Besluit brandveilig gebruik nodig is.

Vijfde lid

Snuffelmarkten zijn onder het evenementenbegrip gebracht en daarmee vergunningplichtig. Gaat het om grote snuffelmarkten die regelmatig gehouden worden met gevaar voor aantasting van de openbare orde en overlast, dan doet de gemeente er verstandig aan om voor deze snuffelmarkten een vergunningstelsel te hebben. Er is dan voldaan aan het noodzaak- en proportionaliteitsvereiste. Op grond van dezelfde motieven kan het aantal snuffelmarkten dan ook worden beperkt.

Als een snuffelmarkt incidenteel in de gemeente gehouden wordt en er geen potentieel gevaar voor de openbare orde en overlast is, kan het overweging verdienen met een meldingsplicht te volstaan. Daarvoor is het facultatieve vijfde lid opgenomen. Daarbij wordt wel benadrukt dat een

gemeente bij een meldingsplicht geen voorwaarden kan stellen aan de organisator, bijvoorbeeld met betrekking tot het beperken van overlast.

Als de gemeente kiest voor een meldingstelsel voor de snuffelmarkt, dan moet de tussen haakjes geplaatste tekst in het opschrift van dit artikel ook worden opgenomen.

Zesde lid
In de Model Apv is voor de vechtsportwedstrijden of -gala's gekozen voor een vergunningplicht. Als er behoefte bestaat om uit te gaan van een meldingsplicht, dan kan dat ook. In dat geval moet dit lid worden gewijzigd en in lijn worden gebracht met artikel 4:38, vijfde lid, waarin de meldingsplicht voor snuffelmarkten opgenomen is. Als er een wens is om voor vechtsportwedstrijden of -gala's geen vergunning of melding verplicht te stellen, dan moet artikel 4:36, eerste lid, onder g, en artikel 4:38, zesde lid, worden geschrapt. Tot slot moet de zinssnede ', niet zijnde een vechtsportevenement als bedoeld in het eerste lid, onder g' dan uit artikel 4:36, vierde lid, onderdeel g, worden geschrapt. Vechtsportwedstrijden of -gala's zijn dan uitgezonderd van het evenementenbegrip in artikel 4:36.

De vergunningplicht voor vechtsportwedstrijden of -gala's in de Model Apv geldt op grond van artikel 4:36, eerste lid, onder g, als vechtsportwedstrijden of -gala's door de burgemeester zijn aangewezen. De burgemeester wijst alleen vechtsportwedstrijden of -gala's aan die als risicovol worden gezien. In de regel gaat het dan om vechtsportwedstrijden of -gala's die om full contact vechtsporten draaien. Zie de voorbeelden in de toelichting. Aan het aanwijzingsbesluit kan overigens worden toegevoegd dat het moet gaan om vechtsportwedstrijden en -gala's die worden georganiseerd in specifieke locaties en voor een bepaald bezoekersaantal. Bijvoorbeeld in een bepaalde sport- of evenementenhal en als het gaat om meer dan 500 bezoekers.

Gezien de risico's die aan vechtsportwedstrijden en -gala's verbonden kunnen zijn, kunnen gemeenten er met het facultatieve zesde lid voor kiezen expliciet te bepalen dat de regeling voor kleine evenementen niet op vechtsportwedstrijden en -gala's van toepassing is.
Als de gemeente niet het zesde lid opneemt, zijn vechtsportwedstrijden en -gala's die aan de voorwaarden voor een klein evenement voldoen, ook van de vergunningplicht uitgezonderd. De organisator kan dan ook met een melding volstaan.

Aangezien zowel het vijfde lid als het zesde lid facultatief zijn, moet de gemeente de nummering controleren op het moment dat gekozen wordt slechts een van beide leden op te nemen.

Artikel 4:39 Optredens op openbare plaatsen (was artikel 2:9)
Het opschrift van dit artikel is aangepast. Optredens is beter te begrijpen dan vertoningen.

Paragraaf 4.3.2. Speelgelegenheden

Artikel 4:40 Definities (was artikel 2:38a)
Aan de definitie van 'speelgelegenheid' is bij de te winnen prijzen 'voorwerpen' toegevoegd in verband met de toenemende populariteit van arcadehallen, ook wel *gamecenters* genoemd. Hierbij kan de prijs ook een niet in geld inwisselbaar voorwerp zijn. Deze voorwerpen lopen uiteen van sleutelhangers en knuffels tot duurdere zaken zoals computerspellen en tablets. Vooral voor kinderen en jongeren is dit een concept waarbij zij worden getriggerd om steeds door te spelen. Arcadehallen vallen niet onder de Wet op de kansspelen. Gemeenten kunnen daar dus zelf een

regeling voor treffen, bijvoorbeeld door in hun speelautomatenhallenverordening regels over arcadehallen op te nemen of met een bepaling in de Apv.

Artikel 4:41 Exploitatie speelgelegenheid (was artikel 2:39)
Zoals bij artikel 4:40 geschetst is de reikwijdte van deze vergunningplicht beperkt. Het gaat alleen om voor het publiek openstaande gebouwen waar mensen aan behendigheidsspelen kunnen deelnemen. Speelautomatenhallen vallen er dus niet onder, als er behoefte is om daarvoor regels vast te stellen, dan moeten die in de speelautomatenhallenverordening worden opgenomen. Als er inderdaad een speelautomatenhallenverordening is vastgesteld, dan moet daar in het tweede lid van deze bepaling naar worden verwezen. Dit zorgt voor een heldere afbakening.

Het opschrift van het artikel is aangepast. Het woord ‘exploitatie’ is toegevoegd, in lijn met opschriften bij andere artikelen met een soortgelijke vergunning in de Model Apv.

Artikel 4:42 Kansspelautomaten (was artikel 2:40)
Geen bijzonderheden.

Paragraaf 4.3.3. Exploitatie nachtverblijf

Artikel 4:43 Definitie (was artikel 2:35)
Geen bijzonderheden.

Artikel 4:44 Kennisgeving exploitatie door exploitant (was artikel 2:36)
Het opschrift van het artikel is aangepast. Dit omdat zo duidelijker is tot wie het artikel zich richt.

Artikel 4:45 Verschaffing gegevens nachtregister aan exploitant (was artikel 2:38)
Op grond van de Algemene verordening gegevensbescherming mogen niet meer persoonsgegevens uitgevraagd worden dan nodig is voor vervulling van de bij wet aan de burgemeester opgedragen taak, zoals de handhaving van de openbare orde. Om die reden is het aantal uit te vragen gegevens in de bepaling beperkt. Gemeenten kunnen dit eventueel nader aanvullen, maar alleen voor zover dat voor de handhaving van de openbare orde nodig is en de inbreuk op de persoonlijke levenssfeer dus op die gronden te rechtvaardigen is.

Het opschrift van het artikel is aangepast. Dit omdat zo duidelijker is tot wie het artikel zich richt.

Paragraaf 4.3.4. Standplaatsen

Artikel 4:46 Definitie (was artikel 5:17; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.4.13 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepalingen over standplaatsen op te nemen in het omgevingsplan.

Artikel 4:47 Standplaatsvergunning, weigeringsgronden en afbakening (was artikel 5:18 en 5:20; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.4.13 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepalingen over standplaatsen op te nemen in het omgevingsplan.

In het belang van de openbare orde en het beperken van geluidsoverlast, stankoverlast, verkeershinder of het veroorzaken van zwerfafval, kan het noodzakelijk zijn om het aantal te verlenen vergunningen te maximeren. Dit is zowel op grond van het nationale als het Europese

recht toegestaan, mits het goed wordt onderbouwd. Met het instellen van een plafond, maar ook om andere redenen, kan het zo zijn dat de standplaatsvergunning een schaarse vergunning wordt. De vergunning kan dan niet voor onbepaalde tijd worden verleend en de selectie- en vergunningprocedure moeten aan bepaalde voorwaarden voldoen. Zie hiervoor paragraaf 3 van het algemene deel en de toelichting bij artikel 1:6 in deze implementatiehandleiding.

Op grond van het voormalige artikel 2.2, tweede lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht kon de gemeente overigens een omgevingsvergunning voorschrijven voor het innemen van een standplaats. Als een gemeente hiervoor gekozen heeft, kan zij dat ook nu bepalen. Op grond van artikel 22.8 van de Omgevingswet in samenhang met artikel 2.1a van het Omgevingsbesluit geldt dan dat de vergunningplicht na de overgangsfase in elk geval in het omgevingsplan moet worden opgenomen.

Artikel 4:48 Toestemming rechthebbende (was artikel 5:19; keuze voor OP)
Zie paragraaf 6.4.13 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepalingen over standplaatsen op te nemen in het omgevingsplan.

Paragraaf 4.3.5. Inzameling en venten

Artikel 4:49 Inzameling van geld of goederen of leden- of donateurwerving (was artikel 5:13)
Eerste lid
Voor de beoordeling van aanvragen voor collectes en wervingen kan het college beleidsregels vaststellen. Meestal staan in die beleidsregels twee uitgangspunten centraal, namelijk dat (1) alleen bonafide instellingen mogen collecteren en werven, en (2) het aantal collectes en wervingen wordt beperkt en gelijkmatig over het jaar verdeeld.

Om na te gaan of sprake is van een bonafide instelling, kan de gemeente navraag doen bij het CBF. Het CBF is een onafhankelijke stichting die toezicht houdt op de inzameling van geld voor goede doelen of fondsenwerving. Vrijwel alle Nederlandse gemeenten zijn aangesloten bij het CBF. Het CBF is dan ook het eerste aanspreekpunt voor gemeenten voor vragen en ontwikkelingen op het gebied van goede doelen en fondsenwerving. Eén van de belangrijkste taken van het CBF is bovendien het beoordelen van fondsenwervende instellingen.

Voor het beperken en gelijkmatig verdelen van collectes en wervingen over het jaar vormt het jaarlijks vastgestelde landelijk collecterooster en landelijk wervingsrooster van het CBF meestal het startpunt van het door het college vast te stellen collecte- en wervingsrooster (zie bij derde lid, onder b).

In de beleidsregels kan het college overigens eventueel ook een onderscheid maken tussen inzamelingen huis-aan-huis en op straat. Voor wat betreft de leden- of donateurwerving op straat kan het college bijvoorbeeld in de beleidsregels vastleggen hoeveel instellingen op eenzelfde dag een vergunning krijgen voor straatwerving, hoeveel wervers er ingezet mogen worden en waar die werving plaatsvindt. Dit laatste in verband met de verkeersveiligheid, openbare orde en overlast.

Tweede lid, onder b
Bij het vaststellen van het collecte- en wervingsrooster kan het college aansluiting zoeken bij het collecte- en wervingsrooster van het CBF. Dit vermindert de administratieve lasten voor de instellingen en de bestuurlijke lasten voor de gemeente.

In het collecterooster en wervingsrooster van het CBF staan organisaties die landelijk een vaste week toegewezen krijgen waarin zij kunnen collecteren of werven. In de weken die op het collecte- of wervingsrooster staan vermeld, kunnen geen andere organisaties een inzameling of werving houden.

Andere organisaties die niet op het collecte- of wervingsrooster staan vermeld, maar wel beschikken over een door het CBF verleende erkenning, kunnen zich bij de gemeente aanmelden ter opname in het door het college vast te stellen collecte- en wervingsrooster. Wel zijn zij aangewezen op de in het collecte- en wervingsrooster opengelaten weken. Bij de beoordeling of een instelling in het collecte- en wervingsrooster van het college kan worden opgenomen, worden vaak de volgende criteria gehanteerd:

- De instelling is als bonafide aan te merken.
- De instelling moet specifiek plaatselijke kenmerken bezitten.
- De voorgenomen actie is geen duplicering van andere al ‘gevestigde’ inzamelingen ten bate van een identiek doel, met name organisaties op het collecterooster.
- De aanvragende instelling mag geen politieke doelen nastreven.
- Er vindt controle plaats op besteding van de gelden.
- Het tellen van de opbrengst vindt onder toezicht van een notaris plaats.
- Er wordt achteraf een betalingsbewijs verstrekt dat het geld daadwerkelijk is overgemaakt aan het goede doel.
- De instelling maakt onder andere gebruik van gesloten bussen, zorgt dat collectanten zich legitimeren, zich houden aan landelijke en lokale regelgeving, geen gebruik maken van een intimiderende of agressieve werkwijze en goed zijn getraind en geïnformeerd.
- De instelling onderschrijft de Gedragscode van de brancheorganisatie DDDN, de Vereniging Direct Dialogue Donateurwervers Nederland. In deze Gedragscode zijn regels opgenomen voor het werven van leden en donateurs door middel van persoonlijke gesprekken.

Slechts in goed overleg tussen de betrokken instelling en de gemeente kan van de in het landelijke rooster aangewezen week worden afgeweken, bijvoorbeeld omdat een wervingsactie in verband met een plaatselijk evenement vanuit praktische overwegingen onwenselijk is.

Het collegebesluit tot vaststelling van het uiteindelijke collecte- en wervingsrooster is geen algemeen verbindend voorschrift, maar een besluit van algemene strekking of een bundel van beschikkingen. Het college kan zijn bevoegdheid om het rooster vast te stellen mandateren aan een gemeenteambtenaar. Als het college de bevoegdheid tot het vaststellen van een collecte- en wervingsrooster aan een gemeenteambtenaar mandateert, kan deze snel inspelen op wijzigingen in het landelijke collecterooster van het CBF.

Tweede lid, onder c
Als de gemeenteraad (raad) dit onderdeel opneemt, kan het college bijvoorbeeld plaatselijke instellingen (met hun statutaire zetel in de gemeente) aanwijzen die niet onder de vergunningplicht vallen. Zij hoeven dan geen vergunning aan te vragen. Bij deze plaatselijke instellingen kan gedacht worden aan instellingen die kleinschalig geld inzamelen of producten verkopen met als doel dat hun eigen organisatie financiële steun krijgt. Een andere optie is deze groep als geheel in dit onderdeel van het derde lid uit te zonderen. Het gaat hier dus om instellingen die niet zijn ingedeeld in het door het college op grond van het onder b vastgestelde collecte- of wervingsrooster.

Op het moment dat de gemeente ervoor kiest onderdeel b en c niet op te nemen, vervalt onderdeel a en dient ‘in besloten kring’ opgenomen te worden in het tweede lid. Het tweede lid komt dan te luiden: Het verbod geldt niet voor een inzameling of werving die wordt gehouden in besloten kring.

Op het moment dat alleen facultatief onderdeel c wordt opgenomen en facultatief onderdeel b niet, moet onderdeel c nog verletterd te worden tot onderdeel b. Wanneer alleen facultatief onderdeel b wordt opgenomen en facultatief onderdeel c niet, moet de puntkomma aan het slot van onderdeel b nog worden vervangen door een punt.

Van rechtswege gegeven vergunning bij niet tijdig beslissen
In artikel 1:3, derde lid, is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing verklaard op de voorbereiding van de beslissing op een aanvraag om een vergunning. Dit betekent dat de vergunning van rechtswege is gegeven als het college niet tijdig op de aanvraag om een vergunning beslist. Uiteraard kan de raad hier een andere afweging maken. In dat geval moet de verwijzing naar artikel 4:49 in artikel 1:3, derde lid, worden geschrapt.

Artikel 4:50 Definitie venten (was artikel 5:14; keuze voor Apv)
Zie paragraaf 6.4.12 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepaling in de Apv te laten staan.

Het opschrift van het artikel is aangepast. Dit omdat het venten niet meer in een aparte paragraaf is opgenomen. Het is dus van belang dat het opschrift duidelijk maakt waar de definitie op ziet.

Artikel 4:51 Ventverbod (was artikel 5:15; keuze voor Apv)
Zie paragraaf 6.4.12 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepaling in de Apv te laten staan.

Paragraaf 4.3.6. Deelmobiliteit

Op het moment dat de gemeente besluit deze facultatieve paragraaf niet op te nemen, wordt geadviseerd deze paragraaf te duiden als “vervallen” of “gereserveerd”. Op deze wijze blijft de nummering van de andere paragrafen in dit hoofdstuk gelijk aan de nummering van de model Apv.

Artikel 4:52 Vergunning deelmobiliteit (was artikel 2:13)
Facultatieve bepaling met vergunningstelsel: keuze en gevolgen
Het instellen van een vergunningplicht voor het aanbieden van deelmobiliteit op of aan de weg en op andere openbare plaatsen, is niet wettelijk noodzakelijk. Als de gemeente ervoor kiest om geen aanvullende regels te stellen met betrekking tot deelmobiliteit binnen de gemeente, moeten aanbieders van deelmobiliteit zich nog steeds houden aan de algemene regels die onder andere voortvloeien uit de Wegenverkeerswet 1994 en lokale (parkeer)regels. Denk hierbij aan regels in de Apv of het omgevingsplan over parkeerexcessen en eventueel de regels over vergunningparkeren in de Parkeerverordening. Daarbij is van belang dat de Apv en de Parkeerverordening verschillende doelen hebben. Bij de Apv draait het om de bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid en de leefbaarheid, terwijl de Parkeerverordening zich richt op parkeerregulering. Doordat de doelen van beide verordeningen verschillen, betekent het hebben van de ene vergunning niet automatisch dat ook is voldaan aan de eisen voor de andere vergunning.

Een vergunningplicht voor het aanbieden van deelmobiliteit kan wenselijk zijn om te sturen op het handelen van burgers, instellingen of ondernemingen, in dit geval de aanbieders van deelmobiliteit. Houd er daarbij rekening mee dat bijvoorbeeld vergunningvoorschriften een drempel kunnen opwerpen voor aanbieders. Een vergunningplicht heeft in beginsel niet tot doel aanbieders van deelmobiliteit te stimuleren om de dienst aan te bieden in de gemeente. Als de wens van de gemeente is om deelmobiliteit te stimuleren, zonder dat zij het nodig vindt hier via een vergunningplicht beperkende voorwaarden aan te stellen, kan zij overwegen andere instrumenten in te zetten en bijvoorbeeld een subsidie verstrekken.

Overigens kan een exclusieve (schaarse) vergunning gedurende een bepaalde periode wel stimulerend werken, aangezien dit een voordeel meebrengt voor de aanbieder. Concurrentie wordt daardoor immers beperkt. Tegelijkertijd is dit echter geen argument dat op zichzelf een reden vormt om een schaars vergunningstelsel in te voeren. Zie de VNG Handreiking Schaarse vergunningen over het invoeren en inrichten van een schaars vergunningstelsel.

Toepassing van Dienstenrichtlijn en Dienstenwet
De vraag is of het aanbieden van deelvervoer op de openbare weg of andere openbare plaatsen een dienst is in de zin van de Dienstenrichtlijn, en dus de Dienstenwet, of daar juist van is uitgezonderd. Op grond van artikel 2, tweede lid, onder d, van de Dienstenrichtlijn, is de richtlijn niet van toepassing op diensten op het gebied van vervoer. Voor de modelbepaling is ervan uitgegaan dat alleen het aanbieden van deelvervoer geen vervoersdienst is en dat de vergunning daarom valt onder de reikwijdte van de Dienstenrichtlijn. In de rechtspraak is echter nog niet bevestigd of het aanbieden van deelvervoer valt onder deze vervoersexceptie of dat de Dienstenrichtlijn inderdaad van toepassing is.

Het staat gemeenten vrij om bij deze variant voorschriften aan de vergunning te verbinden. Zo kan de gemeente ook via de vergunning voor deelmobiliteit sturen op de doelen van de Apv. Wel moet bedacht worden dat zowel het instellen van het vergunningstelsel zelf als de aan de vergunning verbonden voorschriften moeten voldoen aan de eisen uit de Dienstenrichtlijn. Dit betekent dat zij niet mogen discrimineren, gerechtvaardigd zijn om een dwingende reden van algemeen belang, en dat gemotiveerd is waarom niet volstaan kan worden met een minder beperkende maatregel. Zie hierover artikel 9 van de Dienstenrichtlijn.

Eerste lid
De gemeente kan ervoor kiezen de in dit lid opgenomen uitzondering voor voertuigen die uitsluitend zijn bestemd voor gebruik door een besloten kring, zoals coöperatieve vormen van deelmobiliteit, te schrappen. Dan is ook coöperatief autodelen onderworpen aan een vergunningplicht. Het is aan gemeenten om hierin een beleidsmatige afweging te maken. De omvang van het coöperatief autodelen en de vraag in hoeverre de gemeente dit soort initiatieven wil steunen, zijn aspecten die een rol kunnen spelen bij deze afweging. Ook de uitvoerbaarheid van het te maken onderscheid kan een factor zijn, zeker als dergelijke coöperaties met een commerciële partij samenwerken.

Bij het formuleren van de vergunningvoorschriften is van belang dat deze in overeenstemming moeten zijn met hoger recht, zoals Europees recht, en de beginselen van behoorlijk bestuur.

Tweede lid
In de toelichting is gemotiveerd waarom is gekozen voor vergunningverlening voor bepaalde tijd. Als die motieven of andere motieven voor een beperkte duur in de gemeente niet aan de orde zijn,

moet de gemeente de vergunning op grond van de Dienstenrichtlijn voor onbepaalde tijd verlenen. In dat geval moet het tweede lid worden geschrapt en het derde en vierde lid worden vernummerd tot tweede en derde lid.

Na afloop van de vergunningsduur kan de gemeente opnieuw bepalen of het aanbieden van deelvervoer binnen de gemeente nog steeds een gewenste activiteit is. De Dienstenrichtlijn biedt hiervoor, mits goed gemotiveerd, de ruimte. Het is niet noodzakelijk de vergunning schaars te maken door te kiezen voor een beperkte vergunningsduur.

Houd er daarnaast rekening mee dat er ook een mogelijkheid bestaat om de vergunning te kunnen intrekken. Dit is niet opgenomen in de modelbepaling omdat artikel 1:8 van de Model Apv hierin al voorziet.

Derde lid, onder b
De vergunningplicht geldt in beginsel voor alle categorieën voertuigen. Het derde lid, onder b, regelt echter dat het college categorieën voertuigen kan aanwijzen waarvoor een algeheel verbod geldt. Dit geeft de mogelijkheid om bijvoorbeeld het aanbieden van deelfietsen te verbieden. In nadere regels kan het dus slechts strenger geregeld worden. Er is in de modelbepaling geen mogelijkheid op vrijstelling van het verbod opgenomen.

Daarbij wordt wel benadrukt dat beperking van het aanbieden van de dienst “deelmobiliteit” slechts mogelijk is als dit gerechtvaardigd is op grond van een dwingende reden van algemeen belang. Waarom dit aan de orde is, moet de gemeente bij het instellen van de beperking onderbouwen in de toelichting op de verordening of de nadere regels. De onderbouwing kan, al naar gelang het oogmerk en de doelen van de beperking, per gemeente verschillen.

Het college kan niet alleen een verbod op aangewezen categorieën voertuigen opnemen, maar kan ook het aanbieden van (al dan niet aangewezen categorieën) voertuigen op bepaalde wegen, weggedeelten of gebieden in de gemeente verbieden. Het instellen van dit verbod moet gebeuren op grond van de belangen genoemd in artikel 1:4 of het vierde lid.

Het aanwijzen van deze gebieden kan worden gedaan met het doel overlast te beperken door gebieden uit te sluiten van het servicegebied van de aanbieder. Als het college gebieden aanwijst waar een deelvoertuig niet geparkeerd mag worden, betekent het dat ook aanbieders van deelvervoer gebruikers van deelvoertuigen moeten instrueren dat op deze plekken het voertuig niet achtergelaten mag worden voor een volgende gebruiker. Ongeacht de vraag of de gemeente er wel of niet voor kiest om dit lid op te nemen, de lokale parkeerregels voor voertuigen blijven uiteraard onverkort gelden.

Derde lid, onder c
De verwachting is dat een schaars vergunningstelsel vooral relevant is voor gemeenten met meerdere aanbieders van deelmobiliteit, terwijl de wens bestaat om een beperkt aantal aanbieders toe te laten. Een vergunningenplafond is dan nodig om de overlast te beperken en voldoende ruimte te laten voor ander gebruik van de openbare ruimte. Het is aan gemeenten om het beroep op die dwingende reden van algemeen belang ook goed te motiveren.
Omdat het gaat om een schaarse vergunning moet er een selectie- en vergunningprocedure worden vastgesteld die aan bepaalde voorwaarden moet voldoen. Ten overvloede merken wij op dat de nadere regels geen nieuwe weigeringsgronden mogen bevatten.

De vergunningsduur is geregeld in het tweede lid. Als sprake is van een schaarse vergunning en verlenging dus niet zonder meer mogelijk is, moet rekening worden gehouden met de terugverdientijd. Dit ziet op de tijd die nodig is om de noodzakelijke investeringen die moeten worden gedaan om van de schaarse vergunning gebruik te maken, terug te verdienen. Deze terugverdientijd zal per voertuigcategorie verschillen en is afhankelijk van het (te verwachten) gebruik binnen de gemeente. Dit moet dus steeds apart worden gemotiveerd.
Zie voor uitgebreide uitleg hoofdstuik 5 van de VNG Handreiking Schaarse vergunningen.]
Zie ook artikel 1:9, tweede lid, voor de bevoegdheid om een aanvraagtijdvak en verdeelregels vast te stellen.

Vierde lid
De weigeringsgronden zoals die zijn genoemd zijn een verdere specificering van de algemene belangen en weigeringsgronden die in de Model Apv zijn opgenomen (artikelen 1:2, eerste lid, en artikel 1:4). Op grond van artikel 1:8 van de Model Apv kan het college de vergunning intrekken op basis van de daarin genoemde gronden.

Paragraaf 4.3.7 Handelaren in bepaalde goederen

Artikel 4:53 Definitie (was artikel 2:66)
Bij de Eerste Kamer is het wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering in verband met het verbeteren van de bestrijding van heling, witwassen en de daaraan ten grondslag liggende vermogensdelicten aanhangig (Kamerstukken I 2025/26, 36036, nr. A). In dit wetsvoorstel wordt een aantal verplichtingen voor de opkoper of handelaar aangescherpt.

Dit wetsvoorstel richt zich op opkopers en handelaren van bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorieën van gebruikte en ongeregelde goederen die gevoelig zijn om wederrechtelijk te worden verkregen en nog enige waarde in het economische verkeer hebben. Tegen die achtergrond bevat het wetsvoorstel de volgende aanscherpingen:
- verplicht gebruik van het digitale opkopersregister (DOR);
- een verplichte bewaartermijn van vijf werkdagen voor verworven goederen;
- een (aan)meldingsplicht bij de gemeente waar het beroep of bedrijf wordt uitgeoefend via het digitaal opkopersloket (DOL).

Als het wetsvoorstel tot wet wordt verheven en in werking treedt, zal de (Model) Apv hierop worden aangepast en zal deze paragraaf naar verwachting komen te vervallen.

Artikel 4:54 Verkoopregister (was artikel 2:67)
Het verdient aanbeveling te inventariseren wat in de gemeente risicovolle branches zijn waarin handelaren opereren. Op basis daarvan kan de burgemeester dan, rekening houdend met de controlecapaciteit, vrijstelling aan bepaalde branches of voor bepaalde verplichtingen verlenen.

Het opschrift van het artikel is aangepast. Dit omdat dit artikel, naast de verplichtingen ten aanzien van het verkoopregister, ook een vrijstellingsbevoegdheid bevat. Om privacyredenen is niet meer opgenomen dat het verkoopregister de naam en het adres van degene die het goed heeft verkregen moet vermelden (voorheen artikel 2:67, tweede lid, onder e).

Artikel 4:55 Overige voorschriften voor de handelaar (was artikel 2:68)
Het opschrift van het artikel is aangepast. Dit zodat duidelijker is waar het artikel op ziet.

In onderdeel a, onder 1°, is om privacyredenen de opname van het woonadres geschrapt; de tekst onder 2° is in verband hiermee ook aangepast.
Vooruitlopend op landelijke regelgeving is in onderdeel d de duur van de verplichting om een door opkoop verkregen goed in bewaring te houden gewijzigd van drie in vijf dagen.

Hoofdstuk 5. Bijzondere bevoegdheden van de burgemeester

Afdeling 5.1 Specifieke bevoegdheden openbare orde of openbare veiligheid

Artikel 5:1 Bestuurlijke ophouding (was artikel 2:75)
De gemeente moet in dit artikel de specifieke artikelen van de Apv of van andere verordeningen invullen waarop de burgemeester de bevoegdheid tot bestuurlijke ophouding kan toepassen bij ernstige wanordelijkheden in groepsverband of ernstige vrees voor het ontstaan daarvan.

De gemeenteraad (raad) kan de burgemeester op grond van artikel 154a van de Gemeentewet bij verordening de bevoegdheid geven te mogen besluiten tot bestuurlijke ophouding van groepen personen. De burgemeester kan op basis van de in dit artikel genoemde artikelen dan onder de genoemde omstandigheden besluiten groepen bestuurlijk op te houden. Welke specifieke artikelen zich voor opname in dit artikel lenen, is afhankelijk van de lokale situatie. Eerdere ervaringen met grootschalige openbare-ordeverstoringen kunnen hierbij als leidraad dienen.

De burgemeester moet in het individuele besluit tot bestuurlijke ophouding concreet de groep benoemen waarop de bestuurlijke ophouding wordt toegepast. Dit kan bijvoorbeeld gebeuren door de formulering “degenen die zich door kleding, uitrusting of gedraging manifesteren als supporter van (...) of deelnemer aan de actie tegen (...)”. Verder kan de groep nader worden aangeduid door de plaats aan te geven waar de groep zich bevond op het moment dat het besluit tot bestuurlijke ophouding werd genomen, de handelingen die de leden van de groep op dat moment verrichtten, de grootte van de groep of door vermelding van de taal, herkomst of nationaliteit van de leden van de groep.

Artikel 5:2 Veiligheidsrisicogebieden (was artikel 2:76)
De gemeenteraad (raad) kan de burgemeester op grond van artikel 151b van de Gemeentewet de bevoegdheid geven om een ‘veiligheidsrisicogebied’ aan te wijzen. Ten opzichte van de vorige Model Apv is de zinsnede “een gebied, met inbegrip van de daarin gelegen voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven” vervangen door: “een deel van de publieke ruimte”. Op grond van de definitie van dat begrip in artikel 1:1 kan de aanwijzing dus betrekking hebben op zowel openbare als publieke plaatsen.

Als de burgemeester besluit een veiligheidsrisicogebied aan te wijzen, dan moet de burgemeester dat besluit op schrift stellen en goed onderbouwen. De officier van justitie kan dan vervolgens op basis van dat besluit het bevel geven om iedereen preventief te fouilleren op aanwezigheid van wapens. Het gaat dan om preventief fouilleren omdat van een verdenking geen sprake hoeft te zijn.

Artikel 5:3 Cameratoezicht (was artikel 2:77)
De gemeenteraad (raad) kan de burgemeester op grond van artikel 151c van de Gemeentewet (Gemw) de bevoegdheid geven om cameratoezicht in te stellen. De bevoegdheid kan zich daarbij

beperken tot openbare plaatsen in de zin van de Wet openbare manifestaties (Wom), maar de raad kan besluiten dat de bevoegdheid van de burgemeester zich ook over andere delen van de publieke ruimte uitstrekt. In de Model Apv is van die mogelijkheid gebruik gemaakt. Zie de toelichting op het tweede lid.

Daadwerkelijke inzet cameratoezicht
Als de burgemeester besluit om gebruik te maken van de bevoegdheid en inderdaad cameratoezicht wil instellen, dan is van belang dat cameratoezicht alleen mogelijk is als dat noodzakelijk is voor het handhaven van de openbare orde en andere, minder vergaande maatregelen, geen of onvoldoende effect hebben. Dit betekent dat de burgemeester moet onderbouwen dat hiervan sprake is. Het zal dan in de regel gaan om een gebied, waar zich onveilige situaties of met enige regelmaat wanordelijkheden voordoen.

Verder moet de burgemeester specificeren en onderbouwen binnen welk gebied cameratoezicht nodig is en voor welke duur. Hierover moet de burgemeester overleggen met de officier van justitie in het zogenaamde driehoeksoverleg als bedoeld in artikel 13 van de Politiewet 2012. Zie artikel 151c, tweede en derde lid, van de Gemw. Verder moet de burgemeester het cameratoezicht op grond van artikel 151c, vijfde lid, van de Gemw beëindigen als het niet langer noodzakelijk is voor de handhaving van de openbare orde.

Kenbaarheid
In artikel 151c, vierde lid, van de Gemw staat dat het gebruik van camera's kenbaar moet zijn. Burgers moeten weten dat er een mogelijkheid is dat zij op beelden kunnen voorkomen zodra zij het gebied betreden waar cameratoezicht plaatsvindt. Aan het kenbaarheidsvereiste moet niet alleen worden voldaan als er beelden worden vastgelegd, maar ook als er sprake is van monitoring en er dus geen opnames worden gemaakt. Aan het kenbaarheidsvereiste kan worden voldaan door goed zichtbare borden te plaatsen. Niet vereist is in elk geval dat de camera's altijd zichtbaar zijn of dat de burgers op de hoogte zijn van de precieze opnametijden. Het kenbaar maken van de mogelijkheid is genoeg.

Tweede lid
Als de raad de burgemeester de bevoegdheid geeft om ook cameratoezicht in te stellen op andere plaatsen dan openbare plaatsen in de zin van de Wom, dan moet de raad in het tweede lid specifiek aangeven om welke plaatsen dit gaat. Te denken valt aan parkeerterreinen, stationshallen en winkelpassages. Gemeenten kunnen zo snel inspelen op gebleken lokale behoeften. Het uitgangspunt blijft te allen tijde dat het cameratoezicht noodzakelijk moet zijn met het oog op de handhaving van de openbare orde. Bij de aanwijzing van plaatsen moet de raad motiveren waarom behoefte bestaat aan cameratoezicht op die specifieke plaatsen.

Op het moment dat de gemeente geen gebruik wil maken van de gelegenheid om andere delen van de publieke ruimte aan te wijzen, dan moet het tweede lid worden geschrapt. Op dat moment vervalt ook de nummering van het eerste lid. In verband hiermee zal de stijl "OP_Lid" van de tekst na het opsommingsnummer moeten worden vervangen door de stijl "Standaard,Alinea". Dit voorkomt dat er problemen ontstaan bij het uploaden van de verordening in DROP dient de nummering van de leden te vervallen.

Op het moment dat slechts een deel van de publieke ruimte wordt aangewezen, vervalt onderdeel b van het tweede lid. Op dat moment moet de lettering van onderdelen en de ':' in de aanhef te

vervallen, zodat er een lopend lid ontstaat waarin de invulling uit onderdeel a is opgenomen en dat wordt afgesloten met een '.'.

Artikel 5:4 Gebiedsverbod (was artikel 2:78)
De burgemeester heeft de bevoegdheid om aan iemand een gebiedsverbod op te leggen. Dit in verband met een openbare ordeverstoring, overlastgevend gedrag of een ernstige vrees daarvoor. Bij de invulling van de bevoegdheid moet een gemeente een aantal keuzes maken. Zie hiervoor de instructie bij het eerste en tweede lid. De gemeente moet de gemaakte keuzes ook in de toelichting verwerken.

Voor het afdoen met een feitcode moet er in het proces-verbaal ook een kaart van het desbetreffende gebied worden meegestuurd. Er zal namelijk getoetst moeten worden of de ontzegging in persoon is uitgereikt en of het gebied waarop de ontzegging ziet, duidelijk kenbaar is gemaakt. Feitcodes F 065 a en F 065 b zijn opengesteld voor de overtreding van een besluit tot een gebiedsverbod op basis van de Apv.

Eerste lid
In de eerste plaats bevat het eerste lid twee varianten. Bij de eerste variant benoemt de gemeenteraad (raad) specifiek bij overtreding van welke artikelen de burgemeester het gebiedsverbod kan opleggen. Het kan dan gaan om bepalingen uit de Apv, maar ook om artikelen uit het Wetboek van Strafrecht, de Opiumwet, de Wet wapens en munitie en andere wetten. Het voordeel van het benoemen van de artikelen is dat er een zekere voorzienbaarheid geboden wordt en dat er democratische legitimatie is. Een belangrijk nadeel is dat iedere wijziging besluitvorming van de raad vraagt en dus relatief veel tijd kost.

De tweede variant bevat niet de specifieke bepalingen, maar benoemt meer in het algemeen de belangen die het gebiedsverbod dient. De burgemeester kan dan in een beleidsregel vastleggen bij welke openbare ordeverstorende handelingen of bij welke overtredingen er een gebiedsverbod kan worden opgelegd. Het voordeel van deze variant is dat er een zekere flexibiliteit is. Het aanpassen van een beleidsregel is immers eenvoudiger dan het aanpassen van de Apv. Een belangrijk nadeel is dat de raad minder controle heeft over de invulling van de bevoegdheid.

Los van de door de gemeente gekozen variant, moet ook worden vastgelegd hoe lang het kortdurende gebiedsverbod duurt. Het gaat bij kortdurend om een periode van maximaal 48 uur. Vaak wordt een periode van 24 uur gehanteerd. Denkbaar is ook om specifieke tijden te noemen. Als iemand bijvoorbeeld horeca-overlastgevend gedrag vertoont, kan de burgemeester voor het uitgaansgebied een gebiedsverbod opleggen van donderdag 18.00 uur tot zondag 24.00 uur. Hetzelfde is denkbaar bij kermissen, voetbalwedstrijden of andere evenementen.

Tweede lid
In het tweede lid moet de gemeente in de eerste plaats aangeven wanneer een langer durend gebiedsverbod aan de orde is en voor welke termijn dat verbod dan geldt. Voor de periode tussen de overtredingen wordt daarbij meestal een termijn van zes maanden gehanteerd, maar een termijn van twaalf maanden komt ook voor. Voor de looptijd geldt dat een termijn van maximaal twaalf weken volgens de rechtspraak aanvaardbaar is. Desondanks hanteren de meeste gemeenten een maximum van vier of acht weken. Eventueel kunnen de termijnen uit het tweede lid nader worden getrapt in een beleidsregel. Er is dan meer ruimte voor maatwerk. Afhankelijk van de invulling en formulering in het eerste lid, moet de raad de bewoordingen in het tweede lid verder nog aan de hand van het eerste lid aanpassen.

Het opschrift van het artikel is aangepast.

Artikel 5:5 Sluiting voor publiek openstaand gebouw of bijbehorend erf (was artikel 2:80)
Bij gebruik van de sluitingsbevoegdheid moet de burgemeester zorgvuldig motiveren waarom de maatregel geschikt is om het nagestreefde doel te bereiken, niet verder gaat dan nodig is om dat doel te bereiken en dat doel niet door een minder beperkende maatregel kan worden bereikt. Verder moet de burgemeester ook onderbouwen waarom de maatregel evenredig is, gelet op het algemeen belang versus het particuliere belang.

Artikel 5:6 Woonoverlast (was artikel 2:79)
De burgemeester kan in beleidsregels vastleggen hoe de burgemeester invulling geeft aan de bevoegdheid tot het opleggen van een last onder bestuursdwang.

Het opschrift van dit artikel is ingekort. De verwijzing naar de Gemeentewet is geschrapt. Op het moment dat de gemeente in het tweede lid slechts één onderdeel opneemt, moet de lettering van de onderdelen en de ‘:’ in de aanhef te vervallen, zodat er een lopend lid ontstaat waarin de invulling uit onderdeel a is opgenomen en dat wordt afgesloten met een ‘.’.

Artikel 5:7 Mosquito (was artikel 4:6a; deels in Apv, deels in OP)
Zie paragraaf 6.1.15 van de Handreiking APV en omgevingsplan. Daarin is het advies de bepaling deels in de Apv te laten staan en deels in het omgevingsplan op te nemen. De bevoegdheid van de burgemeester om een mosquito te plaatsen, moet in de Apv blijven staan omdat dit verband houdt met de handhaving van de openbare orde. In het vijfde lid moet door de gemeente tweemaal een aantal maanden worden ingevuld.

Als de gemeente het gebruik van de mosquito mogelijk wil maken en de burgemeester besluit tot daadwerkelijke toepassing ervan, moet de besluitvorming zorgvuldig worden voorbereid en gemotiveerd. Daarbij is voor het besluit van de burgemeester van belang dat het mogelijk is dat de burgemeester voor de plaatsing van een mosquito een omgevingsvergunning nodig heeft. Er is echter ruimte om in het omgevingsplan te regelen dat het verbod om zonder een omgevingsvergunning een toestel te plaatsen in bepaalde gevallen niet geldt. Dit kan dan onder andere aan de orde zijn als de burgemeester de bevoegdheid van dit artikel uit de Apv uitoefent.

Vijfde lid
In het vijfde lid moet de gemeente nog invullen voor hoe lang de burgemeester tot de inzet van een mosquito kan besluiten en hoe lang een verlenging mogelijk is. Daarbij is denkbaar dat aan het artikel wordt toegevoegd dat de inzet eerst moet worden geëvalueerd voordat over een verlenging wordt beslist. Om ervoor te zorgen dat de mosquito terughoudend wordt ingezet, kan de gemeente daarnaast besluiten een maximum aan het aantal in te zetten mosquito’s stellen.

Afdeling 5.2 Tegengaan onveilig, niet leefbaar en malafide ondernemersklimaat (was artikel 2:81)
Het artikel 2:81 van de vorige model Apv is nu opgesplitst in meerdere artikelen. De opschriften en volgorde van deze artikelen zijn zoveel mogelijk in lijn gebracht met de volgorde en opschriften van de artikelen voor de seksbranche (afdeling 4.2).

Artikel 5:8 Definities

Bij de definitie van bedrijfsmatige activiteit moeten gemeenten aangeven wanneer de vergunningplicht op grond van dit hoofdstuk niet aan de orde is. De vergunningplicht geldt in elk geval niet als er voor de bedrijfsmatige activiteit al een vergunning op grond van artikel 3 van de Alcoholwet nodig is, maar gemeenten kunnen ook een samenloop met een vergunning voor een openbare inrichting (artikel 4:1) en een seksbedrijf (artikel 4:15) voorkomen. Het toetsingskader voor deze vergunningen is vergelijkbaar dus het is niet noodzakelijk of evenredig deze vergunningplichten naast elkaar te laten bestaan. Bovendien zorgt dat voor onnodige administratieve en bestuurlijke lasten.

Artikel 5:9 Bestuurlijke aanpak bestrijding ondermijning
Op grond van deze bepaling heeft de burgemeester de bevoegdheid om een exploitatievergunning te introduceren voor bepaalde bedrijfsmatige activiteiten. De burgemeester kan dan gebieden, branches of gebouwen aanwijzen waar voor die bedrijfsmatige activiteiten een vergunningplicht geldt. De burgemeester kan van de bevoegdheid gebruik maken als de bedrijfsmatige activiteiten de openbare orde, de openbare veiligheid of de leefbaarheid in een gebied, branche of gebouw onder druk zetten. Dit biedt de burgemeester de mogelijkheid om meer grip te krijgen op de onzichtbare effecten van ondermijning op de openbare orde, de openbare veiligheid en de leefbaarheid.

Als de burgemeester de bevoegdheid wil inzetten, moet de burgemeester aan de hand van een feitelijke beschrijving van de problematiek onderbouwen dat dit noodzakelijk en evenredig is. Duidelijk zal moeten zijn dat in een pand, binnen een bepaald gebied of een bepaalde branche binnen een gebied de openbare orde, de openbare veiligheid of de leefbaarheid zodanig onder druk staat dat er een noodzaak is om maatregelen te nemen en dat er ook geen minder verstrekkende maatregelen zijn die de problemen kunnen oplossen. Wat er nodig is om die onderbouwing te geven, zal afhankelijk zijn van de aard en omvang van de vergunningplicht die de burgemeester wil invoeren. Als de burgemeester de vergunningplicht bijvoorbeeld voor een hele branche wil invoeren, moet de burgemeester onderbouwen dat de openbare orde, de openbare veiligheid of leefbaarheid door de bedrijfsmatige activiteit in de hele gemeente onder druk staat. Bij de onderbouwing zal de burgemeester bijvoorbeeld gebruik kunnen maken van informatie van de politie over een branche of gebied, maar ook klachten of signalen van bewoners of ondernemers kunnen een rol spelen. Verder is natuurlijk ook de informatie over de openbare orde, de openbare veiligheid en de leefbaarheid waarover de gemeente zelf beschikt van belang. Denk aan informatie uit de leefbarometer.

Inhoudelijke aandachtspunten bij de onderbouwing zijn onder andere:
- De kwetsbaarheid van het aangewezen gebied of de aangewezen branche. Waarom staat de openbare orde, de openbare veiligheid of de leefbaarheid specifiek in dat gebied of die branche onder druk?
- De mate waarin de vergunningplicht geschikt is om deze problematiek aan te pakken. Welk doel wordt met de vergunningplicht bereikt? Hoe draagt de vergunningplicht bij aan de oplossing?
- De vraag of in het aangewezen gebied of branche malafide bedrijven zijn gevestigd. Waaruit blijkt dat bedrijven zijn gelieerd aan een malafide ondernemersklimaat?
- De ervaringen van buurtbewoners of inwoners van de gemeente. Welke signalen ontvangt de gemeente van hen over de bedrijven of het aangewezen gebied?
- Het type bedrijven dat in het aangewezen gebied of in de branche aanwezig zijn. Zijn dit in zijn algemeenheid ‘ondermijningsgevoelige’ bedrijven?
- Een bredere aanpak van een bepaald gebied of een bepaalde branche. Is de vergunningplicht ingebed in een bredere aanpak van een bepaalde branche, wijk of gebied? Sluit de

vergunningplicht goed aan bij het doel van deze bredere aanpak en de daarvoor genomen maatregelen?

Artikel 5:10 Aanvraag vergunning
Dit artikel bevat de aanvraagvereisten. Bij het bepalen van die vereisten is geprobeerd zoveel mogelijk aansluiting te zoeken bij de vereisten die er ook gelden voor het aanvragen van een vergunning voor een seksbedrijf. Die vergunning beoogt immers ook de openbare orde, de openbare veiligheid en de leefbaarheid te beschermen. Dit betekent dat niet alleen informatie moet worden verstrekt over de bedrijfsmatige activiteiten, maar ook over de exploitant en beheerder.

Artikel 5:11 Weigeringsgronden
In artikel 1:4 van de Apv zijn de algemene weigeringsgronden voor vergunningen opgenomen. Artikel 5:11 geeft hierop een aanvulling voor de bedrijfsmatige activiteiten waarvoor geldt dat de burgemeester heeft bepaald dat daarvoor een vergunningplicht aan de orde is. Ook hierbij is geprobeerd zoveel mogelijk een parallel te trekken met de weigeringsgronden die ook van toepassing zijn op de aanvraag voor een vergunning voor een seksbedrijf.

Slecht levensgedrag en slechte bedrijfsvoering
Om discussie over strijd met artikel 10 van de Dienstenrichtlijn te voorkomen, is het advies voor het toepassen van de weigeringsgronden ‘slecht levensgedrag’ en ‘slechte bedrijfsvoering’ beleidsregels vast te stellen. In paragraaf 6 van het algemeen deel van deze implementatiehandleiding is hier nader aandacht aan besteed.

Artikel 5:12 Eisen aan de vergunning
Geen bijzonderheden.

Artikel 5:13 Verplichtingen vergunninghouder
Geen bijzonderheden.

Artikel 5:14 Wijzigings- en intrekkingsgronden
In artikel 1:8 van de Apv zijn de algemene wijzigings- en intrekkingsgronden voor vergunningen opgenomen. Artikel 5:14 geeft hierop een aanvulling voor bedrijfsmatige activiteiten die vergunningplichtig zijn. Let bij een intrekkingsbesluit op of op basis van de algemene intrekkingsgronden of op basis van de aanvullende intrekkingsgronden wordt ingetrokken en baseer het intrekkingsbesluit vervolgens op het juiste artikel.

Artikel 5:15 Sluitingsbevoegdheid
Bij gebruik van de sluitingsbevoegdheid moet de burgemeester ook zorgvuldig onderbouwen waarom de maatregel geschikt is om het nagestreefde doel te bereiken, niet verder gaat dan nodig is om dat doel te bereiken en dat doel niet door een minder beperkende maatregel kan worden bereikt. En dat gegeven die geschiktheid en noodzakelijkheid, de maatregel ook evenredig is gelet op het algemeen belang versus het particuliere belang. Op grond van artikel 2:32 is het verboden om een op grond van artikel 5:15 gesloten gebouw of erf te betreden.

Hoofdstuk 6 Toezicht en handhaving

Artikel 6:1 Toezichthouders (was artikel 6:2)

Bij het aanwijzen van de toezichthouders kunnen gemeenten een keuze maken tussen een categorale (variant A) en een individuele aanwijzing (variant B). Variant A komt overeen met artikel 6:2 van de oude Model Apv. Variant B is in de Model Apv nieuw toegevoegd.
Als de gemeente overstapt van categorale naar individuele aanwijzing moet de gemeente erop letten dat de toezichthouders die in artikel 6:2, eerste lid, van de oude Apv stonden, in een nieuw besluit worden aangewezen.

Variant A
In het eerste lid vindt een categorale aanwijzing in variant A plaats. Meestal wordt in de Apv de dienst genoemd waartoe de met toezicht belaste personen behoren.
Daarnaast kan het college of de burgemeester, ieder voor zover hun bevoegdheden reiken, nog toezichthouders aanwijzen (tweede lid). Dat kan een categorale of een individuele aanwijzing zijn.

Variant B
In variant B wordt de aanwijzing van toezichthouders overgelaten aan de burgemeester en aan het college. Dat kan een categorale of individuele aanwijzing zijn. In de Apv is dan alleen voor de burgemeester een aanwijzingsbevoegdheid opgenomen met een opsomming van de artikelen waarop die bevoegdheid ziet. Voor niet-genoemde artikelen is het college dan bevoegd om personen als toezichthouder aan te wijzen. In het aanwijzingsbesluit benoemt de burgemeester of het college vervolgens welke personen met toezicht zijn belast. Dit kan zowel door deze toezichthouders persoonlijk te benoemen als door een aanduiding te geven van hun functie.

Voor- en nadelen categorale of individuele aanwijzing
De categorale aanwijzing is aan de voorkant relatief eenvoudig. Als de toezichthouder gebruik maakt van zijn bevoegdheden en er wordt betwist dat deze daartoe bevoegd was, zal dit echter wel achteraf moeten worden aangetoond. Dit betekent dat het vaststellen van de bevoegdheid aan de achterkant wel werk van de gemeente kan vragen. Bij toepassing van variant A, eerste lid, zal de Apv ook steeds moeten worden aangepast als de organisatie wijzigt.

Het nadeel van de individuele aanwijzing is dat het college of de burgemeester een apart aanwijzingsbesluit moet nemen waarin specifiek benoemd en omschreven is wie de toezichthouders zijn en waarvoor die bevoegd zijn. Dit vraagt aan de voorkant dus relatief veel werk. Met name omdat het aanwijzingsbesluit ook steeds actueel moet zijn.
Het voordeel van een individuele aanwijzing is dat achteraf eenvoudig is vast te stellen of een toezichthouder bevoegd is en er ook steeds aandacht is voor het actueel houden van het besluit. Dit verkleint de kans dat toezichthouders of bevoegdheden over het hoofd worden gezien of aanpassing van de Apv nodig is na een reorganisatie.

Politieambtenaren als toezichthouder
Het is aan te raden politieambtenaren aan te wijzen als toezichthouder. Enerzijds, omdat dit voor sommige bepalingen in de Apv goed aansluit op hun opsporingsbevoegdheid (inbrekerswerktuigen, bestrijding heling); anderzijds, omdat daarmee hun algemene taak met betrekking tot de openbare orde tot uiting komt. Met het opnemen van politieambtenaren in deze bepaling krijgen zij voor wat betreft de Apv de beschikking over de toezichtsbevoegdheden genoemd in de artikelen 5:15 tot en met 5:19 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Politieambtenaren combineren dan, net als dat voor boa’s het geval is, het toezichthouderschap met hun taak als opsporingsambtenaar.

Politieambtenaren kunnen in het eerste lid of met toepassing van het tweede lid worden aangewezen. In beide gevallen wordt geadviseerd om geen eenheidsaanduiding (bijvoorbeeld ‘politiefunctionarissen van de eenheid Midden-Nederland’) op te nemen. Dit heeft namelijk tot gevolg dat ambtenaren van de politie van de landelijke eenheid die – ook als zij weliswaar in de betrokken regio werkzaam zijn – niet bevoegd zijn om als toezichthouder voor de Apv op te treden en dit leidt tot lastig werkbare situaties.

Het is van belang dat gemeenten die overwegen politieambtenaren aan te wijzen daarover in overleg treden met de verantwoordelijke korpsleiding. Een toezichthouder is op grond van artikel 5:19, eerste lid, van de Awb bijvoorbeeld bevoegd om voertuigen te doorzoeken en eenieder is op grond van artikel 5:20, eerste lid, van de Awb verplicht aan een toezichthouder medewerking te verlenen. Voor een toezichthouder die ook opsporingsambtenaar is, is het van groot belang dat deze, als diegene als toezichthouder iets aantreft dat leidt tot opsporing, tijdig wijst op het zwijgrecht, de zogenoemde cautie. Aan opsporing hoeft de betrokkene immers, anders dan bij toezicht, niet mee te werken. Als betrokkene daar niet tijdig op wordt gewezen, dan kan dat gevolgen hebben voor een eventuele strafzaak.

Toezichthouders als boa
Aangezien buitengewone opsporingsambtenaren (boa’s) hun aanwijzing aan het Wetboek van Strafvordering ontlenen, is een nadere regeling in de Apv niet mogelijk. De aanwijzing als toezichthouders in de Apv is de grondslag voor de aanwijzing als boa. De opsporingsbevoegdheid van de buitengewone opsporingsambtenaren beperkt zich tot die zaken waarvoor zij toezichthouder zijn. De personen die op grond van dit artikel worden aangewezen, moeten op grond van het Besluit buitengewoon opsporingsambtenaar aan de volgende voorwaarden voldoen:

1. zij moeten voldoen aan de eisen van vakbekwaamheid en betrouwbaarheid;
2. zij moeten zijn beëdigd door het College van procureurs-generaal op grond van artikel 18, eerste lid, van het Besluit buitengewoon opsporingsambtenaar.

De akte van beëdiging bevat een aantal gegevens met betrekking tot de boa, waaronder in ieder geval de feiten tot de opsporing waarvoor de opsporingsbevoegdheid geldt. De akte wordt op naam van de desbetreffende ambtenaar gesteld en na de beëdiging aan hem uitgereikt. De akte wordt voor vijf jaar afgegeven. Hierna kan de akte worden verlengd, mits de ambtenaar nog voldoet aan de eisen van vakbekwaamheid en betrouwbaarheid.

Het evenredigheidsbeginsel
In artikel 5:13 van de Awb is het evenredigheidsbeginsel neergelegd. Een toezichthouder mag zijn bevoegdheid slechts uitoefenen voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak noodzakelijk is. Een toezichthouder kan dus niet te allen tijde gebruik maken van alle bevoegdheden die in de Awb aan toezichthouders worden toegekend. Steeds zal deze de afweging moeten maken of het voor de vervulling van zijn taak redelijkerwijs nodig is. Bepalend hiervoor is de aard van het voorschrift op de naleving waarvan een toezichthouder moet toezien.

Artikel 6:2 Binnentreden woningen (was artikel 6:3)
De gemeenteraad kan op grond van 149a van de Gemeentewet (Gemw) de bevoegdheid geven een woning binnen te treden zonder dat de bewoner daar toestemming voor geeft. Op grond van artikel 12 van de Grondwet is daarvoor wel een wettelijke grondslag nodig. Dit artikel in de Model Apv biedt die wettelijke grondslag. In het artikel zijn de voorwaarden herhaald die de Gemw daaraan stelt. Daarbij wordt opgemerkt dat de bevoegdheid in de Apv niet voldoende is om in

concreet geval daadwerkelijk tot het binnentreden van een woning over te gaan. Daarvoor is op grond van de Algemene wet op het binnentreden niet alleen de bevoegdheid uit de Apv nodig, maar ook een machtiging tot binnentreden. Op grond van artikel 5:27, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is het bestuursorgaan dat bestuursdwang toepast bevoegd tot het verlenen van deze machtiging. Daarbij moet het bestuursorgaan dan onderbouwen waarom het binnentreden van een woning in dit concrete geval redelijkerwijs nodig is.

Artikel 6:3 Sanctiebepalingen (was artikel 6:1)
Eerste en tweede lid
De Gemeentewet heeft aan de gemeenteraad (raad) de keuze gelaten om op overtreding van verordeningen een geldboete te stellen van de eerste of tweede categorie. Dit biedt de raad ruimte om een onderscheid te maken tussen lichtere en zwaardere overtredingen. Bij lichtere overtredingen is dan een boete uit de eerste categorie aan de orde. Dit ging in 2026 om een bedrag van € 550. Bij zwaardere overtredingen gaat het dan om boetes uit de tweede categorie. In 2026 ging dat om een bedrag van € 5.500. Daarbij is van belang dat de strafrechter de boetes voor andere personen dan rechtspersonen eventueel nog kan verhogen tot de bedragen uit de volgende hogere categorie. Dan gaat het dus om boetes in de tweede of derde categorie, met bedrag van respectievelijk € 5.500 en € 11.000. Verder verdient opmerking dat het niet mogelijk is om van de genoemde boetecategorieën af te wijken. De gemeente kan er dus bijvoorbeeld niet voor kiezen om zelf een maximumboete te stellen van € 1.000.

Voor het opleggen van boetes op grond van de Apv heeft de gemeente twee mogelijkheden. De eerste mogelijkheid is optreden via de (bestuurlijke) strafbeschikking op basis van artikel 257b Wetboek van Strafvordering (WvSv). De tweede mogelijkheid is dat de gemeente op grond van artikel 154b Gemeentewet (Gemw) bij verordening bepaalt dat een bestuurlijke boete kan worden opgelegd. Dit geldt voor overtredingen die onder het bereik van artikel 154b eerste lid sub a en b Gemw vallen. Als de gemeenteraad bij verordening heeft bepaald dat een bestuurlijke boete kan worden opgelegd, dan geldt dit voor alle overtredingen van voorschriften betreffende overlastgevende gedragingen die ook op grond van artikel 154 Gemw strafbaar zijn gesteld in de Apv en die niet op de negatieve lijst van het besluit Bboor staan.
Indien de gemeente kiest voor optreden via de (bestuurlijke) strafbeschikking, dan kan gebruik worden gemaakt van de door het CVOM opengestelde feitcodes om boetes op te leggen voor een groot aantal veel voorkomende overtredingen. Deze feitcodes zijn gekoppeld aan de betreffende bepalingen in de Model Apv.

Op het moment dat in het eerste lid slechts één bepaling wordt ingevuld, moet de opsomming (a, b, c) worden geschrapt en wordt de bepaling in de lopende tekst van het eerste lid opgenomen. Deze wordt afgesloten met een '.'. De bepaling komt dan te luiden:

1. Overtreding van het bij of krachtens artikel [invullen] bepaalde en de daarbij op grond van artikel 1:5 gegeven voorschriften en beperkingen wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie.

Hetzelfde geldt voor het tweede lid. Dit lid zou dan komen te luiden:

2. Overtreding van het bij of krachtens artikel [invullen] bepaalde en de daarbij op grond van artikel 1:5 gegeven voorschriften en beperkingen wordt gestraft met een geldboete van de eerste categorie.

Derde lid

Het derde lid is facultatief en moet vervallen als de gemeente de bepalingen uit paragraaf 3.7 die omgevingsvergunningplichtig zijn van de Apv overhevelt naar het omgevingsplan. Als dat niet gelijktijdig gebeurt, moet alleen de verwijzing naar het artikel dat uit de Apv verdwijnt worden geschrapt. Voor artikel 3:6 geldt echter dat het deel dat niet onder de omgevingsvergunningplicht valt in de Apv blijft. Overtreding daarvan moet in het eerste of tweede lid strafbaar worden gesteld.

Vierde lid
Ook het vierde lid is facultatief. Tot 1 januari 2018 waren gemeenten bevoegd om regels over de brandveiligheid te stellen. Met ingang van 1 januari 2018 is die bevoegdheid echter komen te vervallen en zijn er landelijke regels opgenomen in het Besluit brandveilig gebruik en basishulpverlening overige plaatsen. Dat besluit bevat alleen geen sanctiebepalingen.

Op grond van artikel 64, tweede lid, van de Wet veiligheidsregio's is de gemeenteraad (raad) bevoegd om bij verordening te bepalen dat een bestuurlijke boete kan worden opgelegd voor overtreding van de regels, gesteld krachtens artikel 3 van de Wet veiligheidsregio's waaronder het Besluit brandveilig gebruik en basishulpverlening overige plaatsen valt. Tegen die achtergrond is in de Model Apv een strafmaat voor het overtreden van het landelijke Besluit brandveilig gebruik en basishulpverlening overige plaatsen opgenomen. De raad kan de strafmaat echter ook in een andere verordening opnemen. Als dat zo is, kan het vierde lid uit de Model Apv vervallen. Als het vierde lid gehandhaafd blijft, dan verdient het aanbeveling om beleidsregels op te stellen over de hoogte van de boete.

Hoofdstuk 7. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 7:1 Overgangsbepaling lopende aanvragen en bezwaren
In dit artikel moet de citeertitel van de in te trekken Apv worden ingevuld.

In het model is ervoor gekozen de nieuwe Apv van toepassing te laten zijn op lopende aanvragen of bezwaarschriften. De reden voor deze keuze is tweeledig. Ten eerste is over het algemeen sprake van een beleidsarme omzetting van de artikelen van de oude Model Apv naar de nieuwe Model Apv. Het beschikken op grond van de nieuwe Model Apv leidt dus niet tot een andere – voor de belanghebbende nadeligere – uitkomst. Ten tweede gaan op grond van artikel 7:6 van de Model Apv alle vergunningen, ontheffingen, vrijstellingen en andere besluiten over naar de nieuwe Apv. Vanuit dat oogpunt is het logisch gevonden om op lopende aanvragen en bezwaren direct met toepassing van de nieuwe Apv te beslissen.

Bij de praktische toepassing van dit artikel, moet telkens worden gecontroleerd of de aanvraagprocedures die in de gemeente op grond van de in te trekken Apv gelden, blijven gelden op grond van de nieuw vast te stellen Apv. Zijn er aanvraagprocedures die niet in de nieuwe Apv terugkeren, dan moet per procedure worden nagegaan of het behandelen van de aanvraag of de behandeling van een bezwaarschrift nog noodzakelijk is en hoe deze moeten worden afgedaan zonder een voor de belanghebbende nadeligere uitkomst te creëren dan op grond van de oude Apv zou zijn ontstaan. Voor bezwaarschriften geldt dat in principe ex nunc moet worden beslist, dus naar het nieuwe recht.

Zo nodig biedt Igr 94 modellen om aanvullend in overgangsrecht te kunnen voorzien.

Artikel 7:2 Overgangsbepaling overtredingen en sanctiebesluiten

Met het oog op het legaliteitsbeginsel is ervoor gekozen het oude recht van toepassing te laten blijven op overtredingen die hebben plaatsgevonden of zijn aangevangen voor de inwerkingtreding van de nieuwe Apv. Dit artikel ziet uitsluitend op sancties met een punitief karakter, niet op herstelsancties.

Mocht een gemeente ervoor kiezen niet alle verboden uit de Model Apv op te nemen in de eigen Apv, dan is het nodig te controleren of er overtredingen zijn die op grond van de oude Apv wel gesanctioneerd werden, maar op grond van de nieuwe Apv niet langer te sanctioneren zijn. Met name in die gevallen waarin een overtreding nog voortduurt na inwerkingtreding van de nieuwe Apv moet een afweging worden gemaakt in hoeverre het opleggen van een sanctie op grond van de oude Apv in dergelijke gevallen nog wenselijk en verdedigbaar is.

Zo nodig biedt Igr 94 modellen om aanvullend in overgangsrecht te kunnen voorzien.

Artikel 7:3 Overgangsbepaling melden uitweg
Artikel 2:12 van de oude Model Apv) bevatte twee varianten: een meldings- en vergunningplicht. Artikel 3:2 van de nieuwe Model Apv bevat uitsluitend nog de variant voor een vergunningplicht. Als de gemeente in de oude Apv de meldingsplicht had opgenomen en nu besluit tot invoering van de vergunningplicht overeenkomstig de nieuwe Model Apv, moet zij artikel 7:3 opnemen. Anders moet dit artikel worden geschrapt.
Met dit artikel is geregeld dat de oude meldingsplicht van toepassing blijft in de gevallen dat de melding is gedaan voor de inwerkingtreding van de nieuwe Apv. Op grond van die oude meldingsplicht blijft het college bevoegd binnen de gestelde termijn de gewenste uitweg te verbieden.

Op het moment dat de gemeente besluit dit facultatieve artikel niet op te nemen, wordt geadviseerd dit artikelnummer te duiden als “vervallen” of “gereserveerd”. Op deze wijze blijft de nummering van de andere artikelen in dit hoofdstuk gelijk aan de nummering van de model Apv.

Artikel 7:4 Intrekking oude verordening (was artikel 6:4)
Het naast elkaar bestaan van twee Apv’s kan leiden tot onduidelijkheid en rechtsonzekerheid. Daarom wordt met dit artikel de oude Apv ingetrokken op het moment dat de nieuwe Apv wordt vastgesteld. Intrekking van de Apv kan alleen door een besluit van gelijke orde, dat wil zeggen door een raadsbesluit, zoals het besluit tot het vaststellen van de nieuwe Apv.

Artikel 7:4 heeft geen tijdstip nodig waarop de oude verordening wordt ingetrokken. De datum waarop de nieuwe verordening in werking treedt op grond van artikel 7:8, is de datum waarop de oude verordening vervalt.

Artikel 7:5 Nieuwe grondslag nadere regels, besluiten van algemene strekking en beleidsregels
Bijlage I, onderdeel A, bevat alle grondslagen voor nadere regels die stonden in de oude Model Apv. Deze grondslagen zijn ook opgenomen in de nieuwe Model Apv, maar dan in andere artikelen. Het doel van dit artikel is de bestaande, door het college op grond van de oude Apv vastgestelde nadere regels van een grondslag in de nieuwe Apv te voorzien.

Bij de praktische toepassing van de bijlage bij de Model Apv moet worden nagegaan of alle grondslagen voor nadere regels ook bestonden in de betreffende gemeentelijke Apv en of deze ook terugkomen in de nieuw vast te stellen gemeentelijke Apv. Zo nodig moet de nummering van

artikelen worden aangepast naar de lokale situatie. Ook moet worden nagegaan of van de diverse grondslagen in de praktijk gebruik is gemaakt en de nadere regels daadwerkelijk bestaan. Anders kan de betreffende regel uit de tabel worden geschrapt, aangezien er geen bestaande nadere regels zijn om van een nieuwe grondslag te voorzien.

Eenzelfde zoekslag geldt voor de besluiten van algemene strekking, die aan de hand van de oude Model Apv en de nieuwe Model Apv staan opgesomd in bijlage I, onderdeel B. Ook hier moet de tabel in de bijlage worden aangepast aan de lokale situatie.

Voor beleidsregels is in dit artikel onbepaald gelaten op grond van welke artikelen beleidsregels zijn vastgesteld. Een gemeente kan in het kader van transparantie overwegen een overzicht van bestaande beleidsregels, inclusief hun grondslagen op grond van de oude Apv en de nieuwe Apv aan de tabel in de bijlage toe te voegen.

Artikel 7:6 Nieuwe grondslag beschikkingen en andere besluiten
Bijlage I, onderdeel C, bevat een overzicht van artikelen uit de oude Model Apv met een vergunning, ontheffing, vrijstelling of ander besluit. Deze vergunningen, ontheffingen, vrijstellingen en andere besluiten zijn ook opgenomen in de nieuwe Model Apv, maar dan in andere artikelen. Het doel van dit artikel is bestaande beschikkingen en andere besluiten van een grondslag in de nieuwe Apv te voorzien.

Bij de praktische toepassing van de bijlage bij de Model Apv moet worden nagegaan of alle artikelen die zijn opgesomd in Bijlage I, onderdeel C, ook bestonden in de betreffende gemeentelijke Apv en of deze ook terugkomen in de nieuw vast te stellen gemeentelijke Apv. Artikelen die niet in de gemeentelijke Apv zijn opgenomen, kunnen uit de bijlage worden geschrapt. Zo nodig moet de nummering van artikelen worden aangepast naar de lokale situatie.

Met het omhangen van de vergunningen, ontheffingen, vrijstellingen en andere besluiten die op grond van de oude Apv zijn gegeven, worden deze onder het toepassingsbereik van de nieuwe Apv gebracht. Dit biedt in voorkomende gevallen de burgemeester of het college de mogelijkheid om dergelijke beschikkingen of andere besluiten te wijzigen of in te trekken op grond van Hoofdstuk 1 van de nieuwe Apv.

Artikel 7:7 Nieuwe grondslag meldingen en kennisgevingen
Bijlage I, onderdeel D, bevat een overzicht van artikelen uit de oude Model Apv met een melding of een kennisgeving. Deze meldingen en kennisgevingen zijn ook opgenomen in de nieuwe Model Apv, maar dan in andere artikelen. Het doel van dit artikel is ervoor te zorgen dat meldingen en kennisgevingen die op grond van de oude Apv rechtmatig zijn gedaan, niet opnieuw op grond van de nieuwe Apv moeten worden gedaan.

Bij de praktische toepassing van de bijlage bij de Model Apv moet worden nagegaan of alle artikelen die zijn opgesomd in Bijlage I, onderdeel D, ook bestonden in de betreffende gemeentelijke Apv en of deze ook terugkomen in de nieuw vast te stellen gemeentelijke Apv. Artikelen die niet in de gemeentelijke Apv zijn opgenomen, kunnen uit de bijlage worden geschrapt. Zo nodig moet de nummering van artikelen worden aangepast naar de lokale situatie.

Artikel 7:8 Inwerkingtreding (was artikel 6:6)
Inwerkingtreding

Gekozen is voor een bepaalde in te vullen datum. Het is ook geoorloofd in de verordening te bepalen dat de dag van inwerkingtreding door het college wordt vastgesteld. Het artikel moet in dat geval komen te luiden:

“Deze verordening treedt in werking op een door het college nader te bepalen tijdstip.”

Het is ook mogelijk om een datum voor de inwerkingtreding te kiezen die gekoppeld is aan de bekendmaking, bijvoorbeeld:

“Deze verordening treedt in werking op de [invullen: dag (bijvoorbeeld eerste)] dag van de [invullen: maand (bijvoorbeeld tweede)] maand na de datum van bekendmaking.”

Of

“Deze verordening treedt in werking op de [invullen: dag (bijvoorbeeld eerste)] dag na publicatie van het Gemeenteblad waarin zij is geplaatst.”

Bekendmaking
De Apv is een algemeen verbindend voorschrift en wordt op grond van artikel 6 van de Bekendmakingswet (Bmw) bekendgemaakt in het elektronisch gemeenteblad. Dit geldt ook voor de bijlage. De Apv is op grond van artikel 8 van de Bmw alleen verbindend wanneer deze op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt. De toelichting en implementatiehandleiding worden niet bekend gemaakt.

Als ervoor is gekozen het tijdstip van inwerkingtreding door het college te laten vaststellen, wordt het collegebesluit met de inwerkingtredingsdatum ook in het elektronisch gemeenteblad bekendgemaakt. Zie artikel 9 van de Bmw.

Geen terugwerkende kracht
Aan de strafbepalingen van de Apv kan op grond van artikel 1 van het Wetboek van Strafrecht geen terugwerkende kracht worden verbonden. De gekozen datum van inwerkingtreding mag dus niet liggen vóór de datum van bekendmaking.

Artikel 7:9 Citeertitel (was artikel 6:7)
Een citeertitel is kernachtig en heeft geen afkortingen. Ter onderscheiding van andere gemeenten is het nuttig de gemeentenaam toe te voegen. Sommige gemeenten kennen aan de citeertitel van de Apv ook een jaartal toe. Meestal is dit het jaartal waarop de nieuwe Apv het eerst van toepassing is. Overeenkomstig Igr 75 wordt alleen een jaartal toegevoegd als hier behoefte aan bestaat, bijvoorbeeld wanneer dit noodzakelijk is om de regeling van de voorgangster te onderscheiden. Is die noodzaak er niet, dan wordt het toevoegen van een jaartal afgeraden om de schijn te voorkomen dat de regeling uitsluitend in het genoemde jaar zal gelden.

Bijlage bij de artikelen 7:5 tot en met 7:7 van de Algemene plaatselijke verordening
Aan de titel van de bijlage moet de naam van de gemeente en eventueel het jaartal worden toegevoegd. Verder moet worden nagegaan of de verwijzingen in de tabellen kloppen met de bepalingen in de eigen Apv. Zowel bij bestaande als de nieuwe Apv. Het kan immers voorkomen dat een gemeente niet alle zaken in de opsomming had geregeld in de lokale Apv, dan wel de keuze maakt om niet alle bepalingen uit de nieuwe Apv over te nemen in de lokale Apv.

Bijlage 1: Kleurstelling Model Apv overeenkomstig Handreiking APV en omgevingsplan

Geen kleur	Moet in APV
Rood	Moet naar omgevingsplan
Groen	Keuze voor APV
Blauw	Keuze voor omgevingsplan
Geel	Deels in APV, deels in omgevingsplan

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

	Nieuw Par. + Art.	Opschrift	Oud
	1:1	Definities	1:1
	1:2	Doel van de verordening	-
	1:3	Beslistermijn	1:2
	1:4	Weigeringsgronden	1:8
	1:5	Voorschriften, beperkingen en verbod om af te wijken	1:4
	1:6	Looptijd van vergunning of ontheffing	1:7
	1:7	Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing	1:5
	1:8	Wijziging of intrekking van vergunning, ontheffing of vrijstelling	1:6
	1:9	Bevoegdheid tot aanwijzing en vaststellen aanvraagtijdvak en verdeelregels	-

Hoofdstuk 2. Regulering gedragingen in de publieke ruimte en op andere plaatsen

Afdeling 2.1. Gedragingen in de publieke ruimte en op plaatsen in de openlucht

	Nieuw Par. + Art.	Opschrift	Oud
	2.1.1	***Gedragingen met alcohol, drugs en steekwapens***	
	2:1	Drankgebruik op openbare plaatsen	2:48
	2:2	Drugshandel in de publieke ruimte	2:74
	2:3	Drugsgebruik in de publieke ruimte	2:74a
	2:4	Bij zich hebben van messen of andere voorwerpen als steekwapen in de publieke ruimte	2:50a
	2.1.2	***Gedragingen bij of op openbaar water***	
	2:5	Gedragingen op openbaar water	5:30
	2:6	Gedragingen met vaartuigen	5:31
	2:7	Gedragingen met reddingsmiddelen	5:29
	2:8	Gedragingen op ijsoppervlak	2:23
	2.1.3	***Gedragingen in of op openbaar groen***	
	2:9	Gedragingen in of op openbaar groen	2:45, 5:11,

			5:33 (deel)
	2:10	Aanwijzing en nadere regels voor gedragingen in of op openbaar groen	5:33 (deel)
	2:11	Rijden over bermen en taluds	2:46
	2:12	Rookverbod in bossen en andere natuurterreinen	2:18
	2.1.4	***Overige gedragingen in de publieke ruimte en plaatsen in de openlucht***	
	2:13	Crossen	5:32
	2:14	Aanwijzen van crossterreinen	5:32
	2:15	Verbranden afvalstoffen of anderszins vuur stoken	5:34

Afdeling 2.2. Gedragingen op openbare plaatsen of van daaruit zichtbaar

	2.2.1	***Samenkomsten op openbare plaatsen***	
	2:16	Kennisgeving bijeenkomsten op openbare plaatsen	2:3
	2:17	Samenscholing en ongeregeldheden op openbare plaatsen	2:1
	2.2.2	***Overige gedragingen op openbare plaatsen of van daaruit zichtbaar***	
	2:18	Hinderlijke of overlastgevende gedragingen	2:47, 2:65 en 4:8
	2:19	Bespieden van personen	2:53
	2:20	Verspreiden geschreven of gedrukte stukken, productmonsters of afbeeldingen op aangewezen openbare plaatsen	2:6
	2:21	Plakken en kladden	2:42
	2:22	Openen rioolputten en dergelijke	2:16
	2:23	Gebruik van winkelwagens	2:14
	2:24	Vervoeren of bij zich hebben van inbrekerswerktuigen	2:44
	2:25	Vervoeren of bij zich hebben van geprepareerde voorwerpen	-

Afdeling 2.3. Gedragingen op publieke of niet voor het publiek toegankelijke plaatsen

	2:26	Onnodig aanwezig zijn of hinderlijk gedrag op bepaalde publieke of niet voor het publiek toegankelijke plaatsen	2:49 en 2:50
	2:27	Gedragingen bij evenementen	2:26
	2:28	Gedragingen in openbare inrichtingen	2:31 (deel)
	2:29	Betreden gesloten woning, lokaal, gebouw, erf, terrein of openbare inrichting	2:41
	2:30	Overlast van fiets of bromfiets op markt en kermisterrein en dergelijke	2:52

Hoofdstuk 3 Regulering gebruik van de publieke ruimte en andere plaatsen

Afdeling 3.1. Gebruik met voorzieningen en voorwerpen

	Nieuw Par. + Art.	***Opschrift***	***Oud***
	3.1.1	***Voorzieningen op openbare plaatsen of plaatsen in de openlucht***	

	3:1	Aanleggen, beschadigen of veranderen van een weg	2:11
	3:2	Maken of veranderen van een uitweg	2:12
	3:3	Vellen van houtopstanden	4:10 en 4:11
	3:4	Beschadigen van waterstaatswerken	5:28
	3:5	Voorzieningen voor openbare verlichting	2:21 (deels)
	3.1.2	***Voorwerpen op openbare plaatsen of plaatsen in de openlucht***	
	3:6	Voorwerpen op, aan of boven de weg	2:10
	3:7	Voorwerpen op, in of boven openbaar water	5:24
	3:8	Opslag voertuigen, vaartuigen, mest, afvalstoffen en dergelijke	4:13
	3:9	Voorwerpen onder hoogspanningslijn	2:22
	3:10	Gevaar door houtopstand	4:11
	3:11	Gevaar of hinder door beplanting of voorwerp	2:15
	3:12	Toestand van sloten, andere wateren en niet openbare riolen en putten buiten gebouwen	4:9
	3:13	Hinderlijke of gevaarlijke reclame	4:15

Afdeling 3.2. Gebruik met voer- en vaartuigen en kampeermiddelen

	3.2.1	***Parkeerexcessen***	
	3:14	Beperken bedrijfsmatig parkeren; weg is geen werkplaats	5:2
	3:15	Te koop aanbieden van voertuigen	5:3
	3:16	Reclamevoertuigen	5:7
	3:17	Voertuigwrakken	5:5
	3:18	Grote voertuigen, aanhangwagens en dergelijke	5:6, 5:8 en 5:9
	3.2.2	***Plaatsen van kampeermiddelen buiten kampeerterreinen***	
	3:19	Definitie	4:17
	3:20	Plaatsen van kampeermiddelen buiten kampeerterreinen	4:18
	3:21	Aanwijzing kampeerplaatsen	4:19
	3.2.3	***Overig gebruik van openbare plaatsen met voer- en vaartuigen***	
	3:22	Plaatsen van fietsen, bromfietsen of vergelijkbare vervoermiddelen	2:51
	3:23	Plaatsen voor fietsen, bromfietsen of vergelijkbare vervoermiddelen	5:12
	3:24	Straatvegen	4:7
	3:25	Ligplaats vaartuigen	5:25

Afdeling 3.3. Overig gebruik

	Nieuw Par. + Art.	**Opschrift**	**Oud**
	3.3.1	**Geluid en licht**	
	3:26	Definities en reikwijdte	4:1

	3:27	Geluid door activiteiten met voorwerpen in de openlucht voorwerpen	deels 4:5b, 4:5d, 4:5e en 4:6
	3:28	Aanwijzen van locaties of wateren voor geluid door activiteiten in de openlucht	deels 4:5b
	3:29	Geluid door routering van vrachtauto's in de nacht	4:5f
	3:30	Geluid door dieren	4:5c
	3:31	Traditioneel schieten	4:5a
	3:32	Onversterkte muziek	4:5
	3:33	Geluid bij collectieve festiviteiten	deels 4:2
	3:34	Geluid bij incidentele festiviteiten	deels 4:3
	3:35	Verlichting bij sportactiviteiten en festiviteiten	deels 4:2 en 4:3
	3.3.2	**Dieren**	
	3:36	Aanlijn- en muilkorfgebod gevaarlijke of hinderlijke honden	2:59
	3:37	Gevaarlijke honden op eigen terrein	2:59a
	3:38	Loslopende honden	2:57
	3:39	Verontreiniging door honden	2:58
	3:40	Voeren van dieren met overlast of schade tot gevolg	2:60
	3:41	Houden van hinderlijke of schadelijke dieren	2:60
	3:42	Loslopend vee	2:62
	3:43	Duiven	2:63
	3:44	Bijen	2:64
	3.3.3	***Asverstrooiing***	
	3:45	Definitie	5:35
	3:46	Plaatsen voor asverstrooiing	5:36
	3:47	Hinder of overlast door asverstrooiing	5:37

Hoofdstuk 4 Regulering economische bedrijvigheid

Afdeling 4.1. Openbare inrichtingen en aanvullende regels Alcoholwet

	Nieuw Par. + Art.	**Opschrift**	**Oud**
	4.1.1	***Openbare inrichtingen***	
	4:1	Exploitatie openbare inrichting	2:28
	4:2	Sluitingstijd	2:29
	4:3	Afwijking sluitingstijd; tijdelijke sluiting	2:30
	4:4	Geen verstrekking aan terraspassanten	2:31-c
	4:5	Handel door derden binnen openbare inrichtingen	2:32
	4:6	Schakelbepaling, het college als bevoegde bestuursorgaan	2:33

	4.1.2	***Aanvullende regels voor alcoholverstrekking en detailhandel op grond van de Alcoholwet***	
	4:7	Definities	2:34a
	4:8	Regulering paracommerciële rechtspersonen	2:34b
	4:9	Beperking voor horeca- en slijtersbedrijven	2:34c
	4:10	Koppeling toegang aan leeftijden	2:34d
	4:11	Beperking voor andere detailhandel dan slijtersbedrijven	2:34e
	4:12	Verbod happy hours	2:34f
	4:13	Proeverij in slijtlokaliteiten	2:34g

Afdeling 4.2. Seksbranche

	Nieuw Par. + Art.	**Opschrift**	**Oud**
	4.2.1	***Algemene bepalingen***	
	4:14	Definities	3:2
	4.2.2	***Exploitatie seksbedrijf***	
	4:15	Vergunning seksbedrijf	3:3
	4:16	Concentratie seksinrichtingen	3:4
	4:17	Beperking aantal vergunningen	3:5
	4:18	Aanvraag vergunning	3:6
	4:19	Weigeringsgronden	3:7
	4:20	Eisen aan de vergunning	3:8
	4:21	Verplichtingen vergunninghouder	3:10
	4:22	Wijzigings-, schorsings- en intrekkingsgronden	3:9
	4:23	Verlenging vergunning	3:11
	4.2.3	***Regels voor alle seksbedrijven***	
	4:24	Sluitingstijden seksinrichtingen; aanwezigheid; toegang	3:12
	4:25	Adverteren	3:13
	4.2.4	***Regels voor alle prostitutiebedrijven en sekswerkers***	
	4:26	Leeftijd en verblijfstitel sekswerkers [; verbod werken voor onvergund prostitutiebedrijf]	3:14
	4:27	Bedrijfsplan	3:15
	4:28	Minimale verhuurperiode werkruimte	3:16
	4:29	Verdere verplichtingen van de exploitant en beheerder prostitutiebedrijf	3:17
	4.2.5	***Raamprostitutie en tippelen***	
	4:30	Raamprostitutie	3:18
	4:31	Tippelen	3:19
	4:32	Handhaving tippelen	3:20

	4.2.6	***Overige bepalingen***	
	4:33	Verbodsbepalingen klanten	3:21
	4:34	Tentoonstellen, aanbieden en aanbrengen van erotisch-pornografische goederen, afbeeldingen en dergelijke	3:22
	4:35	Schakelbepaling, het college als bevoegde bestuursorgaan	

Afdeling 4.3. Overige economische bedrijvigheid

	Nieuw Par. + Art.	**Opschrift**	**Oud**
	4.3.1	***Evenementen en optredens***	
	4:36	Definities en afbakening evenementen	2:24
	4:37	Evenementenvergunning	2:25, 5:22/5:23
	4:38	Melding klein evenement [of snuffelmarkt]	2:25, 5:22/5:23
	4:39	Optredens op openbare plaatsen	2:9
	4.3.2	***Speelgelegenheden***	
	4:40	Definities	2:38a
	4:41	Exploitatie speelgelegenheid	2:39
	4:42	Kansspelautomaten	2:40
	4.3.3	***Exploitatie nachtverblijf***	
	4:43	Definitie	2:35
	4:44	Kennisgeving exploitatie door exploitant	2:36
	4:45	Verschaffing gegevens nachtregister aan exploitant	2:38
	4.3.4	**Standplaatsen**	
	4:46	Definitie	5:17
	4:47	Standplaatsvergunning, weigeringsgronden en afbakening	5:18 en 5:20
	4:48	Toestemming rechthebbende	5:19
	4.3.5	**Inzameling en venten**	
	4:49	Inzameling van geld of goederen of leden- of donateurwerving	5:13
	4:50	Definitie venten	5:14
	4:51	Ventverbod	5:15
	4.3.6	**Deelmobiliteit**	
	4:52	Vergunning deelmobiliteit	2:13
	4.3.7	**Handelaren in bepaalde goederen**	
	4:53	Definitie	2:66
	4:54	Verkoopregister	2:67

	4:55	Overige voorschriften voor de handelaar	2:68

Hoofdstuk 5. Bijzondere bevoegdheden van de burgemeester

Afdeling 5.1 Specifieke bevoegdheden openbare orde of openbare veiligheid

	Nieuw Par. + Art.	Opschrift	Oud
	5:1	Bestuurlijke ophouding	2:75
	5:2	Veiligheidsrisicogebieden	2:76
	5:3	Cameratoezicht	2:77
	5:4	Gebiedsverbod	2:78
	5:5	Sluiting voor publiek openstaand gebouw of bijbehorend erf	2:80
	5:6	Woonoverlast	2:79
	5:7	Mosquito	4:6a

Afdeling 5.2 Tegengaan onveilig, niet leefbaar en malafide ondernemersklimaat

	Nieuw Par. + Art.	Opschrift	Oud
	5:8	Definities	2:81, eerste lid
	5:9	Bestuurlijke aanpak bestrijding ondermijning	2:81, tweede, derde, zevende en vijftiende lid
	5:10	Aanvraag vergunning	2:81, vierde lid
	5:11	Weigeringsgronden	2:81, vijfde lid
	5:12	Eisen aan de vergunning	-
	5:13	Verplichtingen vergunninghouder	2:81, zesde en achtste lid
	5:14	Wijzigings- en intrekkingsgronden	2:81, negende lid
	5:15	Sluitingsbevoegdheid	2:81, tiende tot en met veertiende lid

Hoofdstuk 6. Toezicht en handhaving

	Nieuw Par. + Art.	Opschrift	Oud
	6:1	Toezichthouders	6:2

	6:2	Binnentreden woningen	6:3
	6:3	Sanctiebepalingen	6:1

Hoofdstuk 7. Overgangs- en slotbepalingen

	Nieuw Par. + Art.	**Opschrift**	**Oud**
	7:1	Overgangsbepaling lopende aanvragen en bezwaren	-
	7:2	Overgangsbepaling overtredingen en sanctiebesluiten	-
	7:3	Overgangsbepaling melden uitweg	-
	7:4	Intrekking oude verordening	6:4
	7:5	Nieuwe grondslag nadere regels, besluiten van algemene strekking en beleidsregels	6:5
	7:6	Nieuwe grondslag beschikkingen en andere besluiten	6:5
	7:7	Nieuwe grondslag meldingen en kennisgevingen	6:5
	7:8	Inwerkingtreding	6:6
	7:9	Citeertitel	6:7

Bijlage 2: Model Algemene plaatselijke verordening (nieuw model, november 2026)

Leeswijzer

Deze VNG-modelverordening biedt verschillende mogelijkheden tot aanpassing aan de lokale situatie van een gemeente. Deze worden expliciet gemaakt door blokhaken en een korte instructie in blauw. Deze zijn ook eenvoudig te vinden door te zoeken (Ctrl+F) op een blokhaak ([) in de tekst.

- [invullen: …] of [invullen: iets] = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 1:1.
- [(bijvoorbeeld: iets)] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 1:3.
- [Variant kiezen: Variant A iets Variant B iets] = varianten waaruit gekozen kan worden, zie bijvoorbeeld varianten A en B bij artikel 3:6.
- [eventueel opnemen: iets] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 2:19.
- [kies optie: iets OF iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 3:18.

Het model is opgemaakt in de Word-importstijlen van KOOP. Het model kan hierdoor na aanpassing eenvoudig worden geüpload in DROP voor publicatie. Zie voor meer informatie: DROP | Decentrale Regelgeving en Officiële Publicaties | Voor overheden | KOOP Kennis- en exploitatiecentrum officiële overheidspublicaties.

Voorafgaand aan het aanbieden aan de gemeenteraad en het uploaden moeten de keuzes zijn gemaakt en moeten deze leeswijzer, de blauwe teksten en de kop- & voettekst zijn verwijderd.

Nadere uitleg en instructies zijn opgenomen in de implementatiehandleiding die hoort bij dit model. Bij dit model hoort ook een model toelichting voor de gemeenteraad.

Besluit van de raad van de gemeente [invullen: naam gemeente] tot vaststelling van de Algemene plaatselijke verordening [invullen: naam gemeente en eventueel jaartal] (Algemene plaatselijke verordening [invullen: naam gemeente en eventueel jaartal])

De raad van de gemeente [invullen: naam gemeente];
gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van [invullen: datum en nummer];
gelet op de artikelen 149, 149a, 151a, 151b, 151c, 151d, 154 en 154a van de Gemeentewet, de artikelen 3, eerste lid, en 4, eerste lid, van de Wet openbare manifestaties, de artikelen 4, 25a, 25b, 25c, 25d en 25e van de Alcoholwet, artikel 30c, tweede lid, van de Wet op de kansspelen [kies optie:, OF en] artikel 3 van de Winkeltijdenwet [eventueel opnemen: en artikel 64, tweede lid, van de Wet veiligheidsregio's];
gezien het advies van de [invullen: naam commissie];
besluit vast te stellen de volgende verordening:

Algemene plaatselijke verordening [invullen: naam gemeente en eventueel jaartal]

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1:1 Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:
- beperkingengebiedactiviteit: beperkingengebiedactiviteit als bedoeld in de bijlage, onder A, bij de Omgevingswet;
- bouwwerk: bouwwerk als bedoeld in de bijlage, onder A, bij de Omgevingswet;

- bromfiets: bromfiets als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder e, van de Wegenverkeerswet 1994;
- college: college van burgemeester en wethouders van de gemeente [invullen: naam gemeente];
- gebouw: gebouw als bedoeld in de bijlage, onder A, bij de Omgevingswet;
- handelsreclame: iedere openbare aanprijzing van goederen of diensten, waarmee kennelijk beoogd wordt een commercieel belang te dienen;
- houtopstand: houtopstand als bedoeld in de bijlage, onder A, bij de Omgevingswet;
- motorvoertuig: motorvoertuig als bedoeld in artikel 1 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990;
- openbaar groen: natuurterreinen, parken, plantsoenen, groenstroken, groen- en plantenbakken, speelweiden, recreatieplaatsen en andere groenvoorzieningen die voor het publiek toegankelijk zijn;
- openbaar water: wateren die voor het publiek bevaarbaar of op andere wijze toegankelijk zijn;
- openbare inrichting: hotel, restaurant, pension, café, waterpijpcafé, cafetaria, snackbar, discotheek, buurthuis of clubhuis of elke andere voor het publiek openstaand gebouw en terras waar bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was logies wordt verstrekt, dranken worden geschonken of rook- of etenswaren voor directe consumptie ter plaatse worden bereid of verstrekt;
- openbare plaats: openbare plaats als bedoeld in artikel 1 van de Wet openbare manifestaties;
- parkeren: parkeren als bedoeld in artikel 1 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990;
- publieke plaats: voor eenieder toegankelijke plaats die geen openbare plaats is, daaronder begrepen een voor het publiek openstaand gebouw en daarbij behorende erven;
- publieke ruimte: openbare en publieke plaatsen;
- rechthebbende: degene die over een zaak zeggenschap heeft krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht;
- schaarse vergunning of ontheffing: vergunning of ontheffing waarvan het aantal beperkt is als gevolg van natuurlijke schaarste of een door het bevoegde bestuursorgaan aangebrachte beleidsmatige begrenzing, waardoor een selectie tussen gegadigden noodzakelijk is;
- terras: bij een openbare inrichting behorende buitenruimte waar sta- of zitgelegenheid kan worden geboden en waar tegen vergoeding dranken kunnen worden geschonken of rook- of etenswaren voor directe consumptie ter plaatse kunnen worden bereid of verstrekt;
- voertuig: voertuig als bedoeld in artikel 1 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990, met uitzondering van kleine wagens, zoals kruiwagens en kinderwagens;
- weg: weg als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder b, van de Wegenverkeerswet 1994.

Artikel 1:2 Doel van de verordening

1. Deze verordening gaat over het:
   a. waarborgen van de openbare orde;
   b. waarborgen van de openbare veiligheid;
   c. beschermen van de volksgezondheid;
   d. beschermen van de leefbaarheid;
   e. regelen van andere zaken die de huishouding van de gemeente betreffen.
2. Gelet op de oogmerken, bedoeld in het eerste lid, bevat deze verordening regels over:
   a. gedragingen in de publieke ruimte en op andere plaatsen;
   b. het gebruik van de publieke ruimte en andere plaatsen;
   c. economische bedrijvigheid;
   d. bijzondere bevoegdheden van de burgemeester; en
   e. toezicht en handhaving.

Artikel 1:3 Beslistermijn

1. Het bevoegde bestuursorgaan beslist op een aanvraag voor een vergunning of ontheffing binnen [invullen: aantal (bijvoorbeeld: acht)] weken na de datum van ontvangst van de aanvraag of na het verstrijken van het daartoe ingestelde aanvraagtijdvak, bedoeld in artikel 1:9, tweede lid.
2. Het bestuursorgaan kan de beslistermijn met maximaal [invullen: aantal (bijvoorbeeld: acht)] weken verlengen.
3. Paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht is van toepassing op de voorbereiding van een beslissing op de aanvraag om een vergunning of ontheffing als bedoeld in de volgende artikelen:
   - 2:22 (ontheffing van verbod verspreiden geschreven of gedrukte stukken, productmonsters of afbeeldingen op aangewezen openbare plaatsen);
   - 3:43 (ontheffing van zorgplicht over uitvliegen duiven);
   - 3:44 (ontheffing van verbod houden van bijen);
   - 3:46 (ontheffing van verbod incidentele asverstrooiing);
   - 4:39 (ontheffing van verbod optredens op openbare plaatsen);
   - 4:49 (vergunning voor inzameling van geld of goederen of leden- of donateurwerving).
4. Met toepassing van artikel 28, eerste lid, laatste zinsnede, van de Dienstenwet is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing op de voorbereiding van de beslissing op de aanvraag om een vergunning of ontheffing als bedoeld in de volgende artikelen:
   - 3:14 (ontheffing van verbod over bedrijfsmatig parkeren of verbod voor gebruik weg als werkplaats voor voertuig);
   - 3:16 (ontheffing van verbod reclamevoertuig te parkeren);
   - 4:1 (exploitatievergunning openbare inrichting);
   - 4:2 (ontheffing sluitingstijd openbare inrichting);
   - 4:15 (exploitatievergunning seksbedrijf);
   - 4:37 (evenementenvergunning);
   - 4:41 (exploitatievergunning speelgelegenheid);
   - 4:47 (standplaatsvergunning);
   - 4:51 (ontheffing ventverbod);
   - 4:52 (vergunning deelmobiliteit);
   - 5:9 (vergunning aangewezen bedrijfsmatige activiteiten).
5. Dit artikel is niet van toepassing op een aanvraag om een omgevingsvergunning.

Artikel 1:4 Weigeringsgronden

1. Het bevoegde bestuursorgaan weigert een vergunning of ontheffing als:
   a. de aanvraag wordt ingediend buiten het daartoe ingestelde aanvraagtijdvak, bedoeld in artikel 1:9, tweede lid;
   b. het vastgestelde maximumaantal vergunningen of ontheffingen door de verlening zou worden overschreden.
2. Het bevoegde bestuursorgaan kan een vergunning of ontheffing in ieder geval weigeren:
   a. in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of de leefbaarheid;
   b. als redelijkerwijs moet worden aangenomen dat de feitelijke toestand niet met het in de aanvraag vermelde in overeenstemming zal zijn.
3. Het bevoegde bestuursorgaan kan een vergunning of ontheffing ook weigeren als de aanvraag daarvoor minder dan [invullen: aantal (bijvoorbeeld: drie)] weken voor de beoogde datum van de beoogde activiteit is ingediend en daardoor een behoorlijke behandeling van de aanvraag niet mogelijk is.

Artikel 1:5 Voorschriften, beperkingen en verbod om af te wijken

1. Het bevoegde bestuursorgaan kan aan een vergunning, ontheffing of vrijstelling voorschriften of beperkingen verbinden.

2. Het is verboden van de vergunning, ontheffing of vrijstelling en de daaraan verbonden voorschriften of beperkingen af te wijken.
3. Dit artikel is niet van toepassing op een omgevingsvergunning.

Artikel 1:6 Looptijd van vergunning of ontheffing

1. De vergunning of ontheffing geldt voor onbepaalde tijd, tenzij bij de vergunning of ontheffing anders is bepaald of de aard van de vergunning of ontheffing zich daartegen verzet.
2. De aard van de vergunning of ontheffing verzet zich in ieder geval tegen gelding voor onbepaalde tijd als het gaat om een schaarse vergunning of ontheffing.

Artikel 1:7 Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing

1. De vergunning of ontheffing is persoonlijk, tenzij bij of krachtens deze verordening anders is bepaald.
2. Dit artikel is niet van toepassing op een omgevingsvergunning.

Artikel 1:8 Wijziging of intrekking van vergunning, ontheffing of vrijstelling

1. Het bevoegde bestuursorgaan kan de vergunning of ontheffing intrekken of wijzigen op dezelfde gronden als de in deze verordening opgenomen algemene en aanvullende weigeringsgronden of als:
   a. ter verkrijging daarvan onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt;
   b. door een verandering van de omstandigheden of inzichten opgetreden na het verlenen van de vergunning of ontheffing, wijziging of intrekking noodzakelijk is vanwege het belang of de belangen ter bescherming waarvan de vergunning of ontheffing is vereist;
   c. daarvan of van een daaraan verbonden voorschrift of beperking wordt afgeweken;
   d. daarvan geen gebruik wordt gemaakt binnen een daarin gestelde termijn of, bij het ontbreken van een gestelde termijn, binnen [invullen: termijn (bijvoorbeeld: een jaar)] na het onherroepelijk worden van de vergunning of ontheffing;
   e. het gaat om een schaarse vergunning of ontheffing en intrekking geboden is in verband met een wezenlijke wijziging van omstandigheden bij de houder; of
   f. de houder dit verzoekt.
2. Het eerste lid, aanhef en onder b en c, is van overeenkomstige toepassing op een vrijstelling, met dien verstande dat onder intrekken ook wordt verstaan het niet van toepassing verklaren van de vrijstelling in een individueel geval of een groep van gevallen.
3. Dit artikel is niet van toepassing op een omgevingsvergunning.

Artikel 1:9 Bevoegdheid tot aanwijzing en vaststellen aanvraagtijdvak en verdeelregels

1. Als een artikel, artikellid of artikelonderdeel een aanwijzing of aanwijzingsbesluit door het college of de burgemeester vermeldt, is het college respectievelijk de burgemeester bevoegd deze aanwijzing te doen of dat aanwijzingsbesluit te nemen.
2. Het bevoegde bestuursorgaan kan een aanvraagtijdvak en verdeelregels, waaronder de looptijd, vaststellen voor een beschikbaar gekomen schaarse vergunning of ontheffing.

Hoofdstuk 2. Regulering gedragingen in de publieke ruimte en op andere plaatsen

Afdeling 2.1. Gedragingen in de publieke ruimte en op plaatsen in de openlucht

Paragraaf 2.1.1. Gedragingen met alcohol, drugs en steekwapens

Artikel 2:1 Drankgebruik op openbare plaatsen

1. Het is voor personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt verboden op een openbare plaats alcoholhoudende drank te gebruiken of aangebroken verpakkingen met alcoholhoudende drank bij zich te hebben, als dit gepaard gaat met gedragingen die de openbare orde of de openbare veiligheid verstoren, de leefbaarheid nadelig beïnvloeden of anderszins overlast veroorzaakt.
2. Het is voor personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt verboden op een openbare plaats die deel uitmaakt van een door het college aangewezen gebied, alcoholhoudende drank te gebruiken of aangebroken verpakkingen met alcoholhoudende drank bij zich te hebben.
3. Het verbod, bedoeld in het tweede lid, geldt niet op een openbare plaats waarvoor een ontheffing is verleend krachtens artikel 35 van de Alcoholwet.

Artikel 2:2 Drugshandel in de publieke ruimte

Onverminderd het bepaalde in de Opiumwet is het verboden in de publieke ruimte aanwezig te zijn met het kennelijke doel om, al dan niet tegen betaling, middelen of substanties als bedoeld in de artikelen 2, 2a of 3 van de Opiumwet of daarop gelijkende waar af te leveren, aan te bieden of te verwerven, daarbij behulpzaam te zijn of daarin te bemiddelen.

Artikel 2:3 Drugsgebruik in de publieke ruimte

Het is verboden in de publieke ruimte middelen of substanties als bedoeld in de artikelen 2, 2a of 3 van de Opiumwet of daarop gelijkende waar te gebruiken, toe te dienen, dan wel voorbereidingen daartoe te verrichten of ten behoeve van dat gebruik voorwerpen of stoffen voorhanden te hebben.

Artikel 2:4 Bij zich hebben van messen of andere voorwerpen als steekwapen in de publieke ruimte

1. Het is verboden messen of andere voorwerpen die als steekwapen kunnen worden gebruikt, bij zich te hebben op door het college aangewezen delen van de publieke ruimte.
2. Het verbod geldt niet voor messen of voorwerpen die zodanig zijn ingepakt dat zij niet voor onmiddellijk gebruik gereed zijn.
3. Dit artikel is niet van toepassing op wapens als bedoeld in artikel 2 van de Wet wapens en munitie.

Paragraaf 2.1.2. Gedragingen bij of op openbaar water

Artikel 2:5 Gedragingen op openbaar water

1. Het is verboden zich in openbaar water zodanig te gedragen dat het scheepvaartverkeer daarvan hinder of gevaar kan ondervinden.
2. Het verbod geldt niet voor situaties waarin bij of krachtens de Omgevingswet of het Binnenvaartpolitiereglement is voorzien.

Artikel 2:6 Gedragingen met vaartuigen

1. Het is verboden zich zonder redelijk doel vast te houden aan een vaartuig in openbaar water, daarop te klimmen of zich daarop of daarin te begeven of aanwezig te zijn.
2. Het is aan degene die daartoe niet bevoegd is verboden een vaartuig los te maken dat in of bij openbaar water ligt.

Artikel 2:7 Gedragingen met reddingsmiddelen

Het is verboden een voor het redden van drenkelingen bestemd en daartoe bij openbaar water aangebracht voorwerp voor een ander doel te gebruiken of voor dadelijk gebruik ongeschikt te maken.

Artikel 2:8 Gedragingen op ijsoppervlak

1. Het is verboden:
   a. ijsoppervlakken op een openbare plaats te beschadigen, te verontreinigen, te versperren of het verkeer daarop op enige andere wijze te belemmeren of in gevaar te brengen;
   b. bakens of andere voorwerpen die voor de veiligheid op de onder a bedoelde ijsoppervlakken zijn geplaatst weg te nemen, te verplaatsen, te beschadigen of op enige andere wijze het gebruik daarvan te belemmeren.
2. De verboden gelden niet voor situaties waarin bij of krachtens de Omgevingswet of het Wetboek van Strafrecht is voorzien.

Paragraaf 2.1.3. Gedragingen in of op openbaar groen

Artikel 2:9 Gedragingen in of op openbaar groen

1. Het is verboden in of op openbaar groen aanwezig te zijn, daarop een voertuig te plaatsen of aan dit openbaar groen schade toe te brengen.
2. Het verbod geldt niet:
   a. voor wegen die in het openbaar groen gelegen zijn;
   b. als in opdracht van een bestuursorgaan, openbaar lichaam of andere rechthebbende werkzaamheden worden verricht;
   c. voor voertuigen waarmee standplaats wordt of is ingenomen op plaatsen die voor dit doel ingericht zijn en waarvoor een vergunning is verleend als die nodig is;
   d. voor politie, brandweer, geneeskundige hulpverlening en andere krachtens artikel 29, eerste lid, van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 aangewezen hulpverleningsdiensten;
   e. voor de zakelijk gerechtigden, huurders en pachters van percelen die gelegen zijn in het openbaar groen;
   f. voor situaties waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.

Artikel 2:10 Aanwijzing en nadere regels voor gedragingen in of op openbaar groen

1. Artikel 2:9 is niet van toepassing op door het college aangewezen openbaar groen.
2. Het college kan nadere regels stellen voor het gebruik van dit openbaar groen in het belang van:
   a. het voorkomen van overlast;
   b. de bescherming van natuur- of milieuwaarden;
   c. de veiligheid van het publiek.

Artikel 2:11 Rijden over bermen en taluds

1. Het is verboden over de berm, de glooiing of de zijkant van een weg te rijden.
2. Het verbod geldt niet:
   a. als de omstandigheden dit redelijkerwijs vereisen;
   b. voor beperkingengebiedactiviteiten met betrekking tot een weg of een waterstaatswerk waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien.

Artikel 2:12 Rookverbod in bossen en andere natuurterreinen

1. Het is verboden in bossen, op heide, op veengronden, in duingebieden of binnen een afstand van dertig meter daarvan in de openlucht:

a. gedurende een door het college aangewezen periode te roken, tenzij het roken plaatsvindt op een aan een gebouw grenzend erf;
b. gedurende een door het college aangewezen periode brandende of smeulende voorwerpen voorhanden te hebben;
c. buiten de door het college op grond van onderdeel b aangewezen periode brandende of smeulende voorwerpen te laten vallen, weg te werpen of te laten liggen.

2. De verboden gelden niet voor situaties waarin door het Wetboek van Strafrecht is voorzien.

Paragraaf 2.1.4. Overige gedragingen in de publieke ruimte en plaatsen in de openlucht

Artikel 2:13 Crossen

1. Het is verboden op enig terrein, dat geen weg is, met een motorvoertuig of een bromfiets:
   a. te crossen buiten wedstrijdverband;
   b. een wedstrijd te houden, te doen houden of daaraan deel te nemen;
   c. een trainings- of proefrit te houden, te doen houden of daaraan deel te nemen;
   d. aanwezig te zijn met het kennelijke doel daarmee te crossen.
2. Het verbod geldt niet voor situaties waarin bij of krachtens de Omgevingswet, de Zondagswet of het Besluit geluidproduktie sportmotoren is voorzien.

Artikel 2:14 Aanwijzen van crossterreinen

1. Artikel 2:13, eerste lid, is niet van toepassing op door het college aangewezen terreinen.
2. Het college kan nadere regels stellen voor het gebruik van deze terreinen in het belang van:
   a. het voorkomen of beperken van overlast;
   b. de bescherming van de leefbaarheid;
   c. de veiligheid van de deelnemers van de in artikel 2:13, eerste lid, bedoelde wedstrijden en ritten of van het publiek.

Artikel 2:15 Verbranden afvalstoffen of anderszins vuur stoken

1. Het is verboden in de openlucht afvalstoffen te verbranden of anderszins vuur aan te leggen, te stoken of te hebben.
2. Het verbod geldt niet voor:
   a. verlichting, sfeervuren, zoals terrashaarden en vuurkorven, en vuur voor koken, bakken en braden als er geen sprake is van gevaar, overlast of hinder en er geen afvalstoffen worden verbrand; of
   b. situaties waarin bij of krachtens de Omgevingswet, de Wet milieubeheer of het Wetboek van Strafrecht is voorzien.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.

Afdeling 2.2. Gedragingen op openbare plaatsen of van daaruit zichtbaar

Paragraaf 2.2.1. Samenkomsten op openbare plaatsen

Artikel 2:16 Kennisgeving bijeenkomsten op openbare plaatsen

1. Degene die het voornemen heeft op een openbare plaats een samenkomst tot het belijden van godsdienst of levensovertuiging, een vergadering of een betoging te houden, geeft daarvan voor de openbare aankondiging en ten minste [invullen: aantal (bijvoorbeeld: 48)] uren voor de aanvang schriftelijk kennis aan de burgemeester.
2. In de kennisgevingstermijn is in ieder geval een dag begrepen die niet een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag als bedoeld in artikel 3 van de Algemene termijnenwet is.

3. De burgemeester kan in bijzondere omstandigheden de kennisgevingstermijn verkorten of een mondelinge kennisgeving voldoende verklaren.
4. De kennisgeving bevat:
   a. naam en adres van degene die de samenkomst, vergadering of betoging houdt;
   b. het doel van de samenkomst, vergadering of betoging;
   c. de datum waarop de samenkomst, vergadering of betoging wordt gehouden en het tijdstip van aanvang en beëindiging;
   d. de plaats en, voor zover van toepassing, de route en plaats van beëindiging;
   e. de wijze van samenstelling; en
   f. maatregelen die degene die de samenkomst, vergadering of betoging houdt zal treffen om een ordelijk verloop te bevorderen.
5. Degene die de kennisgeving doet, ontvangt daarvan een bewijs waarin het tijdstip van de kennisgeving is vermeld.

Artikel 2:17 Samenscholing en ongeregeldheden op openbare plaatsen

1. Het is verboden op een openbare plaats deel te nemen aan een samenscholing, zich onnodig op te dringen, te vechten of door uitdagend gedrag aanleiding te geven tot ongeregeldheden.
2. Op bevel van een ambtenaar van politie is een persoon verplicht zich ter plaatse te verwijderen en zich te begeven in de door deze ambtenaar aangewezen richting als deze persoon aanwezig is op een openbare plaats bij:
   a. een voorval waardoor ongeregeldheden ontstaan of dreigen te ontstaan;
   b. een gebeurtenis die aanleiding geeft tot toeloop van publiek waardoor ongeregeldheden ontstaan of dreigen te ontstaan; of
   c. een samenscholing.
3. Het is verboden zich te begeven naar of aanwezig te zijn op openbare plaatsen die in het belang van de openbare orde of de openbare veiligheid zijn afgezet of afgesloten.
4. Het is verboden een voorwerp dat ter afzetting of afsluiting van een openbare plaats door het bevoegde bestuursorgaan is aangebracht te verplaatsen, te verwijderen of omver te halen.
5. Dit artikel is niet van toepassing op samenkomsten tot het belijden van godsdienst of levensovertuiging, vergaderingen of betogingen bedoeld in de Wet openbare manifestaties.
6. Het bevoegde bestuursorgaan kan ontheffing verlenen van het verbod, bedoeld in het derde lid.

Paragraaf 2.2.2. Overige gedragingen op openbare plaatsen of van daaruit zichtbaar

Artikel 2:18 Hinderlijke of overlastgevende gedragingen

1. Het is verboden op een openbare plaats:
   a. de natuurlijke behoefte te doen buiten daarvoor bestemde plaatsen;
   b. op agressieve of opdringerige wijze te bedelen om geld of andere zaken;
   c. zich te bevinden op een beeld, monument, overkapping, constructie, openbare toiletgelegenheid, voertuig, hek, omheining of andere afsluiting, verkeersmeubilair of daarvoor niet bestemd straatmeubilair;
   d. aanwezig te zijn op een wijze die voor andere gebruikers of omwonenden onnodig overlast of hinder veroorzaakt.
2. Het verbod geldt niet voor situaties waarin door de artikelen 424, 426bis of 431 van het Wetboek van Strafrecht of artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994 is voorzien.

[eventueel opnemen: Artikel 2:19 Bespieden van personen

1. Het is verboden zich in de nabijheid van een persoon of een gebouw, woonwagen of woonschip op te houden met de kennelijke bedoeling deze persoon of een persoon die zich in dit gebouw, deze woonwagen of dit woonschip bevindt, te bespieden.

2. Het is verboden door middel van een verrekijker of enig ander optisch instrument een persoon die zich in een gebouw, woonwagen of woonschip bevindt te bespieden.]

Artikel 2:20 Verspreiden geschreven of gedrukte stukken, productmonsters of afbeeldingen op aangewezen openbare plaatsen

1. Het is verboden geschreven of gedrukte stukken, productmonsters of afbeeldingen onder publiek te verspreiden dan wel openlijk aan te bieden op door het college aangewezen openbare plaatsen.
2. Het college kan in het aanwijzingsbesluit het verbod beperken tot bepaalde dagen en uren of tot bepaalde handelsreclame.
3. Het verbod heeft, voor zover het niet op handelsreclame ziet, geen betrekking op de inhoud.
4. Onverminderd het bepaalde in de [invullen: citeertitel afvalstoffenverordening] geldt het verbod niet voor het huis-aan-huis verspreiden of het aan huis bezorgen van geschreven of gedrukte stukken en afbeeldingen.
5. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.

Artikel 2:21 Plakken en kladden

1. Het is verboden een openbare plaats of dat gedeelte van een onroerende zaak dat vanaf die plaats zichtbaar is te bekrassen of te bekladden.
2. Het is verboden zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende op een openbare plaats of dat gedeelte van een onroerende zaak dat vanaf die plaats zichtbaar is:
   a. een aanplakbiljet of ander geschrift, afbeelding of aanduiding aan te brengen of te projecteren;
   b. met kalk, teer of een kleur- of verfstof of op andere wijze een afbeelding, letter, cijfer of teken aan te brengen of te doen aanbrengen.
3. De houder van de schriftelijke toestemming is verplicht deze aan een opsporingsambtenaar op diens eerste vordering direct ter inzage af te geven.
4. Het verbod, bedoeld in het tweede lid, geldt niet:
   a. op door het college aangewezen aanplakborden voor meningsuitingen en bekendmakingen, niet zijnde handelsreclame;
   b. als gehandeld wordt krachtens wettelijk voorschrift.
5. Het college kan nadere regels stellen over het aanbrengen van meningsuitingen en bekendmakingen op aanplakborden. Deze regels hebben geen betrekking op de inhoud.

Artikel 2:22 Openen rioolputten en dergelijke

Het is degene die daartoe niet bevoegd is verboden een rioolput, straatkolk, brandkraan of een andere afsluiting die behoort tot een openbare nutsvoorziening, te openen, onzichtbaar te maken of af te dekken.

Artikel 2:23 Gebruik van winkelwagens

1. Een winkelier die winkelwagens ter beschikking stelt, is verplicht deze onmiddellijk te verwijderen of te doen verwijderen uit de omgeving van het winkelbedrijf.
2. Het is verboden een winkelwagen na gebruik onbeheerd op een openbare plaats achter te laten.
3. Dit artikel is niet van toepassing op situaties waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien.

Artikel 2:24 Vervoeren of bij zich hebben van inbrekerswerktuigen

1. Het is verboden op een openbare plaats werktuigen die bedoeld zijn voor inbraak of diefstal te vervoeren of bij zich te hebben.

2. Het verbod geldt niet als de werktuigen kennelijk niet zijn bedoeld om zich onrechtmatig de toegang tot een gebouw of erf te verschaffen, onrechtmatig sluitingen te openen of te verbreken, diefstal te vergemakkelijken of het maken van sporen te voorkomen.

Artikel 2:25 Vervoeren of bij zich hebben van geprepareerde voorwerpen

1. Het is verboden op een openbare plaats een voorwerp te vervoeren of bij zich te hebben dat er kennelijk toe is uitgerust om het plegen van winkeldiefstal te vergemakkelijken.
2. Het verbod geldt niet als redelijkerwijs kan worden aangenomen dat het voorwerp niet bestemd is voor de in het eerste lid genoemde handeling.

Afdeling 2.3. Gedragingen op publieke of niet voor het publiek toegankelijke plaatsen

Artikel 2:26 Onnodig aanwezig zijn of hinderlijk gedrag op bepaalde publieke of niet voor het publiek toegankelijke plaatsen

1. Het is verboden zonder redelijk doel:
   a. zich op een voor anderen hinderlijke wijze op te houden in portalen, wachtlokalen voor het openbaar vervoer, parkeergarages, rijwielstallingen en dergelijke publieke plaatsen;
   b. in, op of tegen een raamkozijn of een drempel van een gebouw te zitten of te liggen.
2. Het is aan anderen dan bewoners of gebruikers van een flatgebouw, appartementsgebouw of een soortgelijke meergezinswoning of van een voor het publiek toegankelijk gebouw, verboden zonder redelijk doel aanwezig te zijn in een voor gemeenschappelijk gebruik bestemde ruimte van dat gebouw, zoals een portiek of poort.
3. Het is verboden een in het eerste lid, onder a, bedoelde plaats te verontreinigen of te gebruiken voor een ander doel dan waarvoor deze plaats is bestemd.

Artikel 2:27 Gedragingen bij evenementen

Het is verboden bij een evenement als bedoeld in artikel 4:36 de orde te verstoren.

Artikel 2:28 Gedragingen in openbare inrichtingen

Het is verboden in een openbare inrichting:

a. de orde te verstoren;
b. aanwezig te zijn na sluitingstijd, tenzij het personeel betreft;
c. aanwezig te zijn als die tijdelijk gesloten is op grond van artikel 4:3;
d. [eventueel invullen: overige gedragingen].

Artikel 2:29 Betreden gesloten woning, lokaal, gebouw, erf, terrein of openbare inrichting

1. Het is verboden te betreden:
   a. een woning, een niet voor publiek openstaand lokaal of een bij die woning of dat lokaal behorend erf, als die of dat krachtens artikel 174a van de Gemeentewet gesloten is;
   b. een woning of lokaal of een daarbij behorend erf, als die krachtens artikel 13b van de Opiumwet gesloten is;
   c. een gebouw, open erf of terrein, als die krachtens artikel 17 van de Woningwet gesloten is;
   d. een openbare inrichting, als die tijdelijk gesloten is op grond van artikel 4:3;
   e. een gebouw of erf, als die gesloten is op grond van artikel 5:5 of 5:15.
2. Deze verboden gelden niet voor personen van wie de aanwezigheid in de woning, het lokaal, het gebouw, het erf, het terrein of de openbare inrichting wegens dringende reden noodzakelijk is of op grond van een wettelijk voorschrift is toegestaan.

Artikel 2:30 Overlast van fiets of bromfiets op markt en kermisterrein en dergelijke

Het is verboden op door het college of de burgemeester aangewezen uren en plaatsen met een fiets of bromfiets aanwezig te zijn op een door het college of de burgemeester aangewezen terrein waar een markt, kermis, uitvoering, bijeenkomst of plechtigheid wordt gehouden die publiek trekt, mits dit verbod kenbaar is aan de bezoekers van het terrein.

Hoofdstuk 3. Regulering gebruik van de publieke ruimte en andere plaatsen

Afdeling 3.1. Gebruik met voorzieningen en voorwerpen

Paragraaf 3.1.1. Voorzieningen op openbare plaatsen of plaatsen in de openlucht

Artikel 3:1 Aanleggen, beschadigen of veranderen van een weg

1. Het is verboden zonder vergunning van het college een weg aan te leggen, in een weg te graven, de wegverharding op te breken, de aard of breedte van de wegverharding te veranderen, of anderszins verandering aan te brengen in een weg of de wijze van aanleg daarvan.
2. Het verbod geldt niet:
   a. als in opdracht van een bestuursorgaan of openbaar lichaam werkzaamheden aan de weg worden verricht;
   b. voor beperkingengebiedactiviteiten met betrekking tot een weg of een waterstaatswerk waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien; of
   c. voor situaties waarin bij of krachtens het Wetboek van Strafrecht, de Wegenwet, de Wegenverkeerswet 1994 of de Telecommunicatiewet is voorzien.

Artikel 3:2 Maken of veranderen van een uitweg

1. Het is verboden zonder vergunning van het college een uitweg te maken naar de weg of verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg.
2. In aanvulling op artikel 1:4 kan het college de vergunning weigeren als:
   a. door de uitweg het verkeer op de weg in gevaar wordt gebracht;
   b. de uitweg zonder noodzaak ten koste gaat van een openbare parkeerplaats; of
   c. door de uitweg het openbaar groen zonder noodzaak of op onaanvaardbare wijze wordt aangetast.
3. Het verbod geldt niet voor beperkingengebiedactiviteiten met betrekking tot een weg of waterstaatswerk waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien.

Artikel 3:3 Vellen van houtopstanden

1. In dit artikel wordt onder vellen verstaan rooien, verplanten of andere handelingen die tot de dood of ernstige beschadiging of ontsiering van een houtopstand leiden of kunnen leiden.
2. Het college stelt een Bomenlijst vast waarop de monumentale en andere beschermenswaardige houtopstanden in de gemeente worden vermeld.
3. Het is verboden zonder vergunning van het college een houtopstand te vellen of te doen vellen die staat vermeld op de in het tweede lid genoemde Bomenlijst.
4. In afwijking van artikel 1:4 kan de vergunning uitsluitend worden geweigerd op grond van:
   a. de natuurwaarde van de houtopstand;
   b. de landschappelijke waarde van de houtopstand;
   c. de waarde van de houtopstand voor stads- en dorpsschoon;
   d. de beeldbepalende waarde van de houtopstand;
   e. de cultuurhistorische waarde van de houtopstand; of
   f. de waarde voor de leefbaarheid van de houtopstand.
5. Het college kan bij het verlenen van de vergunning een herplantplicht opleggen.

Artikel 3:4 Beschadigen van waterstaatswerken

1. Het is verboden schade toe te brengen aan of veranderingen aan te brengen in de toestand van openbaar water, havens, dijken, wallen, kaden, trekpaden, beschoeiingen, oeverbegroeiing, bruggen, zetten, duikers, pompen, waterleidingen, gordingen, aanlegpalen, stootpalen, bakens of sluizen die bij de gemeente in beheer zijn.
2. Het verbod geldt niet voor situaties waarin bij of krachtens de Omgevingswet, het Wetboek van Strafrecht of het Binnenvaartpolitiereglement is voorzien.

Artikel 3:5 Voorzieningen voor openbare verlichting

1. De rechthebbende op een bouwwerk is verplicht toe te staan dat op of aan het bouwwerk voorwerpen of voorzieningen voor de openbare verlichting worden aangebracht, onderhouden, gewijzigd of verwijderd.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien.

Paragraaf 3.1.2. Voorwerpen op openbare plaatsen of plaatsen in de openlucht

Artikel 3:6 Voorwerpen op, aan of boven de weg

[Variant kiezen: Variant A (Algemene regel met ontheffingsmogelijkheid)

1. Het is verboden een voorwerp op, aan of boven de weg te plaatsen, aan te brengen of te hebben als dat voorwerp:
   a. schade toebrengt of kan toebrengen aan de weg;
   b. de bruikbaarheid, het beheer, het onderhoud, het doelmatig en veilig gebruik of anderszins de publieke functie van de weg belemmert of kan belemmeren;
   c. het uiterlijk aanzien van de gemeente schaadt; of
   d. zorgt of kan zorgen voor overlast voor gebruikers van een in de nabijheid gelegen onroerende zaak.
2. Van een belemmering is in ieder geval sprake als er op voetpaden geen vrije doorgang van ten minste [invullen: aantal] strekkende meter voor voetgangers en op de rijbaan ten minste [invullen: aantal] strekkende meter voor fietsers of gemotoriseerd verkeer is.
3. Het verbod geldt niet voor:
   a. evenementen als bedoeld in artikel 4:36;
   b. terrassen die deel uitmaken van een vergunning als bedoeld in artikel 4:1, eerste of vijfde lid;
   c. standplaatsen als bedoeld in artikel 4:46;
   d. voorwerpen of stoffen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard;
   e. bouwobjecten, reclameborden, plantenbakken, banken en andere door het college aan te wijzen categorieën van voorwerpen;
   f. beperkingengebiedactiviteiten met betrekking tot een weg of een waterstaatswerk waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien;
   g. situaties waarin bij of krachtens de Wegenverkeerswet 1994 is voorzien; of
   h. overige situaties waarvoor een vergunning voor het gebruik van de weg is verleend.
4. Het college kan nadere regels stellen over de categorieën van voorwerpen, bedoeld in het derde lid, onder e, in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid of de leefbaarheid, voor zover daarin niet bij of krachtens Omgevingswet is voorzien.
5. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.

Variant B (Vergunningplicht)

1. Het is verboden zonder vergunning van het college een voorwerp op, aan of boven de weg te plaatsen, aan te brengen of te hebben, dat niet in overeenstemming is met de publieke functie van de weg.

2. In aanvulling op artikel 1:4 kan een vergunning worden geweigerd als het voorwerp:
   a. schade toebrengt of kan toebrengen aan de weg;
   b. de bruikbaarheid, het beheer, het onderhoud, het doelmatig en veilig gebruik of anderszins de publieke functie van de weg belemmert of kan belemmeren;
   c. het uiterlijk aanzien van de gemeente schaadt; of
   d. zorgt of kan zorgen voor overlast voor gebruikers van een in de nabijheid gelegen onroerende zaak.
3. Het verbod geldt niet voor:
   a. evenementen als bedoeld in artikel 4:36;
   b. terrassen die deel uitmaken van een vergunning als bedoeld in artikel 4:1, eerste of vijfde lid;
   c. standplaatsen als bedoeld in artikel 4:46;
   d. voorwerpen of stoffen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard;
   e. bouwobjecten, reclameborden, plantenbakken, banken en andere door het college aan te wijzen categorieën van voorwerpen;
   f. beperkingengebiedactiviteiten met betrekking tot een weg of waterstaatswerk waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien;
   g. situaties waarin bij of krachtens de Wegenverkeerswet 1994 is voorzien; of
   h. overige situaties waarvoor een vergunning voor het gebruik van de weg is verleend.
4. Het college kan nadere regels stellen over de categorieën van voorwerpen bedoeld in het derde lid, onder e, in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid of de leefbaarheid, voor zover daarin niet bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien.]

Artikel 3:7 Voorwerpen op, in of boven openbaar water

[Variant kiezen: Variant A (Meldingsplicht)

1. Het is verboden een ander voorwerp dan een vaartuig op, in of boven openbaar water te plaatsen, aan te brengen of te hebben als dit een belemmering vormt voor:
   a. de bruikbaarheid of het doelmatig en veilig gebruik van het water;
   b. het doelmatig beheer en onderhoud van het water.
2. In aanvulling op het eerste lid is het verboden zonder melding aan het college een steiger, meerpaal of ander voorwerp met een permanent karakter te plaatsen, aan te brengen of te hebben.
3. De melding wordt uiterlijk twee weken van tevoren gedaan, onder vermelding van de naam, het adres en de contactgegevens van de melder, de locatie en een beschrijving van aard en omvang van het voorwerp.
4. Van de melding wordt kennisgegeven [invullen: op de in de gemeente gebruikelijke wijze van bekendmaking].
5. De verboden gelden niet voor:
   a. beperkingengebiedactiviteiten met betrekking tot een weg of waterstaatswerk waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien;
   b. situaties waarin bij of krachtens het Wetboek van Strafrecht, de Scheepvaartverkeerswet, de Telecommunicatiewet of het Binnenvaartpolitiereglement is voorzien.

Variant B (Vergunningplicht)

1. Het is verboden een ander voorwerp dan een vaartuig op, in of boven openbaar water te plaatsen, aan te brengen of te hebben als dit een belemmering vormt voor:
   a. de bruikbaarheid of het doelmatig en veilig gebruik van het water;
   b. het doelmatig beheer en onderhoud van het water.
2. In aanvulling op het eerste lid is het verboden zonder vergunning van het college een steiger, meerpaal of ander voorwerp met een permanent karakter te plaatsen, aan te brengen of te hebben.
3. De verboden gelden niet voor:

a. beperkingengebiedactiviteiten met betrekking tot een weg of waterstaatswerk waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien;
b. situaties waarin bij of krachtens het Wetboek van Strafrecht, de Scheepvaartverkeerswet, de Telecommunicatiewet of het Binnenvaartpolitiereglement is voorzien.]

Artikel 3:8 Opslag voertuigen, vaartuigen, mest, afvalstoffen en dergelijke

1. Het is verboden op door het college aangewezen plaatsen in de openlucht of buiten de weg de volgende voorwerpen of stoffen op te slaan, te plaatsen of aanwezig te hebben:
   a. onbruikbare of aan hun oorspronkelijke bestemming onttrokken voer- of vaartuigen of onderdelen daarvan;
   b. bromfietsen en motorvoertuigen of onderdelen daarvan;
   c. kampeermiddelen bedoeld in artikel 3:19 of onderdelen daarvan, als het plaatsen of aanwezig hebben daarvan bestemd is voor verkoop, verhuur of een ander commercieel doel; of
   d. mest, gier, afval, ingekuild gras, loof of pulp of ingekuilde landbouwproducten, afbraakmaterialen en oude metalen.
2. Het college wijst de plaatsen aan in het belang van het uiterlijk aanzien van de gemeente, ter voorkoming of beëindiging van overlast of ter voorkoming van schade aan de volksgezondheid.
3. Het college kan nadere regels stellen over het opslaan, plaatsen of aanwezig hebben van de in het eerste lid genoemde voorwerpen of stoffen.
4. Het verbod geldt niet voor situaties waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien.

[eventueel opnemen: **Artikel 3:9 Voorwerpen onder hoogspanningslijn**

1. Het is verboden binnen een afstand van zes meter aan weerszijden van voor stroomgeleiding bestemde draden van bovengrondse hoogspanningslijnen een houtopstand of ander voorwerp hoger dan twee meter te plaatsen of te hebben.
2. Het verbod geldt niet voor voorwerpen die deel uitmaken van de hoogspanningslijn of voor bouwwerken.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod als de elektrische spanning van de bovengrondse hoogspanningslijn dat toelaat.]

Artikel 3:10 Gevaar door houtopstand

Het is verboden om een houtopstand in een staat te hebben waardoor direct gevaar voor goederen of personen ontstaat.

Artikel 3:11 Gevaar of hinder door beplanting of voorwerp

1. Het is verboden beplanting of een voorwerp aan te brengen of te hebben dat het vrije uitzicht voor het wegverkeer belemmert of voor hinder of gevaar voor het wegverkeer zorgt.
2. Het verbod geldt niet voor situaties waarin bij of krachtens de Omgevingswet of de Wegenverkeerswet 1994 is voorzien.

Artikel 3:12 Toestand van sloten, andere wateren en niet openbare riolen en putten buiten gebouwen

Het is verboden sloten, andere wateren en niet openbare riolen en putten buiten gebouwen in een staat te hebben die gevaar oplevert voor de veiligheid, die de gezondheid benadeelt of die voor hinder zorgt.

Artikel 3:13 Hinderlijke of gevaarlijke reclame

1. Het is verboden op of aan een onroerende zaak door middel van een opschrift, aankondiging of afbeelding handelsreclame te maken waardoor het verkeer in gevaar wordt gebracht of ernstige hinder ontstaat voor de omgeving.
2. Het verbod geldt niet voor situaties waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien.

Afdeling 3.2. Gebruik met voer- en vaartuigen en kampeermiddelen

Paragraaf 3.2.1. Parkeerexcessen

Artikel 3:14 Beperken bedrijfsmatig parkeren; weg is geen werkplaats
1. Het is verboden drie of meer motorvoertuigen op de weg te parkeren binnen een afstand van [invullen: aantal] strekkende meter van elkaar als degene aan wie de motorvoertuigen toebehoren of zijn toevertrouwd bedrijfsmatig of in een omvang alsof deze bedrijfsmatig is:
   a. onderhouds- of herstelwerkzaamheden aan motorvoertuigen verricht;
   b. motorvoertuigen stalt, verkoopt of verhuurt;
   c. rijlessen verzorgt; of
   d. personen tegen betaling vervoert.
2. Het is verboden de weg als werkplaats voor voertuigen te gebruiken.
3. Het eerste lid is niet van toepassing op motorvoertuigen voor persoonlijk gebruik van de in het eerste lid bedoelde persoon.
4. Het tweede lid is niet van toepassing gedurende de tijd dat aan de voertuigen herstel- of onderhoudswerkzaamheden worden verricht als die werkzaamheden in totaal niet meer dan één uur vergen.
5. Het college kan ontheffing verlenen van de verboden.

Artikel 3:15 Te koop aanbieden van voertuigen
1. Het is verboden op een door het college aangewezen weg een voertuig te parkeren met het kennelijke doel het te koop aan te bieden of te verhandelen.
2. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.

Artikel 3:16 Reclamevoertuigen
1. Het is verboden een voertuig dat is voorzien van handelsreclame op de weg te parkeren met het kennelijke doel om in hoofdzaak daarmee handelsreclame te maken.
2. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.

Artikel 3:17 Voertuigwrakken
Het is verboden een voertuig dat rijtechnisch in onvoldoende staat van onderhoud en in een kennelijk verwaarloosde toestand verkeert op de weg te parkeren.

Artikel 3:18 Grote voertuigen, aanhangwagens en dergelijke
1. Het is verboden een voertuig dat voor andere dan verkeersdoeleinden wordt gebruikt langer dan drie dagen achter elkaar op de weg te parkeren.
2. Het is verboden een voertuig dat, met inbegrip van de lading, een lengte heeft van meer dan zes meter of een hoogte van meer dan 2,4 meter, op de weg te parkeren [kies optie: bij OF binnen een afstand van [invullen: aantal] meter van] een voor bewoning of ander dagelijks gebruik bestemd gebouw en het uitzicht van bewoners of gebruikers vanuit dat gebouw te belemmeren of op een andere manier voor hinder of overlast voor hen te zorgen.
3. Het college kan wegen en andere openbare plaatsen aanwijzen waar het verboden is om een in het tweede lid bedoeld voertuig te parkeren.

4. De verboden gelden niet voor kampeermiddelen als is voldaan aan artikel 3:20, eerste, tweede of derde lid of beperkingengebiedactiviteiten met betrekking tot een weg of waterstaatswerk waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien.
5. Het college kan ontheffing verlenen van de verboden.

Paragraaf 3.2.2. Plaatsen van kampeermiddelen buiten kampeerterreinen

Artikel 3:19 Definitie
In deze paragraaf wordt onder kampeermiddel verstaan een niet-grondgebonden onderkomen of voertuig, dat is bestemd, wordt gebruikt of kan worden gebruikt voor recreatief nachtverblijf.

Artikel 3:20 Plaatsen van kampeermiddelen buiten kampeerterreinen
1. Het is verboden kampeermiddelen te plaatsen of geplaatst te houden buiten een daartoe bij of krachtens de Omgevingswet aangewezen kampeerterrein.
2. Het verbod geldt niet voor het plaatsen van kampeermiddelen voor eigen gebruik op een terrein door de rechthebbende op dat terrein.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.
4. In aanvulling op artikel 1:4 kan het college de ontheffing weigeren in het belang van:
   a. de bescherming van natuur en landschap;
   b. het uiterlijk aanzien van de gemeente.

Artikel 3:21 Aanwijzing kampeerplaatsen
1. Artikel 3:20, eerste lid, is niet van toepassing op door het college aangewezen plaatsen.
2. Het college kan nadere regels stellen ter bescherming van de belangen genoemd in artikel 3:20, vierde lid.

Paragraaf 3.2.3. Overig gebruik van openbare plaatsen met voer- en vaartuigen

Artikel 3:22 Plaatsen van fietsen, bromfietsen of vergelijkbare vervoermiddelen
Het is verboden op een openbare plaats een fiets of een bromfiets te plaatsen of te laten staan tegen een raam, een raamkozijn, een deur, de gevel van een gebouw of in de ingang van een portiek als dit in strijd is met de uitdrukkelijk verklaarde wil van de gebruiker van dat gebouw of dat portiek of als daardoor die ingang versperd wordt.

Artikel 3:23 Plaatsen voor fietsen, bromfietsen of vergelijkbare vervoermiddelen
1. Het is verboden op door het college aangewezen plaatsen fietsen, bromfietsen of vergelijkbare vervoermiddelen buiten de daarvoor bestemde plaatsen onbeheerd te plaatsen of te laten staan.
2. [eventueel opnemen: Het is verboden op door het college aangewezen plaatsen fietsen of bromfietsen langer dan een door het college vastgestelde periode onafgebroken te laten staan.]
3. Het college wijst alleen plaatsen [eventueel opnemen: en perioden] aan in het belang van:
   a. het uiterlijk aanzien van de gemeente;
   b. het voorkomen of beëindigen van overlast;
   c. het beschermen van de volksgezondheid.

Artikel 3:24 Straatvegen

Het is verboden op een door het college aangewezen weggedeelte en vastgestelde tijdsperiode ten behoeve van de werkzaamheden van de gemeentelijke reinigingsdienst een voertuig of enig ander voorwerp te parkeren.

Artikel 3:25 Ligplaats vaartuigen

1. Het is verboden op door het college aangewezen gedeelten van openbaar water een ligplaats met een vaartuig in te nemen of te hebben of voor een vaartuig beschikbaar te stellen.
2. Het college kan met betrekking tot het innemen, hebben of beschikbaar stellen van een ligplaats op andere dan in het eerste lid aangewezen plaatsen:
   a. nadere regels stellen in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of de leefbaarheid;
   b. beperkingen stellen naar het soort of het aantal vaartuigen.
3. Het verbod geldt niet voor:
   a. beperkingengebiedactiviteiten met betrekking tot een weg of waterstaatswerk waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien;
   b. situaties waarin bij Binnenvaartpolitiereglement of bij andere gemeentelijke verordening is voorzien.
4. Het college kan de rechthebbende op een vaartuig aanwijzingen geven met het oog op de in het tweede lid, aanhef en onder a, genoemde belangen.
5. De rechthebbende op een vaartuig is verplicht de aanwijzingen op te volgen.

Afdeling 3.3. Overig gebruik

Paragraaf 3.3.1. Geluid en licht

Artikel 3:26 Definities en reikwijdte

1. In deze paragraaf wordt verstaan onder:
   - collectieve festiviteit: festiviteit als bedoeld in artikel 22.73, eerste lid, aanhef en onder a, van het omgevingsplan;
   - geluidgevoelig gebouw: geluidgevoelig gebouw als bedoeld in artikel 3.21 van het Besluit kwaliteit leefomgeving;
   - geluidgevoelige ruimte: geluidgevoelige ruimte als bedoeld in artikel 3.22 van het Besluit kwaliteit leefomgeving;
   - incidentele festiviteit: festiviteit als bedoeld in artikel 22.73, eerste lid, aanhef en onder b, van het omgevingsplan;
   - $L_{Ar,\,LT}$: langtijdgemiddelde beoordelingsniveau als bedoeld in bijlage I, onder A, bij het Besluit kwaliteit leefomgeving;
   - L_{Amax}: maximaal geluidniveau als bedoeld in bijlage I, onder A, bij het Besluit kwaliteit leefomgeving;
   - onversterkte muziek: muziek die niet elektronisch is versterkt.
2. De artikelen 3:27 tot en met 3:30 zijn niet van toepassing op activiteiten als bedoeld in de paragrafen 22.3.4.2, 22.3.4.3 en 22.3.4.4 van het omgevingsplan.
3. De artikelen 3:31 tot en met 3:34 zijn uitsluitend van toepassing op activiteiten als bedoeld in paragraaf 22.3.4.2 van het omgevingsplan.

Artikel 3:27 Geluid door activiteiten met voorwerpen in de openlucht

1. Het is verboden een voertuig, geluidsapparaat, toestel of machine in de openlucht in werking te hebben of te gebruiken op een wijze waardoor voor de omgeving buitensporige geluidhinder ontstaat.
2. Het verbod geldt niet voor situaties waarin bij of krachtens de Omgevingswet, de Zondagswet, de Wet openbare manifestaties of het Vuurwerkbesluit is voorzien.

3. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.

Artikel 3:28 Aanwijzen van locaties of wateren voor geluid door activiteiten in de openlucht

1. Het college kan locaties of wateren aanwijzen waar het verbod van artikel 3:27, eerste lid, niet van toepassing is op de daarbij aangewezen categorieën van activiteiten in de openlucht, voor zover wordt voldaan aan de door het college vast te stellen nadere regels ter voorkoming of beperking van geluidhinder.
2. De in het eerste lid bedoelde nadere regels kunnen onder meer betrekking hebben op:
   a. het maximale geluidniveau;
   b. de situering van geluidbronnen;
   c. de duur, de frequentie en tijden waarop de activiteit mag plaatsvinden.

Artikel 3:29 Geluid door routering van vrachtauto's in de nacht

1. Het is verboden tussen 23.00 en 07.00 uur met een vrachtauto als bedoeld in artikel 1 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 op een andere dan door het college aangewezen weg te rijden als:
   a. dit kan leiden tot buitensporige geluidhinder op geluidgevoelige gebouwen; of
   b. de vrachtauto met inbegrip van de lading een lengte heeft van meer dan zes meter of een hoogte van meer dan 2,4 meter.
2. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.

Artikel 3:30 Geluid door dieren

Degene die de zorg heeft voor een dier voorkomt dat dit voor de omgeving buitensporige geluidhinder veroorzaakt.

Artikel 3:31 Traditioneel schieten

Bij traditioneel schieten als bedoeld in artikel 22.70, eerste lid, onder j, van het omgevingsplan worden de volgende regels in acht genomen:

a. het schieten vindt plaats op ten hoogste [invullen: aantal] dagen per week en gedurende ten hoogste [invullen: aantal] uren per dag;
b. het schieten vindt uitsluitend plaats tussen [invullen: tijdstip] uur en [invullen: tijdstip] uur;
c. het aantal schoten is ten hoogste [invullen: aantal] per uur;
d. de kogelvanger of opvangvoorziening voor de kogels is voorzien van doelmatige geluiddempende voorzieningen;
e. het schieten veroorzaakt geen buitensporige geluidhinder op geluidgevoelige gebouwen.

Artikel 3:32 Onversterkte muziek

1. Bij het ten gehore brengen van onversterkte muziek als bedoeld in artikel 22.70, eerste lid, onderdeel i, van het omgevingsplan op een locatie waar een activiteit plaatsvindt, is de in het tweede lid opgenomen tabel van toepassing, met dien verstande dat:
   a. de in de tabel aangegeven waarden binnen in- of aanpandige geluidgevoelige gebouwen niet gelden als de gebruiker van deze geluidgevoelige gebouwen geen toestemming geeft voor het in redelijkheid uitvoeren of doen uitvoeren van geluidmetingen;
   b. de in de tabel aangegeven waarden op de gevel ook gelden op de begrenzing van de locatie voor het plaatsen van een woonschip of woonwagen;
   c. de waarden binnen in- en aanpandige geluidgevoelige gebouwen, voor zover het woningen betreft, gelden in geluidgevoelige ruimten;
   d. bij het bepalen van de geluidwaarden als vermeld in de tabel geen bedrijfsduurcorrectie wordt toegepast.
2. De maximale geluidwaarden zijn:

	07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
$L_{Ar.LT}$ op de gevel van geluidgevoelige gebouwen	50 dB(A)	45 dB(A)	40 dB(A)
$L_{Ar.LT}$ binnen in- en aanpandige geluidgevoelige gebouwen	35 dB(A)	30 dB(A)	25 dB(A)
L_{Amax} op de gevel van geluidgevoelige gebouwen	70 dB(A)	65 dB(A)	60 dB(A)
L_{Amax} binnen in- en aanpandige geluidgevoelige gebouwen	55 dB(A)	50 dB(A)	45 dB(A)

3. Voor de duur van ten hoogste [invullen: aantal] uren per week blijft het tweede lid buiten toepassing op onversterkte muziek die uitsluitend bij repetities van amateurmuziekgezelschappen in een gebouw ten gehore wordt gebracht gedurende de dag- en avondperiode.
4. Voor de duur van ten hoogste [invullen: aantal] uren per week blijft het tweede lid buiten toepassing op onversterkte muziek van een carillon gedurende de dag- en avondperiode.
5. Als versterkte muziek wordt gecombineerd met onversterkte muziek, wordt het totale geluid beschouwd als versterkte muziek. Dit artikel is dan niet van toepassing.

Artikel 3:33 Geluid bij collectieve festiviteiten

1. Het college kan per kalenderjaar collectieve festiviteiten aanwijzen waarvoor de geluidwaarden, bedoeld in de artikelen 22.63 tot en met 22.71 van het omgevingsplan en de artikelen 3:31 en 3:32 niet van toepassing zijn gedurende de daarbij aangewezen dagen of dagdelen.
2. Het college kan in de aanwijzing bepalen dat deze slechts geldt in bepaalde delen van de gemeente.
3. Het college maakt de aanwijzing ten minste vier weken voor het begin van een nieuw kalenderjaar bekend.
4. Als een collectieve festiviteit bij het vaststellen van de jaarlijkse aanwijzing redelijkerwijs niet voorzienbaar was, kan het college deze alsnog aanwijzen als collectieve festiviteit.
5. Het equivalente geluidniveau gedurende [invullen: aantal (bijvoorbeeld: drie)] minuten (L_{Aeq}, [invullen: aantal (bijvoorbeeld: 3)]$_{min}$) veroorzaakt door een activiteit op een locatie waar een collectieve festiviteit plaatsvindt, gemeten op de gevel van geluidgevoelige gebouwen op een hoogte van 1,5 meter boven de vloer van de geluidgevoelige delen van het gebouw, bedraagt niet meer dan:
   a. [invullen: aantal] dB(A) tussen 07.00 uur en 23.00 uur;
   b. [invullen: aantal] dB(A) na 23.00 uur.
6. De geluidwaarden, bedoeld in het vijfde lid, zijn inclusief onversterkte muziek en exclusief 10 dB(A) toeslag (K_3) vanwege muziekcorrectie. Ook wordt de bedrijfsduurcorrectie (C_b) buiten beschouwing gelaten.
7. Op de dagen, bedoeld in het eerste lid, wordt het ten gehore brengen van extra geluid hoger dan de geluidwaarden, bedoeld in de artikelen 22.63 tot en met 22.71 van het omgevingsplan en artikel 3:32, als de activiteit:
   a. inpandig plaatsvindt uiterlijk om [invullen: tijdstip] uur beëindigd;
   b. in de buitenruimte plaatsvindt uiterlijk om [invullen: tijdstip] uur beëindigd.
8. Als voor een activiteit op een locatie waar een collectieve festiviteit plaatsvindt ook een evenementenvergunning als bedoeld in artikel 4:37 is verleend of een melding voor een klein evenement als bedoeld in artikel 4:38 is gedaan, gelden in afwijking van het vijfde tot en met zevende lid de geluidgrenswaarden en eindtijden, zoals die zijn vastgesteld voor dat evenement.

Artikel 3:34 Geluid bij incidentele festiviteiten

1. Het is toegestaan op maximaal [invullen: aantal (bijvoorbeeld: maximaal 12)] dagen of dagdelen per kalenderjaar incidentele festiviteiten te houden waarbij de geluidwaarden,

bedoeld in de artikelen 22.63 tot en met 22.71 van het omgevingsplan en de artikelen 3:31 en 3:32 niet van toepassing zijn, mits de organisator van de festiviteit ten minste [invullen: aantal (bijvoorbeeld: twee)] weken voor de aanvang van de festiviteit daarvan melding heeft gedaan aan het college en de omwonenden informeert over de voorgenomen activiteiten.
2. Als een incidentele festiviteit ten tijde van de reguliere meldtermijn redelijkerwijs niet voorzienbaar was, kan het college deze op verzoek van de organisator alsnog toestaan.
3. Het equivalente geluidniveau gedurende [invullen: aantal (bijvoorbeeld: drie)] minuten (L_{Aeq}, [invullen: aantal (bijvoorbeeld: $_3$)]$_{min}$) veroorzaakt door een incidentele activiteit, gemeten op de gevel van gevoelige gebouwen op een hoogte van 1,5 meter boven de vloer van de geluidgevoelige delen van het gebouw, bedraagt niet meer dan:
   a. [invullen: aantal] dB(A) tussen 07.00 uur en 23.00 uur;
   b. [invullen: aantal] dB(A) na 23.00 uur.
4. De geluidwaarden, bedoeld in het derde lid, zijn inclusief onversterkte muziek en exclusief 10 dB(A) toeslag (K_3) vanwege muziekcorrectie. Ook wordt de bedrijfsduurcorrectie (C_b) buiten beschouwing gelaten.
5. Op de dagen, bedoeld in het eerste lid, wordt het ten gehore brengen van extra geluid hoger dan de geluidwaarden, bedoeld in de artikelen 22.63 tot en met 22.71 van het omgevingsplan, en de artikelen 3:31 en 3:32, als de activiteit:
   a. inpandig plaatsvindt uiterlijk om [invullen: tijdstip] uur beëindigd;
   b. in de buitenruimte plaatsvindt uiterlijk om [invullen: tijdstip] uur beëindigd.
6. Als voor een incidentele festiviteit ook een evenementenvergunning als bedoeld in artikel 4:37 is verleend of een melding voor een klein evenement is gedaan als bedoeld in artikel 4:38, gelden in afwijking van het derde tot en met vijfde lid de geluidgrenswaarden en eindtijden, zoals die zijn vastgesteld voor dat evenement.

Artikel 3:35 Verlichting bij sportactiviteiten en festiviteiten

1. Het college kan per kalenderjaar collectieve festiviteiten aanwijzen waarvoor artikel 22.239, eerste lid, van het omgevingsplan gedurende de daarbij aan te wijzen dagen of dagdelen niet van toepassing is.
2. Het college kan in de aanwijzing bepalen dat deze slechts geldt in bepaalde delen van de gemeente.
3. Het college maakt de aanwijzing ten minste vier weken voor het begin van een nieuw kalenderjaar bekend.
4. Het is toegestaan om tijdens maximaal [invullen: aantal] dagen of dagdelen per kalenderjaar in verband met de viering van incidentele festiviteiten de verlichting langer aan te houden ten behoeve van sportactiviteiten waarbij artikel 22.239, eerste lid, van het omgevingsplan niet van toepassing is, mits de organisator ten minste [invullen: aantal (bijvoorbeeld: twee)] weken voor de aanvang van de festiviteit daarvan melding heeft gedaan aan het college.
5. Als een incidentele festiviteit ten tijde van de reguliere meldtermijn redelijkerwijs niet voorzienbaar was, kan het college deze op verzoek van de organisator alsnog toestaan.

Paragraaf 3.3.2. Dieren

Artikel 3:36 Aanlijn- en muilkorfgebod gevaarlijke of hinderlijke honden

1. De burgemeester kan een aanlijngebod of een aanlijn- en muilkorfgebod opleggen aan de eigenaar of houder van een hond als de burgemeester die hond in verband met zijn gedrag gevaarlijk of hinderlijk acht, voor zover die hond verblijft of loopt op een openbare plaats of op het terrein van een ander.
2. De eigenaar of houder van de hond aan wie een aanlijngebod is opgelegd, is verplicht de hond kort aangelijnd te houden, met een deugdelijke lijn met een lengte, gemeten van hand tot halsband, van ten hoogste 1,50 meter.

3. De eigenaar of houder van de hond aan wie een aanlijn- en muilkorfgebod is opgelegd, is naast de verplichting bedoeld in het tweede lid verplicht de hond van een muilkorf te voorzien die:
   a. vervaardigd is van stevige kunststof, van stevig leer of van beide stoffen;
   b. door middel van een stevige leren riem zodanig rond de hals is aangebracht, dat verwijdering zonder toedoen van de mens niet mogelijk is; en
   c. zodanig is ingericht dat de hond niet kan bijten, dat de afgesloten ruimte binnen de korf een geringe opening van de bek toelaat en dat geen scherpe delen binnen de korf aanwezig zijn.

[eventueel opnemen: **Artikel 3:37 Gevaarlijke honden op eigen terrein**
1. Het is de eigenaar of houder van een hond verboden deze hond zonder muilkorf los te laten lopen op zijn terrein als de burgemeester een aanlijn- en muilkorfgebod heeft opgelegd of als de hond is opgeleid voor bewakings-, opsporings- en verdedigingswerk.
2. Het verbod geldt niet als:
   a. op een vanaf de weg zichtbare plaats een duidelijk leesbaar waarschuwingsbord is aangebracht;
   b. het mogelijk is een brievenbus te bereiken en aan te bellen zonder het terrein te betreden; en
   c. het terrein voorzien is van een zodanig hoge en deugdelijke afrastering dat de hond niet zelfstandig buiten het terrein kan komen.]

Artikel 3:38 Loslopende honden
1. In dit artikel wordt onder ‘bebouwde kom’ verstaan het gebied binnen de grenzen die zijn vastgesteld op grond van artikel 20a van de Wegenverkeerswet 1994.
2. Het is de eigenaar of houder van een hond verboden die hond te laten verblijven of te laten lopen:
   a. op een voor het publiek toegankelijke en kennelijk als zodanig ingerichte kinderspeelplaats, zandbak of speelweide of op een andere door het college aangewezen plaats;
   b. binnen de bebouwde kom in de publieke ruimte als de hond niet is aangelijnd;
   c. buiten de bebouwde kom op een door het college aangewezen plaats als de hond niet is aangelijnd;
   d. op de weg als die hond niet is voorzien van een halsband of een ander identificatiemerk dat de eigenaar of houder duidelijk doet kennen.
3. Het verbod, bedoeld in het tweede lid, aanhef en onder b, geldt niet op door het college aangewezen plaatsen.
4. De verboden, bedoeld in het tweede lid, aanhef en onder a tot en met c, gelden niet voor de eigenaar of houder van een hond die zich vanwege een beperking door een geleidehond of sociale hulphond laat begeleiden of die deze hond aantoonbaar gekwalificeerd opleidt tot geleidehond of sociale hulphond.

Artikel 3:39 Verontreiniging door honden
1. Degene die zich met een hond in de publieke ruimte begeeft, is verplicht:
   a. een hulpmiddel bij zich te hebben dat geschikt is voor het verwijderen van de uitwerpselen van de hond;
   b. ervoor te zorgen dat de uitwerpselen van de hond onmiddellijk worden verwijderd.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op de eigenaar of houder van een hond die zich vanwege een beperking van de eigenaar of houder door een geleidehond of sociale hulphond laat begeleiden.
3. Het eerste lid is niet van toepassing op door het college aangewezen plaatsen.

Artikel 3:40 Voeren van dieren met overlast of schade tot gevolg

1. Het is verboden om op door het college aangewezen plaatsen de door het college aangewezen dieren te voeren.
2. Het college wijst alleen plaatsen en dieren aan met als oogmerk overlast of schade aan de volksgezondheid te voorkomen of te beëindigen.

Artikel 3:41 Houden van hinderlijke of schadelijke dieren

1. Het is verboden op door het college aangewezen plaatsen, of in afwijking van door het college in het aanwijzingsbesluit gestelde regels, door het college aangewezen dieren aanwezig te hebben.
2. Het college wijst alleen plaatsen en dieren aan met als oogmerk overlast of schade aan de volksgezondheid te voorkomen of te beëindigen.
3. Het verbod geldt niet voor situaties waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien.
4. Het college kan de rechthebbende op een onroerende zaak gelegen binnen een op grond van het eerste lid aangewezen plaats ontheffing verlenen van het verbod.

Artikel 3:42 Loslopend vee

De rechthebbende op herkauwende of eenhoevige dieren of varkens die zich bevinden in een weiland of op een terrein dat niet van de weg is afgescheiden door een deugdelijke veekering, is verplicht ervoor te zorgen dat zodanige maatregelen getroffen worden dat dit vee die weg niet kan bereiken.

Artikel 3:43 Duiven

1. De rechthebbende op duiven is verplicht ervoor te zorgen dat die duiven niet kunnen uitvliegen tussen 08.00 uur en 18.00 uur in een door het college te bepalen tijdvak dat ligt tussen 1 maart en 1 juni.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het gebod.

Artikel 3:44 Bijen

1. Het is verboden bijen te houden:
   a. binnen een afstand van [invullen: aantal] strekkende meter van woningen of andere gebouwen waarin overdag mensen verblijven;
   b. binnen een afstand van [invullen: aantal] strekkende meter van de weg.
2. Het eerste lid, aanhef en onder a, is niet van toepassing voor de bijenhouder die rechthebbende is op de woningen of gebouwen, bedoeld in dat lid.
3. Het eerste lid, aanhef en onder b, is niet van toepassing op beperkingengebiedactiviteiten met betrekking tot een weg of waterstaatswerk waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien.
4. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.

Paragraaf 3.3.3. Asverstrooiing

Artikel 3:45 Definitie

In deze paragraaf wordt onder incidentele asverstrooiing verstaan: verstrooien van as als bedoeld in de Wet op de lijkbezorging op een plek buiten een permanent daartoe bestemd terrein of in water, anders dan in open zee.

Artikel 3:46 Plaatsen voor asverstrooiing

[Variant kiezen: Variant A
1. Incidentele asverstrooiing is verboden:
   a. op verharde delen van de weg;
   b. op gemeentelijke begraafplaatsen en crematoriumterreinen;
   c. in de door het college aangewezen delen van de publieke ruimte voor een door het college bepaalde periode.
2. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod, bedoeld in het eerste lid, onder a.

Variant B
1. Incidentele asverstrooiing in de publieke ruimte is verboden, anders dan:
   a. [invullen: plaats];
   b. [eventueel invullen: plaats];
   c. [eventueel invullen: plaats].
2. Het college kan besluiten dat incidentele asverstrooiing op de plaatsen, genoemd in het eerste lid, voor een bepaalde periode verboden is.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.]

Artikel 3:47 Hinder of overlast door asverstrooiing
Incidentele asverstrooiing is verboden als daardoor hinder of overlast wordt veroorzaakt voor derden.

Hoofdstuk 4. Regulering economische bedrijvigheid

Afdeling 4.1. Openbare inrichtingen en aanvullende regels Alcoholwet

Paragraaf 4.1.1. Openbare inrichtingen

Artikel 4:1 Exploitatie openbare inrichting
1. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een openbare inrichting te exploiteren.
2. De burgemeester weigert de vergunning als de exploitatie van de openbare inrichting in strijd is met het omgevingsplan.
3. In aanvulling op artikel 1:4 kan de burgemeester de vergunning geheel of gedeeltelijk weigeren als de exploitant of de leidinggevende onder curatele staat, in enig opzicht van slecht levensgedrag is of als er sprake is van een slechte bedrijfsvoering.
4. Het verbod geldt niet voor een openbare inrichting die zich bevindt in een:
   a. winkel als bedoeld in artikel 1 van de Winkeltijdenwet als de activiteiten van de openbare inrichting een nevenactiviteit vormen van de winkelactiviteit;
   b. ziekenhuis of andere zorginstelling;
   c. rouw- of uitvaartcentrum;
   d. museum;
   e. bedrijfskantine of -restaurant;
   f. [eventueel invullen: locatie].
5. Het verbod geldt niet voor openbare inrichtingen die een horecabedrijf zijn als bedoeld in artikel 1 van de Alcoholwet en al beschikken over een vergunning als bedoeld in artikel 3 van de Alcoholwet, als:
   a. zich in de afgelopen zes maanden geen incidenten hebben voorgedaan in of nabij de inrichting waarbij sprake was van geweld, overlast op straat of drugsgebruik en -handel; of
   b. de inrichting zich nieuw in de gemeente heeft gevestigd en er geen weigeringsgronden bedoeld in artikel 1:4 van toepassing zijn.

6. In aanvulling op artikel 1:8 kan de burgemeester de vrijstelling bedoeld in het vijfde lid niet van toepassing verklaren als zich bij de openbare inrichting een incident heeft voorgedaan als bedoeld in dat lid, onder a.

Artikel 4:2 Sluitingstijd

1. Het is verboden een openbare inrichting voor personen geopend te hebben of personen daarin te laten verblijven:
   a. op maandag tot en met vrijdag vanaf [invullen: tijdstip] uur tot [invullen: tijdstip] uur;
   b. zaterdag vanaf [invullen: tijdstip] uur tot [invullen: tijdstip] uur; en
   c. zondag vanaf [invullen: tijdstip] uur tot [invullen: tijdstip] uur.
2. Voor een openbare inrichting als bedoeld in artikel 4:1, vierde lid, aanhef en onder a, gelden dezelfde sluitingstijden als voor de winkel.
3. De burgemeester kan ontheffing verlenen van het verbod.
4. Het eerste en het derde lid zijn niet van toepassing op situaties waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien.

Artikel 4:3 Afwijking sluitingstijd; tijdelijke sluiting

1. De burgemeester kan in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid, de zedelijkheid, de volksgezondheid of in geval van bijzondere omstandigheden voor een of meer openbare inrichtingen tijdelijk andere openingstijden vaststellen of een sluiting voor bepaalde tijd van de gehele of van een deel van de openbare inrichting bevelen.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin door artikel 13b van de Opiumwet is voorzien.

Artikel 4:4 Geen verstrekking aan terraspassanten

Het is verboden op een terras etenswaren of dranken te verstrekken aan personen die geen gebruik maken van het terras.

Artikel 4:5 Handel door derden binnen openbare inrichtingen

Het is de exploitant van een openbare inrichting verboden een handelaar, aangewezen bij algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 437, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht, of een voor deze handelend persoon in die inrichting toe te staan enig voorwerp te verwerven, te verkopen of op enige andere wijze over te dragen.

Artikel 4:6 Schakelbepaling, het college als bevoegde bestuursorgaan

Als een openbare inrichting geen voor het publiek openstaand gebouw of daarbij behorend erf bedoeld in artikel 174, eerste lid, van de Gemeentewet is, is het college bij de toepassing van deze paragraaf het bevoegde bestuursorgaan.

Paragraaf 4.1.2. Aanvullende regels voor alcoholverstrekking en detailhandel op grond van de Alcoholwet

Artikel 4:7 Definities

Begrippen die in deze paragraaf voorkomen hebben dezelfde betekenis als in de Alcoholwet.

Artikel 4:8 Regulering paracommerciële rechtspersonen

[Variant kiezen: Variant A

1. Een paracommerciële rechtspersoon kan alcoholhoudende drank uitsluitend verstrekken op:
   a. maandag tot en met vrijdag vanaf [invullen: tijdstip] uur tot [invullen: tijdstip] uur;
   b. zaterdag vanaf [invullen: tijdstip] uur tot [invullen: tijdstip] uur; of

c. zondag vanaf [invullen: tijdstip] uur tot [invullen: tijdstip] uur.

2. Een paracommerciële rechtspersoon kan alcoholhoudende drank verstrekken tijdens maximaal:
   a. [invullen: aantal bijeenkomsten] per jaar van persoonlijke aard;
   b. [invullen: aantal bijeenkomsten] per jaar die gericht zijn op personen welke niet of niet rechtstreeks bij de activiteiten van de desbetreffende rechtspersoon betrokken zijn.
3. Een paracommerciële rechtspersoon doet uiterlijk [invullen: tijdspanne] voor een bijeenkomst als bedoeld in het tweede lid hiervan melding aan de burgemeester.

Variant B

1. Een paracommerciële rechtspersoon die zich [eventueel opnemen: voornamelijk] richt op het organiseren van activiteiten waarbij het faciliteren van sociale interactie een voorname rol speelt [eventueel opnemen:, zoals sportverenigingen, studentenverenigingen en dorpshuizen,] kan alcoholhoudende drank uitsluitend verstrekken op:
   a. maandag tot en met vrijdag vanaf [invullen: tijdstip] tot [invullen: tijdstip];
   b. zaterdag vanaf [invullen: tijdstip] tot [invullen: tijdstip]; of
   c. zondag vanaf [invullen: tijdstip] tot [invullen: tijdstip].
2. Overige paracommerciële rechtspersonen kunnen [eventueel opnemen: onverminderd artikel 4:2] alcoholhoudende drank uitsluitend verstrekken vanaf [invullen: aantal uren] voor de aanvang en tot uiterlijk [invullen: aantal uren] na afloop van een activiteit die wordt uitgeoefend in verband met de statutaire doelen van de rechtspersoon.
3. Een paracommerciële rechtspersoon kan tijdens bijeenkomsten van persoonlijke aard en bijeenkomsten die gericht zijn op personen welke niet of niet rechtstreeks bij de activiteiten van de desbetreffende rechtspersoon betrokken zijn, in afwijking van het eerste tot en met het tweede lid, alcoholhoudende drank uitsluitend verstrekken als het verstrekken plaatsvindt op:
   a. maandag tot en met vrijdag vanaf [invullen: tijdstip] tot [invullen: tijdstip];
   b. zaterdag vanaf [invullen: tijdstip] tot [invullen: tijdstip]; of
   c. zondag vanaf [invullen: tijdstip] tot [invullen: tijdstip].]

Artikel 4:9 Beperking voor horeca- en slijtersbedrijven

1. Het is verboden bedrijfsmatig of anders dan om niet [kies optie: sterke OF alcoholhoudende] drank te verstrekken in inrichtingen:
   a. van de volgende aard:
   1°. [invullen: aard];
   2°. [eventueel invullen: aard].
   b. die liggen in de volgende gebieden:
   1°. [invullen: gebied];
   2°. [eventueel invullen: gebied].
   c. gedurende de volgende tijden:
   1°. vanaf [invullen: tijdstip] tot [invullen: tijdstip];
   2°. vanaf [invullen: tijdstip] tot [invullen: tijdstip].
2. De burgemeester kan in het belang van de handhaving van de openbare orde, de openbare veiligheid, de zedelijkheid of de volksgezondheid aan een vergunning als bedoeld in artikel 3 van de Alcoholwet voorschriften verbinden en de vergunning beperken tot het verstrekken van zwak-alcoholhoudende drank.

Artikel 4:10 Koppeling toegang aan leeftijden

[Variant kiezen: Variant A

1. Het is verboden personen jonger dan [invullen: leeftijd (bijvoorbeeld: 21 jaar)] toe te laten in een horecalokaliteit of op een terras:
   a. op zondag tot en met donderdag na [invullen: tijdstip];
   b. op vrijdag en zaterdag na [invullen: tijdstip].

2. De vaststelling van de leeftijd geschiedt op de in artikel 20, tweede lid, van de Alcoholwet bepaalde wijze.

Variant B
1. Het is verboden personen jonger dan [invullen: leeftijd (bijvoorbeeld: 21 jaar)] toe te laten in een horecalokaliteit of op een terras waarvoor een ontheffing van de sluitingstijden is verleend als bedoeld in artikel 4:2, derde lid.
2. De vaststelling van de leeftijd geschiedt op de in artikel 20, tweede lid, van de Alcoholwet bepaalde wijze.

Variant C
1. Het is verboden personen jonger dan [invullen: leeftijd (bijvoorbeeld: 21 jaar)] toe te laten in een horecalokaliteit of op een terras gelegen in een van de volgende gebieden:
   a. [invullen: gebied];
   b. [eventueel invullen: gebied].
2. De vaststelling van de leeftijd geschiedt op de in artikel 20, tweede lid, van de Alcoholwet bepaalde wijze.

Variant D
1. Het is verboden personen jonger dan [invullen: leeftijd (bijvoorbeeld: 21 jaar)] toe te laten in een horecalokaliteit of op een terras waar [invullen: omschrijving plaatsvindende activiteit] plaatsvindt.
2. De vaststelling van de leeftijd geschiedt op de in artikel 20, tweede lid, van de Alcoholwet bepaalde wijze.]

Artikel 4:11 Beperking voor andere detailhandel dan slijtersbedrijven
Het is verboden bedrijfsmatig of anders dan om niet [eventueel opnemen: aan particulieren meer dan [invullen: aantal] eenheden] zwak-alcoholhoudende drank te verstrekken vanuit winkels, warenhuizen en andere locaties en ruimten als bedoeld in [kies optie: artikel 18, tweede lid, OF artikel 19, tweede lid, onder a, onderdeel 1 OF artikel 18, tweede lid, en artikel 19, tweede lid, onder a, onderdeel 1] van de Alcoholwet:
   a. gedurende de volgende tijden:
   1°. van [invullen: tijdstip] tot en met [invullen: tijdstip];
   2°. [eventueel opnemen: van [invullen: tijdstip] tot en met [invullen: tijdstip]].
   b. in de volgende gebieden:
   1°. [invullen: gebied];
   2°. [eventueel invullen: gebied].

Artikel 4:12 Verbod happy hours
Het is verboden in een horecalokaliteit of op een terras bedrijfsmatig of anders dan om niet alcoholhoudende drank te verstrekken voor gebruik ter plaatse tegen een prijs die voor een periode van 24 uur of korter lager is dan 60% van de prijs die daar gewoonlijk wordt gevraagd.

Artikel 4:13 Proeverij in slijtlokaliteiten
1. Slijtersbedrijven zijn vrijgesteld van het in artikel 3, eerste lid, en het in artikel 14, eerste lid, van de Alcoholwet vervatte verbod, ten behoeve van het tegen betaling organiseren van een proeverij in hun slijtlokaliteit.
2. De vrijstelling is van toepassing buiten de dagen en tijden dat de slijtlokaliteit bij of krachtens de Winkeltijdenwet regulier is opengesteld.

Afdeling 4.2. Seksbranche

Paragraaf 4.2.1. Algemene bepalingen

Artikel 4:14 Definities
In deze paragraaf wordt verstaan onder:
- advertentie: elke commerciële uiting in een medium, die een seksbedrijf of een sekswerker onder de aandacht van het publiek brengt;
- beheerder: de natuurlijke persoon die door de exploitant is aangesteld voor de feitelijke leiding van een seksbedrijf;
- escortbedrijf: prostitutiebedrijf in de vorm van bemiddeling tussen klant en sekswerker;
- exploitant: de natuurlijke persoon of de bestuurder van een rechtspersoon of, voor zover van toepassing, de tot vertegenwoordiging van die rechtspersoon bevoegde natuurlijk persoon, voor wiens rekening en risico een seksbedrijf wordt uitgeoefend;
- klant: degene die gebruik maakt van de door de exploitant van een prostitutiebedrijf of een sekswerker aangeboden seksuele diensten;
- prostitutiebedrijf: de activiteit, bestaande uit het bedrijfsmatig gelegenheid geven tot sekswerk;
- [eventueel opnemen: raamprostitutiebedrijf: prostitutiebedrijf, waarbij het werven van klanten gebeurt door een sekswerker die zichtbaar is vanuit een voor publiek toegankelijke plaats;]
- seksbedrijf: prostitutiebedrijf of het bedrijfsmatig aanbieden van vertoningen van erotisch-pornografische aard in een seksinrichting tegen betaling;
- seksinrichting: voor het publiek toegankelijke ruimte, waarin sekswerk plaatsvindt;
- sekswerk: het zich beschikbaar stellen tot het verrichten van seksuele handelingen met of voor een ander tegen betaling;
- sekswerker: degene die seksuele diensten verleent met of voor een ander tegen betaling;
- tippelen: de activiteit, bestaande uit het aanwezig zijn op of aan de weg of op, aan of in een andere vanaf de weg zichtbare plaats, niet zijnde een seksinrichting waaraan een vergunning is verleend, met het kennelijke doel op of aan de weg sekswerk te verrichten;
- werkruimte: als zelfstandig aan te merken onderdeel van een seksinrichting.

Paragraaf 4.2.2. Exploitatie seksbedrijf

Artikel 4:15 Vergunning seksbedrijf
1. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een seksbedrijf uit te oefenen.
2. In afwijking van artikel 1:3, eerste en tweede lid, wordt op een aanvraag om een vergunning binnen twaalf weken beslist en kan deze termijn met ten hoogste twaalf weken worden verlengd.
3. Een vergunning kan ook voor een seksinrichting worden verleend.
4. De vergunning wordt verleend aan de exploitant en op diens naam gesteld.
5. [eventueel opnemen: De vergunning kan [invullen: aantal (bijvoorbeeld: ten hoogste tweemaal)] worden verlengd.]

[eventueel opnemen: Artikel 4:16 Concentratie seksinrichtingen
Het college kan delen van de gemeente aanwijzen [kies optie: waarbuiten OF waarbinnen] voor het vestigen van een seksinrichting geen vergunning wordt verleend. Daarbij kan worden bepaald dat de aanwijzing slechts geldt voor bepaalde seksinrichtingen van seksbedrijven.]

[eventueel opnemen: Artikel 4:17 Beperking aantal vergunningen
[Variant kiezen: Variant A (Maximumaantal vergunningen voor seksinrichtingen)
[kies optie: De burgemeester kan een maximum stellen aan het totaal aantal seksinrichtingen waarvoor een vergunning kan worden verleend. [eventueel opnemen: Hierbij kan worden bepaald dat een maximum slechts geldt voor bepaalde seksinrichtingen van seksbedrijven [eventueel opnemen: of in nader aangewezen delen van de gemeente].]

OF
Er kan voor in totaal ten hoogste [invullen: aantal] seksinrichtingen van prostitutiebedrijven[eventueel opnemen:, niet zijnde raamprostitutiebedrijven, en [invullen: aantal] seksinrichtingen van raamprostitutiebedrijven] een vergunning worden verleend.]

Variant B (Maximumaantal vergunningen voor seksbedrijven)
[kies optie: De burgemeester kan een maximum stellen aan het aantal vergunningen dat voor een seksbedrijf kan worden verleend. [eventueel opnemen: Hierbij kan worden bepaald dat een maximum slechts geldt voor bepaalde seksbedrijven [eventueel opnemen: of in daarbij aangewezen delen van de gemeente].]
OF
Er kan voor in totaal ten hoogste [invullen: aantal] seksbedrijven[eventueel opnemen:, niet zijnde prostitutiebedrijven, [invullen: aantal] prostitutiebedrijven, niet zijnde raamprostitutiebedrijven, en [invullen: aantal] raamprostitutiebedrijven] een vergunning worden verleend.]

Variant C (Maximumaantal vergunningen voor seksinrichtingen en maximum aantal werkruimtes of raamprostitutiebedrijven)
[kies optie: De burgemeester kan een maximum stellen aan het totaal aantal seksinrichtingen [eventueel opnemen: en het totaal aantal werkruimtes] waarvoor een vergunning kan worden verleend. [eventueel opnemen: Hierbij kan worden bepaald dat een maximum slechts geldt voor bepaalde seksinrichtingen van seksbedrijven [eventueel opnemen: of in daarbij aangewezen delen van de gemeente].]
OF
1. Er kan voor in totaal ten hoogste [invullen: aantal] seksinrichtingen van prostitutiebedrijven [eventueel opnemen:, niet zijnde raamprostitutiebedrijven, en [invullen: aantal] seksinrichtingen van raamprostitutiebedrijven] een vergunning worden verleend.
2. In aanvulling op het eerste lid kan [eventueel opnemen: aan raamprostitutiebedrijven] voor in totaal ten hoogste [invullen: aantal] werkruimtes een vergunning worden verleend.]

Variant D (Nuloptie raamprostitutiebedrijven en maximering aantal seksinrichtingen)
1. Voor het uitoefenen van een raamprostitutiebedrijf wordt geen vergunning verleend.
2. [kies optie: De burgemeester kan een maximum stellen aan het totaal aantal seksinrichtingen van seksbedrijven, niet zijnde raamprostitutiebedrijven, waarvoor een vergunning kan worden verleend. [eventueel opnemen: Hierbij kan worden bepaald dat een maximum slechts geldt voor bepaalde seksinrichtingen van seksbedrijven [eventueel opnemen: of in daarbij aangewezen delen van de gemeente].]
   OF
   Er kan voor in totaal ten hoogste [invullen: aantal] seksinrichtingen [eventueel opnemen: van prostitutiebedrijven, niet zijnde raamprostitutiebedrijven] een vergunning worden verleend.]]]

Artikel 4:18 Aanvraag vergunning
1. De aanvraag om een vergunning vermeldt voor welke activiteit de vergunning wordt gevraagd. Daarbij worden in ieder geval de volgende gegevens en bescheiden overgelegd:
   a. de persoonsgegevens en een geldig identiteitsbewijs van de exploitant;
   b. voor zover van toepassing, de verblijfstitel van de exploitant en een bewijs waaruit blijkt dat deze gerechtigd is om in Nederland arbeid te verrichten;
   c. een actuele verklaring omtrent gedrag van de exploitant en een actuele verklaring betalingsgedrag nakoming fiscale verplichtingen, verstrekt door de Belastingdienst;
   d. of in de vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag de exploitant een vergunning voor een seksbedrijf is geweigerd of een aan de exploitant verleende vergunning voor een seksbedrijf is ingetrokken;
   e. het nummer van inschrijving in het Handelsregister;

f. het adres waar het seksbedrijf wordt uitgeoefend en het adres van een onder het seksbedrijf vallende seksinrichting;
g. het telefoonnummer dat in advertenties voor het seksbedrijf zal worden gebruikt;
h. bewijs waaruit blijkt dat de exploitant gerechtigd is tot het gebruik van de ruimtes bestemd voor de uitoefening van het seksbedrijf;
i. voor zover van toepassing, de plaatselijke ligging van de seksinrichting waarvoor vergunning wordt aangevraagd, door middel van een situatieschets met een noordpijl en schaalaanduiding;
j. voor zover van toepassing, de plattegrond van de seksinrichting waarvoor vergunning wordt aangevraagd, door middel van een tekening met een schaalaanduiding.

2. Als er een beheerder is aangesteld is het eerste lid, aanhef en onder a tot en met d, van overeenkomstige toepassing op de beheerder.
3. De burgemeester kan om aanvullende gegevens of bescheiden vragen.

Artikel 4:19 Weigeringsgronden

1. In aanvulling op artikel 1:4, eerste lid, wordt een vergunning geweigerd als:
   a. de exploitant of beheerder onder curatele staat;
   b. de exploitant of beheerder de leeftijd van 21 jaar nog niet heeft bereikt;
   c. redelijkerwijs moet worden aangenomen dat de exploitant of beheerder in strijd zal handelen met aan de vergunning verbonden beperkingen of voorschriften;
   d. er aanwijzingen zijn dat voor of bij het seksbedrijf personen tewerkgesteld zijn of zullen zijn die, als het sekswerkers betreft, nog niet de leeftijd van 21 jaar hebben bereikt, als het overige personen betreft, nog niet de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt, slachtoffer zijn van mensenhandel of verblijven of werken in strijd met het bepaalde bij of krachtens de Vreemdelingenwet 2000;
   e. de exploitant of beheerder onherroepelijk is veroordeeld voor een gewelds- of zedendelict of voor mensenhandel, of in enig ander opzicht van slecht levensgedrag is;
   f. de exploitant of beheerder minder dan vijf jaar voorafgaand aan de dag dat de vergunning wordt aangevraagd, wegens een misdrijf onherroepelijk is veroordeeld tot een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf van meer dan zes maanden;
   g. de exploitant of beheerder minder dan vijf jaar voorafgaand aan de dag dat de vergunning wordt aangevraagd, bij meer dan één rechterlijke uitspraak of strafbeschikking onherroepelijk veroordeeld is tot een onvoorwaardelijke geldboete van € 500 of meer of tot een andere hoofdstraf als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht, wegens dan wel mede wegens overtreding van:
   1°. bepalingen, gesteld bij of krachtens de Alcoholwet, de Opiumwet, de Vreemdelingenwet 2000, de Wet arbeid vreemdelingen en deze afdeling;
   2°. de artikelen 137c tot en met 137g, 140, 416, 417, 417bis, 420bis tot en met 420quinquies, 426 en 429quater van het Wetboek van Strafrecht;
   3°. artikel 69 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen;
   4°. de artikelen 8 en 162, derde lid, alsmede de artikelen 6 juncto 8 en 163 van de Wegenverkeerswet 1994;
   5°. de artikelen 2 en 3 van de Wet op de weerkorpsen; of
   6°. de artikelen 54 en 55 van de Wet wapens en munitie.
   h. er sprake is van een slechte bedrijfsvoering;
   i. [eventueel opnemen: de voorgenomen uitoefening van het seksbedrijf strijd zal opleveren met een aanwijzing als bedoeld in artikel 4:16;]
   j. de exploitatie van het seksbedrijf in strijd is met het omgevingsplan of een bekendgemaakte ontwerpwijziging daarvan.
2. Met een veroordeling als bedoeld in het eerste lid, onder f en g, wordt gelijkgesteld:
   a. een bevel tot tenuitvoerlegging van een zodanige voorwaardelijke straf;
   b. betaling van een geldsom als bedoeld in artikel 74, tweede lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht of een onherroepelijk geworden strafbeschikking als bedoeld in artikel 76,

tweede lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, tenzij de geldsom of geldboete minder dan € 375 bedraagt.

3. De periode van vijf jaar, bedoeld in het eerste lid, onder f en g, wordt bij de intrekking van een vergunning teruggerekend vanaf de datum van de intrekking van deze vergunning.
4. Voor de berekening van de periode van vijf jaar, bedoeld in het eerste lid, onder f en g, telt de periode waarin een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf is ondergaan, niet mee.
5. In aanvulling op artikel 1:4, tweede lid, kan een vergunning in ieder geval worden geweigerd:
   a. voor een seksbedrijf waarvoor eerder de vergunning op grond van artikel 4:22, eerste lid of tweede lid, aanhef onder a tot en met h, of in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur is ingetrokken, gedurende een periode van vijf jaar na de intrekking;
   b. als niet is voldaan aan een bij of krachtens artikel 4:18 gestelde eis met betrekking tot de aanvraag, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad de aanvraag binnen een door de burgemeester gestelde termijn aan te vullen;
   c. als de aanvraag geheel of gedeeltelijk betrekking heeft op het uitoefenen van een prostitutiebedrijf in een seksinrichting waarvoor eerder de vergunning is ingetrokken, of waarin eerder zonder vergunning een prostitutiebedrijf is uitgeoefend;
   d. als de openbare orde, de openbare veiligheid, de leefbaarheid of de veiligheid en de gezondheid van sekswerkers of klanten nadelig wordt beïnvloed door de aanwezigheid van de seksinrichting waarop de aanvraag betrekking heeft;
   e. als het bedrijfsplan niet voldoet aan artikel 4:27, eerste en tweede lid;
   f. als onvoldoende aannemelijk is dat de exploitant de bij artikel 4:29 gestelde verplichtingen zal naleven;
   g. [eventueel opnemen: als het escortbedrijf wordt gevestigd in een woonruimte waarvoor geen vergunning als bedoeld in artikel 21, aanhef en onder a, van de Huisvestingswet 2014 is verleend].

Artikel 4:20 Eisen aan de vergunning

De vergunning vermeldt in ieder geval:

   a. de naam van de exploitant en, voor zover van toepassing, de naam van de beheerder;
   b. voor welke activiteit de vergunning is verleend;
   c. het adres waar het seksbedrijf wordt uitgeoefend;
   d. het telefoonnummer dat in advertenties voor het seksbedrijf zal worden gebruikt;
   e. voor zover van toepassing, het adres van de onder dat seksbedrijf vallende seksinrichting waarvoor de vergunning mede is verleend;
   f. de voorschriften en beperkingen die aan de vergunning zijn verbonden;
   g. voor zover van toepassing, de looptijd van de vergunning;
   h. het nummer van de vergunning.

Artikel 4:21 Verplichtingen vergunninghouder

1. De vergunninghouder meldt elke verandering waardoor het seksbedrijf niet langer in overeenstemming is met de op grond van artikel 4:20 in de vergunning opgenomen gegevens, zo spoedig mogelijk aan de burgemeester. De burgemeester verleent een gewijzigde vergunning, als het seksbedrijf aan de vereisten voldoet.
2. De exploitant draagt er zorg voor dat de vergunning of een afschrift daarvan zichtbaar aanwezig is in de seksinrichting waarvoor de vergunning mede is verleend, en ook dat aan de buitenzijde van de seksinrichting zichtbaar is dat de exploitant over een vergunning voor die seksinrichting beschikt.

Artikel 4:22 Wijzigings-, schorsings- en intrekkingsgronden

1. Onverminderd artikel 1:8 wordt een vergunning gewijzigd of ingetrokken als:

a. de verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken te zijn dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoordeling daarvan de juiste gegevens bekend waren geweest;
b. de vergunning in strijd met een wettelijk voorschrift is gegeven;
c. is gehandeld in strijd met de artikelen 4:21, 4:25, aanhef en onder a, 4:26, [kies optie: eerste OF tweede] lid, 4:27 en 4:29, eerste lid, en tweede lid, aanhef en onderdeel b, aanhef en onder 1°;
d. zich binnen het seksbedrijf feiten hebben voorgedaan die de vrees wettigen, dat het van kracht blijven van de vergunning gevaar oplevert voor de openbare orde of veiligheid;
e. zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 4:19, eerste lid, onder a tot en met h;
f. de vergunninghouder dat verzoekt;
g. [eventueel opnemen: de uitoefening van het seksbedrijf strijd oplevert met een aanwijzing als bedoeld in artikel 4:16].

2. Onverminderd artikel 1:8, kan de vergunning worden gewijzigd, geschorst of ingetrokken als:
a. is gehandeld in strijd met aan de vergunning verbonden voorschriften of beperkingen;
b. in verband met gewijzigde wettelijke voorschriften, gewijzigde omstandigheden of gewijzigde inzichten de bescherming van de belangen met het oog waarop het vergunningsvereiste is gesteld, zwaarder wegen dan het belang van de vergunninghouder bij behoud van de vergunning;
c. een niet in de vergunning vermelde persoon exploitant of beheerder is geworden;
d. is gehandeld in strijd met een of meer van de bij of krachtens deze afdeling gestelde bepalingen;
e. is gehandeld in strijd met de in het bedrijfsplan beschreven maatregelen;
f. zich binnen het seksbedrijf feiten hebben voorgedaan die de vrees wettigen dat het van kracht blijven van de vergunning gevaar oplevert voor de leefbaarheid of de gezondheid van sekswerkers of klanten;
g. de exploitant of de beheerder het toezicht op de naleving van het in deze afdeling bepaalde belemmert of bemoeilijkt;
h. er bij het seksbedrijf personen tewerkgesteld zijn die onherroepelijk zijn veroordeeld voor een gewelds- of zedendelict of voor mensenhandel;
i. gedurende ten minste zes maanden geen gebruik is gemaakt van de vergunning;

[eventueel opnemen: Artikel 4:23 Verlenging vergunning

1. Op een aanvraag om verlenging van een vergunning zijn de artikelen 4:15, [eventueel opnemen: 4:17,] 4:18 tot en met 4:20 en 4:27, derde lid, van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat actuele gegevens en bescheiden waarover de burgemeester al beschikt niet nogmaals overgelegd hoeven te worden.
2. Als ten minste twaalf weken voorafgaand aan de vervaltermijn van de vergunning verlenging van de vergunning is aangevraagd, blijft de vergunning van kracht totdat op de aanvraag om verlenging is besloten.]

Paragraaf 4.2.3. Regels voor alle seksbedrijven

Artikel 4:24 Sluitingstijden seksinrichtingen; aanwezigheid; toegang

1. Het is de exploitant en de beheerder verboden een [eventueel opnemen: buiten [invullen: deel gemeente] gelegen,] [eventueel opnemen: niet onder een [kies optie: raamprostitutiebedrijf OF prostitutiebedrijf] vallende] seksinrichting voor bezoekers geopend te hebben of daarin bezoekers toe te laten of te laten verblijven tussen [invullen: tijdstip (bijvoorbeeld: 04.00 uur)] en [invullen: tijdstip (bijvoorbeeld: 08.00 uur)], tenzij bij vergunning anders is bepaald.
2. Het is bezoekers van een seksinrichting verboden daar aanwezig te zijn gedurende de tijd dat die inrichting gesloten moet zijn voor bezoekers.

3. [eventueel opnemen: Het is een sekswerker verboden aanwezig te zijn in een seksrichting tussen [invullen: tijdstip (bijvoorbeeld: 04.30 uur)] en [invullen: tijdstip (bijvoorbeeld: 07.30 uur)], tenzij bij vergunning anders is bepaald.]
4. Het is de exploitant en de beheerder verboden personen die nog niet de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt toe te laten of te laten verblijven in een seksinrichting.

Artikel 4:25 Adverteren
Het is verboden in advertenties voor een seksbedrijf:
a. geen vermelding op te nemen van het telefoonnummer, bedoeld in artikel 4:20, eerste lid, onder d, van het nummer, bedoeld in artikel 4:20, eerste lid, onder h, en van de bedrijfsnaam;
b. vermelding op te nemen van een ander telefoonnummer dan bedoeld onder a; en
c. onveilige seks aan te bieden of te garanderen dat sekswerkers die voor of bij het betreffende bedrijf werken vrij zijn van seksueel overdraagbare aandoeningen.

Paragraaf 4.2.4. Regels voor alle prostitutiebedrijven en sekswerkers

Artikel 4:26 Leeftijd en verblijfstitel sekswerkers [eventueel opnemen:; verbod werken voor onvergund prostitutiebedrijf]
[Variant kiezen: Variant A
1. Het is een exploitant verboden een sekswerker voor of bij zich te laten werken die:
   a. nog niet de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt;
   b. in Nederland verblijft of werkt in strijd met het bepaalde bij of krachtens de Vreemdelingenwet 2000.
2. [eventueel opnemen: Het is een sekswerker verboden werkzaam te zijn voor of bij een exploitant aan wie geen vergunning voor een prostitutiebedrijf is verleend.]

Variant B
1. Sekswerk vindt uitsluitend plaats door een sekswerker die de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt.
2. Het is een exploitant verboden een sekswerker voor of bij zich te laten werken die:
   a. nog niet de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt;
   b. in Nederland verblijft of werkt in strijd met het bepaalde bij of krachtens de Vreemdelingenwet 2000.
3. [eventueel opnemen: Het is een sekswerker verboden:
   a. te handelen in strijd met het eerste lid;
   b. werkzaam te zijn voor of bij een exploitant aan wie geen vergunning voor een prostitutiebedrijf is verleend.]]

Artikel 4:27 Bedrijfsplan
1. Een prostitutiebedrijf beschikt over een bedrijfsplan, waarin in ieder geval wordt beschreven welke maatregelen de exploitant treft:
   a. op het gebied van hygiëne;
   b. ter bescherming van de gezondheid, de veiligheid en het zelfbeschikkingsrecht van de sekswerkers;
   c. ter bescherming van de gezondheid van de klanten;
   d. ter voorkoming van strafbare feiten.
2. De door de exploitant te treffen maatregelen, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a en b, waarborgen dat:
   a. de hygiëne in een seksinrichting voldoet aan de algemene eisen die hiervoor in de branche gelden en dat dit controleerbaar is;

b. inzichtelijk en controleerbaar is welke maatregelen een exploitant in de bedrijfsvoering en inrichting van de werkruimtes treft voor gezonde en veilige werkomstandigheden voor sekswerkers;
c. in de werkruimtes te allen tijde voldoende condooms met een CE-markering voor gebruik beschikbaar zijn;
d. in de werkruimtes voor de sekswerkers een goed bereikbare en functionerende alarmvoorziening aanwezig is en duidelijk is welke maatregelen worden genomen als dit alarm afgaat;
e. de sekswerker zich regelmatig kan laten onderzoeken op seksueel overdraagbare aandoeningen en door de exploitant voldoende geïnformeerd is over de mogelijkheden van een dergelijk onderzoek;
f. de sekswerker niet gedwongen wordt zich geneeskundig te laten onderzoeken;
g. de sekswerker vrij is in de keuze van de arts(en) die de sekswerker wil bezoeken;
h. de sekswerker klanten en diensten kan weigeren zonder dat dat gevolgen heeft voor andere werkzaamheden;
i. de sekswerker kan weigeren alcohol of drugs te gebruiken zonder dat dat gevolgen heeft voor andere werkzaamheden;
j. aan de voor de exploitant werkzame beheerder voldoende professionele eisen op het gebied van agressiebeheersing en bedrijfshulpverlening worden gesteld en waar nodig wordt gezorgd voor scholing hierin;
k. de exploitant zich een oordeel vormt over de mate van zelfredzaamheid van de sekswerker voordat deze voor of bij de exploitant gaat werken, om vast te stellen of de sekswerker voldoet aan de eisen die de exploitant heeft opgenomen in het bedrijfsplan;
l. de exploitant voor elke voor of bij de exploitant werkzame sekswerker kan aantonen onder welke verhuur- of arbeidsvoorwaarden de sekswerker diensten aanbiedt;
m. de exploitant of beheerder zich er regelmatig van vergewist dat de sekswerker niet door derden gedwongen wordt tot sekswerk en dat de exploitant in dit kader informatie van hulpverleningsinstanties ter beschikking stelt;
n. de exploitant aan de voor of bij de exploitant werkzame sekswerkers informatie ter beschikking stelt over de mogelijkheden om hulp te krijgen als een sekswerker wil stoppen met het sekswerk;
o. de overlast aan de omgeving van de onder het seksbedrijf vallende seksinrichtingen beperkt wordt.

3. Het bedrijfsplan wordt overgelegd bij de aanvraag om een vergunning.
4. De exploitant meldt een voorgenomen wijziging van het bedrijfsplan onverwijld aan de burgemeester. De wijziging wordt na goedkeuring van de burgemeester als onderdeel van het bedrijfsplan aangemerkt, als deze voldoet aan de eisen die overeenkomstig het eerste en tweede lid aan een bedrijfsplan worden gesteld.
5. De rechten voor sekswerkers, die worden gewaarborgd op grond van het tweede lid, worden op schrift gesteld en in een voor de sekswerker begrijpelijke taal uitgereikt aan elke sekswerker die werkzaam is voor of bij de exploitant.
6. In de seksinrichting wordt in ten minste twee talen en voor de klant goed zichtbaar bekend gemaakt dat een sekswerker klanten en diensten mag weigeren en mag weigeren alcohol of drugs te gebruiken.

[eventueel opnemen: Artikel 4:28 Minimale verhuurperiode werkruimte
Een werkruimte wordt bij aanvang van het huren voor ten minste [invullen: aantal (bijvoorbeeld: 4)] aaneengesloten weken verhuurd.]

Artikel 4:29 Verdere verplichtingen van de exploitant en beheerder prostitutiebedrijf

1. De exploitant of de beheerder is aanwezig gedurende de uren dat het prostitutiebedrijf daadwerkelijk wordt uitgeoefend.
2. De exploitant van een prostitutiebedrijf draagt er zorg voor dat:

a. de voor of bij het prostitutiebedrijf werkzame sekswerkers redelijkerwijs hun eigen werktijden kunnen bepalen;
b. er een deugdelijke bedrijfsadministratie wordt gevoerd waarin de actuele gegevens zijn opgenomen van in ieder geval;
1°. de voor of bij het prostitutiebedrijf werkzame sekswerkers;
2°. de verhuuradministratie;
3°. met betrekking tot alle voor of bij het prostitutiebedrijf werkzame sekswerkers, de documentatie die ten grondslag ligt aan de vorming van het oordeel over de mate van zelfredzaamheid, bedoeld in artikel 4:27, tweede lid, onder k;
4°. de werkroosters van de beheerders;
5°. [eventueel invullen: aanvullende zorgplichten exploitant].
c. de bedrijfsadministratie met inachtneming van de wettelijke termijnen wordt bewaard en te allen tijde beschikbaar is voor toezichthouders;
d. medewerkers van de gemeentelijke gezondheidsdienst en van andere door de burgemeester aangewezen instellingen worden toegelaten tot seksinrichtingen als ze voornemens zijn voorlichtings- en preventieactiviteiten uit te voeren of voorlichtingsmateriaal te verspreiden;
e. onverwijld bij de politie wordt gemeld ieder signaal van mensenhandel of andere vormen van dwang en uitbuiting;
f. onverwijld aan de burgemeester wordt gemeld als gedurende ten minste één maand geen gebruik gemaakt zal worden van de vergunning. Deze melding vermeldt de reden en de verwachte duur;
g. gedaan wordt wat nodig is voor een goede gang van zaken binnen het prostitutiebedrijf.

Paragraaf 4.2.5. Raamprostitutie en tippelen

Artikel 4:30 Raamprostitutie
1. Het is een sekswerker verboden:
   a. zich vanuit een gebouw of vanuit de toegang naar een gebouw aan klanten die zich op of aan de weg bevinden beschikbaar te stellen; en
   b. passanten hinderlijk te bejegenen of zich aan passanten op te dringen dan wel zich ongekleed of vrijwel ongekleed achter het raam van een seksinrichting of in de toegang tot een seksinrichting op te houden.
2. [eventueel opnemen: Het verbod, bedoeld in het eerste lid, aanhef en onder a, geldt niet voor een sekswerker die werkzaam is in een seksinrichting die onderdeel is van een raamprostitutiebedrijf waarvoor een vergunning is verleend.]
3. [eventueel opnemen: Het is passanten verboden sekswerkers hinderlijk te bejegenen, zich op te dringen of zich zonder het doel te hebben een seksuele dienst af te nemen hinderlijk op te houden bij een raamprostitutiebedrijf als bedoeld in het tweede lid.]

Artikel 4:31 Tippelen
1. Het is verboden te tippelen.
2. [eventueel opnemen: Het verbod geldt niet op door het college aangewezen plaatsen gedurende de door het college aangewezen tijden.]
3. [eventueel opnemen: Het is passanten verboden sekswerkers hinderlijk te bejegenen, zich op te dringen of zich zonder het doel te hebben een seksuele dienst af te nemen hinderlijk op te houden voor of bij de in het tweede lid bedoelde plaatsen.]

[eventueel opnemen: Artikel 4:32 Handhaving tippelen
1. Met het oog op de naleving van artikel 4:31, eerste lid, kan een sekswerker die buiten de aangewezen plaatsen bedoeld in artikel 4:31, tweede lid, tippelt door een politieambtenaar of toezichthouder naar de aangewezen plaatsen worden verwezen.

2. Een politieambtenaar of toezichthouder kan een bezoeker in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid, de leefbaarheid, het voorkomen of beperken van overlast, de veiligheid of de gezondheid van sekswerkers of klanten bevelen zich onmiddellijk in een door de politieambtenaar of toezichthouder aangegeven richting te verwijderen.
3. Met het oog op de in het tweede lid genoemde belangen kan de burgemeester aan een persoon aan wie ten minste eenmaal een bevel als bedoeld in dat lid is gegeven een bevel geven zich gedurende ten hoogste [invullen: aantal (bijvoorbeeld: drie)] maanden niet op te houden op krachtens artikel 4:31, tweede lid, aangewezen plaatsen.
4. De burgemeester beperkt het in het derde lid bedoelde bevel als dat in verband met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene noodzakelijk is.]

Paragraaf 4.2.6. Overige bepalingen

Artikel 4:33 Verbodsbepalingen klanten
1. Het is een klant verboden seksuele handelingen te verrichten met een sekswerker van wie de klant weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat de sekswerker werkzaam is voor of bij een exploitant aan wie geen vergunning voor een prostitutiebedrijf is verleend.
2. Het is verboden op of aan de weg of in andere publieke ruimte gebruik te maken van de diensten van een sekswerker.
3. Het tweede lid is niet van toepassing op een seksinrichting waarvoor een vergunning is verleend [eventueel opnemen: en op of aan de op grond van artikel 4:31, tweede lid, aangewezen plaatsen].

[eventueel opnemen: Artikel 4:34 Tentoonstellen, aanbieden en aanbrengen van erotisch-pornografische goederen, afbeeldingen en dergelijke
1. Het is de rechthebbende op een onroerende zaak verboden daarin of daarop goederen, opschriften, aankondigingen, geschreven of gedrukte stukken dan wel afbeeldingen van erotisch-pornografische aard openlijk tentoon te stellen, aan te bieden of aan te brengen als de burgemeester aan de rechthebbende heeft bekendgemaakt dat de wijze van tentoonstellen, aanbieden of aanbrengen daarvan, de openbare orde, de openbare veiligheid of de leefbaarheid in gevaar brengt.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op het tentoonstellen, aanbieden of aanbrengen van goederen, opschriften, aankondigingen, geschreven of gedrukte stukken dan wel afbeeldingen, die dienen tot het openbaren van gedachten en gevoelens, bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Grondwet.]

Artikel 4:35 Schakelbepaling, het college als bevoegde bestuursorgaan
Als een seksinrichting geen voor het publiek openstaand gebouw of daarbij behorend erf bedoeld in artikel 174, eerste lid, van de Gemeentewet is, is het college bij de toepassing van deze afdeling het bevoegde bestuursorgaan.

Afdeling 4.3. Overige economische bedrijvigheid

Paragraaf 4.3.1. Evenementen en optredens

Artikel 4:36 Definities en afbakening evenementen
1. In deze paragraaf wordt onder evenement verstaan elke voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak, waaronder in ieder geval begrepen:

a. een snuffelmarkt, tenzij deze wordt gehouden in een ruimte die in gebruik is als winkel als bedoeld in de Winkeltijdenwet;
b. een braderie;
c. een optocht op de weg, niet zijnde een betoging als bedoeld in artikel 2:18;
d. een feest of muziekvoorstelling;
e. een wedstrijd op of aan de weg;
f. een straatfeest of buurtbarbecue;
g. een door de burgemeester aangewezen categorie vechtsportwedstrijden of -gala's.

2. Onder evenement wordt ook een herdenkingsplechtigheid verstaan.
3. Onder snuffelmarkt wordt verstaan een markt waar hoofdzakelijk tweedehands en incourante goederen worden verhandeld of diensten worden aangeboden vanaf standplaatsen.
4. Onder evenement wordt niet verstaan:
   a. een samenkomst tot het belijden van godsdienst of levensovertuiging, een vergadering of een betoging, als bedoeld in de Wet openbare manifestaties;
   b. een kansspel als bedoeld in de Wet op de kansspelen;
   c. een voor het publiek toegankelijke verrichting van vermaak die plaatsvindt in een openbare inrichting, waarvoor een vergunning als bedoeld in artikel 4:1, eerste lid, of een vrijstelling als bedoeld in artikel 4:1, vijfde lid, is verleend, mits de voorschriften bij die vergunning of vrijstelling mede betrekking hebben op deze verrichting van vermaak;
   d. een markt als bedoeld in artikel 160, eerste lid, aanhef en onder g, van de Gemeentewet;
   e. een bioscoop-, theater- of muziekvoorstelling, als deze worden gehouden in gebouwen die daarvoor zijn bestemd of overwegend worden gebruikt;
   f. een activiteit als bedoeld in de artikelen 4:39 en 4:41;
   g. een sportwedstrijd, niet zijnde een wedstrijd op of aan de weg of een vechtsportevenement als bedoeld in het eerste lid, onder e of g.

Artikel 4:37 Evenementenvergunning

1. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een evenement in de publieke ruimte te organiseren.
2. [eventueel opnemen: Bij de indiening van de vergunningaanvraag worden de gegevens aangeleverd, bedoeld in artikel 2.3 van het Besluit brandveilig gebruik en basishulpverlening overige plaatsen, als voor het evenement een gebruiksmelding zou moeten worden gedaan op grond van artikel 2:1, eerste lid, van dat besluit.]
3. In aanvulling op artikel 1:4 kan de burgemeester een vergunning voor een evenement weigeren als het evenement zich niet verdraagt met het karakter of de bestemming van de gevraagde locatie.
4. In aanvulling op artikel 1:4 kan de burgemeester een vergunning voor een vechtsportevenement als bedoeld in artikel 4:36, eerste lid, onder g, weigeren als de organisator of de aanvrager van de vergunning in enig opzicht van slecht levensgedrag is of er sprake is van slechte bedrijfsvoering.

Artikel 4:38 Melding klein evenement [eventueel opnemen: of snuffelmarkt]

1. In afwijking van artikel 4:37, eerste lid, is geen vergunning vereist voor een klein evenement, als de organisator ten minste [invullen: aantal] weken voorafgaand aan het evenement daarvan melding heeft gedaan bij de burgemeester.
2. Onder klein evenement wordt verstaan een eendaags evenement waarbij:
   a. er niet meer dan [invullen: aantal] personen aanwezig zijn;
   b. de activiteiten plaatsvinden vanaf [invullen: tijdstip] tot [invullen: tijdstip] uur;
   c. geen muziek ten gehore wordt gebracht op maandag tot en met zaterdag voor 07.00 uur of na 23.00 uur of op zondag voor 13.00 uur of na 23.00 uur, dan wel in de tussenliggende tijdvakken het maximaal toelaatbare geluidniveau van [invullen: aantal] dB(A) op de gevels van omringende woningen niet wordt overschreden;

d. de activiteiten niet plaatsvinden op de rijbaan, het (brom)fietspad of anderszins een belemmering vormen voor het verkeer en de hulpdiensten; en
e. slechts kleine voorwerpen worden geplaatst met een oppervlakte van minder dan [invullen: aantal] vierkante meter per voorwerp.

3. De organisator doet de melding met vermelding van:
   a. naam en adres van de organisator;
   b. waar en wanneer het evenement wordt gehouden;
   c. de duur van het evenement;
   d. het te verwachten aantal bezoekers;
   e. welke activiteiten plaatsvinden.
4. De burgemeester kan binnen [invullen: aantal] dagen na ontvangst van de melding besluiten het evenement te verbieden, als er aanleiding is te vermoeden dat door het evenement de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of de leefbaarheid in gevaar komt.
5. [eventueel opnemen: Dit artikel is, met uitzondering van het tweede lid, van overeenkomstige toepassing op een snuffelmarkt. In aanvulling op het derde lid, vermeldt de organisator van een snuffelmarkt ook:
   a. het soort goederen of diensten dat wordt aangeboden en verhandeld;
   b. het aantal standplaatsen.]
6. [eventueel opnemen: Het eerste lid is niet van toepassing op een vechtsportevenement als bedoeld in artikel 4:36, eerste lid, onder g.]

Artikel 4:39 Optredens op openbare plaatsen

1. Het is verboden als straatartiest, straatfotograaf, tekenaar, filmoperateur of gids op te treden op door de burgemeester aangewezen openbare plaatsen.
2. De burgemeester wijst de plaatsen aan in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of de leefbaarheid.
3. De burgemeester kan het verbod beperken tot bepaalde dagen en uren.
4. De in het eerste en derde lid bedoelde beperkingen hebben geen betrekking op de inhoud. Dit geldt niet als de optredens betrekking hebben op het maken van handelsreclame.
5. De burgemeester kan ontheffing verlenen van het verbod.

Paragraaf 4.3.2. Speelgelegenheden

Artikel 4:40 Definities

1. In deze paragraaf wordt onder speelgelegenheid verstaan een voor het publiek openstaand gebouw waar bedrijfsmatig of in een omvang alsof deze bedrijfsmatig is de mogelijkheid wordt geboden enig spel te beoefenen, waarbij geld, voorwerpen of in geld inwisselbare voorwerpen kunnen worden gewonnen of verloren.
2. Begrippen die in deze paragraaf voorkomen, hebben dezelfde betekenis als in de Wet op de kansspelen.

Artikel 4:41 Exploitatie speelgelegenheid

1. Het is verboden om zonder vergunning van de burgemeester een speelgelegenheid te exploiteren of te doen exploiteren.
2. Het verbod geldt niet voor situaties waarin door de Wet op de kansspelen [eventueel opnemen: of de [invullen: citeertitel speelautomatenhallenverordening]] is voorzien.
3. In aanvulling op artikel 1:4 weigert de burgemeester de vergunning als de exploitatie van de speelgelegenheid in strijd is met het bepaalde bij of krachtens de Omgevingswet.

Artikel 4:42 Kansspelautomaten

1. In hoogdrempelige inrichtingen zijn twee kansspelautomaten toegestaan.
2. In laagdrempelige inrichtingen zijn kansspelautomaten niet toegestaan.

Paragraaf 4.3.3 Exploitatie nachtverblijf

Artikel 4:43 Definitie
In deze paragraaf wordt onder inrichting verstaan elke plaats waar, in de uitoefening van beroep of bedrijf, aan personen de mogelijkheid van nachtverblijf of gelegenheid tot kamperen wordt geboden.

Artikel 4:44 Kennisgeving exploitatie door exploitant
Degene die een inrichting opricht, overneemt, verplaatst of de exploitatie of feitelijke leiding van een inrichting staakt, is verplicht daarvan binnen drie dagen schriftelijk kennis te geven aan de burgemeester.

Artikel 4:45 Verschaffing gegevens nachtregister aan exploitant
1. Degene die kampeert of in een inrichting nachtverblijf houdt, is verplicht de exploitant of feitelijk leidinggevende van het kampeerterrein of die inrichting volledig en naar waarheid naam, woonplaats, dag van aankomst en de dag van vertrek te verstrekken.
2. Als er sprake is van een reisgezelschap geldt het eerste lid slechts voor één persoon, waarbij diegene ook het aantal personen in het reisgezelschap opgeeft.

Paragraaf 4.3.4. Standplaatsen

Artikel 4:46 Definitie
In deze paragraaf wordt onder standplaats verstaan het vanaf een vaste plaats in de publieke ruimte te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen of diensten, door middel van een kraam, wagen, tafel of ander fysiek middel. Een vaste plaats op een jaarmarkt, een markt als bedoeld in artikel 160, eerste lid, aanhef en onder g, van de Gemeentewet of een evenement als bedoeld in artikel 4:36 vallen hier niet onder.

Artikel 4:47 Standplaatsvergunning, weigeringsgronden en afbakening
1. Het is verboden zonder vergunning van het college een standplaats in te nemen of te hebben.
2. In aanvulling op artikel 1:4:
   a. weigert het college de vergunning wegens strijd met het omgevingsplan;
   b. kan het college een vergunning weigeren als een kwantitatieve of territoriale beperking noodzakelijk is in verband met een dwingende reden van algemeen belang.
3. Het verbod geldt niet voor beperkingengebiedactiviteiten met betrekking tot een weg of waterstaatswerk waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien.

Artikel 4:48 Toestemming rechthebbende
Het is de rechthebbende op een publieke plaats verboden toe te staan dat daarop zonder een vergunning van het college standplaats wordt of is ingenomen.

Paragraaf 4.3.5. Inzameling en venten

Artikel 4:49 Inzameling van geld of goederen of leden- of donateurwerving

1. Het is verboden zonder vergunning van het college ten behoeve van een liefdadig of ideëel doel:
   a. een openbare inzameling van geld of goederen te houden of daartoe een intekenlijst aan te bieden;
   b. in het openbaar leden of donateurs te werven;
   c. in het openbaar geld of goederen bij het aanbieden van diensten of goederen te aanvaarden, waartoe ook geschreven of gedrukte stukken worden gerekend.
2. Het verbod geldt niet voor een inzameling of werving die wordt gehouden:
   a. in besloten kring;
   b. [eventueel opnemen: door een instelling die is ingedeeld in het door het college vastgestelde collecte- en wervingsrooster, mits de inzameling of werving overeenkomstig dat collecte- en wervingsrooster en met inachtneming van de door het college gegeven voorschriften plaatsvindt;]
   c. [eventueel opnemen: door een andere, door het college aangewezen instelling.]

Artikel 4:50 Definitie venten

1. In deze paragraaf wordt onder venten verstaan het in de uitoefening van de ambulante handel te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel diensten op een openbare en in de openlucht gelegen plaats of aan huis.
2. Onder venten wordt niet verstaan:
   a. het aan huis afleveren van goederen in het kader van de exploitatie van een winkel als bedoeld in artikel 1 van de Winkeltijdenwet;
   b. het te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel het aanbieden van diensten op een jaarmarkt, een markt als bedoeld in artikel 160, eerste lid, aanhef en onder g, van de Gemeentewet, of een evenement als bedoeld in artikel 4:36;
   c. het te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel het aanbieden van diensten op een standplaats als bedoeld in artikel 4:46.

Artikel 4:51 Ventverbod

1. Het is verboden te venten op door het college aangewezen plaatsen, dagen of uren.
2. Het verbod geldt niet voor:
   a. situaties waarin door artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994 is voorzien;
   b. het venten met geschreven of gedrukte stukken waarin gedachten en gevoelens worden geopenbaard, tenzij de aanwijzing in het belang van de openbare orde of de openbare veiligheid is gedaan.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.

[eventueel opnemen: Paragraaf 4.3.6. Deelmobiliteit

Artikel 4:52 Vergunning deelmobiliteit

1. Het is verboden zonder vergunning van het college bedrijfsmatig of tegen betaling in welke vorm dan ook voertuigen op of aan de weg of op een andere openbare plaats beschikbaar te stellen voor gebruik in het verkeer, met uitzondering van voertuigen die uitsluitend zijn bestemd voor gebruik door een besloten kring van personen.
2. Een vergunning wordt verleend voor ten hoogste [invullen: aantal] jaar.
3. Het college kan met het oog op het voorkomen of beperken van overlast of hinder voor de omgeving of het behoud van of toekomstige uitbreiding van de parkeerruimte nadere regels stellen over:
   a. de aanvraag van de vergunning;
   b. de activiteit, bedoeld in het eerste lid, waarbij deze regels mede een algeheel verbod op het verrichten van de activiteit kunnen inhouden voor daarbij aan te wijzen categorieën voertuigen, wegen, weggedeelten of gebieden;

c. het maximaal aantal vergunningen en kan daarbij onderscheid maken tussen de verschillende categorieën voertuigen.

4. In aanvulling op artikel 1:4:
   a. weigert het college de vergunning wegens strijd met het omgevingsplan;
   b. kan het college de vergunning geheel of gedeeltelijk weigeren met het oog op het behoud van of toekomstige uitbreiding van de parkeerruimte.]

Paragraaf 4.3.7. Handelaren in bepaalde goederen

Artikel 4:53 Definitie
In deze paragraaf wordt onder handelaar verstaan de bij algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 437, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht aangewezen handelaar.

Artikel 4:54 Verkoopregister
1. De handelaar is verplicht van alle gebruikte of ongeregelde goederen die de handelaar verkoopt of op andere wijze overdraagt, onmiddellijk gegevens bij te houden in een doorlopend en door de burgemeester gewaarmerkt register.
2. Het verkoopregister bevat in ieder geval de volgende gegevens:
   a. het volgnummer van de aantekening met betrekking tot het goed;
   b. de datum van verkoop of overdracht van het goed;
   c. een omschrijving van het goed, daaronder begrepen soort, merk en nummer van het goed als dat van toepassing is; en
   d. de verkoopprijs of andere voorwaarden van verkoop of overdracht van het goed.
3. De burgemeester kan vrijstelling verlenen van een of meer verplichtingen.

Artikel 4:55 Overige voorschriften voor de handelaar
Een handelaar of een voor de handelaar handelend persoon is verplicht:
   a. de burgemeester binnen drie dagen schriftelijk te informeren over:
   1°. de uitoefening van het beroep van handelaar met vermelding van het adres van de bij zijn onderneming behorende vestiging;
   2°. een verandering van het onder 1° bedoelde adres;
   3°. het niet langer uitoefenen van het beroep van handelaar;
   4°. het kunnen verwerven van enig goed dat redelijkerwijs van een misdrijf afkomstig is of voor de rechthebbende verloren is gegaan;
   b. de burgemeester op eerste aanvraag zijn administratie of register ter inzage te geven;
   c. aan de hoofdingang van elke vestiging een kenteken te hebben waarop zijn naam en de aard van de onderneming duidelijk zichtbaar zijn;
   d. een door opkoop verkregen goed gedurende de eerste vijf dagen in bewaring te houden in de staat waarin het goed verkregen is.

Hoofdstuk 5. Bijzondere bevoegdheden van de burgemeester

Afdeling 5.1. Specifieke bevoegdheden openbare orde of openbare veiligheid

Artikel 5:1 Bestuurlijke ophouding
De burgemeester kan overeenkomstig artikel 154a van de Gemeentewet besluiten tot het tijdelijk doen ophouden van door de burgemeester aangewezen groepen van personen op een door de burgemeester aangewezen plaats als deze personen [kies optie: artikel OF de artikelen][invullen: …] of [invullen: citeertitel andere verordening] groepsgewijs niet naleven.

Artikel 5:2 Veiligheidsrisicogebieden
De burgemeester kan overeenkomstig artikel 151b van de Gemeentewet een deel van de publieke ruimte aanwijzen als veiligheidsrisicogebied als de openbare orde wordt verstoord door de aanwezigheid van wapens, dan wel bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan.

Artikel 5:3 Cameratoezicht
1. De burgemeester kan overeenkomstig artikel 151c van de Gemeentewet besluiten tot plaatsing van camera's voor een bepaalde duur ten behoeve van het toezicht op een openbare plaats.
2. [eventueel opnemen: De burgemeester heeft die bevoegdheid eveneens ten aanzien van de volgende andere delen van de publieke ruimte:
   a. [invullen: aanduiding van andere delen van de publieke ruimte];
   b. [eventueel invullen: aanduiding van andere delen van de publieke ruimte].]

Artikel 5:4 Gebiedsverbod
1. [kies optie: De burgemeester kan aan een persoon die de artikelen [invullen: …] overtreedt een tijdelijk verbod opleggen om gedurende ten hoogste [invullen: aantal (bijvoorbeeld: 24)] uur in een of meer bepaalde delen van de gemeente op een openbare plaats aanwezig te zijn.
   OF
   De burgemeester kan aan een persoon die strafbare feiten of openbare orde verstorende handelingen verricht een tijdelijk verbod opleggen om gedurende ten hoogste [invullen: aantal (bijvoorbeeld: 24)] uur in een of meer bepaalde delen van de gemeente op een openbare plaats aanwezig te zijn:
   a. in het belang van de openbare orde;
   b. in het belang van de openbare veiligheid;
   c. het voorkomen of beperken van overlast;
   d. het voorkomen of beperken van aantastingen van de leefbaarheid;
   e. de veiligheid van personen of goederen;
   f. de gezondheid; of
   g. de zedelijkheid.]
2. De burgemeester kan aan een persoon die binnen [invullen: aantal (bijvoorbeeld: zes)] maanden na een eerder tijdelijk verbod opnieuw [kies optie: een of meer van de in het eerste lid bedoelde overtredingen begaat OF strafbare feiten of openbare orde verstorende handelingen verricht in verband met de in het eerste lid genoemde belangen], een tijdelijk verbod opleggen om gedurende ten hoogste [invullen: aantal (bijvoorbeeld: acht)] weken niet in een of meer bepaalde delen van de gemeente op een openbare plaats aanwezig te zijn.
3. De burgemeester beperkt het krachtens het eerste of tweede lid opgelegde verbod, als de burgemeester dat in verband met de persoonlijke omstandigheden van betrokkene noodzakelijk oordeelt.
4. Het is verboden te handelen in strijd met een krachtens het eerste of tweede lid opgelegd verbod.
5. Als de officier van justitie een persoon een gedragsaanwijzing heeft gegeven als bedoeld in artikel 509hh, tweede lid, onderdeel a, van het Wetboek van Strafvordering, legt de burgemeester aan deze persoon voor hetzelfde gebied niet een tijdelijk verbod op als bedoeld in het eerste of tweede lid.
6. De burgemeester kan tijdelijk ontheffing verlenen van een tijdelijk verbod.

Artikel 5:5 Sluiting voor publiek openstaand gebouw of bijbehorend erf
1. De burgemeester kan in het belang van de openbare orde of ter voorkoming of beperking van overlast of nadelige beïnvloeding van de leefbaarheid besluiten tot de gehele of gedeeltelijke sluiting van een voor het publiek openstaand gebouw of een bij dat gebouw behorend erf.

2. Het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin artikel 4:3, eerste lid, artikel 13b van de Opiumwet of artikel 17 van de Woningwet voorziet.
3. De burgemeester brengt duidelijk zichtbaar een bekendmaking van de sluiting aan op of nabij de toegang van het voor het publiek openstaande gebouw of het bij dat gebouw behorende erf.
4. Eenieder is verplicht toe te laten dat de bekendmaking wordt aangebracht en aangebracht blijft, zolang de sluiting van kracht is.
5. De burgemeester kan een sluiting opheffen als later bekend geworden feiten en omstandigheden hiertoe aanleiding geven en voldoende garanties aanwezig zijn dat geen herhaling zal plaatsvinden van de feiten of gedragingen die tot sluiting hebben geleid.

Artikel 5:6 Woonoverlast

1. Degene die een woning of een bij die woning behorend erf gebruikt of tegen betaling in gebruik geeft, draagt er zorg voor dat door gedragingen in of vanuit die woning of dat erf of in de onmiddellijke nabijheid van die woning of dat erf geen ernstige en herhaaldelijke hinder voor omwonenden wordt veroorzaakt.
2. De burgemeester kan een last onder bestuursdwang wegens overtreding van het eerste lid in ieder geval opleggen bij ernstige en herhaaldelijke:
   a. [eventueel opnemen: geluid- of geurhinder;]
   b. [eventueel opnemen: hinder van dieren;]
   c. [eventueel opnemen: hinder van bezoekers of personen die tijdelijk in een woning of op een erf aanwezig zijn;]
   d. [eventueel opnemen: overlast door vervuiling of verwaarlozing van een woning of een erf;]
   e. [eventueel opnemen: intimidatie van derden vanuit een woning of een erf;] [eventueel opnemen: of]
   f. [eventueel opnemen: …;].

Artikel 5:7 Mosquito

1. In dit artikel wordt onder ‘mosquito’ verstaan: een apparaat dat een slechts voor jongeren hoorbare, hinderlijke hoge pieptoon produceert, met als doel groepen jongeren weg te houden van plaatsen waar zij overlast veroorzaken.
2. In afwijking van artikel 3:27 kan de burgemeester in het belang van de openbare orde of de openbare veiligheid besluiten op een openbare plaats een mosquito aan te brengen bij gebleken ernstige overlast door jongeren op die plaats.
3. De aanwezigheid van een mosquito wordt duidelijk kenbaar gemaakt op de plaats waar deze is aangebracht.
4. Een mosquito is alleen in werking op die tijdstippen dat overlast redelijkerwijs valt te verwachten.
5. Een mosquito wordt aangebracht voor een periode van ten hoogste [invullen: aantal] maanden. De burgemeester kan die periode telkens met een periode van ten hoogste [invullen: aantal] maanden verlengen.

Afdeling 5.2. Tegengaan onveilig, niet leefbaar en malafide ondernemersklimaat

Artikel 5:8 Definities

In deze afdeling wordt verstaan onder:

- bedrijfsmatige activiteit: activiteit in de uitoefening van een beroep of bedrijf, die niet valt onder de vergunningplicht bedoeld in artikel 3 van de Alcoholwet of de artikelen 4:1 of 4:15;
- beheerder: natuurlijk persoon die door de exploitant is aangesteld voor de feitelijke leiding over de bedrijfsmatige activiteit;

- exploitant: natuurlijk persoon of bestuurder van een rechtspersoon of tot vertegenwoordiging van die rechtspersoon bevoegde natuurlijk persoon, voor wiens rekening en risico de bedrijfsmatige activiteit wordt uitgeoefend.

Artikel 5:9 Bestuurlijke aanpak bestrijding ondermijning

1. Het is verboden om zonder vergunning van de burgemeester een door de burgemeester aangewezen bedrijfsmatige activiteit uit te oefenen in een door de burgemeester aangewezen gebouw, op een bij dat gebouw behorend erf of in een door de burgemeester aangewezen gebied.
2. Als een bedrijfsmatige activiteit is aangewezen, is het verboden het gebouw of bij dat gebouw behorend erf voor publiek geopend te hebben zonder dat de exploitant of beheerder aanwezig is.
3. De burgemeester wijst een bedrijfsmatige activiteit, een gebouw of een bij dat gebouw behorend erf, of een gebied uitsluitend aan in het belang van de leefbaarheid, de openbare orde, de openbare veiligheid of ter voorkoming van een nadelige beïnvloeding daarvan.
4. Het verbod, bedoeld in het eerste lid, geldt niet voor de exploitant die op het moment van inwerkingtreding van het aanwijzingsbesluit al een onder het aanwijzingsbesluit vallende bedrijfsmatige activiteit verricht, voor zover het gaat om een bestaande activiteit op een bestaande locatie en zo lang:
    a. het aanwijzingsbesluit minder dan drie maanden geleden in werking getreden is; of
    b. als dat eerder is, het besluit tot weigering van een door de exploitant aangevraagde of intrekking van een aan de exploitant verleende vergunning nog niet in werking getreden is.

Artikel 5:10 Aanvraag vergunning

1. De aanvraag om een vergunning vermeldt voor welke bedrijfsmatige activiteit de vergunning wordt gevraagd. Daarbij worden in ieder geval de volgende gegevens en bescheiden overgelegd:
    a. de persoonsgegevens en een geldig identiteitsbewijs van de exploitant;
    b. voor zover van toepassing, de verblijfstitel van de exploitant en een bewijs waaruit blijkt dat deze gerechtigd is om in Nederland arbeid te verrichten;
    c. een actuele verklaring omtrent gedrag van de exploitant en een actuele verklaring betalingsgedrag nakoming fiscale verplichtingen, verstrekt door de Belastingdienst;
    d. of in de vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag de exploitant een vergunning voor een door de burgemeester aangewezen bedrijfsmatige activiteit, gebouw of gebied is geweigerd of een verleende vergunning is ingetrokken;
    e. het nummer van inschrijving in het Handelsregister; en
    f. het adres en telefoonnummer van de locatie waar de bedrijfsmatige activiteit wordt verricht.
2. Als er een beheerder is aangesteld is het eerste lid, aanhef en onder a tot en met e, van overeenkomstige toepassing op de beheerder.
3. De burgemeester kan om aanvullende gegevens of bescheiden vragen.

Artikel 5:11 Weigeringsgronden

In aanvulling op artikel 1:4, eerste lid, kan de burgemeester een vergunning weigeren als:

a. de exploitant of beheerder onder curatele staat;
b. de exploitant of beheerder minder dan vijf jaar voorafgaand aan de dag dat de vergunning wordt aangevraagd, wegens een misdrijf onherroepelijk is veroordeeld tot een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf van meer dan zes maanden of in enig ander opzicht van slecht levensgedrag is;
c. er sprake is van een slechte bedrijfsvoering;
d. niet voldaan is aan de bij of krachtens artikel 5:10 gestelde eisen voor de aanvraag, mits de exploitant of beheerder de gelegenheid heeft gehad de aanvraag binnen een door de burgemeester gestelde termijn aan te vullen;

e. redelijkerwijs moet worden aangenomen dat de exploitant of beheerder in strijd zal handelen met aan de vergunning verbonden beperkingen of voorschriften;
f. er aanwijzingen zijn dat in de uitoefening van de bedrijfsmatige activiteit personen werkzaam zijn of zullen zijn in strijd met het bij of krachtens de Wet arbeid vreemdelingen of Vreemdelingenwet 2000 bepaalde;
g. de vergunning geheel of gedeeltelijk betrekking heeft op een door de burgemeester aangewezen bedrijfsmatige activiteit, gebouw of gebied waarvoor een eerdere vergunning van de exploitant of beheerder is ingetrokken of die de exploitant of beheerder eerder zonder vergunning heeft verricht; of
h. als het uitoefenen van de bedrijfsmatige activiteit in strijd is met het bepaalde bij of krachtens de Omgevingswet of de Wet milieubeheer.

Artikel 5:12 Eisen aan de vergunning
De vergunning vermeldt in ieder geval:
a. de naam van de exploitant en, voor zover van toepassing, de naam van de beheerder;
b. voor welke bedrijfsmatige activiteit de vergunning is verleend en op welke adres die wordt verricht;
c. de voorschriften en beperkingen die aan de vergunning zijn verbonden; en
d. voor zover van toepassing, de looptijd van de vergunning.

Artikel 5:13 Verplichtingen vergunninghouder
De vergunninghouder is verplicht:
a. elke verandering in de uitoefening van zijn bedrijfsmatige activiteit zo spoedig mogelijk aan de burgemeester te melden, als deze activiteit niet langer in overeenstemming is met de in de vergunning opgenomen gegevens; en
b. erop toe te zien dat in of vanuit het gebouw of erf waar de bedrijfsmatige activiteit wordt uitgeoefend geen strafbare feiten plaatsvinden.

Artikel 5:14 Wijzigings- en intrekkingsgronden
1. In aanvulling op artikel 1:8 kan de burgemeester een vergunning intrekken of wijzigen als de omstandigheden sinds de vergunningverlening zijn gewijzigd, doordat:
   a. de exploitant of beheerder in enig opzicht van slecht levensgedrag is;
   b. er in de uitoefening van de bedrijfsmatige activiteit strafbare feiten hebben plaatsgevonden of plaatsvinden;
   c. de exploitant of beheerder toestaat of gedoogt dat strafbare feiten of activiteiten worden gepleegd waarmee de openbare orde of de openbare veiligheid nadelig wordt beïnvloed;
   d. de exploitant of beheerder betrokken is of ernstige nalatigheid kan worden verweten bij activiteiten of strafbare feiten die verband houden met de bedrijfsmatige activiteit;
   e. er aanwijzingen zijn dat in de uitoefening van de bedrijfsmatige activiteit personen werkzaam zijn of zullen zijn in strijd met hetgeen is bepaald bij of krachtens de Wet arbeid vreemdelingen of Vreemdelingenwet 2000; of
   f. de exploitant de bedrijfsmatige activiteit heeft beëindigd of gewijzigd.
2. De burgemeester verleent een gewijzigde vergunning, als de bedrijfsmatige activiteit aan de vereisten voor een vergunning voldoet.

Artikel 5:15 Sluitingsbevoegdheid
1. Als een bedrijfsmatige activiteit in strijd met een vergunning of de verboden uit artikel 5:9 wordt uitgeoefend of als er voor de burgemeester aanleiding is de vergunning in te trekken of te wijzigen, kan de burgemeester een besluit nemen tot sluiting van het gebouw of erf waar de bedrijfsmatige activiteit wordt uitgeoefend.
2. Op deze sluiting is artikel 5:5, derde tot en met het vijfde lid, van toepassing.

Hoofdstuk 6. Toezicht en handhaving

Artikel 6:1 Toezichthouders

[Variant kiezen: Variant A

1. Met het toezicht op de naleving van de overtreding van deze verordening en de daarop gebaseerde voorschriften zijn belast: [invullen: aanduiding toezichthouders].
2. De burgemeester of het college kan, ieder voor zijn eigen bevoegdheden, daarnaast andere personen met dit toezicht belasten.

Variant B

De burgemeester wijst de personen aan die zijn belast met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens de artikelen [invullen: …] bepaalde. Het college wijst de personen aan die zijn belast met het toezicht op het bij of krachtens de overige artikelen van deze verordening bepaalde.]

Artikel 6:2 Binnentreden woningen

De personen die belast zijn met het toezicht op de naleving en opsporing van overtredingen van de bij of krachtens deze verordening gegeven voorschriften zijn bevoegd tot het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner als die voorschriften zien op:

a. de handhaving van de openbare orde of de openbare veiligheid;
b. de bescherming van het leven of de gezondheid van personen.

Artikel 6:3 Sanctiebepalingen

1. Overtreding van het bij of krachtens de volgende artikelen bepaalde en de daarbij op grond van artikel 1:5 gegeven voorschriften en beperkingen wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie:
   a. [invullen: …];
   b. [eventueel invullen: …];
   c. [eventueel invullen: …].
2. Overtreding van het bij of krachtens de volgende artikelen bepaalde en de daarbij op grond van artikel 1:5 gegeven voorschriften en beperkingen wordt gestraft met een geldboete van de eerste categorie:
   a. [invullen: …];
   b. [eventueel invullen: …];
   c. [eventueel invullen: …].
3. [eventueel opnemen: In afwijking van het eerste en tweede lid is artikel 1a van de Wet op de economische delicten van toepassing op overtreding van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 3:1 en 3:6 als sprake is van een omgevingsvergunningplichtige activiteit, [eventueel opnemen: artikel 3:2] en artikel 3:3.]
4. [eventueel opnemen: In geval van overtreding van de krachtens artikel 3, derde lid, van de Wet veiligheidsregio's gestelde regels kan het college een bestuurlijke boete opleggen van ten hoogste de geldboete, bedoeld in artikel 64, eerste lid, van de Wet veiligheidsregio's.]

Hoofdstuk 7. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 7:1 Overgangsbepaling lopende aanvragen en bezwaren

Op een aanvraag of op een bezwaarschrift tegen een besluit op grond van de [invullen: citeertitel in te trekken Algemene plaatselijke verordening], waarop bij de inwerkingtreding van deze verordening nog niet is beslist, wordt met toepassing van deze verordening een beslissing genomen.

Artikel 7:2 Overgangsbepaling overtredingen en sanctiebesluiten

Op een overtreding die heeft plaatsgevonden of is aangevangen voor de inwerkingtreding van deze verordening en waarvoor een bestraffende sanctie kan worden opgelegd, blijft het recht zoals dit gold voor de inwerkingtreding van deze verordening van toepassing.

[eventueel opnemen: Artikel 7:3 Overgangsbepaling melden uitweg
De [invullen: citeertitel in te trekken Algemene plaatselijke verordening] blijft van toepassing op een melding als bedoeld in artikel 2:12 van die verordening of een naar aanleiding van die melding ingediend bezwaarschrift als de melding voor de inwerkingtreding van deze verordening is gedaan.]

Artikel 7:4 Intrekking oude verordening
De [invullen: citeertitel in te trekken Algemene plaatselijke verordening] wordt ingetrokken.

Artikel 7:5 Nieuwe grondslag nadere regels, besluiten van algemene strekking en beleidsregels
1. Nadere regels, genoemd in bijlage I, onderdeel A, kolom 2, die zijn gebaseerd op een artikel, genoemd in bijlage I, onderdeel A, kolom 3, berusten na de inwerkingtreding van deze verordening op het overeenkomstige artikel van deze verordening, genoemd in bijlage I, onderdeel A, kolom 4.
2. Een concretiserend besluit van algemene strekking, genoemd in bijlage I, onderdeel B, kolom 2, dat is gebaseerd op een artikel, genoemd in bijlage I, onderdeel B, kolom 3, berust na de inwerkingtreding van deze verordening op het overeenkomstige artikel van deze verordening, genoemd in bijlage I, onderdeel B, kolom 4.
3. Beleidsregels, vastgesteld op grond van de [invullen: citeertitel in te trekken Algemene plaatselijke verordening] gelden na inwerkingtreding van deze verordening als beleidsregels, vastgesteld op grond van deze verordening.

Artikel 7:6 Nieuwe grondslag beschikkingen en andere besluiten
Een vergunning, ontheffing, vrijstelling of ander besluit, als bedoeld in bijlage I, onderdeel C, kolom 2, gegeven op grond van een artikel, genoemd in bijlage I, onderdeel C, kolom 3, geldt na de inwerkingtreding van deze verordening als een vergunning, ontheffing, vrijstelling of ander besluit, op grond van het overeenkomstige artikel van deze verordening, genoemd in bijlage I, onderdeel C, kolom 4.

Artikel 7:7 Nieuwe grondslag meldingen en kennisgevingen
Als voor de inwerkingtreding van deze verordening een melding of kennisgeving, als bedoeld in bijlage I, onderdeel D, kolom 2, is gedaan op grond van een artikel, genoemd in bijlage I, onderdeel D, kolom 3, dan geldt die melding of kennisgeving als gedaan op grond van het overeenkomstige artikel van deze verordening, genoemd in bijlage I, onderdeel D, kolom 4.

Artikel 7:8 Inwerkingtreding
Deze verordening treedt in werking op [invullen: datum].

Artikel 7:9 Citeertitel
Deze verordening wordt aangehaald als: Algemene plaatselijke verordening [invullen: naam gemeente][eventueel invullen: jaartal].

Aldus besloten in de openbare raadsvergadering van [invullen: datum].

De voorzitter,
De griffier,

Bijlage bij de artikelen 7:5 tot en met 7:7 van de Algemene plaatselijke verordening [invullen: naam gemeente] [eventueel invullen: jaartal]

A. Overgangsrecht nadere regels (artikel 7:5, eerste lid)

De door de in kolom 1 genoemde bestuursorganen in kolom 2 bedoelde nadere regels die zijn gebaseerd op de in kolom 3 genoemde artikelen van de in artikel 7:4 bedoelde verordening gelden na inwerkingtreding van de Algemene plaatselijke verordening [invullen: naam gemeente] [eventueel invullen: jaartal] als nadere regels op grond van de in kolom 4 genoemde artikelen in samenhang met artikel 1:9 van deze verordening.

1. Bevoegdheid	2. Nadere regels	3. Oud artikel	4. Nieuw artikel
College	Nadere regels voor terrassen, uitstallingen en reclameborden op openbare weg/plaats	2:10, derde lid (variant 1)	3:6, vierde lid (variant 1)
Bevoegd bestuursorgaan (college)	Nadere regels over plaatsen van bepaalde categorieën voorwerpen op of aan een openbare plaats	2:10, vijfde lid (variant 3)	3:6, vierde lid (variant 2)
College	Nadere regels over deelmobiliteit	2:13, derde lid (variant 1) 2:13, eerste en tweede lid (variant 2)	4:52, derde lid
College	Nadere regels voor het aanbrengen van meningsuitingen en bekendmakingen	2:42, zevende lid	2:21, vijfde lid
Bevoegde bestuursorgaan (college of burgemeester)	Beperking van aantal vergunningen voor seksinrichtingen of seksbedrijven	3:5 (bij optie 1 in variant 1, 2 en 3) 3:5, tweede lid (variant 4)	4:17 jo. 4:35 (bij optie 1 in variant 1, 2 en 3) 4:17, tweede lid jo. 4:35 (bij optie 1 in variant 4)
College	Voorschriften ter voorkoming of beperking van geluidhinder (nadere regels)	4:5b, derde lid	3:28, eerste lid
College	Nadere regels voor het op aangewezen plaatsen opslaan, plaatsen of aanwezig hebben van voorwerpen of stoffen, zoals voer- en vaartuigen, mest, afvalstoffen, buiten een inrichting of de weg of in de openlucht	4:13, tweede lid	3:8, derde lid
College	Nadere regels bij aanwijzing plaatsen voor recreatief nachtverblijf buiten kampeerterreinen	4:19, tweede lid	3:21, tweede lid
College	Nadere regels of beperkingen voor ligplaatsen vaartuigen	5:25, tweede lid, onder a	3:25, tweede lid, onder a
College	Nadere regels voor het gebruik van crossterreinen	5:32, tweede lid	2:14, tweede lid

1. Bevoegdheid	2. Nadere regels	3. Oud artikel	4. Nieuw artikel
College	Nadere regels voor het gebruik van natuurgebieden en dergelijke	5:33, tweede lid	2:10, tweede lid

B. Overgangsrecht concretiserende besluiten van algemene strekking (artikel 7:5, tweede lid)

De door de in kolom 1 genoemde bestuursorganen in kolom 2 bedoelde besluiten die zijn gebaseerd op de in kolom 3 genoemde artikelen van de in artikel 7:4 bedoelde verordening gelden na inwerkingtreding van de Algemene plaatselijke verordening **[invullen:** naam gemeente] **[eventueel invullen:** jaartal] als besluiten op grond van de in kolom 4 genoemde artikelen en artikel 1:9 van laatstgenoemde verordening.

1. Bevoegdheid	2. Besluit	3. Oud artikel	4. Nieuw artikel
College	Aanwijzing van openbare plaatsen waar het verboden is geschreven of gedrukte stukken of afbeeldingen onder publiek te verspreiden of openlijk aan te bieden	2:6, eerste lid	2:20, eerste lid
College	Aanwijzing die het verbod om geschreven of gedrukte stukken of afbeeldingen te verspreiden of openlijk aan te bieden te beperkt tot bepaalde dagen en uren	2:6, tweede lid	2:20, tweede lid
Burgemeester	Aanwijzing van openbare plaatsen waar het verboden is op te treden als straatartiest, straatfotograaf, tekenaar, filmoperateur of gids	2:9, eerste lid	4:39, eerste lid
Burgemeester	Aanwijzing van categorie vechtsportwedstrijden of -gala's	2:24, tweede lid, onder f	4:36, eerste lid, onder g
College	Aanwijzing van aanplakborden voor het aanbrengen van meningsuitingen en bekendmakingen	2:42, vijfde lid	2:21, vierde lid, onder a
College	Aanwijzing van gebied verboden drankgebruik op openbare plaatsen	2:48, eerste lid	2:1, tweede lid
College	Aanwijzing van openbare plaatsen of daaraan grenzende voor het publiek openstaande gebouwen of daarbij behorende erven waar het verboden is messen of andere voorwerpen die als steekwapen kunnen worden gebruikt, bij zich te hebben	2:50a, eerste lid	2:4, eerste lid
College of burgemeester	Aanwijzing van terrein waar een markt, kermis, uitvoering, bijeenkomst of plechtigheid wordt gehouden die publiek trekt en uren en plaatsen om zich daar met een fiets of bromfiets te bevinden	2:52	2:30
College	Aanwijzing van plaatsen waar het verboden of toegestaan is honden te laten verblijven of te laten lopen	2:57, eerste lid, onder a en c, en tweede lid	3:38, tweede lid, onder a en c, en derde lid

1. Bevoegdheid	2. Besluit	3. Oud artikel	4. Nieuw artikel
College	Aanwijzing van plaatsen waar verplichting tot verwijdering van de uitwerpselen van de hond niet geldt	2:58, derde lid	3:39, derde lid
College	Aanwijzing van plaatsen waar en dieren waarvoor verbod geldt om deze dieren te houden en te voeren	2:60, eerste lid	3:40, eerste lid, en 3:41, eerste lid
Burgemeester	Aanwijzing groepen van personen en plaatsen voor bestuurlijke ophouding	2:75	5:1
Burgemeester	Aanwijzing van veiligheidsrisicogebied	2:76	5:2
Burgemeester	Aanwijzing cameratoezicht op openbare plaatsen	2:77, eerste lid	5:3, eerste lid
Burgemeester	Aanwijzing van bedrijfsmatige activiteiten en gebouwen of bij die gebouwen behorende erven of gebieden in verband met het tegengaan van onveilig, niet leefbaar en malafide ondernemersklimaat	2:81, tweede en derde lid	5:9, eerste lid
College	Aanwijzing van aard seksinrichtingen en seksbedrijven of gebied in verband met concentratie seksinrichtingen	3:4	4:16
Bevoegde bestuursorgaan (college of burgemeester)	Aanwijzing van aard seksinrichtingen en seksbedrijven of gebied voor de beperking van het aantal vergunningen voor seksinrichtingen of seksbedrijven	3:5 (bij optie 1 in variant 1, 2 en 3) 3:5, tweede lid (variant 4)	4:17 jo. 4:35 (bij optie 1 in variant 1, 2 en 3) 4:17, tweede lid jo. 4:35 (bij optie 1 in variant 4)
College	Aanwijzing van wegen en tijden voor straatprostitutie	3:19, tweede lid	4:31, tweede lid
College	Aanwijzing van collectieve festiviteiten (geluidsnorm)	4:2, eerste lid	3:33, eerste lid
College	Aanwijzing van collectieve festiviteiten (verlichting)	4:2, tweede lid	3:35, eerste lid
College	Aanwijzing van terreinen of wateren waar en categorieën van geluidsapparaten, toestellen of machines waarvoor verbod geluidhinder in de openlucht niet geldt	4:5b, derde lid	3:28, eerste lid
College	Aanwijzing van weg voor routering vrachtauto's	4:5f, eerste lid	3:29, eerste lid
Burgemeester	Aanbrenging van mosquito op een openbare plaats	4:6a, tweede en vijfde lid	5:7, tweede en vijfde lid
College	Aanwijzing van weggedeelte en tijdsperiode voor werkzaamheden reinigingsdienst	4:7	3:24
College	Vaststelling van Bomenlijst	4:11, eerste lid	3:3, tweede lid

1. Bevoegdheid	2. Besluit	3. Oud artikel	4. Nieuw artikel
College	Aanwijzing van plaatsen waar het verboden is voorwerpen of stoffen op te slaan, te plaatsen of aanwezig te hebben buiten een inrichting of de weg of in de openlucht	4:13, eerste lid	3:8, eerste lid
College	Aanwijzing van plaatsen waar recreatief nachtverblijf buiten kampeerterreinen is toegestaan	4:19, eerste lid	3:21, eerste lid
College	Aanwijzing van weg waar het verboden is om een voertuig te parkeren met het kennelijke doel om dit te koop aan te bieden of te verhandelen	5:3, eerste lid	3:15, eerste lid
College	Aanwijzing van plaats om groot voertuig (langer dan 6m en hoger dan 2,4m) te parkeren	5:8, eerste lid	3:18, derde lid
College	Aanwijzing van weg om lang voertuig (langer dan 6 m) op aangewezen weg te parkeren	5:8, tweede lid	3:18, derde lid
College	Aanwijzing van plaatsen waar het verboden is fietsen of bromfietsen onbeheerd buiten de daarvoor bestemde ruimten of plaatsen te laten staan	5:12, eerste lid	3:23, eerste lid
College	Aanwijzing van plaatsen waar en vaststelling periode gedurende welke het verboden is fietsen of bromfietsen langer dan de vastgestelde periode onafgebroken te laten staan	5:12, tweede lid	3:23, tweede lid
College	Aanwijzing van openbare plaatsen waar en dagen en uren waarop een ventverbod geldt	5:15, eerste lid	4:51, eerste lid
College	Aanwijzing van openbare plaatsen waar en dagen en uren waarop een ventverbod geldt voor geschreven en gedrukte stukken	5:15, vijfde lid	4:51, eerste lid en tweede lid, onder b, laatste zinsnede
College	Aanwijzing van gedeelten van openbaar water voor ligplaatsen vaartuigen	5:25, eerste lid	3:25, eerste lid
College	Aanwijzing van crossterreinen	5:32, tweede lid	2:14, eerste lid
College	Aanwijzing van terreinen waar verbod voor verkeer in natuurgebieden en dergelijke niet geldt	5:33, tweede lid	2:10, eerste lid
College	Aanwijzing van plaatsen waar asverstrooiing verboden is	5:36, tweede lid (varianten 1 en 2)	3:46, eerste lid, aanhef en onder c (variant 1) 3:46, tweede lid (variant 2)
College of burgemeester	Aanwijzing van toezichthouders	6:2, tweede lid	6:1, tweede lid (variant 1) 6:1 (variant 2)

C. Overgangsrecht beschikkingen, voorschriften of beperkingen en formulieren (artikel 7:6)

De door de in kolom 1 genoemde bestuursorganen in kolom 2 bedoelde beschikkingen, besluiten of vastgestelde formulieren die zijn gebaseerd op de in kolom 3 genoemde artikelen van de in artikel 7:4 bedoelde verordening gelden na inwerkingtreding van de Algemene plaatselijke verordening **[invullen:** naam gemeente] **[eventueel invullen:** jaartal] als beschikkingen of formulieren op grond van de in kolom 4 genoemde artikelen van laatstgenoemde verordening, hetzij tot het einde van hun looptijd, hetzij tot het tijdstip dat zij met toepassing van deze verordening worden gewijzigd of ingetrokken.

1. Bevoegdheid	2. Beschikking, besluit of formulier	3. Oud artikel	4. Nieuw artikel
Bevoegde bestuursorgaan (college of burgemeester)	Voorschriften of beperkingen aan een vergunning of ontheffing	1:4, eerste lid	1:5, eerste lid
Burgemeester	Ontheffing van verbod zich te begeven naar of zich te bevinden op afgezette openbare plaatsen	2:1, vierde lid	2:17, zesde lid
College	Ontheffing van verbod verspreiden of openlijk aanbieden geschreven of gedrukte stukken of afbeeldingen onder publiek	2:6, vierde lid	2:20, vijfde lid
Burgemeester	Ontheffing van verbod vertoning op openbare plaats	2:9, derde lid	4:39, vijfde lid
Bevoegde bestuursorgaan (college)	Ontheffing van verbod ander gebruik weg dan overeenkomstig publieke functie ervan	2:10, vierde lid (variant 1)	3:6, vijfde lid (variant 1)
Bevoegde bestuursorgaan (college)	Vergunning voor ander gebruik weg dan overeenkomstig publieke functie ervan	2:10, eerste lid (variant 2 en 3)	3:6, eerste lid (variant 2)
Bevoegde bestuursorgaan (college)	Vergunning voor het aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg	2:11, eerste lid	3:1, eerste lid
Bevoegd gezag (college)	(Omgevings)vergunning voor het maken of veranderen van een uitweg	2:12, eerste lid (variant 2)	3:2, eerste lid
College	Vergunning voor deelmobiliteit	2:13, eerste lid	4:55, eerste lid
College	Ontheffing van verbod voor objecten onder hoogspanningslijn	2:22, tweede lid	3:9, derde lid
Burgemeester	Evenementenvergunning	2:25, eerste lid	4:37, eerste lid
Burgemeester	Vergunning voor exploitatie openbare inrichting	2:28, eerste lid	4:1, eerste lid
Burgemeester	Vrijstelling van verbod exploitatie openbare inrichting zonder vergunning	2:28, vijfde lid	4:1, vijfde lid
Burgemeester	Ontheffing van sluitingstijd voor openbare inrichting	2:29, derde lid	4:2, derde lid

1. Bevoegdheid	2. Beschikking, besluit of formulier	3. Oud artikel	4. Nieuw artikel
Burgemeester	Vaststelling andere sluitingstijd voor een openbare inrichting	2:30, eerste lid	4:3, eerste lid
Burgemeester	Bevel tot tijdelijke sluiting van een openbare inrichting	2:30, eerste lid	4:3, eerste lid
Burgemeester	Vergunning voor exploitatie speelgelegenheid	2:39, eerste lid	4:41, eerste lid
College	Ontheffing van verbod betreden groenstroken, parken, plantsoenen en dergelijke	2:45, eerste lid	2:9, derde lid
Burgemeester	Aanlijngebod of aanlijn- en muilkorfgebod voor gevaarlijke of hinderlijke hond	2:59, eerste lid	3:36, eerste lid
College	Ontheffing van verbod om hinderlijke of schadelijke dieren te houden	2:60, tweede lid	3:41, vierde lid
College	Ontheffing van uitvlieggebod voor duiven	2:63, tweede lid	3:43, derde lid
College	Ontheffing van verbod om bijen te houden	2:64, vierde lid	3;44, vierde lid
Burgemeester	Waarmerking register van handelaar	2:67, eerste lid	4:54, eerste lid
Burgemeester	Vrijstelling van verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister	2:67, tweede lid	4:54, derde lid
Burgemeester	Tijdelijk gebiedsverbod	2:78, eerste en tweede lid	5:4, eerste en tweede lid
Burgemeester	Ontheffing van tijdelijk gebiedsverbod	2:78, derde lid	5:4, zesde lid
Burgemeester	Last onder bestuursdwang bij woonoverlast	2:79, tweede lid	5:6, tweede lid
Burgemeester	Sluiting voor publiek openstaand gebouw of bijbehorend erf	2:80, eerste lid	5:5, eerste lid
Burgemeester	Vergunning voor een bedrijfsmatige activiteit in het kader van het tegengaan van een onveilig, niet leefbaar en malafide ondernemersklimaat	2:81, derde lid	5:9, eerste lid
Burgemeester	Sluiting gebouw of erf waar bedrijfsmatige activiteit wordt uitgeoefend in het kader van het tegengaan van een onveilig, niet leefbaar en malafide ondernemersklimaat	2:81, tiende lid	5:15, eerste lid
Bevoegde bestuursorgaan (college of burgemeester)	Vergunning voor seksbedrijf	3:3, eerste lid	4:15, eerste lid
Burgemeester	Bevel zich gedurende een bepaalde tijd niet op te houden op aangewezen wegen voor straatprostitutie	3:20, derde lid	4:32, derde lid
Burgemeester	Bekendmaking dat tentoonstellen, aanbieden en aanbrengen van erotisch-pornografische goederen, afbeeldingen en dergelijke, de openbare orde of de woon- en leefomgeving in gevaar brengen	3:22, eerste lid	4:34, eerste lid

1. Bevoegdheid	2. Beschikking, besluit of formulier	3. Oud artikel	4. Nieuw artikel
College	Ontheffing voor geluidhinder in de openlucht	4:5b, tweede lid	3:27, derde lid
College	Ontheffing voor geluidhinder laden en lossen vrachtauto	4:5e, tweede lid	3:27, derde lid
College	Ontheffing van routering	4:5f, tweede lid	3:29, tweede lid
College	Ontheffing overige geluidhinder door toestellen of geluidsapparaten	4:6, tweede lid	3:27, derde lid
Bevoegd gezag (college)	Omgevingsvergunning voor het vellen van houtopstanden	4:11, tweede lid	3:3, derde lid
Bevoegd gezag (college of burgemeester)	Oplegging van herplantplicht	4:11, vijfde lid	3:3, vijfde lid
College	Ontheffing van verbod op recreatief nachtverblijf buiten kampeerterreinen	4:18, derde lid	3:20, derde lid
College	Ontheffing van verbod voor bedrijf, nevenbedrijf of degene die er een gewoonte van maakt voertuigen te stallen, te herstellen, te slopen, te verhuren of te verhandelen, om drie of meer auto's op een bepaalde afstand van elkaar te parkeren	5:2, vierde lid jo., derde lid, aanhef en onder a	3:14, vijfde lid
College	Ontheffing van verbod voor bedrijf, nevenbedrijf of degene die er een gewoonte van maakt voertuigen te stallen, te herstellen, te slopen, te verhuren of te verhandelen, om de weg als werkplaats te gebruiken	5:2, vierde lid jo., derde lid, aanhef en onder b	3:14, vijfde lid
College	Ontheffing van verbod om voertuig te parkeren op een aangewezen weg, met kennelijke doel om dit te koop aan te bieden of te verhandelen	5:3, tweede lid	3:15, tweede lid
College	Ontheffing van verbod om voertuig dat voor recreatie of anderszins voor andere dan verkeersdoeleinden wordt gebruikt langer dan op drie achtereenvolgende dagen op een aangewezen weg te plaatsen of te hebben	5:6, tweede lid	3:18, vijfde lid
College	Ontheffing van verbod om voertuig met handelsreclame op de weg te parkeren met het kennelijk doel om daarmee handelsreclame te maken	5:7, tweede lid	3:16, tweede lid
College	Ontheffing van verbod om groot voertuig (hoger dan 2,4m en langer dan 6m) op aangewezen plaats te parkeren	5:8, vijfde lid jo., eerste lid	3:18, zevende lid
	Ontheffing van verbod om lang voertuig (langer dan 6 m) op aangewezen weg te parkeren	5:8, vijfde lid jo., tweede lid	3:18, zevende lid

1. Bevoegdheid	2. Beschikking, besluit of formulier	3. Oud artikel	4. Nieuw artikel
College	Ontheffing van verbod om met voertuig te rijden door een park of plantsoen of een van gemeentewege aangelegde beplanting of groenstrook, of het daarin te doen of te laten staan	5:11, derde lid	2:9, derde lid
College	Vergunning voor inzameling van geld of goederen of leden- of donateurwerving	5:13, eerste lid	4:49, eerste lid
College	Ontheffing van ventverbod	5:15, tweede lid	4:51, derde lid
College	Vergunning om een standplaats in te nemen of te hebben	5:18, eerste lid	4:47, eerste lid
College	Vergunning voor een snuffelmarkt	5:23, eerste lid (variant 1)	4:37, eerste lid
College	Vergunning om een voorwerp, niet zijnde een voorwerp waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard of een vaartuig, op, in of boven openbaar water te plaatsen, aan te brengen of te hebben	5:24, eerste lid (variant 2)	3:7, eerste en tweede lid (variant 2)
College	Aanwijzing aan rechthebbende op een vaartuig over het innemen, veranderen of gebruik van een ligplaats	5:25, vierde lid	3:25, vierde lid
College	Ontheffing van verbod voor verkeer in natuurgebieden en dergelijke	5:33, vijfde lid	2:9, derde lid
College	Ontheffing van verbod om afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur te stoken	5:34, derde lid	2:15, derde lid
College	Ontheffing van verbod voor asverstrooiing	5:36, derde lid (varianten 1 en 2)	3:46, tweede lid (variant 1) 3:46, derde lid (variant 2)

D. Overgangsrecht meldingen of kennisgevingen (artikel 7:7)

De door de in kolom 1 bedoelde (rechts)personen in kolom 2 bedoelde meldingen of kennisgevingen die zijn gedaan op grond van de in kolom 3 genoemde artikelen van de in artikel 7:4 bedoelde verordening gelden als gedaan op grond van de in kolom 4 genoemde artikelen van deze verordening, voor zover de melding of kennisgeving ziet op een situatie die onder deze verordening nog voortduurt.

1. Wie	2. Melding of kennisgeving	3. Oud artikel	4. Nieuw artikel
Organisator	Kennisgeving betoging of samenkomst op openbare plaats	2:3, eerste lid	2:16, eerste lid
Belanghebbende	Melding maken of veranderen van een uitweg	2:12, eerste lid (variant 1)	7:3
Organisator	Melding klein evenement	2:25, derde lid	4:38, eerste lid

1. Wie	2. Melding of kennisgeving	3. Oud artikel	4. Nieuw artikel
Paracommerciële rechtspersoon	Melding bijeenkomst bij paracommerciële rechtspersoon	2:34b, derde lid (variant 1)	4:8, derde lid (variant 1)
Exploitant	Kennisgeving exploitatie inrichting voor het houden van nachtverblijf	2:36	4:44
Handelaar of namens deze handelend persoon	Kennisgeving van handelaar in goederen van aanvang beroep of adreswijziging	2:68, aanhef en onder a, onder 1° en 2°	4:55, aanhef en onder a, onder 1° en 2°
Exploitant	Melding verandering in de uitoefening van bedrijfsmatige activiteit	2:81, zesde lid	5:13, aanhef en onder a
Vergunninghouder	Melding gewijzigde omstandigheden bij seksbedrijf	3:10	4:21, eerste lid
Exploitant	Melding voorgenomen wijziging van het bedrijfsplan van het prostitutiebedrijf	3:15, vierde lid	4:27, vierde lid
Exploitant of beheerder	Melding als ten minste één maand geen gebruik gemaakt zal worden van de vergunning.prostitutiebedrijf	3:17, tweede lid, aanhef en onder f	4:29, tweede lid, aanhef en onder f
Houder van een inrichting	Melding incidentele festiviteiten (geluidsnorm)	4:3, eerste lid	3:34, eerste lid
Houder van een inrichting	Melding incidentele festiviteit (verlichting)	4:3, tweede lid	3:35, vierde lid
Belanghebbende	Melding voor het houden van een snuffelmarkt	5:23, eerste lid, aanhef en onder c (variant 2)	4:38, eerste en vijfde lid
Belanghebbende	Melding voor het plaatsen of hebben van voorwerpen op, in of boven openbaar water	5:24, tweede lid (variant 1)	3:7, tweede lid (variant 1)

Behoort bij het raadsbesluit van [**invullen:** datum].

De voorzitter,
De griffier,

Bijlage 3: Model Toelichting bij Model Algemene plaatselijke verordening (nieuw model, november 2026)

Leeswijzer

Deze VNG modeltoelichting biedt verschillende mogelijkheden tot aanpassing aan de lokale situatie van een gemeente. Deze worden expliciet gemaakt door blokhaken en een korte instructie in blauw. Deze zijn ook eenvoudig te vinden door te zoeken (Ctrl+F) op een blokhaak ([) in de tekst.

- [invullen: …] of [invullen: iets] = door gemeente in te vullen, zie bijvoorbeeld artikel 1:1.
- [(bijvoorbeeld: iets)] = een voorbeeld ter illustratie of uitleg voor gemeente, zie bijvoorbeeld artikel 1:3.
- [Variant kiezen: Variant A iets Variant B iets] = varianten waaruit gekozen kan worden, zie bijvoorbeeld varianten A en B bij artikel 3:6.
- [eventueel opnemen: iets] = facultatief, zie bijvoorbeeld artikel 3:9.
- [kies optie: iets OF iets] = door gemeente te kiezen, zie bijvoorbeeld artikel 3:18.

Voorafgaand aan het aanbieden aan de gemeenteraad moeten de keuzes zijn gemaakt en moeten deze leeswijzer, de blauwe teksten en de kop- & voettekst zijn verwijderd. Nadere uitleg en instructies zijn opgenomen in de implementatiehandleiding die hoort bij dit model. Als op onderdelen andere keuzes gemaakt worden dan in de modelverordening zijn gemaakt, dan sluit deze toelichting mogelijk niet aan, en moet de toelichting dus worden aangepast op de gemaakte keuzes. De modeltoelichting kan worden gebruikt als toelichting aan de gemeenteraad bij het voorstel tot vaststelling van de verordening. De toelichting wordt niet door de raad vastgesteld en daarom ook niet gepubliceerd in het gemeenteblad met de verordening.

Toelichting bij het besluit van de raad van de gemeente [invullen: naam gemeente] tot vaststelling van de Algemene plaatselijke verordening [invullen: naam gemeente en eventueel jaartal] (Algemene plaatselijke verordening [invullen: naam gemeente en eventueel jaartal])

Algemeen

De Algemene plaatselijke verordening (Apv) is een van de meest omvattende verordeningen van de gemeente. Het doel van de Apv is om in samenhang regels te stellen over de huishouding van de gemeente. Daarbij staat het gedrag van mensen met effecten voor de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid en de leefbaarheid in de publieke ruimte of met uitstraling naar de publieke ruimte centraal.

Autonomie en medebewind

De Apv is in het algemeen gebaseerd op de bevoegdheid van de gemeente om onderwerpen die de gemeentelijke huishouding aangaan te reguleren. Deze bevoegdheid is geregeld in artikel 149 Gemeentewet (Gemw): de gemeenteraad (raad) maakt de verordeningen die de raad in het belang van de gemeente noodzakelijk acht. Het is een autonome (zelfstandige) bevoegdheid waaruit volgt dat de raad vrij is om naar eigen inzicht regels te maken. Uiteraard zijn er wel grenzen aan die bevoegdheid:
- de Apv heeft uitsluitend betrekking op het eigen grondgebied;
- de Apv regelt geen zaken die zodanig de privésfeer van burgers betreffen dat ze niet meer tot de huishouding van de gemeente kunnen worden gerekend;
- de Apv is niet in strijd met hogere regelgeving en maakt waar nodig pas op de plaats.

Naast de autonome bevoegdheid van de gemeente staat medebewind. Medebewindstaken volgen uit hogere wetgeving. In die wetgeving staat dan dat de raad bepaalde regels moet of kan stellen.

Vereniging van Nederlandse Gemeenten
Nassaulaan 12 Den Haag | Postbus 30435 | 2500 GK Den Haag
070 - 373 83 93 | info@vng.nl | vng.nl

Bij die medewindstaken is telkens de vraag relevant of regeling in de Apv moet of in een andere, aparte verordening. De medebewindstaken die in de Apv zijn opgenomen hangen nauw samen met andere artikelen in de Apv. Op die manier blijft er een samenhangend geheel bestaan van gemeentelijke regelingen die betrekking hebben op de publieke ruimte.

Aanhef
In de aanhef van de Apv zijn de grondslagen van de Apv opgenomen: artikel 149 van de Gemw en de medebewindsbepalingen.

Wettelijke grondslag	**Apv**
artikel 149 Gemeentewet	algemene verordenende bevoegdheid
artikel 149a Gemeentewet (binnentreden woningen)	artikel 6:2
artikel 151a Gemeentewet (seksbranche)	afdeling 4.2
artikel 151b Gemeentewet (veiligheidsrisicogebied)	artikel 5:2
artikel 151c Gemeentewet (cameratoezicht)	artikel 5:3
artikel 151d Gemeentewet (woonoverlast)	artikel 5:7
artikel 154 Gemeentewet (strafbepaling)	artikel 6:3
artikel 154a Gemeentewet (bestuurlijke ophouding)	artikel 5:1
artikelen 3 en 4 Wet openbare manifestaties	artikel 2:18
artikel 4 Alcoholwet	artikel 4:8
artikelen 25a, 25b, 25c, 25d en 25e Alcoholwet	artikelen 4:9 tot en met 4:13
artikel 30c, tweede lid, Wet op de kansspelen (aantal kansspelautomaten)	artikel 4:42
artikel 64, tweede lid, Wet veiligheidsregio's (facultatief)	artikel 6:3, vierde lid

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1:1 Definities
In dit artikel is een aantal begrippen gedefinieerd dat vaker in de Apv voorkomt. Deze begrippen zijn hieronder nader toegelicht. Een begrip dat alleen van belang is voor een of enkele artikelen of voor een bepaalde paragraaf, afdeling of hoofdstuk, is in dat artikel, paragraaf, afdeling of hoofdstuk gedefinieerd en zo nodig daar voorzien van een toelichting. Meerdere te onderscheiden locatieaanduidingen worden in dit artikel gedefinieerd, bijvoorbeeld openbaar groen, openbaar water, openbare plaats, publieke plaats en publieke ruimte. Het is daarbij belangrijk om op te merken dat deze begrippen elkaar niet uitsluiten, met uitzondering van de begrippen 'openbare plaats' en 'publieke plaats'. In iedere hoofdstukaanduiding, afdelingstitel, paragraaftitel en opschrift van de artikelen is zo nauwkeurig mogelijk aangegeven op welke locatie de te reguleren gedraging of activiteit betrekking heeft.

Beperkingengebiedactiviteit
Voor meerdere Apv-verboden geldt dat beperkingengebiedactiviteiten van die verboden moeten worden uitgezonderd. Dit is telkens in de desbetreffende artikelen geregeld. In de Omgevingswet wordt een beperkingengebiedactiviteit omschreven als een activiteit binnen een beperkingengebied. Een beperkingengebied is een bij of krachtens de wet aangewezen gebied waar vanwege de aanwezigheid van een werk of object regels gelden over activiteiten die gevolgen hebben of kunnen hebben voor dat werk of object.

Bouwwerk en gebouw
De definities van 'bouwwerk' en 'gebouw' in de Apv bevatten een verwijzing naar de omschrijvingen in de bijlage, onder A, bij de Omgevingswet. Deze bijlage geeft van het begrip 'bouwwerk' de volgende omschrijving: constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal, die op de plaats van bestemming hetzij direct of indirect met de grond verbonden is, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond, bedoeld om ter plaatse te functioneren,

met inbegrip van de daarvan deel uitmakende bouwwerkgebonden installaties anders dan een schip dat wordt gebruikt voor verblijf van personen en dat is bestemd en wordt gebruikt voor de vaart.
Van het begrip ‘gebouw’ staat in dezelfde bijlage de volgende omschrijving: bouwwerk dat een voor mensen toegankelijk overdekt geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt.

Bromfiets
Artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994 (WVW 1994) bevat een uitgebreide omschrijving van wat een bromfiets is. Het gaat om motorrijtuigen op twee, drie of vier wielen met bepaalde technische kenmerken. Brombakfiets, brommobiel, snorfiets en speed-pedelec zijn bromfietsen (zie artikel 1 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (RVV1990)). Een ‘fatbike’ kan een bromfiets zijn, maar kan ook een fiets met trapondersteuning (elektrische fiets) zijn. De feitelijke technische uitvoering bepaalt onder welke voertuigcategorie de ‘fatbike’ valt.

Handelsreclame
Op grond van de definitie ziet handelsreclame niet op reclame voor ideële doeleinden. Dit voorkomt dat er een conflict ontstaat met de vrijheid van meningsuiting. Zie artikel 7, vierde lid, van de Grondwet.

Houtopstand
De bijlage, onder A, van de Omgevingswet definieert een houtopstand als een zelfstandige eenheid van bomen, boomvormers, struiken, hakhout of griend. Hakhout zijn een of meer bomen die na te zijn geveld, opnieuw op de stronk uitlopen.
Openbaar groen
Deze definitie omvat alle groenvoorzieningen in de gemeente, met uitzondering van bermen. Gelet op de definitie van weg in artikel 1 en 65, derde lid, van de WVW 1994 en artikel 10 van het RVV 1990 vallen bermen niet onder openbaar groen. Groenvoorzieningen die voor het publiek toegankelijk zijn kunnen zowel openbare als publieke plaatsen betreffen.

Openbaar water
De definitie sluit aan bij ‘openbaar water’ in de zin van Boek 5 van het Burgerlijk Wetboek, dat is ieder water dat openstaat voor het publiek. ‘Openbaar’ is hier dus gelijk aan ‘feitelijk voor het publiek toegankelijk’. Openbaar water kan zowel een ‘openbare plaats’ als een ‘publieke plaats’ in de zin van de Apv zijn en is dus een species van het genus ‘publieke ruimte’.

Openbare inrichting
Het begrip ‘openbare inrichting’ heeft betrekking op bedrijven waar alcoholhoudende dranken worden verstrekt voor gebruik ter plaatse (“natte horeca”) en op bedrijven waar geen alcoholhoudende dranken worden verstrekt (“droge horeca”). Onder het begrip ‘openbare inrichting’ vallen ook bedrijven waar rookwaren worden verstrekt. Coffeeshops worden eveneens als gewone openbare inrichtingen behandeld. Er zijn geen bijzondere bepalingen over coffeeshops opgenomen. Afhaalzaken vallen niet onder de definitie van ‘openbare inrichting’. Dat zijn zaken waar etenswaren worden verkocht of bereid die direct voor consumptie geschikt zijn, maar waar de etenswaren niet ter plekke geconsumeerd kunnen worden. Het gaat bijvoorbeeld om traiteurs, pizzabakkers, sushi- of shoarmazaken die maaltijden op bestelling thuis afleveren of waar de maaltijden kunnen worden afgehaald. Dergelijke bedrijven vallen onder de Winkeltijdenwet en de Winkeltijdenverordening. Voor deze zaken is dus geen horeca-exploitatievergunning nodig.

Openbare plaats
Voor deze definitie is aangesloten bij de omschrijving van ‘openbare plaats’ in artikel 1 van de Wet openbare manifestaties (Wom). Een openbare plaats wordt in die wet gedefinieerd als een plaats die krachtens bestemming of vast gebruik openstaat voor het publiek. Openstaan voor het publiek betekent dat in beginsel eenieder vrij is om er te komen, te vertoeven en te gaan. Het verblijf op

die plaats mag niet door de gerechtigde aan een bepaald doel gebonden zijn (Kamerstukken II 1985/86, 19427, nr. 3, p. 15–16). Dat de plaats ‘openstaat’ betekent verder dat geen sprake is van een meldingsplicht, de eis van voorafgaand verlof, of de heffing van een toegangsprijs voor het betreden van de plaats.
Op grond van deze betekenis zijn bijvoorbeeld geen openbare plaats: stadions, winkels, cafés, restaurants, musea, ziekenhuizen, universiteiten, kerken, moskeeën, de hal van het gemeentehuis en het deel van een station en de perrons dat zich achter gesloten toegangspoortjes bevindt en slechts toegankelijk is voor publiek na het tegen betaling inchecken. Op grond van de Apv valt een groot aantal van deze locaties onder het begrip ‘publieke plaats’ (zie aldaar).
Krachtens bestemming wil zeggen dat de rechthebbende – overheid dan wel particulier – aan de plaats een openbaar karakter heeft gegeven, bijvoorbeeld door middel van een besluit of inrichting van de plaats. Een openbare plaats krachtens vast gebruik ontstaat wanneer de plaats gedurende zekere tijd wordt gebruikt als had deze die bestemming, en de rechthebbende deze feitelijke toestand gedoogt (Kamerstukken II 1985/86, 19427, nr. 3, p. 16).
Voorbeelden van openbare plaatsen zijn: openbare wegen, plantsoenen, speelweiden, parken, vrij toegankelijke gedeelten van overdekte passages, van winkelgalerijen, van stationshallen en van aankomst- en vertrekhallen van vliegvelden, openbare waterwegen en vrij toegankelijke recreatieplassen.
In artikel 1, tweede lid, van de Wom is expliciet aangegeven dat onder een openbare plaats niet wordt begrepen een gebouw of besloten plaats als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Grondwet (Kamerstukken II 1986/87, 19427, nr. 5, p. 11-13 en nr. 6).

Parkeren
Voor de definitie van ‘parkeren’ is aangesloten bij de definitie in artikel 1 van het RVV 1990. Dit artikelonderdeel verstaat daarom onder parkeren: het laten stilstaan van een voertuig anders dan gedurende de tijd die nodig is voor en gebruikt wordt tot het onmiddellijk in- of uitstappen van passagiers of voor het onmiddellijk laden of lossen van goederen.

Publieke plaats
Naast de definitie van ‘openbare plaats’ is ook opgenomen een definitie van ‘publieke plaats’. De Wom onderscheidt openbare plaatsen en niet-openbare plaatsen. De niet-openbare plaatsen zijn dan onder te verdelen in:
a. voor het publiek toegankelijke plaatsen;
b. niet voor het publiek toegankelijke plaatsen; en
c. woningen.
De a-categorie niet-openbare plaatsen noemen we in de Apv ‘publieke plaatsen’. Een publieke plaats is dus een voor eenieder toegankelijke plaats die geen openbare plaats is omdat het verblijf er doelgebonden is. Hieronder vallen ook voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven als bedoeld in de artikelen 151b, eerste lid, en 174, eerste lid, van de Gemw. Zo wordt het ook in wetgeving geformuleerd (zie bijvoorbeeld artikel 151c, eerste lid, van de Gemw).
Voor publieke plaatsen kunnen wel voorwaarden gelden voor toegang en verblijf, zoals een entreeprijs, minimumleeftijd of verzoek om identificatie. Het publiek gebruik van het gebouw is doelgebonden, bijvoorbeeld bij een bijzondere bestemming of als gebruiksvoorwaarden gelden.
Voorbeelden van publieke plaatsen, meer in het bijzonder voor het publiek openstaande gebouwen (en daarbij behorende erven) zijn: stadions, musea, bibliotheken, winkels, cafés, restaurants en de bijbehorende terrassen, bioscopen, theaters, dierentuinen, attractieparken en andere dagattracties, en bepaalde recreatiegebieden. Onder de definitie vallen ook voor het publiek openstaande ruimten in gebouwen (lokalen) en – in verband met de definitie van gebouw en bouwwerk in de Apv – drijvende bouwwerken zoals hotels of restaurants.
Als de gestelde voorwaarden tot gevolg hebben dat alleen nog specifieke personen toegang hebben, dan is geen sprake van een publieke plaats, maar van een niet voor het publiek toegankelijke plaats. De feitelijke omstandigheden van het geval zijn bepalend. Formele criteria, zoals de benaming, de aanduiding op de gevel of een lidmaatschap zijn niet bepalend voor de

vaststelling van het publieke of besloten karakter. Bepalend is hoe de betreffende plaats in werkelijkheid overwegend wordt geëxploiteerd.

Publieke ruimte
Publieke ruimte is een overkoepelend begrip voor openbare en publieke plaatsen. Het betreft dus alle voor eenieder – zonder aanzien des persoons – toegankelijke plaatsen.

Rechthebbende
Hieronder wordt verstaan de rechthebbende naar burgerlijk recht.

Schaarse vergunning of ontheffing
Bij schaarste is het aantal beschikbare vergunningen of ontheffingen beperkt ten opzichte van het aantal (potentiële) gegadigden, waardoor niet aan iedere aanvrager een vergunning of ontheffing kan worden verleend. Deze schaarste kan voortvloeien uit fysieke of technische beperkingen (natuurlijke schaarste), zoals de beperkte beschikbaarheid van fysieke ruimte of andere objectief begrensde publieke middelen, dan wel uit een door het bevoegde bestuursorgaan vastgestelde kwantitatieve begrenzing van het aantal vergunningen of ontheffingen (beleidsmatige schaarste). In beide gevallen vereist de verdeling van de vergunningen of ontheffingen een transparante, objectieve en non-discriminatoire verdelingsprocedure, waarbij potentiële gegadigden een gelijke kans krijgen om voor vergunning- of ontheffingverlening in aanmerking te komen.

Terras
Een terras is (ook) een erf in de zin van artikel 174 van de Gemw (behorend bij een voor het publiek openstaand gebouw, waarin de openbare inrichting is gevestigd).

Voertuig
Artikel 1 van het RVV 1990 omschrijft voertuigen als fietsen, bromfietsen, gehandicaptenvoertuigen, motorvoertuigen, trams en wagens. Hoewel aangesloten is bij deze definitie, zijn kleine wagens van de definitie uitgesloten. Dit om te voorkomen dat sommige Apv-artikelen een te ruime strekking krijgen. Hetzelfde artikel omschrijft een gehandicaptenvoertuig als een voertuig dat is ingericht voor het vervoer van een gehandicapte, niet breder is dan 1,10 meter en niet is uitgerust met een motor, dan wel is uitgerust met een motor waarvan de door de constructie bepaalde maximumsnelheid niet meer dan 45 km per uur bedraagt, en geen bromfiets is. Rolstoelen zijn gehandicaptenvoertuigen, maar als ze zijn uitgerust met een motor geen motorvoertuigen in de zin van de Apv.

Weg
De definitie van ‘weg’ sluit aan bij de definitie van ‘wegen’ in artikel 1, eerste lid, onder b, van de WVW 1994. Hieronder wordt verstaan alle voor het openbaar verkeer openstaande wegen of paden met inbegrip van de daarin liggende bruggen en duikers en de tot die wegen behorende paden en bermen of zijkanten. Hiertoe behoren ook voor eenieder openstaande trottoirs, voetpaden, voetgangersgebieden, rijwielpaden en parkeerplaatsen of -terreinen.
De weg valt overigens binnen de definitie van ‘openbare plaats’.

Verschillende artikelen in de Apv hebben betrekking op (verboden) gedragingen ‘op of aan de weg’. Een soms ook boven de weg. De term ziet op een zekere nabijheid ten opzichte van de weg. Daaronder vallen bijvoorbeeld voortuinen van huizen en andere open ruimtes die aan de weg zijn gelegen. Uiteraard vallen daaronder geen gedragingen binnenshuis. Een stilstaande auto staat weliswaar op of aan de weg, maar wat daarbinnen gebeurt is privédomein. Overlastgevend gedrag vanuit een stilstaande auto met uitstraling naar de publieke ruimte valt wel onder ‘op of aan de weg’ (vergelijk ABRvS 14-05-2025. ECLI:NL:RVS:2025:2170).

Artikel 1:2 Doel van de verordening

Dit artikel legt expliciet het doel van de verordening vast. De Apv-artikelen strekken er telkens toe de in het eerste lid beschreven doelen te (waar)borgen en te beschermen en in onderlinge samenhang te regelen. Het gaat bij deze doelen in algemene zin om het resultaat dat de verordening beoogt te realiseren. In sommige artikelen is expliciet het oogmerk van de bepaling opgenomen en dus wat de bepaling aan het realiseren van deze doelen bijdraagt. Het oogmerk van een bepaling kan dus niet los van het doel van de regeling worden gezien.

Hieronder zijn de doelen van de Apv nader toegelicht.
1. Waarborgen openbare orde en openbare veiligheid
Openbare orde en openbare veiligheid gaan over het waarborgen van een veilige en ordelijke samenleving. In de wet in formele zin, zoals de Gemeentewet (Gemw) of het Wetboek van Strafrecht (WvSr), is geen nadere definitie opgenomen van deze twee begrippen. In essentie gaat het bij openbare orde om het “ordelijk verloop van het gemeenschapsleven ter plaatse, als dat door menselijk handelen beïnvloed en bepaald wordt”, “het gewenste niveau van orde en rust in het openbare leven” of “de feitelijke rust (orde) in de publieke ruimte die aldaar als de normale gang van zaken is te beschouwen” (Kamerstukken II 1988/89, 19 403, nr. 10, p. 88-89; Kamerstukken II 1989/90, 19 403, nr. 16, p. 38 en Conclusie A-G 20-04-2021, ECLI:NL:PHR:2021:387). Of er sprake is van een verstoring van de openbare orde moet volgens de Hoge Raad (HR) worden beoordeeld aan de hand van het normale spraakgebruik, en met inachtneming van de specifieke omstandigheden van het geval. Het moet gaan om een verstoring van enige betekenis van de normale gang van zaken in of aan de desbetreffende publieke ruimte. Niet nodig is dat er wanordelijkheden onder het publiek zijn teweeggebracht (HR 30-01-2007, ECLI:NL:HR:2007:AZ2104).

Openbare veiligheid is sterk gerelateerd aan de openbare orde. Het gaat dan om de aan- of afwezigheid van gevaar voor personen, goederen of de samenleving en de mate waarin iemand zich door intimidaties, overlast of overtredingen bedreigd voelt.

Zedelijkheid en dierenwelzijn
Het begrip ‘zedelijkheid’ valt ook onder het begrip openbare orde. Dat neemt niet weg dat in de Apv in specifieke gevallen zedelijkheid expliciet is benoemd als dit prominent aan de orde is. Overweging 41 van de Dienstenrichtlijn noemt als onderdeel van de openbare orde: het beschermen van de menselijke waardigheid (vgl. zedelijkheid) of het belang van dierenwelzijn. Het belang van dierenwelzijn als aparte weigeringsgrond is volgens de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in strijd is met de uitputtende regeling van dierenwelzijn in de (toenmalige) Gezondheids- en welzijnswet voor dieren in samenhang met de daarop gebaseerde uitvoeringsvoorschriften (ABRvS 26-08-2009, ECLI:NL:RVS:2009:BJ6075). Hoewel de hiervoor genoemde wet is opgegaan in de Wet dieren, is het de verwachting dat aan het gegeven oordeel van de Afdeling nog steeds betekenis toekomt en dat ook de Wet dieren uitputtend bedoeld is.

2. Bescherming volksgezondheid
Om binnen de invloedsfeer van de Apv de volksgezondheid zoveel mogelijk te beschermen, worden bepaalde regels voorgeschreven. Het begrip heeft betrekking op gezondheid van de gemeentelijke bevolking als collectief. Onder het belang van ‘volksgezondheid’ kan bijvoorbeeld het uitbreken van mond-en-klauwzeer of COVID-19 gezien worden, waardoor de veiligheid van personen in gevaar komt. Verkeersveiligheid kan ook gezien worden als onderdeel van volksgezondheid, wanneer het algemeen belang ook ziet op het voorkomen van verkeersslachtoffers.

3. Bescherming van de leefbaarheid
Van oudsher is de Apv een verordening die de openbare orde en de openbare veiligheid beschermt en overlast tegengaat. Het beschermen van de leefbaarheid vult deze bescherming aan voor zover dit ziet op de kwaliteit van de woon- of leefomgeving, waaronder het uiterlijk aanzien van de gemeente. Deze bescherming is een bepalende factor voor de leefbaarheid. In de

Apv valt te denken aan de bepalingen rondom geluidoverlast, geurhinder en overlast veroorzaakt door stof, afval en dergelijke.

Verhouding tussen Apv en omgevingsplan
Gelet op de doelen van de Apv is er een aanzienlijk aantal raakvlakken met de Omgevingswet en het daarop gebaseerde omgevingsplan. Het doel van het omgevingsplan is om daarin de regels die betrekking hebben op de functie, de inrichting, het gebruik en het beheer van grond en de zich daarop bevindende gebouwen zoveel mogelijk samenhangend te reguleren. Kort gezegd is het uitgangspunt dat bepalingen die de openbare orde betreffen in de Apv staan en dat bepalingen die activiteiten regelen die de fysieke leefomgeving wijzigen, in het omgevingsplan zijn opgenomen. De afbakening tussen de Apv en de Omgevingswet is telkens in het artikel gespecificeerd.

Aard van de Apv-bepalingen
De regulering van de publieke ruimte of gedrag in of gebruik van privéruimten (niet voor het publiek toegankelijke plaatsen) met gevolgen voor de leefomgeving gebeurt in de Apv op verschillende manieren. In de Apv staan zorgplichten, verboden, bevoegdheden en sancties. In de Apv komen de volgende vier ‘toestemmingsstelsels’ voor:
- meldingstelsel;
- vrijstellingstelsel;
- vergunningstelsel;
- ontheffingstelsel.

Deze vier stelsels worden hieronder toegelicht.

Meldingstelsel
Bij een meldingstelsel kan sprake zijn van een verbod, maar is er geen bezwaar tegen de activiteit als zodanig. Om grip en regie te houden is in deze gevallen een melding verplicht gesteld. Bij een meldingstelsel kan geen sprake zijn van schaarste, want elke melding die aan de voorschriften voldoet, wordt geaccepteerd. Er is bij meldingen dus geen verdeling nodig. Als het meldingstelsel alleen wordt beheerst door algemene regels waarbij geen reactie van het bestuursorgaan (het college of de burgemeester) volgt, dan leidt het doen van een melding ook niet tot een besluit waartegen bezwaar en beroep openstaat. In andere gevallen leidt de weigering of acceptatie, het uitblijven van een reactie of het niet-tijdig reageren door het bestuursorgaan tot een besluit waartegen wel bezwaar en beroep mogelijk is.

Vrijstellingstelsel
Een vrijstelling is een uitzondering op een verbod. De vrijstelling geldt voor iedereen die aan de voorwaarden voor die vrijstelling voldoet. Ook hier is dus geen sprake van schaarste en is dus evenmin een verdeling nodig.

Vergunningstelsel
Bij een vergunningstelsel geldt een verbod, maar bestaat in het algemeen geen bezwaar tegen de activiteit. Met het vergunningsstelsel wordt de regie op de activiteiten gehouden. Het aantal beschikbare vergunningen kan beperkt zijn. Dat volgt dan uit het artikel of uit de feitelijke omstandigheden. In dat geval kan sprake zijn van schaarste. Er is dan verdelingsbeleid vastgesteld.

Ontheffingstelsel
Bij een ontheffingstelsel geldt een verbod om een bepaalde activiteit uit te voeren. In uitzonderlijke gevallen is een uitzondering op het verbod mogelijk in de vorm van een ontheffing. Dan geldt het verbod niet. Ook bij een ontheffingstelsel kan sprake zijn van schaarste. Er is dan verdelingsbeleid vastgesteld.

In het betreffende artikel staat telkens welk stelsel van toepassing is.

Apv-bepalingen zijn non-discriminatoir, noodzakelijk en geschikt (evenredig)
Als een activiteit onder de werking van de Dienstenrichtlijn valt en beperkt wordt door een vergunning-, melding- of ontheffingstelsel, mag die beperking alleen als deze niet discrimineert, wordt gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang en als die beperking evenredig is met die dwingende reden van algemeen belang. Dat geldt dus ook voor schaarse vergunningen of ontheffingen die dienstverrichters nodig hebben, zoals vergunningen voor evenementen en openbare inrichtingen.
Op grond van het (nationale) gelijkheidsbeginsel, waaruit het beginsel van gelijke kansen voortvloeit, gelden deze regels ook voor schaarse vergunningen die niet onder de Dienstenrichtlijn vallen (ABRvS 02-11-2016, ECLI:NL:RVS:2016:2927). Het voor onbepaalde tijd verlenen van schaarse vergunningen kan tot gevolg hebben dat de markt voor nieuwe aanbieders feitelijk ontoegankelijk wordt. Dat mag dus niet.

Ook artikel 3:4, tweede lid, van de Awb ziet op evenredigheid: de voor een of meer belanghebbenden nadelige gevolgen van een besluit mogen niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen. Onnodig nadelige gevolgen moeten worden voorkomen. Dit geldt voor de vaststelling van de Apv en voor een besluit in het concrete geval.

De in de Apv opgenomen voorschriften, waaronder vergunning- en ontheffingstelsels, voor of over dienstverrichters zijn voor hen niet discriminerend. Zij maken geen onderscheid naar nationaliteit of, voor rechtspersonen, naar de plaats van de statutaire zetel. De voorschriften zijn noodzakelijk, want gerechtvaardigd om dwingende redenen van algemeen belang, bestaande uit de bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of de leefbaarheid (overeenkomend met de doelen van de Apv).

Bij het opnemen van de Apv-artikelen is steeds beoordeeld of het artikel geschikt is om het doel te bereiken, waarbij is gekeken of het artikel effectief en samenhangend is. Vervolgens is beoordeeld of het artikel noodzakelijk is om het doel te bereiken en of er geen andere geschikte maatregelen zijn die de belanghebbenden minder of het minst belasten. Tot slot is beoordeeld of het artikel evenwichtig is en dus op zichzelf een geschikte en noodzakelijke maatregel is die in de gegeven omstandigheden niet onredelijk bezwarend is voor de belanghebbenden. Daarbij wordt aangetekend dat waar het meldingen, vergunningen of ontheffingen betreft, een controle achteraf te laat zou komen om daadwerkelijk doeltreffend te zijn. Alle artikelen in de Apv kunnen in algemene zin deze driestappentoets doorstaan en zijn in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel. De toepassing in individuele gevallen kan wel tot een ander oordeel leiden.

Artikel 1:3 Beslistermijn
Dit artikel regelt de beslistermijn op aanvragen voor vergunningen of ontheffingen, de mogelijkheid om de beslistermijn in bepaalde gevallen te verlengen, voor welke aanvragen geldt dat een vergunning of ontheffing van rechtswege is gegeven als niet tijdig op een aanvraag is beslist en voor welke aanvragen dit niet geldt vanwege de toepassing van artikel 28, eerste lid, laatste zinsnede, van de Dienstenwet. Deze vier onderdelen worden hieronder verder toegelicht.

Eerste lid
Het eerste lid maakt kenbaar binnen welke termijn het bevoegde bestuursorgaan op een aanvraag om een vergunning of een ontheffing moet beslissen. Dit sluit aan bij het uitgangspunt van artikel 4:13 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) dat de beslistermijn in het wettelijk voorschrift staat. Het voldoet, voor zover van toepassing, aan de verplichting uit artikel 13 van de Dienstenrichtlijn om een aanvraag binnen een vooraf bepaalde redelijke termijn te behandelen. Op grond van artikel 4:13, tweede lid, van de Awb en artikel 31, eerste lid, van de Dienstenwet is [invullen: aantal (bijvoorbeeld: acht)] weken een redelijke termijn. Bij schaarse vergunningen of

ontheffingen kan het nodig zijn te werken met een aanvraagtijdvak (zie ook de artikelen 6, tweede lid, en 9, tweede lid). De beslistermijn vangt dan aan na het verstrijken van het aanvraagtijdvak.

Tweede lid
Het tweede lid maakt het mogelijk de beslistermijn te verlengen, maar niet onbeperkt. Verlenging kan nodig zijn, bijvoorbeeld omdat sommige aanvragen ingewikkeld zijn en soms meer tijd vragen, zeker die aanvragen waarvoor meerdere adviezen moeten worden ingewonnen. De gemeente moet de aanvrager over de verlenging informeren (artikel 4:14 van de Awb, artikel 13, derde lid, van de Dienstenrichtlijn en artikel 31, vierde lid, van de Dienstenwet). Als sprake is van een dienst, is alleen de ingewikkeldheid van het onderwerp reden voor termijnverlenging. Verlenging kan dan eenmaal plaatsvinden (artikel 13, derde lid, van de Dienstenrichtlijn en artikel 31, tweede lid, van de Dienstenwet). De mogelijkheid van verlengen staat los van de bevoegdheid van het bestuursorgaan om de beslistermijn op te schorten als de aanvraag niet compleet is ingediend (artikel 4:15 van de Awb).
Als voor een activiteit verschillende besluiten (bijvoorbeeld vergunningen) nodig zijn, is sprake van samenhangende besluiten (afdeling 3.4a van de Awb) en kan de coördinatieregeling uit afdeling 3.5 van de Awb bij afzonderlijk besluit worden toegepast. Er is niet voor gekozen het gebruik van deze coördinatieregeling in de Apv verplicht te stellen. Als sprake is van coördinatie, dan gelden er bepaalde procedurevoorschriften. Zie hiervoor afdeling 3.5 van de Awb. Met betrekking tot de beslistermijn geldt de voor de gecoördineerde besluiten langste beslistermijn.
De coördinatieregeling kan worden toegepast in het geval voor een activiteit naast een Apv-vergunning ook een omgevingsvergunning nodig is, bijvoorbeeld voor het houden van een evenement. Ook kan deze regeling worden toegepast wanneer meerdere Apv-vergunningen voor dezelfde activiteit moeten worden verkregen. De burgemeester of het college kan in zo'n geval optreden als coördinerend bestuursorgaan (dat wordt dan vastgelegd in het 'coördinatiebesluit').

Derde lid
Artikel 4:20a, eerste lid, van de Awb maakt het mogelijk om in de Apv te bepalen dat een vergunning of ontheffing van rechtswege ('automatisch') is gegeven als het bestuursorgaan niet tijdig op de aanvraag beslist (positieve beschikking bij niet tijdig beslissen, ook wel 'lex silencio positivo' genoemd). Op de aanvraag is dan paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.
In dit derde lid is opgenomen in welke gevallen van rechtswege een vergunning of ontheffing is gegeven als de gemeente niet tijdig beslist op een aanvraag. Dat vermindert de regeldruk en verbetert de dienstverlening aan bedrijven en burgers.
Gelet op de in artikel 1:2, eerste lid, bedoelde oogmerken van de Apv – bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid en de leefbaarheid – is het voor andere aanvragen dan de hier genoemde niet wenselijk dat vergunningen of ontheffingen van rechtswege gegeven zijn. Paragraaf 4.1.3.3 van de Awb is dan dus niet van toepassing.

Dienstenrichtlijn of wet in formele zin
Dat een besluit van rechtswege is gegeven bij niet tijdig beslissen, kan ook volgen uit een wet in formele zin. Zo bepalen artikel 13, vierde lid, van de Dienstenrichtlijn en artikel 28, eerste lid, van de Dienstenwet dat een vergunning die onder de reikwijdte van de Dienstenrichtlijn of Dienstenwet valt van rechtswege is gegeven op het moment dat niet tijdig op de aanvraag om de vergunning wordt beslist. Als een hogere regeling bepaalt dat van rechtswege een vergunning is gegeven als het bestuursorgaan niet tijdig op de aanvraag beslist, staat dat niet nogmaals in de Apv.
Zie ook hierna bij het vierde lid.

Vierde lid
Artikel 28, eerste lid, laatste zinsnede, van de Dienstenwet biedt de mogelijkheid om bij wettelijk voorschrift te bepalen dat een vergunning of ontheffing niet van rechtswege is gegeven. Dat kan gerechtvaardigd zijn om dwingende redenen van algemeen belang, met inbegrip van een rechtmatig belang van een derde partij (artikel 13, vierde lid, van de Dienstenrichtlijn). In het vierde

lid van artikel 1:3 is een opsomming opgenomen voor welke vergunningen of ontheffingen de vergunning of ontheffing niet van rechtswege is gegeven als het bestuursorgaan niet tijdig op de aanvraag beslist. De in artikel 1:2, eerste lid, bedoelde oogmerken van de Apv rechtvaardigen in deze gevallen deze uitzondering.

Vijfde lid
In de Apv staat een aantal vergunningen die als omgevingsvergunning moeten worden verleend (zie onder andere de artikelen 3:1, 3:2 en 3:3). In die gevallen is dit artikel over de beslistermijn niet van toepassing.

Artikel 16.64 van de Omgevingswet kent namelijk een eigen beslistermijn voor aanvragen om een omgevingsvergunning: binnen acht weken voor de reguliere voorbereidingsprocedure of, als voor de voorgenomen beslissing op de aanvraag instemming van een adviesorgaan nodig is, binnen twaalf weken na ontvangst van de aanvraag. Er is eenmaal verlenging met zes weken mogelijk.

Een omgevingsvergunning kan verder niet van rechtswege zijn gegeven bij niet tijdig beslissen (artikel 16.64, vierde lid, van de Omgevingswet).
Als de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Awb van toepassing is op de aanvraag om een omgevingsvergunning, moet zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk zes maanden na ontvangst van de aanvraag worden beslist (artikel 3:18, eerste lid, Awb). Paragraaf 4.1.3.3 van de Awb is dan niet van toepassing (artikel 3:10, vierde lid, Awb).

Artikel 1:4 Weigeringsgronden
Dit artikel bevat de algemene weigeringsgronden. Deze weigeringsgronden zijn toepasbaar bij de aanvragen voor vergunningen of ontheffingen. Het komt voor dat bij specifieke aanvraagprocedures in aanvulling op artikel 1:4 andere of aanvullende weigeringsgronden worden geregeld. Die weigeringsgronden zijn, zo nodig, bij die specifieke artikelen toegelicht. In artikel 1:8 is vervolgens bepaald dat de algemene en aanvullende weigeringsgronden ook grond geven om een vergunning of ontheffing te kunnen wijzigen of intrekken.

Eerste lid
Het eerste lid ziet op schaarse vergunningen of ontheffingen. Een vergunning of ontheffing wordt geweigerd als de aanvraag buiten – dat wil zeggen vóór of na – het ingestelde aanvraagtijdvak wordt ingediend of als het voor de activiteit vastgestelde maximumaantal vergunningen of ontheffingen door verlening zou worden overschreden. Deze grondslagen voor weigering zijn nodig vanuit de noodzaak van het volgen van een transparante en eerlijke verdelingsprocedure bij schaarse vergunningen of ontheffingen.

Tweede lid
Een vergunning of ontheffing kan in ieder geval worden geweigerd in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of de leefbaarheid. Hieronder wordt niet alleen begrepen het voorkomen of beperken van hinder of overlast, maar ook of een activiteit zich verdraagt met het karakter of de bestemming van de plaats waar het wordt gehouden.
Daarnaast kunnen in specifieke artikelen aanvullende of afwijkende weigeringsgronden worden genoemd (al dan niet als gevolg van de medebewindstaken). De algemene weigeringsgronden sluiten aan op de in artikel 1:2, eerste lid, omschreven oogmerken van de Apv.

Derde lid
Het is voor alle betrokkenen weinig zinvol een aanvraag inhoudelijk te toetsen als door een te late indiening een goede en volledige toetsing niet meer mogelijk is vóór de beoogde datum van de activiteit. Als een aanvrager een onvolledige aanvraag dusdanig laat indient dat er geen tijd meer is om deze door hem te laten aanvullen, dan kan het bevoegde bestuursorgaan een vergunning of ontheffing weigeren. Weigeren kan ook als de aanvraag wel volledig is, maar er onvoldoende tijd is om deze nog voor de beoogde datum van de activiteit te toetsen.

Artikel 1:5 Voorschriften, beperkingen en verbod om af te wijken
Eerste lid
De bevoegdheid om een vergunning of ontheffing te verlenen, omvat ook de bevoegdheid om hieraan voorschriften (verplichtingen die de houder moet naleven) of beperkingen (begrenzingen in tijd, plaats of anderszins) te verbinden. Ook aan een vrijstelling kunnen door het bevoegde bestuursorgaan voorschriften of beperkingen worden verbonden.
Het eerste lid maakt deze bevoegdheid expliciet. De bevoegdheid is niet ongelimiteerd: voorschriften en beperkingen moeten dienen ter bescherming van het belang of de belangen in verband waarmee de vergunning, ontheffing of vrijstelling in het leven is geroepen. Om welk belang het precies gaat en hoeveel beoordelingsruimte er is, blijkt steeds uit de afzonderlijke hoofdstukken.
Voorschriften en beperkingen worden doorgaans in de vergunning of ontheffing opgenomen. In sommige gevallen formuleert de Apv zelf al voorschriften en beperkingen.

De bevoegdheid om in het algemeen aan een vergunning of ontheffing voorschriften of beperkingen te verbinden ter bescherming van het belang of de belangen in verband waarmee de vergunning of ontheffing in het leven is geroepen, voldoet aan het evenredigheidsbeginsel, bedoeld in artikel 3:4, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Zo kan het verbinden van voorschriften of beperkingen geschikt zijn om het doel te bereiken. Dit maakt het artikel noodzakelijk. Tot slot is het artikel ook evenwichtig en niet onredelijk bezwarend.
Als sprake is van een activiteit waarop de Dienstenrichtlijn van toepassing is, geldt ook voor de voorschriften of beperkingen dat deze non-discriminatoir, noodzakelijk en evenredig moeten zijn (artikel 9, eerste lid, en 15, derde lid, van de Dienstenrichtlijn). Zie de toelichting op artikel 1:2.
Bij het verbinden van voorschriften en beperkingen aan een vergunning of ontheffing moet in het specifieke geval altijd nog een zelfstandige afweging worden gemaakt.

Tweede lid
Het tweede lid regelt dat het niet-naleven van de vergunning, ontheffing of vrijstelling of een daaraan verbonden voorschrift of beperking een zelfstandige overtreding van de Apv oplevert. Overtreding kan op verschillende manieren bestuursrechtelijk worden gehandhaafd, bijvoorbeeld met een last onder bestuursdwang of dwangsom of door het intrekken van de vergunning of ontheffing op grond van artikel 1:8. Strafrechtelijke handhaving is eveneens mogelijk, via de algemene sanctiebepaling die in deze Apv is opgenomen (artikel 6:3)

Derde lid
De Omgevingswet kent een eigen regeling over het verbinden van voorschriften aan een omgevingsvergunning. Zie bijvoorbeeld de artikelen 4:5, 5:5 en 5:34 van de Omgevingswet.

Artikel 1:6 Looptijd van vergunning of ontheffing
Eerste lid
Hoofdregel is dat Apv-vergunningen en -ontheffingen een onbepaalde looptijd kennen. Het niet onnodig beperken van de aanvrager of houder is dus het uitgangspunt. Uiteraard kunnen er omstandigheden zijn die ervoor zorgen dat de vergunning of ontheffing wel voor bepaalde tijd wordt verleend, zoals bij schaarse vergunningen of ontheffingen.
Ook artikel 11 van de Dienstenrichtlijn en artikel 33 van de Dienstenwet (die op verschillende Apv-artikelen van toepassing is), gaan uit van vergunningen voor onbepaalde tijd. Een beperkte geldigheidsduur is verplicht in drie gevallen:

a. Verlenging van de vergunning vindt automatisch plaats of is alleen afhankelijk van de voortdurende vervulling van de voorwaarden.
b. Het aantal beschikbare vergunningen is beperkt door een dwingende reden van algemeen belang, bijvoorbeeld door natuurlijke schaarste.
c. Een beperkte duur is gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang.

Tweede lid
Het tweede lid regelt dat schaarse vergunningen of ontheffingen (ongeacht of deze onder de werking van de Dienstenrichtlijn vallen) zich in ieder geval naar hun aard niet lenen voor verlening voor onbepaalde tijd.

Artikel 1:7 Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing
Een vergunning of ontheffing is persoonlijk als die alleen of vooral is verleend vanwege de persoon van de aanvrager (diens persoonlijke kwaliteiten, zoals het bezit van een diploma of een bewijs van onbesproken levensgedrag). Een persoonlijke vergunning, ontheffing of vrijstelling is in principe niet aan een ander persoon overdraagbaar, tenzij een specifiek artikel duidelijk bepaalt dat dat wel kan.

Tweede lid
De Omgevingswet kent een eigen regeling over de overdraagbaarheid van een omgevingsvergunning (artikel 5:37 van de Omgevingswet). De Apv is dan dus niet van toepassing.

Artikel 1:8 Wijziging of intrekking van vergunning, ontheffing of vrijstelling
De genoemde wijzigings- en intrekkingsgronden hebben een facultatief (keuze) karakter (‘kan’). Het hangt van de omstandigheden af of tot wijziging of intrekking wordt overgegaan. Niet ieder niet-naleven van vergunnings-, ontheffings- of vrijstellingsvoorschriften leidt namelijk tot wijziging of intrekking. Afhankelijk van de omstandigheden kan het wijzigen of intrekken worden beperkt door de te maken belangenafweging en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, zoals het rechtszekerheidsbeginsel, vertrouwensbeginsel en het evenredigheidsbeginsel. Bij die belangenafweging wordt het algemeen belang dat is gemoeid met de (onmiddellijke) naleving van de voorschriften afgewogen tegen het belang van de houder van de vergunning of ontheffing of van degene(n) waarvoor de vrijstelling geldt bij het (ongewijzigd) houden van de vergunning, ontheffing of vrijstelling. Bij een kleine wijziging van omstandigheden die geen gevolgen heeft voor het algemeen belang, kan de vergunning, ontheffing of vrijstelling niet op grond van dit artikel worden gewijzigd of ingetrokken. Dit is anders als de gewijzigde omstandigheden wel gevolgen (kunnen) hebben voor het algemeen belang. Dan moet er een nieuwe beoordeling plaatsvinden. Om onduidelijkheid op dit punt te voorkomen is in de aanhef van het eerste lid expliciet vermeld dat de algemene weigeringsgronden van artikel 1:4 en de aanvullende weigeringsgronden bij specifieke artikelen ook kunnen worden aangewend om een vergunning of ontheffing te wijzigen of in te trekken.

Onderdeel e
Uit de rechtspraak over schaarse vergunningen volgt dat bij een wezenlijke wijziging van een schaarse vergunning geen aanspraak kan worden gemaakt op continuering van de schaarse vergunning. Een wezenlijke wijziging leidt dan tot intrekking van de vergunning en een nieuwe verdelingsprocedure. Voorbeelden van een wezenlijke wijziging zijn:
- verhuizen naar een andere locatie (ABRvS 27-09-2017, ECLI:NL:RVS:2017:2611);
- een rechtsvormwijziging die heeft geleid tot een wijziging in de kwaliteiten van de vergunninghouders (en hun verhouding tot de Staat) en tot aanpassing van de vergunningvoorschriften (ABRvS 13-03-2019, ECLI:NL:RVS:2019:774).

Tweede lid
Vrijstellingen zijn generiek en worden niet op aanvraag verleend. Daarom is het eerste lid beperkt van overeenkomstige toepassing op vrijstellingen met dien verstande dat de mogelijkheid wordt gegeven om in individuele gevallen de vrijstelling niet van toepassing te kunnen verklaren.

Derde lid
De Omgevingswet kent een eigen regeling voor het wijzigen of intrekken van een omgevingsvergunning (zie paragraaf 5.1.5 en artikel 18.10 van de Omgevingswet).menings

Artikel 1:9 Bevoegdheid tot aanwijzing en vaststellen aanvraagtijdvak en verdeelregels
Eerste lid
Deze overkoepelende, expliciete aanwijzingsbevoegdheid is voor de volledigheid opgenomen. Dit voorkomt discussie over de vraag of de aanwijzingsbevoegdheid voldoende is geregeld, als bijvoorbeeld in een artikel staat dat een gebod of verbod slechts geldt op door het college of de burgemeester aangewezen plaatsen. Zie bijvoorbeeld de artikelen 2:22 (verspreiden geschreven of gedrukte stukken, productmonsters of afbeeldingen op door het college aangewezen openbare plaatsen), 2:23 (door het college aangewezen aanplakborden voor meningsuitingen en bekendmakingen), 4:36, eerste lid, onder g (door de burgemeester aangewezen categorieën vechtsportwedstrijden of -gala's) en 4:39 (door de burgemeester aangewezen openbare plaatsen voor optredens). En zo zijn er nog meer bepalingen waarvoor een aanwijzingsbesluit nodig is.

Tweede lid
Dit lid geldt als wettelijke grondslag voor het college of de burgemeester om regels te stellen in het kader van een verdelingsprocedure bij schaarse Apv-vergunningen of -ontheffingen. Deze regels waarborgen een transparante procedure voor de verdeling van een schaarse vergunning of ontheffing. Ze bieden duidelijkheid over wanneer de vergunning of ontheffing beschikbaar komt, wanneer deze kan worden aangevraagd (aanvraagtijdvak), hoe de vergunningen onder de aanvragers worden verdeeld (denk aan loting of aan een vergelijkende toets) en welke beslistermijnen er gelden als die afwijken van wat al in de verordening is geregeld. Ook wordt in deze regels de looptijd van de vergunning of ontheffing beperkt, waarbij rekening moet worden gehouden met een redelijke terugverdientijd.

Hoofdstuk 2. Regulering gedragingen in de publieke ruimte en op andere plaatsen

Afdeling 2.1. Gedragingen in de publieke ruimte en op plaatsen in de openlucht

Paragraaf 2.1.1. Gedragingen met alcohol, drugs en steekwapens

Artikel 2:1 Drankgebruik op openbare plaatsen
Eerste lid
Alcoholgebruik op een openbare plaats is op zich niet (overal) verboden, maar kan bij bovenmatig gebruik wel leiden tot hinder en overlast. Op grond van het eerste lid kan dan handhavend worden opgetreden. Het is voor jongeren onder de achttien jaar op grond van de Alcoholwet verboden om alcoholhoudende drank te nuttigen of aangebroken flesjes en blikjes met dergelijke drank bij zich te hebben. Daarom is in het eerste en tweede lid bepaald dat de verboden gelden voor personen die achttien jaar of ouder zijn.

Tweede lid
Dit artikel kan worden gebruikt om in een voorfase ervoor te zorgen dat de openbare orde of de openbare veiligheid niet wordt verstoord.

Het verbod geldt alleen in een door het college aangewezen gebied. Het college moet een duidelijk omschreven gebied aanwijzen. Een gebied kan worden aangewezen als gerechtvaardigde vrees bestaat voor aantasting van de openbare orde of de openbare veiligheid, of de openbare orde of de openbare veiligheid al is aangetast. Het kan bijvoorbeeld gaan om het uitgaansgebied in het centrum of een park of plein waar regelmatig overlast veroorzaakt wordt. Als een college een gebied aanwijst, dan is het verboden om daar alcoholhoudende drank te nuttigen of aangebroken flesjes en blikjes met drank voorhanden te hebben.

Derde lid
Het verbod is alleen van toepassing op openbare plaatsen. Als terrassen of bijvoorbeeld evenementenlocaties een openbare plaats zijn, geldt het verbod niet als daarvoor een ontheffing op grond van artikel 35 van de Alcoholwet is verleend.

Artikel 2:2 Drugshandel in de publieke ruimte
In de Opiumwet (Opw) wordt geen aandacht besteed aan overlast ten gevolge van drugshandel in de publieke ruimte, zowel als het om harddrugs, om designerdrugs als om softdrugs (waaronder lachgas) gaat. Om hiertegen te kunnen optreden is het noodzakelijk in de Apv een artikel op te nemen dat het voorkomen van de aantasting van de openbare orde of openbare veiligheid en van strafbare feiten tot doel heeft (vergelijk HR 17-11-1992, ECLI:NL:PHR:1992:AD1779, NJ 1993, 409).

De Opw is een strafrechtelijk instrument waarin onder meer de verbodsbepalingen staan van middelen of substanties die worden genoemd op lijst I ('harddrugs'), lijst Ia ('designerdrugs') en II ('softdrugs') die behoren bij deze wet. Zo wordt verboden deze middelen en substanties te bereiden, te bewerken, te verwerken, te verkopen, af te leveren, te verstrekken, te vervoeren en aanwezig te hebben. Om niet in de sfeer van de Opw te treden is de zinsnede "Onverminderd het bepaalde in de Opiumwet" opgenomen.

Het 'kennelijke doel' kan blijken uit ervaringsfeiten en concrete omstandigheden zoals het aanspreken van voorbijgangers, het waarnemen van transacties, enzovoorts.

Met "daarop gelijkende waar" wordt bedoeld waar die voor enig verdovend middel of substantie kan doorgaan, bijvoorbeeld nieuwe middelen en substanties die al wel worden gebruikt, maar nog niet op de lijsten bij de Opw voorkomen en waartegen wel moet worden opgetreden of nepdrugs. In dit artikel zijn zowel de aanbieders als ontvangers en bemiddelaars ('drugsrunners') strafbaar gesteld.

Artikel 2:3 Drugsgebruik in de publieke ruimte
Op sommige plaatsen in de publieke ruimte ervaren mensen hinder, overlast en gevoelens van onveiligheid doordat op die plaatsen drugs worden gebruikt. Deze bepaling is opgenomen ter bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid en de leefbaarheid, dus met een ander motief dan de Opiumwet. (Opw). De Opw heeft tot doel de publieke gezondheid te beschermen. Bovendien stelt de Opw het *gebruik* niet strafbaar: "Het is niet de bedoeling aan de term 'aanwezig hebben' een zo ruime uitleg te geven dat daaronder ook 'gebruik' valt" (Kamerstukken II, 1975/1976, 13 407, nr. 7, p. 2). Het artikel dupliceert de Opw niet en kent een ander motief. Beide regels kunnen dus naast elkaar blijven bestaan (HR 13-10-2015, ECLI:NL:HR:2015:3031; HR 17-11-2015, ECLI:NL:HR:2015:3328).

Sinds 1 januari 2023 is lachgas een softdrug, zodat het verboden is dit te verhandelen of te gebruiken op openbare plaatsen. Het verboden gebruik van lachgas is duurzaam gereguleerd met dit artikel. Ook designerdrugs zijn sinds 1 juli 2025 opgenomen in de Opw (artikel 2a, lijst Ia). Zie over de betekenis van 'daarop gelijkende waar' het gestelde bij de toelichting op artikel 2:2.

Artikel 2:4 Bij zich hebben van messen of andere voorwerpen als steekwapen in de publieke ruimte
Het oogmerk van het artikel is bescherming te bieden tegen mogelijke aantasting van de openbare orde of de openbare veiligheid door het bij zich hebben (dragen) van messen en andere voorwerpen die als steekwapen kunnen worden gebruikt te verbieden.

Vanzelfsprekend is de Wet wapens en munitie (Wwm) onverminderd van toepassing. De Wwm verbiedt het dragen (= bij zich hebben) van wapens, waaronder nader aangeduide messen of voorwerpen die als wapen kunnen dienen als sprake is van een situatie waarin, gelet op hun aard of de omstandigheden waaronder deze voorwerpen worden aangetroffen, redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zij zijn bestemd om letsel aan personen toe te brengen of te dreigen.

Voor de toepassing van de Wwm bepaalt de context dus of een voorwerp een wapen is of niet. Het Apv-artikel verbiedt het bij zich hebben van andere dan in de Wwm aangeduide messen of van voorwerpen die als steekwapen kunnen worden gebruikt, waarbij *nog geen* sprake is van bovengenoemde situatie. Hierdoor kan aantasting van de openbare orde of de openbare veiligheid preventief worden voorkomen en wordt de veiligheid bevorderd.

Uit het arrest van de Hoge Raad van 15 december 2020, ECLI:NL:HR:2020:1993, volgt dat het in het belang van de openbare orde of de openbare veiligheid mogelijk is om een bepaling in de Apv op te nemen die ziet op een 'messenverbod'. Deze bepaling mag niet zien op wapens of voorwerpen die zijn genoemd in artikel 2 van de Wwm.

Eerste lid
Op grond van dit lid kan het college delen van de publieke ruimte aanwijzen waar het bij zich hebben van messen, en andere voorwerpen die als steekwapen kunnen worden gebruikt, verboden is. Onder publieke ruimte worden op grond van artikel 1:1 zowel openbare als publieke plaatsen verstaan.

Tweede lid
Dit lid waarborgt dat messen en voorwerpen die zijn ingepakt, bijvoorbeeld omdat deze in een winkel zijn aangeschaft en nog in de verpakking zitten, niet onder het verbod vallen. Het oogmerk van het artikel is bescherming te bieden tegen mogelijke aantasting van de openbare orde of de openbare veiligheid, maar aanschaf van bijvoorbeeld een keukenmes moet mogelijk blijven. Het moet dan wel zodanig zijn verpakt dat het niet onmiddellijk kan worden gebruikt.

Derde lid
Dit lid regelt de voorrang van de Wwm. Het Apv-verbod geldt niet voor het dragen van messen of voorwerpen die als steekwapen gebruikt kunnen worden, dat onder het bereik van artikel 2 van de Wwm valt.

Paragraaf 2.1.2. Gedragingen bij of op openbaar water

Artikel 2:5 Gedragingen op openbaar water
Dit artikel is een aanvulling op de verkeersregels uit het Binnenvaartpolitiereglement. Ook op grond van de provinciale omgevingsverordening of waterschapsverordening ('bij of krachtens de Omgevingswet') kunnen regels gelden. Het artikel richt zich tot de gebruikers van het openbaar water. Vergelijkbaar met artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994 wordt in algemene zin hinder of gevaarlijk gedrag door de gebruikers verboden. Door bijvoorbeeld te zwemmen in het openbaar water kunnen er in relatie tot het scheepsvaartverkeer gevaarlijke situaties ontstaan. Ook kan dat leiden tot hinder van het scheepsvaartverkeer. Om dat te voorkomen is dergelijk gedrag op basis van dit artikel verboden.

Artikel 2:6 Gedragingen met vaartuigen
Met dit artikel is beoogd overlast en schade aan vaartuigen te voorkomen. Bovendien beschermt het artikel de verkeersveiligheid op het water.

Artikel 2:7 Gedragingen met reddingsmiddelen
Om te waarborgen dat bij het water geplaatste reddingsmiddelen aanwezig zijn en gebruikt kunnen worden voor het redden van personen is andersoortig gebruik of het voor gebruik onklaar maken van reddingsmiddelen strafbaar gesteld. Hiermee wordt de veiligheid op het water gewaarborgd. Het verbod is evenredig, gelet op het doel om deze middelen voor (potentieel) levensreddende handelingen beschikbaar te houden.

Artikel 2:8 Gedragingen op ijsoppervlak

Dit artikel moet gevaarlijke situaties op ijsoppervlakken voorkomen en daarmee de veiligheid van de gebruikers van het ijs bevorderen. Het artikel voorziet daartoe in de eerste plaats in een verbod om het ijs aan te tasten of op een andere manier de gebruikers in gevaar te brengen, maar ook in een verbod om af te doen aan de maatregelen die zijn genomen om de veiligheid te bevorderen, zoals het verwijderen van borden of hekken die zijn geplaatst. Het verbod is niet van toepassing als er voor de situatie al andere regels bestaan, bijvoorbeeld in de provinciale omgevingsverordening (tweede lid).

Paragraaf 2.1.3. Gedragingen in openbaar groen

Artikel 2:9 Gedragingen in of op openbaar groen
Het oogmerk van deze bepaling is het voorkomen van overlast, met name door stank of geluid, en gevaar of schade aan openbaar groen. Verder moet de bepaling ook natuur- en milieuwaarden beschermen. Het in of op openbaar groen aanwezig zijn zal de beplanting in de meeste gevallen bijvoorbeeld niet ten goede komen. Dit is ook het geval als er niet direct schade ontstaat.

Eerste lid
In het eerste lid is een verbod opgenomen om in of op openbaar groen aanwezig te zijn, daar een voertuig op te plaatsen of daar schade aan toe te brengen. Het plaatsen van een voertuig op openbaar groen is daarbij apart genoemd omdat dit geen aanwezigheid vereist. Dit ligt anders bij het rijden met een voertuig of paard in of op het openbaar groen. Daarvoor is wel nodig dat er iemand aanwezig is. Het rijden is dus een gedraging die valt onder het verbod om op in of openbaar groen aanwezig te zijn.

Tweede lid
In het tweede lid zijn uitzonderingen op het verbod opgenomen. Deze hebben vooral betrekking op gevallen waarvoor al regels bestaan of het verbod niet geschikt is. Zo geldt het verbod niet voor het verkeer op de wegen die gelegen zijn in het openbaar groen (onder a).

Gemeenten kunnen verkeersmaatregelen nemen op grond van artikel 18 van de Wegenverkeerswet 1994 (WVW 1994), maar die maatregelen zien enkel op wegen in de zin van die wet. Deze bepaling vormt hierop dus een aanvulling en biedt een grondslag om ook het verkeer buiten de wegen en dus in het openbaar groen te regelen. Daarbij wordt wel opgemerkt dat de WVW 1994 onder ‘wegen’ ook de bermen begrijpt. Het verbod uit het eerste lid ziet dus niet op bermen, daarop is de WVW 1994 van toepassing.

Het onder het tweede lid, onder f, bedoelde ‘bij of krachtens de Omgevingswet’ ziet bijvoorbeeld op stiltegebieden waarvoor in de provinciale omgevingsverordening regels zijn gesteld om geluidhinder te voorkomen.

Derde lid
Het college kan op grond van het derde lid ontheffing verlenen van het verbod. Het gaat hier om een ontheffing voor personen die om wat voor reden dan ook noodzakelijkerwijs in of op openbaar groen moeten zijn en voor wie dat op grond van het eerste lid verboden is.

Artikel 2:10 Aanwijzing en nadere regels voor gedragingen in of op openbaar groen
Het college kan terreinen aanwijzen waar het in artikel 2:9 opgenomen verbod niet geldt en daarvoor nadere regels stellen. Nadere regels voor het gebruik van de terreinen kunnen bijvoorbeeld zien op snelheidslimieten, tijdstippen waarop verkeer is toegestaan of de toelating of uitsluiting van bepaalde categorieën voertuigen, maar het college kan bijvoorbeeld ook bepalen dat het verbod in die gebieden deels niet van toepassing is en zich dus bijvoorbeeld tot het rijden in openbaar groen beperken. Overigens ziet de bepaling niet op wegen. Daarvoor geldt de Wegenverkeerswet 1994.

Artikel 2:11 Rijden over bermen en taluds
Zoals in de toelichting op artikel 2:9 al is opgemerkt, vallen onder wegen in de zin van de Wegenverkeerswet 1994 ook bermen en taluds. Bermen en taluds vallen daardoor niet onder de verboden die in artikel 2:9 opgenomen zijn. Om die reden is in deze bepaling afzonderlijk een verbod voor het rijden over de berm, de glooiing of de zijkant van een weg opgenomen.

Het oogmerk van de bepaling is om schade aan bermen, glooiingen en zijkanten van de weg te voorkomen. Daarmee dient de bepaling een ander doel dan de wegenverkeerswetgeving en doorkruist het die wetgeving dus niet. Het rijden met en parkeren van voertuigen op openbaar groen dat geen deel uitmaakt van de weg (in de zin van de wegenverkeerswetgeving) is geregeld in artikel 2:9.

Artikel 2:12 Rookverbod in bossen en andere natuurterreinen
Eerste lid
Het oogmerk van de verboden is het voorkomen van branden in bossen en andere natuurterreinen en het tegengaan van beschadiging van eigendommen. De verboden gelden voor specifieke brandgevaarlijke gedragingen in bossen, heide, veengronden of in duingebieden. De verboden zijn een aanvulling op artikel 429, aanhef en onder 3˚, van het Wetboek van Strafecht (WvSr), omdat deze gelden ongeacht of er sprake is van een gebrek aan de nodige omzichtigheid of voorzorg.

Bij het rookverbod onder a is geregeld dat het college de periode bepaalt waarin een rookverbod van kracht is in bossen en natuurterreinen. Het verbod strekt echter niet zo ver dat roken in gebouwen en in de bijbehorende tuinen die in een bos of ander natuurterrein liggen niet meer mogelijk is.

Ook bij het verbod op het voorhanden hebben van brandende of smeulende voorwerpen onder b stelt het college de periode vast waarin het verbod geldt. Het verbod betekent dan dat er in die periode bijvoorbeeld niet mag worden gebarbecued en er geen kampvuur mag worden aangelegd.

Buiten de periode die het college op grond van het eerste lid, onder b, vaststelt is het wel toegestaan brandende of smeulende voorwerpen voorhanden te hebben, maar is het niet toegestaan die voorwerpen te laten vallen, weg te werpen of te laten liggen.
Eenieder in een natuurgebied is verplicht de voorschriften op te volgen, die het bevoegd gezag in geval van extreme droogte geeft tot het voorkomen van natuurbranden en het beperken van de gevolgen van natuurbranden (artikel 6.3 van het Besluit brandveilig gebruik en basishulpverlening overige plaatsen).

Tweede lid
Als iemand door een gebrek aan de nodige omzichtigheid of voorzorg gevaar voor bos-, heide-, helm-, gras- of veenbrand doet ontstaan, is diegene strafbaar op grond van artikel 429, aanhef, en onder 3°, van het WvSr. De in dit artikel opgenomen Apv-verboden zijn dan niet van toepassing.

Paragraaf 2.1.4. Overige gedragingen in de publieke ruimte en plaatsen in de openlucht

Artikel 2:13 Crossen
Eerste lid
Dit artikel bevat een crossverbod buiten de weg in de zin van de Wegenverkeerswet 1994 (WVW 1994). Het verbod beoogt overlast en onveilige situaties te voorkomen.

Als een auto- of motorsportactiviteit, crossen en dergelijke op de weg plaatsvindt én een wedstrijdkarakter heeft, is artikel 10 van de WVW 1994 van toepassing. Om die reden is onder a opgenomen dat het in dit artikel om crossen buiten wedstrijdverband gaat en onder b dat ook andere typen wedstrijden verboden zijn dan in artikel 10 van de WVW 1994 is bedoeld.

Tweede lid
Het tweede lid bakent de bepaling af met andere regelgeving. Er kunnen regels in het omgevingsplan staan. Voor auto- en motorsport staan er regels in paragraaf 3.9.1 van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). Het gaat dan om een omgevingsvergunningplichtige milieubelastende activiteit. Als het omgevingsplan het crossen niet toestaat, of sprake is van een situatie waarin wordt voorzien door de Zondagswet of het Besluit geluidproduktie sportmotoren, dan geldt een algeheel verbod op het crossen in welke vorm dan ook.

Artikel 3, eerste lid, van de Zondagswet verbiedt het op zondag zonder strikte noodzaak gerucht te verwekken dat op een afstand van meer dan 200 meter van het punt van verwekking hoorbaar is. Volgens het derde lid van dit artikel is de burgemeester bevoegd van dit verbod voor de tijd na 13.00 uur ontheffing te verlenen.

Artikel 2 van het Besluit geluidproduktie sportmotoren verbiedt het gebruik van een sportmotor als dat een bepaald geluiddrukniveau overstijgt of buiten crossterreinen als bedoeld in paragraaf 3.9.1 van het Bal. Het college of gedeputeerde staten kan in dat geval ontheffing verlenen (artikel 3 van het besluit).

Artikel 2:14 Aanwijzing van crossterreinen
Bij het reguleren van auto- en motorsportactiviteiten, crossen en dergelijke buiten de weg moet onderscheid worden gemaakt tussen speciaal daarvoor ingerichte terreinen, zoals circuits, en overige terreinen, zoals natuurgebieden, parken, plantsoenen of andere voor recreatief gebruik beschikbare terreinen.

De eerstbedoelde terreinen zijn aangewezen in het omgevingsplan. Het exploiteren van een terrein of gebouw voor het sporten of recreëren met gemotoriseerde voertuigen is in paragraaf 3.9.1 van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) aangewezen als milieubelastende activiteit. Die aanwijzing omvat ook andere milieubelastende activiteiten die worden verricht op dezelfde locatie die dat exploiteren functioneel ondersteunen. Er is een omgevingsvergunning nodig voor het sporten of recreëren met voertuigen met een verbrandingsmotor in de openlucht. De reden van de vergunningplicht is het geluid. De regels uit paragraaf 3.9.1 van het Bal gelden niet voor een voertuig met een elektromotor of als een activiteit eenmalig op een bepaalde locatie plaatsvindt.

Eventuele overige terreinen kunnen door het college worden aangewezen. Het college kan bij het nemen van een aanwijzingsbesluit alleen nadere regels stellen ter bescherming van de belangen die dit artikel dient. Behalve het belang van het voorkomen van overlast, is dit de bescherming van de leefbaarheid en het belang van de veiligheid van het publiek of de deelnemers.

Artikel 2:15 Verbranden afvalstoffen of anderszins vuur stoken
Eerste lid
Deze bepaling heeft als oogmerk overlast door geur en rook tegen te gaan, de openbare orde of de openbare veiligheid te beschermen en aantasting van flora en fauna te voorkomen.

Tweede lid
Er zijn situaties waarin het verbod niet geldt. Dit is in de eerste plaats aan de orde als geen afvalstoffen worden verbrand en er geen sprake is van gevaar, overlast of hinder voor de omgeving (onder a). Zo is het niet verboden om kaarsen of fakkels als verlichting te gebruiken, een sfeervuur in de vorm van een terrashaard of vuurkorf te stoken, of te barbecueën. Daarbij wordt opgemerkt dat er, met name binnen de bebouwde kom, al snel kans is op overlast door rook. In dat geval geldt het verbod dus wel.
Verder is het verbod op grond van het tweede lid niet van toepassing op gevallen die al zijn geregeld in andere wet- en regelgeving (onder b).

Paragraaf 3.2.15 van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) verbiedt bijvoorbeeld het verbranden van bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen zonder omgevingsvergunning. Verder verbiedt artikel 10.2 van de Wet milieubeheer (Wm) het verbranden van huishoudelijke afvalstoffen. Het college kan op grond van artikel 10.63, eerste lid, van de Wm daarvan ontheffing verlenen als het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzet.
Artikel 429, eerste lid, onder 1° en 3°, van het Wetboek van Strafrecht stelt tot slot het afschieten van een vuurwapen, het ontsteken van vuurwerk, het aanleggen, voeden of onderhouden van een vuur en het door gebrek aan de nodige omzichtigheid of voorzorg doen ontstaan van gevaar voor bos-, heide-, helm-, gras- of veenbrand strafbaar. Daarbij wordt opgemerkt dat bij het aanleggen, voeden en onderhouden van een vuur alleen sprake is van strafbaarheid als dit plaatsvindt op een zo korte afstand van gebouwen of goederen, dat daardoor brandgevaar kan ontstaan.

Derde lid
Het derde lid maakt het mogelijk om ontheffing te verlenen van het verbod, eventueel onder bepaalde voorwaarden. Dit betekent dat het op bepaalde plekken toch toegestaan kan zijn om afval te verbranden of vuur te stoken, zolang aan de voorwaarden in de ontheffingsbeschikking wordt voldaan.
Als de ontheffing op grond van artikel 10.63, eerste lid, van de Wm wordt geweigerd, is er geen ruimte meer voor een ontheffing op grond van artikel 2:15. Dit volgt uit het systeem van de wet. Een ontheffing op grond van artikel 2:15 kan in dit geval namelijk nooit worden verleend wegens strijd met de Wm. De aanvraag voor een ontheffing op grond van artikel 2:15 hoeft daarom niet in behandeling te worden genomen. De grondslag hiervoor is artikel 4:5 van de Awb.

Afdeling 2.2. Gedragingen op openbare plaatsen of van daaruit zichtbaar

Paragraaf 2.2.1 Samenkomsten op openbare plaatsen

Artikel 2:16 Kennisgeving bijeenkomsten op openbare plaatsen
Regels voor samenkomsten tot het belijden van godsdienst of levensovertuiging, vergaderingen en betogingen staan in de Wet openbare manifestaties (Wom). De Wom beoogt een eenvormige regeling te geven voor de activiteiten die onder de bescherming van de artikelen 6 (vrijheid van godsdienst en levensovertuiging) en 9 (recht tot vergadering en betoging) van de Grondwet vallen. Voor deze bijeenkomsten op openbare plaatsen kan de gemeenteraad in een verordening regels stellen over het doen van een voorafgaande kennisgeving (artikelen 3 en 4 van de Wom). Dit betreft regels over:
- wanneer een kennisgeving is vereist van degene die het voornemen heeft een van de genoemde bijeenkomsten te houden;
- het tijdstip waarop de kennisgeving moet zijn gedaan, de bij de kennisgeving te verstrekken gegevens, en het verstrekken van een bewijs van ontvangst aan degene die de kennisgeving doet.

Dit artikel voorziet daarin. De inhoud is ontleend aan het overgangsrecht van de Wom (Stb. 1988, 157; artikel VI). Er is gekozen voor een kennisgevingsplicht voor al deze bijeenkomsten, omdat de praktijk uitwijst dat ze een grote invloed op de openbare orde en de openbare veiligheid hebben.

Betoging of vergadering
Op grond van de rechtspraak van de Hoge Raad kan sprake zijn van een betoging als:
- een aantal personen openlijk en in groepsverband optreedt, al dan niet in beweging, en
- de groep erop uit is een mening uit te dragen.

Zie hierover ook ABRvS 27-08-2014, ECLI:NL:RVS:2014:3174 (Occupy), r.o. 5.1 en 5.2.
Een groep van acht personen wordt al voldoende geacht om van een betoging te spreken (HR 11-05-1976, NJ 1976, 540).

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft geoordeeld dat een arrestatie, vervolging en veroordeling bij een protest tegen een vooraf aangekondigde ontruiming van een gekraakt

pand, neerkomt op een ongerechtvaardigde inmenging in het recht op vrijheid van vreedzame vergadering als bedoeld in artikel 11 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EHRM 21-11-2023, nr. 56896/17, ECLI:CE:ECHR:2023:1121JUD005689617; HR 11-06-2024, ECLI:NL:HR:2024:843).

Eerste lid
De kennisgeving moet zijn gedaan voor de openbare aankondiging van de bijeenkomst en ten minste [invullen: aantal (bijvoorbeeld: 48)] uren voor de aanvang ervan. Deze termijn was ook opgenomen in het overgangsrecht van de Wom (Stb. 1988, 157, artikel VI), en wordt dus als redelijk beschouwd.

Gevolgen ontbreken of te laat ingediende kennisgeving
Ter bescherming van de gezondheid, in het belang van het verkeer en ter bestrijding of voorkoming van wanordelijkheden mag de burgemeester bij het achterwege blijven van een vooraf verplicht gestelde kennisgeving gebruikmaken van zijn bevoegdheid opdracht te geven de betoging direct te beëindigen en uiteen te gaan (HR 17-10-2006, ECLI:NL:HR:2006:AU6741). Het grondrecht van samenkomsten tot het belijden van godsdienst of levensovertuiging, vergaderingen en betogingen op openbare plaatsen kan echter niet lichtvaardig worden beperkt. Het niet vooraf doen van de verplichte kennisgeving van een demonstratie of een onwettige demonstratie vormt geen rechtvaardiging om de demonstratie te beëindigen. Beperking of inmenging moet ‘noodzakelijk in een democratische samenleving’. Als er verder niets illegaals aan de hand is en er geen bedreigingen zijn voor de openbare orde of de openbare veiligheid, zou het beëindigen alleen omdat de melding ontbreekt, een disproportionele beperking van de grondrechten inhouden (EHRM 17-07-2007, ECLI:CE:ECHR:2007:0717JUD002569104). Na een bepaalde tijd die voldoende is voor de deelnemers om hun doelstellingen te bereiken, kan de ontbinding van een onwettige bijeenkomst als gerechtvaardigd worden beschouwd in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid en de bescherming van de rechten van anderen, bijvoorbeeld om verslechtering van de hygiënische omstandigheden te voorkomen of om de verstoring van het verkeer veroorzaakt door de demonstratie te stoppen (EHRM 20-02-2014, ECLI:CE:ECHR:2014:0220JUD000911704; zie ook ABRvS 9-11-2022, ECLI:NL:RVS:2022:3223). Dit is ook in de Apv het uitgangspunt. Zie ook het derde lid.

Regelmatig terugkerende godsdienstige of levensbeschouwelijke bijeenkomsten
Voor op vaste tijdstippen regelmatig terugkerende godsdienstige of levensbeschouwelijke bijeenkomsten op openbare plaatsen, uitgaande van een kerkgenootschap en zelfstandig onderdeel daarvan of een genootschap op geestelijke grondslag volstaat op grond van artikel 3, tweede lid, van de Wom een eenmalige kennisgeving. Dit kan voor bijvoorbeeld jaarlijks terugkerende processies gelden.

Tweede lid
Dit lid regelt dat de kennisgevingstermijn in ieder geval een werkdag omvat, zodat ambtelijke beoordeling kan plaatsvinden.

Derde lid
Het al te strikt vasthouden aan de kennisgevingstermijn verhoudt zich slecht tot de grondwettelijk en verdragsrechtelijk beschermde vrijheden. De burgemeester kan daarom in bijzondere omstandigheden – bijvoorbeeld bij spontane demonstraties – afwijken van de kennisgevingstermijn.

Burgemeestersbevoegdheden in de Wom
Artikel 5 van de Wom kent de burgemeester de bevoegdheid toe om naar aanleiding van een kennisgeving voorschriften en beperkingen te stellen of een verbod te geven. Artikel 6 van de Wom kent de burgmeester een aanwijzingsbevoegdheid toe en artikel 7 van de Wom bepaalt dat de burgemeester bevoegd is aan de organisatoren van de desbetreffende activiteit de opdracht te

geven deze te beëindigen en uiteen te gaan. De voorwaarden waaronder van deze bevoegdheid gebruik kan worden gemaakt, volgen uit de Wom. Voor vergaderingen en betogingen op ‘andere dan openbare plaatsen’ kent de Wom uitsluitend repressieve bevoegdheden toe aan de burgemeester (artikel 8 van de Wom).

Artikel 2:17 Samenscholing en ongeregeldheden op openbare plaatsen
Mensen moeten zich op openbare plaatsen veilig kunnen voelen en niet door groepjes personen of een enkel persoon worden lastiggevallen. Verder kan samenscholing, zich onnodig opdringen, vechten of uitdagend gedrag vertonen zorgen voor overlast. Die overlast kan bijvoorbeeld bestaan uit geluidoverlast, intimideren, obstructie van de openbare weg door groepsvorming, vervuiling en vernieling, al dan niet door een groep. Als zo’n situatie ontstaat, kan door het opvolgen van aanwijzingen van een politieambtenaar (bevelen) de openbare orde of openbare veiligheid worden hersteld. Dit artikel biedt (zo) ook een handvat om op te treden tegen het hinderen van hulpverleners.

Eerste lid
De genoemde begrippen spreken grotendeels voor zich. Het begrip ‘samenscholing’ is ontleend aan artikel 186 van het Wetboek van Strafrecht (WvSr) en betekent zoveel als deel uitmaken van een volksoploop of het groepsgewijs bij elkaar komen van mensen, die een dreigende houding aannemen of kwade bedoelingen hebben.

Tweede lid
Het tweede lid verplicht iedereen om zich op bevel van een politieambtenaar te verwijderen van een openbare plaats bij (dreigende) ongeregeldheden of een samenscholing.
Anders dan het geval is als de strafvervolging betrekking heeft op het misdrijf van artikel 184 van het WvSr, is hier niet vereist dat de vordering of het bevel door de politieambtenaar is gedaan of gegeven krachtens een wettelijk voorschrift dat uitdrukkelijk inhoudt dat de betrokken ambtenaar gerechtigd is tot het doen van de vordering of het geven van het bevel. Het niet voldoen aan het ‘Apv-bevel’ is een overtreding en kan geen misdrijf zijn (HR 16-12-2014, ECLI:NL:HR:2014:3639). Overtreding van een dergelijk bevel is strafbaar gesteld via opname van artikel 2:17, tweede lid, in artikel 6:3. Vervolging vindt op grond daarvan plaats.

Hiernaast blijven uiteraard ook de bevelen van de burgemeester in het kader van diens openbare ordebevoegdheden mogelijk. Bevelen van de burgemeester, bijvoorbeeld op grond van de Gemeentewet, of aanwijzingen in het kader van de Wet openbare manifestaties (Wom) die de politie in mandaat uitvoert en die niet worden opgevolgd, kunnen nog steeds strafbaar worden gesteld op grond van artikel 184, eerste lid, van het WvSr.

Vijfde lid
Onder omstandigheden is het denkbaar dat een samenscholing het karakter heeft van een godsdienstige of levensbeschouwelijke samenkomst, een betoging of een vergadering. Gelet op de Wom moeten dit soort samenscholingen van de werking van dit artikel uitgezonderd worden. Het vijfde lid voorziet daarin.

Zesde lid
Het is niet uit te sluiten dat de afzetting of afsluiting van openbare plaatsen bedoeld in het derde lid plaatsvindt in opdracht van het college, namelijk als er geen sprake is van het feitelijk herstellen of bewaren van de openbare orde of openbare veiligheid. Daarom is in dit lid de term ‘bevoegde bestuursorgaan’ gebruikt.

Paragraaf 2.2.2. Overige gedragingen op openbare plaatsen of van daaruit zichtbaar

Artikel 2:18 Hinderlijke of overlastgevende gedragingen
Op basis van dit artikel kan tegen vormen van onnodige hinder of overlast worden opgetreden.

Eerste lid, onder a (natuurlijke behoefte doen)
Het doen van de natuurlijke behoefte (‘wildplassen’ en ‘wildpoepen’) op een openbare plaats kan leiden tot verrommeling van de openbare ruimte, is onhygiënisch, geeft stankoverlast en kan daarmee de openbare orde, de openbare veiligheid en de leefbaarheid aantasten. Dit artikel regelt daarom een verbod.

Eerste lid, onder b (bedelarij)
Vooral in stadscentra wordt soms overlast ondervonden van bedelaars. Deze gedragen zich soms agressief en hinderlijk door passanten aan te klampen, te intimideren, de weg te versperren of te volgen. Hierdoor komt de openbare orde of de openbare veiligheid in het geding.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) heeft in 2021 geoordeeld dat de menselijke waardigheid en het recht op privéleven (art. 8 Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM)) worden aangetast als personen in een kwetsbare situatie de hulp van anderen niet mogen inroepen via bedelen om in hun basisbehoeften te voorzien (EHRM 19-01-2021, ECLI:CE:ECHR:2021:0119JUD001406515 (Lăcătuş/Zwitserland)). Dit oordeel is in 2026 bevestigd in de uitspraken van het Europees Comité voor Sociale Rechten (ECSR) in de zaak European Federation of National Organisations working with the Homeless (FEANTSA) and International Federation for Human Rights (FIDH) v. France (ECSR 05-03-2026, Complaint No. 224/2023, https://hudoc.esc.coe.int/?i=cc-224-2023-dmerits-en) en in de zaak International Federation for Human Rights (FIDH) and International Movement ATD Fourth World v. Belgium (ECSR 17-08-2026, Complaint No. 233/2023, https://rm.coe.int/decision-on-the-merits-cc-233-2023-/48802cf864).

Omdat een bedelverbod ingrijpt op mensenrechten, kan een verbod alleen in uitzonderlijke omstandigheden gerechtvaardigd zijn. Hiervoor is vereist dat het verbod een wettelijke basis heeft (de bepaling in de Apv), een legitiem doel dient, en noodzakelijk is in een democratische samenleving.

Het vereiste legitieme doel voor een beperking van het recht om te bedelen kan bestaan uit de bescherming van rechten van anderen en van de openbare orde. De uitspraken maken duidelijk dat er hiervoor in de concrete situatie sprake moet zijn van een agressieve of opdringerige vorm van bedelen die op objectieve wijze overlastgevend is voor derden. Het gaat hierbij uitdrukkelijk niet om gedrag dat enkel onbehaaglijk stemt, ongewenst overkomt, om het simpele vragen om hulp aan een voorbijganger of om gedrag waarbij enkel een vermoeden van overlast bestaat. Hierbij is namelijk geen sprake van aantasting van de rechten van derden of verstoring van de openbare orde.

Het EHRM heeft ook aangegeven dat het minder zichtbaar maken van armoede of het versterken van de commerciële of toeristische aantrekkingskracht juist niet telt als legitiem doel om het recht op bedelen te beperken. Ook het argument dat een verbod nodig is voor de strijd tegen mensenhandel vanwege de mogelijke uitbuiting van bedelaars door criminele netwerken volstaat niet. Nederland is namelijk verplicht slachtoffers van uitbuiting te beschermen. Criminalisering van slachtoffers werkt juist averechts.
In dit kader wordt nog gewezen op de uitspraak DIAN v Denmark (EHRM 13-06-2024, Application no. 44002/22, https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-234499) waarin de eiser niet-ontvankelijk werd verklaard, aangezien in dat specifieke geval geen sprake was van bedelen als overlevingsactiviteit. In dergelijke individuele gevallen laat jurisprudentie nog ruimte om door middel van meer algemene bedelverboden handhavend te kunnen optreden. Dit vergt echter telkens een individuele beoordeling en motivering waarom een betrokkene zich niet in een dergelijk kwetsbare positie bevindt dat artikel 8 EVRM in het geding komt. Een individuele beoordeling laat zich moeilijk vangen in een algemeen Apv-verbod en is daarom hier niet voorzien.

Het bedelverbod mag enkel worden gehandhaafd als dit in de concrete situatie noodzakelijk is. Dit betekent dat het recht om te bedelen alleen mag worden beperkt als dit nodig is vanwege een dringend maatschappelijk belang én als deze beperking noodzakelijk is om het doel te bereiken én proportioneel is ten opzichte van het doel. Hiervoor is een belangenafweging vereist. Bij deze belangenafweging moet in de concrete situatie gekeken worden naar de aard van het bedelen (agressief, opdringerig of passief), de situatie van kwetsbaarheid waarin de betrokkene zich bevindt, en de plaats. Wanneer het bedelen deel uitmaakt van een overlevingsstrategie, of wanneer het voor de betrokkene niet mogelijk zou zijn om een boete te betalen, vereist dit terughoudendheid.

Tot slot, als er ook minder ingrijpende alternatieve maatregelen bestaan in plaats van toepassing van het verbod, dan moeten deze worden ingezet. Een repressieve aanpak via deze verbodsbepaling mag dus alleen in uitzonderlijke situaties worden ingezet (ultimum remedium). In de eerste plaats moet handhaving of politie de personen helpen met de weg naar sociale hulp of opvang. De inzet van bijvoorbeeld een brugfunctionaris die de taal van de betrokkene spreekt, kan hierbij zeer waardevol zijn.

Eerste lid, onder c en d
De onderdelen c en d beschrijven andere gedragingen die tot onnodige hinder of overlast kunnen leiden.

Tweede lid
Artikel 2:18 is een aanvulling op een aantal artikelen uit het Wetboek van Strafrecht (WvSr), zoals straatschenderij als bedoeld in artikel 424 van het WvSr, belemmeren van anderen op de openbare weg als bedoeld in artikel 426bis van het WvSr en burengerucht als bedoeld in artikel 431 van het WvSr. Omdat de artikelen uit het WvSr strak zijn afgebakend, biedt dit artikel ruimte om ook op te treden bij andere vormen van hinderlijk of overlastgevend gedrag.

Als een hinderlijke gedraging valt onder artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994 (WVW 1994), is artikel 2:18 niet van toepassing. Artikel 5 van de WVW 1994 bepaalt dat het voor iedereen verboden is zich zodanig te gedragen dat gevaar op de weg wordt veroorzaakt of kan worden veroorzaakt of dat het verkeer op de weg wordt gehinderd of kan worden gehinderd. Maar dan gaat het erom dat de gedraging - in het licht van alle omstandigheden van het geval - in concreto gevaar oplevert voor de veiligheid op de weg en wel in die zin dat er een reële mogelijkheid van schade voor personen of goederen wordt gecreëerd (Gerechtshof Leeuwarden 31-03-2010, ECLI:NL:GHLEE:2010:BL9694).

[eventueel opnemen: **Artikel 2:19 Bespieden van personen**
Deze bepaling beoogt ongemerkte en als ongewenst ervaren verstoring van de privacy te verbieden. Toepassing van het artikel zal alleen in excessieve situaties plaatsvinden. De politie zal in het algemeen pas optreden als er klachten zijn over bijvoorbeeld voyeurs of creepshots. De bepaling vormt een aanvulling op artikel 285b van het Wetboek van Strafrecht. Anders dan bij het delict belaging (of stalking) is op grond van de Apv geen oogmerk vereist om iemand ergens toe brengen of van af te houden, dan wel vrees aan te jagen.]

Artikel 2:20 Verspreiden geschreven of gedrukte stukken, productmonsters of afbeeldingen
Eerste, tweede en derde lid
Het verspreiden of openlijk aanbieden van stukken, productmonsters of afbeeldingen (‘folderen, sampelen of flyeren’) kan op bepaalde plaatsen leiden tot overlast of strijd met de openbare orde of de openbare veiligheid, daaronder begrepen de goede zeden. Dit artikel maakt het voor het college mogelijk om op die plaatsen een verbod in te stellen en daar meer grip te krijgen op de overlast en verstoring van de openbare orde of de openbare veiligheid. Het college kan het verbod daarbij beperken tot bepaalde dagen en uren of tot bepaalde handelsreclame om het verbod

zoveel mogelijk te beperken tot dat wat nodig is om grip te krijgen op de overlast en verstoring van de openbare orde of de openbare veiligheid.

Grenzen aan bevoegdheid
Dit artikel raakt ook de vrijheid van meningsuiting. De vrijheid van meningsuiting wordt beschermd door artikel 7 van de Grondwet en door internationale verdragen zoals artikel 10 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en artikel 19 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (IVBPR). Elk middel tot bekendmaking dat in het maatschappelijk verkeer dezelfde functie vervult als geschriften in eigenlijke zin, valt onder de bescherming van artikel 7 van de Grondwet. De verspreiding van gedrukte stukken of andere middelen waarin gedachten of gevoelens worden geopenbaard, kan alleen worden beperkt ter bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid en de goede zeden. Een algemeen verbod op verspreiding is niet toegestaan. Verboden die beperkt zijn naar plaats, tijd en wijze zijn wel mogelijk. Hierbij geldt dat die beperkingen niet de inhoud van de gedrukte stukken of andere middelen mogen bepalen en dat daarbij ‘gebruik van enige betekenis’ overblijft. Met ’gebruik van enige betekenis’ wordt bedoeld dat uitoefening van het recht op vrije meningsuiting ook daadwerkelijk mogelijk moet zijn en blijven.

Het college mag alleen gericht gebruikmaken van deze beperkingsmogelijkheid. Dat wil zeggen dat de beperkingen zich alleen mogen uitstrekken tot de plaatsen waar overlast of verstoringen van de openbare orde of de openbare veiligheid zijn te verwachten. En alleen voor zover dat op die dagen en uren en voor die handelsreclame aan de orde is. Dan is de beperking noodzakelijk (proportioneel en subsidiair) in de zin van artikel 10, tweede lid, van het EVRM. In het licht van de vrijheid van meningsuiting is in het artikel ook expliciet gemaakt dat de beperkingen geen betrekking mogen hebben op de inhoud.

Overigens valt handelsreclame niet onder de bescherming van artikel 7 van de Grondwet. De verkoop van straatkranten valt wel onder de bescherming van artikel 7 van de Grondwet. Het verkopen ervan kan dus niet verbonden worden aan een vergunning of ontheffing. Wel kan de verkoop naar plaats en tijd op grond van dit artikel in de Apv worden beperkt.

Vierde lid
Een gemeentelijk verbod op het verspreiden van stukken is, onverminderd wat in de [invullen: citeertitel afvalstoffenverordening] geregeld is over bijvoorbeeld ongeadresseerd drukwerk, niet van toepassing op huis-aan-huisbladen of het aan huis bezorgen van geschreven of gedrukte stukken en afbeeldingen. Zulke verboden leveren strijd op met de vrijheid van meningsuiting.

Vijfde lid
Het vijfde lid geeft het college de bevoegdheid om een ontheffing te verlenen van het verbod in het eerste lid.

Het college kan door het aanwijzen van plaatsen en tijden reguleren waar geschriften of afbeeldingen mogen worden verspreid. Daarom is er bij een aanvraag om ontheffing geen bezwaar tegen het van rechtswege geven van een ontheffing als het college niet tijdig op de aanvraag beslist. Paragraaf 4.1.3.3. van de Awb is daarom op de ontheffing van toepassing verklaard in artikel 1:3, derde lid.

Artikel 2:21 Plakken en kladden
Plakken en kladden kan de gemeente ontsieren, de leefbaarheid negatief beïnvloeden of de openbare orde of de openbare veiligheid aantasten. Tegelijkertijd moet het recht op vrijheid van meningsuiting gerespecteerd worden. Een algemeen verbod of een artikel waar plakken en kladden alleen is toegestaan na toestemming door de overheid, is daarom niet toegestaan. Omdat dit artikel ook de verplichting inhoudt dat het college plekken aanwijst waar plakken en kladden is

toegestaan (vrijheid van meningsuiting en bekendmakingen), is voldaan aan internationale en Europese regelgeving (het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (IVBPR) en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden(EVRM)), de Grondwet en het evenredigheidsbeginsel, bedoeld in artikel 3:4, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht. De beperking in de uitoefening van het recht op vrije meningsuiting dat uit de toepassing van artikel 2:23 kan voortvloeien, kan worden aangemerkt als nodig in een democratische samenleving ter bescherming van de openbare orde of de openbare veiligheid. Er is nog 'voldoende mogelijkheid van enige betekenis tot gebruik van het onderhavige middel van verspreiding en bekendmaking' (HR 01-04-1997, ECLI:NL:HR:1997:ZD0677; ABRvS 05-06-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AE3657). Ten aanzien van het evenredigheidsbeginsel is het artikel geschikt om het beoogde doel te bereiken en zijn er geen andere maatregelen voorhanden die net zo geschikt en minder belastend zijn. Dit maakt het artikel noodzakelijk. Tot slot is het artikel ook evenwichtig en niet onredelijk bezwarend.

Eerste lid
In de termen 'plakken en kladden' ligt al besloten dat het daarbij niet gaat om meningsuitingen als bedoeld in artikel 7 van de Grondwet, artikel 10 van het EVRM en artikel 19 van het IVBPR.

Tweede lid
Het aanbrengen van aanplakbiljetten of het projecteren of aanbrengen van andere geschriften, afbeeldingen of aanduidingen op een onroerende zaak kan worden aangemerkt als een middel tot bekendmaking van gedachten en gevoelens dat naast andere middelen zelfstandige betekenis heeft en met het oog op die bekendmaking in een bepaalde behoefte kan voorzien. Het tweede lid maakt geen inbreuk op de vrijheid van meningsuiting door bijvoorbeeld voorschriften aan de inhoud te verbinden, maar beperkt alleen het gebruik van het middel van bekendmaking. De voorafgaande toestemming van de rechthebbende moet worden beschouwd als een beperking van de vrijheid van meningsuiting ter bescherming van de rechten van anderen, onder wie ook de overheid als eigenaar (ABRvS 05-06-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AE3657). Als de rechthebbende schriftelijk toestemming heeft gegeven, geldt het verbod niet.

Vierde lid, onder a, en vijfde lid
Een voorwaarde die aan de mogelijke beperking vanuit het tweede lid moet worden gesteld is dat de gemeente moet zorgen voor voldoende plakplaatsen voor het aanbrengen van meningsuitingen en niet commerciële bekendmakingen. Het college moet aanplakborden aanwijzen (vierde lid, onder a) en daarvoor nadere regels stellen (vijfde lid). Is niet in voldoende plakplaatsen voorzien, dan is er volgens de rechtspraak sprake van strijd met artikel 7 van de Grondwet en artikel 10 van het EVRM. Eén plakbord of plakzuil per 10.000 inwoners is een redelijke norm (ABRvS 05-06-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AE3657).

Artikel 2:22 Openen rioolputten en dergelijke
Met dit artikel kan gevaar (vallen en overstromingen), overlast (stank) en schade aan de rioolput, straatkolk, brandkraan, etc. worden voorkomen. Het waarborgt de effectieve werking van de genoemde voorzieningen en voorkomt bijvoorbeeld dat de brandweer in een noodsituatie moet zoeken naar een verborgen brandkraan. Omdat de gemeente ook verantwoordelijk is voor het beheer van de openbare ruimte, is dit verbod opgenomen.

Artikel 2:23 Gebruik van winkelwagens
Winkelwagens die onbeheerd op een openbare plaats worden achtergelaten geven overlast waardoor de openbare orde, de openbare veiligheid of de leefbaarheid aangetast kan worden. De winkelwagens kunnen hinder veroorzaken als zij niet worden teruggebracht naar de winkel. Ze staan dan op een openbare plaats, verminderen of blokkeren de doorgang en zorgen voor een verrommeling van de omgeving. Hierdoor wordt het uiterlijk aanzien van de gemeente aangetast en ontstaat een subjectief gevoel van onveiligheid.

Met dit artikel wordt de overlast in brede zin als gevolg van rondzwervende winkelwagens dan ook tegengegaan. Het aan eenieder gerichte verbod, in combinatie met een zorgplicht voor de winkelier en een beperking van die zorgplicht tot de omgeving, is geschikt om dit doel te bereiken en er zijn ook geen maatregelen denkbaar die net zo geschikt en minder belastend zijn. Dit artikel voldoet hiermee aan de uitgangspunten van het evenredigheidsbeginsel, is evenwichtig en niet onredelijk bezwarend.

Voor wat betreft de beperking van de zorgplicht tot de omgeving van het winkelbedrijf wordt nog opgemerkt dat niet nader is ingevuld wat onder omgeving wordt verstaan. De precieze invulling van de zorgplicht is dus afhankelijk van de concrete omstandigheden van het geval. De zorgplicht gaat in elk geval niet zo ver dat winkeliers de winkelwagens niet op een stallingsplek in de omgeving kunnen laten staan.

Artikel 2:24 Vervoeren of bij zich hebben van inbrekerswerktuigen
Deze verbodsbepaling beoogt het plegen van misdrijven zoals diefstal met braak en fietsendiefstal te bemoeilijken en draagt daarmee bij aan de bescherming van de openbare orde of de openbare veiligheid.

Artikel 2:25 Vervoeren of bij zich hebben van geprepareerde voorwerpen
In deze verbodsbepaling wordt het vervoer van voor winkeldiefstal geprepareerde voorwerpen verboden. Winkeldieven gebruiken vaak voorwerpen zoals 'vermomde' diepvriestassen, stoorzenders oftewel 'jammers', magneten of elektronische hulpmiddelen om veiligheidspoortjes of veiligheidslabels uit te schakelen. Politie en beveiligers zijn getraind om deze voorwerpen te herkennen. Om de persoonlijke belangen van de burgers te beschermen, is in het tweede lid opgenomen dat dit verbod niet geldt als redelijkerwijs kan worden aangenomen dat het aangetroffen voorwerp niet bedoeld is om winkeldiefstal te gaan plegen.

Afdeling 2.3. Gedragingen op publieke of niet voor het publiek toegankelijke plaatsen

Artikel 2:26 Onnodig aanwezig zijn of hinderlijke gedragingen op bepaalde publieke of niet voor het publiek toegankelijke plaatsen
Op grond van dit artikel kan tegen vormen van hinder of overlast bij of in gebouwen worden opgetreden. Dit artikel gaat niet over de ‘weg’. De Wegenverkeerswet 1994 voorziet namelijk in die situatie.

Zie ook de toelichting bij artikel 2:20, waar het gaat om hinderlijke of overlastgevende gedragingen op openbare plaatsen of vandaaruit zichtbaar.

Met dit artikel is het mogelijk om misbruik, waaronder het verstoren van de openbare orde, de openbare veiligheid of beschadiging van eigendommen van derden tegen te gaan op bepaalde publieke plaatsen, zoals parkeergarages en wachtlokalen bij het openbaar vervoer. In het belang van de handhaving van de openbare orde of de openbare veiligheid is het wenselijk dat de politie bij baldadig of ordeverstorend gedrag op publieke plaatsen, onmiddellijk kan ingrijpen, mede om de eigendommen van derden te beschermen.

Aan deze bepaling bestaat behoefte omdat op basis van artikel 138 van het Wetboek van Strafrecht, tegen het wederrechtelijk vertoeven (in een woning, besloten lokaal of erf, bij een ander in gebruik) slechts kan worden opgetreden door tussenkomst van de rechthebbende.

Hoewel het artikel ziet op verschillende gedragingen op publieke plaatsen en een min of meer vage normstelling bevat, heeft de Hoge Raad de bepaling als concreet genoeg beschouwd (HR 01-09-1998, ECLI:NL:HR:1998:ZD1270). Het ordeverstorende element wordt door de zinsnede “zonder redelijk doel of op voor anderen hinderlijke wijze” in de bepaling tot uitdrukking gebracht.

De bepaling kan niet worden toegepast om het betogingsrecht als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Grondwet te beperken (HR 24-03-2026, ECLI:NL:HR:2026:483).

Artikel 2:27 Gedragingen bij evenementen
Met het oog op de openbare veiligheid en het beschermen van de openbare orde regelt dit artikel dat bij een evenement de orde niet mag worden verstoord. Het artikel richt zich in zijn algemeenheid tot de bezoekers. Wat onder een evenement wordt verstaan is vastgelegd in artikel 4:36.

Artikel 2:28 Gedragingen in openbare inrichtingen
Het artikel geeft een verbod om de orde in openbare inrichtingen te verstoren. De onderdelen a, b en c richten zich tot de (potentiële) bezoeker en niet tot het personeel of de exploitant. Voor de onderdelen b en c geldt dat de bezoeker deze bepaling ook overtreedt als de bezoeker toestemming heeft van de exploitant (als de bezoeker geen toestemming heeft van de exploitant en niet weggaat als de exploitant hierom vraagt, overtreedt de bezoeker artikel 138 van het Wetboek van Strafrecht).

Artikel 2:29 Betreden gesloten woning, lokaal, gebouw, erf, terrein of openbare inrichting
De Gemeentewet (Gemw), de Opiumwet (Opw), de Woningwet (Wonw) en de Apv bevatten ieder bevoegdheden om in bepaalde gevallen verschillende locaties te kunnen sluiten. Dit artikel bevat vervolgens het verbod om ieder van deze gesloten locaties te mogen betreden.

Ad a.
De burgemeester kan woningen of niet voor het publiek openstaande lokalen en de daarbij behorende erven sluiten wegens verstoring van de openbare orde of ernstige vrees daarvoor. Het gaat dan om een sluiting wegens (drugs)overlast op grond van artikel 174a van de Gemw.

Ad b.
De burgemeester kan bij aanwezigheid van drugs of drugshandel in een woning of lokaal, al dan niet voor het publiek openstaand, of daarbij behorend erf, een last onder bestuursdwang opleggen bestaande in het sluiten van de woning of het lokaal of daarbij behorend erf. Dit op grond van artikel 13b van de Opw

Ad c.
Het college kan op grond van artikel 17 van de Wonw in de daar genoemde gevallen een gebouw, open erf of terrein sluiten bij herhaaldelijke overtreding van bij of krachtens de Omgevingswet, waaronder het omgevingsplan, gegeven wettelijke voorschriften, als die gepaard gaan met gevaar voor de gezondheid, de veiligheid of de leefbaarheid.

Ad d en e.
De burgemeester kan tot slot op grond van artikel 4:3, 5:5 en 5:15 van de Apv tot sluiting overgaan. Artikel 4:3 bevat een bevoegdheid voor de burgemeester om een openbare inrichting te sluiten in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid, de zedelijkheid, de volksgezondheid of in geval van bijzondere omstandigheden. Op grond van artikel 5:5 is de burgemeester bevoegd om een voor het publiek openstaand gebouw of een bij dat gebouw behorend erf te sluiten in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid of ter voorkoming of beperking van overlast of nadelige beïnvloeding van de leefbaarheid. Artikel 5:15 geeft een soortgelijke bevoegdheid aan de burgemeester als er in strijd met de regels voor de bestuurlijke aanpak bestrijding ondermijning uit paragraaf 5.2 een bedrijfsmatige activiteit wordt uitgeoefend.
De rechtsgevolgen van de sluiting worden niet in genoemde specifieke wetten en bepalingen geregeld.

Door het eerste lid is betreding tijdens de sluiting verboden, zodat een sanctie kan worden gesteld.

In het tweede lid is geregeld dat het verbod niet geldt voor personen die de woning of het lokaal moeten betreden wegens dringende redenen. Het verbod geldt ook niet als personen op grond van een wettelijk voorschrift toegang hebben. Zo kan het college voor de in dit artikel genoemde sluitingen op grond van artikel 13b, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wonw de rechthebbende verplichten toe te staan dat een andere instantie of persoon het beheer of gebruik van de gesloten woning, lokaal, erf, gebouw of terrein krijgt.

Artikel 2:30 Overlast van fiets of bromfiets op markt en kermisterrein en dergelijke
Op plaatsen waar veel mensen samenkomen, kunnen fietsen en bromfietsen gevaar, hinder of overlast opleveren. Daarom kan het college of de burgemeester voor bepaalde aangewezen terreinen tijden en plaatsen aanwijzen waar het verboden is met een fiets of bromfiets aanwezig te zijn. Het verbod geldt alleen wanneer dit voor bezoekers van die plaats kenbaar is, bijvoorbeeld door borden of afzettingen.
Op grond van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (RVV 1990) kunnen bepaalde categorieën weggebruikers van bepaalde wegen worden geweerd. De achtergrond daarvan is het verkeersbelang – de verkeersveiligheid of de vrijheid van het (andere) verkeer. Dat moet op de in het RVV 1990 voorgeschreven wijze ter kennis van de weggebruiker worden gebracht.

Hoofdstuk 3. Regulering gebruik van de publieke ruimte en andere plaatsen

Afdeling 3.1. Gebruik met voorzieningen en voorwerpen

Paragraaf 3.1.1. Voorzieningen op openbare plaatsen of plaatsen in de openlucht

Artikel 3:1 Aanleggen, beschadigen of veranderen van een weg
Eerste lid
Het aanleggen, beschadigen of op andere wijze veranderen van een weg is vergunningplichtig om de bruikbaarheid van de weg te waarborgen. Voor het begrip ‘weg’ wordt aangesloten bij de definitie uit de Wegenverkeerswet 1994 (zie artikel 1:1). Dit maakt dat een vergunning is vereist voor alle wegen die feitelijk voor het openbaar verkeer openstaan. De vergunningplicht geldt dus ook voor de wegen die in eigendom zijn van de gemeente. Ook op deze wegen is het namelijk wenselijk dat ten behoeve van de bruikbaarheid daarvan door bijvoorbeeld brandweer of ambulance voorschriften kunnen worden gesteld over onder andere de wijze van verharding en de afmeting. In aanvulling op de algemene bevoegdheid om op grond van artikel 1:5 voorschriften te geven biedt dit artikel de mogelijkheid om ook technische voorschriften te geven. Daarnaast bestaat de mogelijkheid werkzaamheden te faseren. Dit biedt ruimte om werkzaamheden aan de weg te combineren met het realiseren van voorzieningen in de naast de weg gelegen gronden, zoals riolering- en watervoorzieningen. Als de gemeente of een ander eigenaar is van de gronden, dan moet na verlening van de vergunning overigens ook toestemming voor de werkzaamheden aan de weg worden verkregen. Die privaatrechtelijke toestemming staat los van de publiekrechtelijke vergunning die voor het uitvoeren van de werkzaamheden vereist is.
De vergunning wordt verleend als omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit op grond van artikel 22.8 van de Omgevingswet in samenhang met artikel 2.1a van het Omgevingsbesluit. De Apv maakt echter geen deel uit van het omgevingsplan. De aanvraag wordt daarom aan de regels in de Apv getoetst.

Tweede lid
Het verbod geldt niet voor overheidsorganen die in de uitvoering van hun publiekrechtelijke taak wegen aanleggen of veranderen. Er mag van uitgegaan worden dat zij bij het uitvoeren van hun werkzaamheden rekening houden met de bruikbaarheid van de weg. Verder geldt het verbod niet in gevallen die al zijn geregeld in andere wet- en regelgeving.

Artikel 3:2 Maken of veranderen van een uitweg

Het oogmerk van deze bepaling is te voorkomen dat door het maken of veranderen van een uitweg gevaarlijke of hinderlijke situaties voor het verkeer ontstaan, dat een uitweg op onaanvaardbare manier ten koste gaat van openbaar groen of dat een uitweg feitelijk opheffing betekent van schaarse parkeerruimte. Daartoe is voorzien in een vergunningplicht. Het tweede lid voorziet daarbij, in aanvulling op de algemene weigeringsgronden uit artikel 1:4, in een aantal aanvullende weigeringsgronden voor het college. Als de gemeente of een ander eigenaar is van de weg, dan moet na verlening van de vergunning overigens ook privaatrechtelijke toestemming voor de werkzaamheden aan de weg worden verkregen. Die privaatrechtelijke toestemming staat los van de publiekrechtelijke vergunning die voor de werkzaamheden vereist is. Op grond van het derde lid geldt de vergunningplicht niet voor beperkingengebiedactiviteiten aangezien daarvoor de regels gelden die bij of krachtens de Omgevingswet in zijn gesteld.
De vergunning wordt verleend als omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit op grond van artikel 22.8 van de Omgevingswet in samenhang met artikel 2.1a van het Omgevingsbesluit. De Apv maakt echter geen deel uit van het omgevingsplan. De aanvraag wordt daarom aan de regels in de Apv getoetst.

Artikel 3:3 Vellen van houtopstanden
Het oogmerk van deze bepaling is het reguleren van het vellen van monumentale en beschermingswaardige bomen. Wat onder ‘vellen’ wordt verstaan is bepaald in het eerste lid. Het college stelt voor de gemeente een lijst met dergelijke bomen en andere houtopstanden vast. Het vellen van de bomen en andere houtopstanden op die zogenoemde Bomenlijst is vergunningplichtig. De vergunning kan daarbij alleen worden geweigerd in verband met de belangen die in het artikel worden genoemd. De algemene uitzonderingsgronden van artikel 1:4 zijn niet aan de orde. Het college kan als voorschrift in de vergunning opnemen dat er bij het vellen van de boom of houtopstand een nieuwe boom of houtopstand moet worden geplant.
De vergunning wordt verleend als omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit op grond van artikel 22.8 van de Omgevingswet in samenhang met artikel 2.1a van het Omgevingsbesluit. De Apv maakt echter geen deel uit van het omgevingsplan. De aanvraag wordt daarom aan de regels in de Apv getoetst.

Artikel 3:4 Beschadigen van waterstaatswerken
Dit artikel heeft alleen betrekking op de in het artikel genoemde waterstaatswerken die in beheer zijn bij de gemeente. Het verbod geldt niet voor gevallen die al zijn geregeld in andere wet- en regelgeving.

Artikel 3:5 Voorzieningen voor openbare verlichting
Het kan noodzakelijk zijn dat voorwerpen voor de verlichting in de openbare ruimte worden geplaatst op bouwwerken die niet aan de gemeente toe behoren. In deze gevallen geldt er een gedoogplicht voor de rechthebbende. Deze gedoogplicht is alleen dan aanwezig wanneer de voorzieningen voor de openbare verlichting het gebruiksrecht van de eigenaar niet aantasten. De plicht geldt uitsluitend als daar niet bij of krachtens de Omgevingswet in is voorzien.

Paragraaf 3.1.2. Voorwerpen op openbare plaatsen of plaatsen in de openlucht

Artikel 3:6 Voorwerpen op, aan of boven de weg
[Variant kiezen: Variant A (Algemene regel met ontheffingsmogelijkheid)
Eerste en tweede lid
Het oogmerk van deze bepaling is het voorkomen of beperken van hinder of gevaar, het voorkomen van ontsiering van de gemeente, het voorkomen van het toebrengen van schade aan en het beschermen van de bruikbaarheid, het beheer en het onderhoud van de weg. Het tweede lid maakt duidelijk wanneer in elk geval sprake is van een belemmering van de bruikbaarheid van de weg.

Derde lid

Het verbod geldt in bepaalde gevallen niet. Bijvoorbeeld als de toestemming voor de activiteit al op grond van een andere bepaling is verleend of voor de activiteit al andere regels bestaan.
Bij de uitzondering van terrassen in het derde lid, onder b, gaat het om de buitenruimte bij een openbare inrichting (zie de definitie van terras in artikel 1:1), waarvoor een exploitatievergunning nodig is. Voor andere buitenruimtes waar tafels en stoelen worden geplaatst, geldt de verbodsbepaling wel.

Vierde lid
Het college kan nadere regels stellen voor categorieën van voorwerpen waarvoor het verbod niet geldt. Dit kan alleen als daarover nog geen andere regels bestaan en dit in het belang is van de openbare orde, de openbare veiligheid of de leefbaarheid. Dit kunnen regels zijn over bijvoorbeeld de omvang van een voorwerp, zoals een horecaterras of reclame-uiting, of de minimale ruimte die vrijgelaten moet worden om voetgangers, hulpdiensten of ander verkeer door te laten.

Vijfde lid
Dit artikellid bevat de bevoegdheid voor het college om ontheffing te verlenen van het verbod. Het college kan deze bevoegdheid met beleidsregels verder invullen.

Variant B (Vergunningplicht)
Eerste en tweede lid
Het oogmerk van deze bepaling is het voorkomen of beperken van hinder of gevaar, het voorkomen van ontsiering van de gemeente, het voorkomen van het toebrengen van schade aan en het beschermen van de bruikbaarheid, het beheer en het onderhoud van de weg. In het tweede lid zijn, in aanvulling op artikel 1:4, weigeringsgronden opgenomen die aansluiten op het oogmerk van de bepaling. Denkbaar is bijvoorbeeld dat het college een vergunning weigert omdat de aanvraag betrekking heeft op het plaatsen van een betonnen plantenbak op een deel van de weg. Dit levert een wegversmalling op en kan ervoor zorgen dat na verloop van tijd verzakking van het wegdek plaatsvindt.

Derde lid
Het verbod geldt in bepaalde gevallen niet. Bijvoorbeeld als de toestemming voor de activiteit al op grond van een andere bepaling is verleend of voor de activiteit al andere regels bestaan.
Bij de uitzondering van terrassen in het derde lid, onder b, gaat het om de buitenruimte bij een openbare inrichting (zie de definitie van terras in artikel 1:1), waarvoor een exploitatievergunning nodig is. Voor andere buitenruimtes waar tafels en stoelen worden geplaatst, geldt de verbodsbepaling wel.

Vierde lid
Het college kan nadere regels stellen voor categorieën van voorwerpen waarop het verbod niet van toepassing is. Dit kan alleen als daarover nog geen andere regels bestaan en uitsluitend wanneer dit in het belang is van de openbare orde, de openbare veiligheid of de leefbaarheid. Dit kunnen regels zijn over bijvoorbeeld de omvang van het voorwerp, zoals een horecaterras of reclame-uiting, en de minimale ruimte die vrijgelaten moet worden om voetgangers, hulpdiensten of ander verkeer door te laten.]

Artikel 3:7 Voorwerpen op, in of boven openbaar water
[Variant kiezen: Variant A (Meldingsplicht)
Het oogmerk van dit artikel is om, in aanvulling op de in het vijfde lid genoemde wet- en regelgeving, het plaatsen van voorwerpen in of boven openbaar water te reguleren. Dit plaatsen is verboden als dit de bruikbaarheid of het doelmatig en veilig gebruik van het water of het doelmatig beheer en onderhoud belemmert. Voor voorwerpen met een permanent karakter geldt een meldingsplicht, waarmee het college vooraf kan toetsen of het voorwerp belemmeringen oplevert.

Variant B (Vergunningplicht)

Het oogmerk van dit artikel is om, in aanvulling op de in het derde lid genoemde wet- en regelgeving, het plaatsen van voorwerpen in of boven openbaar water te reguleren. Dit plaatsen is verboden als dit de bruikbaarheid of het doelmatig en veilig gebruik van het water of het doelmatig beheer en onderhoud belemmert. Voor voorwerpen met een permanent karakter geldt een vergunningplicht. Via dit vergunningstelsel is het mogelijk vooraf te toetsen of de voorgenomen activiteit niet in strijd is met de te beschermen belangen.]

Artikel 3:8 Opslag voertuigen, vaartuigen, mest, afvalstoffen en dergelijke
Eerste en tweede lid
Het college kan plaatsen aanwijzen waar het verboden is om voertuigen, vaartuigen, mest, afvalstoffen of vergelijkbare voorwerpen of stoffen in de open lucht of buiten de weg op te slaan, te plaatsen of aanwezig te hebben. Dit in het belang van het voorkomen van ontsiering van de gemeente, het voorkomen of beëindigen van overlast, of de bescherming van de openbare volksgezondheid. Deze bepaling ziet niet op handelingen die plaatsvinden op de ‘weg’ in de zin van de wegenverkeerswetgeving.

Derde en vierde lid
Het college kan door middel van nadere regels voorwaarden of beperkingen stellen voor het opslaan, plaatsen of aanwezig hebben van bepaalde voorwerpen of stoffen. Het kan hierbij bijvoorbeeld gaan om regels over de maximale hoeveelheid, de duur van opslag, afschermingsmaatregelen, of eisen aan de afstand tot woningen of watergangen. Het artikel is niet van toepassing op gevallen die al zijn geregeld bij of krachtens de Omgevingswet.

[eventueel opnemen: **Artikel 3:9 Voorwerpen onder hoogspanningslijn**
Voorwerpen of bomen hoger dan twee meter en in de nabijheid van een hoogspanningslijn kunnen voor gevaarlijke situaties zorgen. Om die reden is hiervoor in dit artikel een verbod opgenomen. Onder omstandigheden kan het noodzakelijk zijn dat van het verbod ontheffing wordt verleend. Daar voorziet de bepaling ook in. De bepaling ziet niet op bouwwerken of onderdelen van een hoogspanningslijn.]

Artikel 3:10 Gevaar door houtopstand
Artikel 172, tweede lid, van de Gemeentewet bepaalt dat de burgemeester bevoegd is overtredingen van wettelijke voorschriften die betrekking hebben op de openbare orde, te beletten of te beëindigen. Dit artikel is zo’n wettelijk voorschrift. Hierdoor heeft de burgemeester een noodkapbevoegdheid op het moment dat bomen of andere houtopstanden een direct gevaar opleveren voor goederen of personen.

Artikel 3:11 Gevaar of hinder door beplanting of voorwerp
Het oogmerk van dit artikel is het voorkomen van gevaarlijke situaties. Daarom is het verboden het vrije uitzicht voor het wegverkeer te belemmeren of voor hinder of gevaar voor het wegverkeer te zorgen. Anders dan artikel 3:6 gaat het bij dit verbod ook om voorwerpen die zich niet op, aan of boven de weg bevinden. Het begrip ‘wegverkeer’ moet overigens breed worden opgevat. Hieronder vallen ook voetgangers. Zo kan ook een gevaarlijke situatie ontstaan wanneer het zicht voor overstekende voetgangers beperkt is.
Voor zover de situatie gereguleerd wordt bij of krachtens de Omgevingswet of de Wegenverkeerswet 1994, gaan die voorschriften voor op dit Apv-verbod.

Artikel 3:12 Toestand van sloten, andere wateren en niet openbare riolen en putten buiten gebouwen
Het oogmerk van dit artikel is gevaar of hinder door sloten, andere wateren en niet openbare riolen en putten buiten gebouwen te voorkomen. De eigenaar of rechthebbende van dergelijke voorzieningen moet er op grond van dit artikel voor zorgen dat deze in goede staat zijn en blijven.

Artikel 3:13 Hinderlijke of gevaarlijke reclame

Het maken van reclame, bijvoorbeeld door het spannen van een groot reclamedoek over de zijmuur van een gebouw langs een drukke weg, kan leiden tot gevaar voor het verkeer of ernstige hinder voor de omgeving. Het oogmerk van deze bepaling is dit te voorkomen. Het verbod geldt niet voor situaties waarin bij of krachtens de Omgevingswet is voorzien. Dit artikel is niet in strijd met artikel 7 van de Grondwet. In artikel 7, vierde lid, van de Grondwet wordt handelsreclame immers met zoveel woorden uitgezonderd.

Afdeling 3.2. Gebruik met voer- en vaartuigen en kampeermiddelen

Paragraaf 3.2.1. Parkeerexcessen

Deze paragraaf stelt beperkingen aan het parkeren om te zorgen voor een evenredige verdeling van de beschikbare parkeerruimte binnen de gemeente. Parkeren is bijvoorbeeld verboden als voertuigen door grootte of door aantal te veel ruimte innemen, als sprake is van een verstoring van de openbare orde, de openbare veiligheid of het uiterlijk aanzien van de gemeente wordt aangetast, bijvoorbeeld door zichtbelemmering of stankoverlast.

Artikel 3:14 Beperken bedrijfsmatig parkeren; weg is geen werkplaats

Algemeen

Naast de zorg voor een evenredige verdeling van de beschikbare parkeerruimte, is het oogmerk van dit artikel het voorkomen van aantasting van het uiterlijk aanzien van de gemeente. Daarmee wordt de openbare orde en de openbare veiligheid beschermd, omdat verrommeling kan bijdragen aan een onveilig gevoel. Daarbij wordt opgemerkt dat dit artikel slechts betrekking heeft op het parkeren van voertuigen op de weg in de zin van de Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990. Dit artikel geldt niet voor het parkeren buiten de weg.

Eerste lid

Het eerste lid biedt mogelijkheden om op te treden tegen autohandelaren, rijschoolhouders, taxibedrijven en exploitanten van garage-, herstel- en autoverhuurbedrijven die de weg gebruiken als stallingsruimte voor motorvoertuigen. Het gaat daarbij niet alleen om mogelijkheden om op te treden bij de uitoefening van een beroep of bedrijf, maar ook als sprake is van een bedrijfsmatige omvang.

Tweede lid

Het tweede lid bevat een verbod om de weg als werkplaats voor voertuigen te gebruiken. Reparatie- en sloopwerkzaamheden aan op de weg geparkeerde voertuigen veroorzaken namelijk vaak klachten over geluidsoverlast en verontreiniging van de weg.

Derde en vierde lid

Het parkeren van motorvoertuigen op de weg voor persoonlijk gebruik, voor gebruik door gezinsleden of van voertuigen voor het uitvoeren van korte herstel- of onderhoudswerkzaamheden, valt niet onder de verboden van het eerste of tweede lid.

Vijfde lid

Het college kan ontheffing verlenen van de verboden als er geen andere mogelijkheid bestaat dan de voertuigen op de weg te parkeren. Bijvoorbeeld als het door werkzaamheden voor een autohandelaar of exploitant feitelijk onmogelijk is om op eigen terrein of in de nabijheid van zijn bedrijf, stallingsruimte te realiseren en stallingsruimte ook niet op een andere manier is te krijgen. Op grond van artikel 1:3, vierde lid, geldt dat bij overschrijding van de beslistermijn geen sprake is van een van rechtswege verleende ontheffing.

Artikel 3:15 Te koop aanbieden van voertuigen

Naast de zorg voor een evenredige verdeling van de beschikbare parkeerruimte, is het oogmerk van dit artikel het beperken van overlast die ontstaat door de verkoop van meerdere auto’s tegelijk op een weg. Verkoop van auto’s op een weg kan veel kopers aantrekken. Dit kan leiden tot het

innemen van veel parkeerplaatsen, de toegankelijkheid van de weg beperken, en een risico vormen voor de openbare orde of de openbare veiligheid. Daarnaast kan het aanbieden van een of meerdere auto's leiden tot aantasting van het uiterlijk aanzien van de gemeente en die verrommeling kan ook leiden tot een gevoel van onveiligheid. Om die reden kan het college op grond van deze bepaling wegen aanwijzen waarop het niet is toegestaan een voertuig te parkeren met het doel om het te koop aan te bieden of te verhandelen.

Artikel 3:16 Reclamevoertuigen
Naast de zorg voor een evenredige verdeling van de beschikbare parkeerruimte, heeft het artikel het oogmerk het beschermen van de openbare orde en (verkeers-)veiligheid. Geparkeerde voertuigen die geen gerechtvaardigd doel hebben om geparkeerd te zijn, zorgen voor verrommeling, wat kan bijdragen aan een gevoel van onveiligheid.
Het eerste lid geeft tegen die achtergrond een verbod om een of meer voertuigen met reclameopschriften op de weg te parkeren als het hoofddoel is om daarmee reclame te maken. Het vermelden van de naam van het bedrijf waar het voertuig in gebruik is of een (korte) aanduiding op een voertuig van de goederen of diensten die dat bedrijf aanbiedt, wordt daarbij niet gezien als handelsreclame in de zin van dit artikel. Zulke voertuigen worden in de eerste plaats als vervoersmiddel gebruikt en niet met het doel om handelsreclame te maken.
Het verbod in dit artikel is beperkt tot het maken van handelsreclame. Het gaat dan om commerciële uitingen. Op grond van de rechtspraak en artikel 7, vierde lid, van de Grondwet kan het college het maken van handelsreclame beperken. Alleen bij het openbaren van gedachten en gevoelens is een beperking niet toegestaan.
Op basis van het tweede lid kan het college ontheffing verlenen van het verbod. Op grond van artikel 1:3, vierde lid, geldt dat bij overschrijding van de beslistermijn geen sprake is van een van rechtswege gegeven ontheffing.

Artikel 3:17 Voertuigwrakken
Het achterlaten van een voertuigwrak, inclusief een fiets, bromfiets of vergelijkbaar vervoersmiddel, heeft nadelige gevolgen voor de openbare orde en de openbare veiligheid. Voertuigwrakken ontsieren het straatbeeld, leveren een gevaar op voor spelende kinderen en weggebruikers en zorgen voor verrommeling. Die verrommeling kan bovendien leiden tot een gevoel van onveiligheid. Om die reden bevat deze bepaling een verbod om voertuigwrakken op de weg te parkeren of te laten staan. Daarbij ziet het verbod niet alleen op degene die het voertuigwrak op de weg plaatst of daar laat staan.

Artikel 3:18 Grote voertuigen, aanhangwagens en dergelijke
Het oogmerk van dit artikel is het voorkomen van buitensporig gebruik van de parkeerruimte binnen de gemeente, de aantasting van het uiterlijk aanzien van de gemeente en het voorkomen van verrommeling. Verder gaat het ook om het beschermen van de openbare orde en de openbare veiligheid. Bijvoorbeeld als het gaat om de veiligheid van overstekende voetgangers of spelende kinderen tussen of achter deze voertuigen.
Tegen die achtergrond beperkt het eerste lid de parkeerduur van voertuigen die gebruikt worden voor een ander doel dan het dagelijkse verkeer, zoals recreatievoertuigen. Het tweede lid verbiedt het parkeren van grote voertuigen die het uitzicht belemmeren of anderszins voor hinder zorgen. Op grond van het derde lid kan het college wegen of plaatsen aanwijzen waar het parkeren van grote voertuigen niet is toegestaan. In het aanwijsbesluit moet het college onderbouwen waarom hiertoe wordt overgegaan.
Voor kampeermiddelen bevat artikel 3:20 al voorschriften. Verder gelden voor activiteiten in een beperkingengebied met betrekking tot de weg al regels bij of krachtens de Omgevingswet, bijvoorbeeld als het aankomt op het plaatsen van voorwerpen op, naast, onder of over de weg. Voor deze kampeermiddelen en beperkingengebiedactiviteiten gelden de verboden in dit artikel dan niet (vierde lid).

Paragraaf 3.2.2. Plaatsen van kampeermiddelen buiten kampeerterreinen

Artikel 3:19 Definitie
Dit artikel bevat voor de toepassing in deze paragraaf de definitie van kampeermiddel. Voorbeelden zijn een tent, tentwagen, kampeerwagen of caravan. De hoofdactiviteit in deze paragraaf ziet dus op het recreatief nachtverblijf buiten de daartoe aangewezen plaatsen en niet op een parkeerexces zoals in paragraaf 3.2.1.

Artikel 3:20 Plaatsen van kampeermiddelen buiten kampeerterreinen
Eerste en tweede lid
Dit artikel verbiedt het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen buiten kampeerterreinen. Het oogmerk van het verbod is wildkamperen te verbieden ter bescherming van de natuur, het landschap en het uiterlijk aanzien van de gemeente en om overlast te voorkomen of te beperken. Wildkamperen kan bijvoorbeeld leiden tot vervuiling door zwerfafval, geluidsoverlast, verstoring van flora en fauna of beschadiging van openbaar groen. Het verbod geldt niet als een kampeermiddel op eigen terrein wordt gezet.

Derde en vierde lid
Het college kan wildkamperen door afgifte van een ontheffing alsnog toestaan. In het vierde lid zijn aanvullende gronden opgenomen om een ontheffing te kunnen weigeren.

Artikel 3:21 Aanwijzing kampeerplaatsen
Het college kan plaatsen aanwijzen waar kamperen wel is toegestaan. Het gaat dan om plaatsen die niet zijn aangemerkt als kampeerterrein, maar waar wel kampeermiddelen kunnen worden geplaatst. Het college kan daarbij ook regels stellen om overlast te voorkomen en onder andere de natuur, het landschap, het uiterlijk aanzien van de gemeente en de veiligheid van mensen en goederen te beschermen.

Paragraaf 3.2.3. Overig gebruik van openbare plaatsen met voer- en vaartuigen

Artikel 3:22 Plaatsen van fietsen, bromfietsen of vergelijkbare vervoermiddelen in het algemeen
Het plaatsen van fietsen, bromfietsen of andere vervoermiddelen tegen gebouwen of in de ingang van portieken terwijl dit niet gewenst is, leidt regelmatig tot klachten en kan hinder of schade aan gebouwen veroorzaken. Deze bepaling geeft de mogelijkheid om hiertegen op te treden door dergelijke situaties te verbieden om zo veilige, toegankelijke en verzorgde openbare plaatsen te behouden.

Artikel 3:23 Plaatsen voor fietsen, bromfietsen of vergelijkbare vervoersmiddelen
Verkeerd geplaatste fietsen, bromfietsen of vergelijkbare vervoermiddelen, zoals een elektrische step, bakfiets of fatbike, kunnen problematisch zijn. Dit doet zich vooral voor op plekken waar veel van deze vervoermiddelen worden gestald, zoals bij een station of een winkelcentrum. De vervoermiddelen kunnen niet alleen gevaar en overlast veroorzaken, maar ook het uiterlijk aanzien van de gemeente schaden. Het college kan hierom plekken aanwijzen waar fietsen, bromfietsen of vergelijkbare vervoermiddelen niet buiten de daarvoor bestemde plaatsen, zoals stallingen of fietsenrekken, mogen staan. Dit vanzelfsprekend voor zover dat nodig is om de belangen uit dit artikel te beschermen en als er voldoende mogelijkheden zijn om deze vervoermiddelen wel te stallen. [eventueel opnemen: Op grond van het tweede lid kan het college plaatsen aanwijzen waar fietsen, bromfietsen en vergelijkbare vervoermiddelen wel mogen worden gestald, maar alleen voor een bepaalde periode. Hiermee kan het college voorkomen dat de ruimte voor het stallen van vervoermiddelen op drukke plekken dicht slibt, omdat vervoermiddelen er voor langere tijd worden geplaatst. Te denken valt aan stallingsplaatsen bij een station of een winkelcentrum.]

Artikel 3:24 Straatvegen

Het oogmerk van dit artikel is de gemeentelijke reinigingsdienst de ruimte en gelegenheid te geven om de werkzaamheden, zoals het straatvegen en het inzamelen van afval, op een effectieve en veilige wijze uit te voeren. Het college kan hiervoor specifieke weggedeelten aanwijzen waar tijdelijke beperkingen gelden met betrekking tot het parkeren van een voertuig of het plaatsen van andere voorwerpen, zoals reclameborden of afvalcontainers.

Artikel 3:25 Ligplaats vaartuigen
Het innemen van een ligplaats op een bepaalde plek of in strijd met bepaalde regels of beperkingen kan onder andere risico's met zich meebrengen voor de openbare orde of de openbare (verkeers)veiligheid. Dit artikel beoogt deze risico's zoveel mogelijk te beperken. De regels of beperkingen kunnen bijvoorbeeld zien op het aantal vaartuigen op een bepaalde plek of de duur van het innemen van de ligplaats, maar het is bijvoorbeeld ook mogelijk om aparte ligplaatsen aan te wijzen voor woonschepen en voor pleziervaartuigen. Verder is denkbaar dat het college bijvoorbeeld eisen stelt aan de drinkwatervoorziening, de aansluiting aan het elektriciteitsnet of de afvoer van het afvalwater en riolering. Als het college niet overgaat tot het aanwijzen van gedeelten van openbaar water of het stellen van regels, dan gelden er op grond van de Apv geen regels voor het innemen van ligplaatsen. Andere regelgeving kan daar dan nog wel op van toepassing zijn. Om samenloop te voorkomen is in het derde lid afgebakend waar dit artikel geen betrekking op heeft.

Afdeling 3.3. Overig gebruik

Paragraaf 3.3.1. Geluid en licht

Op grond van artikel 22.1, onder c, van de Omgevingswet maakt afdeling 7.1 ('bruidsschat') van hoofdstuk 7 van het Invoeringsbesluit Omgevingswet tijdelijk deel uit van het omgevingsplan. Het tijdelijke deel van het omgevingsplan bestaat uit voormalige rijksregels die gedurende de overgangsfase (tot eind 2031) gelden, zolang de gemeente zelf geen regels heeft gesteld. Voor de toepassing van deze paragraaf betrof dit het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. Het gaat dan met name om de van artikel 7.1 van het Invoeringsbesluit Omgevingswet deel uitmakende hoofdstukken 1 (Algemeen) en 22 (Activiteiten). In hoofdstuk 22 van het omgevingsplan staan bepalingen over geluid en licht die voor deze paragraaf van belang zijn.

Artikel 3:26 Definities en reikwijdte
Eerste lid
Dit lid bevat een aantal definities die uitsluitend van toepassing zijn op de artikelen in deze paragraaf. Een aantal van deze definities wordt hieronder toegelicht.

Collectieve festiviteit
Een collectieve festiviteit is een als zodanig bij of krachtens een gemeentelijke verordening aangewezen festiviteit waarvoor de geluidwaarden van het omgevingsplan niet van toepassing zijn (artikel 22.73, eerste lid, aanhef en onder a, van het omgevingsplan). De regeling is opgenomen in artikel 3:33 van de Apv.
Een collectieve festiviteit is (doorgaans) een feestelijke gebeurtenis die op meer locaties in de gemeente, door een breed publiek of veel horecagelegenheden tegelijk wordt gevierd, zoals carnaval, Koningsdag, een groot festival of ander evenement.

Geluidgevoelig gebouw, geluidgevoelige ruimte, langetijdgemiddelde beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) en maximaal geluidniveau (L_{Amax})
Voor deze definities wordt verwezen naar het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl).

Incidentele festiviteit
Een incidentele festiviteit is een andere festiviteit dan een collectieve festiviteit, die plaatsvindt op de locatie waarop de activiteit wordt verricht en waarvoor de geluidwaarden van het

omgevingsplan niet van toepassing zijn (artikel 22.73, eerste lid, aanhef en onder b, van het omgevingsplan). Het aantal bij of krachtens een gemeentelijke verordening aan te wijzen dagen of dagdelen kan per gebied of categorie van bedrijfssector verschillen en bedraagt niet meer dan twaalf per kalenderjaar. De regeling is opgenomen in artikel 3:34 van de Apv.
Een incidentele festiviteit is bijvoorbeeld een incidenteel optreden met levende muziek bij een café, een bruiloft, een jubileum, een personeelsfeest of een 'vroege vogels'-toernooi bij een bedrijf. Ook bij een festiviteit die een aantal aaneengesloten dagen duurt, kan sprake zijn van een incidentele festiviteit in de zin van de Apv.

Tweede lid
Met dit artikellid wordt geregeld dat de geluidsbepalingen van de artikelen 3:27 tot en met 3:30 niet gelden voor activiteiten waarvoor al in de paragrafen 22.3.4.2, 22.3.4.3 en 22.3.4.4 van het omgevingsplan regels zijn gesteld.

Derde lid
Dit lid regelt dat de bepalingen over collectieve en incidentele festiviteiten, traditioneel schieten en onversterkte muziek alleen gelden voor milieubelastende activiteiten als bedoeld in paragraaf 22.3.4.2 van het omgevingsplan. Het gaat hier om geluid door een activiteit op of in een geluidgevoelig gebouw, met uitzondering van geluid door windturbines en windparken en geluid door civiele buitenschietbanen (zoals bepaald in artikel 22.62 van het omgevingsplan). Ook de algemene bepalingen over milieubelastende activiteiten in paragraaf 22.3.1 van het omgevingsplan gelden. Zo bepaalt artikel 22.41, tweede lid, van het omgevingsplan het (algemene) toepassingsbereik. Hierdoor gelden de betreffende geluidsbepalingen niet voor bijvoorbeeld wonen, bepaalde evenementen of doorgaand verkeer. Verder werken ook de algemene geluidsbepalingen van paragraaf 22.3.4.1 van het omgevingsplan door in paragraaf 22.3.4.2. Zo bepaalt artikel 22.56 van het omgevingsplan dat bij de toepassing van de bepalingen over collectieve en incidentele festiviteiten, traditioneel schieten en onversterkte muziek, meerdere activiteiten als één activiteit worden beschouwd als die worden verricht op dezelfde locatie en:
a. rechtstreeks met elkaar samenhangen en met elkaar in technisch verband staan; of
b. elkaar functioneel ondersteunen.

Artikel 3:27 Geluid door activiteiten met voorwerpen in de openlucht
Algemeen
Het oogmerk van dit artikel is het voorkomen en beperken van buitensporige geluidhinder en het beschermen van de rust en kwaliteit van de leefomgeving. Het gaat hierbij om rust als onderdeel van de openbare orde; het niveau van rust in de zin van 'normale gang van zaken'. Het artikel is gebaseerd op de autonome verordenende bevoegdheid van gemeenten die in de Gemeentewet is opgenomen en ziet specifiek op het in werking hebben of gebruiken van voertuigen, geluidapparaten, toestellen of machines. Te denken valt aan het maken van reclame door middel van luidsprekers op een voertuig, het gebruik van bouwmachines, zoals compressors, cirkelzagen, trilhamers en heistellingen en het voortdurend bespelen van muziekinstrumenten. Van geval tot geval wordt nagegaan in welke situatie en gedurende welke tijden er sprake is van buitensporige geluidhinder, en welke maatregelen kunnen worden genomen. Bij de beoordeling of sprake is van buitensporige geluidhinder kunnen onder meer worden betrokken:
- de aard van het geluid;
- de duur en frequentie van het geluid;
- het tijdstip waarop het geluid optreedt;
- de omgeving van de locatie;
- de redelijke belangen van anderen op de locatie en omwonenden.

Uitgangspunt daarbij is dat een zekere mate van (geluid)hinder als onvermijdelijk wordt aanvaard, maar dat buitensporige geluidhinder moet worden voorkomen.

Tweede lid

Het tweede lid verklaart het verbod niet van toepassing als hogere en bijzondere regelgeving in de situatie voorziet. Zo ligt het bijvoorbeeld in de rede om bij milieubelastende activiteiten (niet zijnde activiteiten als bedoeld in paragraaf 22.3.4.2 van het omgevingsplan) telkens te kijken naar hetgeen in het Besluit activiteiten leefomgeving, het Besluit kwaliteit leefomgeving of in het omgevingsplan over geluid is vastgelegd. Ook de provinciale omgevingsverordening kan bepalingen over het voorkomen of beperken van geluidhinder bevatten, waaronder verbodsbepalingen, bijvoorbeeld in stiltegebieden.
De Wegenverkeerswet 1994 en daarop gebaseerde regelgeving is niet genoemd, omdat deze wet geen betrekking heeft op het misbruiken van de weg door personen die daarbij geen eigen verkeersbelang kunnen doen gelden. In voorkomend geval kunnen voertuigen die voldoen aan de aldaar bepaalde geluidniveaus daarom alsnog geluidhinder veroorzaken en daarmee onder de reikwijdte van dit artikel vallen.
Wat betreft het laden en lossen bepaalt artikel 22.63, vierde lid, 22.64, tweede lid, 22.65, derde lid, 22.66, derde lid, en 22.70, derde lid, van het omgevingsplan dat de in die artikelen opgenomen geluidniveaus L_{Amax} niet van toepassing zijn op het laden en lossen in de periode tussen 07.00 en 19.00 uur, en in sommige gevallen ook in de avond en nacht.
De geluidbepalingen in de Apv zijn in die gevallen met name bedoeld als vangnetbepalingen om incidentele gevallen te kunnen handhaven.

Derde lid
Het derde lid maakt het mogelijk voor het college om ontheffing te verlenen van het verbod. Het woord ‘kan’ duidt hierbij op beleidsruimte van het college. Deze beleidsruimte heeft niet alleen betrekking op de afweging of al dan niet ontheffing wordt verleend in een concreet geval, maar ook op de voorwaarden die daaraan door het college worden verbonden.

Artikel 3:28 Aanwijzen van locaties of wateren voor geluid door activiteiten in de openlucht
Dit artikel biedt het college de bevoegdheid locaties of wateren aan te wijzen, waar bepaalde activiteiten in de openlucht zijn toegestaan, ondanks het verbod van artikel 3:27, eerste lid.

Bij het aanwijzingsbesluit wijst het college de categorieën activiteiten aan waarvoor de uitzondering geldt. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan mobiele promotieactiviteiten, ambulante handel of andere activiteiten waarbij geluid wordt geproduceerd in de openlucht.

Het college kan ter bescherming van de leefomgeving en ter voorkoming of beperking van geluidhinder nadere regels stellen. Deze regels kunnen onder meer betrekking hebben op het maximale geluidniveau, de situering van geluidbronnen, de toegestane gebruikstijden, de duur van de activiteit en de frequentie waarmee de activiteit plaatsvindt.
Met deze bevoegdheid kan maatwerk worden geleverd voor locaties waar dergelijke activiteiten vanuit ruimtelijk, maatschappelijk of recreatief oogpunt aanvaardbaar worden geacht.

Artikel 3:29 Geluid door routering van vrachtauto’s in de nacht
Dit artikel biedt een grondslag om geluidhinder door vrachtverkeer gedurende de nachtperiode te beperken door het aanwijzen van wegen waarlangs vrachtauto's zich mogen verplaatsen.
Het doel van deze bepaling is het beschermen van de leefbaarheid en het voorkomen of beperken van geluidhinder gedurende de nachtperiode. Door vrachtverkeer in de nacht te concentreren op daarvoor geschikte routes kan worden voorkomen dat woongebieden onnodig worden belast met geluid van vrachtverkeer.

Het college wijst bij besluit de wegen aan waarop het verbod niet van toepassing is. Bij deze aanwijzing kan rekening worden gehouden met onder meer de aanwezigheid van woningen, de inrichting van de weg, de verkeersveiligheid, de bereikbaarheid van bedrijven en de bescherming van de leefbaarheid.

Het tweede lid biedt het college de bevoegdheid om ontheffing te verlenen van het verbod. Het college beschikt hierbij over beleidsruimte ten aanzien van zowel de vraag of een ontheffing wordt verleend als de voorschriften en beperkingen die aan een ontheffing worden verbonden. Daarbij kan onder meer rekening worden gehouden met de aard van de vervoersactiviteit, het ontbreken van redelijke alternatieve routes en het belang van de bevoorrading van bedrijven of maatschappelijke voorzieningen.

Artikel 3:30 Geluid door dieren
Dit artikel heeft tot doel buitensporige geluidhinder door dieren te voorkomen of te beperken en daarmee de leefbaarheid te beschermen. Van degene die de zorg heeft voor een dier mag worden verwacht dat hij redelijke maatregelen treft om te voorkomen dat het dier voor de omgeving buitensporige geluidhinder veroorzaakt. Zie de toelichting op artikel 3:27 voor de aspecten die bij de beoordeling van de buitensporigheid van de geluidhinder kunnen worden betrokken.

De bepaling is bedoeld voor situaties waarin het geluid van een dier, gelet op de duur, frequentie, het tijdstip van optreden en de omstandigheden van het geval, het normale omgevingsgeluid overschrijdt en daardoor voor omwonenden of andere gebruikers van de omgeving hinder veroorzaakt die redelijkerwijs niet aanvaardbaar is.
Hierbij kan onder meer worden gedacht aan langdurig of herhaaldelijk blaffen van honden, aanhoudend krijsen van vogels of regelmatig kraaien van hanen gedurende de nachtelijke of vroege ochtenduren.

Artikel 3:30 is niet bedoeld voor geluid afkomstig van dieren die worden gehouden binnen een milieubelastende activiteit als bedoeld in artikel 22.41, eerste lid, van het omgevingsplan. Dergelijke situaties worden gereguleerd via de voor die activiteit geldende regels. Het artikel ziet primair op dieren die worden gehouden bij woningen of vergelijkbare niet-bedrijfsmatige functies en die daarmee vallen binnen de uitzondering voor wonen als bedoeld in artikel 22.41, tweede lid, onder a, van het omgevingsplan.

Dit artikel laat eventuele rechtstreeks werkende regels uit de Omgevingswet, het Besluit activiteiten leefomgeving en andere wettelijke voorschriften onverlet.

Artikel 3:31 Traditioneel schieten
Het oogmerk van deze bepaling is het voorkomen of beperken van geluidhinder ter bescherming van de rust en de leefbaarheid.
Traditioneel schieten is het schieten door schutterijen of schuttersgilden met buksen of geweren vanaf een vaste standplaats op een stilstaand doel in de buitenlucht. Traditioneel schieten wordt in het omgevingsplan uitgezonderd van de daarin opgenomen algemene geluidniveaus, behalve als daarvoor bij gemeentelijke verordening regels zijn gesteld (artikel 22.70, eerste lid, aanhef en onder j, van het omgevingsplan). Artikel 3:31 vormt dus een aanvulling hierop. Dit artikel bevat regels die bij traditioneel schieten in acht moeten worden genomen, zoals het aantal dagen per week, het aantal uren per dag, het tijdstip of het aantal schoten. Hiermee wordt beoogd de geluidbelasting voor de omgeving zoveel mogelijk te beperken.
Onderdeel e biedt een vangnet. Traditioneel schieten moet onder aanvaardbare omstandigheden toegestaan kunnen worden, maar bijvoorbeeld niet heel dicht bij geluidgevoelige bestemmingen.

Artikel 3:32 Onversterkte muziek
Algemeen
Het oogmerk van deze bepaling is het voorkomen of beperken van buitensporige geluidhinder door onversterkte muziek ter bescherming van de rust en de leefbaarheid.
In dit artikel is geregeld wat op verschillende plaatsen het maximaal toegestane geluidniveau voor onversterkte muziek is. Feitelijk betekent dit een verbod om onversterkte muziek ten gehore te brengen, tenzij is voldaan aan de maximum geluidnormen. Onversterkte muziek wordt in het omgevingsplan uitgezonderd van de daarin opgenomen algemene geluidniveaus, behalve als

daarvoor bij gemeentelijke verordening regels zijn gesteld (artikel 22.70, eerste lid, aanhef en onder i, van het omgevingsplan). Artikel 3:32 vormt dus een aanvulling hierop.

Eerste lid
Uit het eerste lid onder a volgt dat het alleen mogelijk is om een beroep te doen op de in de tabel genoemde geluidwaarden als men toestemming geeft voor het in redelijkheid uitvoeren of doen uitvoeren van geluidmetingen door toezichthouders van de gemeente.

Tweede lid
Het tweede lid bevat de maximaal toegestane geluidwaarden op verschillende meetlocaties op verschillende tijdstippen. De opgenomen waarden zijn bedoeld om enerzijds ruimte te bieden voor onversterkte muziek en anderzijds om buitensporige geluidhinder bij geluidgevoelige gebouwen te voorkomen. De in het tweede lid opgenomen geluidwaarden worden geacht een passend beschermingsniveau te bieden tegen buitensporige geluidhinder ter plaatse van geluidgevoelige gebouwen.

Derde lid
Het derde lid maakt het mogelijk om amateur(muziek)gezelschappen (zoals koren, orkesten, harmonie- en fanfaregezelschappen) in staat te stellen hun culturele en maatschappelijke activiteiten uit te oefenen zonder te worden beperkt door de geluidwaarden van het tweede lid. De uitzondering is uitsluitend bedoeld voor repetities en niet voor uitvoeringen, concerten of andere activiteiten waarbij publiek aanwezig is.

Vierde lid
Het vierde lid voorziet in een uitzondering voor carillons. Gelet op hun bijzondere culturele en maatschappelijke functie wordt het wenselijk geacht hiervoor een afzonderlijke regeling te treffen.

Vijfde lid
Het vijfde lid verduidelijkt dat deze bepaling uitsluitend betrekking heeft op onversterkte muziek. Zodra sprake is van een combinatie van onversterkte en versterkte muziek wordt het totale geproduceerde geluid aangemerkt als versterkte muziek en geldt dit artikel niet.

Artikel 3:33 Geluid bij collectieve festiviteiten
Het oogmerk van dit artikel is het bieden van ruimte voor collectieve festiviteiten, terwijl buitensporige geluidhinder ter plaatse van geluidgevoelige gebouwen zoveel mogelijk wordt voorkomen en beperkt. Wat onder collectieve festiviteiten wordt verstaan is vastgelegd in artikel 3:26. De bevoegdheid om collectieve festiviteiten aan te wijzen waarop de geluidwaarden bedoeld in de artikelen 22.63 tot en met 22.71 van het omgevingsplan niet van toepassing zijn, is geregeld in artikel 22.73, eerste lid, aanhef en onder a, van het omgevingsplan. Het tweede lid van dat artikel bepaalt dat een festiviteit die ten hoogste een etmaal duurt, maar die zowel voor als na 00.00 uur plaatsvindt, wordt beschouwd als plaatshebbende op één dag.

Eerste tot en met vierde lid
Het eerste tot en met vierde lid bevatten regels over de aanwijzing van collectieve festiviteiten door het college. Hierbij kan worden gedacht aan festiviteiten zoals Koningsdag, kermissen, dorps- of wijkfeesten en vergelijkbare gebeurtenissen waarvan het maatschappelijk belang het aanvaardbaar maakt tijdelijk af te wijken van de reguliere geluidvoorschriften.
Het college kan ervoor kiezen de aanwijzing slechts voor een deel van de gemeente te laten gelden. Daardoor kan rekening worden gehouden met plaatselijke omstandigheden en de aard van de festiviteit.

Vijfde lid
Het vijfde lid bevat de maximaal toegestane geluidwaarden tijdens een collectieve festiviteit. Deze waarden beogen een evenwicht te bieden tussen het belang van het kunnen organiseren van

collectieve festiviteiten en het belang van omwonenden bij bescherming tegen buitensporige geluidhinder.
Het aantal minuten gedurende welke het equivalente geluidniveau wordt gemeten, geeft duidelijkheid over de meetduur. De geluidmeting vindt plaats op een hoogte van 1,5 meter boven de vloer van de geluidgevoelige delen van het gebouw, omdat veel woningen boven horeca of tegenover horeca in woongebouwen gelegen zijn; meten op 1,5 meter boven maaiveld is dan niet zinvol. Bij festiviteiten die gedurende de dag- en avondperiode plaatsvinden treedt de meeste hinder op in de vorm van verminderde spraakverstaanbaarheid, concentratieverlies en onvermogen om tot rust te komen door hoge geluidwaarden buiten en binnen de woning. Bij festiviteiten die tot in de nacht (na 23.00 uur) plaatsvinden, leidt hoorbare muziek in de woning bij omwonenden tot slaapverstoring. Dat zijn twee verschillende overlastbelevingen die een verschillende maximum geluidwaarde rechtvaardigen.

Zesde lid
Het zesde lid verduidelijkt de wijze waarop de geluidwaarden worden bepaald. Daarbij wordt geen toeslag (K_3) toegepast voor muziekgeluid en blijft de bedrijfsduurcorrectie (C_b) buiten beschouwing. Hierdoor ontstaat een eenduidige beoordelingswijze voor festiviteiten.

Zevende lid
In het zevende lid is een eindtijdstip voor muziekgeluid boven de geluidwaarden vastgesteld om geluidoverlast door bedrijven zonder wettelijke sluitingstijden te beperken. Er geldt voor festiviteiten die inpandig plaatsvinden een andere eindtijd dan voor festiviteiten die in de buitenruimte (hieronder valt ook een terras) plaatsvinden, omdat activiteiten in de buitenruimte in het algemeen leiden tot een hogere geluidbelasting op nabijgelegen geluidgevoelige gebouwen dan activiteiten die volledig inpandig plaatsvinden. Bij het vaststellen van de eindtijden is hiermee rekening gehouden.

Achtste lid
Het achtste lid regelt dat geluidvoorschriften en eindtijden die gelden voor een evenement voorgaan op de regeling in artikel 3:33, vijfde tot en met zevende lid. Dit vloeit voort uit de definitie van een evenement in artikel 4:36, waardoor voor muziek in de buitenruimte bij een bedrijf in de meeste gevallen een evenementenvergunning voor een evenement vereist is of een meldingsplicht voor een klein evenement bestaat. In de evenementenvergunning worden geluidgrenswaarden en eindtijden opgenomen. Ook voor kleine evenementen, waarvoor een meldingsplicht bestaat, gelden geluidgrenswaarden en eindtijden (artikel 4:38, tweede lid). Hierdoor is meer maatwerk mogelijk dan bij de twee geluidgrenswaarden uit het vijfde lid en de twee eindtijden uit het zevende lid. Hiermee kunnen excessen voorkomen worden bij grote festiviteiten in de buitenruimte van bedrijven en kleine, aanvaardbare evenementen met muziek op terras mogelijk gemaakt worden.

Artikel 3:34 Geluid bij incidentele festiviteiten
Dit artikel beoogt overmatige geluidhinder door incidentele festiviteiten zo veel mogelijk te voorkomen. Om die reden geldt voor dergelijke festiviteiten een meldingsplicht. Het artikel beoogt een evenwicht te bieden tussen enerzijds de mogelijkheid om incidentele festiviteiten te organiseren en anderzijds de bescherming tegen onevenredige geluidhinder voor omwonenden. Wat onder incidentele festiviteiten wordt verstaan is vastgelegd in artikel 3:26. De bevoegdheid om dagen of dagdelen aan te wijzen waarop voor incidentele festiviteiten de geluidwaarden, bedoeld in de artikelen 22.63 tot en met 22.71 van het omgevingsplan, niet van toepassing zijn, is geregeld in artikel 22.73, eerste lid, aanhef en onder b, van het omgevingsplan. De aanwijzing kan per gebied of bedrijfssector verschillen. Het tweede lid van dat artikel bepaalt dat een festiviteit die ten hoogste een etmaal duurt, maar die zowel voor als na 00.00 uur plaatsvindt, wordt beschouwd als plaatshebbende op één dag.

Tweede lid

Het tweede lid voorziet in een uitzondering voor situaties waarin een festiviteit redelijkerwijs niet tijdig kon worden voorzien. Het college beschikt daarbij over beoordelingsruimte om te bepalen of afwijking van de reguliere meldtermijn gerechtvaardigd is.

Derde tot en met zesde lid
Bij de regeling van de maximum geluidwaarden en eindtijden in het derde tot en met zesde lid is aangesloten bij de systematiek voor de collectieve festiviteiten in artikel 3:33, vijfde tot en met achtste lid.

Artikel 3:35 Verlichting bij sportactiviteiten en festiviteiten
Collectieve festiviteiten
Volgens artikel 22.239, eerste lid, van het omgevingsplan moet de verlichting bij sportbeoefening in de buitenlucht tussen 23.00 uur en 07.00 uur zijn uitgeschakeld. En ook als er geen sport wordt beoefend of onderhoud wordt uitgevoerd. De bevoegdheid om te bepalen dat deze beperkingen niet gelden bij collectieve festiviteiten staat in artikel 22.239, tweede lid, aanhef en onder a, van het omgevingsplan. Dit artikel is met name bedoeld voor sportverenigingen die buiten de reguliere en recreatieve wedstrijden en trainingen gebruik willen maken van hun lichtinstallatie en waarbij dit niet beperkt is tot één locatie zoals bij een incidentele festiviteit het geval is. Een voorbeeld van een collectieve festiviteit is een sportmanifestatie waar meerdere sportverenigingen aan mee doen. In het omgevingsplan wordt net als voor de festiviteiten als bedoeld in artikel 3:33 geen maximum gesteld aan het aantal collectieve festiviteiten.

Meldingsplicht bij incidentele festiviteiten
Volgens artikel 22.239, tweede lid, aanhef en onder b, van het omgevingsplan is het aantal dagen of dagdelen waarvoor de beperkingen voor de verlichting niet gelden maximaal 12 per jaar. Voor incidentele festiviteiten geldt op grond van het vierde lid een meldingsplicht.

Artikel 22.239, derde lid, van het omgevingsplan bepaalt dat een festiviteit of activiteit die ten hoogste een etmaal duurt, maar die zowel voor als na 00.00 uur plaatsvindt, wordt beschouwd als plaatshebbende op één dag.

Paragraaf 3.3.2 Dieren

Artikel 3:36 Aanlijn- en muilkorfgebod gevaarlijke of hinderlijke honden
Bij een ernstig (bijt)incident met honden, kan strafrechtelijk worden opgetreden. De hond wordt vaak in beslag genomen en ondergaat een gedragstest om te bezien of de hond gesocialiseerd kan worden of moet inslapen. Dit artikel heeft als oogmerk te voorzien in die gevallen die niet ernstig genoeg zijn voor een strafrechtelijk optreden. De burgemeester kan op grond van dit artikel bepalen dat een hond gevaarlijk of hinderlijk is. De eigenaar van die hond kan verplicht worden de hond kort aan te lijnen of te muilkorven en aan te lijnen. De verplichting geldt alleen voor openbare plaatsen of terreinen van een ander[eventueel opnemen:, tenzij artikel 3:37 eveneens van toepassing is]. In het derde lid staat aan welke vereisten een muilkorf moet voldoen.

[eventueel opnemen: **Artikel 3:37 Gevaarlijke honden op eigen terrein**
Dit artikel waarborgt voor anderen de veiligheid op vrij toegankelijk privéterrein en op de daaraan grenzende openbare weg. Het voorkomt dat gevaarlijke honden op de openbare weg komen doordat ze van het terrein ontsnappen. Het aanlijn- en muilkorfgebod dat de burgemeester kan opleggen voor het laten verblijven of laten lopen van een gevaarlijke hond op een openbare plaats of op het terrein van een ander (artikel 3:36)), voorkomt namelijk geen bijtincidenten op privéterrein en is ook niet toereikend in situaties waarin gevaarlijke honden ontsnappen van privéterrein en op de openbare weg komen.
Toepassing van dit artikel zal in de praktijk in combinatie met artikel 3:36 plaatsvinden. Daarom is in het eerste lid de koppeling met dat artikel gelegd. Honden waarvoor de burgemeester een aanlijn- en muilkorfgebod op grond van artikel 3:36 heeft opgelegd, moeten op grond van dit artikel

ook op privéterrein een muilkorf op als zij loslopen. Daarnaast geldt dit gebod ook voor honden die zijn opgeleid voor bewakings-, opsporings- en verdedigingswerk. Ook als er ten aanzien van die honden geen aanlijn- en muilkorfgebod is opgelegd.
Het verbod geldt op grond van het tweede lid niet als er voorzieningen zijn getroffen waardoor het gevaar voor derden op (bijt)incidenten op privéterrein of op de daaraan grenzende openbare weg niet aanwezig is. Het gaat om drie voorzieningen die alle drie moeten zijn getroffen. Door een deugdelijke afrastering wordt voorkomen dat gevaarlijke honden van het privéterrein ontsnappen. Het verplicht plaatsen van een waarschuwingsbord zorgt ervoor dat mensen die een terrein willen betreden gewaarschuwd worden. Door het plaatsen van een brievenbus buiten het terrein wordt het gevaar voor postbezorgers en koeriers verminderd.]

Artikel 3:38 Loslopende honden
Het oogmerk van dit artikel is om overlast door loslopende honden te voorkomen en te bestrijden. Hierbij gaat het om het beschermen van de (verkeers)veiligheid, het voorkomen van beschadiging aan eigendommen van derden, het voorkomen van hinder voor voetgangers, het bestrijden van verontreiniging door honden (van bijvoorbeeld speelweiden en zandbakken) en het voorkomen van schade en leed aan andere dieren doordat loslopende honden andere dieren aanvallen.
Omdat in dit artikel het begrip bebouwde kom voorkomt, is daar in het eerste lid een definitie van gegeven. Wat tot de bebouwde kom hoort, volgt uit een raadsbesluit op grond van artikel 20a van de Wegenverkeerswet 1994.
Het tweede lid voorziet in verschillende plaatsen waar de hoofdregel is dat het aanlijngebod van toepassing is. Dit gebod komt erop neer dat binnen de bebouwde kom in principe een aanlijngebod van kracht is. Het college kan binnen de bebouwde kom plaatsen aanwijzen waar het aanlijngebod niet geldt (derde lid). Buiten de bebouwde kom bestaat in het algemeen geen aanlijngebod, behalve op plaatsen die het college specifiek heeft aangewezen (tweede lid, aanhef en onder c). Verder kunnen zich situaties voordoen waarin de belangen van de hondenbezitter zich tegen een strikte toepassing van het aanlijngebod verzetten. Het betreft hier onder andere de eigenaren van blindengeleidehonden en andere sociale hulphonden. Voor deze categorie is in het vierde lid een uitzondering opgenomen.

Artikel 3:39 Verontreiniging door honden
Op grond van dit artikel moeten uitwerpselen van een hond in de publieke ruimte onmiddellijk worden verwijderd en moet degene die zich met een hond in de publieke ruimte begeeft ook een hulpmiddel bij zich hebben om dat te kunnen doen. Het oogmerk van dit artikel is niet alleen de bescherming van de volksgezondheid, maar ook het tegengaan van overlast waarbij een verband wordt gelegd met het aanzien van de gemeente. Verrommeling van de publieke ruimte kan bijdrage aan een gevoel van onveiligheid. In het tweede lid is een uitzondering gemaakt voor de eigenaar of houder van een geleidehond of sociale hulphond. Deze eigenaar of houder van een hond kan door de beperking niet in staat zijn om verontreiniging door honden (onmiddellijk) te verwijderen. Op grond van het derde lid kan het college plaatsen aanwijzen waar het opruimgebod niet van toepassing is.

Artikel 3:40 Voeren van dieren met overlast of schade tot gevolg
Dit artikel voorziet in een verbod om op de door het college aangewezen plaatsen de door het college aangewezen dieren te voeren. Achterblijvend voedsel is een bron voor ongedierte, zoals ratten. Het college kan op grond van het tweede lid alleen plaatsen aanwijzen als het verbod nodig is om overlast of schade aan de volksgezondheid te voorkomen of te beëindigen.

Artikel 3:41 Houden van hinderlijke of schadelijke dieren
Het oogmerk van dit artikel is het voorkomen of beëindigen van hinder of overlast voor de omgeving of schade aan de volksgezondheid door het houden van dieren. Het college is bevoegd om de plaatsen aan te wijzen waar naar zijn oordeel het houden van bepaalde dieren hinder of overlast of schade voor de volksgezondheid veroorzaakt. Bij de bevoegdheid van het college om nadere regels te geven over het houden van dieren, is sprake van delegatie van verordenende

bevoegdheid als bedoeld in artikel 156 van de Gemeentewet. Op grond van het vierde lid kan het college binnen een aangewezen plaats in specifieke gevallen ontheffing verlenen van het verbod.

Artikel 3:42 Loslopend vee
In het kader van de verkeersveiligheid rust op de houder van de in het artikel genoemde dieren een zorgplicht om de toegang van die dieren naar de weg te belemmeren.

Artikel 3:43 Duiven
Het oogmerk van deze bepaling is het voorkomen van schade aan jonge gewassen in akkerbouwgebieden. Tegen die achtergrond voorziet deze bepaling in een verbod om gehouden duiven in bepaalde maanden uit te laten vliegen. Op grond van het derde lid kan het college ontheffing verlenen van het verbod. Op grond van artikel 1:3, derde lid, is er sprake van een van rechtswege gegeven ontheffing bij niet tijdig beslissen door het college.

Artikel 3:44 Bijen
Het oogmerk van deze bepaling is het beschermen van de openbare orde en de openbare veiligheid, waaronder de verkeersveiligheid, en de leefbaarheid en het voorkomen van overlast. Daarom is het noodzakelijk dat bijen gehouden worden op een bepaalde afstand van woningen of andere gebouwen waarin mensen verblijven, en van de weg. Om die reden is in de Apv een verbod op het houden van bijen opgenomen voor zover niet aan een aantal voorschriften wordt voldaan.

Het college kan ontheffing verlenen van het verbod op het houden van bijen. Het geval kan zich voordoen dat het houden van bijen kwalificeert als een dienst in de zin van de Dienstenrichtlijn. Zowel de Dienstenrichtlijn als de Dienstenwet is dan ook van toepassing. Dit brengt mee dat paragraaf 4.1.3.3 van de Awb van toepassing is en in principe een ontheffing van rechtswege is gegeven als niet binnen de termijn op de aanvraag wordt beslist. Er is geen reden om deze paragraaf uit te sluiten op het geven van deze ontheffingen. Voor zover het houden van bijen niet onder de Dienstenrichtlijn valt is dit artikel opgenomen in de opsomming van artikel 1:3, derde lid.

Paragraaf 3.3.3. Asverstrooiing

Artikel 3:45 Definitie
In deze paragraaf gaat het om het verstrooien van as op een locatie die daar niet specifiek voor is aangewezen. Het kan dan gaan om verstrooiing in openbaar groen of op een privéterrein, maar ook in het water zoals een kanaal of rivier. Verder gaat het om incidentele asverstrooiing en dus om gevallen waarin een nabestaande, en niet de houder van een crematorium of een bijzettingsplaats, de as verstrooit. Tot slot is van belang dat de paragraaf alleen betrekking heeft op asverstrooiing in de zin van de Wet op de lijkbezorging. Deze is dus niet van toepassing op het verstrooien van as van dieren of van as die is ontstaan door branden of het bereiden van maaltijden, zoals bij een barbecue.

[Variant kiezen: Variant A
Incidentele asverstrooiing op verharde delen van de weg is verboden, omdat dit kan leiden tot verstoring van de openbare orde of de openbare veiligheid. Daarnaast is incidentele asverstrooiing niet toegestaan op gemeentelijke begraafplaatsen en crematoriumterreinen, aangezien deze locaties specifiek zijn ingericht voor formele bijzetting en dienen als gedenkplekken. Het verstrooien van as zou hier de rust en de functie van deze plekken verstoren. Verder kan het college specifieke delen van de openbare ruimte aanwijzen, waar incidentele asverstrooiing tijdelijk verboden is, omdat daar bijvoorbeeld een evenement plaatsvindt.

Variant B
Dit lid geeft een opsomming van de plaatsen waar incidentele asverstrooiing is toegestaan [invullen: onderbouwing voor het toestaan van asverstrooiing op betreffende plaatsen].

Als het op bepaalde locaties tijdelijk onwenselijk is om as te verstrooien, bijvoorbeeld omdat daar een evenement plaatsvindt, kan het college de incidentele asverstrooiing daar op grond van het tweede lid tijdelijk verbieden.]

Artikel 3:47 Hinder of overlast door asverstrooiing
Het oogmerk van dit artikel is het voorkomen van hinder of overlast voor omstanders en andere derden door incidentele asverstrooiing. Dit betekent niet dat de incidentele asverstrooiing buiten het zicht van omstanders moet plaatsvinden, maar wel dat er bijvoorbeeld rekening moet worden gehouden met hoe hard de wind waait en welke kant die op staat. Het gaat bij de hinder en overlast zowel om het verstrooien van de as zelf, als de as die achterblijft. Hierbij kan worden gedacht aan as die in de lucht blijft hangen of zich op een bepaalde plek ophoopt.

Hoofdstuk 4. Regulering economische bedrijvigheid

Afdeling 4.1. Openbare inrichtingen en aanvullende regels Alcoholwet

Paragraaf 4.1.1. Openbare inrichtingen

Artikel 4:1 Exploitatie openbare inrichting
Eerste lid
De definitie van openbare inrichting staat in artikel 1:1. Artikel 4:1 stelt een exploitatievergunning voor openbare inrichtingen verplicht. Dit is noodzakelijk voor het handhaven van de openbare orde, de openbare veiligheid en het tegengaan van overlast. Het biedt de mogelijkheid om preventief te toetsen of de exploitatie van een openbare inrichting zich verdraagt met de leefbaarheid ter plaatse. Daarbij is van belang in welke mate van de openbare inrichting zelf overlast is te duchten, maar ook in welke mate (de komst van) de openbare inrichting de leefbaarheid en het karakter van de buurt zullen aantasten.
De vergunning wordt verleend door de burgemeester, omdat de burgemeester is belast met het toezicht op voor het publiek openstaande gebouwen en de daarbij behorende erven (artikel 174, eerste lid, van de Gemeentewet). Artikel 4:6 bevat een schakelbepaling voor de situaties dat geen sprake is van een voor het publiek openstaand gebouw; dan is het college bevoegd.

Tweede lid
Het tweede lid heeft als oogmerk de verhouding tot de Omgevingswet te regelen. De burgemeester weigert de vergunning als de exploitatie van de openbare inrichting in strijd is met het omgevingsplan.
Om te voorkomen dat een exploitatievergunning wordt verleend, en pas daarna blijkt dat een omgevingsvergunning wordt geweigerd, wordt aangeraden om eerst de ‘Omgevingswet-procedure’ te volgen of de procedure van afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) (coördinatie van samenhangende besluiten) toe te passen.

Derde lid
In het derde lid staan weigeringsgronden in aanvulling op de algemene weigeringsgronden uit artikel 1:4.. De burgemeester (of het college bij toepassing van artikel 4:6) betrekt bij de beoordeling van de aanvraag om een vergunning of er sprake is van slecht levensgedrag of een slechte bedrijfsvoering. Slecht levensgedrag of slechte bedrijfsvoering kan onder andere blijken uit eerdere slechte ervaringen met de exploitant of daaraan gelieerde partijen. Bij slecht levensgedrag wordt aangesloten bij de terminologie van de Alcoholwet. Daarnaast kan worden gekeken naar gedragingen die naar hun aard en ernst de vrees rechtvaardigen dat de aanwezigheid van de exploitant of de leidinggevende als verantwoordelijke voor de exploitatie van de openbare inrichting de leefbaarheid, de openbare orde of de openbare veiligheid in de omgeving nadelig zal beïnvloeden. Bij slechte bedrijfsvoering kan worden gekeken naar aspecten zoals het bedrijfsplan, administratieve verplichtingen, andere overtredingen van de Apv, Opiumwet, belastingwetgeving,

arbeidswetgeving, milieuwetgeving en kansspelwetgeving. Ook factoren die niet direct een overtreding inhouden kunnen meewegen in de beoordeling. Voorbeelden zijn de houding van de exploitant ten opzichte van toezichthouders en personen in de directe omgeving van de onderneming. Verder is het op grond van de artikelen 7 en 7a van de Wet Bibob mogelijk om bij het verlenen van de vergunning een integriteitstoets te doen. Het is aan de burgemeester (of het college bij toepassing van artikel 4:6) om te bepalen of daar in een concreet geval aanleiding toe is.

Vierde lid
Openbare inrichtingen waar geen alcohol wordt geschonken en waar de openbare orde of de openbare veiligheid evident niet in het geding is, worden in het vierde lid uitgesloten van de vergunningplicht. Het gaat hierbij om winkels in de zin van de Winkeltijdenwet, die als nevenactiviteit een horecagedeelte hebben, maar ook bijvoorbeeld om een ontbijthoekje bij de bakker of bedrijfskantines en -restaurants. Voor deze openbare inrichtingen is dus geen exploitatievergunning nodig. Bedrijven die niet onder het begrip ‘openbare inrichting’ vallen (zoals afhaalrestaurants) hebben evenmin een exploitatievergunning nodig.
Verder heeft dit vergunningstelsel geen betrekking op de activiteiten van coffeeshops als die zien op de handel in drugs. Het ziet wel op de exploitatie van de coffeeshop als het een alcoholvrije inrichting betreft. In die zin verschilt een coffeeshop dus niet van andere inrichtingen waar horeca-activiteiten worden ontplooid.

Vijfde en zesde lid
Het vijfde lid regelt een algemene vrijstelling van de exploitatievergunningplicht voor openbare inrichtingen die onder de Alcoholwet vallen, de zogenaamde ’natte horeca’. Deze bedrijven hebben al een vergunning op grond van de Alcoholwet, waardoor de verplichting voor een exploitatievergunning minder voor de hand ligt.
Er zijn twee vrijstellingen. Ten eerste geldt een vrijstelling voor openbare inrichtingen die al in de gemeente zijn gevestigd en in de afgelopen zes maanden geen ernstige overlast gegeven hebben. Geeft een openbare inrichting alsnog ernstige overlast, dan kan de burgemeester de vrijstelling voor die openbare inrichting ook weer intrekken (zesde lid). De openbare inrichting heeft dan alsnog een exploitatievergunning nodig en zal die dus moeten aanvragen. Zolang de vergunning niet is verleend, zal de openbare inrichting gesloten moeten blijven.
Een tweede vrijstelling bestaat voor openbare inrichtingen die zich nieuw in de gemeente willen vestigen. Zij krijgen het vertrouwen dat zij geen overlast zullen veroorzaken. In combinatie met onderdeel a geldt feitelijk een proefperiode van zes maanden. Als de openbare inrichting in die periode geen ernstige overlast heeft veroorzaakt, blijft de vrijstelling gelden. Als wel overlast wordt veroorzaakt, kan de burgemeester de vrijstelling voor die openbare inrichting intrekken (zesde lid) en moet alsnog een exploitatievergunning worden aangevraagd.

Aan de hand hiervan is de conclusie dat een verplichte exploitatievergunning voor openbare inrichtingen in combinatie met de vrijstellingen als ze al een Alcoholwetvergunning hebben in overeenstemming is met het evenredigheidsbeginsel (artikel 3:4, tweede lid, van de Awb). Een algemene regel voor openbare inrichtingen volstaat in elk geval niet, ook vanwege het persoonsgebonden aspect van de exploitatievergunning. Er is per individueel geval een beoordeling nodig of een exploitatievergunning kan worden verleend, afgezien van de vrijstellingen in het vierde en vijfde lid. De vergunningplicht is dus geschikt om het beoogde doel te bereiken en er zijn geen maatregelen voorhanden die het doel ook bereiken en minder belastend zijn. Mede gezien de ontheffingsmogelijkheden gaat de vergunningplicht bovendien niet verder dan nodig.

Geen van rechtswege gegeven vergunning bij niet tijdig beslissen
Zowel de Dienstenrichtlijn als de Dienstenwet zijn van toepassing op de vergunningprocedure. Op grond van artikel 28, eerste lid, laatste zinsnede, van de Dienstenwet is het mogelijk paragraaf 4.1.3.3 van de Awb (van rechtswege gegeven vergunning bij niet tijdig beslissen) van toepassing

uit te zonderen. Dit kan alleen als er dwingende redenen van algemeen belang zijn. Daarvan is in dit geval sprake, namelijk de handhaving van de openbare orde en de openbare veiligheid. De gemeenteraad heeft bewust gekozen voor een persoonsgebonden vergunning. Het geven van een vergunning van rechtswege zou in strijd zijn met het doel van de exploitatievergunning. Het niet van toepassing zijn van paragraaf 4.1.3.3 van de Awb is geregeld in artikel 1:3, vierde lid.

Artikel 4:2 Sluitingstijd
In deze bepaling zijn verplichte sluitingstijden voor openbare inrichtingen opgenomen in het belang van de openbare orde en de openbare veiligheid. Het gaat dan met name om het voorkomen van overlast voor de omgeving. Bijvoorbeeld door overlast van bezoekers die komen en gaan.

In de bepaling is een onderscheid gemaakt tussen de sluitingstijden op werkdagen en de sluitingstijden in het weekend. De sluitingstijden hebben betrekking op de gedeelten van de inrichting waarin de horecawerkzaamheden worden verricht. Een terras op de stoep behoort bijvoorbeeld wel tot de inrichting, de woning van de exploitant boven de inrichting niet.

Als de inrichting onderdeel is van een winkel, dan geldt voor het horecagedeelte dezelfde sluitingstijd als voor de winkel. Dit om te voorkomen dat de horeca-activiteiten na sluitingstijd worden voortgezet.

De beperking van de sluitingstijden voldoet aan de Dienstenrichtlijn en Dienstenwet. Zij maakt geen (in)direct onderscheid naar nationaliteit of, voor rechtspersonen, naar de plaats van de statutaire zetel en is dus non-discriminatoir. Verder is de regeling noodzakelijk, want gerechtvaardigd op grond van dwingende redenen van algemeen belang, te weten de bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid en voorkoming van overlast. Tot slot is de regeling ook evenredig, want geschikt om dat doel te bereiken en de regeling gaat niet verder dan nodig is.

Geen van rechtswege gegeven ontheffing bij niet tijdig beslissen
Het artikel voorziet in de mogelijkheid voor de burgemeester om een ontheffing te verlenen. Op grond van artikel 28, eerste lid, laatste zinsnede, van de Dienstenwet is het mogelijk paragraaf 4.1.3.3 van de Awb (van rechtswege gegeven ontheffing bij niet tijdig beslissen) van toepassing uit te zonderen. Dit kan alleen als er dwingende redenen van algemeen belang zijn. Daarvan is in dit geval sprake, namelijk de handhaving van de openbare orde en de openbare veiligheid. Een stilzwijgend gegeven ontheffing is onwenselijk voor omwonenden en andere ondernemers. Het niet van toepassing zijn van paragraaf 4.1.3.3 van de Awb is geregeld in artikel 1:3, vierde lid.

Artikel 4:3 Afwijking sluitingstijd; tijdelijke sluiting
De burgemeester heeft de bevoegdheid om voor een of meer openbare inrichtingen tijdelijk afwijkende sluitingstijden vast te stellen of die geheel of gedeeltelijk tijdelijk te sluiten. Deze bevoegdheid vindt zijn basis in artikel 174 van de Gemeentewet. Het betreft een algemene bevoegdheid die zich niet alleen kan uitstrekken tot één, maar ook tot meer of zelfs alle in de gemeente aanwezige openbare inrichtingen. Wel is de bevoegdheid beperkt doordat de burgemeester alleen tijdelijk afwijkende sluitingstijden kan vaststellen of tot een tijdelijke sluiting kan besluiten. Aanleiding voor tijdelijke afwijking of sluiting moet zijn gelegen in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid, de zedelijkheid, de volksgezondheid of in bijzondere omstandigheden. Dit met dien verstande dat de bepaling niet kan worden toegepast op situaties waarvoor artikel 13b van de Opiumwet is bedoeld. Op grond van artikel 2:32 is het verboden om een gesloten gebouw te betreden.

Artikel 4:4 Geen verstrekking aan terraspassanten
Dit artikel moet voorkomen dat het terras een tappunt wordt voor passanten. Gebruikmaken van het terras omvat het gebruikmaken van de aanwezige zit- en staanplaatsen.

Artikel 4:5 Handel door derden binnen openbare inrichtingen
Om te voorkomen dat in een openbare inrichting gestolen goederen worden verhandeld, is in dit artikel een verbod op heling opgenomen. Het artikel richt zich daarbij op de exploitant en niet op de handelaar. Daarmee sluit het artikel aan op het in artikel 14 van de Alcoholwet neergelegde verbod tot het uitoefenen van kleinhandel. Omdat dit laatste verbod slechts ziet op verkoophandelingen, bevat dit artikel ook een verbod voor de exploitant.

Artikel 4:6 Schakelbepaling, het college als bevoegde bestuursorgaan
Het begrip ‘openbare inrichting’ strekt zich ook uit over niet voor het publiek openstaande gebouwen, zoals besloten sociëteiten en gezelligheidsverenigingen. Voor die inrichtingen is niet de burgemeester maar het college het bevoegde bestuursorgaan. Artikel 174 van de Gemeentewet is op dat deel van de openbare inrichtingen namelijk niet van toepassing.

Paragraaf 4.1.2. Aanvullende regels voor alcoholverstrekking en detailhandel op grond van de Alcoholwet

In deze paragraaf zijn bepalingen opgenomen die zijn gebaseerd op de artikelen 4 en 25a tot en met 25e van de Alcoholwet. Er is voor gekozen om deze medebewindsbepalingen in de Apv op te nemen, omdat deze verwant zijn aan een aantal andere bepalingen in de Apv. Denk aan de in de Apv geregelde horeca-exploitatievergunning en de bepalingen over sluitingstijden.

Op grond van artikel 4 van de Alcoholwet geldt een verplichting in een verordening regels te stellen over het verstrekken van alcohol door paracommerciële rechtspersonen. Deze regels moeten oneerlijke mededinging voorkomen en tegelijkertijd recht doen aan de maatschappelijke functie van de verschillende paracommerciële rechtspersonen. Deze regels staan in artikel 4:8.

De artikelen 4:9 tot en met 4:13 zijn gebaseerd op de artikelen 25a tot en met 25e van de Alcoholwet en gaan de onverantwoorde verstrekking van alcohol, met name aan jongeren, tegen.

Artikel 4:7 Definities
De definities uit de Alcoholwet werken door in de op de Alcoholwet gebaseerde regelgeving. Ter verduidelijking is een uitdrukkelijke verwijzing opgenomen, waaruit ook blijkt dat deze definities alleen voor deze paragraaf gelden.

Het gaat om de volgende definities:
- alcoholhoudende drank: de drank die bij een temperatuur van twintig graden Celsius voor meer dan een half volumeprocent uit alcohol bestaat;
- horecabedrijf: de activiteit in ieder geval bestaande uit het bedrijfsmatig of anders dan om niet verstrekken van alcoholhoudende drank voor gebruik ter plaatse;
- horecalokaliteit: een van een afsluitbare toegang voorziene lokaliteit, onderdeel uitmakend van een inrichting waarin het horecabedrijf wordt uitgeoefend, in ieder geval bestemd voor het verstrekken van alcoholhoudende drank voor gebruik ter plaatse;
- inrichting: de lokaliteiten waarin het slijtersbedrijf of het horecabedrijf wordt uitgeoefend, met de daarbij behorende terrassen als die terrassen in ieder geval bestemd zijn voor het verstrekken van alcoholhoudende drank voor gebruik ter plaatse, welke lokaliteiten al dan niet onderdeel uitmaken van een andere besloten ruimte;
- paracommerciële rechtspersoon: een rechtspersoon niet zijnde een naamloze vennootschap of besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, die zich naast activiteiten van recreatieve, sportieve, sociaal-culturele, educatieve, levensbeschouwelijke of godsdienstige aard richt op de exploitatie in eigen beheer van een horecabedrijf;
- sterke drank: de drank, die bij een temperatuur van twintig graden Celsius voor vijftien of meer volumenprocenten uit alcohol bestaat, met uitzondering van wijn;
- slijtersbedrijf: de activiteit bestaande uit het bedrijfsmatig of anders dan om niet aan particulieren verstrekken van sterke drank voor gebruik elders dan ter plaatse, al dan niet gepaard gaande met

het bedrijfsmatig of anders dan om niet aan particulieren verstrekken van zwak-alcoholhoudende en alcoholvrije drank voor gebruik elders dan ter plaatse of met het bedrijfsmatig verrichten van bij algemene maatregel van bestuur aangewezen andere handelingen;
- zwak-alcoholhoudende drank: alcoholhoudende drank, met uitzondering van sterke drank.

Artikel 4:8 Regulering paracommerciële rechtspersonen
Artikel 4 van de Alcoholwet bevat een verplichting om in een verordening regels te stellen waaraan paracommerciële rechtspersonen zich moeten houden als zij alcoholhoudende dranken verstrekken. Dit om oneerlijke mededinging te voorkomen. Deze regels moeten in ieder geval betrekking hebben op schenktijden, bijeenkomsten van persoonlijke aard zoals bruiloften en partijen, en bijeenkomsten die gericht zijn op personen die niet of niet rechtstreeks bij de activiteiten van de betreffende rechtspersoon betrokken zijn. Dit artikel voorziet hierin. Deze regels gelden alleen als tijdens deze bijeenkomsten alcoholhoudende dranken worden verstrekt.

Overigens bevat artikel 4, vierde lid, van de Alcoholwet ook een bevoegdheid voor de burgemeester om voor ten hoogste twaalf aaneengesloten dagen ontheffing te verlenen van de in dit artikel gestelde regels voor schenktijden en voor de verschillende soorten bijeenkomsten (artikel 4, vierde lid, van de Alcoholwet). Het gaat om bijzondere gelegenheden van zeer tijdelijke aard. Uit de bewoordingen van de wet blijkt dat hier zeer terughoudend mee moet worden omgegaan. Te denken valt aan kampioenschappen en soortgelijke grotendeels onvoorziene gebeurtenissen, maar het kan ook gaan om feestelijkheden die wel te voorzien zijn, zoals carnaval en Koningsdag. Omdat de burgemeester deze bevoegdheid rechtstreeks aan de wet ontleent, kan de gemeenteraad hieraan verder geen beperkingen stellen. De burgemeester kan hiervoor zelf uiteraard wel beleidsregels vaststellen.

Artikel 4:9 Beperking voor horeca- en slijtersbedrijven
Eerste lid
Dit artikel is gebaseerd op artikel 25a van de Alcoholwet dat het mogelijk maakt om bij gemeentelijke verordening een verbod of beperkingen op te leggen aan het bedrijfsmatig of anders dan om niet (niet gratis) verstrekken van alcoholhoudende dranken in inrichtingen, van de aangegeven aard, die gelegen zijn in de aangewezen gebieden en/of gedurende nader bepaalde tijdsruimten. Zie voor de definitie van ‘inrichting’ de toelichting op artikel 4:7.

Tweede lid
In het tweede lid wordt overeenkomstig artikel 25a, tweede lid, aanhef en onder b, van de Alcoholwet de burgemeester de bevoegdheid verleend om voorschriften aan de vergunning op grond van de Alcoholwet te verbinden of deze te beperken tot zwak-alcoholhoudende drank, als dit vanwege de handhaving van de openbare orde, de openbare veiligheid, de zedelijkheid en de volksgezondheid nodig is.

Artikel 4:10 Koppeling toegang aan leeftijden
Dit artikel is gebaseerd op artikel 25b van de Alcoholwet. Op grond van dat artikel kan bij verordening de toegang van jongeren tot horecalokaliteiten en terrassen worden gereguleerd. Deze bepaling is van belang om verstrekking van alcohol aan jongeren beneden de aangegeven leeftijd tegen te gaan.
De verwijzing in het tweede lid naar artikel 20, tweede lid, van de Alcoholwet houdt in dat vaststelling van de leeftijd geschiedt aan de hand van een geldig identiteitsbewijs en achterwege kan blijven als het een persoon betreft die onmiskenbaar de vereiste leeftijd heeft bereikt.

Artikel 4:11 Beperking voor andere detailhandel dan slijtersbedrijven
Dit artikel is gebaseerd op artikel 25c van de Alcoholwet. Hierin is het verbod opgenomen om zwak-alcoholhoudende dranken te verkopen in bedrijven en winkels zoals warenhuizen, snackbars, supermarkten of andere levensmiddelenwinkels (artikel 18, tweede lid, van de Alcoholwet) of vanuit bestelruimten op basis van internetbestellingen (artikel 19, tweede lid, onder

a, van de Alcoholwet). Het oogmerk van dit artikel is om te voorkomen dat tijdens bepaalde feestelijkheden en evenementen in de detailhandel blikjes bier, flessen wijn, mixdrankjes en andere zwak-alcoholhoudende drank worden verkocht die vervolgens op straat worden opgedronken. Het verkopen van sterke drank is uiteraard in ieder geval verboden in snackbars en in andere soorten winkels dan slijterijen.

Artikel 4:12 Verbod happy hours
Dit artikel is gebaseerd op artikel 25d van de Alcoholwet. Ter bescherming van de volksgezondheid en in het belang van de openbare orde gelden regels over prijsacties voor alcoholhoudende drank voor gebruik ter plaatse in een horecalokaliteit of op een terras. Het geeft de gemeente de mogelijkheid om op te treden tegen 'happy hours' waar tijdens een bepaalde tijdspanne korting op alcoholhoudende drank wordt gegeven.

Artikel 4:13 Proeverij in slijtlokaliteiten
Eerste lid
Dit artikel is gebaseerd op artikel 25e van de Alcoholwet en maakt het mogelijk om in slijtlokaliteiten een proeverij te houden.
Op grond van de Alcoholwet is het verboden voor slijters om in hun slijtlokaliteit een proeverij te organiseren (artikelen 3 en 14 Alcoholwet). Het is alleen toegestaan de klant te laten proeven als de klant daarom vraagt en dat proeven gratis is (artikel 13, tweede lid, van de Alcoholwet). Artikel 25e van de Alcoholwet maakt het mogelijk om bij verordening vrijstelling te verlenen van de in artikelen 3 en 14 neergelegde verboden. Artikel 4:13 voorziet in deze vrijstelling, waardoor een uitzondering geldt op het verbod om:
- zonder horecavergunning het horecabedrijf uit te oefenen (artikel 3, eerste lid, van de Alcoholwet);
- een slijtlokaliteit ook voor andere bedrijfsactiviteiten dan slijtersactiviteiten in gebruik te hebben (artikel 14, eerste lid, van de Alcoholwet).
Vrijstelling van het in artikel 3, eerste lid, van de Alcoholwet opgenomen verbod is nodig omdat het geven van een betaalde proeverij geldt als het uitoefenen van het horecabedrijf.
De vrijstelling geldt voor alle slijtersbedrijven in de gemeente, want de Alcoholwet staat geen onderscheid toe tussen verschillende slijtersbedrijven. Proeverijen mogen uitsluitend tegen betaling worden georganiseerd.
De vrijstelling geldt alleen voor slijtersbedrijven. Andere winkels, zoals bijvoorbeeld supermarkten, die op basis van de Alcoholwet zwak-alcoholhoudende drank mogen verkopen, mogen geen proeverijen in hun winkel organiseren. Deze winkels zijn geen slijtlokaliteit in de zin van de Alcoholwet. Sommige supermarkten hebben bij hun winkel een kleine slijterij (de zogenaamde borrelshop), waarvoor een Alcoholwetvergunning is verleend. Als proeverijen zijn toegestaan dan kunnen deze ook in een borrelshop worden georganiseerd.

Tweede lid
Een proeverij mag alleen plaatsvinden op een tijdstip dat de slijtlokaliteit normaal gesproken is gesloten, maar bij of krachtens de Winkeltijdenwet wel geopend zou mogen zijn. Dus als een slijtlokaliteit gebruikelijk sluit om 18.00 uur, dan zou tussen 18.00 en 22.00 uur een proeverij kunnen worden gegeven. Als een slijtlokaliteit gebruikelijk pas om 22.00 uur sluit, dan is een proeverij in de avonduren niet toegestaan. Het is niet mogelijk een slijtlokaliteit eerder dan normaal te sluiten om vervolgens een proeverij te organiseren.
Andere voorwaarden voor de proeverij staan in artikel 6.1 van het Alcoholbesluit. Zo mogen maximaal één proeverij per dag en maximaal drie proeverijen per week plaatsvinden. Verder moeten de kosten van deelname voor aanvang van de proeverij door een leidinggevende van het slijtersbedrijf zijn vastgesteld en moeten de deelnemers aan de proeverij vóór aanvang bekend zijn bij de leidinggevende. Ook moet de deur van de slijtlokaliteit tijdens de proeverij gesloten zijn voor publiek. Alleen de deelnemers hebben toegang. Tijdens de proeverij mag daarnaast alleen die (alcoholhoudende en alcoholvrije) drank worden verkocht die in het kader van de proeverij aan de deelnemers is verstrekt.

Afdeling 4.2. Seksbranche

Bij de opheffing van het algemeen bordeelverbod per 1 oktober 2000 is aan gemeenten met artikel 151a van de Gemeentewet een wettelijke grondslag geboden om in een verordening voorschriften te stellen over het bedrijfsmatig geven van gelegenheid tot het verrichten van seksuele handelingen met, en sinds 1 oktober 2002 ook voor, een derde tegen betaling. De wetgever doelde op een vergunningstelsel, waarbij ook voorwaarden konden worden gesteld over antecedentenonderzoek, gedragseisen, bedrijfsvoering en arbeidsomstandigheden. Afdeling 4.2 voorziet hierin.

Paragraaf 4.2.1. Algemene bepalingen

Artikel 4:14 Definities
In dit artikel worden veel voorkomende begrippen gedefinieerd, waarbij op onderdelen wordt aangesloten bij bestaande definities.

Advertentie
Met het oog op het toezicht bepaalt de Apv dat in advertenties voor seksbedrijven of sekswerkers bepaalde nummers (vergunningnummer, telefoonnummer) moeten worden vermeld. Daarom is ervoor gekozen het begrip ‘advertentie’ ruim te omschrijven. Er zijn immers veel mogelijkheden om aandacht op de aangeboden dienstverlening te vestigen. Het voorschrift geldt voor alle vormen van reclame met behulp van een medium (kranten, televisie, internet, posters, flyers). Daarbij moet het gaan om uitingen die wervend van karakter zijn en het oogmerk hebben de klandizie te vergroten. Daarop ziet het bijvoeglijk naamwoord: commerciële.

Beheerder
De dagelijkse leiding van een seksbedrijf kan in plaats van bij de exploitant zelf, bij een ’beheerder**’** berusten. Het is van belang ook voor deze persoon, die primair verantwoordelijk is voor de dagelijkse gang van zaken in het seksbedrijf, expliciet enkele bepalingen op te nemen in de Apv.

Escortbedrijf
Een veel voorkomende vorm van een niet-locatiegebonden seksbedrijf is een ‘escortbedrijf’. Een escortbedrijf bemiddelt tussen klanten en sekswerkers. De sekswerker bezoekt de klant, of gaat met de klant naar een andere plaats dan de plek waar de bemiddeling plaatsvindt. De bemiddeling kan plaatsvinden vanuit een bedrijfspand, maar onder omstandigheden ook vanaf een privéadres. De bemiddeling kan in persoon plaatsvinden, maar over het algemeen zal het telefonisch gaan of via een website op internet.

Exploitant
Voor de definitie van ‘exploitant’ is aansluiting gezocht bij de definitie van het begrip leidinggevende, onder 1°, in artikel 1, eerste lid, van de Alcoholwet. Het ‘voor rekening en risico’ heeft betrekking op de natuurlijke persoon of op de rechtspersoon. Onder deze definitie valt ook de vennoot in een personenvennootschap. Het bestuur van een rechtspersoon kan zelf ook een rechtspersoon zijn, maar gelet op de (persoonlijke) eisen die worden gesteld aan de exploitant, moet er uiteindelijk altijd één natuurlijke persoon zijn die kan worden beschouwd als exploitant in de zin van de Apv – al dan niet als vertegenwoordiger van die rechtspersoon.
Een seksbedrijf heeft altijd een exploitant. Ook als een sekswerker zelfstandig bedrijfsmatige activiteiten verricht, is er sprake van een seksbedrijf, meer precies: een prostitutiebedrijf. In dergelijke gevallen moet de sekswerker enerzijds aangemerkt worden als sekswerker, maar anderzijds ook als exploitant. De sekswerker moet dan dus voldoen aan alle eisen die aan de sekswerker worden gesteld én aan de eisen die aan de exploitant worden gesteld. Hieruit volgt onder andere dat de sekswerker minimaal 21 moet zijn. Vergunningen worden immers geweigerd

als de exploitant de leeftijd van 21 jaar nog niet bereikt heeft (artikel 4:19, eerste lid, aanhef en onder b).

Klant
In dit hoofdstuk van de Apv heeft het begrip ‘klant’ een beperktere betekenis dan in het spraakgebruik: het is hier een afnemer van seksuele diensten. Dus aanwezigen in een seksinrichting die (vooralsnog) slechts iets drinken of een vertoning komen bekijken, vallen niet onder dit begrip. Hetzelfde geldt uiteraard voor eventuele andere aanwezigen, zoals de exploitant, de beheerder, het personeel dat in de bedrijfsruimte van het seksbedrijf werkzaam is, toezichthouders en personen die aanwezig zijn vanwege bijvoorbeeld het leveren van goederen of het uitvoeren van reparaties of onderhoud.

Prostitutiebedrijf
‘Prostitutiebedrijven’ zijn er in verschillende varianten. In de eerste plaats vallen hieronder de locatiegebonden bedrijven met één of meerdere seksinrichtingen. Ook een niet-locatiegebonden bedrijf kan een prostitutiebedrijf zijn; meestal gaat het dan om een escortbedrijf, dat bemiddelt tussen sekswerkers en klanten. Het exploiteren van een online advertentieplatform voor sekswerkers waarbij geen bemoeienis is met de sekswerker en de wijze waarop deze de werkzaamheden vormgeeft en die slechts bijdraagt aan de bekendheid van de sekswerker, is geen prostitutiebedrijf in de zin van de Apv (ABRvS 22-04-2026, ECLI:NL:RVS:2026:2250). Als prostitutie plaatsvindt in woningen, kunnen (delen van) deze locaties – onder omstandigheden – een seksinrichting zijn. Een dergelijke (ruimte in een) ‘privéwoning’ is voor het publiek toegankelijk nu klanten toegang wordt verschaft. Is de sekswerker werkzaam voor degene die de ruimte beschikbaar stelt, dan is er zonder meer sprake van een prostitutiebedrijf. Er zijn ook sekswerkers die niet werkzaam zijn voor of bij een door een ander geëxploiteerd prostitutiebedrijf, maar die zelfstandig werken, veelal thuis (‘thuissekswerk’). Als dit bedrijfsmatig gebeurt, is sprake van een prostitutiebedrijf. Bedrijfsmatig is het als de activiteiten van de thuiswerkende sekswerker een zakelijke uitstraling hebben, bijvoorbeeld als er zodanig met dat adres wordt geadverteerd dat er een publiekstrekkende werking vanuit gaat, er verlichting of reclame-uitingen aan het pand zichtbaar zijn of er meerdere sekswerkers op hetzelfde adres werkzaam zijn

[eventueel opnemen: Raamprostitutiebedrijf
Er is voor gekozen om een aparte definitie op te nemen voor het begrip ‘raamprostitutiebedrijf’ omdat dit onderdeel van de prostitutiesector een bijzondere uiterlijke verschijningsvorm en invloed op de omgeving heeft en er daarom specifieke regels voor de raamprostitutie in dit hoofdstuk zijn opgenomen.]

Seksbedrijf
Het begrip ‘seksbedrijf’ duidt op een activiteit of op activiteiten, en dus niet op de locatie waar de verrichtingen of vertoningen plaatsvinden; daarvoor wordt in de Apv de term ‘seksinrichting’ gebruikt. Binnen de omschrijving valt het gelegenheid geven tot het zich beschikbaar stellen voor het verrichten van seksuele handelingen *met* een ander tegen betaling en het gelegenheid geven tot het verrichten van seksuele handelingen *voor* een ander, zoals ‘peepshows’ en sekstheaters, maar bijvoorbeeld ook het bedrijfsmatig en tegen betaling verzorgen van webcamseks. Daarnaast wordt onder dit begrip ook verstaan het in een seksinrichting tegen betaling aanbieden van erotisch-pornografische vertoningen: de seksbioscopen. Of een activiteit ‘bedrijfsmatig’ wordt verricht, hangt af van een aantal factoren. Is er personeel in dienst, dan is er zonder meer sprake van een bedrijf. Maar een individu zonder personeel kan ook een bedrijf zijn in de zin van de Apv, en is dan dus vergunningplichtig. Het oogmerk om (een aanvulling op) een inkomen te genereren, het aantal uren dat aan de activiteit wordt besteed, de wijze van klantenwerving (bijvoorbeeld of er wordt geadverteerd om de werkzaamheden onder de aandacht van publiek te brengen en klanten te trekken) en de organisatiegraad en de omvang van het prostitutieaanbod zijn aspecten om te bepalen of er bedrijfsmatig activiteiten worden verricht. Of er sprake is van bedrijfsmatige activiteiten zal dus moeten worden vastgesteld aan de hand van de feitelijke situatie. Het begrip

‘seksbedrijf’ wordt dus gebruikt als verzamelnaam, waarbinnen specifieke vormen zijn te onderscheiden: als gelegenheid wordt geboden tot sekswerk, dan is er sprake van een ‘prostitutiebedrijf’, en als dat geschiedt door bemiddeling tussen sekswerkers en klanten, dan wordt van een ‘escortbedrijf’ gesproken. Zo is ‘prostitutiebedrijf’ dus een species van ‘seksbedrijf’ en ‘escortbedrijf’ weer een species van ‘prostitutiebedrijf’.

Seksinrichting
Met het begrip ‘seksinrichting’ wordt geduid op de voor publiek toegankelijk locatie van een seksbedrijf. Dit kan samenvallen met de locatie waar de exploitant van het seksbedrijf zich heeft gevestigd, maar dat is zeker niet altijd – en bij escortbedrijven per definitie niet – het geval. Onder een ‘besloten ruimte’ wordt ook begrepen een vaar- of voertuig. Het bijvoeglijk naamwoord ‘besloten’ duidt erop dat de ruimte zich niet in de openlucht bevindt. Het moet dus gaan om een overdekt en geheel of gedeeltelijk door wanden omsloten ruimte, die al dan niet met enige beperking voor het publiek toegankelijk is.

Sekswerk en sekswerker
In de Apv wordt het begrip ‘sekswerk’ en ‘sekswerker**’** gebruikt, omdat dit het meest aansluit bij het spraakgebruik en bij de praktijk binnen de branche. ‘Sekswerker’ is ook een genderneutrale aanduiding.

Tippelen
Het gaat hierbij om het sekswerk op straat.

Werkruimte
Onder ‘werkruimte’ wordt verstaan een zelfstandig onderdeel van een seksinrichting waarin de seksuele handelingen met een ander tegen betaling worden verricht. Eén seksinrichting kan één (of natuurlijk geen) werkruimte hebben, of meerdere. Met ‘zelfstandig’ wordt hier niet bedoeld dat een werkruimte altijd geheel zelfvoorzienend hoeft te zijn; het ziet op de van elkaar te onderscheiden delen van een seksinrichting waarin over het algemeen telkens één prostitutie haar diensten aanbiedt. Een raam (met bijbehorende ‘peeskamer’) zal veelal een afzonderlijke werkruimte zijn; een deel van een seksinrichting dat apart verhuurd wordt zal veelal een afzonderlijke werkruimte zijn.

Paragraaf 4.2.2. Exploitatie seksbedrijf

Artikel 4:15 Vergunning seksbedrijf (was artikel 3:3)
Eerste lid
Er is voor gekozen om seksbedrijven met een vergunningstelsel te reguleren. Dit houdt in dat het uitoefenen van een seksbedrijf verboden is, tenzij een vergunning is verleend. De keuze voor een vergunningstelsel sluit aan bij bestaande structuren. Een uitgangspunt is ook dat legaal aanbod in beginsel illegaal aanbod tegengaat, de zogeheten kanalisatiegedachte. Daarbij wordt aangenomen dat als er een legaal en betrouwbaar aanbod bestaat, er niet langer aanleiding is voor klanten om te kiezen voor een illegaal aanbod met alle daarmee samenhangende onwenselijkheden en onzekerheden.

Tweede lid
Met het oog op de rechtszekerheid voor het bedrijfsleven is bepaald dat de beslistermijn voor een vergunning voor een seksbedrijf twaalf weken telt. Deze termijn kan éénmaal met twaalf weken worden verlengd. Dit is dus een afwijking van de beslis- en verlengingstermijn die in artikel 1:3, eerste en tweede, zijn genoemd.
De verwachting is dat de in het derde lid genoemde beslistermijnen ruim genoeg zijn om tijdig op een aanvraag om een vergunning te kunnen beslissen. Maar als dat niet zo is, weegt het belang van een zorgvuldige beoordeling van de aanvraag zwaarder dan het belang dat de gemeente tijdig beslist.

Omdat de vergunning onder de reikwijdte van de Dienstenrichtlijn en Dienstenwet valt, zou zonder nadere regeling bij overschrijding van de beslistermijn de vergunning van rechtswege gegeven zijn (lex silencio positivo). Dit is onwenselijk om dwingende redenen van algemeen belang, te weten de bescherming van de openbare orde en de openbare veiligheid. Wanneer een vergunning ten onrechte van rechtswege is gegeven, kan dit namelijk ernstige, onomkeerbare schade voor derden tot gevolg hebben (de menselijke waardigheid van de sekswerker, de veiligheid en gezondheid van minderjarigen en kwetsbare volwassenen). Daarom bepaalt artikel 1:3, vierde lid, dat paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing is op de voorbereiding van de beslissing op de aanvraag om deze vergunning.

Derde lid
Uit het derde lid volgt dat een vergunning voor ten hoogste één seksinrichting kan gelden. Een seksbedrijf (de activiteit) kan meer dan een seksinrichting (de locatie) omvatten. De vergunning wordt verleend per seksbedrijf (eerste lid), maar kan dus ook voor één seksinrichting (van het seksbedrijf) gelden. Daarmee is het van belang wat onder ‘één seksinrichting’ wordt verstaan. Bij voorbaat een sluitende definitie geven zou in de praktijk tot onwenselijke resultaten kunnen leiden. Situaties zullen telkens met gezond verstand bezien worden, dat wil zeggen met enige realiteitszin en aansluitend bij de normale perceptie. Het te hanteren uitgangspunt is dat er sprake is van één seksinrichting als het een visueel aaneengesloten eenheid betreft. Die eenheid kan meerdere panden betreffen met meerdere werkruimtes (per pand) met een homogene functie (uitoefening van een seksbedrijf in enigerlei vorm), die tot de beschikking staat van één exploitant. Als er meerdere exploitanten in één pand zijn gevestigd zal ieder deel waarover één van de exploitanten de beschikking heeft als één afzonderlijke seksinrichting worden gekwalificeerd.

Vierde lid
Een vergunning wordt aan de exploitant verleend en op diens naam gesteld. De persoonsgebondenheid is van belang in verband met de eisen die aan een exploitant worden gesteld.

[eventueel opnemen: *Vijfde lid*
Als het om een schaarse vergunning gaat, dan zal de vergunning telkens voor een bepaalde tijd verleend worden. Omdat een vergunningstelsel waarbij een verleende vergunning onbeperkt verlengd kan worden – zonder dat andere potentiële gegadigden mee kunnen dingen – niet passend is ten aanzien van schaarse vergunningen, is bepaald dat de vergunning ten hoogste [invullen: aantal (bijvoorbeeld: ten hoogste tweemaal)] verlengd kan worden. Op deze verlenging is artikel 4:23 van toepassing.]

[eventueel opnemen: **Artikel 4:16 Concentratie seksinrichtingen**
Op grond van dit artikel kan het college delen van de gemeente aanwijzen [kies optie: waarbuiten OF waarbinnen] voor het vestigen van seksinrichtingen geen vergunning wordt verleend. Dit kan bijvoorbeeld gewenst zijn om daarop met voldoende intensiteit toezicht te kunnen uitoefenen of om deze inrichtingen te weren uit woonwijken of andere gebieden waar dit vanwege de leefbaarheid nodig is. De aanwijzing van het college betreft een concretiserend besluit van algemene strekking waartegen bezwaar en beroep open staat. Tippelen wordt [kies optie: gereguleerd OF verboden] in artikel 4:32 [eventueel opnemen: en verder]. Het langs deze weg vormgegeven concentratiebeleid moet altijd in samenhang bekeken worden met het omgevingsplan, waaruit voort kan vloeien dat het uitoefenen van (een bepaald type) seksbedrijf (op bepaalde) locaties planologisch niet aanvaardbaar wordt bevonden.]

Artikel 4:17 Beperking aantal vergunningen
[kies optie: De burgemeester kan beperkingen stellen aan het aantal vergunningen dat binnen de seksbranche wordt verleend.
OF

Dit artikel stelt beperkingen aan het aantal vergunningen dat binnen de seksbranche wordt verleend.]

Artikel 4:18 Aanvraag vergunning
Met dit artikel wordt de wijze van indiening van de aanvraag om een vergunning geregeld, evenals welke gegevens en bescheiden moeten worden overgelegd. De vereiste gegevens worden nodig geacht om een weloverwogen beslissing te kunnen nemen over de aanvraag om de vergunning. Het overleggen van een situatietekening en plattegrond is uiteraard niet nodig als het een vergunning betreft die niet (mede) voor een seksinrichting wordt aangevraagd. Daarvan is bijvoorbeeld sprake als het gaat om het bedrijfsmatig en tegen betaling verzorgen van webcamseks vanuit een locatie die niet voor publiek toegankelijk is; er is dan wel sprake van een seksbedrijf, maar niet van een seksinrichting.
Omdat in de toekomst naar verwachting steeds vaker bij indiening sprake zal zijn van digitale documenten, wordt geen specifieke schaalaanduiding voorgeschreven. De maatvoering moet uit de situatieschets (onder i) en tekening van de plattegrond (onder j) blijken. Als bescheiden worden overgelegd, moet de gekozen schaal zodanig zijn dat het bevoegde bestuursorgaan er voldoende informatie uit kan halen om tot beoordeling van de aanvraag te komen.
Tot het eisen dat het telefoonnummer dat gebruikt zal worden in advertenties overgelegd moet worden – en in de vergunning zal worden vermeld (zie artikel 4:20, aanhef en onder e) – is gekomen met het oog op de toezicht en handhaving. Zo wordt bewerkstelligd dat een bepaald telefoonnummer waarmee geadverteerd wordt altijd te herleiden is tot een bepaald seksbedrijf, een bepaalde exploitant en het adres waar het bedrijf wordt uitgeoefend. Doordat het telefoonnummer bovendien in de vergunning zal worden vermeld wordt voorkomen dat het nummer vaak verandert, dan zou immers telkens op aanvraag de vergunning gewijzigd moeten worden. In die zin is het een ‘vast’ telefoonnummer; dit kan ook een mobiel nummer zijn.
Als de burgemeester dat nodig acht voor de beoordeling van een aanvraag, kan deze verlangen dat aanvullende gegevens en bescheiden worden overgelegd (vierde lid). Uiteraard moeten die gegevens wel in verband staan met de weigeringsgronden van de aangevraagde vergunning.

Artikel 4:19 Weigeringsgronden
Het eerste lid – in samenhang met het tweede tot en met vierde lid – bevat de gronden op basis waarvan een vergunning in ieder geval wordt geweigerd. Bij de in het vijfde lid genoemde gronden bestaat ruimte voor een afweging of een vergunning al dan niet zal worden geweigerd.
Buiten op basis van de in dit artikel genoemde gronden, kan een vergunning verder geweigerd worden op grond van artikel 1:4 en in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Bibob. Dit volgt uit artikel 7, eerste lid, van die wet. Overigens mag een negatief Bibob-rapport niet automatisch leiden tot een voor het betrokken bedrijf negatieve beslissing op de vergunningaanvraag. De gemeente moet op grond van de jurisprudentie eerst toetsen of er met de besluitvorming wordt voldaan aan het evenredigheidsbeginsel.

Artikel 4:20 Eisen aan de vergunning
In dit artikel wordt bepaald welke gegevens in ieder geval in een vergunning worden vermeld. Hiermee wordt geprobeerd het toezicht op en de naleving van de vergunningsvoorwaarden te faciliteren. Doordat het telefoonnummer op de vergunning staat wordt onder andere voorkomen dat dit nummer regelmatig wijzigt, waardoor het telefoonnummer – dat ook in advertenties gebruikt moet worden – niet langer herleidbaar zou zijn tot een bepaald vergund seksbedrijf. Als de exploitant een ander telefoonnummer wil hanteren, dan moet deze immers eerst een aanvraag indienen om de vergunning te laten wijzigen; aangezien dit tijd en geld aan leges kost, valt te verwachten dat dit slechts sporadisch gebeurt. In die zin is het een ‘vast’ telefoonnummer; dit kan ook een mobiel nummer zijn.

Artikel 4:21 Verplichtingen vergunninghouder

Een vergunninghouder moet melding maken van gewijzigde omstandigheden die van invloed zijn op de vergunning. Dit stelt de burgemeester in staat te beoordelen of nog aan de vereisten voor de vergunning wordt voldaan. Als dat zo is, verleent de burgemeester een gewijzigde vergunning. Verder moet de vergunninghouder ervoor zorgen dat de vergunning zichtbaar is. Hiermee wordt ook geprobeerd het toezicht op en de naleving van de vergunningsvoorwaarden te faciliteren. Daarnaast is dit ook van betekenis voor (mogelijke) klanten van een seksbedrijf: de klanten kunnen eenvoudig vaststellen of het om een vergund bedrijf gaat.

Artikel 4:22 Wijzigings-, schorsings- en intrekkingsgronden
Het eerste lid bevat een opsomming van de omstandigheden waaronder een vergunning zonder meer moet worden ingetrokken. Anders dan in het tweede lid is hier dus geen sprake van een discretionaire bevoegdheid van de burgemeester (of het college als geen voor het publiek toegankelijk gebouw betreft; zie artikel 4:46). In de gevallen opgenomen in het tweede lid kan een vergunning niet alleen worden gewijzigd, maar ook worden geschorst. Dit als het een tijdelijke en beperkte afwijking van de regels betreft. Desnoods kan deze later, als de reden om tot schorsing over te gaan blijft voortbestaan, alsnog worden ingetrokken. [eventueel opnemen: Een geschorste vergunning blijft meetellen bij de beoordeling of het maximumaantal te verlenen vergunningen is bereikt.] Buiten op basis van de in dit het tweede lid genoemde gronden, kan een vergunning bovendien ingetrokken worden op grond van artikel 1:8 en in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Bibob. Dit volgt uit artikel 7, eerste lid, van die wet. Omdat schorsing in die gevallen niet voor de hand ligt, is dat hier verder niet geregeld.

[eventueel opnemen: **Artikel 4:23 Verlenging vergunning**
De aanvraag om de verlenging van een vergunning wordt behandeld als zijnde een nieuwe aanvraag. Daardoor kunnen de belangrijke vragen die bij de verlening van de oorspronkelijke vergunning beantwoord zijn, nogmaals beoordeeld worden in het licht van de nieuwe situatie. Om onnodige administratieve lasten te voorkomen is het niet nodig om bij de aanvraag om verlenging van een vergunning nogmaals actuele gegevens en bescheiden te overleggen waarover het bevoegde bestuursorgaan al beschikt. Hierbij kan onder andere gedacht worden aan de gegevens die overeenkomstig artikel 4:20 op de vergunning staan. Deze zouden te allen tijde actueel moeten zijn (zie artikel 4:21). Ook is het bijvoorbeeld overbodig om plattegronden, situatietekeningen en het bedrijfsplan nogmaals aan te leveren als deze ongewijzigd zijn.

Om te voorkomen dat exploitanten hun vergunning tijdens de beoordeling van de aanvraag om verlenging ‘verliezen’ is het tweede lid opgenomen. Wel is dan vereist dat de aanvraag om verlenging op tijd is ingediend en ontvankelijk is. Gedurende de periode dat de aanvraag in behandeling is, kan de vergunning uiteraard wel gewoon worden ingetrokken of geschorst als daar aanleiding toe is.]

Paragraaf 4.2.3. Regels voor alle seksbedrijven

Artikel 4:24 Sluitingstijden seksinrichtingen; aanwezigheid; toegang
De algemene sluitingstijden van het eerste lid gelden niet voor seksinrichtingen waarvan bij vergunning is bepaald dat daarvoor afwijkende sluitingstijden gelden. Dergelijke afwijkende sluitingstijden kunnen bij het verlenen van de vergunning daaraan verbonden worden, maar ook lopende de vergunning, als de omstandigheden daartoe aanleiding geven. Afwijkende sluitingstijden kunnen zowel ruimer als beperkender zijn. De sluitingstijden zijn echter niet van toepassing op sekswinkels; daarop is het regime van de Winkeltijdenwet van toepassing.

Het tweede lid richt zich niet tot de exploitant en beheerder, maar tot de bezoekers van de seksinrichting. Het begrip ‘bezoeker’ heeft een ruimere betekenis dan het in de Apv gehanteerde begrip ‘klant’. Een klant is een afnemer van seksuele diensten; onder bezoekers vallen echter bijvoorbeeld ook de aanwezigen in een seksinrichting die (vooralsnog) slechts iets drinken, of een vertoning komen bekijken. Hoewel niet iedere bezoeker per definitie een klant is, is iedere klant

per definitie wel een bezoeker. Personen die bijvoorbeeld professionele reparatie- of schoonmaakwerkzaamheden uitvoeren, zullen – als zij zich daartoe beperken – uiteraard niet als ‘bezoeker’ aangemerkt worden.

[eventueel opnemen: Het derde lid richt zich tot de sekswerker en heeft als oogmerk te voorkomen dat seksinrichtingen gebruikt worden om te overnachten.]

Verder mogen personen die de leeftijd van 18 nog niet hebben bereikt niet worden toegelaten tot seksinrichtingen (vierde lid).

Artikel 4:25 Adverteren
De verplichting om in advertenties het telefoonnummer, het nummer van de vergunning en de bedrijfsnaam te vermelden vergemakkelijkt het toezicht. Voor niet-vergunde bedrijven is het daardoor niet mogelijk om in overeenstemming met de Apv te adverteren.

Paragraaf 4.2.4. Regels voor alle prostitutiebedrijven en sekswerkers

Artikel 4:26 Leeftijd en verblijfstitel sekswerkers [eventueel opnemen:; verbod werken voor onvergund prostitutiebedrijf]
Met deze bepaling wordt onder andere – net als voor de exploitant van een seksbedrijf – een leeftijdseis voor sekswerkers geïntroduceerd. Hiertoe is besloten vanwege het gegeven dat jonge sekswerkers met name vatbaar voor en slachtoffer van misstanden als dwang, misbruik en mensenhandel zijn. Bovendien zijn sekswerkers van 21 jaar en ouder weerbaarder dan zeer jonge sekswerkers en is de kans groter dat ze over een startkwalificatie beschikken waarmee de eventuele economische druk om te kiezen voor sekswerk lager is en ook een eventuele uitstap makkelijker is.
Het stellen van een leeftijdgrens wordt als een passend en noodzakelijk middel beschouwd om deze misstanden te bestrijden. Daarmee is het gemaakte onderscheid objectief gerechtvaardigd door een legitiem doel, bovendien zijn de middelen voor het bereiken van dat doel passend en noodzakelijk. Hierdoor levert het onderscheid naar leeftijd geen strijd op met het verbod van leeftijdsdiscriminatie. Door de minimumleeftijdregel wordt het recht van appellant (de exploitant) op vrije arbeidskeuze, zoals gewaarborgd in artikel 19, derde lid, van de Grondwet, bovendien niet beperkt. Ook is de maatregel niet in strijd met artikel 10, tweede lid, aanhef en onder b en c, van de Dienstenrichtlijn. Het doel van het stellen van de leeftijdsgrens, het tegengaan van misstanden in de prostitutie en het beschermen van de menselijke waardigheid, is een dwingende reden van algemeen belang. De maatregel is verder evenredig en geschikt en gaat niet verder dan noodzakelijk is om het nagestreefde doel te bereiken (ABRvS 05-06-2019, ECLI:NL:RVS:2019:1818).
Het is vooral de exploitant die moet voorkomen dat er bij zijn bedrijf sekswerkers werkzaam zijn die de leeftijd van 21 jaar nog niet hebben bereikt. Zijn die daar toch werkzaam, dan is de exploitant in overtreding. Overigens, zoals eerder opgemerkt, een sekswerker die zelfstandig bedrijfsmatige activiteiten verricht valt enerzijds aan te merken als exploitant van een vergunningplichtig prostitutiebedrijf en anderzijds als sekswerker bij dat bedrijf. Los van de hier gestelde leeftijdseis is dus uitgesloten dat in een dergelijke constructie sekswerkers van jonger dan 21 jaar legaal aan de slag kunnen; de aanvraag van een exploitant die de leeftijd van 21 jaar nog niet bereikt heeft zal immers geweigerd worden (artikel 4:19, eerste lid, aanhef en onder b).

[eventueel opnemen: Ook van de sekswerker mag worden verlangd dat die een bijdrage levert aan sanering van de seksbranche. Als de sekswerker er bewust en vrijwillig voor kiest om te werken in de illegale prostitutie, dan moet ook die daarvoor aansprakelijk kunnen worden gehouden.]

Artikel 4:27 Bedrijfsplan
Eerste lid

Ter versterking van de sociale positie van de sekswerker is het van belang dat er in een prostitutiebedrijf maatregelen worden getroffen op het gebied van hygiëne, de gezondheid, de veiligheid en het zelfbeschikkingsrecht van de sekswerkers. Maatregelen zijn ook nodig ter bescherming van de gezondheid van de klanten en ter voorkoming van strafbare feiten.
Deze maatregelen moet de exploitant in een bedrijfsplan beschrijven.

Tweede lid
In het tweede lid is opgenomen welke maatregelen nodig zijn om de hygiëne, de gezondheid, de veiligheid en het zelfbeschikkingsrecht van de sekswerkers te waarborgen. Belangrijk doel van goede hygiëne in seksbedrijven is het voorkomen van (seksueel overdraagbare) ziektes. Dat is zowel voor de sekswerkers als de klanten van belang. Een goede hygiëne zorgt echter ook voor een veilige en prettige werkomgeving.
Het Landelijk Centrum Hygiëne en Veiligheid van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM-LCHV) heeft de hygiënerichtlijn voor seksbedrijven en sekswerkers uitgebracht. De branche zelf en GGD'en hebben aan de totstandkoming van deze richtlijn bijgedragen. In de richtlijn zijn zogenaamde hygiënenormen opgenomen. Dit zijn de minimale eisen aan een goed hygiënebeleid. Een exploitant van een seksbedrijf zal om te voldoen aan de maatstaven voor een goede hygiëne zich ten minste aan deze normen moeten houden.
Van de exploitant mag worden verwacht dat die in het bedrijfsplan daarnaast inzichtelijk maakt hoe die verder zorgt draagt voor gezonde en veilige werkomstandigheden voor sekswerkers. Het mag bijvoorbeeld niet zo zijn dat een sekswerker vanwege de openingstijden van de seksinrichting waar de sekswerker werkzaam is, geen tijd heeft om zich bijvoorbeeld voor een SOA-onderzoek bij de GGD te melden.
Een belangrijk aspect van het zelfbeschikkingsrecht van de sekswerker is daarnaast dat gewaarborgd is dat de sekswerker vrij is te bepalen aan welke klanten de sekswerker seksuele diensten verleent en welke diensten de sekswerker al dan niet wil verlenen. Dit is ook bij de escort bijzonder van belang.
Het oogmerk van de bepalingen die betrekking hebben op de seksbranche is onder meer onvrijwillige prostitutie te bestrijden. Als een sekswerker nauwelijks zelfredzaam is, geen Nederlands of Engels spreekt of bijvoorbeeld niet makkelijk geld kan wisselen, omdat ze niet kan rekenen, is moeilijk voor te stellen dat de sekswerker vrijwillig voor de prostitutie heeft gekozen. De exploitant kan zich met eenvoudige middelen hiervan een beeld vormen. In het bedrijfsplan moet worden vastgelegd welke vereisten de exploitant minimaal stelt aan de zelfredzaamheid van de bij die exploitant werkzame sekswerkers en hoe de exploitant dit controleert (onderdeel k).
In dat kader is het ook onderdeel van een deugdelijke bedrijfsvoering om als exploitant inzichtelijk te hebben wat de verhuur- en arbeidsvoorwaarden van de sekswerker zijn, periodiek met de sekswerker een gesprek te voeren en daarbij vooral te letten op signalen van uitbuiting of onvrijwilligheid, de sekswerker te informeren over diens rechten en om informatie van hulpverlenende instanties beschikbaar te stellen. En ook informatie over de mogelijkheden om met het werk als sekswerker te stoppen (onderdelen l, m en n).

Derde lid
Bij het aanvragen van een vergunning moet de exploitant het bedrijfsplan overleggen, zodat vooraf kan worden beoordeeld of de exploitant voldoende oog heeft voor de hygiëne, de gezondheid, de veiligheid en het zelfbeschikkingsrecht van de sekswerkers, en zorg draagt voor goede arbeidsomstandigheden. Deze verplichting geldt voor alle prostitutiebedrijven, dus ook voor escortbedrijven. Uiteraard volgt uit de aard van de werkzaamheden dat een bedrijfsplan voor een escortbureau – op bepaalde punten – een andere uitwerking vereist dan een bedrijfsplan van een prostitutiebedrijf dat een andere aard heeft.

Vierde lid
Als een exploitant na vergunningverlening een wijziging wenst door te voeren in het bedrijfsplan, dan moet de exploitant deze wijziging ter goedkeuring voorleggen aan de burgemeester, of het college als artikel 4:35 toepassing vindt.

Vijfde lid
Dit lid waarborgt dat de exploitant ervoor zorgdraagt dat elke voor of bij de exploitant werkende sekswerker op de hoogte is van de maatregelen op het gebied van hygiëne en ter bescherming van de gezondheid, de veiligheid en het zelfbeschikkingsrecht van de sekswerker.

Zesde lid
Dit lid dient ertoe te waarborgen dat de exploitant de klant ervan op de hoogte stelt dat de sekswerker vrij is te bepalen aan welke klanten de sekswerker seksuele diensten verleent, welke diensten de sekswerker al dan niet wil verlenen en dat de sekswerker mag weigeren alcohol of drugs te gebruiken.

[eventueel opnemen: **Artikel 4:28 Minimale verhuurperiode werkruimte**
Met dit voorschrift wordt een minimale verhuurperiode van een aantal weken voor werkruimtes geïntroduceerd. Deze minimale verhuurperiode bemoeilijkt het snelle rouleren van sekswerkers; iets dat in het bijzonder – maar niet enkel – bij de raamprostitutie speelt, het toezicht bemoeilijkt en een tactiek is die in de mensenhandel wordt gebruikt. Na de minimale eerste verhuurperiode mag per week (of zelfs per dag) verhuurd worden.

Ook parttime werken is overigens toegestaan, mits de eerste weken maar voor die minimale verhuurperiode wordt gehuurd. Als de minimale verhuurperiode vier weken is en de sekswerker drie dagen per week werkt, dan is de verhuurperiode dus bijvoorbeeld drie dagen per die vier weken. In die eerste weken hebben hulpverleningsinstanties dan voldoende gelegenheid gehad om een relatie met de sekswerker op te bouwen en signalen van mensenhandel waar te kunnen nemen.]

Artikel 4:29 Verdere verplichtingen van de exploitant en beheerder prostitutiebedrijf
Onder meer vanwege de kwetsbaarheid van sekswerkers is het gewenst dat de exploitant van een prostitutiebedrijf gedurende de uren dat het prostitutiebedrijf daadwerkelijk wordt uitgeoefend aanwezig is om effectief toezicht te kunnen garanderen op al hetgeen zich voordoet in de uitoefening van zijn bedrijf en – als die er zijn – in de seksinrichtingen waarvoor hem mede vergunning is verleend. Aangezien een dergelijke eis, in ieder geval als er sprake is van meerdere seksinrichtingen, niet na te leven is voor één persoon, kan het ook om de beheerder gaan. De beheerder heeft immers grotendeels dezelfde verantwoordelijkheden als de exploitant en kan daarop aangesproken worden.
In het tweede lid zijn enkele verdere zorgplichten van de exploitant geformuleerd, onder andere met betrekking tot de te voeren bedrijfsadministratie. Daarbij is onder e opgenomen de verplichting om ieder signaal van mensenhandel of andere vormen van dwang en uitbuiting onverwijld bij de politie te melden. Richtinggevend hierbij is de Aanwijzing mensenhandel van het Openbaar Ministerie (Stcrt. 2013, 16816) en https://www.wegwijzermensenhandel.nl/. De meldplicht ziet uiteraard ook op de situatie dat een sekswerker zich schuldig maakt aan mensenhandel of aan andere vormen van dwang en uitbuiting.

Paragraaf 4.2.5. Raamprostitutie en tippelen

Artikel 4:30 Raamprostitutie
Dit artikel richt zich, in tegenstelling tot de meeste artikelen, rechtstreeks tot de sekswerker. Het is de sekswerker verboden die handelingen te verrichten die gewoonlijk worden geassocieerd met raamprostitutie. Dit om de daarmee samenhangende overlast en uitstraling op de omgeving aan te kunnen pakken.

[eventueel opnemen: *Tweede lid*
Het verbod om zich als sekswerker vanuit een gebouw of vanuit de toegang naar een gebouw aan klanten die zich op de weg bevinden beschikbaar te stellen (eerste lid, aanhef en onder a) geldt

niet als de sekswerker werkzaam is in een seksinrichting die valt onder een raamprostitutiebedrijf waarvoor een vergunning is verleend. Voor het raamprostitutiebedrijf geldt dat er ook voldaan moet worden aan de regels die gesteld zijn voor seksbedrijven in het algemeen en voor alle prostitutiebedrijven in het bijzonder.]

[eventueel opnemen: *Derde lid*
Met het derde lid is beoogd om hinderlijk gedrag bij een raamprostitutiebedrijf door passanten te verbieden.]

Artikel 4:31 Tippelen
Dit artikel regelt dat het eenieder verboden is op of aan de weg of in een vanaf de weg zichtbare plaats klanten te werven of daadwerkelijk seksuele handelingen te verrichten als dit kennelijk geschiedt in het kader van sekswerk.

[eventueel opnemen: *Tweede lid*
Het verbod geldt niet op door het college aangewezen plaatsen gedurende de door het college vastgestelde tijden (tweede lid) of – voor wat betreft het werven van klanten – als dit gebeurt in een seksinrichting waarvoor een vergunning is verleend (volgt uit het eerste lid in samenhang met de definitie van tippelen in artikel 4:14).]

[eventueel opnemen: *Derde lid*
Met het derde lid is beoogd om hinderlijk gedrag binnen een tippelzone door passanten te verbieden.]

[eventueel opnemen: **Artikel 4:32 Handhaving tippelen**
Het eerste lid heeft betrekking op tippelen buiten de daartoe aangewezen plaatsen en tijden en geeft – ter handhaving van het verbod daarop – politieambtenaren en toezichthouders de bevoegdheid een bevel tot onmiddellijke verwijdering te geven.

Het tweede tot en met vierde lid hebben betrekking op tippelen binnen de daartoe aangewezen plaatsen en tijden. Op grond van het tweede lid kan, bijvoorbeeld in het belang van de openbare orde en veiligheid of de voorkoming of beperking van overlast ter plaatse, door politieambtenaren en toezichthouders een bevel tot onmiddellijke verwijdering worden gegeven aan sekswerkers, maar ook aan andere aldaar aanwezige personen. Als dit mondelinge bevel tot verwijdering geen soelaas blijkt te bieden, kan naar het middel van het schriftelijke gebiedsverbod van het derde lid worden gegrepen.

Een gebiedsverbod behelst een bevel om na aanzegging door of vanwege de burgemeester niet aanwezig te zijn op de aangewezen wegen. Het vierde lid geeft de burgemeester de bevoegdheid om, wanneer de burgemeester dat noodzakelijk acht in verband met de persoonlijke omstandigheden van betrokkene, het bevel te beperken. Hierbij zal rekening gehouden worden met (de noodzaak) in het aangewezen gebied aanwezig te zijn in een middel van openbaar vervoer, het aldaar werkzaam of woonachtig zijn, een (ander) aantoonbaar redelijk belang om zich aldaar op te houden, staatkundige en religieuze vrijheid en familieleven. Artikel 172a, achtste en negende lid, van de Gemeentewet, voorzien in tijdelijke ontheffing op aanvraag of wijziging van het bevel ten gunste van de betrokkene als nieuwe feiten of omstandigheden daartoe aanleiding geven.

Overtreding van een bevel tot onmiddellijke verwijdering of een gebiedsverbod is een overtreding van een ambtelijk bevel (artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht). Gevolg is dat de overtreder kan worden geconfronteerd met een gevangenisstraf tot drie maanden of een geldboete van de tweede categorie.]

Paragraaf 4.2.6 Overige bepalingen

Artikel 4:33 Verbodsbepalingen klanten
Dit artikel richt zich niet tot exploitanten of sekswerkers, maar tot hun (potentiële) klanten en is daarmee complementair aan enkele andere bepalingen in dit hoofdstuk. Kort gezegd is het enerzijds verboden om gebruik te maken van de diensten van een sekswerker die werkzaam is in het illegale circuit, anderzijds verbieden enkele artikelen de sekswerker om diensten (op een bepaalde wijze of op bepaalde plaatsen) aan te bieden, terwijl dit artikel de klant verbiedt om in te gaan op een aanbod. Dit betekent dat handhavend kan worden opgetreden tegen zowel de sekswerker als tegen de klant.

Het in het eerste lid opgenomen verbod kan enkel aan de klant worden tegengeworpen als hem enig verwijt kan worden gemaakt, bijvoorbeeld als de seksuele handelingen (zullen) plaatsvinden in een seksinrichting waarin de daarvoor mede verleende vergunning of een afschrift daarvan niet zichtbaar aanwezig is, zie in dit verband artikel 4:21, tweede lid. Of als uit de wijze van adverteren kennelijk blijkt dat het om een onvergund prostitutiebedrijf gaat.

[eventueel opnemen: **Artikel 4:34 Tentoonstellen, aanbieden en aanbrengen van erotisch-pornografische goederen, afbeeldingen en dergelijke**
Dit voorschrift schept een verbod dat slechts in effect kracht heeft ten aanzien van nader door de burgemeester te bepalen rechthebbenden en als de burgemeester aan die rechthebbenden heeft bekendgemaakt dat de wijze van tentoonstellen, aanbieden of aanbrengen daarvan, de openbare orde, de openbare veiligheid of de leefbaarheid in gevaar brengt. Het tentoonstellen, aanbieden of aanbrengen van goederen, opschriften, aankondigingen, geschreven of gedrukte stukken dan wel afbeeldingen, als die dienen tot het openbaren van gedachten en gevoelens als bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Grondwet valt niet binnen de reikwijdte van het verbod.

Hoewel denkbaar is dat dit voorschrift in de praktijk vooral zal worden toegepast bij sekswinkels, richt het voorschrift zich ook op het tentoonstellen en dergelijke als zodanig; het kan dus ook gaan om erotisch-pornografische foto's of afbeeldingen aangebracht aan sekstheaters, bedoeld om de aandacht van het publiek te vestigen op de voorstellingen.]

Artikel 4:35 Schakelbepaling, het college als bevoegde bestuursorgaan
Overeenkomstig artikel 160, eerste lid, aanhef en onder b, van de Gemeentewet (Gemw) is het college belast met de uitvoering van raadsbesluiten (waaronder verordeningen zoals de Apv), tenzij bij of krachtens de wet de burgemeester daarmee is belast. In veruit de meeste gevallen is de burgemeester het 'bevoegde bestuursorgaan' bij de vergunningverlening in de seksbranche. De bevoegdheid van de burgemeester treft namelijk de voor het publiek openstaande gebouwen (zoals veruit de meeste seksinrichtingen) en de daarbij behorende erven (zie in dit verband artikel 174 van de Gemw). In de definitie van seksinrichtingen is echter het ruimere begrip 'ruimte' opgenomen en dit betekent dat ook het college bevoegd kan zijn. Bijvoorbeeld als het om vaar- en voertuigen gaat, anders dan om woonboten. Verder kan het college ook bevoegd zijn als het gaat om escortbedrijven [eventueel opnemen: en prostitutiebedrijven, als die zich richten op de straatprostitutie]. Om die reden bevat deze afdeling een schakelbepaling.

Afdeling 4.3. Overige economische bedrijvigheid

Paragraaf 4.3.1 Evenementen en optredens

Artikel 4:36 Definities en afbakening evenementen
Algemeen
Op grond van artikel 174 van de Gemeentewet (Gemw) is de burgemeester belast met het toezicht op openbare samenkomsten en vermakelijkheden en met de uitvoering van de verordeningen die daarover gaan. Dit betreft dus ook evenementen. Dit artikel geeft een definitie

van het begrip ‘evenement’, benoemt een aantal activiteiten die in ieder geval een evenement zijn en sluit er een aantal uit.

Eerste lid
Onder a, snuffelmarkt
Wat een snuffelmarkt is staat in het derde lid. Als de snuffelmarkt een bedrijfsmatig karakter heeft, is sprake van ‘overige detailhandel’ in de zin van de Winkeltijdenwet (artikel 2, tweede lid). Dit kan volgen uit de aard van de op de markt ontplooide activiteiten en de frequentie waarmee de markt wordt gehouden. Het verbod is dan niet van toepassing. Van een snuffelmarkt is ook geen sprake als het gaat om een markt in de zin van artikel 160, eerste lid, aanhef en onder g, van de Gemw (zie vierde lid, aanhef en onder d).

Onder b, braderie
Een braderie is van korte duur en keert niet met een bepaalde regelmaat terug. Daarom is dit geen jaarmarkt, gewone markt of snuffelmarkt (als bedoeld in artikel 160 van de Gemw en het derde lid). Een braderie is wel een voor het publiek toegankelijke verrichting van vermaak en dus een evenement.

Onder c, optocht op de weg
Het houden van optochten, zoals carnavals- en Sinterklaasoptochten, bloemencorso’s, et cetera die niet opgevat kunnen worden als een middel tot het uiten van een mening of gedachten of gevoelens, vallen niet onder de bescherming van de Grondwet, het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden of andere internationale verdragen die de vrijheid van meningsuiting waarborgen. Evenmin is hierop de Wet openbare manifestaties van toepassing. Een optocht is daarom aangemerkt als evenement.

Onder d, feest of muziekvoorstelling
Als een feest voor publiek toegankelijk is, is sprake van een evenement. Het feest is dan namelijk een voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak. Het maakt daarbij niet uit of het feest plaatsvindt in de buitenlucht (of op of aan de weg) of in een inrichting. Als echter het feest of de muziekvoorstelling is toegestaan in de aan een openbare inrichting verleende exploitatievergunning of Alcoholwetvergunning, is geen sprake van een evenement (vierde lid, onder c). Optredens van muziekkorpsen, muziekbandjes, en dergelijke die voor iedereen toegankelijk zijn, zijn ook evenementen.
Ook als een feest een ‘besloten’ karakter heeft en er publiekelijk kaarten worden verkocht of reclame voor wordt gemaakt, is sprake van een evenement als bedoeld in het eerste lid. Ook die feesten zijn namelijk een voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak. Iedereen kan immers een kaartje kopen. Dit is anders bij een besloten feest dat niet voor publiek toegankelijk is. Bijvoorbeeld bij het houden van een bedrijfsfeest waar al dan niet aan de hand van uitnodigingenlijsten publiek aanwezig is. Dat bedrijfsfeest is namelijk alleen voor de medewerkers van het bedrijf toegankelijk.

Onder e, wedstrijd op of aan de weg
Wedstrijden op of aan de weg zijn evenementen. Wedstrijden op wegen met voertuigen zoals bedoeld in artikel 1, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wegenverkeerswet 1994 (WVW 1994) zijn op grond van artikel 10, eerste lid, van de WVW 1994 verboden. Van dat verbod kan op grond van artikel 148 van de WVW 1994 ontheffing worden verleend.
Als een wedstrijd met voertuigen op of aan de weg als bedoeld in de WVW 1994 wordt georganiseerd is, naast de regels uit de WVW 1994, ook een evenementenvergunning nodig. Denk hierbij aan ‘vossenjachten’, droppingen, en dergelijke. De artikelen in de Apv leveren daarmee geen doorkruising op met de WVW 1994. De burgemeester moet namelijk op grond van andere motieven, zoals openbare orde, veiligheid en gezondheid beoordelen of medewerking kan worden verleend. In die zin is de evenementenbepaling aanvullend op de wedstrijdbepalingen uit de wegenverkeerswetgeving.

Onder f, straatfeest of buurtbarbecue
Een straatfeest en een buurtbarbecue vallen ook onder het begrip evenement. Onder voorwaarden is geen vergunning vereist, omdat sprake is van een klein evenement. Daarvoor geldt artikel 4:38. Het moet gaan om kleinschalige activiteiten die niet langer duren dan één dag en die zich in de openbare ruimte afspelen met als doel vermaak en ontspanning te bieden. Er geldt dan een meldingsplicht

Onder g, vechtsportwedstrijden- of gala's
De burgemeester kan verschillende categorieën vechtsportwedstrijden of -gala's aanwijzen als risicovol. Denk hierbij vooral aan full contact vechtsporten zoals kickboksen, muay thai (Thaiboksen) en Mixed Martial Arts (gemengde vechtkunst), waaronder in ieder geval worden begrepen free fight (het vrije gevecht), vale tudo (Braziliaans Mixed Martial Arts) en cage fight (kooigevecht).
In het aanwijzingsbesluit kan de burgemeester ook opnemen dat het moet gaan om vechtsportwedstrijden die worden georganiseerd in te noemen locaties en voor een vastgesteld bezoekersaantal. Uit onderdeel g in samenhang met artikel 1:9 volgt dat de burgemeester categorieën vechtsportwedstrijden of -gala's kan aanwijzen die in ieder geval als evenement worden aangemerkt.
Vanwege potentiële medische impact (bijvoorbeeld hersenschade als gevolg van stoten en trappen tegen het hoofd), kwetsbare organisatie en begeleiding, geweldsincidenten en vermeende banden met criminele organisaties, is regulering via een vergunning gewenst.

Tweede lid
Een herdenkingsplechtigheid is geen verrichting gericht op vermaak, maar is doorgaans wel voor publiek toegankelijk. Daarom is een herdenkingsplechtigheid ook aangemerkt als een 'evenement'.

Derde lid
Dit lid geeft een definitie van snuffelmarkt. Vaak gaat het om (leegstaande) gebouwen waarin een markt wordt georganiseerd voor bijvoorbeeld goederen die in de regel niet meer langs normale handelskanalen het publiek bereiken. Denk daarbij aan beschadigde artikelen, tweedehands spullen, artikelen die uit de mode zijn (geraakt) en zaken van een te liquideren onderneming.
Van de snuffelmarkt te onderscheiden zijn de week- en jaarmarkten in de zin van artikel 160, eerste lid, onder g, van de Gemw. Op een weekmarkt worden 'geregelde' waren verkocht, dat wil zeggen: geen tweedehands goederen, restantpartijen, enz. Een jaarmarkt is een jaarlijks terugkerende traditie. Zo wordt in sommige gemeenten al jaren een veemarkt op een vaste dag gehouden. Het vierde lid bepaalt dat deze markten geen evenement zijn in de zin van artikel 4:36.

Vierde lid
In dit lid is een aantal activiteiten opgesomd dat buiten de reikwijdte van het begrip 'evenement' valt. De meeste activiteiten spreken voor zich.
Bij (waren)markten, straatartiesten en speelgelegenheden geldt dat zij elders een regeling hebben. De Wet op de kansspelen en de Wet openbare manifestaties stellen op hun beurt ook regels, waardoor ze buiten de reikwijdte van dit artikel vallen. Als een activiteit plaatsvindt in een horecabedrijf waarvoor een exploitatievergunning of Alcoholwetvergunning is verleend en de activiteit is in die vergunning uitdrukkelijk toegestaan, wordt die activiteit niet als evenement aangemerkt. Het kan bijvoorbeeld gaan om dansen in een horecagelegenheid, dat in de vergunningvoorschriften als activiteit is toegestaan. Een andere, meer incidenteel plaatsvindende activiteit (bijvoorbeeld het optreden van een band, een houseparty, of een kooigevecht) kan wel als evenement worden aangemerkt. Zie hiervoor onder 'feest'.
Een bioscoop-, theater- of muziekvoorstelling in een daarvoor bestemd en overwegend gebruikt gebouw, is geen evenement. Dat is het wel als het in de openlucht wordt gehouden.

Tot slot worden sportwedstrijden niet als een evenement aangemerkt, tenzij het om een door de burgemeester aangewezen vechtsportevenement gaat. Dit heeft betrekking op zogenaamde vechtsportwedstrijden of -gala's (zie de toelichting bij het eerste lid, onder g).

Artikel 4:37 Evenementenvergunning

Algemeen

Het houden van een evenement kan de openbare orde verstoren of zorgen voor (verkeers)onveiligheid of overlast in de leefomgeving. Dit rechtvaardigt het stellen van eisen aan het houden van een evenement, zodat de burgemeester een inschatting kan maken van de invloed van het houden van een evenement op de leefomgeving. Dit artikel regelt daarom een vergunningplicht voor grote en middelgrote evenementen. Voor kleine evenementen (zie artikel 4:38) geldt geen vergunningplicht, mits tijdig een melding wordt gedaan.
Het artikel is ook noodzakelijk, evenwichtig en niet onredelijk bezwarend. Daarbij is betrokken dat controle van een groot of middelgroot evenement achteraf niet kan volstaan, omdat beoordeeld moet worden of het evenement niet leidt tot mogelijk gevaar voor de openbare orde, overlastsituaties, (verkeers)veiligheid, volksgezondheid, zedelijkheid, et cetera. Ook de organisator is bij een vergunningstelsel gebaat, omdat de organisator met de burgemeester zo goede afspraken kan maken. Zo kunnen op het evenement toegesneden voorwaarden tot stand komen.
In het geval van een klein evenement kan volstaan worden met een melding. Het is dan niet per se noodzakelijk en proportioneel om een vergunning te eisen. Zie artikel 4:38.

Eerste lid

In het eerste lid wordt de vergunningplicht opgenomen. De burgemeester toetst de aanvraag aan de weigeringsgronden van artikel 1:4 en de aanvullende weigeringsgronden in het derde en vierde lid. Uit artikel 1:5, tweede lid, volgt dat niet in afwijking van de vergunning mag worden gehandeld, dat geldt ook voor de voorschriften of beperkingen die aan de vergunning zijn verbonden.

[eventueel opnemen: *Tweede lid*

In sommige gevallen (zie artikel 2.1 van het Besluit brandveilig gebruik en basishulpverlening overige plaatsen), kan een evenement niet plaatsvinden zonder of in afwijking van een gebruiksmelding van het bevoegd gezag, tenzij daarvoor een evenementenvergunning vereist is. Daarom is in het tweede lid bepaald dat de gegevens die voor de gebruiksmelding noodzakelijk zijn bij de aanvraag van een evenementenvergunning overgelegd worden. Er hoeft dan geen afzonderlijke gebruiksmelding meer gedaan te worden.]

Derde lid

Op grond van het derde lid kan de burgemeester toetsen of het evenement zich verdraagt met het karakter of de bestemming van de locatie waar de aanvrager het evenement wil houden. Het gaat hierbij niet om de bestemming in de zin van het omgevingsplan. Uit vast jurisprudentie volgt dat bij de beoordeling van een aanvraag om een evenementenvergunning de eventuele strijdigheid van het evenement met het omgevingsplan geen rol speelt (ABRvS 01-07-20215, ECLI:NL:RVS:2015:2028). Er kan voor het houden van een evenement ook een omgevingsvergunning nodig zijn. .

[eventueel opnemen: *Vierde lid*

Bij een vechtsportevenement toetst de burgemeester ook of er in enig opzicht sprake is (geweest) van slecht levensgedrag van de organisator of de aanvrager van de vergunning en of er sprake is geweest van een slechte bedrijfsvoering.]

Geen van rechtswege gegeven vergunning bij niet tijdig beslissen

Dit artikel is genoemd in artikel 1:3, vierde lid. Dit betekent dat geen van rechtswege gegeven vergunning ontstaat, als de burgemeester niet tijdig op de vergunningaanvraag beslist. Voor het uitsluiten van de werking van paragraaf 4.1.3.3 van de Awb bestaan dwingende redenen van

algemeen belang. Een evenement kan een grote impact hebben en daarmee op de handhaving van de openbare orde en de openbare veiligheid, maar ook als het bijvoorbeeld aankomt op brandveiligheid, geluid, aanvoer, afvoer en parkeren door bezoekers. Er is dan maatwerk nodig dat alleen een inhoudelijke vergunning kan bieden. Het is daarom onwenselijk dat een vergunning van rechtswege is gegeven vóórdat de inhoudelijke beoordeling van de aanvraag is afgerond.

Artikel 4:38 Melding klein evenement [eventueel opnemen: of snuffelmarkt]
Eerste lid
Voor het organiseren van kleine eendaagse evenementen is geen vergunning nodig. Er kan dan met een melding worden volstaan. In het tweede lid is gedefinieerd wanneer van een klein evenement sprake is. Daarbij wordt wel opgemerkt dat het verboden blijft om zonder melding een klein evenement te houden. Er kan dan dus ook handhavend worden opgetreden als zonder deze melding een klein evenement wordt georganiseerd. Omdat de Dienstenrichtlijn van toepassing is, ontvangt de meldingsplichtige een ontvangstbevestiging als die de melding heeft gedaan. Daarin wordt vermeld dat het evenement mag plaatsvinden, als de burgemeester niet binnen een bepaalde termijn reageert.

Tweede lid
Wat een klein evenement is, staat in het tweede lid. Aan alle voorwaarden moet worden voldaan.

Onderdeel c
Voor het houden van een straatfeest of buurtbarbecue is impliciet lawaai toegestaan. Er is voor gekozen dat het tussen 23.00 uur en 07.00 uur (zondags 13.00 uur) stil moet zijn, en dat in de tussenliggende periode niet meer dan een bepaald geluidniveau wordt geproduceerd. Muziek omvat zowel onversterkte als versterkte muziek omdat beide vormen van geluid onaanvaardbare hinder kunnen veroorzaken voor buurtbewoners.

Onderdeel d
Locaties waar kleine evenementen kunnen worden gehouden zijn: parken, plantsoenen, pleintjes, grasveldjes, sportveldjes en dergelijke.
In dit onderdeel is geregeld dat er geen sprake is van een klein evenement als de activiteiten:
- plaatsvinden op de rijbaan of het (brom)fietspad;
- een belemmering vormen voor het verkeer; of
- een belemmering vormen voor de hulpdiensten.

Voor de eerste uitzondering geldt dat zodra er voor een evenement een rijbaan of (brom)fietspad moet worden afgezet, er ten minste een tijdelijke verkeersmaatregel nodig is. Er kan in dat geval dus niet met een melding worden volstaan.
Bij de tweede uitzondering gaat het er in de regel om dat er voldoende ruimte beschikbaar is. Als een evenement bijvoorbeeld op de stoep plaatsvindt, dan moeten invaliden en mensen met kinderwagens nog wel kunnen passeren. Als richtlijn wordt hierbij anderhalve meter aangehouden.
Voor de derde uitzondering is van belang dat er een lijst is met de routes die door de hulpdiensten worden gebruikt en de terreinen met een bijzondere bestemming, zoals een markt of evenemententerrein. Het is dan helder welke wegen bij een evenement op een bepaald terrein voor de hulpdiensten, zoals politie, brandweer en ambulance, beschikbaar moeten blijven.

Onderdeel e
Hier wordt met een klein voorwerp bedoeld een kleine partytent, een barbecuetoestel, een springkussen voor kinderen en dergelijke. De beschikbare ruimte bepaalt het aantal te plaatsen voorwerpen. Uiteraard mag ook hier het verkeer, waaronder voetgangers, geen hinder van het evenement ondervinden.

Derde lid
Dit lid benoemt de gegevens die de organisator moet melden.

Vierde lid
Als een melding wordt gedaan, dan kan er alsnog aanleiding zijn om het organiseren van een klein evenement te verbieden. De burgemeester kan binnen de genoemde termijn na de melding het klein evenement verbieden als dat in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid, volksgezondheid of leefbaarheid nodig is.

[eventueel opnemen: *Vijfde lid*
Het vijfde lid brengt het houden van een snuffelmarkt ook onder het meldingstelsel. Daarbij gelden dan niet de voorwaarden van het tweede lid. In aanvulling op de gegevens die in het derde lid staan, vermeldt de organisator van de snuffelmarkt bij de melding ook het soort goederen of diensten dat wordt aangeboden en verhandeld en het aantal standplaatsen.]

[eventueel opnemen: *Zesde lid*
Op grond van het zesde lid is een vechtsportevenement nooit een klein evenement en dus altijd vergunningplichtig.]

Artikel 4:39 Optredens op openbare plaatsen
Activiteiten van een straatartiest, straatfotograaf, straattekenaar, filmoperateur en gids vallen onder de werking van de Grondwet (artikel 7, derde lid) omdat elke uiting van een gedachte of gevoel door de vrijheid van meningsuiting wordt beschermd. Ongeacht de bedoelingen of de motieven van die uiting. Het beperken van een inhoud van een uiting is niet mogelijk.

Afgezien daarvan kunnen andere aspecten van een uiting wel worden beperkt, zoals de verspreiding. Het is bij de genoemde activiteiten echter moeilijk een onderscheid te maken tussen de inhoud en de verspreiding. Het verbieden van een optreden van een straatartiest op een bepaalde plaats houdt in veel gevallen ook in dat de inhoud van het optreden niet kan worden geuit. Om die reden is in artikel 4:39, net als in artikel 2:20, een verbod met ontheffingsmogelijkheid opgenomen dat voor bepaalde plaatsen en eventueel dagen of tijdstippen geldt (eerste en derde lid). Dit met het oog op de openbare orde, de openbare veiligheid, volksgezondheid en de leefbaarheid.

Als sprake is van meningsuiting geldt dat het optreden een zelfstandig middel van verspreiding is waarvan ‘gebruik van enige betekenis’ moet overblijven. Met ’gebruik van enige betekenis’ wordt bedoeld dat uitoefening van het recht op vrije meningsuiting ook daadwerkelijk mogelijk moet zijn en blijven. Daar moet bij het aanwijzen van plaatsen dus rekening mee worden gehouden.

De burgemeester mag daarom alleen gericht gebruikmaken van de beperkingsmogelijkheden. Dat wil zeggen dat de beperkingen zich bijvoorbeeld alleen mogen uitstrekken tot de plaatsen waar overlast of verstoringen van de openbare orde of de openbare veiligheid zijn te verwachten. Dan is de beperking noodzakelijk (proportioneel en subsidiair) in de zin van artikel 10, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

In het licht van de vrijheid van meningsuiting is in het artikel ook expliciet gemaakt dat de beperkingen geen betrekking mogen hebben op de inhoud. Het maken van handelsreclame is hiervan uitgezonderd omdat dit niet wordt beschermd door artikel 7 van de Grondwet.
De bevoegdheid die in dit kader aan de burgemeester wordt toegekend, berust op artikel 174 van de Gemeentewet.

Vergunning van rechtswege bij niet tijdig beslissen
De straatartiest, straatfotograaf, tekenaar, filmoperateur en gids kunnen dienstverrichters zijn in de zin van de Dienstenrichtlijn en (daarmee) de Dienstenwet. Dat brengt met zich mee dat bij het niet tijdig beslissen op een aanvraag om ontheffing (derde lid) een vergunning van rechtswege is gegeven. Ook als de Dienstenrichtlijn niet van toepassing is, is er geen reden om af te zien van

een van rechtswege gegeven ontheffing als de burgemeester niet tijdig beslist op de aanvraag. Omdat de burgemeester door het aanwijzen van plaatsen en tijden kan reguleren waar optredens mogen plaatsvinden, zijn er geen dwingende redenen van algemeen belang waarop de werking van deze paragraaf kan worden uitgezonderd of bij niet-dienstverrichters niet van toepassing zou kunnen zijn. Daarom bepaalt artikel 1:3, derde lid, dat afdeling 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is op de voorbereiding van de beslissing op de aanvraag om een ontheffing.

Paragraaf 4.3.2. Speelgelegenheden

Artikel 4:40 Definities
Eerste lid
De Wet op de kansspelen (Wok) stelt regels over speelgelegenheden en speelautomaten. De Wok ziet echter niet op behendigheidsspelen waarbij het spelresultaat geheel of vrijwel geheel afhangt van het inzicht en de behendigheid van de spelers en zij door hun behendigheid de kans om te winnen kunnen vergroten. Het is wenselijk om ook deze vormen van spelen te reguleren. Deze restcategorie van speelgelegenheden voor behendigheidsspelen wordt hier bedoeld. Het gaat dus om speelgelegenheden, zoals een arcadehal of gamecenter, waarop de Wok geen betrekking heeft.

Tweede lid
Artikel 30 van de Wok bevat definities van: speelautomaat, behendigheidsautomaat, kansspelautomaat, hoogdrempelige inrichting en laagdrempelige inrichting.

Artikel 4:41 Exploitatie speelgelegenheid
De vergunningplicht geldt voor het (doen) exploiteren van een speelgelegenheid, waarop de Wok [eventueel opnemen: of de speelautomatenhallenverordening] niet van toepassing is. Het oogmerk van dit artikel is het beschermen van de openbare orde, de openbare veiligheid en de leefbaarheid, wat ook weigeringsgronden voor de vergunning zijn. Daarnaast speelt het bestrijden van gokverslaving een rol.
Daarbij wordt opgemerkt dat de Dienstenrichtlijn en Dienstenwet niet van toepassing zijn op gokactiviteiten die erin bestaan dat een financiële waarde wordt ingezet bij kansspelen, met inbegrip van loterijen, gokken in casino's en weddenschappen (artikel 2, aanhef en onder h, van de Dienstenrichtlijn en artikel 2, derde lid, onder a, 2°, van de Dienstenwet). Voor zover behendigheidsspelen niet onder deze gokactiviteiten zijn te rangschikken, zijn de Dienstenrichtlijn en Dienstenwet wel van toepassing. Het vergunningstelsel voldoet aan deze regelgeving. Het discrimineert niet naar nationaliteit of, voor rechtspersonen, naar de plaats van de statutaire zetel en is gelet op de doelen die ermee gediend worden noodzakelijk en evenredig.

Geen van rechtswege gegeven vergunning bij niet tijdig beslissen
Het van toepassing zijn van de Dienstenrichtlijn en Dienstenwet brengt ook met zich mee dat paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing is en een vergunning van rechtswege is gegeven als de burgemeester niet binnen de termijn op de aanvraag beslist. In dit geval zijn er echter dwingende redenen van algemeen belang om de werking van paragraaf 4.1.3.3 van de Awb uit te sluiten, namelijk de openbare orde, de openbare veiligheid, de leefbaarheid en de volksgezondheid (voorkomen gokverslaving). Gelet op het doel van de vergunningplicht zou het hoogst onwenselijk zijn als deze vergunning van rechtswege is gegeven voordat er een inhoudelijke toets van de aanvraag heeft plaatsgevonden en is voltooid. Daarom bepaalt artikel 1:3, vierde lid, dat paragraaf 4.1.3.3 van de Awb niet van toepassing is op de voorbereiding van de beslissing op de aanvraag om een vergunning.

Artikel 4:42 Kansspelautomaten
Dit artikel is een uitwerking van artikel 30c, tweede lid, van de Wet op de kansspelen (Wok). Hierin staat dat bij gemeentelijke verordening het aantal kansspelautomaten wordt vastgesteld waarvoor

per hoog- en laagdrempelige inrichting een aanwezigheidsvergunning wordt verleend. Voor hoogdrempelige inrichtingen moet dat aantal, volgens de hiervoor genoemde bepaling in de Wok, twee zijn. Om gokverslaving zoveel mogelijk te voorkomen is het aantal voor laagdrempelige inrichtingen vastgesteld op nul. Kansspelautomaten zijn speelautomaten, die geen behendigheidsautomaat, zoals een flipperkast, zijn, maar gokkasten waarmee ook geld kan worden gewonnen en waar doorgaans geen behendigheid aan te pas komt.

Paragraaf 4.3.3. Exploitatie nachtverblijf

Artikel 4:43 Definitie
Het begrip 'inrichting' sluit aan bij artikel 438 van het Wetboek van Strafrecht (WvSr), dat ziet op het als beroep verschaffen van nachtverblijf aan personen en op het als beroep of gewoonte beschikbaar stellen van een terrein voor het houden van nachtverblijf of het plaatsen van kampeermiddelen en dergelijke.

Artikel 4:44 Kennisgeving exploitatie door exploitant
Dit artikel zorgt ervoor dat de burgemeester, in het kader van het handhaven van de openbare orde en de openbare veiligheid en het zorgen voor de leefbaarheid, een zo volledig mogelijk overzicht heeft van de in de gemeente aanwezige nachtverblijf- en kampeerinrichtingen.

Artikel 4:45 Verschaffing gegevens nachtregister aan exploitant
Op grond van artikel 438 van het Wetboek van Strafrecht (WvSr) is een ondernemer die een hotel of pension drijft, verplicht om een nachtregister bij te houden. Dit artikel komt die ondernemer tegemoet door de gast te verplichten daaraan mee te werken door gegevens te verstrekken. Daarnaast is een goed bijgehouden nachtregister ook in het belang van de openbare orde en de openbare veiligheid in de gemeente, bijvoorbeeld voor de brandweer als onverhoopt brand uitbreekt in een hotel of pension. In aanvulling op artikel 438 van het WvSr verplicht het tweede lid daarom ook het aantal meereizende personen te laten registreren. Een dergelijke aanvulling op de wet is mogelijk (vergelijk Hoge Raad 10-04-1979, ECLI:NL:HR:1979:AC1381) en voldoet aan de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Er worden niet meer gegevens uitgevraagd dan nodig is.

Paragraaf 4.3.4. Standplaatsen

Artikel 4:46 Definitie
Bij een standplaats gaat om het aanbieden, verkopen of afleveren van goederen of diensten op een vaste locatie door middel van een kraam, wagen, tafel of ander fysiek middel. Dit in tegenstelling tot venten, waarbij goederen of diensten op wisselende locaties worden aangeboden. Het gaat niet om een standplaats op een jaarmarkt, op een markt als bedoeld in artikel 160, eerste lid, aanhef en onder g, van de Gemeentewet of bij een evenement, waaronder een snuffelmarkt, als bedoeld in artikel 4:36.

Artikel 4:47 Standplaatsvergunning, weigeringsgronden en afbakening
Gelet op de regulerende bevoegdheid van de gemeente voor zaken die tot haar huishouden behoren is gekozen voor een vergunningstelsel voor het innemen van standplaatsen. Het oogmerk hierbij is het voorkomen van verstoring van de openbare orde, de openbare veiligheid en het beperken van overlast. Bij de overlast kan het bijvoorbeeld gaan om geluidsoverlast, stankoverlast, verkeershinder of het veroorzaken van zwerfafval. Bij dit laatste gaat het ook om de openbare orde, maar vooral om het bereiken en in stand houden van een veilige en gezonde fysieke leefomgeving en het doelmatig beheren, gebruiken en ontwikkelen van de fysieke leefomgeving ter vervulling van de maatschappelijke behoeften (maatschappelijke doelen van de Omgevingswet).
In verband met deze oogmerken zijn in aanvulling op artikel 1:4 in het tweede lid aanvullende weigeringsgronden opgenomen. Als het innemen van de standplaats op de betreffende locatie in

strijd is met het omgevingsplan, heeft het geen zin een standplaatsvergunning te verlenen. Die wordt in zo'n geval daarom geweigerd (onderdeel a). Daarnaast kunnen de oogmerken het noodzakelijk maken een maximum te stellen aan het aantal standplaatsen of bepaalde locaties uit te sluiten van de mogelijkheid een standplaats in te nemen (kwantitatieve of territoriale beperkingen). Deze beperkingen kunnen een weigeringsgrond voor de standplaatsvergunning zijn (onderdeel b).
Daarnaast geldt het verbod niet als voor de betreffende locatie bij of krachtens de Omgevingswet regels zijn gesteld voor beperkingengebiedactiviteiten met betrekking tot een weg of waterstaatswerk (derde lid).

Dit artikel valt onder de Dienstenrichtlijn en de Dienstenwet dit betekent dat een beperking alleen is toegestaan als die niet discriminerend is, noodzakelijk is vanwege een dwingende reden van algemeen belang, geschikt is om het nagestreefde doel te bereiken en daarbij niet verder gaat dan nodig is.
In dit geval is er sprake van een dwingende reden van algemeen belang omdat het vergunningstelsel is bedoeld om verstoring van de openbare orde en de openbare veiligheid te voorkomen en overlast tegen te gaan. Het stelsel is niet-discriminatoir, want het maakt geen onderscheid naar nationaliteit of, voor rechtspersonen, naar de plaats van de statutaire zetel, is geschikt om het doel te bereiken en is evenredig, want de beperking gaat niet verder dan nodig om dit doel te bereiken.

Vrijheid van meningsuiting
Voor het aanbieden van gedrukte stukken waarin gedachten en gevoelens worden geopenbaard kan geen vergunning worden geëist in verband met artikel 7 van de Grondwet. Het aanbieden van zodanige gedrukte stukken wordt gezien als een zelfstandig middel van verspreiding. Wel is een vergunning noodzakelijk indien vanaf een standplaats gedrukte stukken worden aangeboden. Deze vergunning is niet vereist vanwege het feit dat gedrukte stukken worden aangeboden, maar vanwege het feit dat een standplaats wordt ingenomen.

Geen van rechtswege gegeven vergunning bij niet tijdig beslissen
Vanwege de hiervoor genoemde dwingende reden van algemeen belang is paragraaf 4.1.3.3 van de Awb in artikel 1:3, vierde lid, niet van toepassing verklaard op de aanvraag om een standplaatsvergunning. Bij het niet tijdig beslissen is dus geen sprake van een van rechtswege gegeven standplaatsvergunning.

Artikel 4:48 Toestemming rechthebbende
Dit artikel maakt het mogelijk om ook maatregelen te treffen tegen degene die op de eigen grond op een publieke plaats het innemen van een standplaats zonder vergunning toestaat.

Paragraaf 4.3.5. Inzameling en venten

Artikel 4:49 Inzameling van geld of goederen of leden- of donateurwerving
Dit artikel geeft een regeling voor de inzamelingsacties voor goede doelen waarbij een beroep wordt gedaan op de liefdadigheidszin van burgers. Doorgaans gaan inzamelingsacties uit van betrouwbare instellingen. Incidenteel komt het echter voor dat bij de inzamelaar niet de charitatieve doelstelling vooropstaat, maar een ander (commercieel) belang. Hierbij wordt bij de burger de indruk gewekt dat de opbrengst naar het goede doel gaat, terwijl dit niet of maar voor een klein deel het geval is.
Daarnaast worden de manieren waarop wordt ingezameld steeds indringender (via post, telefoon, op straat, op televisie en bij concerten). Bovendien is de goede-doelensector inmiddels zeer geprofessionaliseerd. Het oogmerk van dit artikel is alleen bonafide instellingen te laten collecteren om kwetsbare burgers te beschermen en het aantal collectes te beperken en gelijkmatig over het jaar te verdelen. Dit om de openbare orde of de openbare veiligheid te beschermen en overlast te voorkomen.

Eerste lid
Onder a, openbare inzameling van geld of goederen
Dit artikel regelt allereerst de vergunningplicht voor het houden van een openbare inzameling van geld of goederen of het daartoe aanbieden van een intekenlijst. Het gaat dus bijvoorbeeld om collecteren met collectebussen, maar ook om het leveren van een bijdrage aan een voedselpakket. Die bijdrage kan bestaan uit een gift in geld, maar ook uit het doneren van (vooraf bepaalde) gekochte producten (bijvoorbeeld voor de voedselbank). Ook het inzamelen van vermogensrechten valt hieronder.

Onder b, werven van leden of donateurs in het openbaar (‘direct dialogue’)
Naast de klassieke vormen van inzamelen, zijn er ook instellingen die activiteiten verrichten om leden of donateurs te werven. Deze instellingen spreken, doorgaans in opdracht van een andere organisatie of goed doel, het publiek aan met de vraag om lid of donateur te worden van de opdrachtgevende organisatie, waarbij wordt gezegd of de indruk wordt gewekt dat de opbrengst geheel of ten dele voor een liefdadig of ideëel doel is bestemd. Deze wervingsactiviteiten onderscheiden zich dus van inzamelingsactiviteiten door het feit dat geen geld of goederen worden ingezameld en geen intekenlijsten worden ingevuld. In plaats daarvan gaat het bijvoorbeeld om het invullen van machtigingsformulieren of inschrijvingen via een tablet die bij wervingsactiviteiten worden gebruikt. Dit onderdeel bepaalt dat ook voor deze activiteiten een vergunning is vereist.
Dit geldt ook voor goede-doelenloterijen die langs de deuren gaan om loten te verkopen. Een deel van de opbrengst van het meespelen in een dergelijke loterij gaat naar goede doelen. Dat is de reden dat de huis-aan-huiswerving van de goede-doelenloterijen onder de collecteregels valt. De instellingen die leden of donateurs werven, moeten uiteraard aan dezelfde voorwaarden voldoen als de opdrachtgevende organisaties zelf.

Onder c, geld of goederen bij aanbieden van diensten of goederen
Ook het accepteren van geld of goederen voor het aanbieden van goederen of diensten is vergunningplichtig. Denk aan het verstrekken van kalenders of pluche knuffels in ruil voor een donatie in geld of bepaalde goederen. De vergunningplicht geldt ook als bij een inzameling geschreven of gedrukte stukken worden aangeboden. Deze wijze van collecteren valt niet onder de bescherming van artikel 7, eerste lid, van de Grondwet (vrijheid van meningsuiting). Dat betekent overigens dat als de vergunning wordt geweigerd, de aanvrager nog wel de stukken kan verspreiden die de aanvrager bij de inzameling wilde aanbieden.
Voor de openbaarheid van de inzameling of werving is het overigens voldoende dat deze plaatsvindt op of aan de openbare weg dan wel op een andere voor het publiek openstaande plaats.
Er is bij een aanvraag om een vergunning geen reden om aan te nemen dat de beslistermijn, bedoeld in artikel 1:3, eerste en tweede lid, wordt overschreden. Daarom is er bij een aanvraag om vergunning geen bezwaar tegen het van rechtswege geven van een vergunning als het college niet tijdig op de aanvraag beslist. Paragraaf 4.1.3.3. van de Algemene wet bestuursrecht is daarom op de ontheffing van toepassing verklaard in artikel 1:3, derde lid.

Tweede lid
Onder a, besloten kring
De vergunningplicht geldt niet voor inzamelingen of wervingen in besloten kringen. De uitdrukking ‘in besloten kring’ veronderstelt een zekere bekendheid tussen de inzamelende instelling en de persoon tot wie zij zich richt. Er moet wel sprake zijn van een nauwere band dan alleen het gemeenschappelijke lidmaatschap. Men moet aangeven dat er ook een zekere gemeenschappelijke bekendheid is.

Onder b, collecte- en wervingsrooster

Het college kan instellingen aanwijzen waarvoor de verbodsbepaling niet geldt. Het stelt daartoe een collecte- of wervingsrooster op.
Voor de instellingen die in het rooster zijn aangewezen geldt geen vergunningplicht. Die instellingen kunnen vrij collecteren in de week die in het rooster aan hen is toegewezen. Aan de vrijstelling kan het college desgewenst wel voorschriften verbinden, zoals een meldingsplicht en een legitimatieplicht voor de geldinzamelaars. Voor andere instellingen geldt dat zij kunnen collecteren in de weken die daarna overblijven. Die instellingen moeten daarvoor wel een vergunning aanvragen.
Als het college geen collecte- en wervingsrooster vaststelt, geldt de vrijstelling van de vergunningplicht niet. Als het college wel een rooster vaststelt, dan mag het gemeentebestuur daar volgens de jurisprudentie alleen om zwaarwegende redenen van afwijken.
Het collecte- of wervingsrooster is gebaseerd op het jaarlijkse landelijke collecte- en wervingsrooster van het CBF. Het CBF toetst alle activiteiten van de instellingen en vermeldt alleen bonafide instellingen in het landelijke collecte- en wervingsrooster.

[eventueel opnemen: *Onder c, andere aangewezen instellingen*
Op grond van dit onderdeel kan het college (bijvoorbeeld plaatselijke) instellingen aanwijzen die niet onder de vergunningplicht vallen. Zij hoeven dan geen vergunning aan te vragen. Het gaat om instellingen die niet zijn ingedeeld in het door het college op grond van onderdeel b vastgestelde collecte- of wervingsrooster.]

Artikel 4:50 Definitie venten
In de definities van ‘venten’ door de jaren heen is een constante dat venten bewegend (ambulant) plaatsvindt. Dit brengt met zich mee dat de venter zijn waren voortdurend aanbiedt vanaf een andere plaats. Dit element ontbreekt in de in het tweede lid genoemde activiteiten die niet als venten worden aangemerkt. In de uitzondering onder a vindt de verkoop van de goederen (voortdurend) plaats in een winkel. Daarnaast is het verkopen van goederen of aanbieden van diensten op jaarmarkten, weekmarkten, evenementen (snuffelmarkten) en standplaatsen ook niet te beschouwen als venten (onder b en c). Op deze markten en standplaatsen worden namelijk goederen en diensten verkocht vanaf eenzelfde plaats en gebruikmakend van fysieke hulpmiddelen als een kraam of aanhangwagen. Dit is niet het geval bij venten.

Artikel 4:51 Ventverbod
Eerste lid
Dit artikel maakt het mogelijk voor het college om openbare plaatsen aan te wijzen waar op bepaalde dagen of uren niet mag worden gevent. Uit het eerste lid volgt dat de mogelijkheid tot het aanwijzen van plaatsen waar het ventverbod van kracht is, beperkt is tot gevallen waarin het belang van de openbare orde of de openbare veiligheid dit noodzakelijk maakt. Hierbij kan onder meer de bescherming van de verkeersveiligheid en het voorkomen van overlast een rol spelen. Mocht de openbare orde of de openbare veiligheid daadwerkelijk worden verstoord of er ernstige vrees bestaan voor het ontstaan daarvan, dan kan de burgemeester op grond van artikel 172 van de Gemeentewet diverse maatregelen treffen.

Tweede lid
Het tweede lid bakent het ventverbod af van andere geldende wet- en regelgeving. In de eerste plaats geldt het ventverbod niet als het verbod van artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994 om hinder of gevaar te veroorzaken op de weg al van toepassing is. Ook het venten met geschreven of gedrukte stukken waarin gedachten en gevoelens worden geopenbaard is van het verbod uitgezonderd. Hierbij kan namelijk onder meer de (grondwettelijke) vrijheid van meningsuiting een rol spelen en dat betekent dat een beperking op deze vrijheid alleen bij een wet in formele zin mogelijk is. Dit tenzij de aanwijzing van openbare plaatsen, dagen of uren door het college in het belang van de openbare orde en de openbare veiligheid is gedaan.

Derde lid

Het derde lid maakt het tot slot mogelijk om ontheffing te verlenen op plaatsen waar een ventverbod van kracht is. Hiermee kan het college in een individueel geval een uitzondering maken.

Geen van rechtswege gegeven vergunning bij niet tijdig beslissen
Dit artikel valt onder de reikwijdte van de Dienstenrichtlijn. Zowel de Dienstenrichtlijn als de Dienstenwet is dan ook van toepassing. Op grond van artikel 28, eerste lid, laatste zinsnede, van de Dienstenwet is het mogelijk paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (van rechtswege gegeven ontheffing bij niet tijdig beslissen) van toepassing uit te zonderen. Dit kan alleen als er dwingende redenen van algemeen belang zijn. Daarvan is in dit geval sprake, namelijk de handhaving van de openbare orde en de openbare veiligheid. Daarom is artikel 4:51 opgenomen in de opsomming van artikel 1:3, vierde lid.

[eventueel opnemen: **Paragraaf 4.3.6. Deelmobiliteit**

Artikel 4:52 Vergunning deelmobiliteit
Algemeen
Aanbieders die deelvoertuigen op de weg of in parken plaatsen maken daarbij gebruik van de weg of andere openbare plaatsen. Denk hierbij aan (bak)fietsen, scooters en auto's. Deze voertuigen worden vervolgens beschikbaar gesteld voor gebruik in het verkeer. Deze vorm van vervoer wordt ook wel deelmobiliteit genoemd. Het gebruik van de weg en andere openbare plaatsen door dit soort voertuigen kan leiden tot een onevenwichtig gebruik van de weg en andere openbare plaatsen en een rommelige aanblik waardoor het aanzien hiervan wordt aangetast. Om dit te voorkomen of te beperken, wordt deelmobiliteit in dit artikel gereguleerd. Het is verboden om zonder vergunning van het college deelvoertuigen op of aan de weg en op andere openbare plaatsen beschikbaar te stellen voor gebruik in het verkeer.

Eerste lid
Op grond van het eerste lid kan het college een vergunning verlenen voor het bedrijfsmatig of tegen betaling in welke vorm dan ook beschikbaar stellen van voertuigen voor gebruik in het verkeer.
De zinsnede 'bedrijfsmatig of tegen betaling in welke vorm dan ook' in dit lid heeft gevolgen voor de reikwijdte van de vergunningplicht. Het betekent dat de vergunningplicht is gericht op de activiteit van het beschikbaar stellen van voertuigen op of aan de weg of op een andere openbare plaats die in de uitoefening van beroep of bedrijf gebeurt of tegen betaling plaatsvindt.
De zinsnede 'met uitzondering van voertuigen die uitsluitend zijn bestemd voor gebruik door een besloten kring van personen' bepaalt verder ook de reikwijdte van de vergunningplicht. Hierdoor zijn bijvoorbeeld coöperatieve vormen van deelmobiliteit uitgesloten van het verbod, omdat bij die vormen sprake is van het delen van voertuigen in een besloten kring van personen. Deze coöperatieve vormen van deelmobiliteit veroorzaken over het algemeen geen overlast, aangezien de besloten kring van personen hier zelf zorg voor draagt. Het gaat om initiatieven door en voor lokale bewoners. Daarnaast gaat dit tot nu toe in alle gevallen over het delen van een auto's die worden geparkeerd op parkeerplaatsen en niet op willekeurige openbare plaatsen. Dergelijke initiatieven wil de gemeente steunen en niet belasten met een vergunningplicht.
Aan de vergunning deelmobiliteit kunnen voorschriften worden verbonden op grond van artikel 1:5. Voorschriften die onderdeel zijn van de vergunning kunnen bijvoorbeeld zien op: de beschikbaarheid van voertuigen, de communicatie die de vergunninghouder heeft met de gebruiker, de verplaatsing en verwijdering van geparkeerde voertuigen of eisen met betrekking tot de voertuigen vanuit milieuoverwegingen. Verder gelden uiteraard de reguliere verkeers- en parkeerregels ook voor deelmobiliteit.

Tweede lid
In beginsel worden vergunningen voor onbepaalde tijd verleend (artikel 1:6, eerste lid). Echter, dit vergunningstelsel reguleert bijzonder gebruik van de weg en andere openbare plaatsen. De

bescherming van de openbaarheid van de weg en deze plaatsen heeft voorrang op particuliere exploitatie van de weg en deze plaatsen, mede om het veilig en doelmatig gebruik voor het verkeer te kunnen waarborgen. De vergunning voor het aanbieden van deelvervoer wordt daarom beperkt tot [invullen: aantal] jaar, zodat het belang van de openbare bestemming niet ondergeschikt raakt aan de vergunde activiteit, in dit geval het aanbieden van deelmobiliteit.

Derde lid
In dit lid is bepaald waar het college nadere regels over kan stellen als het dat noodzakelijk acht met het oog op het voorkomen of beperken van overlast of hinder voor de omgeving of het behoud van of toekomstige uitbreiding van de parkeerruimte.
In onderdeel b is de mogelijkheid opgenomen dat het college het plaatsen van aangewezen categorieën deelvoertuigen geheel verbiedt of het plaatsen van deze voertuigen verbiedt in bepaalde aangewezen gebieden.
Op grond van onderdeel c heeft het college de bevoegdheid om grenzen te stellen aan het aantal vergunningen dat wordt verleend door een vergunningenplafond vast te stellen. Dit kan als er sprake is van dwingende redenen van algemeen belang, zoals bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid. Als het college een vergunningenplafond vaststelt, neemt het college in de nadere regels op wat de looptijd van de vergunning is, met inachtneming van een redelijke terugverdientijd, en op welke wijze de vergunningen (transparant) worden verdeeld. Zie ook artikel 1:9, tweede lid, en de toelichting op artikel 1:6.

Vierde lid
De hier opgenomen weigeringsgronden zijn een aanvulling op de algemene weigeringsgronden die genoemd zijn in artikel 1:4. Die algemene weigeringsgronden betreffen onder meer het voorkomen of beperken van overlast of hinder voor de omgeving. In aanvulling hierop weigert het college de vergunning wegens strijd met het omgevingsplan en kan het college de vergunning geheel of gedeeltelijk weigeren met het oog op het behoud van of toekomstige uitbreiding van de parkeerruimte.

Geen van rechtswege gegeven vergunning bij niet tijdig beslissen
Voor het beslissen op de aanvraag geldt de beslistermijn zoals die door de gemeenteraad is vastgesteld in artikel 1:3. Vanwege het met het vergunningstelsel te beschermen belang van de openbare orde, de openbare veiligheid en de bruikbaarheid van de weg en andere openbare plaatsen is bij niet tijdig beslissen op de aanvraag, in op grond van artikel 28, eerste lid, laatste zinsnede, van de Dienstenwet, paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing op dit vergunningstelsel. Dat is in artikel 1:3, vierde lid, bepaald. Het belang van een expliciete afweging en zorgvuldige vergunningverlening is hier van groter belang dan het belang van aanbieders om snel en mogelijk (van rechtswege) een vergunning te kunnen verkrijgen.]

Paragraaf 4.3.7 Handelaren in bepaalde goederen

Artikel 4:53 Definitie
Het begrip ‘handelaar’ is omschreven in artikel 1 van het ‘Uitvoeringsbesluit ex artikel 437, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht’ (WvSr). Handelaren zijn onder andere: opkopers en handelaren in gebruikte en ongeregelde goederen, platina, goud, zilver, edelstenen, uurwerken, kunstvoorwerpen, auto’s, motorfietsen, bromfietsen, fietsen en foto-, film-, radio-, audio- en videoapparatuur en apparatuur voor automatische registratie. Onder ‘handelaren in gebruikte en ongeregelde goederen’ worden tevens handelaren in antiek en curiosa verstaan. Daarom hoeven zij niet apart te worden vermeld. Onder ongeregelde goederen worden verstaan goederen die wegens hun aard of uitvoering, hun herkomst of de staat waarin zij verkeren, niet tot de algemeen gangbare goederen kunnen worden gerekend (artikel 437, vierde lid, van het WvSr).

Artikel 4:54 Verkoopregister
Eerste en tweede lid

Het artikel is gericht op bestrijding van heling en (daarmee) op de handhaving van de openbare orde en veiligheid. Het verplicht een handelaar een verkoopregister bij te houden van alle gebruikte en ongeregelde goederen die de handelaar verworven of voorhanden heeft. Door de plicht wordt getracht te voorkomen dat deze goederen uit misdrijf afkomstig zijn. Aangezien het vooral gaat om branches waarin relatief veel gestolen goederen worden verhandeld en waarin relatief veel notoire helers voorkomen (bijvoorbeeld de antiek-, (brom)fiets- en autohandel), kan de burgemeester bepaalde branches vrijstelling verlenen van een, meer of alle in de gemeentelijke helingvoorschriften opgenomen registratieverplichtingen.

Wat betreft de gegevens in het verkoopregister is aansluiting gezocht bij de gegevens die op grond van artikel 437 van het Wetboek van Strafrecht (WvSr) in samenhang met het Uitvoeringsbesluit op grond van artikel 437, eerste lid, onder a, van het WvSr in het inkoopregister moeten worden opgenomen. Artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit somt deze gegevens voor het inkoopregister op. Net als bij het inkoopregister verdient het aanbeveling om de handelingen die leiden tot het opstellen van een verkoopregister algemeen te omschrijven. Daarnaast moet het verkoopregister, net als het inkoopregister, doorlopend zijn. Een doorlopend register is een register waarin de aantekeningen in chronologische volgorde worden ingeschreven, met uitsluiting van de mogelijkheid van latere invoegingen. Een register waarin een aantal bladzijden ontbreekt, is geen doorlopend register. Het register mag ook geen onregelmatigheden of hiaten vertonen.

Een handelaar is een ‘dienstverrichter’ als bedoeld in de Dienstenrichtlijn en Dienstenwet. Dit betekent dat de in dit artikel en artikel 4:55 opgenomen voorschriften niet discriminerend, noodzakelijk en evenredig moeten zijn. De voorschriften discrimineren niet naar nationaliteit of, voor rechtspersonen, naar de plaats van de statutaire zetel en zijn gelet op de doelen die ermee gediend worden noodzakelijk en evenredig, mede gelet op de mogelijkheid dat de burgemeester vrijstelling kan verlenen van een of meer verplichtingen.

Artikel 4:55 Overige voorschriften voor de handelaar

Algemeen

Deze bepaling bevat voorschriften die in het algemeen het risico op heling beogen te voorkomen en (daarmee) zorgen voor de handhaving van de openbare orde en de openbare veiligheid. De voorschriften uit dit artikel zijn gebaseerd op artikel 437ter, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht (WvSr) en zijn niet-discriminatoir, noodzakelijk en evenredig (zie bij artikel 4:47)

Onderdeel a, onder 1°

Artikel 437ter, tweede lid, van het WvSr legt de handelaar de verplichting op de burgemeester of door hem aangewezen ambtenaren van tevoren schriftelijk in kennis te stellen als de handelaar van het opkopen een beroep of gewoonte maakt. De wetgever heeft afgezien van een regeling om de uitoefening van het opkopersbedrijf aan een voorafgaande toelating door het gemeentebestuur te binden. De aanmeldingsplicht is in onderdeel a, ten eerste, nader uitgewerkt.

Onderdeel a, onder 2° en 3°

Als zich wijzigingen in het vestigingsadres of beroep van de handelaar voordoen, moet de burgemeester hiervan in kennis worden gesteld. De politie kan hierdoor de registratie van de handelaren actueel houden.

Onderdeel a, onder 4°

Hier spelen onder meer de omstandigheden waaronder het goed aan de handelaar wordt aangeboden en diens wetenschap zelf een rol. De inhoud van deze bepaling ligt dicht tegen die van artikel 437bis, eerste lid, van het WvSr aan. Hier is het echter de ondernemer die het initiatief moet nemen. Deze bepaling kan niet in strijd worden geacht met de artikelen 160 en 161 van het WvSv.

Onderdeel b

Artikel 437, eerste lid, onder c, van het WvSr geeft aan de daartoe aangewezen ambtenaar de bevoegdheid om inzage te hebben in het inkoopregister. De bevoegdheid tot inzage in het verkoopregister is niet aangegeven in het WvSr, zodat een regeling in de Apv noodzakelijk is. Door de bevoegdheid tot inzage van het verkoopregister bij de daartoe aangewezen ambtenaar te leggen, kan deze ambtenaar zowel het inkoop- als het verkoopregister inzien.

Onderdeel d
Bij een regeling tot effectieve bestrijding van heling mag een bepaling over de vervreemding van door opkoop verkregen goederen niet ontbreken. Dit onderdeel voorziet hierin. De bepaling sluit nauw aan op artikel 437, eerste lid, onder d en f, van het WvSr, waarbij strafbaar is gesteld: de handelaar of een voor hem handelend persoon die in strijd met een schriftelijke last van de burgemeester (of een vanwege hem gegeven last) bepaalde goederen vervreemdt, of niet in bewaring geeft, of die niet voldoet aan de daarbij gegeven aanwijzingen. In onderdeel d is gekozen voor een termijn van vijf dagen, zodat de bedrijfsvoering van de handelaren niet al te zeer wordt belemmerd.

Hoofdstuk 5. Bijzondere bevoegdheden van de burgemeester
In dit hoofdstuk is een aantal bijzondere bevoegdheden van de burgemeester opgenomen. Deze bevoegdheden houden verband met de verantwoordelijkheid van de burgemeester om de openbare orde te handhaven. Bij de totstandkoming van de Gemeentewet heeft de regering de handhaving van de openbare orde bij de burgemeester neergelegd en die taak ook wettelijk verankerd. Het begrip ‘handhaving van de openbare orde’ bevat daarbij twee elementen:
1. de daadwerkelijke voorkoming en beëindiging van zich concreet voordoende of dreigende verstoringen van de openbare orde en de openbare veiligheid; en
2. de algemene, bestuurlijke voorkoming van strafbare feiten die invloed hebben op de orde en rust in de gemeentelijke samenleving (Kamerstukken II 1989/90, 19403, nr. 16, p. 38).

Tegen die achtergrond bevat de eerste afdeling van dit hoofdstuk een aantal bevoegdheden van de burgemeester die in het algemeen op de handhaving van de openbare orde en de openbare veiligheid zien. In de tweede afdeling zijn vervolgens de bevoegdheden van de burgemeester opgenomen die zich specifiek richten op het tegengaan van ondermijning.

Afdeling 5.1 Specifieke bevoegdheden openbare orde en openbare veiligheid

Artikel 5:1 Bestuurlijke ophouding
De burgemeester heeft met dit artikel de bevoegdheid om groepen personen voor de duur van maximaal twaalf uur bestuurlijk op te houden. Het artikel is gebaseerd op artikel 154a van de Gemeentewet. Bestuurlijk ophouden is het op een bepaalde plaats onderbrengen en vasthouden van groepen ordeverstoorders. In dit geval valt daar bovendien het overbrengen naar die plaats onder. De burgemeester kan dit doen als groepsgewijs de specifiek in dit artikel genoemde voorschriften niet worden nageleefd. Het gaat dan om grootschalige ordeverstoringen, bijvoorbeeld bij risicowedstrijden in het betaald voetbal, uit de hand lopende demonstraties en krakersrellen. Bestuurlijk ophouden is een bestuursrechtelijk uiterst middel. De bevoegdheid kan niet lichtvaardig worden ingezet. Andere middelen moeten niet toereikend zijn om de openbare orde en de openbare veiligheid te herstellen. Deze verstrekkende bevoegdheid zal in de praktijk dan ook niet eerder worden toegepast dan na overleg met het hoofd van de politie en de officier van justitie, het zogenaamde driehoeksoverleg bedoeld in artikel 13 van de Politiewet 2012. Als de burgemeester besluit gebruik te maken van zijn bevoegdheid, dan moet zijn besluit concreet de groepen van personen benoemen waarop de burgemeester de bestuurlijke ophouding toepast. De aangewezen plaats van ophouding moet verder voldoen aan de vereisten van het Besluit plaatsen bestuurlijke ophouding. In dat besluit worden eisen gesteld over de veiligheid, de voorzieningen en het toezicht op de ophoudingslocatie.

Artikel 5:2 Veiligheidsrisicogebieden

De burgemeester heeft met dit artikel de bevoegdheid om een deel van de publieke ruimte aan te wijzen als veiligheidsrisicogebied. Het artikel is gebaseerd op artikel 151b van de Gemeentewet (Gemw). Binnen een aangewezen veiligheidsrisicogebied kan de officier van justitie vervolgens de bevoegdheden, bedoeld in de artikelen 50, derde lid, 51, derde lid, en 52, derde lid, van de Wet wapens en munitie toepassen. Deze bevoegdheden betreffen: onderzoeken van verpakkingen van goederen, met inbegrip van reisbagage; van vervoermiddelen; en van ieders kleding op wapens en munitie.

De overige vereisten uit artikel 151b van de Gemw zijn van toepassing. Dit betekent dat de burgemeestersbevoegdheid alleen mag worden ingezet als uit feiten en omstandigheden blijkt dat sprake is van een verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, of bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan. De burgemeester moet de aanwijzing van een gebied als veiligheidsrisicogebied goed onderbouwen aan de hand van feiten en omstandigheden en onder afweging van het objectieve en subjectieve veiligheidsbelang en het individuele belang van de burgers, waaronder hun privacy. De burgemeester moet hierover overleg voeren met de officier van justitie in het zogenaamde driehoeksoverleg bedoeld in artikel 13 van de Politiewet 2012. De duur van de aanwijzing mag niet langer, en de omvang van het gebied mag niet groter zijn dan strikt noodzakelijk voor de handhaving van de openbare orde.

De door een aanwijzingsbesluit geboden mogelijkheid om eenieder te fouilleren kan bijdragen aan een vermindering van het verboden wapenbezit. Het feit dat bij fouilleeracties geen aanzienlijke hoeveelheid verboden wapens is aangetroffen betekent daarbij niet dat het aanwijzingsbesluit niet leidt tot het daarmee beoogde resultaat (ABRvS 27-10-2010, ECLI:NL:RVS:2010:BO1869).

Artikel 5:3 Cameratoezicht
De burgemeester heeft met dit artikel de bevoegdheid tot het houden van cameratoezicht op openbare plaatsen. Voor de definitie van openbare plaats is aangesloten bij de Wet openbare manifestaties (zie artikel 1:1). Op basis van het tweede lid is de burgemeester ook bevoegd cameratoezicht te houden op de in dat artikellid genoemde andere voor het publiek toegankelijke plaatsen in het belang van de handhaving van de openbare orde. Het artikel is gebaseerd op artikel 151c van de Gemeentewet (Gemw). De in het tweede lid opgenomen lijst is limitatief van aard en dat betekent dat de burgemeester niet de bevoegdheid heeft om op andere plekken cameratoezicht te houden. Volgens de wetgever is hierdoor de toekenning van de bevoegdheid tot de inzet van camera's met democratische waarborgen omkleed.

Handhaving openbare orde
Het cameratoezicht mag alleen plaatsvinden voor het handhaven van de openbare orde. Dit begrip omvat ook de algemene bestuurlijke voorkoming van strafbare feiten die invloed hebben op de orde en rust in de gemeentelijke samenleving. Dat de camera's alleen ingezet mogen worden voor de handhaving van de openbare orde, betekent dus niet dat op voorhand sprake moet zijn van een verstoring van de openbare orde of een concrete dreiging ervan (Kamerstukken II 2012/13, 33582, nr. 3, p. 4). Wel moet er voldoende reden zijn om een inbreuk op het recht op privacy te kunnen rechtvaardigen. Dit betekent dat wel aangetoond moet worden dat het cameratoezicht noodzakelijk is gelet op eerdere verstoringen van de openbare orde of concreet dreigende verstoringen van de openbare orde. Naast dit hoofddoel kan het cameratoezicht ook subdoelen dienen. Zo mogen de opgenomen beelden op grond van artikel 151c, zevende lid, van de Gemw worden gebruikt voor de opsporing en vervolging van strafbare feiten. Daarnaast mogen camera's worden gebruikt om de politie en andere hulpdiensten efficiënter en effectiever in te zetten. De preventieve werking van cameratoezicht vergroot bovendien de veiligheid van de politie en andere hulpdiensten.

Soort camera
Niet alleen toezicht met vaste camera's is mogelijk, maar ook toezicht met tijdelijke (verplaatsbare) camera's. De reden is met name dat vaste camera's in de praktijk vaak niet adequaat zijn bij het

bestrijden van zich snel en gemakkelijk verplaatsende criminaliteit, hinder en vandalisme. Bijvoorbeeld overlast veroorzaakt door hangjongeren, drugsgebruikers en drugsdealers, straatrovers en zakkenrollers en personen die vernielingen aanrichten in de publieke ruimte (Kamerstukken II 2012/13, 33582, nr. 3, pag. 2/3).

Artikel 5:4 Gebiedsverbod
De burgemeester heeft met dit artikel de bevoegdheid om aan iemand een gebiedsverbod op te leggen in het geval van een openbare ordeverstoring, overlastgevend gedrag of een ernstige vrees daarvoor. Hiervan is bijvoorbeeld sprake bij overlast door drugshandel, drugsgebruik, hinderlijk drankgebruik, samenscholing of geweldpleging. De bevoegdheid tot het opleggen van een gebiedsverbod biedt de burgemeester een instrument om de overlast te voorkomen of te verminderen, de leefbaarheid te beschermen en het veiligheidsgevoel van inwoners te vergroten.

Verhouding tot andere gebiedsverboden
Het Apv-artikel biedt één van de grondslagen voor het opleggen van een gebiedsverbod. Ook zijn gebiedsverboden mogelijk op grond van de Gemeentewet. (Gemw) Dit kan op grond van de lichte bevelsbevoegdheid uit artikel 172, derde lid, de zware bevelsbevoegdheid uit artikel 172a en de noodbevelsbevoegdheid uit artikel 175, eerste lid van de Gemw. De lichte bevelsbevoegdheid is het meest vergelijkbaar met het Apv-artikel. De wetgever heeft deze lichte bevelsbevoegdheid in het leven geroepen voor situaties waarin geldende regelgeving, waaronder de lokale verordeningen, geen voorziening bevat voor een concreet openbare ordeprobleem dat zich acuut voordoet. Als de Apv, zoals in dit artikel, erin voorziet om een gebiedsverbod op te leggen bij overlastgevende verstoringen van de openbare orde, dan kan artikel 172, derde lid, van de Gemw geen toepassing vinden voor het opleggen van een gebiedsverbod voor deze verstoringen. De Apv gaat in die gevallen dus voor (HR 11 maart 2008, ECLI:NL:HR:2008:BB4096; ABRvS 01-05-2013, ECLI:NL:RVS:2013:BZ9048). Als echter van artikel 172, derde lid, van de Gemeentewet gebruik wordt gemaakt, omdat er geen Apv-bepaling voorhanden is, dan kan de rechter aangeven dat er voldoende gelegenheid is geweest om een dergelijke regeling op te stellen. Bij structurele problemen is het daarom nodig deze regeling in de Apv op te nemen. Gelet op het subsidiariteitsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel mag de zware bevelsbevoegdheid uit artikel 172a van de Gemw niet worden gebruikt als de openbare orde met minder vergaande maatregelen kan worden gehandhaafd (Kamerstukken II 2007/08, 31467, nr. 3, p. 9-10, 16, 25-27 en 41; Kamerstukken II 2009/10, 31467, C, p. 1, 3-4 en 6). Artikel 172a komt dus niet in de plaats van het Apv-artikel en besluiten op grond van artikel 172, derde lid, van de Gemw (ABRvS 01-05-2013, ECLI:NL:RVS:2013:BZ9048). Ook de noodbevelsbevoegdheid is van een andere orde dan de bevoegdheid op grond van het Apv-artikel. Een noodbevel mag afwijken van geldende regelgeving, uitgezonderd de Grondwet en hogere regelingen dan de Grondwet.

Voorwaarden
Het gebiedsverbod wordt opgelegd aan personen die strafbare feiten of openbare ordeverstorende handelingen verrichten. Als er geen directe vrees is voor een verdere verstoring van de openbare orde en er geen direct gevaar is voor anderen, zal de persoon eerst worden gewaarschuwd.
Voor het toepassen van een openbare ordemaatregel, zoals een gebiedsverbod, moet aan een aantal voorwaarden zijn voldaan.
1. Er moet sprake zijn van omstandigheden die het ingrijpen ter handhaving van de openbare orde kunnen noodzaken (situatiecriterium).
2. De maatregel moet zijn gericht op het voorkomen van (verdere) ordeverstoringen of overlast of het beperken van de gevolgen daarvan (doelcriterium).
3. De bevoegdheid kan alleen worden ingezet ten tijde van een ordesituatie of een dreiging daarvan. De duur van de concrete maatregel moet daarom direct gekoppeld zijn aan de situatie dat er gevaar dreigt voor de openbare orde. Hierdoor mag de duur van de maatregel niet onevenredig lang zijn (duurcriterium).

4. De maatregel mag niet worden ingezet als een minder zwaar middel voorhanden is (subsidiariteit) en moet in verhouding staan tot de te bestrijden problematiek of het te bereiken doel (proportionaliteit).

Eerste lid
Gelet op het proportionaliteitsbeginsel moet het gebiedsverbod van korte duur zijn. Een periode van maximaal [invullen: aantal (bijvoorbeeld: 24)] uur is naar verwachting voldoende om als afkoelingsperiode te fungeren, waardoor het middel effectief is om de openbare orde te herstellen en evenredig is ten opzichte van de inbreuk op de bewegingsvrijheid van betrokkene.

Tweede lid
De burgemeester kan bij herhaalde overtreding een langduriger gebiedsverbod opleggen. In het licht van proportionaliteit en subsidiariteit is het uitgangspunt dat de burgemeester een waarschuwing geeft voordat de burgemeester overgaat tot het opleggen van een gebiedsverbod. Tegen deze achtergrond is ook bepaald dat de burgemeester slechts tot het opleggen van een langduriger gebiedsverbod kan besluiten, als de gedraging waarop het opleggen betrekking heeft binnen een periode van [invullen: aantal (bijvoorbeeld: zes**)**] maanden na oplegging van het eerdere gebiedsverbod plaatsvindt. Het gebiedsverbod geldt voor een tijdvak van maximaal [invullen: aantal (bijvoorbeeld: acht**)**] weken. De herhaling van de openbare ordeverstoring rechtvaardigt dit. De waarschuwing of het kortdurende gebiedsverbod heeft niet geleid tot gedragsaanpassing waardoor een langer verbod noodzakelijk is.

Derde lid
De burgemeester heeft de bevoegdheid om het gebiedsverbod te beperken als de burgemeester dat noodzakelijk vindt in verband met de persoonlijke omstandigheden van betrokkene. Hierbij zal de burgemeester rekening houden met het aldaar werkzaam of woonachtig zijn of een ander aantoonbaar redelijk belang om zich aldaar op te houden zoals het gebruik van het openbaar vervoer, staatkundige en religieuze vrijheid en het familieleven.

Vierde lid
Door het vierde lid in combinatie met strafbaarstelling in artikel 6:3 van de Apv is het mogelijk om een boete op te leggen aan degene die een gebiedsverbod overtreedt.

Vijfde lid
Als iemand de openbare verstoort, kan er overlap ontstaan tussen de bevoegdheid van de officier van justitie om met een gedragsaanwijzing op grond van artikel 509hh, tweede lid, onderdeel a, van het Wetboek van Strafvordering op te treden en de bevoegdheid van de burgemeester om op grond van deze bepaling met een gebiedsverbod op te treden. Het vijfde lid geeft voorrang aan een gedragsaanwijzing door de officier van justitie boven een gebiedsverbod door de burgemeester.

Zesde lid
Naast het ambtshalve beperken van een opgelegd gebiedsverbod, kan de burgemeester tijdelijk ontheffing verlenen van een opgelegd gebiedsverbod. Bijvoorbeeld in meer incidentele gevallen.

Artikel 5:5 Sluiting voor publiek openstaand gebouw of bijbehorend erf
De burgemeester heeft met dit artikel de mogelijkheid over te gaan tot sluiting van een voor het publiek openstaand gebouw of een bij dat gebouw behorend erf als overlast, verstoring van de openbare orde of aantasting van de leefbaarheid dreigt die niet acuut is. Bij acute en concrete dreiging voor de openbare veiligheid en volksgezondheid waarbij onverwijld ingrijpen geboden is, kan sluiting op grond van artikel 174, tweede lid, van de Gemeentewet (Gemw) plaatsvinden.

De burgemeester kan met behulp van dit artikel optreden wanneer in of rondom een voor het publiek openstaand gebouw strafbare feiten plaatsvinden waardoor de openbare orde of de

leefbaarheid nadelig wordt beïnvloed of wanneer ondernemers van bedrijven zoals garages, autoverhuurbedrijven, uitzendbureaus of winkels, overlast veroorzaken of ter plaatse strafbare feiten plegen, deze faciliteren, gedogen of op andere wijze toestaan.

Ook geeft het artikel de burgemeester de mogelijkheid om op te treden, als er in of vanuit een gebouw, niet zijnde een woning, wordt gegokt, waarvoor geen toestemming is gegeven op grond van de Wet op de kansspelen. Als sprake is van een gebouw waar illegaal wordt gegokt, staat vast dat zonder meer sprake is van een aantasting van de openbare orde. Gebouwen waar illegaal wordt gegokt die ook als woning in gebruik zijn, kunnen niet op basis van dit artikel uit de Apv worden gesloten. Dit kan alleen op grond van artikel 174a Gemw.

De burgemeester moet voor het nemen van de sluitingsmaatregel aannemelijk maken dat concreet voorzienbaar is dat de openbare orde zal worden verstoord. Niet is vereist dat zich al een concrete verstoring van de openbare orde heeft voorgedaan. Ook is niet in alle gevallen vereist dat er al strafbare feiten zijn gepleegd. Bij de besluitvorming moet de burgemeester zorgvuldig motiveren waarom de sluitingsmaatregel, gezien de omstandigheden, geschikt, noodzakelijk en evenredig is.

In artikel 2:29 is bepaald dat het betreden van een gesloten gebouw of erf verboden is.

Vijfde lid
De burgemeester heeft op basis van het vijfde lid de mogelijkheid om een sluiting op verzoek van een belanghebbende op te heffen. De burgemeester zal daartoe in de regel alleen overgaan op het moment dat er voldoende garanties aanwezig zijn waaruit blijkt dat de openbare orde en de leefbaarheid in de omgeving van het gebouw gewaarborgd zijn. Hiervan is geen sprake als er geen wijzigingen hebben plaatsgevonden in de feiten en omstandigheden die hebben geleid tot een sluiting.

Verhouding tot andere sluitingsbevoegdheden
Deze sluitingsbevoegdheid is een aanvulling op de bevoegdheden van de burgemeester om op grond van de Apv of artikel 13b van de Opiumwet (Opw) overlastgevende inrichtingen, zoals horecabedrijven en seksinrichtingen, dan wel woningen op grond van artikel 174a Gemw te sluiten. Het artikel strekt niet tot uitvoering van artikel 174, tweede lid, van de Gemw.
Een bevel op grond van die bepaling is pas op zijn plaats als er geen reguliere bevoegdheden voorhanden zijn, bijvoorbeeld op grond van de Apv, en onverwijlde spoed onmiddellijk optreden vergt. Zie hierover de uitspraken: ABRvS 9 juni 2004, ECLI:NL:RVS:2004:AP1137; ABRvS 15-11-2017, ECLI:NL:RVS:2017:3148; ABRvS 14-11-2018, ECLI:NL:RVS:2018:3699. Het moet dan gaan om een situatie waarin onmiddellijk ingrijpen noodzakelijk is. Uit de wetsgeschiedenis blijkt in elk geval dat de bevelen moeten zien op concrete, zich direct aandienende, situaties die de veiligheid of de gezondheid bedreigen (Kamerstukken II 1988/89, 19403, 10, p. 92-93). Artikel 5:15 bevat een sluitingsbevoegdheid wanneer sprake is van een vergunningplicht in het kader van de bestuurlijke aanpak bestrijding ondermijning. Artikel 2:29 bevat het verbod om op grond van artikel 5:5 gesloten gebouw of erf te betreden.

Sluiting is geen strafmaatregel
Sluiting is een bestuurlijke maatregel. Volgens vaste rechtspraak is zij gericht op bescherming of herstel van de openbare orde en heeft zij niet een bestraffend karakter, zie: ABRvS 23-05-1995, ECLI:NL:RVS:1995:AN4389. Dat neemt niet weg dat de waarborgen van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) van toepassing zijn als de sluiting gebaseerd is op een verdenking van strafbare feiten. Om dat te voorkomen mag er geen vaststelling van schuld plaatsvinden en van die schuld mag ook niet worden uitgegaan. Sluiting is dan geen ‘criminal charge’ als bedoeld in artikel 6 van het EVRM. Zie hierover de uitspraken: ABRvS 11-02-2015, ECLI:NL:RVS:2015:331; ABRvS 15-11-2017, ECLI:NL:RVS:2017:3148; ABRvS 14-11-2018, ECLI:NL:RVS:2018:3699.

Last onder bestuursdwang
Een besluit tot sluiting op grond van dit artikel biedt de mogelijkheid tot uitoefening van bestuursdwang in de zin van artikel 5:21 Algemene wet bestuursrecht als het besluit niet wordt opgevolgd. Toepassen van bestuursdwang is een herstelsanctie en is gericht op het beëindigen van de hierboven vermelde gedragingen. Wanneer toepassing van deze bevoegdheid in een concreet geval verder zou strekken, zou de sanctie niet meer uitsluitend het karakter van een herstelsanctie maar ook een bestraffend karakter hebben waarop de waarborgen van artikel 6 van het EVRM van toepassing zijn, zie: ABRvS 03-02-2016, ECLI:NL:RVS:2016:248 en ABRvS 06-12-2017, ECLI:NL:RVS:2017:3360 over sluiting van een woning op grond van artikel 13b van de Opw.

Artikel 5:6 Woonoverlast
De burgemeester kan op grond van dit artikel gedragsaanwijzingen geven aan overlastgevers in zowel huur- als koopwoningen. Daarnaast kan de burgemeester ook de verhuurder aanspreken op de overlast die huurders veroorzaken. Het artikel is gebaseerd op artikel 151d van de Gemeentewet (Gemw).

Eerste lid
Dit lid bevat een zorgplicht. Een bewoner hoort zich zo te gedragen dat zijn of haar buren daar geen ernstige hinder van ondervinden. De zorgplicht geldt ook voor verhuurders. Zij moeten ervoor zorgen dat de personen aan wie zij woningen verhuren geen ernstige en herhaaldelijke hinder veroorzaken. De zorgplicht voor de verhuurder geldt in alle gevallen voor verhuurders van woonruimten. Als de verhuurder zich niet of op een verkeerde manier inzet tegen ernstige en herhaaldelijke hinder, kan de burgemeester een verhuurder aanspreken, zonder eerst de huurder te hebben aangesproken. Dit is wenselijk wanneer verschillende huurders van dezelfde verhuurder hinder hebben veroorzaakt. Dat kan bijvoorbeeld het geval zijn in een gebouw waar meerdere huurders wonen of waar huurders snel wisselen.

Tweede lid
De burgemeester is bevoegd tot oplegging van een last onder bestuursdwang bij ernstige en herhaaldelijke hinder voor omwonenden (eerste lid). De burgemeester kan dus niet handhaven op basis van een enkel incident. De burgemeester kan in plaats van een last onder bestuursdwang ook een last onder dwangsom opleggen. Dit kan op grond van artikel 5:32, eerste lid, van de Algemen wet bestuursrecht in samenhang met artikel 125 van de Gemw. De burgemeester kan deze bevoegdheid alleen inzetten als er geen andere geschikte manier bestaat om de overlast aan te pakken en moet dat motiveren. Alleen al daarom zal aan zo'n besluit een stevig dossier ten grondslag moeten liggen, waaruit blijkt dat andere instrumenten, zoals een waarschuwing, een goed gesprek, buurtbemiddeling of mediation, al zijn geprobeerd zonder het gewenste resultaat. Welke herstelsanctie het meest geëigend is in een specifieke situatie zal de burgemeester steeds moeten afwegen.
De last onder bestuursdwang of dwangsom kan bestaan uit gedragsaanwijzingen waaraan de overtreder zich moet houden. De last onder bestuursdwang kan ook inhouden dat een huisverbod wordt opgelegd, zie artikel 151d, derde lid, van de Gemw. Deze zware maatregel, die een inbreuk betekent op het grondwettelijk beschermde woonrecht, is alleen mogelijk wanneer de ernst van de situatie dat eist en er werkelijk geen andere optie meer openstaat.

Artikel 5:7 Mosquito
De burgemeester krijgt met dit artikel de bevoegdheid om bij gebleken overlast mosquito's te plaatsen. De definitie van mosquito's is opgenomen in het eerste lid. Een 'mosquito' is een apparaatje dat een hinderlijke hoge pieptoon veroorzaakt die alleen voor jongeren tot een leeftijd van ongeveer 25 jaar hoorbaar is. De mosquito wordt gebruikt om overlast door hangjongeren tegen te gaan. Deze bevoegdheid heeft daarmee als oogmerk het beschermen van de openbare orde en de openbare veiligheid. Het plaatsen van een mosquito is een uiterst middel. Dat wil

zeggen dat dit middel pas wordt ingezet als andere methoden om de overlast te bestrijden zijn geprobeerd en niet effectief zijn gebleken. De evenredige en verantwoorde inzet van dit middel moet telkens zorgvuldig worden voorbereid en gemotiveerd.

Tweede lid
Dit lid voorziet in een uitzondering op het verbod van artikel 3:27 om toestellen te plaatsen die geluidsoverlast veroorzaken en bevat de hiervoor omschreven burgemeestersbevoegdheid.

Derde lid
De aanwezigheid van een mosquito moet duidelijk kenbaar gemaakt worden, bijvoorbeeld met borden. Dit is om te voorkomen dat mensen langer dan gezond is in de buurt van een mosquito verblijven.

Vierde en vijfde lid
Terughoudendheid bij de inzet van de mosquito is geboden. De inzet van de mosquito richt zich zo specifiek mogelijk op plaatsen en tijdstippen waar onaanvaardbare overlast optreedt, bijvoorbeeld alleen in de nacht.

Afdeling 5.2 Tegengaan onveilig, niet leefbaar en malafide ondernemersklimaat

Deze afdeling regelt de exploitatievergunning die de gemeente meer grip geeft op de effecten van ondermijning op de openbare orde, de openbare veiligheid of de leefbaarheid, ook wel ‘ondermijningsvergunning’ genoemd. Dit vergunningstelsel is zo ingericht dat het verbod om zonder vergunning activiteiten uit te oefenen pas intreedt op het moment dat de burgemeester de bedrijfsmatige activiteit als ondermijningsgevoelig heeft aangewezen. Een dergelijk aanwijzingsbesluit is een concretiserend besluit van algemene strekking waartegen bezwaar en beroep openstaan. De burgemeester kan deze aanwijzingsbevoegdheid alleen inzetten om een verstoring van de openbare orde of de openbare veiligheid, een dreiging daarvan of nadelige beïnvloeding van de leefbaarheid tegen te gaan. Dit als die wordt veroorzaakt door een onveilig en malafide ondernemersklimaat vanuit een voor het publiek openstaand gebouw en daarbij behorend erf of een voor het publiek openstaand lokaal, binnen een door de burgemeester aangewezen branche of in een door de burgemeester aangewezen gebied.

Het is juridisch-technisch mogelijk om de vergunningplicht bij een onveilig en malafide ondernemersklimaat in te zetten. De inzet van deze bevoegdheid moet de burgemeester wel grondig motiveren, ook met het oog op de hier van toepassing zijnde Dienstenrichtlijn (ABRvS 03-03-2021, ECLI:NL:RVS:2021:461). Dit betekent dat de burgemeester zorgvuldig moet onderbouwen dat een aanwijzingsbesluit tot het onderwerpen van dienstverrichters aan een vergunningstelsel een gerechtvaardigde beperking van het vrij verrichten van diensten inhoudt, niet discriminatoir en doelmatig is en het nagestreefde doel niet door een minder beperkende maatregel kan worden bereikt. In de genoemde uitspraak oordeelt de Afdeling ook dat de burgemeester niet heeft gemotiveerd (gerechtvaardigd) waarom de vergunningplicht alleen geldt voor autoverhuurbedrijven die vanuit een gebouw diensten aanbieden en niet voor autoverhuurbedrijven die vanaf de openbare weg opereren.

Geen van rechtswege gegeven vergunning bij niet tijdig beslissen
Omdat de Dienstenrichtlijn en Dienstenwet van toepassing zijn, zou zonder nadere regeling overigens een vergunning van rechtswege gegeven zijn bij het niet tijdig beslissen op een aanvraag. Gelet op het belang van bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid of de leefbaarheid is dit onwenselijk. Daarom is paragraaf 4.1.3.3 van de Awb in artikel 1:3, vierde lid niet van toepassing verklaard.

Artikel 5:8 Definities

Bij de uitoefening van een bedrijfsmatige activiteit gaat het om bedrijfsmatige activiteiten in voor het publiek openstaande gebouwen of op daarbij behorende erven, zoals winkels (al dan niet met een horecacomponent) of dienstverlenende bedrijven. Als bedrijfsmatige activiteit wordt niet aangemerkt een slijtersbedrijf, horecabedrijf of andere openbare inrichting of een seksbedrijf, waarvoor al een vergunningplicht geldt op grond van artikel 3 van de Alcoholwet, respectievelijk artikel 4:1 of artikel 4:15 van de Apv. Bij die vergunningaanvragen vindt al een vergelijkbare toetsing plaats. Ook de weigerings- en intrekkingsgronden zijn vergelijkbaar. In voorkomend geval kan sluiting plaatsvinden op basis van andere artikelen; zie artikel 5:5.

De vergunning wordt aangevraagd door de exploitant. Het ‘voor rekening en risico’ heeft betrekking op de natuurlijke persoon of de rechtspersoon. Het bestuur van een rechtspersoon kan zelf ook een rechtspersoon zijn, maar gelet op de eisen die worden gesteld aan de exploitant moet er uiteindelijk altijd een natuurlijk persoon zijn die kan worden beschouwd als exploitant in de zin van de Apv – al dan niet als vertegenwoordiger van die rechtspersoon. De dagelijkse leiding in het bedrijf kan, in plaats van bij de exploitant zelf, bij een beheerder rusten. Er wordt daarom bij de vergunningverlening gewerkt met een beheerderslijst.

Artikel 5:9 Bestuurlijke aanpak bestrijding ondermijning
Algemeen
De systematiek van dit artikel gaat uit van een gebouw-, gebieds- of branchegerichte aanpak. Hiermee kan maatwerk geleverd worden. De burgemeester kan op basis van het derde lid een gebouw (publieke plaats), gebied of een bedrijfsmatige activiteit aanwijzen als door de wijze van exploitatie van het gebouw, in dat gebied of door de bedrijfsmatige activiteiten naar het oordeel van de burgemeester de leefbaarheid, de openbare orde of de openbare veiligheid onder druk staat dan wel nadelig kan worden beïnvloed. Dit criterium drukt uit dat het voor een aanwijzing niet noodzakelijk is dat zich concrete incidenten hebben voorgedaan. Een aanwijzing kan ook preventief worden gegeven voor een branche of gebied waar extra aandacht nodig is, bijvoorbeeld om de leefbaarheid, de openbare orde of de openbare veiligheid te verbeteren.

De burgemeester kan met een aanwijzingsbesluit nieuwe en al gevestigde ondernemers onderwerpen aan een vergunning. Dit betekent dat de burgemeester de noodzaak van een aanwijzing en de duur van de aanwijzing zorgvuldig moet motiveren. De uitgangspunten van proportionaliteit en subsidiariteit gelden. Bij een gebiedsgewijze aanpak wordt de noodzaak van de aanwijzing mede bezien in samenhang met de andere maatregelen in een gebied. De burgemeester verleent de vergunning op grond van artikel 1.6 voor de duur van het aanwijzingsbesluit.

De burgemeester kan de vergunningplicht ook op het niveau van een gebouw inzetten door deze bijvoorbeeld na concrete strafbare feiten van toepassing te verklaren op het gebouw of wanneer door de wijze van exploitatie in dat gebouw de leefbaarheid, de openbare orde of de openbare veiligheid onder druk staat, bij een zogenaamde repressieve aanwijzing. Daar waar strafbare feiten in een gebouw worden geconstateerd en de eigenaar van het gebouw niet intrinsiek gemotiveerd is om mee te werken aan de bestrijding hiervan, biedt een vergunningplicht per gebouw soelaas. De vergunningplicht is dan direct van toepassing op de nieuwe of zittende ondernemer. Daarmee kan maatwerk worden geboden, en worden andere ondernemers, als dat niet nodig is, niet in de aanwijzing betrokken. Een aanwijzing die specifiek op een bepaald gebouw is gericht, kan dan juist proportioneel en gerechtvaardigd zijn.

Als sprake is van een structurele problematiek in een branche of gebied kan de burgemeester op grond van dit artikel ook besluiten om een vergunningplicht voor een branche of gebied in te voeren. Een aanwijzing van een bepaalde branche kan op een bepaalde wijk of straat betrekking hebben, maar het gebied waarvoor een bepaalde branche wordt aangewezen, kan ook de gehele gemeente beslaan. Bij de aanwijzing van een branche motiveert de burgemeester waarom de

bedrijfsmatige activiteiten met het oog op de openbare orde of de openbare veiligheid gereguleerd moeten worden.

Tot slot kan de burgemeester op voorhand straten of gebieden aanwijzen, de zogenaamde preventieve aanwijzing. Bij een dergelijke aanwijzing geldt voor gevestigde en nieuwe ondernemers in die gebieden of straten een vergunningplicht. Dit kan gerechtvaardigd zijn nu de aanwijzing alleen plaatsvindt bij straten of gebieden waar de leefbaarheidsproblemen het grootst zijn en de openbare orde of de openbare veiligheid onder druk staat. Het belang van de verbetering van de situatie in de gehele straat of het gebied kan zo'n aanwijzing rechtvaardigen. Het kan ook van belang zijn om te voorkomen dat het probleem zich naar een naastgelegen gebouw verplaatst. Een dergelijke aanwijzing zal doorgaans deel uitmaken van een bredere aanpak.

Eerste lid
In het eerste lid is het verbod opgenomen om in een aangewezen gebouw, straat of gebied bedrijfsmatige activiteiten te verrichten zonder vergunning van de burgemeester. Het aanwijzingsbesluit vermeldt de bedrijfsmatige activiteiten waar de aanwijzing betrekking op heeft. Dat kunnen ook alle bedrijfsmatige activiteiten zijn. De burgemeester kan ook gemeentebreed een branche aanwijzen. Dan geldt een vergunningplicht voor de activiteiten binnen die branche. Dit maakt het voor de gemeente ook mogelijk om deze branches te screenen door middel van een Bibob-toets. De belangen op grond waarvan de burgemeester tot aanwijzing kan overgaan zijn afgebakend in het derde lid van dit artikel.

Vierde lid
De vergunningplicht op grond van het aanwijzingsbesluit en het verbod om zonder vergunning bedrijfsmatige activiteiten te verrichten, gelden voor nieuwe exploitanten onmiddellijk na inwerkingtreding van het aanwijzingsbesluit. Onder nieuwe exploitanten worden ook verstaan: exploitanten die een andere bedrijfsmatige activiteit dan voorheen willen uitoefenen, of op een andere locatie dan voorheen. Exploitanten kunnen dus niet de inwerkingtreding van het verbod rekken door op een locatie waar zij al actief zijn, een andere bedrijfsmatige activiteit te gaan uitvoeren die ook onder de aanwijzing valt.

Zij kunnen de inwerkingtreding van het verbod ook niet rekken door naar een locatie verderop in de aangewezen straat uit te wijken. Zij worden dan aangemerkt als nieuwe exploitanten en moeten over een vergunning beschikken. Voor zittende exploitanten geldt dat zij drie maanden de tijd krijgen om een vergunning aan te vragen en te verkrijgen. Lukt dat niet tijdig, dan handelen zij in strijd met het verbod. Wordt de aanvraag om een vergunning binnen de periode van drie maanden geweigerd of wordt een eventueel al verleende vergunning ingetrokken, dan handelen zij vanaf dat moment in strijd met het verbod. De burgemeester kan dan met onmiddellijke ingang tot handhaving van het verbod overgaan.

Artikel 5:10 Aanvraag vergunning
In dit artikel wordt de aanvraag om een vergunning geregeld en welke gegevens en bescheiden in ieder geval voor de beoordeling nodig zijn. De in het eerste lid genoemde gegevens zijn nodig om een weloverwogen beslissing te kunnen nemen. Het gaat dan bijvoorbeeld om naam- en adresgegevens en een geldige inschrijving in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel, maar ook het gedrag van de exploitant of beheerder en mate waarin richting de Belastingdienst aan aangifte- en betalingsverplichtingen wordt voldaan speelt een rol.

Als de burgemeester dat nodig acht voor de beoordeling van een aanvraag, kan de burgemeester op grond van het tweede lid om aanvullende gegevens verzoeken. Dat vloeit voort uit artikel 4:5, eerste lid, aanhef en onder c, van de Algemene wet bestuursrecht. Uiteraard moeten die gegevens wel in verband staan met de weigeringsgronden van de aangevraagde vergunning.

Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een actuele verklaring betalingsgedrag nakoming fiscale verplichtingen.

Artikel 5:11 Weigeringsgronden
De algemene weigeringsgronden staan in artikel 1:4. In dit artikel staat een aantal aanvullende, specifieke weigeringsgronden voor de in deze afdeling geregelde vergunning. Voor de systematiek en uitleg van de specifieke gronden is aangesloten bij paragrafen 4.1.1 (openbare inrichtingen) en 4.2.2 (vergunning seksbedrijf). De toelichting op die gronden is hier dus van overeenkomstige toepassing. Voor de reikwijdte van het begrip ‘niet in enig opzicht van slecht levensgedrag’ wordt aangesloten bij de terminologie van de Alcoholwet.

Artikel 5:12 Eisen aan de vergunning
Dit artikel bevat de gegevens die in ieder geval in de vergunning opgenomen zijn. Het gaat dan om de naam van de exploitant en de beheerder, maar ook de voorschriften en beperkingen die aan de vergunning verbonden zijn. Het kan dan bijvoorbeeld gaan om specifieke openings- of sluitingstijden, eisen die aan de bedrijfsvoering worden gesteld of maatregelen om bepaalde gedragingen tegen te gaan.

Artikel 5:13 Verplichtingen vergunninghouder
Om oog te kunnen houden op relevante veranderingen moet de vergunningverlener daarvan weet hebben. De vergunninghouder is om die reden verplicht wijzigingen te melden. Als er met inachtneming van de geldende regels geen bezwaar bestaat tegen een voortgezette bedrijfsmatige activiteit, verleent de burgemeester een gewijzigde vergunning (zie artikel 5:14, tweede lid). Als blijkt dat de wijzigingen niet zijn gemeld, kan dat leiden tot intrekking van de vergunning. Het is van groot belang om een actueel overzicht te hebben van de in de gemeente actieve exploitanten van aangewezen bedrijfsmatige activiteiten. Om die reden moet ook worden gemeld wanneer de exploitatie wordt beëindigd of overgedragen. Ook in het geval slechts één van de exploitanten stopt. Om schijnbeheer te voorkomen en te bestrijden is het van belang dat de beheerders bij de gemeente bekend zijn. Een wijziging in het beheer kan pas plaatsvinden als de burgemeester de gevraagde wijziging in het beheer heeft bijgeschreven en de exploitant bericht heeft ontvangen van verlening van de gewijzigde vergunning.

Artikel 5:14 Wijzigings- of intrekkingsgronden
De algemene wijzigings- of intrekkingsgronden staan in artikel 1:8. In dit artikel staat een aantal aanvullende, specifieke wijzigings- en intrekkingsgronden voor de in deze afdeling geregelde vergunning. Toezicht op en handhaving van de vergunningplicht is mogelijk door intrekking van een verstrekte vergunning of door sluiting van het bedrijf. Voor de systematiek en uitleg van de specifieke gronden is aangesloten bij paragrafen 4.1.1 (openbare inrichtingen) en 4.2.2 (vergunning seksbedrijf). Voor de reikwijdte van het begrip ‘niet in enig opzicht van slecht levensgedrag’ wordt aangesloten bij de terminologie van de Alcoholwet. Als de exploitant zijn verplichtingen of de vergunningvoorschriften niet nakomt, kan er reden zijn de vergunning op basis van artikel 1:8 te wijzigen of in te trekken.

Artikel 5:15 Sluitingsbevoegdheid
Het oogmerk van dit artikel is de burgemeester de bevoegdheid te geven om een gebouw of erf te sluiten waar een aangewezen bedrijfsmatige activiteit wordt uitgeoefend in strijd met de vergunning of in strijd met de verboden uit artikel 5:7. Deze sluitingsbevoegdheid geldt in aanvulling op de algemene sluitingsbevoegdheid van artikel 5:5 en kan uitsluitend worden toegepast bij bedrijfsmatige activiteiten die op grond van deze paragraaf zijn aangewezen. Anders dan in het geval van artikel 5:5 vindt sluiting niet plaats in het belang van de openbare orde of ter voorkoming of beperking van overlast of nadelige beïnvloeding van de leefbaarheid. Sluiting op grond van dit artikel gebeurt slechts als de geconstateerde overtreding van de vergunningplicht of de verboden dit noodzakelijk maakt.

Bij gebruik van deze sluitingsbevoegdheid moet de burgemeester zorgvuldig motiveren waarom de maatregel geschikt is om het nagestreefde doel te bereiken, niet verder gaat dan nodig is om dat doel te bereiken en dat doel niet door een minder beperkende maatregel kan worden bereikt. En dat gegeven die geschiktheid en noodzakelijkheid, de maatregel ook evenredig is gelet op het algemeen belang versus het particuliere belang. Als de burgemeester tot sluiting overgaat, dan gelden voor die sluiting dezelfde voorschriften als voor de sluiting op grond van artikel 5:5. Zo moet een afschrift van het besluit op het gebouw worden aangebracht en kan de burgemeester de sluiting weer opheffen.

Het betreden van een gesloten gebouw of erf is op grond van artikel 2:29 verboden.

Artikel 6:1 Toezichthouders
[Variant kiezen: Variant A
Eerste lid
Toezichthouders zijn niet automatisch belast met opsporing. In veel gevallen zal dit ook niet nodig zijn en volstaan toezichthoudende bevoegdheden voor bestuursrechtelijke handhaving, zoals het opleggen van een dwangsom of bestuursdwang. Opsporingsbevoegdheden zijn pas vereist als strafrechtelijk moet worden gehandhaafd. Het is meestal voldoende om slechts enkele toezichthouders opsporingsbevoegdheden te geven. Dit artikel benoemt die toezichthouders.

Tweede lid
Op grond van het tweede lid kan de burgemeester of het college ook nog andere toezichthouders aanwijzen dan die bedoeld in het eerste lid. Dit vanzelfsprekend ieder voor zover het hun eigen bevoegdheden betreft.

Variant B
De toezichthouders worden aangewezen door de burgemeester en het college, elk voor hun eigen bevoegdheden.]

Artikel 6:2 Binnentreden woning
Het is soms noodzakelijk dat personen die belast zijn met het toezicht op de naleving of de opsporing van overtredingen van de Apv bepaalde plaatsen kunnen betreden. De Algemene wet bestuursrecht (Awb) voorziet al in een bevoegdheid tot het betreden van elke plaats, met uitzondering van een woning zonder toestemming van de bewoner (artikel 5:15 van de Awb). Voordat een woning zonder toestemming mag worden binnengetreden, moet aan drie eisen worden voldaan:
1. de bevoegdheid tot binnentreden is bij of krachtens de wet gegeven;
2. de personen aan wie de bevoegdheid is gegeven, zijn bij of krachtens de wet aangewezen; en
3. bepaalde vormvoorschriften in de Algemene wet op het binnentreden worden nageleefd.

Artikel 149a van de Gemeentewet geeft de raad de bevoegdheid om bij verordening personen aan te wijzen die woningen mogen binnentreden zonder toestemming van de bewoner. Het moet dan gaan om personen die belast zijn met het toezicht op de naleving of de opsporing van de overtreding van bij verordening gegeven voorschriften. Personen mogen alleen binnentreden als deze voorschriften zien op handhaving van de openbare orde of de openbare veiligheid of bescherming van het leven of de gezondheid van personen. In dit artikel wordt gebruikgemaakt van deze bevoegdheid.

Voor enkele bepalingen in de Apv wordt de bevoegdheid om een woning zonder toestemming van de bewoner te betreden rechtstreeks ontleend aan een bijzondere wet. Het betreft de artikelen 4:47 en 4:48 en de op artikel 437ter van het Wetboerk van Strafrecht (WvSr) gebaseerde gemeentelijke helingvoorschriften. Artikel 552 van het WvSv bepaalt dat de in artikel 141 bedoelde opsporingsambtenaren en de ambtenaren die krachtens artikel 142 zijn belast met de opsporing van de bij de artikelen 437, 437bis of 437ter van het WvSr strafbaar gestelde feiten, toegang

hebben tot elke plaats waarvan redelijkerwijs vermoed kan worden dat zij wordt gebruikt door een handelaar als bedoeld in laatstgenoemde artikelen.

Artikel 6:3 Sanctiebepalingen
Algemeen
Het is op grond van artikel 154 van de Gemeentewet (Gemw) mogelijk om een strafsanctie in autonome verordeningen op te nemen. Dit artikel regelt dat een strafbaar feit ontstaat bij het niet-naleven van de voorschriften uit de Apv of van de beperkingen die aan een vergunning of een ontheffing zijn verbonden.

Een straf die opgelegd wordt aan natuurlijke personen mag niet zwaarder zijn dan een hechtenis van maximaal drie maanden of een geldboete van de tweede categorie, al dan niet met het openbaar maken van de rechterlijke uitspraak. Het Wetboek van Strafrecht (WvSr) geeft een overzicht van de boetecategorieën (artikel 23, vierde lid, van het WvSr). De hoogte van de boetes worden elke twee jaar aangepast. Het is de strafrechter die uiteindelijk de strafsoort en de strafmaat in een concreet geval bepaalt, tot de grens van boetecategorie die in de Apv gekozen is. Hierbij houdt de rechter rekening met de financiële draagkracht van een verdachte (artikel 24 van het WvSr).

Strafbaarheid niet-natuurlijk persoon
Een rechtspersoon, vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid, maatschap, rederij of doelvermogen valt ook onder het bereik van deze sanctiebepaling (artikel 51 in samenhang met artikel 91 van het WvSr). Bij de veroordeling van deze niet-natuurlijke personen kan de rechter een geldboete opleggen van de naast hogere categorie (artikel 23, zevende en achtste lid, van het WvSr). Ter illustratie: als een rechtspersoon een overtreding van de Apv begaat die bestraft wordt met de een boete van de tweede categorie, dan kan de rechter ervoor kiezen die rechtspersoon te bestraffen met een boete van de derde categorie. Daarnaast kan de rechter ook de opdrachtgever of de feitelijke leidinggevende die opdracht heeft gegeven voor de verboden gedraging bestraffen met een boete van de derde categorie.

Eerste lid
In dit lid is de strafmaat opgenomen die artikel 154 van de Gemw noemt: hechtenis van maximaal drie maanden of een geldboete van de tweede categorie, voor niet-natuurlijke personen door de strafrechter eventueel te verhogen tot een geldboete van de derde categorie. Deze strafmaat geldt voor de als zwaarder aangemerkte overtredingen.

Tweede lid
In dit lid is als strafmaat een boete van de eerste categorie opgenomen. Deze boete geldt voor de als lichte overtredingen aangemerkte strafbare feiten.

[eventueel opnemen: *Derde lid*
Het derde lid ziet op de in de Apv geregelde omgevingsvergunningen. Het betreft de artikelen 3:1 (vergunning voor aanleggen, beschadigen of veranderen weg), 3:2 (uitwegvergunning), 3:3 (kapvergunning) en 3:6 (als opslag van roerende zaken omgevingsvergunningplichtig is). Overtredingen van bepalingen die voortvloeien uit de Omgevingswet (zoals handelingen zonder of in strijd met een omgevingsvergunning) zijn in de Wet Economische Delicten (WED) aangeduid als economische delicten. Dat heeft gevolgen voor de strafmaat, die onder de WED anders is dan onder de Apv.]

[eventueel opnemen: *Vierde lid*
In het vierde lid is de bevoegdheid neergelegd om een bestuurlijke boete op te leggen ter handhaving van de regels gesteld op grond van artikel 3, derde lid, van de Wet veiligheidsregio's. De hoogte van deze boete is maximaal gelijk aan de geldboete van de derde categorie.]

Hoofdstuk 7. Overgangs- en slotbepalingen

Met de inwerkingtreding van deze verordening wordt de bestaande Apv ingetrokken (artikel 7:4). Om onredelijke gevolgen te voorkomen is het nodig om te bepalen hoe wordt omgegaan met lopende aanvragen, bestaande vergunningen en ontheffingen en met andere rechtsverhoudingen die bestaan op het moment van inwerkingtreding van deze verordening. Daartoe voorziet hoofdstuk 7 in een aantal overgangsrechtelijke bepalingen. Ook is het nodig dat bestaande nadere regels, besluiten van algemene strekking en beleidsregels hun gelding behouden op grond van deze nieuwe Apv tot het moment dat deze worden vervangen, aangepast of ingetrokken. Daarom wordt in dit hoofdstuk met de artikelen 7:5 tot en met 7:7 aan die regels en besluiten een nieuwe grondslag toegekend overeenkomstig de tabellen in bijlage I. Hieronder is artikelsgewijs het oogmerk van de diverse overgangsrechtelijke bepalingen toegelicht.

Artikel 7:1 Overgangsbepaling lopende aanvragen en bezwaren
Voor aanvragen die zijn ingediend voor de inwerkingtredingsdatum van de nieuwe Apv geldt dat deze aanvragen zullen worden behandeld op grond van de nieuwe Apv. Deze aanvragen worden ex nunc beoordeeld en de beslissing op de aanvraag levert een besluit op dat gebaseerd is op de nieuwe Apv. Hetzelfde geldt op grond van dit artikel voor lopende bezwaarschriften waarop nog niet is beslist. Ook de bezwaarschriften worden getoetst op basis van de feiten, omstandigheden en regelgeving zoals die gelden op het moment van de beslissing op bezwaar. Dit is in lijn met artikel 7:11 van de Algemene wet bestuursrecht die in dergelijke gevallen een heroverweging van het bestreden besluit voorschrijft. Overigens geldt voor deze situaties dat de belanghebbende niet in een nadeliger positie mag komen dan dat deze onder het oude recht zou hebben gehad (verbod van reformatio in peius).

Artikel 7:2 Overgangsbepaling overtredingen en sanctiebesluiten
Dit artikel regelt dat het recht van voor de inwerkingtreding van de nieuwe Apv van toepassing blijft op overtredingen die hebben plaatsgevonden of zijn aangevangen voor de inwerkingtreding van de nieuwe Apv. Voor dit overgangsrecht is gekozen vanwege het punitieve karakter van sanctiebesluiten. Dit is in lijn met het legaliteitsbeginsel. Ook voor opgelegde herstelsancties geldt dat deze hun rechtskracht behouden, tenzij de overtreding waarvoor de herstelsanctie is opgelegd met de inwerkingtreding van de nieuwe Apv is komen te vervallen.

[eventueel opnemen: **Artikel 7:3 Overgangsbepaling melden uitweg**
De Apv zoals deze luidde voor de inwerkingtreding van deze verordening kende een meldingsplicht voor het maken of veranderen van een uitweg. Om te voorkomen dat uitwegen waar voor de inwerkingtreding van de nieuwe Apv een melding voor is gedaan, na de inwerkingtreding van de nieuwe Apv onder de vergunningplicht van artikel 3:2 komen te vallen, voorziet dit artikel in een overgangsbepaling op dit punt. De oude Apv blijft van toepassing tot de melding – inclusief eventuele bezwaarfase – volledig is afgehandeld.]

Artikel 7:4 Intrekking oude verordening
Dit artikel regelt de intrekking van de oude Apv op het moment dat de nieuwe Apv in werking treedt.

Artikel 7:5 Nieuwe grondslag nadere regels, besluiten van algemene strekking en beleidsregels
In het merendeel van de artikelen beoogt deze verordening geen overwegende inhoudelijke wijzigingen aan te brengen ten opzichte van de op grond van artikel 7:4 ingetrokken Apv. Om ervoor te zorgen dat bestaande nadere regels, besluiten van algemene strekking en beleidsregels niet van rechtswege komen te vervallen op het moment dat de oude Apv wordt ingetrokken, is deze bepaling opgenomen. Deze geeft aan de nadere regels, besluiten van algemene strekking en beleidsregels een nieuwe grondslag op grond van de nieuwe Apv. De nadere regels en besluiten van algemene strekking zijn specifiek benoemd in de diverse onderdelen van bijlage I bij

deze verordening, inclusief de oude en de nieuwe grondslag. Voor beleidsregels geldt dat deze in algemene zin worden omgehangen naar de nieuwe Apv.

Artikel 7:6 Nieuwe grondslag beschikkingen en andere besluiten
Vergunningen, ontheffingen, vrijstellingen of andere besluiten, gegeven op grond van de op basis van artikel 7:4 ingetrokken Apv gelden vanwege dit artikel als vergunningen, ontheffingen, vrijstellingen of andere besluiten, gegeven op grond van het overeenkomstige artikel van de nieuwe Apv. Het beoogde rechtsgevolg van dit artikel is enerzijds om bestaande rechtsverhoudingen te laten voortbestaan en anderzijds om de mogelijkheid te bieden deze bestaande beschikkingen en andere besluiten onder het werkingsgebied van de nieuwe Apv te brengen. Zo kunnen bijvoorbeeld op grond van artikel 1:5 voorschriften of beperkingen aan deze beschikkingen en andere besluiten worden verbonden, kunnen de beschikkingen en andere besluiten op basis van artikel 1:8 worden gewijzigd of ingetrokken of kunnen bij overtredingen sancties op grond van artikel 6:3 worden opgelegd.

Artikel 7:7 Nieuwe grondslag meldingen en kennisgevingen
Meldingen of kennisgevingen die zijn gedaan voor de intrekking van de op grond van artikel 7:4 ingetrokken Apv gelden op grond van dit artikel als meldingen of kennisgevingen, gedaan op grond van het overeenkomstige artikel van de nieuwe Apv. Dit heeft tot gevolg dat wanneer een melding is gedaan, maar de termijn nog loopt waarin het college tot een verbod kan besluiten, zo'n verbod moet worden gegeven op grond van de nieuwe Apv.

Artikel 7:8 Inwerkingtreding
Dit artikel regelt de inwerkingtreding van de nieuwe Apv.

Artikel 7:9 Citeertitel
De citeertitel vereenvoudigt de verwijzing naar de verordening.

Ondertekening
Alle stukken die van de gemeenteraad (raad) uitgaan worden ondertekend door de burgemeester (in zijn hoedanigheid van voorzitter) en medeondertekend door de griffier (artikel 32a Gemeentewet (Gemw)). Bij verhindering of ontstentenis van de burgemeester worden de stukken ondertekend door degene die de burgemeester als voorzitter van de raad vervangt (het langst zittende raadslid; artikel 32a in samenhang met artikel 77 Gemw). Aan het slot van het besluit tot vaststelling van de Apv staan daarom als ondertekenaars 'de voorzitter' en 'de griffier'.

Was-wordt-tabel bij de Herziening van de Model-Apv (november 2026)

De nummers zijn artikelnummers, tenzij anders aangegeven. De gecursiveerde bepalingen waren facultatieve bepalingen.

Model Algemene plaatselijke verordening (Model Apv)		
Bestaand		**Nieuw**
Hst. 1	Algemene bepalingen	Hst. 1
1:1	Definities	1:1
1:2	Beslistermijn	1:3
1:3	-	-
1:4	Voorschriften en beperkingen	1:5
1:5	Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing	1:7
1:6	Intrekking of wijziging van vergunning of ontheffing	1:8
1:7	Termijnen	1:6
1:8	Weigeringsgronden	1:4
Hst. 2	Openbare orde en veiligheid, volksgezondheid en milieu	-
Afd. 1	Voorkomen of bestrijden van ongeregeldheden	-
2:1	Samenscholing en ongeregeldheden	2:17
2:2	-	-
2:3	Kennisgeving betogingen op openbare plaatsen	2:16
2:4	-	-
2:5	-	-
2:6	Verspreiden geschreven of gedrukte stukken of afbeeldingen	2:20
2:7	-	-
2:8	-	-
2:9	Vertoningen op openbare plaatsen	4:39
Afd. 2	Bruikbaarheid, uiterlijk aanzien en veilig gebruik van openbare plaatsen	-
2:10	Voorwerpen op of aan de [weg **OF** openbare plaats]	3:6
2:11	(Omgevings)vergunning voor het aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg	3:1
2:12	Maken of veranderen van een uitweg	3:2
2:13	Vergunning deelmobiliteit	4:52
2:14	*Winkelwagentjes*	2:23
2:15	Hinderlijke beplanting of gevaarlijk voorwerp	3:11
2:16	Openen straatkolken e.d.	2:22
2:17	*Kelderingangen e.d.*	-
2:18	Rookverbod in bossen en natuurterreinen	2:12
2:19	-	-
2:20	-	-
2:21	Voorzieningen voor verkeer en verlichting	3:5
2:22	*Objecten onder hoogspanningslijn*	3:9
2:23	*Veiligheid op het ijs*	2:8
Afd. 3	Evenementen	Par. 4.3.1
2:24	Definities	4:36
2:25	Evenementenvergunning	4:37 en 4:38
2:26	Ordeverstoring	2:27
Afd. 4	Toezicht op openbare inrichtingen	Par. 4.1.1
2:27	Definitie	1:1
2:28	Exploitatie openbare inrichting	4:1
2:29	Sluitingstijd	4:2
2:30	Afwijking sluitingstijd; tijdelijke sluiting	4:3

2:31	Verboden gedragingen	2:28 + 4:4
2:32	Handel binnen openbare inrichtingen	4:5
2:33	Het college als bevoegd bestuursorgaan	4:6
2:34	-	-
Afd. 5	Regulering paracommerciële rechtspersonen en overige aangelegenheden uit de Drank- en Horecawet	Par. 4.1.2
2:34a	Definities	4:7
2:34b	Regulering paracommerciële rechtspersonen	4:8
2:34c	Beperkingen voor horecabedrijven en slijtersbedrijven	4:9
2:34d	Koppeling toegang aan leeftijden	4:10
2:34e	Beperkingen voor andere detailhandel dan slijtersbedrijven	4:11
2:34f	Verbod ‘happy hours’	4:12
2:34g	*Proeverij in slijtlokaliteiten*	4:13
Afd. 6	Toezicht op inrichtingen tot het verschaffen van nachtverblijf	Par. 4.3.3
2:35	Definitie	4:43
2:36	Kennisgeving exploitatie	4:44
2:37	-	-
2:38	Verschaffing gegevens nachtregister	4:45
Afd. 7	Toezicht op speelgelegenheden	Par. 4.3.2
2:38a	Definitie	4:40
2:39	Speelgelegenheden	4:41
2:40	Kansspelautomaten	4:42
Afd. 8	Maatregelen ter voorkoming van overlast, gevaar of schade	-
2:41	Betreden gesloten woning of lokaal	2:29
2:42	Plakken en kladden	2:21
2:43	Vervoer plakgereedschap e.d.	-
2:44	Vervoer inbrekerswerktuigen	2:24
2:45	Betreden van plantsoenen e.d.	2:9
2:46	Rijden over bermen e.d.	2:11
2:47	Hinderlijk gedrag op openbare plaatsen	2:18
2:48	Verboden drankgebruik	2:1
2:49	Verboden gedrag bij of in gebouwen	2:26
2:50	Hinderlijk gedrag in voor het publiek toegankelijke ruimten	2:26
2:50a	Messen en andere voorwerpen als steekwapen	2:4
2:51	Neerzetten van fietsen e.d.	3:22
2:52	Overlast van fiets of bromfiets op markt en kermisterrein e.d.	2:30
2:53	*Bespieden van personen*	2:19
2:54	*Verbod gebruik openbare plaats als slaapplaats*	-
2:55	-	-
2:56	-	-
2:57	Loslopende honden	3:38
2:58	Verontreiniging door honden	3:39
2:59	Gevaarlijke honden	3:36
2:59a	*Gevaarlijke honden op eigen terrein*	3:37
2:60	Houden of voeren van hinderlijke of schadelijke dieren	3:40 en 3:41
2:61	-	-
2:62	*Loslopend vee*	3:42
2:63	*Duiven*	3:43
2:64	*Bijen*	3:44
2:65	Bedelarij	2:18(-1-b)
Afd. 9	Bestrijding van heling van goederen	Par. 4.3.7
2:66	Definitie	4:53
2:67	Verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister	4:54

2:68	Voorschriften als bedoeld in Art. 437 van het Wetboek van Strafrecht	4:55
2:69	-	-
2:70	-	-
Afd. 10	Consumentenvuurwerk	-
2:71	Definitie	-
2:72	Ter beschikking stellen van consumentenvuurwerk tijdens de verkoopdagen.	-
2:73	Gebruik van consumentenvuurwerk tijdens de jaarwisseling	-
Afd. 11	Drugsoverlast	-
2:74	Drugshandel op straat	2:2
2:74a	Openlijk drugsgebruik	2:3
Afd. 12	Bijzondere bevoegdheden van de burgemeester	Hst. 5
2:75	Bestuurlijke ophouding	5:1
2:76	Veiligheidsrisicogebieden	5:2
2:77	Cameratoezicht op openbare plaatsen	5:3
2:78	Gebiedsontzeggingen	5:4
2:79	Woonoverlast als bedoeld in artikel 151d Gemeentewet	5:6
2:80	Sluiting voor publiek openstaand gebouw of bijbehorend erf	5:5
2:81	Tegengaan onveilig, niet leefbaar en malafide ondernemersklimaat	Afd. 5.2
Hst. 3	Regulering prostitutie, seksbranche en aanverwante onderwerpen	Afd. 4.2
Afd. 1	Algemene bepalingen	Par. 4.2.1
3:1	Afbakening	-
3:2	Definities	4:14
Afd. 2	Vergunning seksbedrijf	Par. 4.2.2
3:3	Vergunning	4:15
3:4	*Concentratie seksinrichtingen*	4:16
3:5	*Beperking aantal vergunningen*	4:17
3:6	Aanvraag	4:18
3:7	Weigeringsgronden	4:19
3:8	Eisen met betrekking tot vergunning	4:20 en 4:21, lid 2
3:9	Intrekkingsgronden	4:22
3:10	*Melding gewijzigde omstandigheden*	4:21, lid 1
3:11	*Verlenging vergunning*	4:23
Afd. 3	Uitoefenen seksbedrijf	-
Par. 3.1	Regels voor alle seksbedrijven	Par. 4.2.3
3:12	Sluitingstijden seksinrichtingen; aanwezigheid; toegang	4:24
3:13	Adverteren	4:25
Par. 3.2	Regels voor alle prostitutiebedrijven en prostituees	Par. 4.2.4
3:14	Leeftijd en verblijfstitel prostituees[; verbod werken voor onvergund prostitutiebedrijf]	4:26
3:15	Bedrijfsplan	4:27
3:16	*Minimale verhuurperiode werkruimte*	4:28
3:17	Verdere verplichtingen van de exploitant en beheerder prostitutiebedrijf	4:29
Par. 3.3	Raam- en straatprostitutie	Par. 4.2.5
3:18	Raamprostitutie	4:30
3:19	Straatprostitutie	4:31
3:20	*Handhaving straatprostitutie*	4:32
Afd. 4	Overige bepalingen	Par. 4.2.6
3:21	Verbodsbepalingen klanten	4:33

3:22	*Tentoonstellen, aanbieden en aanbrengen van erotisch-pornografische goederen, afbeeldingen en dergelijke*	4:34
Hst. 4	Bescherming van het milieu en het natuurschoon en zorg voor het uiterlijk aanzien van de gemeente	-
Afd. 1	Voorkomen of beperken geluidhinder en hinder door verlichting	Par. 3.3.1
4:1	Definities	3:26
4:2	Aanwijzing collectieve festiviteiten	3:33 en 3:35
4:3	Kennisgeving incidentele festiviteiten	3:34 en 3:35
4:4	-	-
4:5	Onversterkte muziek	3:32
4:5a	*Traditioneel schieten*	3:31
4:5b	*Geluidhinder in de openlucht*	3:27 en 3:28
4:5c	*Geluidhinder door dieren*	3:30
4:5d	*Geluidhinder door motorvoertuigen en bromfietsen*	3:27
4.5e	*Geluidhinder door vrachtauto's*	3:27
4.5f	*Routering*	3:29
4:6	Overige geluidhinder	3:27
4:6a	*Mosquito*	5:7
Afd. 2	Bodem-, weg- en milieuverontreiniging	-
4:7	Straatvegen	3:24
4:8	Natuurlijke behoefte doen	2:18
4:9	Toestand van sloten en andere wateren en niet openbare riolen en putten buiten gebouwen	3:12
Afd. 3	Het bewaren van houtopstanden	-
4:10	Definities	1:1
4:11	Omgevingsvergunning voor het vellen van houtopstanden	3:3 en 3:10
4:12	-	-
Afd. 4	Maatregelen tegen ontsiering en stankoverlast	-
4:13	Opslag voertuigen, vaartuigen, mest, afvalstoffen en dergelijke	3:8
4:14	-	-
4:15	Verbod hinderlijke of gevaarlijke reclame	3:13
4:16	-	-
Afd. 5	Kamperen buiten kampeerterreinen	Par. 3.2.2
4:17	Definitie	3:19
4:18	Recreatief nachtverblijf buiten kampeerterreinen	3:20
4:19	Aanwijzing kampeerplaatsen	3:21
Hst. 5	Andere onderwerpen betreffende de huishouding van de gemeente	-
Afd. 1.	Parkeerexcessen en stopverbod	Par. 3.2.1
5:1	-	-
5:2	Voertuigen van autobedrijf en dergelijke	3:14
5:3	Te koop aanbieden van voertuigen	3:15
5:4	*Defecte voertuigen*	-
5:5	Voertuigwrakken	3:17
5:6	Kampeermiddelen e.a.	3:18
5:7	Reclamevoertuigen	3:16
5:8	Grote voertuigen	3:18
5:9	Uitzichtbelemmerende voertuigen	3:18
5:10	-	-
5:11	Aantasting groenvoorzieningen door voertuigen	2:9
5:12	Overlast van fiets of bromfiets	3:23
Afd. 2	Collecteren	Par. 4.3.5
5:13	Inzameling van geld of goederen of leden- of donateurwerving	4:49
Afd. 3	Venten	Par. 4.3.5
5:14	Definitie	4:50

5:15	Ventverbod	4:51
5:16	-	-
Afd. 4	Standplaatsen	Par. 4.3.4
5:17	Definitie	4:46
5:18	Standplaatsvergunning en weigeringsgronden	4:47
5:19	Toestemming rechthebbende	4:48
5:20	Afbakeningsbepalingen	4:47
5:21	-	-
Afd. 5	Snuffelmarkten	-
5:22	Definitie	4:36
5:23	Organiseren van een snuffelmarkt	4:37 en 4:38
Afd. 6	Openbaar water en waterstaatswerken	-
5:24	Voorwerpen op, in of boven openbaar water	3:7
5:25	Ligplaats vaartuigen	3:25
5:26	-	-
5:27	-	-
5:28	Beschadigen van waterstaatswerken	3:4
5:29	Reddingsmiddelen	2:7
5:30	Veiligheid op het water	2:5
5:31	Overlast aan vaartuigen	2:6
Afd. 7	Crossterreinen en gemotoriseerd en ruiterverkeer in natuurgebieden	-
5:31a	-	-
5:32	Crossterreinen	2:13 + 2:14
5:33	Beperking verkeer in natuurgebieden	2:9 + 2:10
Afd. 8	Vuurverbod	-
5:34	Verbod afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur te stoken	2:15
Afd. 9	Asverstrooiing	Par. 3.3.3
5:35	Definitie	3:45
5:36	Verboden plaatsen	3:46
5:37	Hinder of overlast	3:47
Hst. 6	Sanctie-, overgangs- en slotbepalingen	Hst. 6 + 7
6:1	Sanctiebepaling	6:3
6:2	Toezichthouders	6:1
6:3	Binnentreden woningen	6:2
6:4	Intrekking oude verordening	7:4
6:5	Overgangsbepaling	7:1 t/m 7:3
6:6	Inwerkingtreding	7:8
6:7	Citeertitel	7:9

OVERZICHT NIEUWE, SAMENGEVOEGDE, GESPLITSTE EN VERVALLEN ARTIKELEN

Nieuwe artikelen

Nieuw artikel	Onderwerp	Reden
1:2	Doel van de verordening	Schept duidelijkheid over wat met Apv wordt beoogd.
1:9	Bevoegdheid tot aanwijzing en vaststellen aanvraagtijdvak en verdeelregels	Bevat explicitering bevoegdheid tot nemen aanwijzingsbesluit door college of burgemeester en de bevoegdheid voor het bevoegde bestuursorgaan om in geval van schaarse vergunningen of ontheffingen het aanvraagtijdvak en de verdeelregels te kunnen vaststellen.
2:1, eerste lid	Drankgebruik op openbare plaatsen	Aanvullende mogelijkheid om handhavend op te treden bij overlastgevend alcoholgebruik op een openbare plaats.
2:28	Vervoer geprepareerde voorwerpen	Mogelijkheid om handhavend op te treden bij vervoer geprepareerde voorwerpen voor plegen diefstal.

Inhoudelijke toevoegingen/wijzigingen aan artikelen

Hieronder zijn de meest inhoudelijke wijzigingen benoemd. Overige bepalingen zijn met name redactioneel gewijzigd met soms kleine inhoudelijke wijzigingen tot gevolg.

Nieuw artikel	Onderwerp	Reden
1:1, 1:3, eerste lid, 1:4, eerste lid, 1:6, tweede lid, 1:9, tweede lid	Schaarse vergunningen	Schept duidelijkheid over mogelijkheden om in voorkomend geval nadere regels te stellen rondom de wijze waarop schaarse vergunningen kunnen worden verdeeld.
1:8, eerste lid	Explicitering weigeringsgrond is intrekkingsgrond	Intrekken kan in voorkomend geval een verdergaande bevoegdheid zijn dan weigeren. Daarom expliciet opgenomen dat weigeringsgronden ook gronden voor intrekking kunnen zijn.
2:19	Vechten	Mogelijkheid handhavend op te treden bij vechtpartijen.
2:20	Bedelverbod	Beperkt tot agressief of overlastgevend bedelen i.p.v. mogelijkheid generiek verbod op aangewezen plaatsen. Was al gewijzigd in de zomerwijziging Apv juni 2026.

2:22	Productmonsters	Mogelijkheid om handhavend op te treden bij het verspreiden van productmonsters.
2:32	Sluiting krachtens 17 Woningwet	Mogelijkheid om handhavend op te treden bij betreden gebouw, erg of terrein als deze krachtens artikel 17 Woningwet gesloten is.
Par. 3.3.1	Aanscherpen paragraaf Geluid en licht	De paragraaf is aangepast om de verwijzingen naar het oude Activiteitenbesluit milieubeheer te schrappen. Ook is de afbakening ten opzichte van geluidvoorschriften bij evenementenvergunningen verduidelijkt en zijn enkele andere wijzigingen doorgevoerd.
3:39	Hulpmiddel verwijderen uitwerpselen hond	Mogelijkheid om handhaven op te treden als eigenaars/bezitters hond geen hulpmiddelen bij zich hebben.
4:1/4:19/ 4:37/5:11	Weigeringsgrond “slechte bedrijfsvoering”	Mogelijkheid om diverse vergunningen te weigeren vanwege slechte bedrijfsvoering.
4:31/4:32	Passantenbepaling	Mogelijkheid om handhavend op te treden tegen hinderlijke passanten tippelzone en raamprostitutie.
4:36, lid 4, onder c	‘gelegenheid geven tot dansen’ vervangen door: publiek toegankelijke verrichting van vermaak	De oude uitzondering op het evenementenbegrip bleek multi-interpretabel en is vervangen door een eenvoudiger te handhaven uitzonderingsgrond.
4:40	Voorwerpen	Aanvulling definities en afbakening.
4:54/4:55	Verkoopregister / voorschriften handelaar	Naam adres verkrijger geschrapt, woonadres handelaar geschrapt. Termijn bewaring opkoop verkregen goed verlengd van 3 naar 5 dagen.
6:1	Individuele aanwijzing toezichthouders	Variant toegevoegd waarbij het aanwijzen van toezichthouders gebeurt door de burgemeester of college, ieder voor zijn eigen bevoegdheden.

Samengevoegde artikelen

Was artikel	Onderwerp	Wordt artikel	Onderwerp
2:24	Definities	4:36	Definities en afbakening evenementen
2:25	Evenementenvergunning		
2:45	Betreden van plantsoenen en dergelijke	2:9	Gedragingen in of op openbaar groen
5:11	Aantasting groenvoorzieningen door voertuigen		

5:33 deels	Beperking verkeer in natuurgebieden		
5:22	Definitie	4:37 en 4:38	Evenementenvergunning Melding klein evenement [of snuffelmarkt]
5:23	Organiseren van een snuffelmarkt		
2:47	Hinderlijk gedrag op een openbare plaats	2:18	Hinderlijke of overlastgevende gedragingen
2:65	Bedelarij		
4:8	Natuurlijke behoefte doen		
2:49	Onnodig aanwezig zijn bij of in gebouwen	2:26	Onnodig aanwezig zijn of hinderlijk gedrag op bepaalde publieke of besloten plaatsen
2:50	Hinderlijk gedrag in of op voor het publiek openstaande ruimten		
4:2 (deels)	Aanwijzing collectieve festiviteiten (verlichting)	3:35	Verlichting bij sportactiviteiten en festiviteiten
4:3 (deels)	Melding incidentele festiviteiten (verlichting)		
4:5b	Geluidhinder in de openlucht	3:27	Geluid door voorwerpen
4:5d	Geluidhinder door motorvoertuigen en bromfietsen		
4:5e	Geluidhinder door vrachtauto's		
4:6	Overig geluidhinder		
5:6	Kampeermiddelen e.d.	3:18	Grote voertuigen, aanhangwagens en dergelijke
5:8	Grote voertuigen		
5:9	Uitzichtbelemmerende voertuigen		
5:18	Standplaatsvergunning en weigeringsgronden	4:47	Standplaatsvergunning, weigeringsgronden en afbakening
5:20	Afbakeningsbepalingen		

Gesplitste artikelen

Was artikel	Onderwerp	Wordt artikel	Onderwerp
2:60		3:40	Voeren van dieren met overlast of schade tot gevolg

	Houden of voeren van hinderlijke of schadelijke dieren	3:41	Houden van hinderlijke of schadelijke dieren
2:81	Tegengaan onveilig, niet-leefbaar en malafide ondernemersklimaat	5:8	Definities
		5:9	Bestuurlijke aanpak bestrijding ondermijning
		5:10	Aanvraag vergunning
		5:11	Weigeringsgronden
		5:12	Eisen aan de vergunning
		5:13	Verplichtingen vergunninghouder
		5:14	Intrekkings- en weigeringsgronden
		5:15	Sluitingsbevoegdheid
4:10 en 4:11	Definities en Omgevingsvergunning voor het vellen van houtopstanden	1:1	Definitie houtopstand
		3:10	Gevaar door houtopstand
		3:3	Vellen van houtopstanden
5:32	Crossterreinen	2:13	Crossen
		2:14	Aanwijzing crossterreinen
5:33	Beperking verkeer in natuurgebieden	2:9	Beperking verkeer in openbaar groen
		2:10	Aanwijzing en nadere regels voor gebruik openbaar groen

Vervallen artikelen

Was artikel	Onderwerp	Reden
2:17 (facultatief)	Kelderingangen en dergelijke	Artikel 427, onder 1˚, 2˚ en 3˚, van het WvSr verplicht de eigenaar tot het treffen van de nodige voorzorgsmaatregelen met betrekking tot kelderingangen en toegangen tot onderaardse ruimten, uitgravingen of andere verrichtingen op of aan de openbare weg ten behoeve van de veiligheid van voorbijgangers.
2:27	Definitie openbare inrichting	Verplaatst naar artikel 1:1 Definities
2:54 (facultatief)	Verbod gebruik openbare plaats als slaapplaats	Gezien de huidige stand van de jurisprudentie is dit algemene en ongeclausuleerde buitenslaapverbod als facultatieve bepaling uit de model-Apv geschrapt. Gemeenten kunnen er wellicht wel voor kiezen een

		geclausuleerde bepaling op te nemen als daar aanleiding toe is. De VNG voorziet vooralsnog niet in een modelbepaling daarvoor.
2:59 lid 4	Chipplicht honden	In Nederland is het verplicht om elke hond te laten chippen en registreren. Dit geldt voor alle honden die na 1 april 2013 zijn geboren en voor honden die uit het buitenland komen. Bovendien komt handhaving nagenoeg niet voor (2018-2023 12x; 2022-2024 6x; feitcode wordt afgesloten).
2:71 t/m 2:73	Consumentenvuurwerk	Geschrapt in Apv-wijziging zomer 2026 in verband met inwerkingtreding Wet veilige jaarwisseling.
3:1	Afbakening seksbranche t.o.v. H1	Afbakening in artikelen zelf verwerkt.
5:4	Defecte voertuigen	Defect hoeft uiterlijk niet waarneembaar te zijn. Er zijn mensen die hun auto langere tijd niet gebruiken.